RosDok Rostocker Dokumentenserver
Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.
Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Iurisdictio Summi Tribunalis Regii quod est Vismariae

Index 1/9 : Index Rerum & Verborum, Quae continentur In IX. Voluminibus Decisionum Summi Tribunalis Regii, Quod est Vismariae Davidis Mevii, ICti, & istius Vice-Praesidis

Stralesundi: Reumannus, 1681

http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173

Band (Druck) Freier Zugang

~~XXXIII. VI. 2~~

J. R.
33.10,

433

Je 1622.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0002
DFG

INDEX
Rerum & Verborum,

Quæ continentur

In

IX. Voluminibus

DECISIONUM
SUMMI TRIBUNALIS
REGII,

Quod est VISMARIÆ

DAVIDIS MEVII, JCTI,

& istius Vice-Præsidis.

FRANCOFURTI & STRALESUNDI,
Impensis OTTONIS REUMANNI,
Typis Balthasaris Christophori Wustii, Sen.
ANNO M DC LXXXI.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0005
DFG

Ex
Bibliotheca
Academiae
Rostochiensis

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0006
DFG

INDEX
Rerum & Verborum, quæ in Iurisdictione Summi Tribunalis continentur.

Prior numerus Partem, secundus Decisionem, tertius Numerum.

Abdicatio ab officio non justè infertur ex cessatione muneris, VII. 333. num. 1.
non facilè statuenda nec admittenda, num. 5.
non præsumitur sed alia potius causa, I. 90. n. 11.
retentionis generalis non continet eam, quæ ex jure tertii aut causa creditoris oritur, VII. 364.
generalis expressa ad tacitam extendi nequit, VIII. 19. n. 7.
Abdicationis liberorum prioris matrimonii quis effectus, VI. 232.
ad Abdicationem juris quando longissimum tempus requiritur, VII. 256. n. 3. 4.
Abesse non intelligitur, qui revertendi animum habet, VII. 334. n. 4.
Ante abitum procuratorem constituere jussus, sed negligens, ex causa absentiæ non est restituendus in integrum, VIII. 244. n. 1. 2.
Abiturus peregrè cogi potest, ut Procuratorem constituat, III. 220.
Abscheß qui pendere teneantur, II. 160. n. 7. vid. Detract.
Absentia necessaria legalem excusationem habet, II. 369. n. 3.
contra Absentes ad bannum proceditur, I. 3. n. 8.
Absentibus & non vocatis non potest inferri præjudicium, I. 39. n. 3.
Absens potest relegari, III. 190. n. 6.
à quolibet recte defenditur, I. 91. n. 4.
Absentis (bona fide) jura manent integra, III. 220. n. 7.
bonis curator datur arbitrio judicis, II. 61. n. 9.
Absentem defendere cuique licet sine mandato, I. 216. n. 12. agere autem pro eo regulariter non licet IV. 361.
per absentiam læsum in integrum restitui posse indubium est, VI. 321.
Absentium non habetur ratio in actibus colle-

collegialibus modo duæ partes ex tribus adsint, VII. 140. n. 3.
Absens ad juramentum per alium non facile admittitur, VII. 382. n. 5. 9.
Absentia non diuturna quandoque attenditur VIII. 413. n. 7. 8.
Absolvi ab instantia & actione quantum differt VII. 258. n. 4.
Abstentio facti est & ab allegante probanda, II. 142. n. 3. non proficit, nisi re integra fiat & actu II. 143.
non proficit, qui malo more bona hæreditaria attingunt, II. 142. n. 5.
non facit desinere hæredem, II. 143. n. 1.
extra judicium hodie fieri potest. ibid. n. 5.
ad injuriam cujusquam extendi non debet. n. 9.
protestatione nuda de non immiscendo non probatur, ibid.
re ipsa fieri debet, ib. n. 11.
Abstentionem non probat negatio se esse hæredem si bona retinet, nec constat de alio quam hæreditario titulo, III. 100. n. 5.
Abstinere hæreditate patris per tutorem adita pupilli sui juris facti possunt citra restitutionem in integrum, VI. 29.
est actus voluntarius, VIII. 60. n. 1.
Abstinens pro hærede non habetur, II. 143. n. 2.
Abstinentes liberi verbo tantum, non facto, pro hæredibus habentur, III. 100.
Abusus non facit cessare usum, I. 259. n. 23.
juris meretur privationem, II. 107. n. 5. II. 157. n. 5. 7. III. 38. n. 1.
Acceptatio promissionis potest fieri ex intervallo, II. 141.
non saltem verbis, sed etiam re, factis & nutu fit, ib. n. 2.
Accessiones rerum sunt & res sequuntur, II. 196. n. 3.
Accessio modus acquirendi est, II. 227. n. 5.
Accessorium sequitur naturam principalis, IV. 106. n. 9. corruit sublato principali, I. 154. n. 7.
Accisiis onerare non licet frumenta ad sationem comparata. VII. 121.
Accisiæ seu datiæ quando inferiori civitati jus est, VII. 158.
species vectigalium sunt, ibid. n. 2. 3.
Accisias instituere aut augere sine consensu Principis non licet, ib. n. 3.
ab Accisiis nemo est immunis nisi immunitatem legitime quæsitam doceat, III. 157. n. 1.
Accusandi necessitas nec non justa accusandi ratio à condemnatione expensarum liberat, IV. 231.
Accusatio nemini nocet antequam convictus, I. 187. n. 2.
Accusator de expensis & de damnis coveniri potest, licet absolutoria eorum non meminerit, III. 293.
Acta primæ instantiæ clausa & consignata edantur, non tamen, si aliter eveniat, editio vitiatur, I. 255
integra edenda in appellationis instantia, II. 62.
quando pro integris habenda, VI. 271.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0008
DFG

ſunt vehiculum ad veritatem, II. 146. n. 6.

inquiſitionis an & quando inquiſitis edenda priusquam ad articulos inquiſitionales reſponderit, VI. 53.

ſi deperdita, quid faciendum, II. 69. V. 74.

quis reproducat poſt mutatum judicium, II. 146 n. 6.

Acta ab appellantibus ad judicem ſuperiorem deferenda, II. 146. n. 4.

ea ſunt edenda pro appellatione quæ prioris ſunt inſtantiæ, II. 204. n. 2.

faciunt notorium, VII. 81. n. 3. 337. n. 4. 5. IV. 286. n. 1.

alia quam ſuper quibus judex à quo pronunciavit, ſi appellans ad cognoſcenda ſua gravamina, antequam de revelantia pronuncietur, edi cupiat, non auditur, II. 204.

potius ſequi oportet, quam quod ex ſilentio ſaltem præſumitur, VII. 337. n. 2. 3.

ſi quid dicunt, etſi à parte non allegatum ſit, tamen judex id attendere debet, præſertim ſi partes ad iſta acta ſe referunt, VII. 155.

interdum etiam citra appellationem inferius judicium ſuperiori edere tenetur, cum iis etiam in alia cauſa pro veritate indaganda opus eſt, VII. n. 185.

hæreditaria à quo exhibenda & quibus ſumtibus redimenda, VI. 231.

alia ac ejus cauſæ in qua appellatum eſt, edi per compulſoriales mandari non poſſunt, & actione opus eſt, III. 322.

inquiſitis quando edenda, II. 321. n. 7. 8.

originalia ad cognoſcendum an proceſſus decernendi, judex ſuperior requirere poteſt, III. 2. ſi vero judex inferior mittere recuſet, proceſſus decernendi, ibid.

ut moderato pretio edantur judex ſuperior mandare poteſt, II. 78.

falſa nec fidem nec robur habent, VII. 178. n. 6.

ex quo valent non eſt voluntatis privatæ ſed poteſtatis publicæ, ibid. n. 12.

judicis propria & partium differunt, VII. 193. n. 2.

originalia judicio ſunt affecta & non tradenda partibus, ibid. n. 3.

concludenda & ſigillis munienda quo nemini inſpiciendi copia fiat, n. 5.

judicialia partibus regulariter non debent edi, VII. 384. n. 2. 3.

publica non mutant conditionem actus qui iſtis inſeritur, VI. 334.

judicialia primæ inſtantiæ judici à quo ex cauſa reddi poſſunt, VII. 384.

ſi ex decreto judicis ad conſilium JCtorum transmittuntur ſumptus utriusque partis communes ſunt, VIII. 221.

ob amiſſa de novo actionem inſtituere non injungitur, niſi prius explorato annon iſta aliunde comportari queant, VII. 394.

judicialia non aboleantur ex nudo partium deſiderio, VII. 193.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0009
DFG

cum appellatum, regulariter descripta eduntur, nonnunquam transmittuntur, IV. 367.
complete edita præsumuntur, nec nisi defectu edocto de supplendis mandatum decernitur, V. 138.
ad priora submissio recipitur at remotis quæ præter illa sunt deducta gravamina, VIII. 201. n. 1.
ad judicialia nihil admittendum, super quo non audiuntur partes, quarum ista sunt, ibid. n. 3.
sunt ubi judex est, VII. 179. n. 2.
apud Acta quæ constituuntur, in his Magistratus & judex testium vice est, VII. 178. n. 16.
fieri & actis insinuari differunt, VI. 333. n. 5.
geri dicuntur, quæ coram judice extra locum judicii fiunt, sed non nisi in iis, quæ voluntariæ non contentiosæ sunt jurisdictionis, VII. 179. n. 3. 4. 5. 6.
Actorum mancorum, vel in secunda instantia non plenè editorum obtentus non proficit ad impetrandam restitutionem, IV. 191.
rubrica causæ non præjudicat, sed ut ab actore primum ponitur ita retinetur, IV. 406.
separatio apud judicem à quo post appellationem recte petitur & impetratur quatenus concernunt causæ merita, I. 151.
non integra editio processum facit nullum, II. 62. n. 1.
editionis cura non partibus, sed judici incumbit, II. 146. n. 3.
copia non est deneganda partibus, ibid. n. 5.
judicialium abolitio non est nudo partium desiderio tribuenda, VII. 193. n. 4.
transmissio cujus sumptibus fieri debet, VIII. 221. n. 1. 2. 4.
descriptio per immodicos sumptus fieri non debet, II. 78. n. 6.
defectu allegato quomodo procedendum, V. 71.
inter alios editio non deneganda, si interesse appareat, V. 304.
ad JCtos extraneos transmissionis abusus est coercendus, V. 359.
copiam judex denegare non potest, II. 146.
transmissionem judex ex officio decernere, pars quoque petere, nec tum judex denegare potest, III. 40.
transmissio ubi lege jubetur, nulliter omittitur & pronunciatur, III. 231.
editorum defectus qui attendendi, VI. 108.
editio per judicem à quo sumptibus consuetis facienda est, VI. 91.
prioris instantiæ resignatio & publicatio quomodo in Tribunali fieri solet, IV. 191. n. 1.
post Actorum transmissionem decretam judicis pronunciatio est nulla, III. 68. limit n. 5.
Actis transmittendis quas literas judex addere possit, III. 40.
semel additum non potest invita parte removeri vel reddi, V. 217.

nihil addendum de quo parti non constat, II. 204. n. 4.
pro Actis judicialibus est præsumptio, I. 120. n. 3.
coram Actis gesta plenum robur & fidem habent, II. 207.
Actio quænam instituta sit, cognoscitur ex conclusione & petitione, atque in dubio ea intentata censetur, quæ actori utilior, & proposito magis congrua, III. 207. n. 3. 8.
alteri ex contractu, alterius non quæritur, II. 95. n. 1. 2.
in factum non habet locum, ubi ordinaria competit actio, I. 144. n. 4.
ante damnationem inchoata post eam impleri potest, I. 187. n. 3.
ei competit cujus contemplatione negotium gestum est, II. 95. n. 5.
negotiorum gestorum datur pro alio solventi modo utiliter solutio sit facta, II. 132. n. 7. 8.
pœnalis morte rei extinguitur, II. 136. n 2.
personalis est ex debito personali & sequitur forum domicilii, VII. 49. n. 1. nisi accedit causa quæ alibi facit forum competens, n. 2.
realis sequitur rem, ibid. n. 3. & instituitur ubi res sita est licet reus alibi reperiatur, VI. 346. II. 372. n. 1.
quando mutari potest, VII. 403. n. 3.
in rem etiam de re mobili instituenda ubi res reperitur, IV. 74.
inanis est quam debitoris inopia excludit, VI. 410. n. 2.
Actionis forma non sollicite quærenda si proposito negotio convenientem eam esse constat, I. 37. n. 7.
Actionis personalis electio ad hypothecariam non præcludit aditum, VIII. 189.
genus ineptum licet sit electum, non tamen rejicienda & justa alias petitio, nisi & hæc plane inepta sit, VIII. 134.
Actioni locus non est ex eo, quod quis semel impugnavit, VIII. 210. n. 4.
Actio non est ubi nullum debitum, III. 63. n. 7.
ad præstandam satisdationem nascitur ex conventione, III. 75. n. 3.
Actiones singulæ singulis controversiis sufficiunt, I. 144. n. 5.
circa actionem multum interest utrum damnum quis faciat, an lucro uti prohibeat, VIII. 231. n. 1.
Actiones ad amissionem tendunt ad vindictam, VII. 164. n. 3.
personales omnes triginta annis exspirant, VII. 172. num. 1.
personales à debitore ejusque hærede non præscribuntur, VIII. 419. n. 1. 5.
mandatæ dicuntur non tantum expresse, sed etiam tacita voluntate per actum qui nisi illo facto, non potest habere effectum, VIII. 440.
ex delictis quæ ad restitutionem tendunt ad hæredes transeunt, VI. 316. n. 3.
pœnales, quæ ad pecuniariam condemnationem tendunt, quando hæredibus dantur & contra hæredes, VI. 316. n. 5.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0011
DFG

Actionem ex facto alterius tertius non habet, nisi actionis cessio facta sit, VIII. 272.
Actio in rem contra defunctum vel omnes hæredes cœpta contra unum qui possidet peragitur, VII. 404. n. 3. 4.
Actionem non habet, nisi ex justa causa interfit, I. 111. num. 14.
Actio non potest dividi, nec in plures partes distringi, quando cum uno res est, I. 113. n. 9.
Actiones reales, quales etiam sunt ex debito, quod non persona, sed res debet possessorem sequuntur, II. 258. n. 3.
in Actione personali non consideratur possessio, sed obligatio, I. 115. n. 4.
Actione alibi agi potest de eodem credito, at executio, nisi per subsidiales peti non potest, VI. 202.
Actione caret, qui à sua parte non implevit, VII. 256. n. 5. 6.
ex Actione in rem condemnatio non est dirigenda in personam, sed in rem, VIII. 422. n. 9.
Actionum divisio in hæredes fit ipso jure. I. 114. n. 1.
realium proprium est rem & ejus possessorem sequi, VII. 222. n. 4. 7.
electio ad alias excludit regressum, II. 45. n. 3.
reservatio in sententia cautè fit, V. 94.
cumulatio quando locum habet, ita ut una electa altera non exspiret, II. 45. n. 10. 11. VII. 379. n. 2. 3.
mandatum à delegatione & cessione differt, VI. 3. n. 4.
Actor in explicando Rei, ut hic in excipiendo ipsius vices gerit & ut huic exceptio altioris indaginis non proficit, ita nec isti talis replica, IV. 347. n. 6.
contra plures instituens actionem in eadem lite contra singulos non est audiendus, VI. 92.
certus esse debet antequam reus teneatur respondere, III. 25.
certus de veritate ad judicium veniat, nec ad eam inquirendam, & de quo postea acturus est testes examinari petere non potest, I. 49. n. 7.
ne plures pro uno nanciscatur adversarios cavendum, I. 113. n. 9.
cautione quæ supervacua non onerandus, II. 26.
de prosequenda lite & refundendis expensis ob reconventionem cavere debet, ibid. n. 1. 2.
forum eligit si reus plures habet judices, nisi pacto vel privilegio reo electio competat, III. 20. n. 1. 2.
reo instrumenta edere per mandatum sine clausula juberi potest, III. 322. n. 3.
nihil probans an juramentum deferre possit reusque jurare cogendus sit, VI. 405. n. 4.
licet nihil probaverit, reus tamen juramentum litis decisorium præstare, tenetur, VI. 405.
Actore invito alius pro alio judicium subire nequit, II. 370. n. 4.

non

non probante reus est absolvendus, IV. 316. n. 1.
Actori pro instruenda sua intentione tertii interrogatio in aliorum præjudicium non decernenda, III. 388.
incumbit probare causam debendi, II. 22. n. 12.
de Actoris jure prius constare debet, quam de rei exceptione ejusque viribus cognosci potest. VIII. 36. n. 3.
Actoris à lite desistentis quæ pœna, VIII. 67. n. 1.
loco est in interdicto uti possidetis, qui prius ad judicium provocavit, VIII. 449. n. 1.
nihil Actum quamdiu aliquid agendum restat, I. 19. n. 10.
Actus agentium non operantur ultra intentionem eorum, II. 76. n. 2. VII. 47. n. 2.
censura prima est ex natura illius, VII. 11.
qui tam ad se quam ad alium pertinere potest censetur communi nomine gestus, VII. 103. n. 4.
ad solennitatem testes nihil faciunt si nesciunt quid agitur, VII. 178. n. 5.
Actus meræ facultatis non adimunt libertatem, nec tribuunt alteri jus, I. 60. n. 2. 4. 8.
meræ facultatis quando non præscribuntur, II. 9. 4. 7. 267. 5 n. 3. 6. 8.
Actus nullus non convalidatur fide actorum, VI. 334. n. 2.
citata at absente parte peractus non est nullus. VI. n. 321.
in facere & pati consistentes quomodo differunt, II. 178. n. 3.
violenti utut manifeste injusti in præjudicium vel detrimentum alicujus non faciunt possessionem, VIII. 97. n. 1. 2. 3.
Actus unicus semel approbatus in possessorio prodest, VIII. 63.
nec refert quod initio violentus fuerit, VIII. 64.
Actus pastusque ovium non concedendus pro prædio adjecto alteri cui debebatur, indeque aucto numero, VII. 319.
post Addictionem pignoris in solutum factam non supereſt locus distractioni, IV. 304.
Addictio judicis in solutum instar venditionis est, II. 205. n. 8.
pignorum quando facta intelligitur, IV. 305.
non fiat, nisi præcedente æstimatione, III. 53.
fundi an etiam rusticos comprehendat, IV. 26. V. 277.
ad manus creditoris servitutis species est, VIII. 390. n. 4. ex consuetudine recepta, n. 5. quomodo facienda, n. 6. 7. 8.
Additionales articuli post fatalia, introducendæ appellationis vel implorationis pro restitutione admittuntur, VIII. 405.
Adhærere appellationi & prosequi appellationem quantum interſit, IV. 180.
qui vult appellationi alienæ necesse habet

habet eam inter decem dies ratam habere, ibid. n. 4.
Adhærens appellationi an & quando appellationem prosequi possit appellante desistente, I. 159. V. 87. 216.
ex Adhæsione duplex appellatio fit, VIII. 201. n. 2.
Adjacentia præsumptionem pertinentiæ facit, VII. 374. n. 1.
Adjecto solutioni solvi potest, VIII. 439. n. 2.
Adjudicatio quotuplex sit & quomodo fiat, I. 20.
immissum facit dominum. II. 286.
fieri non debet sine prævia subhastatione, I. 20. n. 2.
titulus habilis est ad transferendum dominium, ibid. n. 3.
post excitatum creditorum concursum nullius est momenti, VI. 103.
ante concursum decreta non vero effectui data, nisi post eum, non proficit, VI. 105.
provisionalis pro mercede solvenda, quando facienda est contra conductorem locatori pendente lite, VII. 318.
uni creditorum pendente concursu fieri nequit, IV. 142. si tamen fiat cujus sint fructus. 143.
fieri non potest debito nondum liquido, IV. 279.
rei in qua alius specialem cum privilegio hypothecam prætendit, cui fit, qualem cautionem præstet, V. 185.
rei jus alterius potius non perimit, ibid. n. 2.
unius partis prædii, si totum vel reliquas partes faciat deteriores, quomodo procedendum, V. 398.
prioritatis latâ sententia quomodo fiat, IV. 158.
provisionalis quomodo fieri debet, VII. 297.
in concursu creditorum non eo minus facienda quod aliquorum petitiones adhuc sunt controversæ, VI. 392.
non est suspendenda propter defectus æstimationis, VI. 350.
in Adjudicatione optio præcedere debet æstimationem, V. 114.
ex Adjudicatione creditor nonsemper tenetur in solutum recipere rem cum accessionibus, VI. 249.
Adjudicationis processus post concursum creditorum quis sit, VI. 393.
Adjudicationem non suspendit cessio debiti alteri facta, VI. 351.
Adjudicationem in solutum super rebus majoris precii quam sit debitum, nisi debitor consentiat in totum annihilari decet, III. 53. n. 6.
Administratione cessante rationum redditio cessat, I. 172. n. 2.
Administrator rerum alienarum tenetur ad rationes, II. 219. n. 2.
quando suis sumptibus id facere tenetur, II. 128. n. 6. 9.
rei alienæ præsumitur alieno nomine contraxisse, III. 3. n. 8.
utiles impensas repetit, licet res ipsæ non supersint, II. 227.
ex residuis aliorum debitor non juvatur

tur exceptione ea nondum soluta aut exacta vel exigibilia non esse, VIII. 441.
Administratores ubi conveniendi, V. 299.
Administrationis rationem non reddens vidua lucris nuptialibus privatur & nihilominus obnoxia manet, VI. 415.
Advenæ sunt allegati legibus illius loci in quo degunt, I. 174. n. 10.
& peregrini statutis locorum non sunt obnoxii, II. 160.
Adversario non est in sua causa judicium aut contra tertium sine ejus voluntate arbitrium relinquendum, VII. 341. n. 3.
Adversarios plures pro uno ut quis accipiat sine necessitate non admittendum, I. 113.
Advocatus defensoris vices invitus suscipere non cogitur, III. 299.
qui in priori instantia operam præstitit, à judice superiori, ut porro præstet, mandari potest, licet alias superioris JCtioni mediatè non subjectus, IV. 247. & 249.
licet extraneus sine judicio peccat ibi punitur, quo processu? V. 375.
patrocinium præstare cogi potest, III. 200. n. 1. 2.
non excusatur malæ causæ allegatione, ibid. num. 4. 5. 6. 7.
quomodo malæ causæ inserviat, ibid. n. 9. 10.
pro cliente procuratorem constituens & salarium promittens non tenetur de salario, nisi se debitorem constituit, VIII. 72. n. 2. 3. 4.
viduæ vel filiæ durante retentionis jure causas feudales agens, an salarium ex feudo capiat, VI. 186.
ut communis in concursu constituatur creditoribus expedit, IV. 86. n. 9.
Fisci in accusatione criminis præterquam si illud notorium nec altiore indagine eget, processum ordinarium observare, ideo non nisi prævio libello accusatorio reo communicando procedere debet, IX. 153.
prævaricationis reus non est, qui cum uni parti operam præstitisset, deinde ab hac dimissus adversæ præstat, si nihil ex istius causa prodit, IX. 173.
Advocati opera contra Superiores licita est & impunis, I. 155.
appellatio pro cliente sufficit, nec opus habet ratificatione intra decendium, I. 216.
muneris ratione ad provocandum tenetur, I. 91. n. 5.
munus honestum est, quo ad aliorum injuriam abuti non licet, I 155. 2.
confessio vel error clienti non nocet nedum tertio, VII. 134.
testimonium pro cliente adjuvat fidem, sed solum non facit, ne quidem semiplenam, VII. 56.
& procuratoris munus idem si simul subit, quomodo salarium vel studium ejus taxandum, VIII. 131.
negligentia quando procuratorem à pœna liberat, VI. 197.

& procuratoris distincta sunt munia, VI. 197. n. 1.
ex facto circa processum parti à pœna non est relevatio, sed ad repetendum actio, VI. 209.
officio indignum est, si in quo alii antea est patrocinatus in eo, deinde eundem arguat & improbet, IX. 173. n. 2.
salarium in expensarum quæstione quomodo taxandum, III. 45.
sui absentia justam prorogandi fatalia prosequendæ præbet causam, II. 108.
de salario cognoscit judex, coram quo officium præstat, I. 234.
ob negligentiam pars restituitur, III. 29. aliud in procuratore, ibid.
impedimentum quando fatalia prorogari possunt, IV. 339. item dilatio dari, contumacia excusari, n. 3.
Advocationis munus publicum est, III. 200. n. 2.
Advocato totius anni salarium debetur, licet statim in initio anni ipsi renunciatum, III. 144. modo operam præstat, aut per eum non stat, quo minus præstare possit, ibid. n. 11.
licere debet, quod licet clienti, IX. 173. n. 2. 3.
Advocati quales sint & quomodo probentur, I. 189. n. 236. VI. 381. n. 4.
causas utut justas injustè agere non debent, I. 155.
& procuratores quatenus operam præstant in judicio ejus JCtioni sunt subjecti, IV. 247.
quomodo forum, in quo serviunt, sortiantur, V. 298. & 275.
causam, in quo patrocinium & operam præstare cœperunt, non possunt pro lubitu deserere, IV. 248.
ab Advocatis perperam dicta & facta non obligant clientes nisi conscios, VII. 359.
ut Advocatis legalibus ac peritis partes utantur per judicem ex officio injungi potest, VI 381.
Advocatis juramentum calumniæ vel malitiæ quando imponendum, VI. 49. & 200.
Advocati non probris certare debent, I. 155. n. 5.
non delinquunt, subditis patrocinium præstando contra Magistratum, n. 6.
sine mandato in judicio quicquam proferentes nihil agunt & puniuntur, I. 216. n. 6.
sine mandato commoda clientum curare debent, n. 8.
Advocatorum & procuratorum in salario exigendo iniquitatem judex ex officio castigare debet, VIII. 130. & 135.
ad Advocaturam nemo, qui non probatæ eruditionis admittatur, I. 189.
Ædes eximuntur à contributionibus per privilegia acquirentium vel inquilinorum quoties illæ oneraturæ sunt inhabitantes, VII. 143. n. 4.
in Principem alienatæ non mutant conditionem aut non diutius quam à Principe possidentur, VIII. 460.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0016
DFG

Ædium pertinentiæ & jura quæ olim fuerunt durare & venditæ esse præsumuntur, VIII. 25.
concessio ad inhabitandum continet concessionem usus eorum jurium, quo ex jure communi vel speciali inhabitantes gaudent, VIII. 143. n. 3.
fundamenta sunt argumenta longitudinis & latitudinis, VII. 340. n. 2.
Ædificare & reparare quomodo differunt, VII. 339. n. 2.
Ædificata contra jus statim tolli debent, I. 81. n. 2.
Ædificatio injusta quæ, I. 82.
mandato sine clausinhibenda, ibid.
non differenda per ea, quæ altioris sunt indaginis, II. 180. n. 6.
cautione recepta permittenda non est ubi penes ædificantem stat, quod justa non faciat, VII. 32.
non debet prohiberi antiquam formam sequenti, VII. 339.
seu structura, licet vicino damnosa sit, tamen prohiberi nequit, nisi animus nocendi doceatur, VIII. 231.
Ædificare indubio præstat permittere, quam prohibere, II. 180. n. 20.
Ædificans ædificium, de quo, an statuto prohibitum sit, dubitatur, si per nunciationem inhibitus, an sub cautione ædificare possit, IV. 236. VI. 32. n. 4.
Ædificia quibus statutum obstat, pendente lite ne quidem sub satisdatione permittenda, III. 401. vid. Nov.
Ædificii veteris formæ argumenta, VII. n. 340.
per jus vetita non sunt permittenda sub cautione de demoliendo, VI. 140.
Ædificia non impediri reipublicæ expedit, II. 180. n. 20.
Ædificiorum forma vetus servanda, VII. 339. n. 1.
causæ etiam in feriis messium aguntur, VI. 261.
in Ædificiorum causis quando appellatio admittatur, III. 3. 78. I. 169. quatenus non III. 196.
Ædificiorum causa summaria est, I. 81. n. 6.
præparandorum aut conservandorum celeriter agenda, I. 169. n. 1.
Ædibus dirutis deformatur aspectus civitatis, ibid n. 3.
Reædificandi jus quod vicennio excluditur non labitur tempore belli, IV. 149.
ut reædificet vel reædificaturo vendat in urbe desolata civis à magistratu juste cogitur, VIII. 239.
Æqualis inter socios est de substantia societatis, VIII. 13. n. 1.
Æquipollens non admittitur ubi certum quid in conventione vel intentione est, VII. 263. n. 4.
Æquitas amat æqualitatem, VIII. 13. n. 8.
sine lege est cerebrina & temeraria, I. 208. n. 10.
quando præferenda stricto juri, VII. 314. n. 6.
Æquitatis rationem quomodo judex habere queat, VII. 314.
Æs alienum urgens habetur pro causa ne-

cessaria alienationis, II. 88. n. 2.
Æris alieni magnitudo non præbet exceptionem debitori VI. 314. n. 2.
Æstimatio non ita, ut constitutum vel ut suevit, facta est inutilis, I. 29.
fieri non debet, nisi citatis & auditis partibus, sine hoc autem facta non rescinditur, sed partes saltem de iis, quæ desiderant, audiuntur, I. 30.
facienda juxta reditus ex re percipiendos, I. 31. IV. 174.
quomodo facienda, & unde varia, I. 68.
ex affectu quandoque fit, ibid. n. 8.
rei quando non faciat emptionem, III. 26.
semel à judice approbata, si non appellatum, judicati instar habet, atque est irrevocabilis. IV. 306.
pignoris pro judicato capti ejusque sola petitio non astringit ad receptionem in solutum nec excludit à subhastatione, IX. 147.
rerum quæ perierunt quomodo facienda, VI. 373.
sine agri mensura quando admittenda est, VI. 164.
thalerorum quæ in chirographo exprimitur debetur non quæ solutionis tempore, VI. 389.
in Æstimationibus mos regionibus attendendus est & in dubio æstimatorum dicto standum, VI. 162.
Æstimationem alias non injustam defectus taxæ non annullat, VI. 163.
cum ipsa justa reperitur non vitiat solennium defectus, VI. 159.
in Æstimatione rei quatenus contributionum ratio habenda, VI. 158.
Æstimatorum juramentum an necessarium & coram quo præstandum, VI. 160. conf. IX. 129. n. 2.
Æstimatoris unius absentia quatenus æstimationem vitiet, VI. 161.
in Æstimatione spectandus valor loci in quo res datur communis, VI. 311.
circa Æstimationem rei spectantur omnia, quæ utilitatem aliquam præbere possunt, VII. 108. n. 4.
Ædium vicinus rixosus & onerosus spectari debet, n. 6.
per Æstimationem constat de viribus hæreditatis, II. 122. n. 5.
super Æstimatorum relatione partes audiendæ, IV. 359.
Æstimatores non minus ac judices recusari possunt, VIII. 268. n. 7. 8.
Æstimum non reipublicæ tantum, sed & civium causa conficitur, VII. 92. n. 1.
inducit obligationem qua cives personalem, ibid. n. 2.
non debet confici ignorantibus civibus, ibid. n. 3.
cuilibet petenti exhibendum, ibid. n. 4. VIII. 27 n. 1. modo petens doceat interesse & sui causa id exhiberi debere, n. 2. 3.
non attenditur quatenus grave alteri infert præjudicium, IV. 34. n. 6.
provinciale unde ritè confectum arguitur, IX. 129.
vitium magnum visibile habens per se nullum est ideo vi caret, nec vel ex superioris confirmatione vires capiet,

piet, IX. 128. n. 4.
Æstimi & rationum de collectis exhibitio à Magistratu civibus non debetur nisi cum de interesse doceant, VIII. 27.
emendatio concedenda est his, qui se prægravatos allegant, IX. 130.
Æstimi emendatio quæ fit ad aliquorum querelam ob prægravationem facienda est per æquatores sumtibus petentis, IX. 131.
Æstimo circa contributiones inhærendum est, etsi ei fiat controversia, modo non illegitime confectum appareat, IX, 128.
pro Æstimo semper est juris præsumptio ideo ei standum donec contrarium probatur, ibid. n. 3. IV. 27. n. 6.
Æternæ salutis memoria & reverentia religionis bene de quolibet præsumere facit, II. 6. n. 8.
Affectatum est nec excusat cui quis causam dedit, II, 270. n. 5.
Affectio generalis ad collegam non facit collegium suspectum, sed in personam vel causam specialis, I. 194. n. 4.
impedit veritatem, VIII. 212. n. 5.
Affectata non proficiunt affectanti, IV. 44. n. 5.
Affectionis ratione rectè actio datur, I. 211. n. 8.
Affinitas inter sponsum & sponsam non est perfecta & vera, VIII. 273. n. 1.
Agendi licentiam contra singulos amittit qui contra plures seu omnes ab initio agere cœpit, VI. 92.
ad Agendum quæ sunt temporalia ad excipiendum sunt perpetua, II. 22. n. 4.
Agendi jus ad pœnam privationis suis tantum hæredibus non extraneis competit, VII. 164. n. 5.
Agere quialium patitur suo nomine perinde obligatur ac si ipse egisset, II. 159. n. 5.
non Agens intra annum cum potuit suspectus est de fraude, I. 49. n. 9.
Agere invitus nemo cogitur nec ab actione desistere, I. 224. n. 3.
Agentem sine jure judex repellere debet, I. 42. nec sufficit si ejus interesse videatur, I. 42. n. 2.
Agendi jus non transit in alium sine cessione, VIII. 440. n. 2. limit. n. 3.
Aggerem ad prohibendam aquam noxiam in suo construere nemo prohibetur. VIII. 230. n. 5. 6. 4.
reparare in dubio commune provinciæ & incolarum onus est, III. 163. n. 6.
ad Aggerem exstruendum quilibet tenetur nec quenquam ab hoc immunitas excusat, VIII 454. n. 8.
Aggeris structura nocendi animo facta in dubio non præsumitur, VIII. 231. n. 5. 6.
refectio in alterius utilitatem non imponenda fundi Domino, antequam id onus ipsum debere probetur, VIII. 264.
Aggerum causæ quatenus sunt appellabiles, III. 163.
sunt summariæ, III. 164.
ad Aggerum reparationem vocatus &

non comparens jure Saxonico nisi legitimum impedimentum doceat bonis quæ sub aggeribus habet, privatur, IX. 119. n. 5. 6.
Aggeres qui temerario ausu vel dolo rupit vivi comburio, qui rumpenti operam tulit relegationis pœna plectitur, ibid. n. 7.
Aggere pro aqua arcenda facto quid incumbat fundi domino, ibid. n. 5.
Aggeres si non reparat fundi dominus quas actiones habeat vicinus, ibid. n. 10. 11. 12. 13. 14.
reparandi onus cujus? IV. 138.
Aggratiandi jus cui competit, VII. 407. n. 2. 3. 4.
Aggressio etiam fugere valentem liberat ab ordinaria pœna, VIII. 118. n. 3. 4. 7.
contra Aggressorem semper præsumitur, VIII. 293. n. 1.
Agri mensura citatis partibus fieri debet, VI. 321. n. 1.
mensuræ errores quando alligare licet & attendere oportet, VI. 322.
pro Agris suis muniendis aggerem conficere nemo ideo saltem prohibendus est, quia antea nullus fuit, VIII. 230.
Agriculturæ causa multa singularia sunt recepta, VII. 121. n. 2.
Agri mensura non citata & præsente parte facta nulla est, V. 226.
Agrum desertum occupans tenetur ad onera civilia, IV. 162.
Agnatus quando obtentu juris retentionis à Feudi occupatione non possit excludi, II. 115.
feudum occupare potest agnati defuncti, licet concursus creditorum excitatus, III. 136.
in feudo succedens non simul hæres non est obnoxius ære alieno, II. 109. n. 1. nisi ex lege vel consuetudine sit onus feudi, ibid.
habet jus ex jure primi acquirentis fundatum quod facto aliquo antecessoris aufferri nequit, III. 136. n. 2.
jus protimiseos habet, ibid. n. 7.
per Pomeraniæ privilegia succedit cui idem nomen eædem imagines eadem insignia sunt, III. 137. n. 1. limit. n. 3.
possidens onus probandi in adversarium devolvit, ibid. n. 4.
simultanee investitus habet jus protimiseos in feudo II. 172. n. 2. 3.
Agnato feudi successori, qui simul tutor, non nocet, qua successionem, quod ipsi, ut tutori, incumbit, II. 125.
absentis vasalli feudi possessio, præstita cautione, tribuenda, II. 13. & 61.
Agnatorum consensus quatenus circa dotalitii constitutionem necessarius, VIII. 355. n. 2. 3.
Aliena agens non se, sed alium, cujus negotia gerit, obligasse censetur, III. 3. n. 1. 7.
Alienam dans rem nullam contrahit permutationem, I. 175. n. 2.
Alienare rem suam qui cogitur æquum pretium habere debet, II. 231. n. 5.
judicii mutandi causa non licet nec ante litem motam, IV. 103.

Ali-

Alienatio rei vel juris ante litem vel mota jam lite facta quando consistit vel non, IV. 103. & 104.
continet omnem actum ex quo ex libertate vel jure nostro quicquam decedit, V. 32. n. 5.
Alienationi rei suæ consentiens amittit dominium, VIII. 279. n. 5.
Alienationis prohibitio per pactum non impedit domini translationem, sed contra venientem obligat saltem ad interesse, II. 300. n. 5.
Alieno nomine agens mandato aut cautione de rato opus habet, VII. 126. n. 3.
Alienationis injusta est allegatio seu exceptio ubi non interest, II. 48. n. 7.
Alii per alium non quæritur actio, I. 203. n. 1.
Alimenta quando donandi animo data censentur, IV. 317. & 318.
debentur uxori donec de dote aliisque illatis ei satisfactum, VII. 138. n. 1.
ex modo eorum, quæ uxor ad maritum attulit definienda, ibid. n. 5. 6.
ex certo fundo promissa, an, si ex fundo tantum fructuum non sit perceptum, debeantur, I. 114.
non donandi sed repetendi animo præstita censentur, II. 18. n. 4.
matri præstita repeti possunt, si habeat unde se alat mater ibid. n. 1. etsi repetitio per aliquod tempus fuerit intermissa, n. 5.
tam indotatæ quam dotatæ uxori debentur à marito VI. 37.
repetens illorum quantitatem jurato asserere tenetur, VI. 38. n. 1. 2. 3.
filiabus debentur ex feudo, & præterita, eorumque nomine hypotheca, & jus retentionis competit, III. 367.
Alimenta & dos pari jure censentur, III. 367. n. 2.
præterita quando debentur, II. 367 n. 5.
necessaria non possunt arrestari, VIII. 271. n. 1. 2.
ex feudis Pomeranicis debentur innuptis filiabus, nuptis vero dos vel usura dotis, VI. 184. n. 5.
arrestato vel carcerato quando præstanda, III. 94. n. 1. 2. & quando ibid. n. 5. 6. 224.
præstita cum quibus ministeriis compensantur, IV. 319.
ob præterita si agitur appellationi locus est, I. 168. n. 5.
quoad Alimenta uxori præstanda diversa mariti & creditorum conditio, XII. 138. n. 3.
Alimentorum petitio differt à petitione debiti ob illa præstita prætensi, I. 168. n. 3.
matri præstitorum repetitio seu retentio justa est, II. 18.
modus qua uxorem arbitrio judicis relinquitur, VI. 37. & æstimari debet ab alimentarii qualitatibus, ibid. n. 2.
modus unde statuendus, VII. 138.
petitioni non objicitur compensatio, VII. 201.
in Alimentorum causa an appellare liceat, III. 37. quando 168.
Allegatio mori.is sistit processum, IV. 343.

de

de Alluvionis jure in publico flumine, VII. 301.
Alter non habet actionem ex eo quod alii debetur, nisi cessio legitime facta doceatur, I. 203.
ex Alterius persona nonnunquam consequimur, quod ex propria non possumus, IV. 151.
Alterius conditionem etiam inviti meliorem facere licet, III. 12. n. 3.
Alteri quod nocet, & tibi non prodest, in eo repugnare malitia est, III. 6. n. 8.
non quæritur, VIII. 261. n. 2.
ex negotio gesto quæritur actio, II. 95.
contrahendo mutuum actio quæri potest, IV. 112.
in Alternativis electio est debitoris, III. 58. n. 5.
Aliud pro alio invitus nemo recipere cogitur, I. 24. n. 1.
Ambages inutiles vitandæ sunt, præstatque adire eum cui convenit, quam per alium primum id curare, I. 235. n. 6.
Ambigua causa est, si modicum pro aliquo facit, ut non evidenter videtur non esse, II. 57. n. 3. III. n. 6. III. 179. n. 2.
Amicus amici causa sine mandato appellare potest, I. 91. n. 6.
mei inimici etsi meus inimicus non sit, adfectioni tamen sui amici & familiaris aliquid tribuere creditur, ideo non sine suspicione est, quod ei potius quam ignoto faveat, IX. 123. n. 3.
Amissio rei an solo juramento probari possit, III. 283.
instrumenti non semper proficit ei qui producere debet, II. 284. n. 8.
Amissionem instrumenti allegans, antequam ad juramentum admittatur, quid observandum, II. 284. n. 3. III. 10.
Amissionis probatio non fit juramento si exhibitionis debitum & ejus ante amissionem non factæ vitium in debitore est, VII. 326. n. 6. 7. 8.
Amissio ex culpa orta amittenti nihil prodest, VII. 327. n. 3.
juris civitatis per conventionem discessui irrogata, non habet locum in necessaria, probabili & aliam causam habente, VII. 334.
Amnestia tollit injurias non vero debitum & contractus, II. 24. n. 1.
actiones injustas non legitimat, ibid. n. 4.
sub Amnestia generali quæ comprehenduntur, VIII. 302. n. 3. 4.
Anastasiana lex juvat debitorem contra fidejussorem, III. 342.
Anastasianæ legis exceptio est dilatoria, III. 49. 186. n. 1.
transgressionem judex ex officio attendit, III. 1.
exceptio an post sententiam admitti possit, III. 186.
Anastasianam legem debitor fidejussori integrum solventi ex ejus persona, cui solvit, non potest opponere, quod pro minore quantitate cessio facta erat, VII. 213.

An-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0022
DFG

Ancillis vel famulis conductis ad certum tempus liberum est finito tempore ad alium transire, licet iniqua abalienatio interceserit, IV. 385.
Animus repetendi quomodo probatur, II. 18. n. 6. 7. 8.
declaratur factis fortius quam verbis, VII. 165. n. 5.
ex Animo malo capitur præsumptio, VII. 228. n. 5.
Animus repetendi ex sola descriptione impensæ in liberum non probatur, VIII. 195. n. 1. 2.
Anni inutiles cum utilibus compensantur, I. 196. n. 7.
inutiles qui habendi, I. 197.
Annona ad publicam pertinet utilitatem cujus gratia multa singularia sunt recepta, II. 279. n. 2.
civitatum & eam comparandi servandique media sublevari convenit, VII. 121. n. 3.
Annonæ rationem habere necesse est, II. 279. n. 3.
venditioni exteros quatenus prohiberi possit, ib. n. 11.
exportatio quatenus prohiberi possit, II. 279.
Annotatio bonorum reos absentes persequendi medium est, I. 3. 5.
privata solutionem aut debitum non probat VI. 403. conf. IV. 121.
proscribente fidem non facit, I. 141. n. 1.
nisi ex statuto vel consuetudine, n. 2.
Annuæ pensiones quando ob bellorum calamitates peti non possunt, IV. 402.
Annus gratiæ viduis nobilium non debetur quoties defunctus reliquit liberos ut & quando æs alienum superat reditus bonorum ex quibus percipi debet, IX. 61. n. 1.
Annuos reditus ex certis villis vel agris, etiam ex præterito tempore, novus debet possessor, nisi exigenti mora vel culpa possit imputari, IV. 403.
Annuum debitum ad fructuum periculum & incerta restrictum esse præsumitur, I. 114. n. 6.
præstatur etsi mutatio qua illum cui debetur ante annum inciderit, III. 145. n. 8.
Antecedens qui vult onus consequens recusare nequit, III. 181. n. 10.
Antichretico creditori à debitore præstanda sunt, sine quibus mutuum usum habere nequit, VII. 54.
Antichresis quid est, VI. 54. n. 1.
constituitur cum & sine pignore, ib. n. 2. VI. 266. n. 1.
parit actionem pignoratitiam, vel actionem in factum, VII. 54. 2.
ex Antichretico pacto non debetur aliud quam quod requirit antichresis, non quod ultra illum usum fuit, ib. n. 7.
prædio contingens casus non est justa causa repetendi ante diem mutuum aut distractionem pignoris exigendi, VI. 267.
post Antichretici prædii calamitatem an debitor ad usuras & ad quid tenetur, VI. 268.
Antichretici creditores fructuum sine

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0023
DFG

rationibus domini, ideo & collectis obnoxii, VII. III. n. 10. 11.
Antichreticus contractus an finiatur per devastationem bellicam rei antichreticæ illatam, VI. 266.
Apocha seu liberatio quando tutori non proficit, VIII. 20.
Apocham dare non potest procurator licet ad exigendum mandatum habeat, VI. 26. n. 11.
Apologia typis evulgata non debet vindicari injuria calamo illata, VI. 135.
Apparitores sua desidia vel incuria efficientes ut carceri inclusi auffugiant, qua pœna sunt afficiendi, III. 147. n. 5.
Appellare potest qui generale habet mandatum, I. 216. n. 4.
licet à sententia remedium impugnativum contra sententiam secundam priori conformem usurpatum rejiciente, I. 18.
post tertiam sententiam vel tres conformes sententias, I. 63.
potest qui sub cautione rem dimittere jussus est, I. 24.
an liceat si appellationi renunciatum, I. 147. n. 6.
an & quando liceat à futuro gravamine, I. 64. VIII. 411. n. 4. 5.
an liceat à sententia pro libertate lata, I. 178.
in criminalibus quando liceat, I. 181. II. 272. VII. 83.
an liceat in remedio L. fin. C. de Edict. D Hadr. toll. II. 282. n. 1.
potest tertius cum gravatus est, V. 89. n. 5.
licet ob rem minimam, si famæ periculum interveniat, III. 127. n. 3.
licet in matrimonialibus, II. 364.
non est prohibitum ei cui integrum litigare, VI. 14. n. 2.
non est necesse à sententia ob errorem nulla, VI. 30.
ab omni onere & quavis interlocutoria an scholares possint, VI. 222. n. 3.
licet à sententia super idoneitate fidejussoris, VIII. 303.
Appellans de gravamine quod est præter non contra sententiam non auditur sed ad judicem priorem remittitur, II. 329.
cœpta lite sibi non potest assumere possessionem quam antea habuit sicut nec appellatus, II. 58. n. 10.
dispensatione judicis superioris admitti potest ad aliud impugnandi remedium in judicio inferiori eoque remitti, I. 80.
pro se tantum communi consortum nomine sine ipsorum mandato appellationem recte prosequitur, I. 88.
omnium appellatorum nomina exprimere debet, I. 256.
habet beneficium non deducta deducendi & non probata probandi, II. 153. n. 1.
quando ad probata & deducenda ea, quæ in inferiori instantia omisit admittendus, II. 153. III. 48. 78. n. 8. 9. 10. 11. II. 235.
non statim appellationi renunciasse censetur, si id quod sententia à qua injun-

injungit, fieri patitur, II.178.
non auditur in casibus ubi provocare non est necesse sed remittitur ad judicem priorem, II.329.n.5.
super actis prioris instantiæ statim submittere potest & quid hoc operetur, quomodo tunc procedatur, II. 414. VIII. 201.
si Appellationi renunciat an appellatio exspirat, II.352. VIII.203. n.2.3.
probare in secunda instantia potest, quod in prima per negligentiam omisit, licet probandi via expresse præclusa sit per judicem, non autem per terminum legis, II. 235.
qui intra decendium à tempore notitiæ se appellasse dicit, quando se citius notitiam sententiæ non habuisse juramento adstruere debeat, V. 168.
non sibi tantum sed & alteri simul appellat, V.116.n.16.
accusat judicem à quo quasi injuriæ, VII. 292. n.4.
non est audiendus qui ab eodem judice qui pronunciavit correctionem judicati impetrare potest, ib. n. 3. IV. 28.n.3. VII.292.n.3.6.7.
non sibi tantum, sed & adversario appellat, qui tantum apprehensione beneficii opus habet, V.216.n.6.
Appellans à sententia super exceptione non competentis fori remittitur ad judicem à quo IV.225.
si non in primo termino processus reproducit, nec testimonium requisitionis actorum exhibuit, quid faciendum, V. 291.
à decreto privilegii usum concedente audiendus est, etsi privilegium ante non impugnaverit, VII.29.
metuens gravari nondum audiendus est sed remittendus ad judicem à quo VIII. 411.
Appellantis paupertas ut demonstretur & attendatur, V.84.
narratis statur in decernendis processibus, licet se fundet in consuetudine juri contraria, V. 111.
Appellanti vel querulanti frivolæ vel appellationem aut querelam deferenti quæ pœna dictanda, IV.252.
Appellante petente causa potest remitti ad judicem à quo, IV.225.
Appellantes protrahendæ litis causa quomodo coërcendi, III.245.
quando & in quo judicio cautionem præstare teneantur, IV. 364.
quando jurato cavere permittuntur, IV. 125.
Appellandi licentiam inferior nec tollere, nec restringere, nec per immodicos sumptus gravare debet, II. 8. 71.78.
Appellari debet à decreto ad protelandam litem vergente, nec sufficit querela de protracta justitia, V.105.
quando possit ad superiorem omisso medio ob causæ continentiam, V. 204.
frequens à Consistoriis in Germania ad aulas & curias statuum imperii, IV. 1. n. 5.
regulariter non potest ab arbitro, I.98. VIII. 11, n. 1.

ſed per hujus laudum gravatus habet remedium reductionis ad arbitrium boni viri, n. 2.
an poſſit à Tribunali ad Regem, I. 125.
à ſententia ad reſcriptum Principis lata poteſt, I. 244.
poteſt à rejecta vel non admiſſa litis pendentis exceptione, II. 293.
à præcepto judicis qui injungit impoſſibilia, II. 368. n. 1.
poteſt ab injuncta probatione, II. 295.
poteſt aliquando in cauſa reparationis aggerum, III. 163.
quando poſſit ab interlocutoria, II. 295.
poteſt ob rejectam reconventionem, & non admiſſam petitionem de cautione pro ea recipienda, III. 131. n. 1.
an poſſit in Policey Sachen / III. 154.
an poſſit in Bau Sachen / I. 169. III. 169. 378.
an poſſit in piis cauſis, VII. 393. n. 1. 2. 3. VI. 394. n. 2.
an in cauſis fiſcalibus cum debitum dubium eſt vel ex jure privato Fiſcus agat, I. 107.
an in cauſa fluviorum, VII. 301. n. 18.
an ab uno plurium decretorum ſufficit ut omnis vis ſuſpendatur, I. 192.
an in cauſis criminalibus, II. 364. VII. 83.
an in cauſis alimentorum, II. 37. n. 11.
an & quando à juramentis & ſententia ſuper iis lata, VI. 56.
poteſt ab injuſtè extenſa vi juramenti, VI. 279.
circa Appellandi formalia oportet ſequi ſtatutum & obſervantiam judicii inferioris. VI. 288.
Appellatur à ſententia in ſummariſſimo poſſeſſorio, quatenus facit præjudicium in ordinario poſſeſſorio, VII. 20.
Appellatus ſi gravamini renunciat & in cauſa progredi petit, an ſtatim audiendus, II. 351. an cauſa ad judicem à quo ſtatim remittenda, II. 352. n. 5. 6.
Pendente appellatione in poſſeſſione eſt defendendus, III. 37. n. 9.
ſi gravamini renunciat appellans expenſarum obtentu injuſtè litem remoratur, III. 316.
an juramentum calumniæ præſtare teneatur, ſi appellans deferat, II. 324.
non eſt expenſis obnoxius, III. 317.
gravamini & appellationi renunciare poteſt, III. 317. etiam invito appellante, II. 351. n. 1.
Appellati petitio pro differendis vel non decernendis proceſſibus antequam judex à quo de cauſa referre jubeatur, non auditur, I. 213. 12.
exceptiones non devolutæ vel deſertæ appellationis ante edita acta non attendantur, niſi ex appellantis productis ſint notoriæ, I. 12.
Appellatio à ſententia ſuper juramento neceſſario an recipienda, I. 13.
ſuper voluntario & judiciali non recipitur, ib. n. 2. 3.
Super executione vel imiſſione ſine prævia ſententia aut inſtrumento paratam executionem habente decreta

creta an admittatur, I. 15.
an ſuper inſtrumento paratam executionem habente I. 15. & 259.
à ſententia tertia duabus præcedentibus conformi an admittatur, I. 18.
in notoriis an admittatur, I. 25. n. 8. & 259. n. 8.
à ſententia proviſionali an admittatur, I. 23.
in proceſſu momentaneo an locum habeat, I. 25. præſertim ſi incommodum per ſententiam illatam in petitorio non poſſit reparari, n. 9. VII. 20.
à ſententia tutorem ad reliqua finita tutela condemnante excluſa vel ſepoſita ad alium proceſſum reputatione contraria ejusque cauſæ reconventione, III. 170. n. 1.
an in cauſa ſpolii, I. 25. n. 5. ſeqq.
poteſt à denegatis proceſſibus appellatoriis, I. 18. n. 6.
à mandato ſine clauſula quandoque recipienda, I. 26. VII. 21.
non eſt deſerta, licet ob non exhibitum originale appellationis inſtrumentum proceſſus denegentur, I. 48.
non eſt deſerta ſi in primo termino proceſſus appellatorii non producuntur, vel acta primæ inſtantiæ non eduntur, ſed integer annus appellationis introductioni relinquitur, II. 363.
à decreta commiſſione ad perpetuam rei memoriam quando admittatur, I. 49.
non à ſimplici interlocutoria, I. 49. n. 1. 2. niſi ob juſtam cauſam, ib. n. 5. II. 295. n. 5. 7.
à denegata dilatione ad probandum, I. 51. n. 1.
locum habet ubi eſt gravamen, I. 49. n. 5. licet cauſa non ſit appellabilis, III. 188. n. 5.
extra judicialis & quæ circa eam obſervanda, I. 62. II. 38. n. 2.
ab interlocutoria an totam cauſam devolvat. I. 70. & 127. n. 4.
ob perverſum proceſſus ordinem admittitur, licet cauſa non appellabilis, I. 77. it. ob gravaminis notorietatem, III. 423.
ob quas nullitates admittenda, I. 78.
omiſſo medio regulariter non recipitur, I. 87. 384. V. 204.
ita facta eſt ipſo jure nulla, I. 87. n. 6.
& victoria unius prodeſt etiam conſortibus reliquis, I. 88. n. 5.
à tertio interpoſita recipitur, I. 91. n. 8.
nonnunquam admittitur licet ei renunciatum, I. 98. 147. n. 6.
à confirmatione laudi à competente judice facta valida eſt, I. 100. n. 5.
à ſententiæ declaratione locum habet, I. 109.
militis, licet ſolennitatibus deſtituta, recipitur, I. 150.
alias non admiſſibilis propter nullitatem recipitur, I. 77. 154. III. 423.
devolvit ſimul nullitatem, I. 154. n. 10.
à ſuſpenſione ab officio an admittatur & quid operetur, I. 191.
à Gubernatore Regio ad Tribunal

justa est, I. 207.
à lege non admittitur nec ab impositione quam lex constituit, I. 149. n. 6.
non amplius devolvit ad judicem ad quem, quam de quo judicare potuit judex à quo, II. 7. n. 6.
à mandato Principis quod proprio motu & ex certa scientia emanavit non admittitur, I. 242. n. 4.
in concursibus creditorum an admittatur, I. 210.
extrajudicialis tollitur remissa causa ad ordinarium, I. 212.
pro alio sine mandato facta, an valeat, I. 216.
à commissario Regio ad Tribunal an admittenda, I. 248. n. 7. 250. V. 73.
non rejicitur si hora, qua appellatum non est expressa in documento, I. 257.
à rejectione exceptionum quæ in executione admitti debent, admittitur, I. 23. n. 7.
in executivis quando non admittitur, I. 259. n. 22.
à singulis sententiis fieri potest, II. 43. n. 2.
in una causa non prodest in alia, licet simili, II. 43. n. 1.
à Regimine ad Tribunal an admittatur, II. 50.
contra privilegium interpósita præsumitur calumniosa, II. 58. n. 4.
ligat judicis à quo manus, ejusque jurisdictionem suspendit, I. 151. n. 2. II. 39. n. 7. 198. n. 1. sed non nisi in isto articulo, de quo sententia sonat vel ei connexis, II. 145. n. 6. III. 106. 116. n. 3. IV. 268.
ligat judicis à quo manus etiam sine inhibitione, VIII. 287. n. 1.
à protracta vel denegata justitia admittitur, II. 154. n. 6.
à sententia, statum hominis concernente, admittitur, licet summa non sit appellabilis, II. 165. item si Fisci causa, forsan ob fœnus, in ea versatur, III. 1.
non censetur excluſa per rescriptum jubens pronunciare & statim exequi, II. 193.
non semper per clausulam appellatione remota excluditur, II. 194. n. 8. 9. 10. 11. 12.
reservata intelligitur etsi Princeps mandet statim executionem fieri, II. 193. n. 8.
non admittitur in iis quæ celeritatem desiderant, & sine dilatione expedienda, I. 259. n. 3. III. 405. n. 2.
an testium examen suspendat, I. 50. II. 198.
in causa recusationis recipitur, II. 337. n. 6.
admittitur à rejecta litis alibi pendentis exceptione, II. 292.
non exspirat statim si appellatus gravamini renunciat. II. 351.
uti nec, si appellans appellationi renunciat, ibid.
est species defensionis, II. 364. n. 3. III. 127. n. 3. VI. 13. n. 9.
intra decendium à lata sententia, vel nacta

nacta scientia interposita præsumitur, nisi ex notarii documento aliud colligi possit, II. 373.
Appellatio in dubio recipienda, III. 2. n. 2. 3.
recipitur ubi in prima instantia omittitur legitimus processus, III. 101. n. 14.
an sit legitima nec ne, vel an sit frivola, quatenus judici à quo cognoscere liceat, III. 74. n. 1.
suspendit jurisdictionem nisi in eadem quæ devolvitur causa minime in separata, II. 255. n. 1.
in causis non appellabilibus admittitur ob incidentia appellabilia, III. 83. 188.
in causa bonorum vacantium admittitur, III. 101. n. 1.
totam quidem causam devolvit, non tamen nisi in eo puncto in quo appellatum, III. 100. n. 5. 6. 116. n. 3. II. 145. n. 6. VIII. 208. n. 1. 2.
in executivis effectum saltem devolutivum habet, nisi damnum imminet irreparabile, III. 107. IV. 244. n. 9.
in causa spolii quoad effectum appellationis inter jus canonicum & civile est quædam differentia, I. 25. n. 10.
non admittitur à sententia definitiva super juramento judiciali lata, III. 47. n. 1. 2.
ob receptam cautionem non audito reo permittitur, III. 111. n. 3.
à statuto vel contra statutum invalida est, II. 123. n. 1.
à statutis iniquis & sententia ex vigore eorum lata admittitur, III. 154. n. 6.
à Magistratuum decretis iniquis ibid. n. 7.
non admittitur quoad effectum suspensivum ubi periculum est in mora, III. 163. n. 2. 5. & 164. n. 1.
in causis non appellabilibus sæpe locum habet, III. 188. n. 4. 5.
deserta non pronunciatur, nisi evidenter appareat, & nonnisi visis actis, III. 221.
deserta non præsumitur, III. 198. n. 4. 221. VII. 313.
deserta non sit ob non factam in primo termino actorum productionem, III. 198.
à decreto privilegii usum concedente admittitur, etiamsi privilegium antea non sit impugnatum, VII. 29.
in concursu creditorum facta ab uno articulo an devolvat totam causam, III. 223.
contra transactionem non admittenda, III. 259.
quando per saltum fieri possit, I. 87. III. 384. V. 204.
suspendit judicatum, VII. 240. n. 2. nisi effectum devolutivum tantum habeat, n. 3.
post lapsum ejus introducendæ tempus potest declarari deserta non audito appellante, III. 391.
non suspendit ea, quæ celerem executionem requirunt, III. 405. n. 2.
suspendit vires sententiæ ut habeatur

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0029
DFG

ac si nondum pronunciatum esset, VII. 271. n. 2.
admittitur ob jurisdictionis abusum, etiam ab eo judicio à quo alias non appellatur, III. 406.
ob arrestum denegatum vel prohibitum, VII. 55. n. 2.
cessat cessante gravamine, nec interest, an ab initio nulla fuerit appellandi causa, an quæ fuit, desiit, I. 212. n. 3.
tertii est species interventionis, ejusque jure & regulis censetur, I. 10. n. 3.
à sententia quæ possessorem donec de jure possessionis cognoscitur, defendit, causam non devolvit, V. 350.
non recipiatur si gravamen à judice à quo facile reparari possit, IV. 29. 124.
in causa expensarum litis admittitur, VII. 303. n. 1.
Appellatio ob solam transmissionis non petitæ intermissionem, si sententia præterea non gravet, non recipienda, IV. 335.
in causis, ex quibus jus retentionis competit, habet saltem effectum devolutivum, IV. 340.
in executivis quando effectum suspensivum non habet, IV. 347. 244.
non recipitur quamdiu à judice priore reparatio speratur, VIII. 411. n. 6.
in supremo judicio pronunciatur deserta sine partis citatione, secus in inferioribus judiciis, IV. 376.
non excluditur per supplicationem pro declaranda sententia, V. 10.
in causa non appellabili admittitur, si judex remedio alio, in locum denegatæ appellationis dolo uti non vult permittere, V. 110.
fiat gradatim, I. 129. n. 1. nisi intermedius judex sit suspectus, V. 402.
ob metum gravaminis incertum non recipitur sed eventus expectatur, II. 276. n. 3.
in executivis habet tantum effectum devolutivum non suspensivum, III. 107. n. 2.
validius impedit executionem testamenti quam exceptio, II. 282. n. 3.
concernens, quæ pendente lite fieri oportet, non transfert ad judicium superius ipsam litem, V. 155.
in puncto incidenti an causam principalem devolvat, V. 155. n. 2.
unius si rejecta an alterius adhæsio admittenda, V. 216.
& restitutio in integrum cumulari possunt coram eodem judice ad eundem finem, sed non apud diversos utrumque remedium agitari, II. 64. n. 4.
gravamen quod quis sibimet ipsi ingerit, non rescindit, II. 153. n. 7.
non debet esse malitiæ præsidium, ibid. n. 3.
ad corrigendam iniquitatem inventa est, I. 43. n. 5.
non impeditur per jussum superioris, I. 43.
deficit gravamine deficiente, I. 49. n. 3. & 5.
jus superioris est, in quod inferiori nulla

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0030
DFG

nulla est potestas, I. 222. n. 1.
devolvit causam ad superiorem cum omnibus accessoriis, I. 245. n. 4. VI. 137. n. 4.
facilius admittitur contra instrumenta paratam executionem habentia quam res judicatas, I. 259. n. 21.
prohiberi potest statuto in certis casibus, I. 210. n. 3.
tollitur sublato gravamine, I. 212. n. 1. 3.
ubi deserta reperitur judicis superioris non est super meritis sententiæ prioris judicare, VII. 53. n. 34.
semper censetur permissa ubi non reperitur lege expressim prohibita, I. 178.
contra judicata non valet, IV. 394. n. 1.
reducit causam ad eum statum in quo fuit litis contestatæ tempore, IV. 5. n. 13. & 6. n. 3. 4. 5.
quando in causis collectarum permissa, IV. 27.
non recipienda nisi ubi necessaria, IV. 28. n. 1.
suspendit judicis à quo jurisdictionem, IV. 72. n. 3.
nisi devoluta non exstinguit jurisdictionem judicis à quo, IV. 185. n. 2.
abdicatur pactis IV. 244. n. 2.
frivola statim rejecta an punienda, IV. 252.
non est recipienda ob exercitam jurisdictionem incompetentem nisi prius facta & rejecta est interventio, IV. 274.
ad superius judicium omisso medio quando admittenda, VI. 96. 97.
quando ab executione devolvitur, VI. 154.
in decimarum causa quando admittitur, VI. 394.
Appellatio in his quæ publico libro civitatis inscripta sunt quando admittitur, VI. 55.
quo minus deserta fiat aliquando notorium non impedit, VI. 40.
in causis Studiosorum ad quem fieri debet, VI. 220.
à privilegio admittitur, VI. 419. & 420.
non valet à legis exsecutione, VI. 379. n. 2.
ad superius judicium nihil devolvit nisi quod ejus causæ est, in qua appellatur, VI. 251. n. 4.
admittitur quando judex contumacem post contumaciam audiri debere pronunciat, VI. 270.
frivola etsi initio recepta postea tamen recte rejicitur, VII. 353. n. 2. 3.
non extendit se ad diversa, VII. 401. n. 4. 5. 6.
ab executore ad quem interponenda, VIII. 87.
admittitur ab executione quæ sine sententia fit aut hanc excedit, VIII. 207
à mandato admittenda est, quando non est sine clausula, VII. 21.
ab inquisitione ipsa non admittitur, sed tantum ob nullitates quas judex in processu appellatorio commisit, VII. 56.
admittitur in causis criminalibus pœnam corporis afflictivam non inferentibus, VII. 83.

in causa quæ non directa piam causam concernit admittitur, VII. 393.
Creditoris à sententia contra debitorem lata admittitur, ubi hujus aliquod præjudicium apparet, VIII. 61.
à delata tutela admittitur. VIII. 89.
unius consortis proficit etiam alteri qui appellavit ac deseruit, VIII. 105. n. 3. 4. 7.
non suspendit causam ultra quam controversia est, quod in ea liquidum, nihilominus executioni mandandum est, VIII. 287.
non recipitur à privilegio propter sub- & obreptionem, VIII. 377.
in causa salarium concernente quomodo admittitur, VIII. 408.
singulorum ab edicto generali non recipitur, VIII. 410.
unius devolvit ad superius judicium quicquid ejus causæ est, etsi coram inferiori judicio pars alio remedio sententiam impugnet, VIII. 425.
recipitur à mandato executivo sententiam excedente, VIII. 426.
Appellationis instantia an finiatur si appellans se sententiæ submittat vel appellatus jus, quod ex sententia habet remittat, V. 116.
interponendæ fatale non incipit nisi à die scientiæ utut appellans procuratorem ad acta habuerit, V. 207.
intimatio ad suspendendam jurisdictionem necessaria est, I. 59. n. 1.
à Regiis mandatis & decretis ad Tribunal non conceditur, V. 73. n. 1.
interponendæ fatalia incipiunt à die scientiæ utut procuratorem appellans ad acta habuerit, V. 207.
desertio instar crimen severe puniendæ est, quomodo, IV. 287.
in libello quando expressio causæ est necessaria, I. 7. n. 13.
ad Cameram Imperialem interpositæ prosecutio fit in summo Tribunali Regio, I. 17.
in instantia nihil recipitur nisi quod per provocationem ad eam legitime est devolutum, II. 152. n. 3.
intimatione omissa quod fit pro attentato non habetur, IV. 362. n. 8.
instrumenta papyracea sufficiunt, I. 8.
Appellationis fatalia non labuntur cum per judicem stat, I. 11. it. si impedimentum existit, I. 14.
gravamina judici à quo exhibere non opus est, I. 59.
intimationem fieri necesse est, I. 59. n. 1. add. III. 124.
introducendæ processus ambages quando non attendendæ, I. 66.
desertio quandam sui juris abdicationem habet, VII. 53. n. 5.
adhæsio quando post decendium fieri possit, I. 158.
prohibitio & exclusio est odiosa, I. 168. n. 2.
solemnia ad restringendam appellandi licentiam introducta judicis inferioris arbitrio non subsunt, II. 63. n. 7.
substantia est ut jurisdictionem inferiorem suspendat, II. 294. n. 4.

ad

ad prosecutionem nemo ante præstita solemnia admittitur, II. 341. n. 7.
desertor est qui non facit quæ ad prosecutionem necessaria sunt, etsi alia faciat ob illa aliena, VII. 39. n. 4.
temerariæ mulcta cui debeatur, I. 230.
vim habet protestatio de futuro gravamine, II. 53.
processibus solitis omissis nunquam in causa decernitur, II. 199.
prosequendæ fatalia, II. 363.
intimatio non est necessaria quoad effectum appellationis devolutivum non suspensivum, VII. 121. n. 1. 2. aut attentatum sit, sed qualis qualis sufficit notitia, III. 122. conf. IV. 241.
conditionatæ fatalia non currunt ante conditionem impletam, III. 250.
interponendæ fatalia quando incipiant, III. 269.
solennibus judex appellationem ultra leges vel mores gravare non potest, II. 8.
desertæ vel non devolutæ exceptiones ante edita acta non attenduntur nisi notoriæ sint, I. 12.
rejectio vim habet sententiæ definitivæ, I. 52. n. 1.
solemnia ad coercendam appellandi temeritatem introducta sunt, II. 8. pr.
Solennia lege generali vel speciali semel recepta stricte sunt observanda, ib. n. 1.
ad gravamina quomodo procedendum. II. 109.
ad instantiam pertinet causa ab altera, in qua appellatum, dependens, vel ratione connexitatis & consequentiæ continentiam aliquam habens, V. 35.
in causa principali devolvit quidem accessoria at non regulariter viceversa. V. 155. 2.
fit à delegato ad delegantem, V. 203. n. 2.
in instantia de jure immissionis principaliter, incidenter tantum de jure crediti, III. 107.
circa receptionem primum inspici debet an fundata sit jurisdictio, I. 250. n. 1.
à rejectione si denuo appellatur non nocet, V. 219.
circa desertionem judex cautè procedat, I. 190.
devolutionem judex inferior nihil novare potest, I. 59. n. 6.
de devolutione inter judices inferiores orta controversia à superiore dirimatur, I. 217.
solennibus orta controversia ad quod judicium pertineat, II. 63.
pro justificatione non alia, quam ex quibus pronunciatum edenda sunt acta, licet appellans etiam alia edi petierit, II. 204.
super devolutione cum certus statuendi modus receptus judex superior non potest contra illum quicquam sibi sumere, III. 74. V. 80.
Appellationis desertione judex ad quem non pronunciat ante introductionem, I. 190.

devolutione licet exorta inter inferiorem & superiorem judicem inferior nihil attentet, V. 305.
effectus est, ut suspendat jurisdictionem, V. 382. n. 1. 386. 2.
vis non impeditur per tres conformes sententias injustas aut nullas, VI.
solennia quando non necessaria, VI. 129.
In instantia ob mutatum causæ statum de alio, ac de quo actum fuit in prima sententia fieri potest, VI. 137.
renunciatio per procuratorem facta quando recipitur, VI. 190.
super renunciatione altera pars audienda non est, VI. 191.
renunciatio quando ab expensis liberat, VI. 102.
exclusio odiosa est, VI. 55. n. 4.
solennia præstanda sunt etiam ab iis qui officii ratione alienam causam agunt, VI. 412.
solennia per æquipollens præstari non possunt, VI. 287.
desertio quamdiu nondum manifesta est, judex super illa ex officio non pronunciat, VIII. 129.
effectus ratione causæ in eo præcipue spectandus, quod non aliam, ac de qua in priori instantia actum est, causam devolvat, ex aliis vero rationibus & causis antea non allegatis recte instrui potest, VIII. 208.
prosecutionem per frivolas appellationes differens, post lapsum fatalium desertionis reus est, VII. 39.
in judicio quod incidenter accedit causa principalis recte deciditur, VII. 109.
ut interponendæ fatale labi incipiat qualis scientia requiratur, VII. 269.
jus quamdiu dubium est, non admittitur petita à minore contra rem judicatam restitutio, sed remittitur post pronunciatum super illo, VII. 271.
in devolutione respiciendum est ad statuta & recessus judicii à quo appellatur, non sequendum quod aliter tribunalis regii ordinatio disponit, VII. 272. n. 3. 6.
super desertione qua cognitionem judicis à quo differentia est tantum ejus interpositæ & juxta introductæ, VII. 312.
frivolæ & non devolutæ opposita exceptio ad impediendam editionem actorum præterquam si quam manifesta sit, nisi iis editis, non est admittenda, VII. 393.
causam non separat separata condemnatio in eadem actione & lite, VII. 107. n. 3. 4.
ad juramentum præstandum Baro per procuratorem admittitur, VIII. 369.
extrajudicialis finis quis, I. 212. n. 4.
juramentum an in persona præstandum IV. 67. n. 4.
intimatio executori facta non facit attentatum qua judicem, IV. 241.
Appellationi & aliis remediis impugnativis quomodo & quo affectu renuncietur, I. 99.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0034
DFG

si renunciatum an nihilominus appellare liceat, I.147. n. 6.
adhærens an & quando appellationem prosequi possit appellante desistente, I.159. V. 87. & 216.
locus est ob excessum causæ, I.250.n.7.
renunciat, qui judicem à quo denuo adit pro eo circa ista agendo & petendo quæ erant jurisdictionis superioris, I.248.n.3.
quando renunciatum intelligatur per petitam apud judicem à quo restitutionem in integrum, II. 64. aut reditum ad judicem priorem, VII. 93. n. 3. 4. 6.
Appellationi renunciatur per comparitionem coram judice à quo nisi diversus sit articulus super quo petitur auxilium, II.64.n.2.
adhærens potest litem peragere & propter interesse proprium habetur ut principalis. I. 159. n.4.
non renunciat, qui petit à judice à quo se defendi in possessione, II.76.
an renunciare intelligatur, qui patitur fieri aliquid sententiæ congruum, II.178.
judex inferior debet deferre etiamsi instrumentum ipsi non exhibitum, I. 59.
an semper renunciare intelligitur qui pro revocatione gravaminis adit judicem priorem, VII.93. n. 6. 7. 8. 9. 11. 12.
per actus appellationi contrarios renunciatur, ibid. n.13.
nondum locus de his quæ futuro judicio committuntur, IV.146.n.2.
adhærere & appellationem alienam prosequi ut differunt, IV. 180.
quatenus locus est à decreto confirmatorio, VI.396.
semper in dubio deferendum est, VI. 13. n. 11.
in causis criminalibus per Germaniæ consuetudinem locus non est, præterquam in causis scholarium, VI. 221.
studiosorum à pœna statuti vel ab emendatione non est locus, VI.222. n. 7.
ubi sub conditione renunciatum vel de ea controvertitur, res judicata opponi nequit, VI. 378.
Appellationi renuncians apud judicem à quo in superiori instantia ultra non est audiendus, VIII.93.
ab Appellationis prosecutione excusat difficultas prosequendi, VIII. 279. n.8.
adhærens tertius non prohibetur eam prosequi etsi desistet primum appellans, V. 87.
Appellationem deserit, qui nihil pro ejus introductione agit, non qui insufficienter vel inepte agit, I.48. n.4.
Princeps superior prohibere non potest nisi ex causa rationabili, III.187. n. 5.
prohibentia statuta sunt odiosa, I. 210. n. 3. III. 169. n. 2. nec valent nisi à superiore confirmentur, I.232.
omittens perpetuo silere debet, I.180. n.2.3.

per inhibitionem non tenentem non desinere creditur, II. 39. n. 5.
non excludit privilegium appellati appellantis intentioni contrarium. II. 57. n. 1.
In summariis non admitti error est, II. 368. n. 7.
in certis causis prohibere quis possit & quomodo, III. 167.
non recipere nisi cum necessaria ad judicis superioris partes pertinet, IV. 124. n. 6.
non impedit transactionis & rei judicatæ exceptio, IV. 299.
prosequi ex causa necessaria impeditus impedimentum allegare, protestari & prorogationem fatalium petere debet, VI. 40.
quando revocatio gravaminis faciat cessare, VIII. 4.
alias prohibitam devolvit nullitas & evidens iniquitas sententiæ seu decreti, VIII. 133.
post Appellationem si quid ab appellato offertur actis non apponatur, sed rejiciatur, I. 151. n. 1.
extrajudicialem ad Austregas non fit remissio nisi petita, aut exceptio de iis opposita, II. 376.
post Appellationem sed ignoratam si quid factum non ut attentatum statim revocatur, sed decisio super eo ad causam principalem remittitur, IV. 57.
per Appellationem nemo fructu possessionis privandus est, II. 149. n. 4.
ad Appellationem fundandam sufficit remotius & quale quale interesse, VIII. 61. 2. 3. 4.
ad Appellationem justificandam necessaria non habita actorum copia sufficiens causa est ad restituendum contra lapsum fatalium, VI. 276.
circa Appellationem à rejectione considerandæ exceptionis in executione, quæ ad hanc sistendam vel moderandam apta est, VII. 214.
ab Appellatione contumacia non excludit, si non ob eam juste procedatur, VIII. 427.
Appellatione contra aliquos creditorum interposita citandi sunt omnes creditores, I. 89.
pendente nihil innovandum, I. 76. n. 2.
etiam in causis ædificiorum, II. 179. n. 2.
interposita quis in possessione defendendus, II. 58.
nondum introducta judex ad quem super desertione non pronunciat, I. 190.
deserta non pronunciatur sine accusatione contumaciæ, ibid. n. 2.
interposita judex à quo quiescat, licet eam frivolam putet, II. 294.
facta ab articulo incidente an judex ad quem hoc prætermisso in causa principali cognoscere possit, V. 142.
ad superiorem omisso medio facta remittitur causa ad medium judicem, V. 205.
interposita non attenta si judex iterato mandat an denuo à rejectione appellare necessum sit, IV. 219.

non

non opus quando dubius sententiæ est intellectus, III. 127. n. 1.
in recipienda statur nudis partium narratis, II. 189. n. 1.
non devolvitur ad judicium superius, nisi de quo actum in inferiore, VII. 109. n. 1.
pendente specialis inhibitio ob defectum potestatis in faciente & iniquitatem facti evidentem fieri debet, VII. 145.
interposita judex ex officio providere debet, ne ex ea publicis rebus damni quicquam accidat, VII. 151.
pendente continuans non attentat, ubi versatur in actu licito vel in re, cujus est possessio vel quasi, VII. 156.
in Appellatione extrajudiciali non decernitur inhibitio, III. 107. n. 4.
Appellationum libertati adversa juramentum & cautio, II. 71.
solennibus debito tempore non præstitis appellatio pronunciatur deserta, si à parte petatur, IV. 375.
solennia quando præstanda sunt, IV. 364. n. 2.
causas expediendi brevis modus est in iis adhibendus, quæ moram non ferunt, VII. 316.
fatalia in bello non currunt, cum ejus tempestates agentibus obstant, VIII. 279.
jus devolutionis est de summis regalibus, II. 8. n. 5.
de devolutionis jure statuit judex superior, licet inferior refutatorios Apostolos dederit, VII. 225. n. 7.
in Appellationum fatalibus ut menses computentur, I. 231.
sine Appellatione causam ad superius judicium devolvit notoria sententiæ justitia, IV. 115.
Appellatum non esse & appellationem esse desertam paria sunt, VII. 53. n. 3.
intra decendium à tempore notitiæ allegans, non est adigendus ad juramentum super hoc præstandum, V. 168.
Appellatur frustra super jure partis ante sententiam, V. 122. n. 7.
à sententia in summarissimo possessorio, quatenus facit præjudicium in possessorio ordinario, VII. 20.
non à sententia conformatoria, V. 225. n. 1. & 2.
Appellabilis quantitas circa speciem non ex eo, quanti vendi possit, sed ex usu censenda, & quomodo circa rusticum id fiat, I. 68.
summa unde æstimanda, VI. 115.
censenda ex eo est, quod primum in judicium deductum, III. 339. conf. V. 254. n. 3.
quando ex sententia petenda, II. 79. n. 6. VIII. 132.
quomodo censenda in causa pluribus communi, VIII. 106. n. 1. 2. 3. 4.
circa Appellabilis quantitatis definitionem inspiciendum est, quanti interesit appellantis, non fuisse sic pronunciatum, V. 254. n. 2.
Appellabilis quantitas ratione consortium spectatur conjunctum non ex singulis partibus, VIII. 116.

sum-

ſumma an ex tenore ſententiæ an tantum ex vera litis materia cenſenda, VIII. 132.
ad Appellabilem ſummam determinandam non valor rei, ſed juris utilitas æſtimatur ubi non quantitas, ſed jus ſub lite verſatur, VI. 108.
non Appellabilis cauſa in ſummo Tribunali non eſt ſubmittenda remediis ſententiam impugnantibus, VII. 220.
Appellabilis eſt cauſa expenſarum litis, VII. 303.
non Appellabilis cauſa fit appellabilis, I. 23. n. 4. indultu ſuperiorum, I. 149. n. 4. ob nullitatem, I. 154. & 77. ob gravaminis notorietatem, III. 423. ob incidentia appellabilia, III. 83. & 188. ſi fiſci interſit, forſan ob fœnus, III. 1. & ſemper cum termini exceduntur, I. 150. n. 26. ſi de hominis ſtatu quæſtio ſit, II. 165. vel ejus conditione. ib. ob damna famæ, IV. 41.
in Appellabilia ſunt, quæ ad correctionem tendunt, I. 191. n. 6.
in cauſis regulariter non Appellabilibus, ubi dubitatio ſuboritur de eo, quod facit appellabiles non decernendi ſtatim ſunt proceſſus, ſed reſcripto prius explorandæ ſunt circumſtantiæ, III. 152. n. 8.
Appellabilia, quæ certo reſpectu non ſunt, ea extra illum non ſunt ab appellandi poteſtate aliena, III. 164. n. 7.
in cauſis non Appellabilibus non licet ſupplicare aut reviſionem petere, VII. 220. n. 5.
non Appellabiles cauſæ quæ, III. 188.
Appellabiles ſunt cauſæ ſervitutum, III. 196.
de Apicibus juris diſputare non convenit bonæ fidei, II. 289. n. 13.
Apoſtoli refutatorii cauſam non habentes expreſſam non attenduntur, I. 136.
quomodo formentur, III. 186.
Apoſtolorum neceſſitas remiſſa, I. 36. n. 7.
ſine Apoſtolis judex ad quem appellationem recipere poteſt, ibid. n. 9.
Apoſtolos impetrandi difficultas eſt, ib. n. 10. ſeqq.
refutatorios dare judici à quo quando licet, VI. 13.
Approbatum ſemel non poteſt reprobari, III. 17. n. 6. VI. 65. n. 4.
Approbatio non tantum verbis fit, ſed facto, IV. 64. n. 5.
ex Aquæ antiquo defluxu non inducitur præſumtio, VIII. 230. n. 8.
Aquarum vetuſti ductus & defluxiones non ſunt mutandæ, ib. n. 1. 3. ſi lege vel conſuetudine termini poſiti ſunt, n. 4.
Aquæ pluviæ arcendæ actio quando locum non habet, VIII. 231. num. 7. 8. 9.
pro Aqua arcenda in alieno licitum eſt aggerem munire aut ſi id dominus non patiatur facere, ut inde aqua ſit innoxia, VIII. 484.
de Aquam arcendi jure, IX. 119.

Aquæ

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0038
DFG

Aquæ pluviæ arcendæ exceptio restitutioni in pristinum statum opposita prius est discutienda, IX.118.
Aquarum periculum avertendi remedia favorabilia sunt & juvanda magis quam impedienda, IX.119.n.4.
ex Aquis ubi periculum est omnes ejusdem terræ obligantur, ut periclitantibus succurrant, IX.119.n.5.
de Aqua arcenda actioni hoc proprium est, ut vicinus reficiat aut refici patiatur, seu ut aut opus aut patientiam præstet, ib.n.4.6.
adAquam arcendam ex agro superiori inferiori jus & actio est propter opus, quod diu pro ista habitum fuit, ut & quod sublatum aquæ defluxum facit nocentiorem similiter ex constitutis aquarum finibus, IX.120.
Arbiter non potest aliquid statuere, nisi de qua re compromissum, I.100. n.3.
Arbitramentum transactionis species est, II.280.n.7.
parit exceptionem rei judicatæ, ibid. n.9.
arbitri sententiæ standum est postquam à partibus in compromissum itum, II.279.n.1.
Arbitrio judicum relinquitur quod certam definitionem in jure non habet, IV.1.n.9.
Arbitrio judicis subjacent, quæ post litem contestatam accidunt, VII.109. n.2.
Arbitrium regulariter non est appellabile, VI.98.n.5.
proprie non est judicium, VIII.12.n.4.
non nisi ex voluntate suscipitur, VII. 96.n.2.
quando ex necessitate, n.3.seqq.
judicis locum habet ubi deficit lex, II. 164.n.3.
locum habet, ubi partes inter se convenire nequeunt, II.170. n.5.
interdum ex partium consensu necessario in judicio superiore est suscipiendum, VII.96.
Area cui ex statuto ad ædificandum cedenda est, non debet pretium, etsi ab eo, qui habet empta fuerit inædificato autem præstandum, VIII. 308.
Areæ dominium, quatenus ad se trahat ædes superstructas, III.303.
Argumentum à majori ad minus valet etiam circa jura singularia, IV.236. n.4.
Arresta justificans causa est jus petendi sive debitum quoddam, II.262.n.4.
Arrestum facit forum, I.238.&239.n.6. III.56.n.1.2.
non extenditur ultra debitum, III. 55. n.7.9.12.
tendit vel ad securitatem crediti tantum vel ad solutionem, & quæ circa relaxationem utriusque differentia, I.240.n.2.3.
ex conventione tacita vel expressa fit licitum, ibid.n.4.
executionis species est, & pendente lite ante rem judicatam illicitum, II. 299.n.1.
non ex se modus amittendi adminis-

ſtrationem rerum, niſi quatenus iſti finis arreſti obſiſtit, VII. 234. n. 7.
relaxatur per cautionem, I. 184. in civilibus & criminalibus pœnam corporalem non infligentibus, n. 8. ſufficientem ſcilicet, III. 76. declarat: quando non, I. 240. III. 55. n. 10.
in dubio altera parte non audita non decernendum, niſi ob moræ periculum, II. 262. n. 6.
non juſtificat cautio, VII. 55. n. 5.
in caſu dubio ſub cautione decernendum, ibid. n. 8.
cautione admiſſa relaxatur, II. 299. præſertim ſi debitum non plene liquidum eſt, VIII. 182. n. 1.
ſortis an etiam uſuras comprehendat. III. 55.
nonnunquam ſine cauſæ cognitione imponitur, III. 55. n. 9.
quodvis clauſulam continet: in quantum de jure, ibid.
ut decernatur quid attendendum, III. 315.
licitum contra vulturios hæreditatis præreptores remedium eſt, III. 135. n. 3.
eſt remedium extraordinarium, odioſum ac ſpecies executionis, ibid.
injuſtè impetrans injuriarum tenetur, II. 331. n. 1.
non decernitur, niſi jus petentis liquidum ſit, III. 135. n. 5.
injuſte imponens injuriarum conveniri poteſt, VII. 85. n. 2.
non niſi in ſubſidium, & ubi juris copia ordinaria via facile capi nequit locum habet, III. 315. n. 5.
injuſtum ſtatim etiam reluctante parte eſt relaxandum, VII. 85. n. 11.
quod prævideri poteſt injuſtum, ne quidem præſtita cautione imponendum eſt, ibid. n. 12.
pro diverſitate finis diverſos habet effectus, diverſaque jura, III. 55. n. 10.
ſine juſta cauſa non eſt juſtum, VII. 55. n. 2. 3.
ſi petatur contra hæreditatis poſſeſſorem quid conſiderandum, III. 189.
indicia graviora prærequirit quam ad inquiſitionem neceſſaria, III. 73. n. 3.
ob jus detractionis licitum eſt, VII. 64. n. 1. modo certa ſit decimandi poteſtas, n. 2.
ſervat rem integram, nec ſinit quidquam mutationis fieri, VII. 153. n. 14.
ob evictionis metum an juſtum, IV. 157.
quando faciat litem pendentem, IV. 348.
quando præventionem non inducat, V. 222.
ex cauſa judicati vel vi contractus imponendum non judicatur ſecundum ſtatuta judicii, ubi petitur, ſed ubi judicatum & contractum, V. 242. n. 4.
non imponitur niſi omnia ſint liquida, VIII. 183. n. 4.
an exſpirat ſi ejus proſecutio intra tempora ſtatuto definita non fiat, V. 286.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0040
DFG

imponi non sufficit, sed oportet etiam legitime prosequi, V.112.n.7.
idonea cautione oblata quando relaxandum, IV.156.n.3.
superat obligationem debitoris etiam amplissimis formulis facit, VII.364. n.7.
in subsidium juris pro executione imponere rogatus, non prævia citatione imponitur, sed impositum denunciatur, VI.4.
arresti non admittitur, VI. 5.
circumspecte decernendum à judice, VI.301.
pro licito habendum est, & ob id denegatum vel prohibitum appellantes audiendi sunt, VII.55.
nihil tollit aut impedit, præterquam quod pro securitate, cujus causa imponitur, necesse est, VII.409.
justificat locus contractus, VII.329.
civitatis debitricis Magistratus pecuniæ ab hac debitæ decernere potest, ideo & donec super eo lis decisa solvere non tenetur, VII.363.
pignoratæ rei sub cautione relaxandum ubi causa est quod immissioni vel adjudicationi statim non sit locus, VIII.183.
quomodo exteris imponitur, VIII.233
salarii regulariter improbum, VIII. 271.
bonorum majoris securitatis causa impetratum non extinguit jus retentionis, VII.166.
quandoque actioni injuriarum contra judicem locum facit, VIII.290.
non tollit sola allegatio rei alienæ, sed facta probatio, VIII.339.
non excludit sola immobilium possessio, sed præstita per eorum hypothecam cautio, VII.332.
rerum peregrini innocentis etsi hujus magistratus vel concivis injuria constaret, summis etiam tribunalibus non est permissum, VIII.412.
pendente lite illicitum est ideo cassandum, VIII.429.
non est decernendum nisi debitum, cujus gratia petitur, verisimiliter sit edoctum, & quomodo, IV. 20.
petens mercator ob merces creditas, si chirographum non habet librum rationum in origine exhibere tenetur, ib.n.3.
imponitur rectè militum debitorum bonis coram judicio non militari, IX.21.
rerum uxoris qua fructus rerum parapharnalium non ita tenet ac qua fructus rerum dotalium & cujus sit probare hanc qualitatem, IX.92.
ut necessarium & utile ita sanctum & inviolabile necessitas & utilitas illud facit, IX.177.n.1.
Arresti relaxatio quando sine clausula recte mandatur in criminalibus, I. 52.
relaxatio non differtur per exceptionem ad causam principalem pertinentem, I.184.n.8.
relaxatio post mandatum de relaxando injuste differtur sub obtentu recusatæ orphedæ, aut aliarum reversalium, ibid.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0041
DFG

finis inprimis considerandus est, III. 55. n. 3.
iniquitas ubi apparet statim relaxari debet, etiam invitis & ignorante parte, II. 299. n. 6.
medicina ordinaria est cautio, I. 240. n. 1. III. 55. n. 5. etiam in maleficiis, quæ non pœnam corporis afflictivam merentur, & ubi civiliter agitur, III. 274. quæ tantum præstat quantum arrestum, II. 299. n. 4.
violati actio est ad id quod interest arrestantis non esse amotam pecuniam arrestatam, IV. 122. n. 3.
illegitimi nulla vis nullus effectus juris est, V. 222. n. 4.
prosecutioni præfigitur spatium sex septimanarum in ordinatione Tribunalis Wismar. V. 242. n. 3.
effectus est ut omnia in eo in quo fuerunt statu relinquantur, VI. 99. n. 1.
violator penes quem pecunia arrestata, in quantum tenetur, VI. 99.
petitio, cum apparet injusta, etsi oblata à petente satisdatione sufficientissima, tamen rejicienda est, VII. 85.
causa finita arrestata præstanda sunt arrestanti, & de iis tenetur huic, cui arrestum denunciatum fuerat, VIII. 474.
effectus est jurisdictionem prorogare, IV. 348. n. 4.
juxta mandatum censetur obligatio eorum, qui ex hoc solvere vetantur, non juxta petitionem impetrantis, VIII. 475.
Arrestum petentis jus sit liquidum, III. 135. n. 5.
violans carcerari potest, nec dimittitur præstita cautione, III. 275. n. 3. 6.
discessu violans non est audiendus, nisi reversus, aut purgata contumacia, IV.
contra Arrestum, velut regulariter prohibitum, præsumptio est, V. 389.
ob Arrestum injuriarum agi potest, tam contra impetrantem, quam judicem, V. 389.
subdito irrogatum quando dominus possit intervenire, & relaxationem petere, V. 113.
Arresto relaxato causa remittitur ad ordinarium processum, II. 299. n. 7.
relaxato omnia arrestato debent esse integra, I. 184.
decreto decernenda est ad arrestatum denunciatio & citatio, VII. 409.
pro relaxando admittendus est fidejussor, etiam extraneus, si per eum judicio à creditore satis cautum sit, VIII. 182.
decreto si quis solverit ordinaria ejus violati pœna habetur iterata solutio sive sub ejus expressione intimatum fuerit arrestum sive nihil de eo adjectum sit, IX. 177. n. 1. 2. limit. n. 3. 4.
ab Arresto non liberat sola immobilium possessio, sed præstita per eorum hypothecam cautio, VIII. 332.
ab Arresto salaria officialium sunt immunia, si aliunde creditori prospectum esse potest, VIII. 430.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0042
DFG

ab Arresto an & quatenus appellatio admittatur, III. 275. IV. 203.
ex Arresto discedere quando liceat, III. 275.
debitor debitoris non obligatur durius, quam tenetur suo creditori, VI. 365.
pro Arresto relaxando recipienda non est cautio ultra id, quod sub arresto est, IV. 399.
Arrestis quatenus nobilium subditi eorumque bona in urbibus sunt obnoxii.
Arresto adhærenti non obligatur, cui alterius causa arrestum fuit intimatum, IX. 45.
de Arrestis constitutio Imperii non sustulit prorogationem jurisdictionis, quæ ex arresto oritur, III. 56.
in Arrestorum causis si non constant vel in continenti probantur, ex quibus illa valent non est injungenda probatio, sed statim fieri debet relaxatio, IX. 93.
in Arrestorum causis quomodo Tribunalis jurisdictio fundetur, IV. 156.
quando mandatum sine clausulâ locum habeat, ib.
Arrestatorium mandatum habet eam mentem & conditionem ut solvatur deinde impetranti, si ei deberi apparuerit, IX. 177. n. 4.
Arrestanti quatenus fiat obnoxius ille qui solvit cum arrestum pecuniæ apud se existentis ei denunciatur, IX. 177.
Arrestanda bona si non sunt sub jurisdictione judicis causæ, hic per literas mutui compassus impositionem ab alio judice rogare solet, VI. 4.
Arrestantis judicis est cognoscere de ipso arresti actu, merita causæ autem ad forum competens remittere, VI. 4.
ex Arresto discedens si postea citatur comparere tenetur, I. 139. n. 6.
est actio contra omne id quod in præjudicium istius tendit, VII. 234. n. 8.
Arrestorum præcipuus finis est in securitate, VII. 234. n. 1.
causæ justificæ ob quas etiam pendente lite permittuntur, III. 189. n. 6.
Arrestans alterius bona per condictionem ex L. Diffamari ad arrestati forum trahi potest, V. 112. quando non, 222.
Arrestatus ultra arrestantium securitatem onerari non debet, VI. 301.
pro relaxatione cavet tantum de judicio sisti, non judicatum solvi, nisi causa accesserit, IV. 36.
per cautionem ab arresto quidem liberatur, sed non à comparendi necessitate, quoties necessaria. IV. 38.
si vel statim arresti injustitiam docet, vel cautionem idoneam præstet, causa ad forum competens remittenda, V. 112. n. 6.
quando domum revocandi jus habeat. I. 243.
an præstita cautione ad forum suum remittendus, III. 56.
Arrestatus inique non tenetur ad actionem respondere, nisi arresto prius relaxato, III. 232.

Arrestato ex bonis arrestatis alimenta & sumptus litis, si alias non habet concedenda, III. 281. IV. 338.
alimenta debentur, si ipse non habeat, III. 194. quanta, III. 224.
Arrha sponsalitia quid est? VII. 180. n. 4.
matrimonio dissoluto quando amittitur, ib. n. 3. 5. 6. 7. consistorio debetur, ib. n. 8.
est argumentum legale contractorum sponsalium de præsenti, VIII. 39. n. 5.
de Arrharum sponsalitiarum cum de sponsalibus lis est positione & redditione, VII. 180.
Articuli quando ob contumaciam pro confessatis accipiendi, V. 191.
an generaliter ad probandum admittantur, an certi quidam probari injungantur, multum differt, II. 301.
irrelevantes ne admittantur judex caveat, III. 241.
additionales & novi de eadem causa & super iis testes admittuntur usque dum terminus probandi fuerit elapsus, III. 349.
additionales quatenus admittendi, IV. 336.
vel positiones quando in contumaciam non respondentis pro confessatis habendi & quo cum effectu, IX. 29.
in dubio sunt admittendi salvo jure impertinentium VII. 117. n. 2. 3.
Articulos notoriè irrelevantes judex admittere non debet, ib. n. 1.
Artificium probatam personæ industriam non exigens per alium exerceri potest, VII. 266. n. 1. 2. 3.
Artificum sententia sola, instruit tantum litem, non finit, ideo rem judicatam non facit, VIII. 26.
Assensus utriusque partis superius judicium facit competens & necessarium, VIII. 496.
ad Assistendum citatus Autor non comparens quomodo ultra coarctandus est, VIII. 200.
Assistere causæ quid & cui incumbit, VIII. 45. n. 4. 5.
non Assistens ad quid tenetur, ibid. n. 5.
in Assignatione liberis prioris matrimonii facta si læsio ab una vel altera parte prætendatur, non auditur, nisi decepta sit, III. 297.
Assignatio liberis à matre binuba loco paternæ hæreditatis facta, etsi inventarium non confectum erat, nihilominus subsistit, si quid vero fraudis in illa arguitur, mater statum bonorum mediante juramento detegere tenetur, IX. 37.
ex eo solo non est nulla, si inventarium factum non fuit, ib. n. 1.
liberis ideo fieri solet à parentibus, ut parentes superstites liberos à se partialiter separantes, facultates suas revelare opus non habeant, ib. n. 2.
quæ liberis prioris matrimonii à parentibus fit, vicem portionis hæreditariæ habet, VI. 232. n. 1.
Assignationis commoda vid. IX. 37. n. 3.
Assignationi si fraus fit à matre binuba, libe-

liberis actio & restitutionis imploratio competit contra illam, quæ in factum temperanda, IX. 39.
Attentans quando ab appellatione excludatur, vel pro renunciante habeatur, V. 264.
spoliatori & violento invasori æquiparatur, IV. 369. n. 4. licet judicis autoritatem pro se habeat.
Attentare etiam potest tertius, IV. 241. n. 4.
non Attentat, qui libertate naturali uti pergit, ut & qui possessionem continuat, II. 58. n. 7. V. 102. & 307. n. 5. VII. 156. n. 1.
qui versatur in actu licito, vel in re cujus possessio est vel quasi, VII. 156. n. 2.
qui appellationem ignorat, IV. 241.
Attentat pars cum adit judicem inferiorem super eo quod ad superius judicium pertinet, VII. 225.
Attentatum quidnam verè sit, IV. 310. VII. 225.
an sit, quod tertius facit, ibid.
non est ante intimationem factum, IV. 362. n. 8. & 382.
si statim doceatur, statim revocatur, alias remittitur ad judicium peculiare, II. 45. n. 1.
oritur ex notitia appellationis, VII. 82. n. 1.
est, quod à judice recusato fit, II. 31. n. 7.
non est, quod fit juris autoritate, II. 39. n. 4.
non revocatur, si appellatio apparet frivola, injusta & invalida, II. 58. n. 2.
est quod excedit veterem usum, II. 188. n. 6.
non est in iis, quæ sunt extra litem, etsi eandem rem concernant, II. 255.
ex connexitate articulorum oritur, ib. n. 4.
non est, quod tendit in faciliorem exitum appellationis, III. 78. n. 3. 377. n. 1. & 7.
non est ignorata appellatione, III. 121. IV. 57.
ut sit non est necessaria appellationis intimatio, sed qualis qualis sufficit notitia, III. 122.
notorium non eget processu, sed statim revocatur sine citatione, VII. 98. n. 5.
aliquando qua attentantem non qua factum revocatur, & quomodo in eo discernitur, III. 211.
quatenus non tendit in præjudicium litis pro attentato non habetur nec revocatur, ibid. n. 7.
est, quod judex à quo agit pro intentione appellantis & ad tollendum gravamen, si appellans non consentiat, III. 377.
non est, si judex innovationi resistit, III. 78.
non est executio super eo, cujus fuit possessio, VI. 205. nisi plane sit injusta & vitiosa, VI. 206.
Attentati vitium est in contemptu judicis, III. 122. n. 3. cessat, ubi periculum in mora, II. 198. n. 2.

non

non est in continuatione antea solitorum, VII.157.n.1.
revocatio contra tertium, quando fieri possit, & quomodo procedatur, V. 61. & 91.
vitium desinit, ubi cessat præjudicium partis, IV.310.n.8.
revocatio etiam in momentaneo locum habet, III.94.n.3.
non habet locum quamdiu certa non est possessio, VI.156.n.3.
Attentata quando non statim revocanda, IV.35.
notoria statim sine ulteriori processu revocantur, IV.286.
non sunt, quæ judex agit, non ut judex, sed ut tertius, IV.310.
non sunt mandata & commissiones Principis, lite pendente vel appellatione subsecuta, emanatæ, V.73.
non sunt si ab extrajudiciali gravamine appellatum, ibid.
judex in parte arbitrarie punit, VII. 226.
quæ concernunt judicem magis quam partem non revocantur in lite cum hoc, nisi illo prius audito, VIII. 147.
sunt, quæ pro restitutione spoliati à judice fiunt, cum in causa spolii appellare licet, ut appellatio semel recepta est, IV.9.
quamvis statim sint revocanda, tamen si negantur, juris ordine servato procedendum est, IX.48.n.7.
Attentatorum causa summaria est, II. 27. n. 1.
quando simul cum causa principali procedat, quando vero seorsim tractetur, IV.381.
intimatio non est necessaria, si judex appellatum esse novit, VII. 186. n. 1.2.
causæ inter causas mandatorum referuntur, II. 46. n. 5.
revocationis causa gravis momenti est in qua provide versari oportet, II. 28. n. 6.
Attentatorum revocationem non impedit exceptio frivolæ appellationis, IV.383. II. 57. n. 2.
revocationem sistunt quæ altioris sunt indaginis, II. 39. n. 2.
revocatio in causis Fisci quando fiet & quando non IV. 384.
post judiciarium processum facienda requirit citationem, VII. 98. n. 1.
petitionem incertam admittit, ib. n. 5.
causæ cognitionem requirit, ib. n. 6.
revocatio non ultra progreditur, quam ut causam reponat in statum, in quo appellationis tempore fuit, V. 265.
revocatio non temere decernenda, II. 27.
qua effectum nihil interest appellatio an sit interposita an introducta, VI. 418. n. 3.
revocationi in quibus casibus locus non sit, IX. 47. in causa appellationi locus est, ibid.
revocatio non fit ante receptam appellationem & decretos processus, VII. 82.
revocatio quæ fit officio judicis non eget

eget citatione, VII. 98. n. 2.
querela non habet quidem locum contra actus, qui ad continuationem tendunt, in iis tamen, quæ per jus superioris improba sunt, revocationi locus est, VII. 157.
qua revocationem nihil interest, judex à quo sciverit an scire potuerit istam interpositam, aut decretos processus, VII. 186.
vitium possessio non removet, nisi sit continua, VIII. 434.
ut revocatio fiat dubiæ possessionis obtentus non efficit, VIII. 435.
in Attentatorum causa quali opus libello, I. 152.
sine ordine judiciario proceditur, VII. 98. n. 3.
revocatione quæ attendenda, II. 46.
causa quando ante definitivam pronuncietur, IV. 381.
Attentata judex ex officio vel ad instantiam Fisci revocat & mulctâ vindicat, III. 66. IV. 222.
judicis à quo pendente relatione revocat judex qui retulit, V. 305.
per Attentata magis lex & judex læditur quam pars, IV. 286. n. 3.
ad Attentata à spolio frequens est argumentum, IV. 286. n. 4.
de Attentatis quando Fiscus tenetur, IV. 288.
Attentorum causa quando ad litem principalem remittenda, nec ante illam decidenda est, IV. 35.
sine Attentati vitio nihil innovare potest judex inferior, à quo superior relationem exspectat, VI. 418.
citra Attentatum judex exsequitur, quod amplius non est controversum, VIII. 400.
pro Attentato non est diversum à lite, etsi non diversum à causa, VIII. 258.
pro Attentatis non habentur quæ pendente appellatione ob moræ periculum fiunt, VI. 205. n. 3.
de Attentato non potest judicari, nisi eo explorato, I. 152. n. 7
de Attentatis quando querela non admittatur, casus nonnulli, IV. 394.
judicium appellationis desertio non finit quoad judicem, IV. 221.
Attestatorum rotulum judex, cum expedire videtur, pro sui informatione aperire & concludere potest, IV. 258.
publicatio an fieri possit, si exceptio lapsus termini probatorii apponatur, V. 24.
Attestatorum publicationem suspendere volens, quod forsan plures testes producere velit, appellare potest, II. 52.
publicationis dilatio non impetratur, nisi indicatis judici causis quare hanc facere non debeat, II. 52. n. 2.
publicationis non faciendæ causæ à judice examinandæ, ibid. n. 3.
publicationis decreto protestatio opponi solet, II. 53. n. 4.
publicatione facta nonnunquam testes nihilominus recipiuntur, II. 52. n. 7.
publicatione præcipitata, etsi pars

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0047
DFG

alios adhuc testes examinari petens aliunde ista didicerit, audienda est, III. 345.
publicatione facta an super iisdem vel contrariis articulis eosdem vel alios testes producere liceat, III. 345. 346. & 348.
publicatio & super iis deductio causæ non est necessaria ubi sine iis acta justitiam causæ satis doceant, VII. 330.
in petpetuam rei memoriam publicatio fieri non de-bet, nisi cum ad causam revelat, II. 364.
Attestata in una causa in alia ad probandum non sufficiunt. VIII. 401.
Avocari an possit causa per Regem à Tribunali, I. 249.
potest causa per superiorem si inferior abutitur sua potestate, I. 249. n. 10. 11.
potest si inferior judex esse forte ob suspicionem non potest, II. 215.
non potest quoties non collegium, sed quidam ex eo suspecti arguuntur & hi abstinent, I. 65. n. 8.
Avocatio causæ ab inferiori judicio fieri non potest, nisi cum hujus jurisdictio vel est sub mero placito superioris vel deficit, II. 134.
est cum magno præjudicio judicis inferioris conjuncta, II. 154. n. 3.
regulariter est illicita, II. 134. n. 2. VI. 230. n. 2.
non nisi ob causam gravem & necessariam fieri potest, I. 217. n. 5.
ob moræ periculum permittitur, ibid. n. 6.
in his quæ semel ad superius judicium devoluta sunt locum habet, II. 63. n. 5.
ex continentia causæ justa est, II. 135.
ob protractam vel denegatam justitiam quando fieri possit, II. 139. 154.
verbum **Außsteuer** quid continet, VII. 42. n. 3. 43. n. 1.
im Außspruche si quis se læsum dicit quid juris, III. 279.
Austregis ut renuncietur, II. 376.
ad Austregas ut fiat remissio post appellationem extrajudicialem, II. 376. I. 62. n. 12.
Austregarum jus, I. 62. n. 12.
in Pomerania Austregas invocandi licentia per pacta restricta est, ib. n. 19.
Avia si neptes excluso eorum patre hæredes instituat tutore, qui administrat, dato nihil ex fructibus aut tutela huic competit, saltem administrationis inspectio relinquenda, VII. 356.
Avthenticæ si qua mulier C. ad SC. Vellej. renunciatione non est opus, quando post mortem mariti uxor ejus debitum in se recipit. VII. 219.
Author si litem suscipiat, sive citatus, sive sponte adversarius cum eo litem pertexere tenetur, IV. 352.
ad assistendum citatus non comparens, quomodo ultra coarctandus est, VIII. 200.
Authoris laudatione litem differre sive transferre suo nomine tenenti non permittitur, VI. 375.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0048
DFG

Authoris laudatio non eximit laudantem à judicio, V. 7. IV. 352. n. 1.
non obtinet qua propriam conscientiam, VII. 65. n. 6.
Authorem nominando se à lite eximere non potest successor ex c. sæpe X. de restit. spoliat. conventus, VI. 376.
de Authore exceptio ex dilatoria, III. 98.
Auhores delicti ante cæteros sunt plectendi, VII. 84. n. 4.
contra Authorem rixæ semper præsumitur, VIII. 293.

B.

BAnnum solus Imp. irrogare potest, I. 104. n. 3.
Bannito negantur actiones, I. 187. n. 7.
Baro ad juramentum appellationis præstandum per procuratorem admittitur, VIII. 369. n. 4. 5.
in Bau-Sachen quatenus appellatio admittatur vel non, I. 169. III. 196. & 378.
Belli clades non liberat à rationibus, II. 220.
tempora pacis juri inimica sunt, II. 1. n. 4.
præscriptiones impediunt, ibid. n. 7. VIII. 279. n. 1. 2. limit. n. 3. 4. 5.
tempore quod impositum pacis tempore in consequentiam trahendum non est, IV. 33. n. 13.
Bellica devastatione rei Antichreticæ illata an finiatur contractus antichreticus, VI. 266.
Bellum quando finit conductionem, VI. 46.
& quæcunque per illud eveniunt inter casus fortuitos numerantur, IV. 199. n. 1.
Benedictio sacerdotalis non est de substantia matrimonii, II. 81 n. 2.
Bidelli fruuntur immunitate collegii vel ordinis, II. 173.
Beneficium bona ratione introductum ad calumniæ occasionem protrahi non debet, III. 19. n. 4.
Beneficia non debent esse aliorum afflictiones, VII. 33. n. 3.
ita sunt accipienda ne sint inania & inepta, VII. 143. n. 10.
juris & statutorum non comprehendunt nisi habiles, VIII. 69. n. 1.
Beneficium nondum deducta deducendi & nondum probata probandi cui competit, VIII. 208. n. 5.
Beneficio novæ constitutionis Imperii non fruitur petitor, nisi petierit, VIII. 346. n. 1. 2.
uti cupiens eodem vicissim alios contra se frui liceat, I. 38. n. 10.
Beneficii omissio pro abdicatione est, V. 146.
Beneficentia sua nemini debet esse noxia, II. 208. n. 3.
Berge-Geld non debetur, nisi pro præstita opera, nec infert necessitatem petendi, IX. 172.
Berge-Geld solvere non tenentur naufragi vicinis littoris si absque illorum opera sua è naufragio conservare possint, ibid. 3.
Bigamiæ criminis reus non est, qui ob dissensum matris discedens à prio-

ribus sponsalibus secunda contraxit, in eo tamen peccatum, quod antequam liber à priori sponsa declaratus, cum alia pactum sponsalitium inierit, IX. 182.
Bona avita esse, quando præsumuntur, I. 39.
avita imitantur feuda, ibid.
avita esse agnatus probare debet, ibid. n. 5.
avita non sunt, quæ precio comparata, II. 254.
avita Stamm-Güter constitutio Equestris Ducatus Bremensis generi & agnationi addicit, ut nolit ad fœminas venire, quando ejus agnationis masculi supersunt, IX. 188. dotem tantum addicit filiabus, ibid. n. 1.
Bona vacantia competunt Fisco, eaque propria authoritate occupandi jus, nisi alius jam occupaverit, III. 102. n. 3. 4. 5.
non faciunt subditum, sed domicilium, II. 72. n. 4.
afficiuntur per personas, III. 138. n. 5.
æstimantur ex destinatione patris familias, II. 100. n. 2.
subjiciuntur jurisdictioni ejus loci, in quo quis perpetuo ea habere vult, ibid. n. 3.
non intelliguntur nisi deducto ære alieno, II. 161. n. 2.
civica non amittunt suam qualitatem, III. 181. n. 9. 13.
licet aliquandiu apud non civem fuerint, V. 182.
hæreditaria esse dicens probet, quia potius acquisita præsumuntur, IV. 4.
servitiis equestribus obnoxia, IV. 33.
quæ non vel non justo modo cataastrata, IV. 34.
ad alium transeuntia nec successoris immunitate potiuntur, nec contribuendi pristinum modum mutant, IV. 106.
allibrata transeunt cum suo onere ad quoscunque possessores quomodocunque privilegiatos, ibid. n. 4.
juxta jus commune avita & hæreditaria potius quam acquisita habentur, IV. 4. n. 2.
conjugis utrius que confusa unius patrimonii vicem habent, V. 15. n. 3.
Ecclesiastica ab oneribus patrimonialibus ordinariis & extraordinariis sunt exemta, V. 223.
omnia, quæ à vidua non illata creduntur fuisse, defuncti mariti seu domus si inventarium non confectum est, V. 360.
hæreditaria Erb-Güter quæ proprie dicuntur, VI. 235. 237. n. 1.
publicata quando à Principe alteri concedi possunt, VI. 42. n. 10.
patris filius ut dominus accepisse & habuisse, ex quibus argumentis præsumitur, VI. 320.
paganica oneribus non eximuntur, si in feudum dantur, VIII. 187. n. 2. 3. 4.
an nunquam fuerunt tributis obnoxia, an cum tributoria fuissent præscriptione dicuntur exempta, VIII. 310.

im-

immobilia quatenus à satisdatione liberant, VIII. 332. n. 4.
præsumuntur ante excussionem solvendo, VIII. 398. n. 2.
bonorum publicatio cessat hodie nisi in crimine Majestatis, I. 187. n. 8.
cessione facta & excitato concursu, eatenus distrahi expedit, II. 169.
discussio ut fiat, II. 249.
vacantium dominium ipso jure transit ad Fiscum, cum defunctus moritur, non autem possessio, III. 102. n 1. 2.
possessio non facit subditum, sed debitorem, II. 372. n. 2.
communio efficit ut conjuges invicem obligentur, III. 138 n. 1.
distractio non fiat, si debitor creditoribus secundum leges satisfacere paratus est, II. 328.
curatoris officium quod, IV. 86. n. 8.
cessio num infamat, IV. 370. n. 15.
communio quæ ex jure statutario inter parentes & liberos qualem habet effectum, IV. 392. n. 6.
publicatio quomodo fieri debet, VI. 42.
hæreditariorum petitio proximis consanguineis non alia quam exstantium competit, VI. 236.
in Bonorum separatione spectatur eorum status & conditio sub tempore mortis, VI. 362.
Bona vacantia occupandi jus civitatibus superiorem recognoscentibus non competit, III. 101. n. 7.
Bona sunt illorum quibus sunt regalia, ib. n. 3.
de Bonis adventitiis liberorum pacta à patre facta, si his damnosa tam pater quam liberi impugnare possunt, IV. 320.
de Bonis avitis seu hæreditariis jure Lubecensi testari non licet, IV. 4. n. 1.
contra Bonam fidem agit qui aliquid ultra conventa quidquam inserit Scripturæ, VIII. 343. n. 3.
Bona fides ad præscriptionem longissimi temporis non est necessaria jure civili: jure vero canonico requiritur, id quod hodie sequimur, II. 102. n. 6.
Bonæ fidei non convenit de apicibus juris disputare, II. 289. n. 13.
Bonæ & malæ fidei possessoris discrimen circa partum rustici, VII. 290. n. 8.
Bonus quilibet præsumitur donec contrarium probetur, VI. 286. n. 2.
Braxatio cerevisiæ an & quatenus nobilibus competat, II. 2.
an quotidianum usum cuilibet permissa est, I. 108. n. 1.
Braxandi jus acquiritur investitura & præscriptione, II. 3. n. 5. 6.
Bremensis Ducatus quomodo jure Saxonico utatur, II. 40. n. 3.

C.

CAlliditas cuique sua nocere debet, III. 124. n. 8.
excludit ab actione, ib. n. 6.
Calumnia non debet esse impunita, I. 41. n. 7.
Calumniæ vel malitiæ juramentum quando

do advocatis imponendum, VI.49. & 200.
juramentum non præstat qui necessario agit, VI.138.
in Camera Spirensi cœptæ causæ possunt in Tribunali peragi, II.146.
Camerales non attenta avocatione Imp. ulterius procedunt, I.249.n.3.
Cancellatio Scripturæ fidem minuit, I. 119.
ex Canone Redintegranda &c. non est nisi contra eum, qui rem detinet non qui possidere desiit actio, V. 93.
est actio hæredi de recuperanda possessione defuncto ablata, V. 289.
ex Cambio ei qui transscriptam pecuniam non recipit ab illo ad quem facta transscriptio etiam istius per hunc facta acceptatione ad transscribentem reditus est, ejusque justa ad solvendum condemnatio, nisi acceptantis fidem ille secutus sit, IX.232.
Cambium quid sit, ib.n.1.2.3.
in Cambio acceptatio sola non liberat sine subsecuta solutione, nisi ille cujus causa transscriptio facta est fidem ejus à quo nomine transscribentis solutio præstanda, secutus sit ib. n.4.
in Cambii causis appellationes facile non sunt recipiendæ nec receptæ alium quam devolutivum habent effectum, IX. 133
sine Cambiis omnia mercaturæ officia inania & destructa forent, ib. n. 3.
super Canonæ reservata conveniendi libertas excludit præscriptionem etiam immemorialis temporis, VIII. 26.
Capta fiunt capientium, II.32. n.1.
in bello sunt in præda & postliminio redeunt, ibid. n. 4.
Captivorum redemptionis magnus favor in jure civili est, VI. 21. n. 1. 23.
Carcer æquiparatur servituti, III. 161. n. 2.
mala mansio est ad quem considerate progrediendum, I.1.n.3.4.
ob causam civilem regulariter prohibitus, ib.n.8.
nisi necessarius, reo à judice remitti & in arrestum ex ratione converti potest, III. 190.
quando necessarius, III. 190. n.5.
privatus hodie plane interdictus, III. 79. n.2.
Carcer quando debitori obærato irrogandus est, VIII.589. n. 1. 2.4. 5.
Carceri inclusus sua innocentia fretus mandatis juvandus, ut aut accusatio aut inquisitio maturetur, VIII.216.
ex Carcere sub cautione dimissus reus per fidejussorem exhibendus non per judicem, VII. 295.
à Careere non est immunis fraudator, licet alias privilegiatus, VIII. 222.
Carceratus si auffugiat, quis teneatur, III. 147.
pro Carcerato relaxando mandatum sine clausula non decernitur, quamdiu carceris causa dubia, I. 1. processus tamen mandati necessarius, I. 2.
Carceratus ex criminali causa non nisi cer-

certis ex causis mandatum sine clausula impetrat, I. 1. n. 9.
Carcerati quando sub cautione dimittendi, I. 2. n. 1.
Carceratio injusta locum facit mandato sine clausula I. 52. n. 8. etiam in Magistratu vel judice vindicanda, III. 161. n. 5.
rei etiam in crimine notorio non facienda. nisi accusatore cavente, III. 109. n. 1. 2. 3.
Carcerato alimenta &c. vid. Arrestato.
Cassatio actus citationem & sententiam requirit, I. 57.
Casus post moram eveniens debitoris incommodo est, V. 45. n. 3.
fortuitus ad dominum & debitorem pertinet, I. 196. n. 5. 6.
fortuitus est quicquid miles ultra debitum vi extorquet, II. 90. n. 10.
fortuitus habetur factum Principis, III. 15. n. 3.
fortuiti instar habetur judicis injusta sententia, VI. 34. n. 2. 3.
in jure statutario omissus manet sub dispositione juris communis, VII. 139. n. 5.
de Casu nemo tenetur nisi culpa vel mora præcesserit, II. 220. n. 3. 275. n. 2. 3. 4. 5.
Catastratio quomodo fiat, IV. 34. n. 5.
inducit obligationem personalem & realem, II. 72. n. 24. VIII. 187. n. 1.
& solutio collectarum quando immunitatem perimant, V. 70.
est quasi contractus, IV. 34. n. 5.
ædium non tollit inhabitatorum privilegia, VIII. 96.
Catastra utut publica aliquando non probant, IV. 179.
Catastrationis quis effectus, VII. 96. num. 1. 2.
Catastri forma seu requisita, IV. 34. n. 3.
Caupo jussu Magistratus officiales bellicos vel hospites recipiens an impendia à Magistratu peter possit, III. 63. n. 2. 3.
diversorium habens etiam invitus peregrinos recipere tenetur. III. 63. n. 1.
Causa minor non facit præjudicium majori, I. 69. n. 2.
omnis est ordinaria nisi extraordinaria per legem facta, I. 171.
ut sit summaria est ex certo favore, I. 171. n. 9.
civilis an criminalis unde dignoscendum, I. 181.
si civiliter intentata an criminaliter fieri possit condemnatio, ib.
malave sit an bona non potest in initio statim cognosci, III. 200.
Ecclesiastica si incidat quid juris, III. 280.
Ecclesiastica non potest alium habere judicem quam Ecclesiasticum, II. 137. n. 4.
communis communiter tractanda, II. 52. n. 2.
semel decisa iterum agi nequit, II. 195.
limitata limitatum producit effectum, III. 1251. n. 1.
propria est ex quo quis lucrum sperat vel damnum metuit, IV. 285. n. 4.

cau-

Causa cessante cessat etiam jus, V. 201. n. 3.
causales semel admissæ postea rejici nequeunt, I. 51. n. 10. 11.
in causis criminalibus processus judiciarius servandus, II. 272. n. 1.
Causæ status publici non conveniunt judiciis, III. 149. n. 3.
Causæ impulsivæ & finalis differentia, IV. 172.
cognitio est necessaria in his quæ cum partis præjudicio conjuncta, II. 39. n. 6.
in omnibus negotiis est necessaria nec ante eam sententia ferri debet, II. 45. n. 45. n. 5.
cognitionis requisita & partes substantiales quæ, VIII. 386. n. 3. 4.
Cautela abundans non nocet, VII. 166. n. 2.
Cavere non tenetur qui tabernam eine Kramlade habet, VIII. 304.
non tenetur notoriè locuples, VI. 36. n. 3.
Cautio pro re, quando locum habet, I. 24.
res fragilis & labilis non parvum periculum afferens ib. n. 5.
non habet locum nisi jus petentis certum & tenentis illiquidum, ibid. n. 6. 7.
de rato in inferiori judicio post interpositam appellationem exigitur non in superiori, I. 91. n. 8.
non liberat judicem ab officii necessitate, VII. 55. n. 7.
indebitum non potest facere debitum, ib. n. 9.
de judicio sisti in usu desiit nec locum amplius habet nisi reus de fuga suspectus aut alia justa causa eam urgeat, I. 177. n. 1.
recte injungitur pendente lite & interposita appellatione securitatis causa, 344. II. n. 5.
juratoria etiam in criminalibus recipitur circa conductum si alia præstari nequit, I. 4.
juratoria locum habet ubi aliter caveri nequit, aut cautum aliter sed non idonee aut sufficienter, II. 257. n. 3. & 5.
super expensis & reconventione in prima instantia ante litis contestationem non petita, post nec in secunda instantia peti potest, I. 137.
ante litis contestationem est petenda, ib. n. 1.
judicatum solvi reo sub principiis appellationis ex ratione injungi potest, I. 177.
ubique locorum ferè & in Pomerania ex privilegiis obtinet, ib. n. 4.
quando reo imponenda, II. 29. n. 2. III. 75.
quæ sufficiens III. 76. n. 3. & 4.
non est necessaria ubi custodiæ non est locus, III. 161. n. 9.
non admittitur ubi solutio fieri debet, I. 240. n. 3. 5. II. 15. n. 3.
fidejussoribus quidem præstanda est, sed si haberi nequeunt, pignora vel depositum sufficiunt, III. 76. n. 1.
pignoribus vel fidejussoribus fiat, perinde est, II. 256.

fruſtra exigitur ubi judicium non fundatum apparet, II. 7. n. 5.
juratoria quando pignoratitiæ jungenda, II. 257.
arreſti medicina ordinaria, III. 55. n. 5.
in dubio pro re eſt, III. 46. n. 6.
debitori præſtanda antequam ſolvit ut indemnis ſervetur, ib. n. 7.
an ſit ſufficiens judicis arbitrio relinquitur, III. 55. n. 6. 76. n. 3. 5.
non ultra neceſſitatem exigenda, III. 55. n. 7.
ſufficiens admittitur, 99. n. 3.
ſemel remiſſa peti nequit, VIII. 210. n. 2.
calumniosè petita non adjungitur, ib. n. 6.
non habet locum poſt legatum ſemel præſtitum, ib. n. 5.
ſub hypotheca univerſali quando ſufficiat, III. 76.
arreſtatum liberat quidam ab arreſto, ſed non à proceſſu & judicio, III. 56.
de rato ſupplet defectum mandati exceptis illis in quibus ſpeciali mandato opus eſt, VII. 76. n. 1. 2.
pro ſolutione ab invito non accipitur, I. 240. n. 7.
in illiquidis pro retentione eſt, II. 33. n. 4. II. 239. n. 4.
ſuperflua non injungenda, III. 55. n. 4.
pluribus modis ut fiat, exigi poteſt nec una electa altera ceſſat, VII. 166. n. 3. 4. 5.
an domino pro famulo, quem conduxit, ſed ab alio, in cujus miniſterio hactenus fuit ob debita detinetur, injungi poſſit, III. 80.
in cauſa criminali quid continere debeat, III. 109. n. 3.
de rato non eſt accipienda ſimpliciter ſeu indefinitè, ſed tantum ad proximum terminum & ſub commination, VII. 371. n. 2. 3.
non recipienda niſi parte altera audita, III. 111.
recte admittitur ubi ab una parte rebus ſuis privari, ab altera in diſcrimen adduci iniquum eſt, III. 138. n. 9.
pro reconventione, niſi cauſa ejus allegata, & ipſius libellus intra terminum propoſitus ſit non irroganda actori, III. 22. conf. IV. 166.
in executivis non habet locum, III. 22. n. 2.
ad nudam exceptionem & petitionem rei actoribus non injungitur, ibid. n. 3.
data ſi deficit nova deſiderari poteſt non autem, ſi inidonea acceptata, alia peti poteſt, IV. 16.
de judicio ſiſti generalis ſine expreſſione certæ ſummæ quando ſufficit, IV. 37.
arreſtum quidem relaxat, non verò à comparatione perſonali liberat, IV. 38.
nova an & quando peti poſſit V. 8. & quid requiratur, V. 9.
etſi non neceſſaria nec petenda, tamen cum offertur recipienda & injungenda, V. 53.

alia non requirenda, ubi ex re, quæ penes alium exiſtit, cautum eſſe poſſit, V. 185.
appellantibus ex ſtatuto incumbens juratoria cum alias caveri nequit admittitur, IV. 125.
juratoria ſubſidiaria eſt & tunc locum habet cum aliter caveri poſſibile non eſt, IV. 125. n. 1.
ab appellantibus quando exigenda & in quo judicio præſtanda, IV. 364.
idonea eſt tam quæ per pignora quam quæ per fidejuſſores fit, VI. 57.
ſub hypotheca bonorum quæ in lite ſufficiens non eſt, VI. 32.
etſi ſufficiens offertur, tamen niſi cauſa cognita jus retentionis non tollit, VII. 165.
ſive chirographum in manibus debitoris exiſtens non plene probat creditum, VIII. 366.
procuratoris de rato ad ſupplendum mandatum non ſufficit, ubi tali eoque ſpeciali opus eſt, VII. 76.
juratoria ſaltem ad quandam judicii ſecuritatem refertur & ita accipienda eſt ut haberi poſſit, cum præſtet aliqua quam nulla, IX. 94. n. 2.
Cautionis loco quæ creditor habet, non tenetur in judicio deponere antequam ſibi ſatisfactũ, III. 146.
quantitatem judex determinet, III. 253.
finis eſt, ut quis reddatur ſecurus de eo qui in judicium venit, II. 256. n. 1.
fidejuſſoriæ & pignoratitiæ ex conſuetudine promiſcuus eſt uſus, II. 256. n. 5.
promiſſio quando admittit pignora, VI. 57.
ſuper Cautionis formula litem judex præſcripto ſuo finit, IV. 165.
Cautionem pignoratitiam offerens, qui fidejuſſoribus cavere tenetur, an audiendus, V. 374.
quam quis ſemel approbavit poſtea non poteſt rejicere, II. 210.
judicatum ſolvi in prima inſtantia qui præſtitit, non tenetur poſt ob appellationem denuo cavere, III. 396.
nemo accipere tenetur ubi certum adeſt periculum, VII. 398. n. 5. 6. 7. 8.
ob Cautionem an & quando quis rem detentam dimittere teneatur, I. 24. & 32.
ſolam, quam petitor offert, non durior fiat alterius conditio, II. 214. n. 8.
Cautionem hæres à legatario ob fidei commiſſum ab eo datum exigere nequit, VII. 336.
Cautione alia non indiget proviſionalis adjudicatio, ſi condemnato alias ſatis cautum eſt, VII. 297.
præſtita quando rei dimittendi, III. 97.
ſuperflua vel non neceſſaria nemo onerandus, II. 26. III. 55. n. 4. 7. V. 8. n. 4. 44. n. 6. 212. n. 5.
à Cautione an relevent bona quæ ſunt apud adverſarium, IV. 303.
de Cautione ejusque idoneitate judex nonniſi auditis partibus ſtatuere debet, VI. 124. n. 2.
ſuper Cautione admittenda quomodo cautus judex eſſe debet, VI. 124.

circà

circa Cautiones ut se gerat judex, II. 257. n. 6.
Cautioni juratoriæ non est locus ubi aliter cautum esse potest, IX. 42.
locus non est sed solutioni cum debitum est liquidum, ib. n. 1.
in Cautionibus prætoriis & nominatim pro evictione non est necessarium fidejussores dare si aliter satis cautum esse potest, VIII. 353.
ad Cautionem de non offendendo quando Dominus servo tenetur, IV. 19.
à Cautione non liberat sola bonorum immobilium possessio sed facta illorum oppignoratio, VIII. 332. n. 4.
idonee Cavet qui pignus sufficiens offert, II. 256. n. 3.
Cautum satis est si idoneus est à quo servari possit id quod ex litis æstimatione subeundum, III. 6. n. 7.
Caventem de rato sed ante ad finem litis se non legitimantem procuratorem coërcere, tamen & ipsius causa necessarium quam justum, VII. 37.
Cedendarum actionum beneficium quãdo fidejussoribus contra confidejussores competit, VI. 125.
Cedens nomen verum præstare tenetur, VI. 272. n 6. IX. 184. pr.
Cedere litem cœptam alteri nisi à quo antea actio cessa est, non licet, IV. 350.
Cedenti quæ opponi potest exceptio obstat etiam cessionario, IV. 259. n. 4. 325. n. 8.
Cedere jussus possessione scire debet jus illius cui cedere debet, I. 246. n. 7.
Cedens actionem accepta pecunia, ad præstanda non præstans non modo pecuniam, sed etiam quod interest, reddere debet, III. 207.
cum Cessionario in solutum datione satisfieri potest ex pacto de præstanda bonitate nominis non tenetur, nisi aliud conventum sit, IX. 185.
non tenetur nisi in subsidium si debitor cessus solvendo non sit, ib. n. 3.
in solutum ex nomine alieno & quidem sorte & usuris certam pecuniæ summam cum evictionis promissione cessionario resarcire tenetur, quod per constitutionem Imperii ex usuris minus solvendum est, IX. 192.
Cedentem cum alterius incommodo lucrari & à cessionario accipere quod ipse à debitore exigere non potuisset, valdè iniquum est, ib. n. 3.
Cedentis beneficia transeunt in cessionarium ubi non tam hic quam ille post cessionem istis fruitur, VII. 5.
Cedi ne sibi curet nomina an quis prohiberi possit, III. 239.
Celatæ veritatis improbitas unde oritur, VI. 146. n. 11.
Celatio eorum quæ in oculos incurrunt vel quæ sciuntur non est dolus vel mendacium, VI. 146. n. 10.
Census annui quando peti non possunt, IV. 402.
etiam à novo possessore peti possunt, nisi exigenti mora vel culpa imputari possit, V. 403.

quid sit? IX. 85. n. 1.
debitor personaliter obligatur, sed propter rem & ex re, nec aliter quam ratione rei convenitur, si nihil inde suppetit minime de suo obligatus est, IX. 84. n. 5.
frumentarius **Pacht oder Kornhebung**/ ex agris incultis, cum per temporis injuriam coli non possunt, non debetur, IX. 84.
per partes agrorum divisus pro singulis debitis præstatur non pro omnium ut universi sed singulorum conditioni ideo tantum pro frugiferis, IX. 85.
Certioratus ultra certiorari non debet, VI. 121. n. 5. VII. 186. n. 3.
Certioratio beneficii mulieri ab alio, quam notario facta sufficit, VII. 231.
Certo loco præstare obnoxius non liberatur ab eo quod interest, cum creditor alium præstandi locum debitoris gratia ex necessitate recepit, V. 44.
Ceremoniæ Ecclesiarum ab Episcopo quidem, non tamen nisi ex Assensu Cleri & Magistratus Politici mutandæ, VIII. 110.
Cessante ratione prohibitionis ipsa prohibitio cessat, I. 149. n. 22.
Cessio sola non liberat, nec pro solutione habetur, VII. 46. n. 8.
juris vel rei, lite desuper pendente, quatenus fieri possit, IV. 93.
coram libro publ. **die Verlassung**/ quando propter interventionem aliorum suspendenda, IV. 276.
nominis quando licita, IV. 323.
præsumitur ex possessione chirographi, I. 160. n. 3.
nominis ex sua origine & jure primi cedentis censenda est, IV. 326.
bonorum debitori dominium rerum aufert & in creditores transfert, VI. 127. n. 2. VI. 241. n. 1. V. 314. n. 3.
jus quæsitum auffert, ib. n. 3. 10.
par omnium creditorum jus facit, ibid. n. 7.
certi debiti, licet in potentiorem valet, III. 51.
est quædam venditio, III. 207.
debiti in potentiorem non punitur, nisi exactio sequatur, III. 52.
in Rectorem provinciæ facta in potentiorem facta censetur, II. 175.
eam conditionem annexam habet, si debitum exigi possit à debitore cujus nomen cessum fuit, ubi spectatur eventus exactionis, I. 182. n. 5.
pro minori pretio differt ab ea quæ in potentiorem fit, III. 49. n. 1. 2.
bonorum non infamat, famam tamen fugillat, I. 112. n. 8. IV. 370. n. 15.
bonorum qua debitores voluntarius actus est, ibid. n. 5.
non tantum rei sed & actionis litigiosæ in jure prohibita est, VI. 17. n. 1.
processus executivi & jurium post rem judicatam prohibita non est, VI. 17. n. 4. 5.
majoris summæ quando pro minore valet, VI. 228.
debiti alteri facta non suspēdit adjudicationem, VI. 351.

destinata quando habetur pro perfecta, VI. 361.
nominis in alium facta opposita quando agentem excludit, VI. 363.
nominis sine causa fieri non debet, IV. 323. n. 9.
liberat debitorem ab actione, VII. 245. n. 1.
nuda chartacea non transfert dominium, nec possessionem, VIII. 153. n. 13.
actionis transfert jus cedentis in cessionarium ut perinde atque ipse autor utiliter experiri possit, VII. 24. n. 2.
sine fraude alterius facta licita est, ibid. n. 2.
in incorporalibus idem valet quod traditio in corporalibus, VIII. 440. n. 1.
species mandati est & vel expresse vel tacitè contrahitur, VIII. 440. num. 5. 6.
unde colligitur, ib. n. 9.
nuda utut omnis juris etiam nominatim cum facultate apprehendendi possessionem eam non transfert, VIII. 451. n. 1. 2. 3.
alterius cessionarii non sufficit ut ex jure alterius agere liceat, sed primi cedentis produci debet, VIII. 81. n. 2. 3. 4. 5.
licet à Principe facta non transfert possessionem nisi quam ille habet vacuam, VIII. 451. n. 5. 6 7. 8.
quæ ad vexationem debitoris tendit nihil aliud est quam litium redemptio, IX. 53. n. 3.
hæc in multas juris regulas impingit, ib. n. 5. 6. 7. 8.
Cessionis in potentiorem exceptio est peremptoria, II. 147. n. 4. III. 49.
pœna non est nisi fraudulentæ & damnosæ, III. 50.
pœna adhuc obtinet, II. 174.
pœna Fisco applicatur, ib. n. 7.
vitiosæ exceptio an etiam post litem contestatam opponi possit, IV. 324.
instrumentum non valet nisi causam cessionis specificè contineat, IV. 372.
factæ exceptio in casibus ubi cedenti non licet amplius agere quomodo admittitur, VI. 364.
necessariæ defectum supplet cautio ubi illa obtineri nequit, VII. 99. n. 2.
ad Cessionem bonorum nemo cogi potest, II. 328.
in ipsa executione provocari potest, II. 328. n. 10.
ex Cessione confidejussoris etsi ipsimet non facta petenti fidejussor rectè negat, quod iste cedens pro sua portione debuit, III. 234.
sine Cessione fidejussor solvens contra confidejussorem ad partem virilem habet actionem, VI. 387.
Cessiones actionum regulariter licitæ, III. 239. n. 3.
Cessionarius tanquam procurator in rem suam creditoris jure & vice potitus hujus personam repræsentat, VI. 16. n. 2. VI. 260. n. 6.
utitur jure cedentis, & illi obstat, quod huic

huic III. 234. n. 9. VII. 181. n. 3. 4. 5. conf. IIV. 151. n. 4. & 325. n. 8.
post perfectam cessionem non sustinet periculum, I. 182. n. 6.
reservans salvam actionem donec accipitur efficit ut nisi nomen exigibile sit non fiat liberatio, ibid. n. 7.
si in exigendo debito negligens est & petere cessat culpam negligentiæ præstat, IX. 192. n. 6.
non jurat sed cedens, ib. n. 7.
laudare potest suum autorem, VII. 181. n. 5. 6.
tenetur respondere ad ea, quæ ex persona cedentis objiciuntur, VII. 181.
non minus quam cedens fruitur jure hypothecæ in fundo cum domini consensu constitutæ etsi in cessionem dominus non consenserit, VII. 311.
contra Cessionarium quando valet compensatio quæ cedenti opponi potest, IV. 140.
Cessionario perinde ut cedenti creditori executivi processus facultas est, VI. 16.
in Cesso pretio domus cedens cum promittit creditori se ex illo quod post anteriores creditores supereſt satisfacturum aut quod deest suppleturum non bonitatem sed veritatem debiti pollicetur, IX. 184.
Cessus debitor solvendo habetur si in ipsius bonis est quod æs alienum superat, IX. 185. n. 3.
Cerevisiæ braxatio nobilibus an conveniat, II. 2.
Chirographi possessio sola non est sufficiens non factæ delegationis vel non secutæ liberationis argumentum, II. 242.
existentia apud creditorem argumentum est non soluti crediti modo non sit cancellatum, II. 91. n. 4.
condictio debitori non tantum, cum creditori suo solvit, contra creditorem competit, sed etiamsi creditoris creditori solutio facta est, VI. 194. n. 8.
alieni possessio, si non oritur ex necessitate juris aut voluntate debitoris, non sufficit ad legitimationem, VII. 126.
existentia facit præsumptionem crediti, II. 242. n. 1.
debitorem an probet liberatam, II. 242. VII. 284.
ex possessione contra debitorem probatur mandatum exigendi, II. 207. n. 4.
Chirographo ascripta solutionis mentio solutionem probat, V. 399.
apud debitorem reperto debitum est illiquidum, V. 167.
Chirographum alterius qui amisit non potest statim condemnari ad solvendum, quod chirographo continebatur debitum, IV. III.
post solutionem à quocunque repeti potest & quidem à creditore condictione sine causa, ab alio possessore ad exhibendum actione vel fidejussione, II. 186. n. 1. 2.
recipere debitoris interest ideoque juste

juſte ab eo exigitur ſi totum debitum ſolvat, VI. 119. & 194. n. 1. 2. 7. limit. 194. n. 3. & 4.
retinere potius quam è manibus ante receptum debitum reddere & repetere, III. 146. n. 3.
antequam Chirographum reddatur vel caſſum fiat debitor ſolvere non tenetur, VI. 118. n. 4.
in Chirographo conſiſtit vis obligationis & jus creditoris, V. 167. n. 5.
appellatione Chirographi non ſolum tabulæ ſed jus quod illis probatur continetur, V. 167. n. 5.
Chirographi redditionem à debitore factam eſſe probatur per conjecturas veroſimiles, VII. 284.
exiſtentia devolvit in creditorem probationem, ib. n. 5.
Citans non ſubditum ex alieno territorio, ſine literis mutui compaſſus jurisdictionem ejus violat, IV. 256. n. 3.
Circumſtantia minima variat jus, IV. 43. n. 17.
Citare ad audiendam ſententiam judicis partes ſunt, IV. 105. n. 6.
ut perſonaliter compareat, regulariter in civilibus non licet, IV. 89. n. 5.
Citari debet ad quemcunque actum cujus intereſt, vel qui ex actu lædi poteſt, I. 30. n. 1. 2. 89. n. 2. 176. n. 3. IX. 101. n. 1.
poteſt ſubditus item Vaſallus in alieno territorio domicilium habens, immediate, ſine literis requiſitoriis, II. 325.
Citatus à judice incompetente comparere tenetur, I. 131. n. 2.
non tenetur reſpondere ad illa, de quibus non agitur, I. 78. n. 4.
ſalvo conductui fidere non tenetur durante inimicitia, III. 153. n. 3.
qui dicit ſe venire nolle ſine dubio contumax eſt, VI. 64.
etiam cum comparendi neceſſitas non incumbit cauſas cur non veniat vel pareat exponere debet, VIII. 289. n. 4,
contra Citatum tantum ad domum cujus alias copia poteſt haberi in contumaciam non proceditur, VII. 275.
de Citandis ad cauſam aliis exceptio quomodo & quando locum cum effectu habet, VIII. 320. n. 1. 2. 3.
Citari ad actum & audiri debent omnes quorum aliqua ratione intereſt, IV. 145. n. 7.
non debet qui præſens eſt, IV. 282. n. 5. V. 60. n. 6. 41. n. 5.
Citatio edictalis eſt ſubſidiaria non uſurpanda niſi in caſu neceſſitatis, I. 253. n. 1.
ordinarius ſub jurisdictione aliena exiſtentes citandi modus, ib. n. 2.
edictalis non decernenda contra diſcedentem, niſi ſimul vagabundum aut latitantem, I. 253. n. 3.
in dorſo ſecuritatem ſecum fert, I. 3. 9.
exceptionem loci non tuti admittit, ib.
primum cauſæ cognitionis eſt, I. 132. n. 3.
una peremptoria ſufficit ubi lex vel con-

consuetudo plures non requirit, I. 256.
omitti potest ubi periculum in mora, II. 237. n. 4.
omitti potest ubi judex videt alterius parum aut nihil interesse, I. 176. n. 1.
quæ semel fit singularem providentiam requirit, II. 323. n. 13.
sine causa fieri non debet, I. 176. n. 2.
in feriis non stringit, sed nulla est, ideo citatus comparere non tenetur, II. 276. n. 2.
extranei sine literis subsidialibus invalida & quomodo post eam pronunciandum, III. 305.
est nulla vel non arctat, si terminus nimis brevis, III. 341. n. 7.
sine certa causa fieri non debet, I. 176. n. 2.
operatur præventionem nisi circumducta, II. 67. vel nisi judex sit incompetens, II. 68.
invalida nullum producit effectum, III. 81. n. 1.
ut rite fiat, III. 81.
ad domum subsidiaria est & locum habet ubi citandi alias copia non est vel nescitur ubi commoratur, ib. n. 7. 8. 9. VI. 276. n. 2. 3. 4. 5.
ad quamcunque domum fiat nihil interest, ibid. n. 3. 4.
à Magistratu loci facta non stringit nec præventionem inducit, V. 124.
ultra causam quam exprimit non arctat, IV. 281. n. 1.
supervacua est, ubi alia ratione scitur & injungitur quod opus est, IV. 153. n. 7.
ad reassumendam litem decernitur, quando petitur, IV. 243.
ad personalem comparitionem quando & quomodo necessitatem imponit, VI. 18.
per programma, ut quibus in re jus est ut maturè proferant & prosequantur, præjudicat creditori non venienti, post in persecutione pignoris, IV. 281.
ad causam, si de ejus executione dubitatur, iteranda, IV. 294.
quando non est necessaria, VIII. 259. n. 4.
plurium hæredum vel consortum quomodo fiat, IV. 337.
edictalis, licet non infamet opinionem tamen ejus sugillat, IV. 361.
ubi non rite facta dicitur quid faciendum, V. 60.
incompetentis judicis immediate, non in subsidium juris à Magistratu loci facta, non stringit, nec præventionem inducit, V. 124.
ad reassumendam litem quando requiratur, V. 288.
ubi insinuanda, V. 321.
continere debet nomina eorum qui in jus vocantur, I. 256. n. 1.
cautio non speciatim aliquem exprimens comparere non tenetur, ibid. n. 2.
nulla convalidatur per comparitionem, II. 48. n. 8.
circumducta non facit litem pendentem, II. 67. n. 3.
circumducitur utriusque contumacia

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0062
DFG

vel ejus qui eam impetravit, ibid.n. 4.5.
per circumductionem annullatur ipso jure, I. 67. n.7.8.9.
judicis incompetentis nullum habet effectum, II.68.n.4.
personalis multum incommodi habet, IV.89.n.5.
supervacua est ubi alia ratione scitur & jungitur quo opus est, IV.153. n.7.
in civilibus causis regulariter non fit ad personalem comparitionem, VI. 18. nec necessaria nec justa est, VI. 19.
vitio aliquo laborans ut invalida non obligat, VI.19.n.3.
unica in actu gravioris præjudicii ad faciem fieri debet, VII.275.n.6.7.8.
prior renovatur, quando exceptiones eidem oppositæ rejiciuntur, VII. 362. n.1.3.
vel mandatum super dubio pacto, juxta literam exprimi & declarari, de alio sensu controversia ad discussionem ulteriorem seponi debet, VIII.46.
edictalis permittenda est ob difficultatem aliter citandi, VIII. 351. n.4.5. 6.7.
edictalis ob difficultatem executionis alterius cujusque non decernitur, sed de ista removenda judex sollicitus esse debet, VIII.415.
eorum contra quos testes producuntur & examinari debent, ita necessaria est, ut omissa examen vitiet, IX. 95. pr.
Citationis moderamen arbitrio judicis submittitur, I.256.n.1.
ad domum factæ scientia obligat ad comparendum etsi ibidem fieri non debuit, III. 81. n.5.
executio ad literas mutui compassus & relatio quomodo fiat, IV.328.
ad domum fieri debet, III. 143. n.2.
recte fieri debet & probari, IV.294.
si de ea non appareat reiteranda est citatio, IV.294.
executio in territorio alterius contra huic subjectum sine jurisdictionis præjudicio admitti nequit, VII. 390.
executio nisi apud singulos hæredes facta non sufficit, VIII. 407.
causa donec citato communicata cessat comparendi necessitas in civilibus, VI.21. secus in criminalibus, ib. n.1.
contra Citationis executionem in alieno territorio remedia quædam tuendi jurisdictionem, VII.391.
ex Citationis ad audiendam sententiam defectu nullitas quatenus attendenda, VI.352.
Citationum numerus arbitrarius est judici, IV.223.n.3.
à Citatione quando appellari possit, III. 153 n.1.2.3.6. IV.89.
licet præjudicium contineat, appellari non potest, si gravamen per exceptionem tolli possit, V.122.
Civilis causa est cum agitur ad pœnam parti applicandam, I.181. n.3.
Civis Germaniæ extra Germaniam ad

extera judicia non potest evocari, I. 125. n. 7.
foro renunciare potest etiam privilegiato, II. 4. n. 9.
contra statuta aliquid impetrans & usurpans perjurus est, II. 317. n. 2.
privilegiarius civium juribus fruitur, licet oneribus non sit subjectus, III. 156.
Civis debitoris interdum potior ratio haberi potest quam peregrini, VIII. 314.
non habet facultatem paciscendi super iis quæ ad civitatem pertinent, VII. 352. n. 3. 5. 6.
& civitatis subditus quomodo differunt, II. 49. n. 2.
& incola quomodo differunt, II. 158. n. 2.
censeri amplius nequit qui perpetua consuetudine semel à civitate separavit, VII. 188.
Cives in causis suis suæ civitatis juribus utuntur, donec causæ exemptio doceatur, II. 99.
singuli ut ex civitatis contractu obligentur quæ requirantur, I. 202.
privilegiarii fruuntur civium juribus ex privilegio, III. 156. n. 4. etiam in retractu, V. 269.
qui vulgari nomine dicuntur, III. 165. n. 1.
sunt ex civibus nati, qui civium jure fruuntur quamdiu alibi domicilium non constituerunt, VII. 188. n. 3.
facit origo ib. n. 2.
non fiunt qui in civitatem veniunt ut civibus ex pacto serviant, VII. 365. n. 3.
à judicio contra Magistratum quando excludendi, VI. 79.
pro Cive facilius datur actio quam pro extraneo, II. 304. n. 2.
Civium aliquorum facta non præjudicant civitatis privilegio & reliquis civibus, IV. 68.
filii sequuntur forum patris quamdiu domicilium non alibi contraxerunt, III. 71. n. 1. 2.
unus ad se trahere non debet quod est alterius, II. 2. n. 8.
ordo ad summam Reipubl. in civitatibus pertinet, VII. 149. n. 1.
semel constitutus & receptus exactè observandus, ib. n. 2.
cuilibet jus est ordinem in quem semel collocatus est defendendi, ib. n. 4.
querelis contra magistratum civitatis judex superior quando & quomodo aures præbere debet, VI. 70.
conventicula privata prohibita sunt, VI. 80. n. 5.
circa Civium ordines considerandum quod recentius consuetum, VII. 150.
Civibus, si cum magistratu litigent, non minus quam magistratui sumptus ex publico præbendi, V. 341.
concessa beneficia competunt etiam iis qui pro civibus habentur, III. 156. n. 5.
servanda est prærogativæ semel servatæ consuetudo, VII. 150. n. 3.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0064
DFG

à Civibus comparata bona an civitatis jurisdictioni subjiciantur, V. 183.
Civitas pro cive appellare potest ob interesse, I. 61.
ut obligetur, I. 202. III. 228.
quomodo executive contra eam proceditur, I. 202. n. 1.
quatenus consentiat, ib. n. 3.
non tantum per Syndicum, sed etiam per procuratorem in judicio admittenda, II. 35.
an possit agere ob civem oppignoratum, II. 304.
per quos obligari potest, VIII. 162. n. 3. 4. 5.
quod debet non debent singuli cives, II. 312.
quatenus singulos obliget, ib. n. 3.
jurisdictione prædita fundatam adversus omnes in ea degentes habet intentionem, nisi exemptionem doceant, III. 155. n. 4.
ex contractu suorum deputatorum ut obligetur, III. 162.
ex contractu suorum Magistratuum & Administratorum ut obligetur, III. 228. V. 384. & 387.
quando administratorum contractum servare non tenetur, VI. 60.
non obligatur ex depositò, V. 383. nisi utilitatem inde percepisse probetur, V. 386.
Civitas ut status provincialis non obligatur constatuum conclusis, nisi ad comitia & eorum causa vocata, IV. 201.
Civitatis jus præstito juramento assumere recusans captis pignoribus non inique coërcetur, IV. 85. & 196.
Syndicus vel Procurator à solo senatu constituitur, II. 36.
jus singulare ad solos cives non rusticos pertinet, II. 49.
administrator obligatur etiamsi civitas ex ipsius facto non sit obstricta, iisque protestatus fuerit se nolle teneri, II. 312. n. 5.
mutatio cuilibet libera est & pro ea ex urbe discessus, V. 241. n. 1. 2.
jus quomodo per mores Pomeraniæ acquiritur, VII. 188. n. 3.
jus tribuens privilegium tribuit commoda civium non imponit onera, V. 269. n. 5.
causam publicam quando civibus singulis agere licet, VI. 80.
ad Civitatis jus origo sola adeoque ad retractandum non sufficit, quando alibi quis domicilium constituit, VII. 188.
jus more solito recipiendum inique cogitur singulari concessione ad incolatum admissus, IV. 85.
ob Civitatis debitum an adversus civitatis bona executivè possit procedi, II. 312.
Civitati concessum privilegium de immobilibus emendis quomodo intelligendum, V. 183.
restitutio in integrum conceditur etiam post lapsum termini statutarii, VI. 414.
non est jus pignoris ob tributa realia in alia bona forensium quam quæ

sunt allibrata nec detentio debiti nisi per compensationem, VII.367.

Civitatem qui relinquere mavult, quam ejus jus assumere, interim, dum in ea moratur, juramento se ei obstringere tenetur, V.241.

ut sigillum obliget quæ requiruntur, V.385. n.3.

contra Civitatem ex contractu urbani Magistratus executivè non proceditur, III.288.

cum Civitate contrahens caute agat, I. 202.n.5.III.228.

contrahit & oneribus se bonorum suorum ratione subjicit qui bona civitati subdita emit, II.372.n.2.

Civitates superiorem recognoscentes regulariter non habent jus Fisci, V. 38.

habent personale privilegium non tacitam hypothecam in bonis suorum debitorum, II. 161. n.4.5.

prælationem inter creditores habent, V.333.

Germaniæ pleræque ultra privatam sortem sunt evectæ, III. 101. n.8.

in bona vacantia sibi jus arrogantes, hoc sibi competere doceant, I. 101. n.13.

habent beneficium competentiæ, VIII.163. n.4.5.

in bona vacantia jus hodie per privilegia acquirere possunt, III.101.n.9.

ex frequentia opificum florent, I. 56. n.7.

ut per procuratores vel Syndicos jurent nulla necessitas urget, III. 54. n. 5. 6.

municipales privatorum loco sunt, II. 305. n. 4.

in jure prohibendi braxationem cerevisiæ contra nobiles fundatam habent intentionem, II. 3. n. 1. modus autem prohibendi differt, ibid. n. 2.

sub Imperii Principibus an aliquid jurisdictionis Ecclesiasticæ habeant, II. 305.

inferiores privatorum loco sunt & regalia non habent, VII.158. n.3.4. limit. n. 5.

vectigalium juris quomodo capaces ibid.n.13.14.

plures conjunctæ quando ut universitas contraxisse censentur, VI.110.

Civitatibus earumque incremento favere decet, II. n.10.

jure communi liberum per quos jurare velint, II.54.n.1.2. VII.388.

quomodo in causa pacis publicæ jurant, ibidem n.7.

quæ juris Lubecensis usum acceperunt jus tacitæ hypothecæ cum privilegio habent, VIII.367.n.4.

in Civitatibus an superior Magistratus edicta affigere vel publicare possit, III.306.

unde Civitates plures, quæ membra sunt unius corporis & instar universitatis se ut singulos obligasse teneri probetur, VIII.161.

Civitatum Vandalicarum arctior est societas, quam opificum collegia strictius colunt, VII.84.n.3.

ex Civitatum plurium velut unius corporis

ris contractu non tenentur singulæ, VI. 111.
Civilia commoda quærentes onera etiam istorum sustineant, III. 158. n. 4.
Civilibus commodis qui non fruuntur nec oneribus civilibus sunt gravandi, VII. 143. n. 12.
Clam quando quid factum dicatur, VII. 170. n. 3. 4. 5.
Clandestina præsumptionem injustitiæ pro se habent, VII. 170. n. 1.
non proficiuut in possessoriis retinendæ, ibid.
non sunt quæ palam fiunt, ib. n. 2. 3. 4. 5.
Clandestinitas non est vitium permanens sed purgatur, VIII. 39. n. 2.
Clausula remota appellatione, non semper appellationem excludit, II. 194. n. 2. 3. 4.
derogatoria generalis efficit præsumptionem memoriæ prioris & voluntatis hoc tollendi, II. 182. n. 3.
remota appellatione judici superiori relinquit facultatem appellationem recipiendi pluribus ex causis, II. 194. n. 8. 9. 10. 11. 12.
si ut narratur res se habet inest omni rescripto nec infert parendi necessitatem sed tribuit instructionem ad procedendum, VII. 1. 9.
Clausulæ contractibus adjectæ ultra materiam cui adjiciuntur non extendendæ, VIII. 218. n. 3.
contractibus adjectæ ex consuetudine appositæ intelliguntur, VI. 113. n. 2.
in instrumentis positæ non tam attendendæ, quam verba quibus obligatio contracta, III. 5.
inepte applicari solent, ibid. n. 4.
non vitiant sed vitiantur, ib. n. 6.
Clericus exul non gaudet exceptione fori nisi in causa ecclesiastica, II. 137.
in Criminalibus quando forum seculare sortiatur, II. 138.
Clerici si pro testibus adhibentur, non sunt immunes à juramento, nisi à partibus illud remittatur, IV. 265.
non debent interesse judiciis secularibus, II. 134.
an à politicis executionibus exempti & legibus politicis obnoxii, VI. 260.
non possunt ab alio Magistratu quam Ecclesiastico examinari, VIII. 274. n. 1. lim. n. 2.
Cleri cura & custodia ejusdem consistoriis concredita est, VI. 9. n. 5.
Clericorum examen Tribunal Regium iis quibus cæterorum examen demandatur, committere potest, VIII. 274. n. 5. 8.
de Cloaca & aquæductu appellatur cum non de his ut talibus sed contractu circa ea quæstio est, VII. 294.
Cloacæ servitutis debitor per suum fundum egestionem excrementorum non debet, nisi id ita constitutum, & inde hoc censendum, III. 36.
Cloacam habere & jus per fundum exportandi excrementa differunt, ibid. n. 2.
ad sacram Cœnam non sunt admittendi qui gravibus indiciis urgentur aut immundi sunt licet nondum convicti

victi vel confessi, VII. 88. n 2. 3. 5 6.
Cognitio causæ non est necessaria ubi nulla competit defensio, II. 213. n. 6.
Cohæres cæterorum cohæredum procuratorem se gerens juste convenitur & condemnatur, III. 99.
possessor hæreditatis petitionem hæreditatis aut inventarii exhibitionem declinare non potest quod debitum prætendat, II. 19.
non communicat cohæredi quod ex injuria judicis lucratur, VI. 43.
Cohæredis solutio ex cohæredum mandato facta delegationis argumentum sufficiens non est, VI. 3.
Cohæredem refractarium coercendi remedium cum non vult pati divisionem bonorum quæ possidet, VIII. 299.
Cohæredum portiones qua communem actionem accrescunt cohæredi, nisi debitori remissæ reperiuntur, IX. 123.
Cohæres in petendo potior est, quam debitor in retinendo, ibid.
pro extraneo ad emtionem rei hæreditariæ admittendus pro eo precio quod offert extraneus, IV. 397.
possessor rei hæreditariæ, agentem hypothecaria exceptione divisionis excludit si cum hærede de quota sua pactus est, IX. 176.
Collatio quando sub juramento fieri non possit, sed probatio requiratur, IV. 232.
fit duobus modis, I. 119. n. 21.
non attenditur antequam ad divisionem descenditur, II. 19. n. 4.
tum requiritur quando parentum professio circa conferenda fidem non faciat, IV. 233.
odiosa est & ad eam excludendam sufficiunt conjecturæ de voluntate patris I. 84. n. 4.
fit illatione accepti seu æstimationis ejus & quando, ib. n. 1. 2.
Collationi non subjacet quod debetur ut præcipuum als vorauß / I. 84.
Collationem petens conferenda probare tenetur, non autem à collaturis designationem acceptorum exigere potest, I. 85.
in Collationem venit quod unus liberorum dotis vel donationis nomine præcepit, II. 119. n. 10.
Collectæ & onera sequuntur eum, qui fructus suo jure percipit, V. 363. VII. 111. n. 5.
fundum ejusque possessorem sequuntur, VII. 111. n. 1.
de eadem re duobus in locis solvi non debent, II. 372. n. 17.
universitati impositæ omnes non singulos obligant, & solvendæ sunt etsi ad paucos deveniat jus universitatis VII. 33. n. 12.
sine imperio & jurisdictione imponi nequeunt, VII. 143. n. 14.
de bonis an in loco situs vel domicilii pendantur, II. 72. II. 372. n. 4. 5.
Imperii quomodo pendantur, II. 72. n. 1. plura singularia habent quam Provinciales ibid. n. 2.
non possessionum tantum immobilium

lium sed universi patrimonii onus sunt ibid. n. 4.
etiam à forensibus debentur eo in loco, ubi bona sita, nisi lege vel consuetudine aliud receptum, II. 372.
pro defensione terræ impositæ non recte detrectantur, II. 72. n. 25.
non rebus sed personis imponuntur, VI. 158. n. 6.
Collectarum causa non semper inappellabilis, I. 148.
Turcicarum gratia multa singularia sunt recepta, II. 72. n. 3.
fundamentum est jurisdictio, qua deficiente illæ imponi non possunt, III. 130.
modus mutatur mutato bonorum possessore, IV. 106.
in Collectarum causis quando appellari possint, IV. 27.
quando ordinarius processus obtinet, V. 187.
executivè non proceditur nisi causa & quantitas illarum sit liquida, I. 149. n. 8. & 14.
ad Collectationem Academicorum & aliarum personarum immunium non sufficit sola necessitatis allegatio, VII. 144.
Collectas & tributa quando immissi in bona sustinent, VII. 111.
Collectis in loco domicilii semel solutis alibi collectati non sunt onerandi, II. 72. n. 8.
ad Collectas pro fontium refectione Clerici & Professores quantum obnoxii sunt, VI. 127.
à Collectis immunitas præscriptione longissimi temporis acquiritur etiam non facta unquam interpellatione & accedente patientia, III. 312.
immunitatem quando possessor probare tenetur, III. 205.
in Collectis consuetudo spectando, III. 205. n. 8. II. 72. n. 16. 17.
ne fiant fraudes, nec prægravationes Magistratus curet, III. 216. & 323. n. 4. 5.
pro Collectis ex mora usuræ debentur, II. 162.
super Collectis, tributis & muneribus publicis ita lis est agenda ut interea reipubl. nihil incommodi vel detrimenti existat, V. 187. n. 4.
& ab earum immunitate lite pendente nihilominus fit executio, V. 224. n. 2.
à Collectis immunitas longissimo tempore præscribitur, IV. 210. n. 3.
Collectandi jus est quidem de Regalibus sed modus non, III. 216.
modum mutare magistratibus fas non est, ibid.
Collegium quot personæ constituunt & conservant, VII. 140. n. 2. IV. 152. n. 10.
opificum justene intercedat, si Magistratus alicui extra collegium illud exercendi libertatem concedit, I. 55. & 56.
ex contractu majoris partis ut obligetur, III. 162. n. 5. 6. 7.
habet in se jus fraternitatis, VII. 176. n. 1.

opifi-

opificum statuta in præjudicium aliorum an concedere possit. III. 284.
exstructum non potest sine venia superioris restaurari, IV. 378.
quando censeatur exstructum, ibid.
quando non usu censeatur desiisse, V. 170.
ad Collegium quæ spectant in his considerandum quod more seu usu antiquo receptum, VII. n. 38. n. 3.
concedi jus Magistratibus civitatum quidem competit at non absolutum, VIII. 241.
Collegii jus, quod est, non possunt alii qui non sunt de Collegio exercere, I. 108. n. 2.
seniores quatenus paciscendo collegio nocent, VIII. 3. n. 6. 7.
seniores prærogativam quandam præ cæteris etiam in Magistratu constitutis habent, VII. 176. num. 2. 3.
jure quæ competunt, privativè concessa, & aliis extra collegium prohibita intelliguntur, II. 287. n. 4. 5. V. 170.
membrum non obligatur per cætera membra, ubi ei deest aut potestas Collegii, aut utilitas negotii communis, III. 162.
jura pro utilitate communi recepta in consequentiam non sunt trahenda, I. 108. n. 3.
jus quod factum est censetur à communi libertate exceptum, II. 187. n. 10.
juris concessio facit jus quæsitum, & concedentem ad observantiam obstringit quatenus se obligarunt, I. 56 n. 1. & 5.
jura cedere debent publicæ utilitati, ibid. n. 2.
opificum statuta ex confirmatione Magistratus urbici valent, etiam in præjudicium aliorum, nec opus est ea confirmari à superiori, III. 284.
licentiam facere, est Principum, quatenus urbano Magistratui competat, IV. 301.
bona plerumque administrantur per Seniores, VII. 177. n. 2.
jura qui vendunt, non possunt aliis prohibere, eadem à se confecta vendere, V. 256.
seniores sunt instar curatorum, VII. 388. n. 2.
causas agere cessantes Seniores cæteri collegæ agere possunt, ib. n. 3. 4.
seniores litem collegii abdicando deserere nequeunt ibid. n. 5.
ex Magistratu membrum nihil ultra juris aut potestatis qua collegialia habet quam alius quisquam collegia, VII. 176.
seniores ipsi collegio cæterisque collegis transigendo vel appellationi renunciando nihil nocent, VIII. 3. n. 8. 9.
jura sic accipienda sunt ne reipubl. vel civitati noceant, IX. 100.
Collegio, quo cum lis est, quomodo juramentum differri possit, & quomodo juret, IV. 161.
à Collegio si parens est exclusus filii ejus ante exclusionem nati nihilominus juri-

juribus collegii fruuntur, IX. 115.
coram Collegio consulum acta non minus rata sunt quod unus vel alter abfuit, VII. 176.
ex Collegio non statim excludatur, qui criminis incusatur, nisi etiam convictus, V. 257. minus,
cujus mater de atroci crimine diffamata, V. 118.
Collegia in iis quæ non habent privative sibi concessa, non possunt aliis prohibere, V. 260. n. 1.
illicita & publ. utilitati contraria à Magistratibus sunt dissolvenda, VII. 84. n. 10.
habent arcam communem, reditus & bona propria, VII. 177. n. 1.
an & quatenus jus pignorandi eos, qui eorum juri contrariantur habeant, V. 255.
opificum servari an publice expediat, IV. 301. n. 1.
functionibus distincta non sunt promiscuis usibus sive actibus turbanda, II. 267. n. 4.
non possunt institui sine permissu magistratus, nec jam constitutum ultra concessionem sibi aliquid tribuere, III. 38. n. 16.
Collegii beneficio indignus est, qui quod ejus est non præstat, II. 156. n. 2.
per Collegii jus nihil usurpandum à collegis quod publice privatimq; aliis noxium, II. 156. n. 5.
Collegiorum privilegia quatenus mercimonii & opificiorum libertatem restringunt stricti juris sunt, V. 256. n. 2.
facultas ad injusta non extendenda, III. 39. n.
studium pro conservandis bonis moribus laudabile est, ibid. n. 1.
propria reddita ut sua defendere & alios ab illis arcere licet, VII. 38. n. 5.
diversorum jura & commoda quomodo confundi non debeant, V. 229.
statutis addita à Magistratu clausula mutandi potestatem reservans quid operetur, V. 230.
jura non facile mutanda ibid. & 231.
Collegiis non competit jus plectendi collegas merces falsificantes, V. 257.
jurisdictio concessa est pro cujus effectu ex lege vel consuetudine quædam obtinent, quæ Imperii esse videntur, VII. 38. n. 1.
pignoratio competit in causis ad se pertinentibus, ibid. n. 2.
in Collegiis dignitatem habentibus, an nobiles nuper assciti aliis Senioribus non nobilibus præferendi, V. 292.
Collegæ in causa collegii an testes idonei, II. 86.
sunt fratres, inter quos ut tales non est ordo, VII. 176. n. 1. 2. limit. n. 3.
super Collegarum jure pendente lite non sunt ii qui impugnant ab actibus collegii excludendi, VIII. 478.
Collusio debitoris non debet nocere tertio possessori, IV. 285. n. 3.
nunquam prodesse debet nec alteri nocere, VI. 212. n. 1.
non est quando quis suæ consulit se-

curitati ibidem, n. 1.
in necem debitoris nocet fidejussori, nec finit actione mandati uti contra debitorem, VII. 213. n. 6.
Collusionis exceptio contra Apocham creditoris competit, ibid. n. 4.
non potest objici fidejussori super eo, quod nondum solvit, & tamen reus debeat, VII. 212.
Colonarii juris præsumptionem inducit cautionis uniformis solutio per longissimum tempus, ubi alia ejus causa non apparet, & probationis onus transfert in adversarium, IX. 74.
Colonia perpetua non præsumitur, sed potius locatio, I. 163.
Coloniarum jus, das Meyer-Recht/ amittitur abusu, V. 338.
amittitur propter deteriorationem fundi, V. 348.
Coloni non est possessio, ideo interdicto unde vi non expeditur nec dominii proprie talis exceptione se tueri prodest, VII. 159. n. 10. 11.
Colono integrum esse potest jus retentionis, locatori tamen ingressus & cultura fundi sui sine spolio alterius liber, VII. 159. n. 15.
Colonis vel rusticis per conductorem credita quando repeti queunt à locatore, VIII. 30.
Colonus ob sævitiam in subditos juste expellitur, II. 85.
Commendatio non est obligatoria nisi cum obligatione ad certum quid, VIII. 72. n. 6.
Comites Palatini non gaudent privilegio fori, I. 185. n. 2.
Commendatio adjunctam habens promissionem obligat, VIII. 120.
Commercia gubernantur consuetudine, II. 187. n. 2. 316. n. 5.
jure gentium libera, I. 108. n. 5; II. 187. n. 1.
moderamini civitatis subsunt, I. 188. n. 6.
Commercii interdictum non irrogatur, nisi qui meruisse convicti, vel confessi, III. 268.
Commerciorum libertas communem spectat utilitatem, II. 279. n. 2.
libertas quousque se extendat, II. 316. n. 2. 4.
usus impeditur ex impedito judiciorum cursu, I. 210. n. 16.
Commissio facta ordinario ut intelligatur, I. 151.
est regula potestatis qua commissarium ibid. n. 2.
declinari potest per allegationem causarum quare non apud superiorem ibid. n. 4.
strictissimi juris est, I. 58. n. 5. V. 310. n. 2.
ultra intentionem committentis non operatur, ibid.
ubi petitur non opus est ut altera pars prius audiatur, II. 164.
non suspenditur ob nondum petitam adjunctionem, III. 110.
ad unius partis petitionem decernitur, III. 203.
est extraordinarium munus publicum quod quisque invitus suscipere tenetur,

netur, V. 400.
pro rationibus excutiendis cujus sumptibus expedienda, V. 401.
ad perpetuam rei memoriam quando actori decernenda, VI. 302.
ad perpetuam rei memoriam quando in inferiori judicio decerni potest, cum lis pendens est in superiore, VI. 305.
Commissionem ad perpetuam rei memoriam petens actor causam & necessitatem allegare debet, VI. 304.
Commissione superioris pendente qui gessit jurisdictio ordinarii, I. 58.
Commissiones decernendi modus, VIII. 128.
in Comissionibus decernendis judex qua personas partium voluntatem sequi debet, III. 224.
Commissionis decretum prærequirit citationem ex causa quæ judici dubium facit, an decerni debeat, VIII. 463.
Commissarius Principis est major quocunque ordinario, I. 83. n. 1.
non est constituendus qui recusari potest, nisi ex consensu partis, ideo ea prius audita, VIII. 114.
Commissarii adjunctionem petere integrum cuique est, sed mature fiat, III. 110. n. 12.
adjunctionis omissa petitio non debet differre actum commissionis nisi facta sit inhibitio ibid. n. 35.
adjunctio non deneganda uni inter plures, quos idem processus concernit, V. 129.
officium an sit ut ipse attestem gravi morbo decumbentem accedat & examine defungatur, VI. 318.
recusatio in ipso actu commissionis admittitur, modo commissio extrajudicialiter decreta, secus si judicialiter, IX. 121.
ad examen testium recusatio facilè admittitur, IX. 122.
ad examen testium recusatio ex leviori suspicione recipitur, IX. 17.
Commissario licita est subdelegatio ex justa causa, VI. 318. n. 4.
à Commissario Regio appellari potest cum gravamen non est in commissione, sed in commissarii facto, I. 250. n. 6.
appellatur ad committentem II. 11. sive hic sit Princeps sive alius ordinarius, n. 1.
Commissarii, si negligentes, possunt compelli etiam dicta pœna, suspecti vero removendi, V. 400. conf. 326. n. 6. & 330.
& Notarii plures unam relationem rotulumque conjunctim edant, II. 263.
& protocolla si discrepant judex de eo informatus potest de novo quæ ad exquirendam veritatem faciunt committere, II. 326. n. 7.
& Notarii ut rotulum vel relationem conficiant, II. 326.
coram Commissariis non admittitur interventio, VI. 254.
Commissarios an & quando decet partes ad comittentem remittere, VI. 254.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0073
DFG

per Commissarios executio aliquando expediri potest, VI. 75.
Commissarium recusandi justa causa est familiaritas cum adversario major, ut & favor quidam in illum repertus, IX. 18.
Committere, appellatione remota, quis possit & quomodo, III. 187.
Commixtio facit communionem, I. 28. n. 2.
Communis rei venditio non plane invalida est, VI. 144. n. 5.
Commoditas vel utilitas, quam quis habet in re propria, post, si rem alienaverit, fit servitus, nisi aliud conventum, III. 34.
Commoda esse eorum quorum sunt onera æquum est, I. 230. n. 4.
Communia instrumenta deponenda sunt non uni committenda, VI. 240.
Communes non sunt res emptæ earumque onera antequam communi agnita est, VIII. 261.
Communis causa communibus sumptibus agenda, VI. 108. n. 4.
Communio inter conjuges facit ut pro se invicem obligentur, III. 123. & 138. quatenus, III. 166.
facit commixtionem, hæc separationem, III. 138. n. 6.
in Communione invitus quando aliquis persistere cogatur, IX. 157.
persistere non tenetur ubi in grave alterius incommodum vergit ibid. n. 5.
Comparendi necessitas cessat, donec citato communicata citationis causa, VI. 11.
Comparitio sola non facta facit contumaciam, sed quæ conjuncta est cum contemptu judicis, VIII. 289.
Compascui jus personæ an fundo competat multum refert, V. 251.
juri an possit invito altero renunciari, V. 252.
Compensare an quis possit debitum à creditore creditoris sibi cessum, III. 58. n. 1. 2.
Compensari non potest quod peti nondum potest, I. 124. n. 2. VIII. 259.
species cum specie nec qualitas speciei vicem habens, II. 131. n. 1. 2. 3. VII. 264. n. 4. & 289. n. 2.
quod ab alio cessum est, II. 132. n. 10. 11.
posse qua tertium non proficit, sed oportet compensatum esse, VIII. 167.
Compensandi animi declaratio quomodo fit & facta intelligitur, VII. 243. n. 2. 4.
Compensatio in quod debitum fiat non à creditoris sed debitoris voluntate dependet, I. 116. VII. 52. n. 8.
solutionis vice est, ibid. n. 3. VII. 289. n. 3.
ipso jure fit, ibid. n. 4.
non est nisi liquidi cum illiquido, I. 122. n. 1. II. 208. n. 3.
quando non habeat locum, II. 121.
utriusque culpæ fit, II. 43. n. 6.
opponi potest etiam ex debito alterius, cujus interest compensari, II. 217.
speciei cum pecunia fieri non potest, II. 332. n. 2. nisi ex interventu æstimationis, n. 3.

quæ

quæ cedenti opponi potuit, quando contra cessionarium valeat vel non, IV. 140. n. 1. 2. 5. 6. 7.
rei vindicationi non potest opponi, VII. 289.
semel facta retractari nequit, VII. 127. n. 3.
liberat à debito ex momento oppositæ exceptionis, IV. 141.
illiquidi cum liquido non admittitur, nisi conventum antea, quod illud ab hoc detrahendum, V. 328.
non est nisi inter paria & ut sunt talia, VII. 241. n. 1. 2.
licet ipso jure fiat declaratione tamen animi indiget, IV. 195. n. 4. VII. 127. n. 3. 242. n. 3.
quomodo declaratur, IV. 141. n. 3. 195. n. 4. V. 147. n. 2. & 4.
post concursum creditorum locum habet, VII. 127.
post mortem mariti viduæ ob dotem promissam conceditur, VII. 242. n. 5. 6.
annuorum redituum non est prohibita, nisi fisco illi debeantur, II. 432. n. 1.
fit invito debitore, qui cogi potest ad compensandum nisi malit solvere, VII. 52. n. 9.
non ante fit quam si animus compensandi declaratus sit, VII. 52. n. 11.
in ipsa executione post rem judicatam opponi potest, VII. 202. n. 2.
non ut solutio prius in usuras antequam in sortem imputanda est, VII. 52.
actioni judicati objici nequit cùm jus compensationis qua actionem incertum est, VII. 202. n. 4.
facta non poscit liquidationem crediti, sed facienda & quis ejus effectus, VII. 345.
ex eo quod alii quam reo debetur non potest opponi, VII. 262.
Compensationis exceptio an fidejussori competat ex eo quod principali debetur, I. 117. II. 217.
quando competat ex eo quod alii debetur, ibid.
juste opponitur hæredi etiam cum beneficio inventarii ex eo quod defunctus debuit, I. 121.
quæ contra cedentem valet non semper cessionario opponi potest, II. 186. n. 5.
ratio est in hoc, quod nostra interest est non solvere potius quam solutum repetere, I. 121. n. 3.
rejectio cum magno præjudicio est conjuncta, II. 308. n. 9. 10.
exceptio filiæ ex nomine quod in dotem cessum erat petenti non potest opponi ex debito patrui cedentis nisi ejusdem hæredi, VIII. 486.
ob Compensationis exceptionem omissam vel rejectam vel posthabitam an appellari possit, II. 308.
Compensationi ex credito alterius propter interveniens arrestum interdum locus est, VIII. 127.
renunciari potest & renunciatio excludit de illa exceptionem etiam cum & talis ob illud creditum fac-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0075
DFG

fuit, cum quo illa intenditur, VIII. 487.
Compensationem opponere potest fidejussor ex persona principalis, licet is non sit solvendo, II. 216.
in Compensationem non venit quod exceptione eliditur, II. 131. n. 3.
quod in Compensationem venit pro soluto habendum est, VII. 242. n. 2.
in Compensationem non venit, quod non præstat compensandum, VII. 264.
per Compensationem liberatus debitor chirographum à quocunque possessore repetit, II. 186.
à Compensatione ad solutionem valet argumentum, 116. n. 2.
ex Compensatione dotis illatio facta censetur, VII 242.
Compromitti potest in judicium ordinarium, I. 98.
in Compromissis arbitrium personæ addictum non egreditur personam, ib. n. 8.
Compromissa eandem cum judiciis vim habent, iisdemque remediis oppugnantur, II. 280. n. 2. 3. 6.
nudo pacto hodie fieri possunt, ibid. n. 6.
sine adjectione pœnæ hodie vim habet, ibid. n. 4.
Compulsoriales decernuntur si judex inferior protrahit vel denegat justitiam, II. 139. n. 11.
Computatio sequitur naturæ vim & ordinem in naturalibus, I. 231. n. 2.
à Concedentis voluntate quæ dependent in his sola declaratio concedentis sufficit, II. 196. n. 11.
Concessio quælibet ita accipienda ut quam minimum præjudicet concedenti & tollat jus commune, I. 56. n. 8.
feudi publicè privata potior est, IV. 80.
semper concedentis personam ejusque familiam & ministros excludit, II. 187. n. 3. VII. 28. 9.
non sapit monopolii vitium, ubi constat de jure cedentis aut impetrantis aut non jus contradicentis, VIII. 432.
Conciliatio legis primæ C. de hæred. vend. cum L. 2. & fin. C. de quadrien. præscr. VII. 66. n. 2.
Concludi in causa dicitur quando probationibus utrinque renunciatur, II. 265. n. 7.
quomodo hoc fit ibid.
Conclusio causæ an de substantia judicii, II. 265. n. 1. 2. VII. 31. n. 7.
in causa non præstito juramento rescinditur à judice cum ipsi evidens nihil calumniose agi, quod arbitrio ipsius relinquendum, VII. 31.
rescinditur ob probationes & instrumenta postea reperta vel adhuc edenda, V. 240. n. 6.
ex officio à judice fieri potest, II. 265. n. 9.
pro Concluſa accepta causa à judice coram quo lis pendet rescissio est petenda, sed ante pronunciationem, II. 265. n. 12.
Conclusionis omissio quando vitiet processum.

cessum, I. 78. n. 8.
rescissio peti potest usque ad sententiam ex rationabili causa, I. 134. n. 6.
rescissio quando sine præstito juramento impetratur, VI. 284.
rescissione petita à judice diligenter expendendum est, an cur petitur ad causam faciet & quomodo, VII. 218.
post Conclusionem in causa quando intervenientium scripta vel alia admittenda, VII. 219. VI. 284. n. 4.
post Conclusionem in causa judex ad acta nihil permittere nec à partibus novas probationes exigere potest, III. 185. n. 1. 2. 3.
documenta quorum in actis facta mentio produci jubere potest, III. 185. n. 4.
ad Clarificanda quæ ipsi in actis occurrunt dubia, interrogare potest, & informationes à partibus exigere, III. 185. n. 5. 6.
Conclusionem causæ ex officio judex rescindere potest sed non sine causa, VII. 218. n. 2. 3. 4.
pro Concluſa causa immature accepta appellari potest, V. 240.
causam judex ex officio acceptare potest, V. 413.
Concubitus desponsatorum carcere aut pœnitentia Ecclesiastica punitur, III. 39. n. 6.
Concursus creditorum super feudo non impedit successionem, III. 136.
cœptus communem facit litis pendentiam, IV. 142. n. 11.
facit inter creditores communionem quæ non dividenda, V. 125.
impeditur ut debitor alibi conveniri non possit nec bona ejus postquam à creditoribus possidentur vel pro possessis habentur persecutionibus singulorum non obnoxia sint, VII. 23. n. 1.
jus quod antea quis habuit non tollit, VII. 40. n. 2. 3.
habet vim litis pendentiæ, IV. 158. n. 4. II. 250. n. 4.
contumeliam aliquam infert, I. 112. n. 8.
vitia ob quæ cassandus, IV. 226.
à proximo consanguineo excitatus potius aditæ quam repudiatæ hæreditatis argumentum est, IV. 227.
ex variis causis procedit, VII. 127. n. 1.
initium ex quo censendum, VI. 104. & 157.
excitatus suspendit actiones singulares & executiones ibid. n. 1.
extraordinarium remedium ad quod devenitur nisi cum creditoribus alia ratione non possit satisfieri, II. 328. n. 3. VIII. 60. n. 2.
sistit cursum usurarum quoad debitorem si bona ipsi adimuntur non qua creditores, VII. 245. n. 2. 3.
si non tenent res creditorum, nec fructus percipiunt, n. 4.
non tollit privilegia quibus alias creditores gaudent ibid. n. 6. 7.
differri non debet ob istius contradictionem cujus jus dubium vel nullum apparet, VI. 337.
exceptio non nocet agenti actione hypo-

hypothecaria contra tertium poſſeſſorem, VII. 22.
cum incipit jus retentionis manet & reſtituitur viduæ, VIII. 160.
non eſt permittendus ubi eſt qui citra eum his ſatisfacere offert, VIII. 59.
ſiſtit ſingulorum de credito ſolvendo contra debitorem actiones, VIII. 158.
Concurſus excitati ſumptus vidua bona mariti retinens præbere tenetur, etſi alii alia jure crediti teneant, II. 345. conf. V. 315.
impendia præbent bonorum poſſeſſores, II. 300. 45 n. 1.
ab uno creditorum impenſi, etſi in prioritatis ſententia præteriti, tamen ante omnia petuntur & adjudicantur, III. 353.
Concurſui contradicens creditor non participat de iis bonis, quæ ſunt ſub concurſu, II. 287.
ante Concurſum à debitore geſta rata ſunt, niſi in fraudem creditorum facta, V. 345.
poſt Concurſum creditorum excitatum adjudicatio nullius eſt momenti, VI. 103.
poſt Concurſum creditorum quis adjudicationis proceſſus, VI. 393.
Concurſum ſequi non tenetur creditor qui fidejuſſores habet, ſed relictis bonis iis qui creditoribus cedunt, & ab iis poſſidentur, integrum eſt fidejuſſores convenire, IX. 187. n. 2.
ſi excitat debitor creditoris conditionem deteriorem facere permittendus non eſt, VIII. 149.
Concurſu excitato paria ſunt omnium creditorum jura nec uni præ aliis creditum etſi valde privilegiatum addicitur, II. 269. n. 1. 2.
Creditorum unus vel alter ſeparatim ſe juvari petens, non auditur, II. 250. III. 41.
omnium creditorum par eſt conditio uſque ad ſententiam prioritatis, II. 345. n. 1.
pendente expenſæ in eum factæ peti poſſunt, II. 269.
excitato bona ſtatim diſtrahi expetit, II. 169.
in electione creditorum & prætoris eſt curatorem conſtituere an bona vendere velint, II. 169. n. 2.
emptor pretium obtentu nondum finiti concurſus retinere non poteſt, II. 171.
pretium quomodo aſſervandum, II. 170.
bona omnibus creditoribus ſunt communia & creditorum par eſt conditio, II. 345. & 495. n. 8. III. 141. n. 1. 2.
ex ſe infamiam non irrogat famam tamen valde affligit, VIII. 60. n. 3.
pendente quando & quomodo ſolutionis gratificatio uni præ alio fieri poſſit, III. 141. & 174.
an creditori uni quicquam adjudicari poſſit, III. 174. n. 4. 5. 6. 7. IV. 142. V. 346.
hypothecaria adverſus tertium agere creditor poteſt hypothecarius, V. 198
offe-

offerendi jus non habet locum, IV. 158.
nihil innovandum ibid.
creditores qua debitorem sunt velut hæredes & successores, V. 354. n. 6.
etiam pignoratitia agi potest, sed cui solutio facienda, IV. 254. 255. V. 354.
non debet fieri adjudicatio, VIII. 373. n. 3.
durante etsi sententia prioritatis publicata non permittenda ante distractionem vel distributionem aliquibus creditoribus optio bonorum sed illa curanda, VIII. 338.
excitato, si emissio facta sit nihil juris vel proprietatis tribuit, VII. 135.
pendente creditor ante immissus contra creditores potiores modo possessionem retinet defenditur, VII. 40. VII. 373.
creditor contrahens creditum ad eundem concursum ejus crediti nomine non remittendus, II. 221. n. 3.
factæ expensæ conservationis & reparationis bonorum illo durante sunt discutiendæ & refundendæ ante omnes creditores etiam avitos, IX. 28.
in Concursu creditorum creditores præclusam liquidandi viam venientes an audiendi, III. 48.
præclusio unde oritur ibid. n. 2.
ab uno creditorum facti non imputandi bonorum corpori, sed his qui temerariam litem impendenti fecerant, VII. 322. n. 2. 3. 4. 5.
lis orta contra bonorum curatorem agenda, isque non communis creditorum procurator citandus, III. 120.
appellatio locum habent, I. 76. n. 1. & 210. & quomodo tunc procedendum, I. 210. n. 11.
processus maturandus ibid. n. 12.
unius vel alterius contradictio non obest, I. 76. n. 6.
non est alia eorum qui de proprio credito & qui de alieno ex fidejussione agunt, I. 76.
post constitutum prioritatis ordinem si quid agendum non omnes creditores sed priores saltem, ad quos bona proveniunt, citandi, III. 354.
ut lites abbreviandæ, IV. 86.
ejus quoque debiti super quo lis est in superiori judicio ratio habeatur, & quomodo, V. 156.
singulis incumbit verificatio eorum quæ exiguntur per documenta fide digna nec sufficit debitoris qui decoxit confessio, VII. 125. n. 1.
is modus procedendi est ut ad certitudinem judicium perveniat, VII. 250.
juris est ut cum bona emptorem non inveniunt, ad adjudicationem perveniatur, res æstimata loco pecuniæ creditoribus addicatur, IV. 159. n. 9.
potius semper est quod impenditur in communem istorum causam, V. 315. n. 3.
sumptus litis ex omnibus debitoris bonis, etiam quæ à creditoribus possidentur erogandi sunt, VI. 83.

Ecclesiis ultra alterum tantum usuræ non adjudicantur, VI. 386.
differenda non est anteriorum creditorum liquida petitio ob aliorum ab istis aliena litigia, VI. 385.
non observatur ordo executionis à legibus præscriptus, VI. 390.
adjudicatio non eo minus facienda quod aliquorum petitiones sunt controversæ, VI. 392.
petens creditum non impeditur extra illum aliis remediis pro suo consequendo uti, VII. 23.
mulier una cum marito veritatem asserere debet cum juramento, VII. 130.
quomodo post impugnatam super liquidatione & prioritate sententiam procedendum & pronunciandum est, VII. 125.
quomodo mulieri usuræ dotis cum dote adjudicantur, VII. 125.
præclusa petendi via non est ademptum vel impeditum jus, quod ante illam obtentum retinendi vel vindicandi, VII. 150.
non facta professio crediti rei principalis aut alicujus fidejussorum quando excludit actionem contra alium fidejussorem, IX. 174.
quomodo creditori debitoris qui fidejussores habet in Ducatu Bremensi ex statuto procedendum ibid. pr.
dos tanquam numerata sine ulla alia probatione numerationis in creditorum detrimentum mulieri adjudicari nequit, IX 195. n. 1.
Condemnari non semper debet reus ob id quod actor intentionem probaverit, VI. 116.
Condemnatio plurium in eadem sententia non dividit actionem si alia mens judicis apparet, IX. 50.
Codemnatus rem restituere vel in re aliquid fieri pati non auditur si dicat rem non esse suam, III. 98.
Condici Jure-gentium possunt res ab eo qui non ex justa causa possidet, VIII. 246. n. 4.
Condictio indebiti datur ob solutum quod ipso jure non debetur, II. 113. n. 1.
non habet locum adversus creditorem suum recipientem licet ab alio quam Domino ibid. n. 3.
ob dotem solutam cessat, II. 190. n. 2.
Conditio, si innupta moritur, per primas nuptias deficit, II. 334.
& modus in conventionibus differunt, ea deficiente deficit conventio, non autem semper hoc deficiente, III. 355.
deficiens semel nunquam revivisci, II. 334. n. 4.
Conditionalia deficiente conditione desinunt, I. 98. n. 7. 183. n. 1. VII. 256. n. 9.
Conditione deficiente perinde est ac si nihil actum, I. 183. n. 2. VI. 167. n. 2. 4.
non præstita res redit ad statum in quo ante fuit, V. 111. 159. n. 3.
pendente non potest convenire debitor, I. 183. n. 4.

Con-

Conditionale quod est non valet nisi existente conditione, VI.378.n.1.
sub Conditione aut certo respectu promissa ea deficiente non debentur, VII.60.n.4.
Conducti actio non datur ultra id quod interest, II.89.n.7.
ob modicum damnum non habet locum ibid.n.8.
Conductioni an protimiseos pactum recte adjiciatur, II.300.n.1.
Conductionis resolutio finit quod ex eo tertio fuit debitum & liberat conductorem nisi delegatio accesserit, VIII.280.
Conductionem resignari non est opus, ubi certum ea tempus habet ex pacto vel consuetudine, II.381.
in Conductione prædii potior est qui jus retentionis habet, IV.308.
Conductor cedit emptori, V.340.
si appellat post finita conductionis tempora, an inhibitio decernenda, I.128.
an possit expelli præstita à locatore cautione, II.33.
ob non solutam mercedem expelli potest, II.87.lim.n.2.
propria autoritate expelli potest, si justa detinendi causa deficit, I.128. n.3.
post finita locationis tempora invito locatore in fundo locato versari non debet, I.128.n.2.
od justam causam ante finita tempora expelli potest, II.33.n.6.
ob necessitatem rei suæ à locatore potest expelli, VII.296.n.6.
ob rem locatam deteriorem redditam, VII.148.n18.
ob sævitiam in rusticos, II.85.n.1.
expelli potest si locator re opus habet, vel eam distrahere cogitur, II.88.& 244.
non potest rem conductam finito locationis tempore sub obtentu dominii aut meliorationum retinere, nisi hæ sint liquidæ, II.33.n.3.
ut ob distractionem à locatore factam possit expelli non sufficit juramentum aut allegatio sed probatio necessitatis requiritur, II.244.n.1.2. 3.4.
non mutat sibi possessionem qui jure suo utitur, II.263.n.7.
quas expensas repetat, II.89.
quomodo militum hospitia sustineat, II.90.
quatenus damnum per transitum militarem fructibus datum repetere nequit, II.90.n.3.4.
quando possit agere ad interesse, si non factum à locatore quod convenit, II.84.
tenetur ad mediam diligentiam ibid. n.2.
ad remissionem mercedis agere potest, si re locata uti non potuit, etsi à petitione interesse sit absolutus reus, II.84.n.7.
ex adjecto pacto protimiseos jus tribuente, etsi tantum in futurum sonet, potior est emptore, qui cum locatore contractum venditionis iniit,

iniit, II. 300. III. 323.
actionem empti & exceptionem ac retentionem ex tali pacto habet, ibid. n. 16. VI. 148. n. 12.
pro expensis in rem locatam factis habet jus retentionis, III. 43. n. 4.
an impensas, quas contra locatoris prohibitionem impendit, repetere possit, III. 119.
post finita locationis tempora rem conductam retinens spolii ac vis reus fit, ideoque propria autoritate expelli potest, III. 43. n. 1. 2. 3.
mercedem solvat possessori, V. 28.
singulari successori an & quomodo teneatur, V. 29.
quatenus aliis relocare possit, ibid. n. 6. IV. 101. & 102.
mercedem cui solvere cœpit, ei lite pendente porro solvat, V. 374.
à contractu non liberatur sola resignatione, IV. 260.
clam illata & infecta auferens furtum committit, nonnunquam etiam violatæ jurisdictionis crimen, IV. 245.
utilem & necessariam, quam fecit impensam tollere potest, sed ut tollat, cogi non potest, IV. 75.
non potest alii quam locatori, ne quidem emptori tradere rei locatæ possessionem, IV. 90.
quatenus colonis vel rusticis credita à domino vel locatore repetere potest, VIII. 30.
quando locatoris jurisdictioni subsit, IV. 246.
opponens sterilitatem, bellum similemve calamitatem ad pensionis remissionem quatenus audiatur, IV. 244.
lite inter se & emptorem super jure protimiseos pendente, nihilominus locatori ad mercedem tenetur, IV. 91.
si in opere ad utilitatem locatoris suscepto equum perdat, an pretium à locatore petere possit, V. 190.
ex pacto retrahens ad mercedem pendente lite, non usuras tenetur, V. 76. sed post obtentam victoriam imputat in pretium & usuras, V. 206.
re male utens non gaudet temporis usu ad rem locatam retinendam, V. 379.
præstare tenetur onera, quæ ex corpore fructuum penduntur, I. 222. n. 1. 2.
per bellum quando à contractu liberatur, VI. 46.
quando tenetur ex facto sub-conductoris & in quantum, VI. 48.
oneribus rei conductæ ut ut realibus obnoxius non est, VI. 74.
non vero locator sustinet hostiles casus & damna rerum conductoris ex bello publico, VI. 224.
emigrare tenetur finito locationis tempore, VI. 307. n. 1.
locatoris creditori ad rationes super pensione nec non ad juramentum, VII. 194.
de reditu vel censu qui ex fructibus debetur rectè convenitur, & cum solvere detrectat executioni fit obnoxius, VII. 222.

ob

ob non solutam mercedem post biennium potest expelli, etsi fidejussorem idoneum dedit, VII. 315.
quatenus tenetur locatoris creditoribus, & quæ ante hos deducit, VIII. 29.
à Conductore deductio à mercede fieri potest ob servitia pro muniendis provinciæ locis præstanda Schantzen und Wall-Arbeit/ VIII. 31.
Conductoris invecta & illata in prædium rusticum tacite obligata sunt, IV. 127.
pecoris aliarumque rerum damna ex fortuito casu non refundit locator, VI. 400.
à sententia, mercedis solutionem, imponente, appellatio quando non recipiatur, IV. 244.
Conductori contra emptorem qui eum expellere vult, an competat exceptio nullitatis vel vitii contractus, V. 33.
ex conductoribus duobus præfertur, qui prior conduxit, nec juvat secundum quod ex alia conductione rem de præsenti conductam teneat, II. 379.
non est præstanda omnis commoditas, sed tantum usus rei, III. 119. n. 9.
ob privatam inimicitiam erga locatorem damna illata resarciri debent, non vero per belli casus erepta, VI. 401.
contra emptorem rei conductæ quæ competunt exceptiones, VI. 144.
integrum est aliis relocare rem conductam, VI. 48.
non est prohibenda distractio fructuum nisi in solutione mercedis morosо, & quis ille sit, VII. 342. n. 3. 4. 5. 6.
prædii in quo jus locationis temporale fuit, post hoc extinctum nec retentio nec actio supereſt, nisi ob meliorationes, VII. 90.
Conductorum fraus usitata vel postquam re locata bene fruuntur, postea consumpta pecunia litem moveant, quo diutius fruantur nec solvant, VII. 297. n. 7.
contra Conductorem ut finito tempore locationis emigret mandatum sine Clausula decernitur, VI. 307.
Cohæres locatoris sub obtentu partis sibi jure hæreditario in re locata competentis ultra tempus definitum istam detinere non potest, III. 301.
tanquam cæterorum cohæredum procuratorem se gerens juste convenitur & condemnatur, III. 99.
pretium rei hæreditariæ deponere debet donec familiæ erciscundæ judicio fuerit actum, III. 142. n. 7. 8.
si non præstitit præstanda statim expelli potest, II. 34. n. 5.
si in contractu sibi proximitatem emendi pactus, quid juris si locator pacto huic contraveniat, III. 322. add. II. 300.
inter Cohæredes judicis est curare interponi cautiones de conferendis, VIII. 345. n. 2.
Conferre quando quis teneatur mediante juramento, I. 85. n. 4.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0083
DFG

Conferenda, lite desuper pendente, in judicio deponi non est necesse, sed sufficit cautio in eventum, I. 86.
Confessio quenquam sua non alium obstringit, I. 16. n. 4. VII. 134. n. 3.
est optima probatio, II. 241. n. 4.
facta in una causa an noceat in altera, IV. 401.
relativa non probat, nisi constat de relato, ibid. n. 3.
dubia quomodo accipienda, VI. 404.
qualificata non est ideo irrita, quod de qualitate non constat, sed dum hæc non probatur, reliquum pro vero habetur, I. 123. n. 2.
absente parte facta non habet vim judicialis confessionis, VII. 154. n. 1.
incidenter facta de credito non probat, ibid. n. 2.
in uno judicio facta si modus agendi variat non facit in alio plenam fidem, ibid. n. 3.
extrajudicialis parte præsente & acceptante plene, illa absente semiplene probat, VII. 154. n. 5.
erronea semper revocari potest, VIII. 8. n. 1.
contra confitentem probat donec error doceatur, VII. 154. n. 6.
mariti pro uxore suspecta, III. 14. n. 2. III. 339.
debiti accipienda est juxta contractum seu causam antecedentem, VIII. 34.
Confessio incidenter facta nil nocet, VIII. 367. n. 3.
dubia in favorem confitentis interpretanda, ib. n. 5.
qualificata individuè accipitur, n. 6.
extrajudicialis favore piæ causæ plene probat, VIII. 6. n. 4.
Confessionem notoriam ex aliis actis præter à parte allegata judex attendere debet, VI. 155.
Confessionis iteratæ quis effectus, VIII. 6. n. 5.
in Confessoria vel negatoria actione uterque actor & reus est, VIII. 292. n. 9.
Confessum & concessum habet judex quod à parte altera adductum, & ab altera non negatum, II. 248. n. 7.
Confirmatio actus, tendens in tertii præjudicium, fieri non debet, nisi citata parte & cognita causa, I. 6.
tertii jus non perimit etsi à Principe facta, ibid. n. 3.
qua confirmantem non est inutilis, ibidem n. 4.
eorum quæ sunt status vel gratiæ, non convenit judiciis, III. 149.
nihil novi tribuit, VI. 334. n. 3 396. n. 2.
contrahentes arctius adstringit ad observantiam, VII. 232. 9.
non extendit actum ultra id quod vere gestum est, ibid. n. 7.
sine præjudicio tertii fit, ibid. n. 8.
non facit actum, sed jam factum corroborat, ibid. n. 4.
non potest retro trahi in præjudicium tertii, ibid. n. 5.
magistratus non est necessaria in his quæ jure fiunt, licet utilis, III. 38. n. 10.
vocationis pastoris est actus superioritatis

tatis territorialis, III. 149. n. 5.
à Confirmatoriis non appellatur, I. 192. n. 1. VI. 396.
Confiscandi jus & bonorum vacantium non sequitur merum Imperium, III. 101. n. 11. nisi consuetudine vel more provinciæ aliud obtineat, ibid. n. 2.
ad Conformitatem sententiarum quæ requiruntur, I. 18. n. 4.
Confiscata non redeunt ad dominum, nisi hic plene restitutus, II. 23.
Conjectura probabilis sufficit ubi plena non potest haberi probatio, VII. 257. n. 4.
Confrontatio est res valde odiosa, nec facile ad eam deveniendum, III. 73. n. 4.
Confundere & velle habere separata sunt contraria, I. 40. n. 4.
Confusio pro solutione est, IV. 325. n. 3.
quando facta intelligitur, I. 30. n. 3.
accessoriam obligationem & minus principalem perimit, ibid. n. 4. 8.
hæreditatis cum bonis hæredis quando facta censeatur, I. 40.
tollit separationem sed non beneficium inventarii, ibid.
Conjux desertor omnia ex conjugis bonis lucra amittit, IV. 136. eaque non cedunt fisco sed defuncti hæredibus, V. 137. ideoque nec in possessione bonorum defendendus, ibid.
superstes defuncti personam repræsentat, III. 166. n. 2.
Conjuges ut pro se invicem obligentur statuto & consuetudine induci potest, III. 123. & 138. quatenus tum obligentur, III. 166.
ex communi negotiatione pro se invicem obligantur, II. 206. 3.
tam arcte Deus conjunxit, ut sine impietate alter alterum deserere non possit, III. 123. n. 3.
utriusque fortunæ invicem sunt participes, ibid. n. 9.
proprio ausu se separantes contra finem conjugii agunt, VII. 162. n. 5.
est inter Conjuges omnium divinarum atque humanarum communicatio, III. 123. n. 4.
crediti contractus esse potest, & ex eo invicem petitio, III. 125. n. 9.
Conjugis utriusque bona confusa & unita unius patrimonii vicem sustinent, V. 15. n. 3.
Conjugum velut unius carnis potior ratio habenda quam cognatorum, VII. 253. n. 7.
bona per testamentum reciprocum, quod non revocatum, sic confunduntur, ut unius patrimonii instar sint, V. 15. n. 3.
Conjuncta persona, uti & consors litis, procuratorem suo & interessentium nomine constituere potest V. 98.
Conjunctus pro conjuncto agere potest sine mandato nec præstita cautione de rato, nisi adversarius hanc peta, V. 361.
Connexa pro iisdem habentur nec dividenda, VII. 204 n. 2.
Connexitas facit simul devolvi quod con-

connexum, III. 116. n. 3.
& continentia causæ oritur ex interventione, VI. 290. n. 4
Connexa capitula reputantur unum ratione connexitatis, I. 70. n. 1.
contra Connubiale votum filio ex dissensu patris non competit exceptio, VIII. 41.
Conscientia judicis legibus est adstricta & satis secura si quod juri consentaneum est pronunciat, VII. 78. n. 2.
errans de jure post factum, ita ut credat peccatū, quod licitum, nullam vim obligandi habet, ibid. n. 9.
ex jure debet informari, ibid. n. 10.
Conscientiæ qui consulere cupit etsi erronee justam reluctandi causam habet donec ex pietatis regulis melius informatus fuerit, VII. 162. n. 4.
actoris per judicata satis prospectum, VII. 78. n. 3. 4. 5.
Conscientiam suam quisque purgare tenetur, qua illam non obtinet laudatio autoris, VII. 65. n. 6.
Conscientiis partium litigantium quatenus locus relinquendus, VII. 78.
& negociis humanis consulitur si clausulæ an Eydes-statt effectus juramenti tribuitur, I. 146. n. 7.
adversum plane contra scientiam & veritatem judicare, VII. 155. n. 12. 14.
Consignatio actorum ad substantiam editionis non pertinet, I. 255. n. 2.
Consensus domini in hypotheca feudi quid operetur, V. 246.
frustra requiritur ubi sine eo actus validus est, VIII. 355. n. 1.
& agnati quomodo differunt, VII. 251. n. 2.
ad unum effectum præstitus non debet alium operari, VII. 251. n. 6.
ad autoritatem vel licentiam actui præstandum non obligat consentientem, ibid. n. 7.
parentum tacitus ad nuptias liberorum sufficit, VII. 40.
inter Consensum ex verbo & facto non est attendenda differentia nisi lex verba ad illum requirit proforma, VII. 59. n. 6.
Consentiens salvo suo jure consensisse, non jus pignoris remisisse creditur, VII. 251. n. 8.
Consentire intelligitur qui non cum debet contradicit, II. 140. n. 9.
ex Consequenti fit illatio ad necessarium antecedens, II. 240. n. 4.
Consiliarii & ministri Regii, circa Regimen occupati à juramenti, calumniæ præstatione non sunt exempti, domi tamen suæ jurant, V. 238.
immunes sunt à tributis & decimatione, VII. 28. num. 11. 12.
Consilii fraudulenti justa pœna est, ut beneficio dans illud non juvetur, VII. 71. n. 7.
Consistorium an habeat jus mulctam irrogandi & percipiendi, IV. 393.
habet jus decernendi pœnas Ecclesiasticas, VII. 293. n. 2. 3.
non habet potestatem exequendi, I. 235. n. 2.

non

non habet merum Imperium, II. 138. n. 4.
in clericos exercet jurisdictionem, II. 137. n. 2.
qualem & quantam habeat jurisdictionem, III. 257. 258. VII. 26. n. 5.
Consistoria Evangelicorum Statuum non ex secularibus saltem sed & Ecclesiasticis personis constant, IV. 1. n. 2.
successerunt in locum judicii Episcopalis quod in Papatu fuit, IV. 137. n. 2.
jus Fisci non habent, IV. 363. n. 4.
Consistorii jurisdictio quomodo ex L. Diffamari & pro defensione Clericorum fundata sit, VI. 9.
jurisdictio regulam habet ex ordinatione Ecclesiastica & instructione præscripta, VI. 9. n. 9.
à Consistoriis in Germania ad aulas & curias Imperii statuum frequens appellari, IV. 1. n. 5.
Consistoriis secularibus causis se immiscere prohibitum, III. 115. n. 4.
dicatæ sunt causæ Eccleſiast. ut sunt tales, ibid. n 3.
Consistoriales causæ ut tractentur, IV. n. 1.
aliæ sunt meræ Ecclesiast. aliæ meræ seculares & civiles, aut in istas incidunt secularia, IV. 2. n. 6.
Consors pro consorte agere quidem potest, sed eum non obstringere, III. 285. conf. V. 391.
causæ non ad testimonium, sed ad juramentum suppletorium admittitur, V. 65.
appellationem à consorte interpositam, sed derelictam prosequi potest, IV. 180. n. 6. II. 341.
causæ invito altero consorte cum ejus interest, à lite discedere nequit nedum contra conventionem, VIII. 215.
unius post transactionem cæterorum consortium non communem causam ultro agit, sed pro suo tantum interesse experitur, VIII. 328. n. 1. 2.
Consortis appellatio & victoria consorti prodest, I. 88. n. 3.
contumacia juste coercetur exclusione ab appellationis beneficio, II. 341. n. 6. 7.
unius inertia vel collusione non est corrumpendum jus alterius, II. 341. n. 3.
Consorti, qui non fuit in lite, judicatum non nocet, III. 285.
Consortes causæ collectivo nomine agentes nomina speciatim edere tenentur, IV. 62. uti & conventi speciatim nominandi, ibid. n. 1.
Consortibus pluribus judex ex officio, procuratorem communem constituere, injungere potest, IV. 63. II. 342.
ex pluribus consortibus unum omnium nomine jurari sufficit, I. 237. n. 2. modo speciali mandatum à cæteris exhibeat, n. 3.
Consortibus non citatis judicialia decreta aut sententia, non præjudicant, VIII. 150.
Constitutarius possessionem propria autori-

toritate invito detentore occupare non debet, V. 552.
intra decendium possessionem non avocans remisisse intelligitur, V. 351. n. 11.
Constituens ut se adversus constitutarium defendere possit, plures sunt causæ, III. 353 conf. 360. n. 1.
pro alio solvere judicatum non juvatur ordinis beneficio, alias gaudet regulariter, I. 129. VII. 104. n. 1. limit. 3. 4.
fidejussoris instar est, 3. VII. 104. n. 2.
in subsidium obligatur se quandoque principaliter, I. 229. n. 1. 2. 3.
habet exceptiones debitori competentes, II. 25.
solvere pro alio, quod facta cum ipso liquidatione deberi constiterit, post mortem istius non ultra tenetur, VI. 399.
debitum verum at non bonum, non eo minus tenetur, etsi illud & debitoris bonis recipiendi animo & spe fecerit, nisi dolo alterius inductus sit, IX. 150.
habetur velut successor prioris debiti, IX. 159. n. 7.
Constitutum quid? II. 319. n. 4.
quamvis civilem & naturalem possessionem transferat, non tamen tale jus tribuit, ut constituens non auditus ejici possit, V. 315.
& expromissio fit debitoris gratia, VIII. 33. n. 5.
vitiat falsa persuasio, cum ejus causa fuit, IX. 140.
valet, modo debita sit pecunia, etsi quis debeat, velut nondum adita hæreditate, non apparet, ibidem n. 6.
sic transit ad constituentem uti debitor præstare debuit, IX. 159. n. 4.
valet etiamsi instrumentum principalis debiti non existat, IX. 162.
Constituti pactum & pro hoc explendo promissum separata sunt nec quia hoc deficit illud infirmatur, IX. 139. n. 4.
ex Constituto alterius res obstringat, an quis de alio constituat multum interest, IX. 139.
quando & quomodo debentur usuræ, IX. 159.
possessor possessionem amittit, si alium immitti patitur, & ante non intervenit, nec habet recuperandi remedium, si præsens per triduum, abiens per decennium taceat, V. 159. & 160.
quid juris habeat, V. 159. & 160.
possidens, si invito eo qui est in possessione, rem occupat, an in L. si quis in tantam incidat, IV. 217.
nascitur personalis actio, II. 361. n. 11.
possessio infirmior est ea quæ est ex traditione, V. 160.
Constitutio Imperii observatur, donec provinciali lege aliud cautum, V. 77.
Imperii de litigiosa possessione quando locum habet, 146. n. 6. 7.
à judice etiam partibus non petentibus observanda, VII. 147.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0088
DFG

ad pœnam publicam & avertendum ſcandalum pertinet, ibid. n. 1.
Conſtitutionis Bremenſis von wucherlichen Contracten proceſſus non habet locum in depoſito, I. 200. nec contra civitatem. 202.
Imperii de litigioſa poſſeſſione requiſita, VIII. 155.
Imperialis beneficium tam fidejuſſori quam reo principali prodeſt, IV. 150.
in Conſtitutionibus Imperii quæ habentur ſingularia, ſi ſtatutum ſaltem faciant mentionem ad inferiores communitates non pertinent, III. 154. n. 10.
Conſuetudo facti eſt & probanda. I. 45. n. 3.
juri communi contraria ſtricti juris & non extendenda, ibid. 4.
civitatis non extenditur ad loca & perſonas exemptas, II. 30.
tantum habet de potentia, quantum reperitur de uſu. ibid. n. 6.
ex uſu æſtimanda II. 272. n. 5.
arctans maritum ad dandum fidejuſſorem eſt invalida, II. 367. n. 7.
abrogat legem, VII. 150. n. 1.
recentior ita attendenda, ut ſemper noviſſimorum potior ratio habeatur, ibid. n. 2.
quæ ſit irrationabilis, II. 387.
quomodo legaliter probanda, IV. 3. n. 7.
non probatur ſolo Magiſtratus loci atteſtato, IV. 2.
non alleganda tantum, ſed ſpeciatim in iis terminis, in quibus adducitur probanda, VII. 254. n. 13.
refundendi probat debitum & obligat impoſterum III. 64. n. 1. 2.
inſtar legis & præprimis conſideranda, III. 7. n. 1. V. III. 2.
ut uxor pro marito teneatur & viceverſa valida eſt, II. 206. n. 7. 8.
efficere poteſt ut forenſes collectentur, II. 372. n. 15.
jus facit & legi æquiparatur, II. 377. n. 5.
præſumitur juſta, II. 378. n. 6.
non vincit legem aut rationem, ibid. n. 3. V. III. n. 4.
derogat juri communi, VII. 3. n. 1. 2.
juri communi contraria non præſumitur, II. 377. n. 1.
de una ſpecie ad aliam non extendenda, VII. 73.
tribuit jurisdictionem, VI. 128. n. 4.
ut pro iis quæ pro uſu neceſſario vehuntur portorium ſolvatur valida eſt, VII. 120. n. 2. 3.
irrationabilis non attendenda, IX. 60.
parentes à legitima excludens habetur pro irrationabili, IX. 161.
Conſuetudinis notoriæ effectus eſt ut juxta eam procedatur, II. 377. n. 6.
ſuper Conſuetudine litigioſa & dubia nihil ſtatui debet, ibid. n. 7.
de Conſuetudine, quæ allegatur, judex ex officio inquirere poteſt pro abbrevianda lite, II. 377. num. 4. 5.
Conſuetudinem judex ſequi debet etiamſi à jure & ratione communi aliena. I. 144. n. 15. 17. niſi manifeſte

sit irrationabilis, II. 378.
ad Consuetudinem juri communi contrariam requiritur demonstratio quod rationabilis sit, & adhuc ut justam causam habeat, VII. 141. n. 5.
contra Consuetudinem ne quid fiat, judex providere debet, II. 75. n. 5.
Consueta fieri quomodo facta præsumantur, II. 346. n. 3.
in judiciis præprimis attendenda, I. 193 n. 6.
faciens extra culpam est, IV. 23. n. 6.
in Consuetis non oportet sequi regulam juris, I. 144. n. 17.
Consules & Senatores Decurionibus æquiparantur, II. 36. n. 3.
in iis, quæ civitatis nomine agunt, delinquentes, se ipsos non civitatem obligant, III. 374.
ut administratores plenam non vero eandem ad obligandum & alienandum potestatem habent, II. 36. n. 4.
Contentio inter personas publicas noxia est & vitanda, I. 224. n. 7. 8.
Continentia causæ, justam suppeditat avocandi causam, II. 135.
dividi non debet, V. 125. n. 5. I. 70. n. 2. 234. n. 7.
facit ut judex in principali competens in quasi causa incidente competens habeatur, III. 90. n. 2.
requirit ne judicium dividatur, ibid. n. 3.
oritur ex connexitate & unde hæc censetur, ibid.
ex accessorio, quæ sit, V. 355.
Continentiæ causæ quando renunciari potest, II. 250. n. 9.
Continentiam allegans probare tenetur, II. 135. n. 7.
Continentiam causæ qua incidentia non facit eadem res sola sed idem judicium, III. 90.
dividens non est audiendus, III. 150. n. 5.
Continuatio litis est prioris approbatio, II. 32. n. 30.
Contrahentes nunquam reipublicæ oneribus aliquid detrahere voluisse præsumuntur, III. 180. n. 2.
Contractus quatenus forum faciat, I. 239.
ex causa illius non fit remissio, ibid. n. 2.
magis ex substantialibus quam nomine censetur, II. 191. n. 5.
ex causa finali judicatur, II. 191. n. 4. VII. 48. n. 1. 2. 3.
talis censetur, qualis ex contrahentium verbis apparet, III. 288.
sunt facti, I. 160. n. 1.
ex conventione legem accipiunt, II. 90. n. 1. vel ex more regionis, n. 2.
cum eo censetur iniri cujus gratia contrahuntur, II. 95. n. 7.
tot diversi censentur, quot sunt res quæ in conventionem veniunt, VII. 204. n. 1.
pro parte non potest valere & pro parte rescindi, VII. 60. n. 5.
ex voluntate contrahentium legem accipiunt, II. 55. n. 1.
ex verbis judicantur, VII. 221. n. 6.
ob minimam rem, vel summam, vel causam non rescinditur, II. 34. n. 4.

non

non mutatur ex casu subsecuto, sed tantum præstatio pro eo, ut quisque casus est obnoxius, V. 54.
ante conclusionem perfectus dici nequit, VII. 203. n. 12.
Contrahens alieno nomine non potest suo convenire, nisi in subsidium, II. 311. n. 5.
Contractus non constituitur irritus ob id quod instrumentum ratione unius articuli controversi non subscriptum est, nisi à tractatu plane recessum, VI. 178.
emptionis & non locationis quando præsumitur, VII. 221.
non fit irritus si ab altera parte præstandum non præstatur, VIII. 173. n. 1. 2.
accessorius æstimatur ex principali, VIII. 353. n. 1.
Contractus continuatio potius quam novatio præsumitur, V. 360. n. 4.
rescissione facta omnia in pristinum statum sunt restituenda ab utraque parte, III. 192.
officii ratione gestus ad contrahentem non pertinet nisi istius causa, II. 312. n. 6.
à quo receditur perinde habetur ac si non esset initus, VII. 153. n. 2.
in Contractibus licet quis non possit conveniri, nisi ibi inveniatur, executio tamen in bona ibi sita fieri potest, V. 395. n. 2.
nominatis an agere liceat ad rescindendum, V. 279.
loci cujusq; ubi ineuntur consuetudo est observanda, I. 163. n. 6.
consensualibus ob non præstitum quod debetur non est ad mutandum contractum sed ad adimplendum actio, nec sufficit ad rescissionem non adimpleti debiti prætextus, nisi absit in quo substantia contractus consistat, VII. 115. n. 4. 5.
innominatis non implementi exceptio quatenus recte objicitur, VIII. 316. n. 7. 8. 9.
magis veritas quam scriptura inspici debet, VII. 178 n. 4.
bonæ fidei insunt quæ in provincia sunt consuetudines, II. 381. n. 2.
Contractus usurarii quæ pœna, VIII. 185. n. 1. 2.
in Contractus non impleti exceptione haud admittuntur de quibus an & quomodo debeantur, judicio contenditur, VIII. 168.
Contractui non satisfeciisse alium arguens, ipse se ei satisfeciisse probet, IV. 332.
tamdiu standum, donec ab eo liberatio aut mutatio docetur, II. 33. n. 1. 2.
in Contractibus circa damna & alia semper inspicitur quod dictum vel conventum, I. 196. n. 3.
Contractum qui allegat, perfectionem ejus probet, IV. 333.
non perfectum quæ arguunt, IV. 334.
esse perfectum non præsumitur, ubi ex eo aliquid perficiendum superest, VII, 203. n. 4. 5.
ei Contractum putatur, cui potuit acquiri, III. 3. n. 10.

Contractuum nominatorum & innominatorum quæ differentia, VIII. 319. n. 1.
à Contractu perfecto alteri non licet recedere, I. 54. n. 3.
si ei alter non satisfecit, quando liceat decedere, V. 20.
cum receditur mutuo consensu utri que parti pristina jura restituuntur, I. 126. n. 3.
utrinque restituenda sunt quæ data vel facta sunt. I. 127. n. 2.
non licet recedere inde quod alter in scriptura aliquid adjecit, de quo non conventum, VIII. 343. n. 1. lim. n. 2.
ex Contractu vitioso & nullo non transfertur possessio, V. 394.
quem quis non servat aliquid retinere nequit, I. 126. n. 3.
in Germania tenetur in eadem qui bona ut civis loci possidet, etsi alibi domicilium habet, VII. 48.
plurium civitatum ut unius corporis non tenentur singulæ, VI. 111. n. 1.
Contractuum revocatio odiosa est & fidei inimica, I. 171. n. 9.
Contradictio non justificata nihil operatur, II. 205 n. 2.
Contradictor legitimus quis sit, ib. n. 5.
Contraria in uno subjecto subsistere non possunt, I. 40. n. 4.
à Contrario argumentum validum est cum ex lege sumitur, I. 52. n. 3.
Contraveniens actui ex eo non potest juvari, I. 58. n. 7.
Contribuendi pristinum modum non mutant bona ad alium transeuntia nec successoris immunitate potiuntur, IV. 106.
Contributionum causa potior est quovis canone colonario, IV. 163.
non habetur ratio in æstimatione rei, VI. 158.
in Contributionum causis quando ordinarius processus obtineat, V. 187.
quando appellari possit, I. 149.
appellatio non habet effectum suspensivum sed devolutivum, I. 149. n. 18. & 21.
ex Contributionibus belli tempore impositis & non solutis contractum debitum an facta pace peti possit, II. 24. n. 2.
Contributiones indebitæ per vim extortæ in dubio præsumuntur V. 70. n. 6.
Controversiæ status perversi exceptio in secunda instantia litis finitæ est, V. 69.
Controversum aliquid esse, vel non esse, paria sunt, III. 20. n. 3.
quod controvertitur, seponitur ac si non sit, donec evincitur, VI. 378. n. 2.
Contumaciter absens habetur pro præsente, II. 270. n. 4.
Contumacia ut diversiformis, ita diversimodè coërcetur, II. 327.
major est ejus, qui non comparet, quam ejus, qui comparens non recte respondet vel facit, ibidemn. 11.
purgari potest usque ad sententiam, I. 134. n. 5.

acto-

actoris sufficit ad circumducendam citationem, II. 67. n. 5.
iterata gravius plectenda, II. 327.
vel negligentia advocati vel procuratoris, vel mandatarii principalem non facit contumacem, ut appellare non possit. V. 180.
nulla alia probatione facta in causis arduis sufficiens ad condemnandum non habetur, IX. 29. n. 11.
non facit ut quis jus quod habet amittat, V. 192.
non excusatur nisi ex eo quod est justum, II. 270. n. 8.
anterior purgata non attenditur si pars iterum fiat contumax, IV. 407.
major est semel comparentis quam ejus qui nunquam venit, VII. 389. n. 3. 4.
juramento purgari potest, V. 5. 8.
non excusabilis facit litigantem cadere jure suo, nec impetrat restitutionem, V. 5.
personalem citationem non facit justam, VI. 19.
delictum est, ideo non præsumitur, VI. 64. n. 1.
pastoris Ecclesiæ in civili causa non suspensione ab officio, sed immissione in bona ejus coercenda, VII. 320.
ab appellatione non excludit, si non ob eam juste proceditur, VIII. 427.
non nisi accusata nocet, VIII. 170. n. 4. 5.
Contumaciæ pœna non ferit secure venire non valentem, III. 282.
ordinaria est refusio damni & expensarum, II. 327. n. 8.
non est amissio causæ sed tantum sumptuum refusio, II. 265. n. 11.
accusatio non sufficit, ut ulterius procedatur, sed etiam petitio requiritur, III. 390. nec pœna licet lege constituta, infligi potest, nisi petatur. ibid.
pœna non est amissio causæ & omnis juris sed id etiam contra absentem reddi debet, V. 192. n. 1.
pœna non alia est in prima quam secunda instantia, VII. 389.
pœna duplex est, ordinaria & extraordinaria, VI. 19. n. 5.
accusatione non est opus in causa criminali, ubi illa est notoria, VIII. 357.
in Contumaciam non respondentis articuli pro confessatis sunt habendi & quo cum effectu, IX. 29.
in Contumaciam non proceditur nisi insinuatio decreti facta doceatur, III. 266.
qua Contumaciæ pœnas nihil interest inter subditos & peregrinos, III. 117. n. 4.
ob Contumaciam procuratoris non ultra procedi potest contra dominum, quam quo pertingit mandatum, & quomodo super iis, quæ extra hæc sunt, procedendum, VII. 320.
ob Contumaciam solam nemo causa cadit, IV. 181. n. 2.
à Contumacia levis causa excusat, II. 327. n. 6.

n. 6. & fatua modo sit probabilis, VII. à n. 4. III. 160. n. 1.
non excusat negligentia vel imperitia crassa, nec frivola causa, VII. 304. n. 10.
non excusat frivola in integrum restitutionis imploratio' nec sistit lapsum termini præfixi, VIII. 165.
Contumaciam facit non sola non comparitio sed quæ conjuncta est cum contemptu judicis & modo de hoc censendum, VIII. 289. n. 1.
accusare nequit qui ipse non venit, ib. n. 5.
ex Contumacia victa saltem ex confesso cui prævalet veritas, VII. 337. n. 3.
ad Contumaciæ pœnam quando deveniendum, VIII. 428. n. 1. 2. 3.
in Contumaciæ causa quomodo procedendum, ibid. n. 6. 7. 8. 9.
à Contumacia quævis probabilis ratio liberat, VI. 165. n. 2.
ejusque pœna non excusat inferioris potestatis jussus vel prohibitio, VI. 298.
in Contumaciam processus justus est ubi justa citatio, I. 239. n. 7.
à Contumacia non excusat injuste vel perpere factum, II. 327. n. 2.
non adfectatum vel fictitium, ibidem n. 3. VII. 304. n. 10.
Contumax tenetur de casu rei peremptæ, quam restituere jussus, III. 412.
est cui deest probabilis differendi causa, IX. 24. n. 10.
habetur pro confesso & eodem cum hoc jure censetur, VII. 238. n. 6. 7. 8.
quis, etiam & quando non possit appellare, V. 180.
quando habetur pro confesso. V. 191.
appellationis beneficio non gaudet. V. 225. n. 8.
sine dubio est qui dicit se venire nolle. VI. 64.
sine justa causa amplius audiri non debet, VI. 270.
Contumaces non possunt petere restitutionem, V. 329.
per Contumaciam quod reus citatus procuratorem non constituit inde retardari non debet processus, VI. 367.
in Contumacis condemnatione quid attendendum, V. 181.
contra Contumacem injusta non sunt statuenda, V. 181. n. 6.
semper fieri debet interpretatio, V. 191. n. 6.
contra Contumacem non pronunciatur, ubi ex actis justitia ejus apparet, VII. 337. n. 6.
Conventio ut ex re fiat, solutio ejus rei injungit ut imposterum res debeat non persona tantum, VII. 237. n. 3.
Conventionis lex & conditio est servanda illaque cessante hæc desinit, I. 127. n. 4.
Contrahentium vel placiti provincialis potior ratio haberi debeat? VIII. 32.
Conventione quod inter consentientes definiendum si non convenit arbitrio boni viri seu judicis est statuendum, VIII. 65.
à Conventione recedi potest, cum altera pars

pars non implet. I. 127. n. 6.
Conventum in dubio quod consuetum, III. 11. n. 7.
Conventiones facti sunt, VIII. 66. n. 5.
Conversio causæ status non est in arbitrio litigantium II. 181.
Copia actorum vel productorum non temere à judice decernatur, II. 349. & 283.
Corpus non æstimatur, sed alia ratio damni initur, I. 211. n. 5.
post deberi ut quantitas & viceversa, II. 131. n. 2.
Correctio odiosa est, II. 71. num. 3. VI. 83. n. 2. VIII. 3. n. 4.
Correus ex persona correi compensationis exceptionem opponere potest, II. 217. n. 2.
Correos debendi non constituit renunciatio constitutionis Novellæ de duobus reis, VI. 113.
Correi debendi jure novellarum beneficium divisionis habent, VI. 279. n. 2.
à Correctionis excessu licet appellare, I. 191. n. 7.
Credens pecuniam in funerationem defuncti probare debet, tum causam crediti, tum versionem in eam rem, II. 223. n. 4.
ut anteriori creditori solvatur, & rem huic oppignoratam in pignus accipiens in quantum gaudet successione in jus prioris creditoris, IV. 123.
Credita ab uxore marito pecunia in ordine prioritatis quo loco poni debet, VI. 246.
Creditor non potest cogi ut rem oppignoratam in solutum accipiat, I. 20. n. 1. ne juste æstimatam retinere valet, si alius plus offerat, I. 21.
emens pignus extranei loco est, I. 19. n. 3.
non potest cogi, ut res judicialiter taxatas & subhastatas in solutum recipiat, I. 21. n. 2. volens tamen admittitur, & ubi semel elegerit, vel ideo bona æstimari fecerit, post variare & aliud exigere nequit, ibid.
indulto moratorio utitur, si debitor ipsius tale impetravit, II. 59. n. 10.
qui obligationis instrumentum à debitore sibi traditum habet, an & quando in solutum accepisse censeatur, I. 160.
plures res obligatas habens, una electa non potest denuo eligere, II. 285. n. 5.
pignus non legitime distrahens ideo ut restitutio fieri non possit exceptione doli removetur, VIII. 250. n. 2.
recepta solutione tenetur reddere instrumentum, II. 91. n. 5.
fructus in sortem & usuras imputat deductis impensis, II. 128. n. 5.
invitus non tenetur aliam nummorum sortem recipere quam de qua fuit conventum, II. 201. n. 13.
res in manibus suis existentes, ante satisfactionem dimittere non tenetur, II. 233. n. 4.
tenetur fidejussori actiones suas contra debitorem & confidejussores cedere, & donec id fecerit, cedendarum

darum actionum exceptione repellitur, VII 25.n.1.2.
post immissionem, magis adjudicationem excussionis exceptione utitur contra anteriorem hypothecam generalem habentem, II.286. non specialem, ibid.n.5.
concursui creditorum contradicens non participat de iis bonis, quæ sub concursu sunt, II. 287.
debitori jus pignoris cedens non tenetur se reliquis creditoribus potiorem vel pignus sufficiens præstare, II. 184.
anterior addictioni pignoris in solutum non contradicens quando jus suum amittat, II. 205.
si diu tacet, debitum solutum existimatur, II. 241. n.12.
violenter occupans hypothecam jus crediti amittit, I. 95.
pignus debitoris filio, se debitorem constituenti reddens tutus est adversus excussionis vel evictionis exceptionem, II. 360.
pignus reddens ut debitum suum recipiat, non tenetur ad evictionem, II. 360. n.6.
pignoris jure vendens se cæteris creditoribus potiorem præstare tenetur, II. 184. n.1.
pignus suum pro solutione dimittendo de evictione non tenetur, II.184. n.6.
justè non recipit qui recipere non tenetur, II. 203.2.
ex fraude obligatur, etiamsi alias adversus ipsum non sit actio, II. 184. n.8.
particularem aliquot vicibus solutionem accipiens, imposterum ad eam recipiendam non tenetur, II. 208.
invitus alium creditorem recipere non tenetur, II. 241. n. 2.
in fraudem legis litem morari videtur, qui non facit quod pro liquidatione crediti decet, VII. 4. n. 8.
pignus vendens ad quid teneatur, II. 360. n. 7. 361.
usum pignoris quandoque non dominium habet, II. 361. n. 1. VII. 54. n. 1. 2.
habet personalem actionem adversus debitorem ad pecuniæ redditionem aut rei pignoratæ reparationem, ibid. n. 5.
non est obnoxius cladem res debitoris perdentem reparare, VII. 54. n. 4.
ab hypothecaria non excluditur contra emptorem rei oppignoratæ per præscriptionem ubi agere nondum potuit VII. 192.
invitus alium debitorem pro alio accipere non tenetur, VII. 12. 6.
ante concursum immissus si possessionem retinet contra creditores potiores defenditur, VII. 40.
ex sola immissione non tenetur ad præstationem superflui ut ex distractione vel in solutum acceptione, VII. 110.
post conclusam liquidandi viam veniens an admittatur, I. 134. III. 48. & 252.

qui

qui debitum recipere recusavit, & ideo depositionem causatus, si lite pendente depositum petat an audiendus, II. 315.
à filio sui debitoris novum accipiens chirographum non novat nec perdit separationis beneficium, II. 338.
ex pluribus remediis eligere potest & variare adversus debitorem ejusque hæredes, non alios creditores, II. 339. n. 1. 2. 3.
adversus fidejussorem non reum principalem agere velit liberum est, II. 370. n. 2.
possidens non tenetur in concursu nomen suum profiteri, nec jura ejus perimuntur per citationem peremptoriam, & subsecutam liquidandi præclusionem, III. 252.
qui à possessione quam ex contractu vel immissione habuit, cessit, si se iterum immitti petit, non statim auditur, sed ad postulationem debitoris rationes de fructibus ante perceptis reddere tenetur, III. 320.
qui pro sui satisfactione fundum sibi addici curat, non potest postea etiam rusticum petere, IV. 62.
qui pignus habet vel specialem hypothecam, non potest, nisi hoc excusso in alia debitoris bona immissionem petere, IV. 48. II. 285. n. 1.
qui debitoris bona detinuit fructusque percepit satisfactionem nactus præsumitur, IV. 55. n. 1.
cujus pecunia anterior dimissus an in ejus locum succedat IV. 178. n. 7. 214. V. 263. VII. 131. 338. n. 2. 3. 4.
qui possessionem sibi in fundo oppignorato reservavit vel per constitutum habet, invito eo, qui est in possessione, propria autoritate occupare non debet, sed in L. si quis in tantam, &c. incidit IV. 217.
clam invadens hypothecam, licet sine vi, incidit in L. si quis in tantam &c. IV. 219. nec pœnitentia eum liberat, nisi partis læsæ remissio accedat, IV. 220.
immissus, & fructus ex re percipiens nihilominus contra fidejussorem, qui excussionis exceptione uti nequit, agere potest, IV. 261.
hypothecarius non excluditur ab hypotheca per programma nisi eo fine propositum ut illi, qui jus in re prætendunt, id mature proferant, IV. 281.
privilegiatus & hypothecarius quatenus solutum aliis creditoribus repetere potest VII. 102. n. 8. 9. 10.
qui ad mercem emendam credidit, in hac prior est aliis chirographariis, IV. 312.
potior pignus amplum possidens an alium creditorem admittere teneatur, IV. 346.
posterior adversus priorem jure offerendi usurus, quatenus nupere constitutionis Imperii beneficio debitoribus dato capax, IV. 345.
rei pignoratæ possessor habetur, & utitur remedio possessoriis, V. 94.
per violentam exactionem & invasionem

nem jus crediti amittit, non tamen ipso jure sed per sententiam, ideoque ut pendente super hac lite, ad persecutionem debiti admittendus, IV. 157.

anteriorem specialem hypothecam habens non potest impedire executionem judicati alterius si jura ejus ipsi maneant integra V. 184. n. 3.

in concursu creditum petens non prohibetur interim hypothecaria agere contra tertium possessorem, V. 199.

potior alterius executionem impedire potest, V. 334.

recipiens in solutum res debitoris ut inde sibi satisfiat, non potest amplius petere, IV. 26. n. 5.

ex constituto possessor quatenus remedia possessoria habent, V. 159. & 160.

prius immissus quando contra potiorem non defendatur, V. 364.

ab eo qui ob melioramenta seu impensas bona detinet, non potest impediri, quo minus immittatur, non tamen, nisi refusis impensis fructus percipit. V. 397.

separationis beneficio reliquis potior, æque ut reliqui ex constitutione usurarum patitur diminutionem, V. 484.

pignus vel aliam in solutum accipiens, si non efficiat, non potest agere de reliquo, IV. 26. n. 1. 5.

ex adjudicatione non tenetur in solutum recipere rem cum accessionibus, sed separationem petere potuit, VI. 249.

posterior cujus pecunia anterior dimittitur, succedit in hypothecam sine cessione aut conventione, VI. 366.

succedit in jus & locum debitoris activè & passivè, IV. 145. n. 1.

licet potior sit, non tamen integrum pignus credito suo longe amplius retinere, si alii adsunt creditores, IV. 346.

avitus ex cujus pecunia dimittitur is succedit in locum & privilegium illius, VII. 131.

prius de perceptis reddet rationem, antequam de reliquis impetravit adjudicationem, VIII. 74. n. 2. 3.

post factam electionem & adjudicationem obtentu non factæ plenæ satisfactionis non potest plura ex bonis detineri, VIII. 356.

cujus pecunia anterior creditor dimittitur, quando in dimissi locum succedit, VIII. 417. n. 1. 2. 3.

rem sibi oppignoratam alii oppignorare potest, II. 206. n. 8.

pignus non suo sed debitoris nomine possidet, IIX. 396. n. 4.

accipiens bona in solutum non potest quid ultra petere, VIII. 356. 4. 5. 10.

ex addictione in solutum accipiens emptoris instar est, n. 6. 7.

petens ex precio rei pro quantitate crediti sibi satisfieri non censetur id facere ea mente, ut sibi in solutum

tum res addicatur sed tantum ut distrahatur, IX. 147. n. 8.
immissus an & quando post amissam possessionem à debitore fructus cum re juste repetit & impetrat, IX. 36.
immissus imputat in creditum fructus non tantum perceptos, sed etiam percipiendos, at secundum præsentem rei conditionem, IX. 81.
immissus cum restitutionem rei fructuumque ex edicto prætoris, aut can. redintegranda petit, non remoratur probatio liberationis, hæc tamen excludenda non est, donec ista facta fuerit, IX. 83.
qui fidejussores habet concursum sequi non tenetur, sed relictis bonis iis qui creditoribus ceduntur, & ab aliis possidentur, integrum est fidejussores convenire, IX. 187. n. 2.
Creditores quinam jus offerendi habeant, II. 111.
nullo existente emptore si legitimè facta est subhastatio dominium impetrare possunt. ibid. n. 6.
de jacente hæreditate solliciti esse debent, II. 357. n. 5.
vicem hæredum habent & jure debitoris in rebus ejus fruuntur, VII. 100. n. 3.
qui de damno vitando certant potior habenda ratio, III. 174. 8.
an possint debitore invito concursum excitare, I. 112,
post citationem cum comminatione præclusionis factam publicata prioritatis sententia ad liquidandum vel deducendum, contra rem judicatam ulterius non admittuntur, etsi super præclusione nihil pronũciatum fuerit, I. 134. III. 48 & 252.
defuncti non contra uxorem sed hæredem agere debent. I. 53. n. 12.
post solutionem vel in solutum dationem minore ab hæreditate abstinente seu contra immixtionem restitutionem implorante, an & quatenus accepta restituere teneantur, IIX. 202.
patientes res sibi obligatas aliis dari pignori jura sua remittere non censentur, II. 226. n. 3.
quorum liquida sunt jura anteriora per aliorum lites procrastinari non debent, III. 174. n. 6.
post excitatum concursum & bona cessa eodem jure dominii utuntur, quo cedens uti potuit. III. 329.
antecessoris seu venditoris præferendi sunt creditoribus successoris sive emptoris in distractione bonorum, IV. 242.
quando finem litis super successione exspectare tenentur, VI. 326.
ob moram & contumaciam immissi in bona debitoris ad rationes tenentur, VIII. 175. n. 3. 4.
in bona debitoris immissi an & quando tenentur stare locationi ab hoc contractæ, IX. 66.
Creditorem, cujus creditum liquidum est, judex statim in bona debitoris immittit non attenta exceptione,

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0099
DFG

quæ est altioris indaginis, IX. 36. n. 6.
Creditorum major pars quatenus obtineat, V. 297. II. 170. n. 4. 6.
petitio pactis debitorum mutari nequit, I. 173. n. 11.
satisfactio spectat ad existimationem defuncti, I. 31. n. 3.
omnium jura sunt paria, quatenus alii pro alio non evenit certum privilegium, V. 25. n. 5.
anteriorum ex sententia prioritatis liquida petitio in concursu differenda non est ob aliorum ab istis aliena litigia, VI. 385. & 391.
anteriorum petitiones non sunt differendæ, donec rationes redituum discutiuntur, VI. 391.
Creditori in feudo non aliter competit pignoris jus quam salvo jure domini. I. 209. n. 3.
quatuor modis succurritur & ex bonis debitoris ei fatisfit, III. 53. 3. invito alius debitor obtrudi nequit, I. 31. n. 3.
quæ competit electio in bonis debitoris, quo cum temperamento intelligenda, VI. 248.
vigilanti paratam executionem petenti plurium creditorum existentia frustra objicitur, III. 314.
priori cumà à debitore pecunia alterius solvitur quando pecuniæ dominus succedit, VII. 338. n. 2. 3. 4.
qui ad refectionem vel conservationem ædium credidit, non est faciendа adjudicatio, dum sub concursu de prioritate contenditur, nisi eo durante impenderit VIII. 276.
pignus occupanti non nocet contrarii spolii exceptio, VIII. 388.
ex cautione indemnitatis fidejussori datæ est hypothecaria actio, cum in eum hujus fit cessio. VII. 24.
& pignus tenenti etiam contra dominum ut ut Ecclesiam interdictum uti possidetis competit, VII. 298.
non licet invadere propria autoritate bona debitoris, quod si fecerit, invasio non solum non proficit sed causa est omnis juris quod habet amittendi, IX. 43.
qui venditor fuerat licitanti domus addicenda est, etsi multo vilius precium offert, quam quo vendidit. IX. 151.
non potest obtrudi post judicatum rei in quam immissus fuit, sine prævia subhastatione in solutum acceptio. IX. 146.
Creditoris immissi & debitoris contentione exorta an ex fructibus bonorum jam perceptum sit creditum, quæ partes sint judicis pro servando justo, IX. 90.
pauperis privilegium in concursu creditorum non competit fidejussori, VIII. 213.
Creditoribus post patris obitum num filius teneatur, si pater ei vivus bona cessit, VI. 319.
defuncti adversus legatarios, quibus hæres legata solvit, non competit repe-

repetitio, nonnunquam nec retentio, ante discussam hæreditatem, V. 143.
non debetur feudum, sed feudi æstimatio, III. 136. n. 5. 6.
non obstat lis super hæreditate & inter cohæredes, V. 354.
è Creditoribus pluribus immissis quis fructus percipiat, V. 29.
non debet nocere quod pro credito plus fecerint quam facere debuerunt, III. 197. n. 6.
datur electio fidejussorem an reum principalem convenire velint, & ab uno ad alium transitus, I. 37. n. 4.
Concreditor personalem actionem longissimo tempore præscribit, IIX. 419. n. 2. 3.
Creditum præsumitur ex possessione chirographi, II. 242. n. 1.
ob Creditum semel immisso debetur restitutio rei & fructuum etiam percipiendorum nisi statim doceatur exceptio liberationis, IX. 82.
Crediti pro parte facta remissio ob speratam meliorem de reliquo fidei observantiam hac non secuta, retractatur, IX. 80. n. 1. seqq.
professio quo tempore facienda juxta statutum, ut non dicatur omissa ad excludendum creditorem, IX 175.
de Creditoris officio cui nomen pignori datum est, circa hujus exactionem, & quousque ejus periculo est, I X. 168.
Credulus nimis circumventus non auditur, ex justa autem ratione credens deceptus exceptione non caret, V. 176. n. 1. 2. 271. n. 7.
de Crimine in alieno territorio commisso an justa sit inquisitio, V. 300.
Criminales causæ clericorum quando ad forum seculare pertineant. II. 138.
sunt cum pœna Fisco applicatur, II. 302. n. 4.
in Criminalibus appellatio prohibita de quibus delictis intelligatur, II. 302.
non ultra devolvit causam quam ut nullitas emendetur, II. 322. n. 4.
non capitalibus paciscí licet gratuito, I. 223. n. 3. 4.
si appellatur, ut procedatur, II. 322.
quando restitutio in integrum locum habeat, III. 411.
pro defensione rei post publicata & dicta attestata testium examen aliud admittitur, IX. 163.
opus est liquidis & dilucidis probationibus, VII. 127. n. 1.
judicis est officium ultra accusationem inquirere & omnia media explorandæ veritatis adhibere, ibid. n. 2.
duæ species sunt in quibus ad juramentum purgatorium definitur, n. 4.
causis à parte accusatoris locus est commissioni ad perpetuam rei memoriam, IIX. 470.
an Criminosum sit factum, si dubitetur, juramento purgatorio animus exponendus est, IIX. 424.
Culpa est se immiscere liti alienæ, II. 38. n. 1.
est causa obligandi tum in aliis tum in magistratu, VII. 142. n. 5.

nulla

nulla infamat ne quidem lata, II. 340. n. 4.
mariti non nocet uxori, VI. 180. n. 3.
caret, qui facit quod oportet, licet ex omissione ejus, quod facere non tenebatur, casus existat, I. 221.
Culpæ species est non consulere peritiores in talibus, ubi illorum consilio opus est, IIX. 79. n. 5.
ex Culpa non fit condemnatio quæ purgari potest, II. 34. n. 8.
Culpa utriusque ubi deprehenditur compensatio locum habet, ibid. n. 6.
facti est & obscura de ea quæstio ibid. n 9. ideo probanda, I. 220. n. 4.
non est ubi fit quod diligens paterfamilias facturus fuit, I. 221. n. 2.
à Culpæ suspicione liberat exclamatio, ibid. n. 4.
Culpa caret qui observat quæ observare debet, ibid. n. 5.
Cumulativè non privativè concessa intelliguntur quæ tam inferiori quam superiori Magistratui competunt, I. 55. n. 12.
Cumulatio actionum locum non habet ubi non cohærent cumulandæ causæ, I. 113. n. 11.
& actionum & exceptionum diversarum, ubi contra plures res est devitari debet, VII. 379.
Cumulata actione personali & hypothecaria, illa relicta, hanc prosequi integrum est, VII. 403.
in Cura deferenda successionis ordo non cognationis spectatur, II. 13. 7
Curator litis res pupillares simul administrans instar tutoris tenetur, I. 226.
in bonis suis non patitur executionem ob litem pupilli nisi certis casibus, ibid. n. 3. 4.
suam personam legitimans pœna, & qua dignus, II. 126.
à Magistratu constituatur, II. 133. IV. 58.
dari potest alio tutore non existente, II. 167. n. 3.
testamento uxori à marito constitui potest, sed confirmatione eget, II. 168.
procuratoris vice est, ibid. n. 1.
à judice regulariter constituitur ibid. n. 2.
ad litem à quo judice detur, IV. 58.
filio minori ob absentiam patris datus, revertente patre, desinit, nec recedente iterum patre, recedit in onus curæ, nisi de novo detur, IV. 96.
nec ad inventarium nec rationes tenetur, VI. 15. 1. nisi administrationi se immiscuit, n. 3.
officii sui terminos non excedens non obligatur, VII. 15. n. 2.
litis mulieri datus quid agat, si hæc sine ipso, vel ipso contradicente transegit, V. 101.
tutoribus manum præbere eosque suo consilio juvare debet, licet ipsorum periculo, VII. 15. n. 8. 9.
litis procuratorem constituere potest, licet tutor vel curator non possit, V. 296.
& procurator super negociis suæ administrati-

nistrationis transigere nequit, VIII. 3. n. 3. 4.
minoris liti manet obnoxius, quamdiu ei alius non surrogatur, III. 102.
bonis cessis datus æquiparatur curatori minoris, III. 120.
aliena gerens suo nomine non obligatur, II. 219. n. 5.
bonorum opibus sufficiens esse debet, aut satisdare, II. 170. n. 8.
datur bonis cum quis sine hærede decedit, I. 172. n. 10.
nemo sine idonea cautione admittitur, II. 13. n. 5.
non datur aditæ hæreditati, II. 166. n. 5.
bonorum ad id constituitur, ut singuli creditores opus non habeant bona administrare, III. 120. n. 2.
actiones instituere & suscipere tenetur, ibid. n. 3. 4. 5.
litis regulariter de residuis tutelæ non tenetur, VI. 2.
appellationem etiam post perfectam ætatem tenetur interponere & prosequi nec auditur differre volens, VIII. 93. n. 4.
Curatoris ad litem officium in quo consistit, IV. 344. n. 1. 4.
ad litem constitutio est actus jurisdictionalis, II. 233. n. 3.
Curatori bonorum excitato concursu incumbit distractio bonorum receptio precii & solutio, II. 170. n. 1.
litis rectæ ea, quæ circa litem iis quorum curam gerit, agenda mandantur, IV. 344.
Curia novit leges, II. 378. n. 8.
in Curatore bonorum constituendo si non convenit, judex majorem creditorum consensum aut utilitatem sequitur, IV. 257.
Curatorium à litis curatore exhibendum alias non admittitur, II. 133. n. 2.
Currus & equi quando & quomodo viduis in concursu creditorum, marito obærato, attribuendi, VIII. 445.
Cursores publici puniri possunt à magistratu illius loci in quo delinquunt, I. 174. n. 4.
Custodes personis Ecclesiasticis annumerantur & jurisdictioni Ecclesiasticæ subsunt, VII. 27. n. 2. 3.
Custodis receptio & depositio non ad jus patroni nec ad jus Pastoris pertinet, VII. 27.
ad Custodiam sine indiciis non est decurrendum, III. 161. n. 7.
detrusio est quasi quædam servitutis irrogatio quæ sine inquisitione inaudito non irroganda, ibid. n. 8.
de Custoditis in conclavi conducto ædium dominus non tenetur de iis tanquam depositis, II 54.
Custoditum si Magistratus sub cautione actore non audito dimittat, tenetur respondere, nec ad fidejussorem remittens auditur, VIII. 86.

D.

DAmna litis cum expensis in compensationem non veniunt, nisi ob manifestam calumniam, III. 128.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0103
DFG

rei locatæ à milite illata domini sunt, II. 90 n. 11.
taxantur juramento, IV. 322. V. 47. 366. n. 4.
Damnum dat qui occasionem ejus præbet, VII. 228. n. 4.
quod quis sua culpa aut facto sustinet sentire non videtur & sibi imputare debet, I. 221. n. 7. II. 278. n. 3.
à defuncto datum ab hærede ex æquitate canonica resarciri debet licetlis cum defuncto non contestata, nec ad hæredem ex eo aliquid pervenit, V. 39. n. 4.
illatum juramento solo non probatur, VI. 372. n. 2.
quod ex sua mora quis sentit, ipsemet ferre, alteri imputare non debet, VI. 310. n. 3.
Damni refusionem petentis libellus generalis valet, V. 40.
& expensarum quæ differentia, IIX. 269. n. 5.
nudæ designationi hominis paulo post mortui non creditur, V. 47.
designatio non ideo rejicienda quod designata non probantur, VI. 372.
in Damni quæstione quomodo procedendum, V. 47.
de Damno actio, sive ex contractu, sive ex delicto, transit ad hæredes, V. 39.
dato actionis requisita V. 366.
Dantis jure resoluto quando cessat jus accipientis, IIX. 280 n. 2. 3. 4.
Datio in solutum solutionis vice est & tollit obligationem, II. 91. n. 1. VII. 46. n. 3.
Dationis in solutum oblatio sistit executiones, V. 26.
de Dationis in solutum beneficio creditori competit electio, sed quomodo hæc electio moderanda, IV. 272.
de Dationis in solutum modo & jure IV. 370.
in Datione in solutum quatenus majori creditorum parti stetur, V. 297.
Daturus in solutum pro electione facienda, ad designationem bonorum tenetur, IV. 370.
Datum non intelligitur, quod retineri nequit, I. 175. n. 3.
Debendi causa non subest, ubi aliquid fit officiosè & citra animum obligandi, III. 63. n. 2.
Debens ex pluribus causis in quam causam velit solutum exprimere potest, VII. 211. n. 1.
sortem & usuras dicere potest quod malit solutum pro sorte quam usuris, sed non aliter id assequitur, quam recipiente & consentiente creditore VII. 21. n. 3.
ex pluribus reis cum ita solvit, ut se ratam suam sive portionem virilem solvere dicat, & ea mente legeque datam creditor recipit, solutio cum abdicatione juris pentendi solidi facta censetur IX. 178. n. 6. 7.
Debitum in diem ante diem ex causa peti potest, I. 73. n. 3.
injustè petitur antequam redditur cautio, III. 146.
ob contributionem non solutam contractum an facta pace peti possit, II. 24.

solo

solo instrumento debiti non satis probatur II. 311. non plene probat cautio seu chirographum, in manibus debitoris existens, VIII. 366.
non fit illiquidum per solam litis contestationem vel contradictionem I. 122. n. 5.
Debiti resignatio, Loßkündigung an necessaria, I. 73.
remissio, an per L. 2. C. de rescind. vend. revocari possit, II. 148.
futuri causa injusta est retentio & rationum dilatio, VII. 343.
pro evictione & ad assistendum discrimen unde colligitur, VIII. 45.
ex receptione pro rata ut non dividitur obligatio plurium reorum, sic nec ex acceptata oblatione partis utut virilis, sine mentione ratæ, IX. 178.
Contra debitum liquidum disputans merito mulctatur, II. 209.
Debito dies expresse an tacite insit nihil interest, III. 144. n. 6.
Debita suorum dissolvi cujusque interest I. 32.
ex prædiis solvenda an, si fructus omnes perierint, nihilominus præstanda, IV. 402.
quæ necessaria ut ex feudo solvantur, V. 247.
quæ maritus cum prædio recipit cum conditione ex isto solvendi præferuntur etsi ex lucrativo titulo orta omnibus ejus creditoribus, etiam uxori in dote, VII. 237. n. 2.
contracta ab eo qui successores feudales ex se descendentes non habet feudo in aliorum fraudem imposita censentur, VII. 259.
quæ in vel pro anno debentur requirunt omne anni tempus elabi, I. 144. n. 7.
Debitor pignus creditori adjudicandum quatenus & quomodo luere possit, I. 22.
pignoris distractionem quando & quomodo impedire vel revocare potest, I. 19.
non potest cogi ut pignus relinquat creditori. ibid. n. 1.
quali quali oblatione adjudicationem impedire potest, I. 122. n. 5. 6.
in locatione fundi, quem ex cessione vel immissione creditoris tenent, non habet jus protimiseos, I. 208.
non liberatur nec distractionem pignoris impedire potest nisi integro soluto debito, I. 111. n. 7.
non tenetur integrum offerre si creditoris nihil interest rem an pretium accipiat, ibid. n. 11.
creditoris conditionem deteriorem facere non potest, I. 209. n. 5.
non liberatur ex eo, quod creditor pignus persequitur III. 197. n. 2.
nisi in solutum acceperit, ibid. n. 3.
creditori excussionem specialis hypothecæ recte objicit, II. 117.
à fidejussore de eo, quod condemnatus solvit, conventus, se non debere id demonstrare volens non audiendus, II. 290.
creditoribus non satisfaciens juxta

Imperii Constitutionem ejus beneficio non gaudet, III. 265.
creditoribus bona in solutum dare potest etiam non prævia subhastatione, creditoresque ea accipere tenentur, III. 287.
morosus non excusatur, quod creditor non petierit, II. 162. 2.
qui creditorem à certis debitis liberare recepit, non potest mutare, II. 131.
in diversis terris bona & creditores habens duarum personarum vices sustinet, II. 360. n. 5.
mei debitoris immissionem meam in bona sua, quamdiu debitum ejus controversum, excludit, IV. 65.
alimenta creditori suppeditans, compensandi animo hoc facere creditur, IV. 318.
ejusque hæres nunquam contra creditorem actionem personalem præscribit, VIII. 419.
cui parata debetur pecunia pignus vel fidejussorem accipere non tenetur, II. 15. n. 4.
alium creditorem adjiciendo creditoris sui conditionem deteriorem facere potest non vero antecessoris, III. 13. n. 5.
delicatus non minus ac onerosus creditor audiri debet. V. 312. 5.
debitoris ex arresto durius non obligatur quam tenet vero suo creditori, ideo cum iisdem exceptionibus audiendus est, VI. 365.
ex operis satisfacere debet, VIII. 390.
res suas alteri tradens ut creditori suo solvat quando liberatur, VIII. 392. n. 12.
Debitores inopes beneficiis ad injuriam creditorum abutentes judex ex officio punire debet, VII. 71.
fugitivi, qui merentur salvum conductum, VI. 286.
bonis cedentes liberantur à collectis. VII. 111. n. 14.
Debitorem liberat casus contingens speciei, V. 244. n. 2.
Debitoris bona à tertio possessa sub concursu non sunt trahenda, IX. 25.
Debitoris jus & conditio non mutatur mutata persona creditoris, I. 106. n. 6.
confessio nunquam probat in præjudicium creditorum, VII. 235. n. 6.
non est ob mutatam creditoris personam excipere nisi quatenus ejus interest non mutari, VII. 51. n. 5.
qui ex pluribus causis debet est statuere quod potius velit solutum, I. 116. n. 1.
in Debitoris & creditoris immissi contentione an ex fructibus bonorum jam perceptum sit creditum, quæ partes sint judicis pro servando justo, IX. 90.
Debitori, cujus bona arrestata sumptus litis & vitæ ex arrestatis suppeditandi, si aliunde non habeat, IV. 338.
non offerenti debitum magis imputari potest cur executionem non antevertat quam creditori cur mores loci non observarit, I. 177. n. 4.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0106
DFG

ultra gravem esse quam necesse est pietati repugnat, I. 112. 9.
non debet nocere quod inter fidejussorem & creditorem per collusionem fit VII. 212. n. 1.
cui non supersunt ex artificio sustentandi media non remittitur bonorum excussio, VII. 191.
pro Debitore habetur, qui diu usuras ut debitor solvit, II. 318. sed non semper, II. 362.
Debitores sine suo vitio bonis labentes & ideo foro cedentes gaudent securitate ut cum creditoribus transigere queant, VII. 72. n. 4.
non possunt inviti excludi à reditu nec coguntur præcise coram suo judicio cum creditoribus pacisci. ibid. n. 7.
Debitoribus hoc datur beneficium quod res suas carius licitanti vendere possint, I. 21. n. 3.
non præbet exceptionem æris alieni magnitudo, VI. 314. n. 2.
non sunt indulgenda beneficia nisi cum securitate creditorum quæ ubi præstari nequit, magis ipsis consulendum est rigore juris, quam ut sub benignitate judicis illi periclitentur, VII. 45. n. 5.
citatio ex L. Diffamari contra creditores caute decernenda est, ne hi exactionis jure & commodis priventur, VII. 62.
solvendi dilatio ex causa à judice concedi potest, VI. 98.
non est indulgendum, ut creditores vexent & decipiant, per abusum beneficiorum depauperatis concessorum, VII. 71. n. 1. 2. 3.
de Debitorum inopum levaminis termino & modo, IV. 168.
Debitorum pactionibus creditorum petitio nec tolli nec mutari potest, VII. 10. n. 2.
Deceptis non decipientibus jura subveniunt, I. 236. n. 5.
Decimæ quæ ex jure detractionis debentur sunt portio bonorum, non hæreditatis, II. 163. n. 1.
vectigalium instar sunt, II. 163. n. 1.
nullo tempore præscribuntur, VIII. 66. n. 2.
ex conventione partium legem accipiunt, ibid. n. 4.
sunt tributa animarum sacris Ministeriis ac religiosi cultus sustentationi dicata sine ejus pernicie & impedimento non differenda IX. 67. n. 2.
cum privati patrimonii esse cœperint illarum causa facta est appellabilis, IX. 67. n. 2.
de Decimis in jure Canonico constituta, hodie non semper applicari possunt, VII. 66. n. 3.
pro Decimis per longissimum tempus de simili quantitate pecuniæ soluta, an & quatenus decimarum in natura detractio deinde sit exclusa, VIII. 66.
pro Decimis jus est arrestandi fructus, IX. 71.
qui pecuniam ante accepit eas in natura vel speciebus exigens non innovat

novat nec attentat, nisi causa sit, quæ mutandi arbitrium excludit aut de ipsa mutatione controversia exorta sit, IX. 69.
longissimo tempore pecuniam certam ex locatione quotannis accipiens, non prohibetur canonem in fructibus posteà exigere, IX. 70.
de Decimis multa notatu digna vid. IX. 67. 68. 69. 70. 71.
Decimarum jus atque possessionem non mutat mutatio generis modique re Decimis obnoxia fruendi, sed transfert ad mutata, IX. 68.
substantiam mutata culturæ qualitas non mutat, & licet de una specie, nempe de frumento tantum conventum sit, tamen ubi illud non seritur, nec crescit amplius, sed alia successit species, eadem tamen est decima, nec diverso jure censenda, IX. 68. 3.
causa ad pias causas refertur, VI. 394. n. 2.
in Decimarum causa quando appellatio admittitur, VI. 394.
Declaratio mentis qualis qualis sufficit in his quæ ex alicujus voluntate dependent VII. 243. n. 2.
sententiæ ab eo fit, qui eam concepit, I. 110. n. 1. 2.
habet vim protestationis, VII. 47. n. 3.
nihil novi dat, sed tantum id quod priori inest manifestat, V. 310. 1.
contractus ad unius partis instantiam à judice fieri non potest, VI. 68.
à Declaratione sententiæ appellatur, I. 109.
Decretum in alienatione rerum minorum requisitum non suppletur per sententiam qua alienatio valida pronunciata, V. 34.
judicis ubi per legem etiam non monitis abstinendum, est injustum & appellabile, I. 64. n. 7.
contra decretum ex quo alteri jus quæsitum est, nullum est I. 134. n. 1.
exceptiones seponens instar interlocutoriæ est, III. 16. n. 7.
à judice superiore non visis actis primæ instantiæ est nullum, I. 153. n. 3.
Decreta quævis pro judicatis habere error est, V. 67. n. 5.
non debent esse inania, III. 16. n. 5.
magistratuum justa etsi justo ordine non condita vel edita revocanda non sunt, VI. 81.
Decreto judicis tamdiu statur donec contrarium probatur, I. 118. n. 2. 3. 4.
semel Decretis standum est etiam non justis, III. 88. n. 6.
Decoctio instans facit ut non transferatur mercium venditarum dominium, VI. 193. n. 14.
Decreti vis non est porrigenda extra mentem judicis, VIII. 9. n. 6.
Defendere alium nemo invitus tenetur, III. 299. n. 1.
potest mulier maritum absentem, IV. 329.
Defensor quomodo cavere debeat, IV. 26.

absen-

absentis in criminalibus & matrimonialibus quatenus admittatur, III. 300.
similis est negociorum gestori IV. 126. n. 7.
Defensus an actis defensoris adstringatur, IV. 126.
Defensio ejusque media vel sceleratissimo relinquenda, III. 200.
etiam subditis contra exactiones duriores superiorum, I. 148. 10.
non solum corporis sed etiam rerum licita est, I. 34. n. 7.
favorabilis est & pro ea capitur interpretatio, I. 99. n. 6.
nullo statuto tolli potest, I. 259. n. 10.
justa est quatenus necessaria, VIII. 54. n. 1.
inculpata esse debet, ibid. n. 2.
etiam diabolo concedenda, IV. 125. n. 3.
inculpata intra terminos offensionis consistere debet, VII. 361. n. 6.
ad Defensionem rei quod pertinet judex etiam non rogatus promovere debet, II. 321. n. 2.
Defensio non tollitur sublata licet appellatione, III. 187. n. 7.
Defensionis excessus in vitio est nec impunis etiam circa injuriæ propulsationem, VII. 54. n. 3. 4.
obtentu generalis ultra causam imputatio non excusatur, VII. 361.
Defunctus quæ habuit ad successores pervenisse præsumuntur & si hic se accepisse negat, non committitur hoc soli ejus conscientiæ, V. 361.
Defuncti scriptura & accedens testimonium juratum hominis fide digni plenam probationem faciunt, VIII. 334. 2. 3.
Dejectus vi compulsiva quodnam habet remedium, 384. n. 2. 3.
Dejectus intelligitur causa non cognita, qui ejicitur inordinato processu, VIII. 386.
pro Dejecto non potest haberi indiscriminatim cui metus injicitur, VIII 384. n. 5.
Dejiciens non vi sed mala fide à dejiciente accipiens ad fructus perceptos non percipiendos tenetur, VIII. 87.
circa Dejectionem Principis vel judicis quæ distinctio observanda VIII. 386. n. 5.
Delatorum officium in republ. necessarium est, I. 41. n. 1.
Delegare quis nutu potest debitorem, VII. 11. 12.
est vice sua alium creditorem dare, VII. 10. n. 5.
Delegatio probari potest conjecturis II. 240. quibus II. 241. VII. 13.
requirit delegati consensum, II. 241. n. 1.
est solutionis species, I. 242. n. 11.
& cessio quomodo differunt, VII. 46. n. 6.
facta censetur, si quis debitori suo mandet alteri solvere, idque creditor acceptet, II. 241. n. 9. conf. V. 396.
non nisi consentiente & promittente

tente debitore jure perfici potest, VII. 12. n. 7.
perficitur sequendo alterius debitoris fidem nudo consensu sine stipulatione, VII. 10. n. 3.
non requirit expressam sui nominationem, sed consistit sine nomine ex iis requisitis, quæ lex desiderat, VII. 10. n. 9. II. 240. n. 1. VII. 11. n. 2. 3. 4. 5. 8.
causæ ad celerem expeditionem præscripta procedendi forma à Principe facta non excludit justas exceptiones, V. 123.
non est cum alius constituitur tantum solutionis minister, nec ad liberationem proficiunt cum hoc acta, VII. 46.
conditionalis est, in qua reservatur petitio à delegante nec plene liberat, VII. 47.
prioris obligationis pignus & prioritatis tollit, VIII. 391.
Delegationis non factæ, nec secutæ liberationis argumentum sufficiens non est chirographi possessio sola, II. 242.
effectus est quod non liceat pœnitere & mutare electa semel alterius creditoris fide, VII. 10. n. 6.
argumentum capitur ex eo quod prior actus non sit compatibilis cum posteriori, VII. 10. n. 10.
ad substantiam & probationem quæ necessaria sunt, VII. 11.
perfectæ argumenta certa. VII. 13.
in Delegatione duo diversi actus interveniunt, VII. 12. n. 2.
Delegationis & simplicis novationis quæ differentia, VIII. 391. n. 4.
pro Delegatione est unius ex hæredibus pro debitore receptio & liberat cæteros & bona hæreditaria à nexu, VIII. 392.
ad Delegationem sufficit receptum esse debitorem, nec minus perfecta est, si hic ex promisso de creddito non reddit securum, VIII. 4.
ad Delegationem stipulatio debitoris est necessaria, V. 396. n. 7.
Delegationes causarum in dubio accipiuntur juxta stylum curiæ, I. 50. n. 15.
fieri possunt à Principe remota appellatione, II. 193. n. 2.
à Delegato appellatur ad delegantem, I. 250. n. 14. II. 11. n. 1. seqq. & sic etiam ad superiorem omisso medio, si scilicet superior delegaverit, V. 203.
Delicta non manere impunita Reipubl. interest, I. 41. n. 1.
Delictum non condemnatio privat aliquem suo jure, I. 137. n. 3.
fatetur qui precium pro eo dat, I. 223. n. 9. 10.
quando ex voluntate alterius factum colligitur, VII. 228. n. 3. 4. 5.
cum per duos testes fide dignos probatum est ad condemnationem juste proceditur, IX. 51. n. 2.
ob Delictum nemini actio vel appellatio deneganda, I. 2187. n. 5.

ex Delictis actiones quæ ad restitutionem tendunt adhæredes transeunt, VI. 316. n. 3.
ex Delicto alieno alius luere non debet, III. 129. n. 7.
qui modi participandi, VII. 228. n. 2.
defuncti hæredes an recte tenentur & conveniuntur, V. 393.
Delinquens extra domicilium in judicio domicilii accusari & inquiri potest, IV. 176.
reus in loco delicti non potest sine jurisdictionis violatione capi & judicio subjici post cœptum de crimine in loco domicilii judicium, IV. 177.
etsi præfracte negans convictus tamen non minus puniendus est, IX. 51.
Delinquentes rarius punirentur, si non nisi ex illorum confessione ad pœnam esset deveniendum, IX. 51. n. 5.
Delinquentibus an & quando privilegium de non evocando competat, II. 4.
Demonstratio non semper facit conditionem & quando, I. 114. n. 2.
nomini æquiparatur, VII. 113. n. 3.
Denuncians per officii necessitatem non tenetur injuriarum, V. 220. n. 11.
crimen ad probandum & ad pœnam an conveniri posset, I. 41.
sub obtentu denunciationis alteri injuriam inferens puniendus est, I. 41. n. 2. 3.
si falso, maligne & non ex viri boni officio egerit, indeque famam cujusquam læserit impune id non fert, sed denunciato supereſt tam de calumnia quam injuriarum actio, IX. 103. n. 3. 4.
Denunciatio in his est necessaria in quibus pro forma requiritur, II. 252. n. 2.
ab emptore fieri debet, VIII. 44. n. 5. 6. 9.
litis & citatio ad assistendum in secunda instantia etiam locum habet, VII. 400. n. 4.
nuda de non solvendo denunciatum solventem non obligat ad interesse nisi accedit justa obligandi causa, IX. 25.
ex officii ratione Magistratui facta non habenda est pro diffamatione, nec ad probandum obstringit, IX. 99.
criminis non habenda pro diffamatione, nec permittenda ejus causa ex L. Diffamari citatio & quomodo ad & ob eam procedendum, IX. 103.
criminis habet laudem imo & necessitatem, reipubl. utilis est & bono civi conveniens, ibid. n. 2.
ob Denunciationem qualificatam & probatam non decernenda est citatio, aut cum decernitur ab illa absolvendus citatus, IX. 102.
Denunciationis necessitas præsupponit debitum, VIII. 44. n. 12. 13. 16.
effectus quis est à creditore debitori factæ, VII. 363. n. 6.
Depositum pro credito retineri potest se

ita conventum, II. 55.
est quod custodiendum alicui datum est, III. 54. n. 2.
quomodo à credito differt, I. 200. n. 3.
in suos usus convertendi potestatem Principes sibi arrogant, VIII. 164. n. 7.
Depositi causa est summaria, I. 200. celeris expeditionis & executivo processu terminanda, ibid. n. 2. 3. processus tamen ex constitutione Bremensi von wucherlichen Contracten, ipsi est incongruus, ibid.
actioni triginta annis præscribitur, I. 201.
non tenetur Dominus ædium si ex conducto conclavi aliquid furto sublatum, II. 54.
actione non tenetur qui nihil negocii cum deponente gerit VIII. 184. n. 2.
condemnatus quando non fiat infamis, & quomodo honor ipsi servandus, II. 340.
rei nomine in rem actio est in loco ubi reperitur VI. 347.
actio directa datur debitori pecuniam deponenti, utilis creditori contra depositarium. II. 315. n. 1.
contractus qua ea quæ in illum veniunt bonæ fidei qua res ipsas stricti juris est. II. 54. n. 5.
Depositis rebus quæ accedunt pro depositis non habentur, II. 54. 5.
ex Deposito processus quando sit summarius & executivus, II. 37.
in Deposito judex reum cui actor purgationis juramentum detulit condemnare aut probationem innocentiæ ipsi injungere debet, IX. 56.
Depositio pecuniæ non fit, nisi prævia oblatione, II. 201. 3. IV. 98. & quidem tali qualem lex pro qualitate negocii requirit, II. 201. n. 4.
pecuniæ ob moram in judicio facta, quando liberet deponentem à periculo, V. 244.
non requirit citationem partis adversæ ad videndum fieri, II. 201. n. 5. apud quemvis fieri potest, tutius tamen apud judicem II. 201. n. 9.
rei hæreditariæ sine causæ cognitione possessori non facilè injungenda, I. 167. V. 52.
pecuniæ vel rei litigiosæ antequam decernatur quid judex consideret, II. 246.
pecuniæ vel rei litigiosæ in judicio quando non recte jubeatur, III. 88.
in loco publico remedium est quod utrique partium in casum victoriæ debet esse consultum, III. 46. n. 9.
non est necessaria ubi creditor paratus est accipere, III. 146. n. 4.
rei in judicio est species sequestrationis regulariter prohibita, III. 126.
quando sit vice solutionis, III. 146. n. 4.
instrumentorum facienda est in judicio, V. 331.
necessaria quæ sit & quæ solennia requirat, VI. 118.
necessaria an cursum usurarum sistant, VI. 118. etiam

etiam necessaria effectu caret, ubi in deponendis aliquid deest, & de his debet res ante omnia esse certa, VIII. 47. n. 2. 3.
in Depositione necessaria an creditoris citatio necessaria sit, VI. 121.
Deponere in judicio & solvere multum differunt, III. 88. n. 2.
non tenetur qui quale quale jus retentionis habet, III. 88. n. 3.
debet debitor pecuniam debitam si ab usura & periculo liberari velit, VI. 119. n. 9.
Deponens sarcinulam vel cistam vel valisiam occlusam, quæ sine sera vel sigillo restituitur jurat in litem contra depositarium tum de veritate depositi, tum de qualitate & valore rei IX. 55. n. 3.
Deponenti compensatio vel deductio vel retentio obstat ex tacita vel expressa ipsius voluntate, II. 56.
Deposita in judicio pecunia cujus periculo sit, III. 15.
de Deposita in judicio pecunia judex non tenetur, cum sine suo facto ab alio fuit ablata cui resistere non potuit, VIII. 164.
Depositam pecuniam si judex in suos usus converit non est contra deponentem actio, sed judicem V. 245.
Deposita cista si non ostendantur quæ inclusa, eorum nomine depositi actio non est, II. 54. n. 4.
vel vase singulæ res quando depositæ censendæ & in actionem depositi veniunt, IX. 54.
signata, at cum redditur, reserata, depositarius quomodo de amissis teneatur, IX. 55.
Depositarius, cum res depositæ ipsi sunt ostensæ, de illis respondere tenetur, IX. 54. n. 3. 4. 5.
cistam occlusam recipiens de rebus ut depositis simpliciter non tenetur, sed si quid circa eas dolo vel culpa depositarii admissum sit quod illum obligat, IX. 54. n. 7.
de pecunia in utilitatem deponentis conversa non ultra tenetur, II. 56.
exceptione doli contra deponentem defenditur, ibid. n. 3.
contra Depositarium in rem agi potest, VI. 348.
Desertio non præsumitur, I. 190. n. 6.
appellationis qua partem non qua judicem de attentatis judicium finit, IV. 221.
appellationis severe & quomodo punienda, IV. 287.
Deprecatio injuriæ pœna non est, VI. 188.
Deprecari minus est quam recantare, VI. 88. n. 7.
Desertionis conjugum processus non præcipitandus & quæ ante illum observanda, IV. 7.
una quandoque citatione contentus est, IV. 223.
magnum ejus est præjudicium, I. 190. n. 3.
pœna marito competens non transit ad hæredes extraneos, VII. 164.
in Desertionis causa quomodo proce-

dendum, I. 190.
item desertione conjugum, IV. 7.
super Desertione judex à quo quando pronunciare possit, I. 190. n. 7.
sententia est definitiva nec nisi visis actis ferenda, III. 221. n. 5.
non pronunciandum est eo minus quod sententiæ nullitas vel iniquitas apparet, VII. 53. nisi parte altera hac arguente altera citata, ibid. n. 2.
ad Desertionis causam quæ spectant diligenter sunt expendenda, I. 190. n. 5.
Desertionis malitiosæ pœna est ut deserens uxor dotem amittat eaque marito cedat abrogata est, VII. 162. n. 1. 2. 5.
Deserens officium non meretur iterum ad istud admitti, VI. 264.
Deserit appellationem qui pro ea introducenda nihil, non qui inepte facit, I. 46. n. 4.
Desertor appellationis damno litis & expensarum coercetur, etsi bonam causam habeat, V. 290.
non statim est qui in primo termino nec processus reproduxit, nec requisitionis actorum documentum exhibuit, V. 291.
Designatio bonorum jurata quando pro inventario sufficiat, II. 96. VI. 411.
bonorum loco inventarii juramento asseri debet, VI. 59.
illatorum ab uxore facta à marito semel approbata contra eum probat, VI. 65.
Designationem juratam edere tenetur loco inventarii, qui non fecit quod debuit facere inventarium, IV. 8. 9.
ad Designationem juratam tenetur possessor rerum alienarum & communium, VI. 408. n. 3.
Desistere à lite quid est VIII. 67. n. 3. 4. 6.
Detentor in retinendo plus juris habet quam petitor in petendo, I. 247. n. 3.
Detentori prædii ea nominum acceptatio ex cessione interdici potest, quæ eo tendit, ut difficilior reddatur alteri ejus recuperatio. IX. 53.
Detractionis juri Abschoß / Nachsteuer quis obnoxius, II. 160. n. 7.
non subjacet territorii dominus, VII. 28. n. 5. nec ejus ministri n. 6. 7. nec professores Academiarum n. 14. nec Advocati n. 15. nec ex necessitate & officii ratione absentes n. 15.
jus per leges Imperii approbatur, II. 160. n. 1.
jure quod debetur an potius sit aliis creditis, II. 61.
jus per quinquennii præscriptionem excluditur, II. 163.
jus est odiosum, II. 163.
juri communi contrarium ibid. n. 5. rigorosum & exorbitans, VII. 28. n. 13.
ex consuetudine æstimandum & stricte est interpretandum, II. 160. n. 8.
ex conventione & exemplis vicinorum æstimandum, VII. 28. 24.
remissum censetur si Magistratus per-

permittit ſubditum jurisdictione abire, II. 163. n. 3.
civitatibus non competit niſi ex indultu ſuperiorum, VII. 281. n. 1.
ex conſuetudine regulam habet ibid. n. 2.
jus, an locum habeat in hæreditatibus parentum III. 242.
cauſa quæ eſt, VII. 365. n. 4.
jus ſpecies vectigalis eſt, & quatenus civitatibus competit, VII. 366. n. 2. 3.
juri quinam obnoxii ibid. n. 5. 6.
juri non ſunt obnoxii qui ex contractu cum civitate inito, oneribus ejus non ſubditi ſunt, VII. 365.
juri non ſunt obnoxii tranſeuntes ex urbana jurisdictione ſub Academicam, VII. 366.
detinentens rem alienam qualem proceſſum experiuntur, VIII. 248.
Detractionis jus fundat arreſtum pro ejus exercitio, VII. 64.
Diaconi qui & quæ eorum munia, III. 218.
Dicaſterium forum competens eſt in cauſis Principis præfecturas & præfectos Ampt- und Beamptten concernentibus, IV. 230.
Dictiones taxativæ adjectæ perſonæ ſunt argumentum perſonalis pacti, V. 349. n. 2.
Dies dictus interpellat pro homine, III. 11. n. 5.
cum non additur obligationi præſenti die debetur, III. 11. n. 10.
Diffamare eſt ad judicium provocare, III. 24. n. 2.
Diffamatio quando culpæ inſtar eſt, VIII. 233. n. 1.
ſine animo injuriandi quando locum facit legis diffamari remedio, VII. 360. n. 2. 3.
cum animo injuriandi in alicujus contumeliam differt ab ea quæ fit ad ſtatum, res & jura turbandum, VII. 360. n. 6.
Diffamans & diffamatus uterque pro diverſitate judicii actoris & rei perſonam ſuſtinet, VI. 9. n. 4.
pro Diffamatione non habendum, quod pro conſequendo jure intenditur, VII. 62. n. 3.
pro Diffamationis cauſa duplex eſt judicium & quæ utriusque differentia, VII. 123. n. 1.
de Diffamationis veritate & qualitate cognoſcendum eſt ante citationem ex L. Diffamari, IX. 98.
Diffamatus non poteſt diffamanti & diffamationem neganti juramentum deferre, III. 393.
Diffamator, qui ex L. Diffamari, officio judicis cogitur, de calumnia jurare tenetur, ſi exigitur, III. 277.
Diffamatori remedio L. ſi contendat qua cauſam principalem uti licet, ut diffamato remedio L. Diffamari, VI. 9. n. 8.
Diffamator non eſt qui non in alterius præjudicium quid profert, ſed ab alio dictum ſui juris gratia refert, VI. 371.

Diffamanti quatenus exceptio fori proficit, VIII. 169. n. 7. 8.
Diffamatorem termini lapsus solus non excludit, sed sententia demum, ante hanc locus manet actioni, VIII. 170. n. 1. 2.
Diffamatorium judicium non habet locum de eo quod sententia definitur, VIII. 54. n. 7.
in Diffamatorium judicium quid veniat ibid. n. 10.
Diffamatorii judicii finis est ut diffamator agat aut sileat, I. 198. 2.
non ut ibi agat reus alibi forum habet, n. 3.
à Diffamatorio judicio non liberat vel pro defensione in alia lite scriptorum obtentus, vel ejus victoria, VII. 54.
post Diffamatorii judicii rejectas exceptiones aliud ad probandum terminus indulgendus, ac citatio secunda renovanda est, VIII. 55.
Diffamatori agenti satisdationis & aliæ exceptiones dilatoriæ recte opponuntur, VIII. 234.
Diffamator perinde obnoxius est judiciorum ordini atque si alias ageret, VIII. 234. n. 2.
à Diffamante proposita actione novum judicium inchoatur & prius finitur ibidem n. 4.
Diffamatori ut actori integrum est ubi agere velit, I. 198. n. 4.
Diffessio jurata à procuratore fieri non potest, VI. 20. n. 6.
jurata quomodo ab hærede facienda, VI. 277.
post Diffessionem juratam ad probandam scripturæ veritatem producens admittendus est, VI. 278.
post Diffessionem tanquam litem negativè contestatam ad processum ordinarium devenitur, VI. 278. n. 4.
Difficilia valde & impossibilia æquiparantur, ad quæ nemo tenetur, II. 224. n. 4.
in re Difficili sufficit præsumtivè agi, II. 69. n. 6.
Difficultas impossibilitati æquiparatur, IV. 198. n. 1.
Dilatio suspendit processum & officium judicis, I. 5. 5.
in Dubio danda est, V. 233. n. 7.
non est admittenda nisi ubi necessaria, III. 174. n. 4.
data censetur, si petita non denegatur, V. 162.
tertia & ulterior danda sine solennitate legali, si de impedimento satis docetur & constat, V. 201.
quarta quando & quomodo detur, V. 316.
injustè petita non attendenda, II. 270. n. 2.
non nisi ex justa causa dari debet ibid. n. 7.
non datur nisi petita, VI. 383. n. 4.
ulterior post terminum peremptorium præfixum non est danda nisi probetur statim impedimentum inevitabile, VII. 68.

Dilatio-

Dilationis materia judici arbitraria est, II. 369. n. 4. III. 276. 4. V. 316. n. 8. VIII. 202. n. 3. 4.
tertiæ prorogatio ex justa causa impetratur, sed non sine solennitate, V. 140.
secundæ prorogatio quando concedatur, V. 196.
tertiæ juramentum à quo remitti potest, VI. 54.
secundæ redintegratio quando fit & quomodo petenda, VI. 383.
causa apparente falsa perinde res esse debet ac si non esset impetrata, IX. 24.
Dilatione, quam judex indulserat, pendente decretum factum est nullum & potest appellari, I. 135.
à Dilatione breviori licet appellare, I. 135. n. 2.
in Dilatione tertia solennitas legalis exigitur, nisi pars desiderat, V. 202.
ad Dilationes dandum judex non debet esse difficilis, I. 125. n. 4.
reo criminis prolixiores favor defensionis proficit, modo tamen non malitia litem protrahentis appareat, VII. 323.
Dilationem judex ex officio ob impedimentum notorium dat & prorogat, VIII. 202.
perdurans impedimentum ipso jure prorogat, & licet non allegatum contumaciæ excusationem excludit, VIII. 203.
secundam præstat prorogare, licet non edocto impedimento, quam ad tertiam cum solennitate legali partem remittere, VIII. 406.
Diligentiæ semper capitur præsumtio, VIII. 35. n. 1. 2. 3.
Disciplinæ Ecclesiasticæ gradus qui sunt, VI. 355. n. 1.
Displicere non debet, quod semel placuit, IV. n. 2.
Discussio bonorum ut fiat, II. 249. n. 7.
an cum uno creditorum ineunda, II. 250.
medium explorandæ inopiæ optimum est, VII. 190. n. 5.
in quem finem fit, VIII. 399. n. 2.
hæreditatis statim fieri debet ut creditoribus satisfiat, II. 249. n. 2.
ad Discussionis processum requiritur exhibitio inventarii facultatum descriptarum perquisitio & æstimatio II. 122. n. 3. 4.
Discussionis instantia pendente uni præ cæteris solutio, immissio vel executio fieri non debet, III. 174. n. 2. limit. n. 3. 4. 5.
Dispensatio in gradibus prohibitis in matrimonio quando fieri debet, VIII. 151. n. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
in Dispensationibus quæ considerandæ, VIII. 273. n. 9. 10.
Dissensus parentis justa causa pro conditione sponsi est interdum ineptitudo ad rem familiarem, VIII. 123.
Dispensari nequit ut quis uxoris suæ ex sorore neptem ducat, VIII. 152.

Distra-

Distractio illegitima non transfert dominium rei in emptorem, I. 19.
legitima non potest revocari quod hodie pluris veneat ibid. 7.
quando debitori denuncianda ibid. n. 11.
cum minimo debitoris incommodo fieri debet, I. 22. n. 1.
sub initio concursus creditorum recte atque utiliter fit, nec prohibenda est, II. 169.
auditis creditoribus fieri debet, II. 170. n. 2.
illegitima debitori nocere non debet, VIII. 250.
Distractionis proprium est ut præsenti pecunia res vendatur, II. 171. 2.
Distractionem eorum quæ lite finita distrahenda sunt, lis pendens non impedit, VI. 198.
ad Distractionem pignoris quæ ex Germaniæ consuetudine necessaria sunt, VIII. 268. n. 7.
in Distractione pignoris inspicitur tempus venditionis, I. 19. n. 2.
in publica Distractione si fraus intervenit rescissioni locus est, VII. 206. n. 2. 3.
in Distractione bonorum extraneis præferuntur sanguine juncti, II. 172. n. 1.
Circa Distractiones pignorum observanda quæ sunt, I. 19. n. 6.
ante perfectam Distractionem liberum est debitori vel creditori facultas exigendi quantum alius daturus ibid. n. 7.
inter Distractionem non legitimam & plane non factam quid interest ibid. n. 9. 10. 11.
Distrahendi licentia habet in se conditionem justi precii, IV, 383.
Distributio bonorum in concursu inter creditores nihil aliud est quam adjudicatio, IV. 30. 4. n. 7.
Diversa defendendi causa efficit ut quomodo lis sic nec beneficia ad illa sumpta alteri proficiant, VII. 58. n. 6.
sunt sortis & usurarum debita, nec has recipiens illam recepisse intelligitur, II. 361. n. 2.
Diversæ causæ apud diversos judices agi possunt, II. 64. n. 5.
quot sunt in singulos annos præstationes diversæ tot quoque res habentur diversæ, II. 348. n. 3.
Diversa in dubio reputantur quæ simul in judicium non veniunt, VIII. 4. n. 9.
à Diversis seu separatis male fit illatio, V. 198. n. 3. VI. 279. 2.
Diversoria publica ordinario metatorum munere vacant inde milites quibus hospitium non est recipere tenentur, III. 63. 5.
Diversitas petitionis diversam facit causam, I. 18. n. 8.
causarum unde censenda, I. 113. n. 3.
Divisio processus ex personarum diversitate non inducitur in eadem lite, I. 113. n. 8.
prædii inter plures creditores si commode fieri non possit, quomodo

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0118
DFG

do procedendum, VI. 398.
rei non commodæ divisibilis inter plures cohæredes quomodo instituenda, V. 397. 398.
per sortem invito non potest obtrudi, si alium dividendi modum lex recepit, II. 21.
obligationis fidejussoriæ quando facta intelligatur, III. 362.
Divisionis exceptio etiam in executione opponi potest, III. 4. n. 3. V. 42. n. 3. & 8.
non proficit in executione hæredi qui omnium cohæredum nomine litem suscepit, III. 99. n. 2.
non attenditur nisi opponatur, III. 4. num 4. V. 42.
competit hæredibus, licet, ut singuli in solidum teneantur, à defuncto pactum sit, V. 66. sive liberi sive alii sint, V. 67.
multum differt ab exceptione non sum solus hæres, VI. 93. n. 5.
peremptoria aliqualiter est, V. 42. n. 3.
in judicio omissio non habet locum in executione, V. 42. n. 8.
beneficium proficit tutoribus circa tutelæ actionem, VII. 217.
in Divisione bonorum inter cohæredes res cohæredi pro extraneo quomodo relinquenda, IV. 397.
ad Divisionem rei communis, modo divisio non sit incommoda, cogi quis potest, IV. 398. n. 6.
Dives notorie non tenetur satisdare, VIII. 352. n. 7.
Divortium & repudium adulterio non dissimile, VII. 380. n. 1.
injustum publice ex officio plectitur, licet maritus actionem remiserit ibid. n. 8.
Divortii prohibitio non præbet argumentum ad repudium, VI. 225.
de Divortii voluntarii & injusti pœna, VII. 380. n. 2. 3. 4.
Documenta legitima, si ex injuria tertii non exhibeantur, dilatio justa est, VII. 349. & 354.
Documentorum exhibitionem per compulsoriales recta intermedii magistratus subditis injungere superiori judicio licet, VIII. 83.
recognitio non est justa personalem comparitionem injungendi causa, VI. 20.
recognitio per procuratorem fieri potest, non autem jurata diffessio ibid. n. 6.
Dolus quando probatur ex celata veritate & mendacio, V I. 146. IX. 38. 3.
dilucidas & evidentes requirit probationes, VI. 146. n. 3.
dans causam contractui bonæ fidei eum ipso jure nullum facit, VI. 193. n. 14.
præsumitur ex immodica læsione, VIII. 372. n 4. 8.
est bis idem exigere, II. 184. n. 9.
Doli indicia si adsint reus juramento se purget, IV. 31.
deficientis exceptio quando post litem contestatam rejicienda, V. 388.

Dolo possidere desinens pro possessore habetur, VII. 381. n. 3.
à Dolo excusat fatua causa, II. 340. n. 8. VII. 162. n. 36.
Doli multo magis culpæ reus est qui non exigit quod exigere potuit, VII. 25. n. 10.
Domicilium certum non habens litigans locum certum, ubi citatio facienda, dicere cogi potest, III. 143. n. 3.
certum non habens conveniri potest ubicunque reperitur, III. 143. n. 1.
originis est immutabile, VII. 188. n. 2.
originis aliquem mutasse & aliud constituisse dicens, probet, V. 164. 5.
fixum habere quis dicatur ad hoc ut edictaliter citari non debeat, I. 253. n. 6.
originis ille ejusque bona sequuntur, cujus certum aliud non reperitur, V. 164.
ubi quis habere intelligatur, IV. 256.
regius officialis ubi muneris causa commoratur, contraxisse non præsumitur, V. 163.
facit animus, non sola domus, nec sola habitatio, nec possessio rerum, V. 163. n. 2.
in dubio ubi quis contraxisse intelligitur, IV. 256. n. 4.
de Domicilii contractu statuitur ex animo & causa commorationis in loco, VIII. 266. n. 3.
Domus in diversas habitationes divisa num pro una domo ratione onerum habenda, IV. 129.
appellatione quando insula venit, VII. 374. n. 2.
Domo vendita an & quando simul adjacens domuncula eine Bude vendita censeatur, VII. 373.
Dominus habetur qui possidet, I. 186. n. 4.
ob nimiam sævitiam jure suo privatur, II. 80. n. 6.
permittens rustico relinquere terram & alio abire eum manumittere voluisse censendus est, II. 234. n. 3. 4.
famulum ob debita detinere potest donec sibi satisfiat, sed quid si alteri operam suam locaverit, III. 79.
jus quoddam coercitionis in famulum habet ibid. n. 1.
non habet jurisdictionem ibid. n. 3.
jus detinendi habet n. 4.
non est competens judex lite inter se & ministrum orta, III. 246.
non tenetur ex facto ministri nisi ipsius quædam culpa accesserit, III. 147. n. 6.
non facile permittit subdito suo aliquid insoliti imponi, VII. 392. 13.
ministrum ad rationes recte vocat & cogit, sed super ea quæ controversa sunt non judicat, III. 246.
ex delicto ministrorum non fit correus nisi accedat aliud quid, VII. 128. n. 1. 2.
delictum servi approbare censetur quando eum omittit castigare, VII. 128. n. 8.
quando ex facto officialis conveniri potest, VI. 44. n. 10.
rem suam oppignoranti succedens quatenus tenetur. VI. 406. n. 4.

directus rem suam oppignorare potest, VII. 422. n. 1.
emphyteutæ jus deterius reddere nequit ibid. n. 2.
Domini non possunt subditos cogere ad vendendum sibi fruges & alia victualia, II. 279.
non tenentur ex credito rustici nisi in rem domini versum, II. 233. 2.
Domino jus est subditos suos prohibendi ne citati in alieno territorio compareant, VII. 391. n. 4.
Dominium præsumitur ex possessione. I. 53. n. 8.
si principaliter est in quæstione plene probandum, si incidenter, sufficit possessio, I. 186. n. 3.
rei suæ nemo restrictum ademtum aut impeditum voluisse præsumitur, I. 163. 2.
non nudis pactis & cessionibus, sed traditionibus, quarum loco in incorporalibus cessio est, transferuntur, VII. 153. n. 12.
nuda cessio chartacea non tribuit nec transfert possessionem pecuniæ ibid. n. 13.
ex solo contractu Principis in alium transfertur, VIII. 451.
Dominii jus ante omnia alia jura est, VII. 205. n. 7.
nota habetur separatio rustici à gleba, II. 234. n. 2.
utilis effectus quinam, II. 263. n. 9.
Donandi animus unde præsumatur, IV. 317. VIII. 194. n. 3. 4. 5. 6. 8.
non facile præsumitur, IV. 318. n. 3.
animo quando nuptiales impensæ à fratre factæ censentur, VIII. 194.
Donatarius an teneatur donantis creditoribus, V. 272. & 273.
Donatio non præsumitur, II. 18. n. 4. VIII. 194. n. 1. 2.
ex mera liberalitate proficiscitur, nec subjacet remedio L. 2. C. de rescind. vendit. II. 148. n. 2.
propter nuptias non habet jus prælationis, licet pro ea tacita hypotheca jure communi constituta sit, I. 173. n. 10.
uxoris in virum constante matrimonio facta post mortem demum subsistit, IV. 67.
mortis causa per quæ irrita fiat, VI. 331.
mortis causa non obstante lege de non revocando revocabilis est, VI. 332.
mortis causa quomodo apud acta sive librum civitatis fieri debeat, VI. 333.
mortis causa pro forma requirit ut præsens præsenti fiat, VI. 331. n. 6. & 333. n. 2.
propter nuptias non debetur nisi constituta, IX. 52. n. 6.
Donationem apud acta fieri & alias factam actis insinuari differunt, VI. 333. n. 5.
per Donationem accepta secura sunt contra creditorum actiones si non in eorum fraude donata sunt, VII. 359.
Donata quatenus revocationi sunt obnoxia, VII. 359. n. 4. seqq.

Dos non præfertur creditoribus istis, quorum solutionem maritus cum prædio in se suscepit, V. 261.
in locum legitimæ succedens nulla conditione gravari potest, II. 334. 1. alias fideicommissi loco est, ib. n. 2.
viduæ hæredis non præfertur legatariis defuncti, V. 262.
à patre promissa genero an in concursu creditorum aliis creditoribus præferatur, V. 378.
& alia pro modo facultatum debentur filiabus post paternos creditores, VII. 133. n. 1. 2.
illata est quæ per compensationem præstatur, IV. 195. VII. 242. & quomodo, V. 147.
pro data non habetur licet usuræ pro ea solutæ, nisi maritus simul promissoris fidem secutus est, V. 64.
quanta constituenda ex feudo, II. 119. III. 364.
filiabus debita est onus feudi, II. 119. n. 2.
ex feudo non valde magna constituenda, ne agnati nimium onerentur, ibid. n. 7.
non est privilegiata nisi in casibus jure expressis, II. 116. 7.
& dotis lucrum eodem loco habentur & adjudicantur, II. 228.
hypothecæ etiam expressæ anteriori prævalet, III. 13. n. 1.
non prævalet tali oneri, pro quo res obnoxia fuit antequam ad maritum pervenit, III. 13. n. 2.
sola mariti confessione non probatur, III. 14.
an ex feudo solvatur, si hæreditas sufficit, III. 363.
si ex certis bonis solvenda, quid, si istis bonis casus acciderit, III. 365.
& alimenta pari jure censentur, III. 367. n. 2.
censetur data secundum facultates parentum cum ultra dari non debuit, VII. 43. n. 6.
ex more vel consuetudine æstimanda, ibid. n. 7.
quanta primæ filiæ data tanta etiam reliquis filiabus data censetur, II. 118. VII. 42. n. 2. 3. nisi justæ adsint causæ cur posterioribus filialibus tanta constitui nequeat ibid. n. 6. 7. 8.
pro soluta est quæ voluntate mariti manet apud debitorem, II. 252. n. 3.
prioris matrimonii præfertur doti secundi matrimonii, II. 228. n. 2.
de quo fides habita est, pro soluta habetur, V. 64. n. 5.
succedit loco legitimæ, V. 378. n. 5.
certa si non constituta est, omnia uxoris bona dotalia esse præsumitur, VI. 66. n. 2.
vel usuræ dotis debentur ex feudis Pomeranicis filiabus nuptis, innuptis vero alimenta, VI. 184. n. 6. 7. 8.
per triginta annos à marito non petita ulterius peti nequit, V. 354. n. 1. 2.
quando præscribi potest ibid. n. 4.
aliæque res maternæ liberis obliga-

tæ, si à patre cum aliquo suorum creditorum cæteris anteriore permutentur, quid juris, VII. 338.
uxoris ex bonis mariti non nisi deductis funeris impensis debetur, IX. 13.
ex bonis paternis & maternis simul promissa per matrem & fratrem debetur sed non ultra quam pro dimidia parte è maternis licet paterna plane deficiant, IX. 180.
filiarum, cum per eam à parentum bonis separantur, quomodo definienda, IX. 189.
ut numerata in concursu creditorum sine ulla alia numerationis probatione in creditorum detrimentum mulieri adjudicari nequit, IX. 195. n. 1.
Dotis lucrum & dos æquiparantur, II. 230. n. 6.
lucrum petens ex feudo illationem saltem probare tenetur, non versionem in feudum, II. 224. etiam ex Pomeraniæ constitutionibus ibid. n. 6.
lucrum secundæ conjugi debitum præfertur parapharnalibus primæ, II. 228.
lucrum est legis beneficium, ideo ab homine auferri nequit, VII. 129. n. 2.
lucrum vivo marito in concursu creditorum præstatur, VII. 129. 9. 10. 11.
usuræ vivo marito in concursu creditorum debentur, si alimenta non acceperit, VII. 132. n. 3.
lucrum petit, etiamsi maritus dotem dilapidaverit II. 224. n. 7.
illatio continet probationem versionis, ibidem, n. 2.
dominium & jus perceptionis competit, cui ad sustinenda onera matrimonii datur, II. 224. n. 5.
prioris prærogativam non perdunt liberi, qui viduæ & novercæ suæ dotis restitutionem promittunt, II. 226.
lucrum in classe privilegiatorum creditorum est ex consuetudine Pomeraniæ, II. 228. n. 5.
ejusque lucri usuræ debentur viduæ post annum gratiæ, II. 230.
quantitate incerta de usuris sententia suspenditur, IV. 56.
maternæ pignus & prioritas ultra mariti bona non extenditur, V. 25.
lucrum, Besserung, nisi dote constituta, non debetur, V. 62.
lucrum prærequirit dotem solutam vel pro soluto habita, V. 63.
fructus mariti sunt, III. 84. num. 7. VII. 132. n. 2.
ex feudo debitæ usuræ à tempore more debentur, IV. 56. n. 1.
causa semper & ubique est præcipua, IV. 59. 18.
licet uxor naturaliter domina est, maritus tamen civili ratione pro domino habetur, IV. 195. n. 3.
uxorum privilegium non est ante creditores alterius, quo solutionem maritus cum prædio in se suscepit, V. 261.

usurarum modus juxta novissimam Imperii constitutionem qualis sit, VIII. 73.
causa pia est & statutis moratoriis non subjacet, VIII. 73. n. 2. 3.
repetitio non habet locum quamdiu maritus præsumitur solvendo, VIII. 418. n. 2.
lucrum non tantum cum maritus decedit, sed & si bonis cedit, uxori debetur, VII. 129.
tantum promissæ ex obtentu præscriptionis nulla est repetitio, VII. 354.
non numeratæ exceptionis præscriptio non proficit uxori in concursu creditorum, VII. 355.
illatio contra quoscunque sufficienter probata habetur cum pactis dotalibus promissa per apocham mariti accepta docetur, IX. 58.
restitutio viduæ assignata ex feudo perinde competit ex allodiis & oppignoratis bonis, IX. 59.
non numeratæ exceptio creditoribus inique opponitur nec obstare debet, IX. 195.
usuras non debet ex bonis paternis frater, nisi ex eo tempore quo fructus & possessionem accepit, IV. 196.
quantitate constituenda diversa feudi successorum & hæredum conditio est, II. 119.
quantitate constituenda facultates bonorum sunt considerandæ, ib. n. 4.
quantitate ex feudo constituenda arbitrium domini adhibendum, ibid. n. 5.
causa leviores probationes admittuntur, II. 224. n. 3.
Dotem non esse solutam non inde probatur, quod ille, qui eam promisit adhuc debeat, II. 225.
quantam pater filiæ constituit, an agnatus præstare teneatur, III. 366.
facit sola constitutio, etsi datio non intervenerit, V. 63. n. 6.
non semper significat verbum Ehegeld / VII. 43.
& quæ pro elocatione ex feudo filiabus debentur etsi frater in se recipiat, tamen ut paterna petuntur & prærogativa gaudent nisi novata, VII. 133.
constituens pater vel solus vel ex suis & uxoris bonis totam ex suis præstare tenetur, nec ratio habetur bonorum maternorum, IX. 180. n. 1.
in Dotem dati nominis per maritum vindicatio uxori ejusque hæredibus non superest, VII. 271.
in Dotem factæ expensæ ipsam minuunt, VIII. 254.
quid ex nomine filiæ cessum erat petenti, non potest compensationis exceptio opponi ex debito patrui cedentis, nisi ejusdem hæredi, VIII. 486.
non sed pro dote in solutum datum & acceptum nomen uxor soluto matrimonio recipere non tenetur, IX. 11.
filiæ obærati debitoris data quomodo revocationi sunt obnoxia, IX. 26.

ad Do-

ad Dotem probandam non sufficit contra creditores mariti confessio, ubi causa quædam de ista male suspicandi adest: accedente autem juramento probata habetur, IX. 58.
circa Dotem sorori à fratre constituendam, quomodo bonorum facienda est æstimatio, IV. 190.
constitutiones in Ducatu Bremensi qua bona avita sic procedi solet ut filiis dimidia pars bonorum servetur, IX. 191.
Dote contentæ esse coguntur filiæ in Ducatu Bremensi & ad divisionem bonorum avitorum provocare nequeunt, IX. 188.
pro Dote intercedens mulier non juvatur SCto Vellejano, nec Auth. si qua mulier, IX. 180. n. 10.
soluta usura non facit hanc pro data haberi nisi maritus simul fidem promissoris secutus est, V. 64.
& illatis quomodo mulier contra mariti creditores secura reddi potest, V. 90.
omnia parentis bona obligata, II. 116. n. 1.
fidejussores accipere licet patri uxoris aliisque dotem promittentibus easque cautio proficit uxori dotem repetenti, II. 367.
quando fidejussores accipere liceat, ib.
cautio quando à marito exigi possit, V. 237.
conservanda fidejussores in Pomerania petere licet, II. 367. 4.
Dotes mulierum salvas esse reipubl. expedit, I. 173. n. 8. II. 130. 3.
circa Dotationem inspiciendæ sunt vires feudi eo tempore quo fieri debet, II. 119. n. 3.
Dotalis res est, quæ dotali pecunia comparata, V. 263.
quando à marito alienari potest, VII. 278. n. 3. 4. 5.
Dotali pecunia liberatum pignus pignori est mulieri ejusque hæredibus, IV. 215.
Dotalibus pactis caveri potest ne uxor teneatur pro marito, III. 124. n. 4.
ex Dotalibus pactis unius filiarum præsumitur de dote & aliis elocationis momentis qua cæteras filias, VII. 42.
Dotalitium an & quomodo dotis instar habeatur, ejusque juribus gaudeat, I. 173.
in compensationem dotis constitutum propriè tale est, ib. 2.
quod simul cum dote debetur propriè donatio propter nuptias est, ibid. n. 6.
debetur etsi à marito nihil dictum, VIII. 354. n. 2.
quomodo differt à donatione propter nuptias, ib. n. 5.
non eo minus valet, quod successores bonorum gentilitiorum in illud non consenserunt, VIII. 355.
Dotalitii constitutio non requirit solennitatem,

nitatem, sed contenta nudæ voluntatis declaratione, VIII. 355.
Dubitans ignoranti in præscriptionibus æquiparatur, nec in mala fide esse dicendus est, II. 163. n. 7.
Dubia confessio quomodo accipienda VI. 404.
Dubium est, si modicum sit, quod facit, ut non videatur evidenter sic esse, III. 179. n. 2.
non potest esse juris regula, II. 74. n. 2.
præstat admittere quam deinde post vulneratam causam revocare, II. 200. n. 17.
inDubio conventum intelligitur quod consuetum, III. 11. n. 7.
plenius jus constitutum intelligitur, VI. 221. n. 3.
contra vectigalia judicandum, VI. 397. n. 8.
semper appellationi deferendum est, VI. 13. n. 11.
media via semper optima, VI. 181.
judices interrogationes partium facere possunt, VIII. 199.
Duæ lucrativæ causæ in eodem concurrere jura non sinunt, III. 11. 3.
Duo ejusdem rei domini esse & fieri in solidum nequeunt, VII. 152. 2.
testes jurati plenam faciunt fidem, VIII. 352. n. 2. 4. 5.
exDuobus de feudo eodem investitis quis potior, IV. 78.
Duplicem personam repræsentantes diverso respectu habentur, VII. 176. n. 4. 5.
Duplici onere nemo est gravandus, VII. 119. n. 5.

E.

EBrietas non excusat quidem à pœna, eam tamen mitigat, VI. 86. n. 10.
Ecclesia gaudet favore fisci, & ab hoc ad eam recte argumentatur, V. 319. 3.
est velut spiritualis respublica, VII. 151. n. 2.
dominium ex solo titulo ad transferendum habili acquirit sine traditione, III. 292. quoad istum scil. qui titulum habet, non quoad tertium ib.
utitur in dubio jure communi, VII. 299. n. 4.
tacitum habet pignus in bonis debitoris, etiam in feudis ex consuetudine Pomeraniæ, II. 259.
jure civili privilegium saltem personale habet, VI. 386. n. 4.
Ecclesiæ debita possessor bonorum solvere tenetur, II. 258.
paratam executionem habent, ib. n. 1.
jus publicum est, cui nemo renunciare potest, III. 183. n. 10.
cessionarius quando gaudeat ejus privilegiis, IV. 151.
& pastori quæ annuatim debentur ex prædiis, an, si nulli fructus percepti nihilominus præstanda, IV. 402.
sustentationi maximè studendum, ideo media istius promovenda, 3. 183. n. 2.
mos pro lege est, III. 133. n. 6.
relinquenda sunt quæ exteriori cultus divini speciant, ib. n. 8.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0126
DFG

ministri ad testimonium vocati seorsim producantur & jurent, V. 264. n. 4.
muniorum limites exacte observandi, III. 18.
nullum jus singulare in possessoriis est, VII. 298. n. 3.
Ecclesiæ causa dominii exceptio in causa spolii locum non habet, VII. 299. 3.
accidentalia an dividenda, III. 219.
patronis non incumbit onus structuræ, sed Episcopo, III. 183. 3.
& Clerici an legibus politicis obnoxii & politicis exemptionibus exemptæ, VI. 260.
magnus est favor, non tamen tantus ut ob eum fiat quod injustum, VI. 386 n. 7.
visitatores judicum instar habentur, VIII. 6. n. 7.
immunitas qua ejus bona cessat in casu necessitatis, nisi in illum eadem expresse concessa fuerit, VIII. 374.
in Ecclesiæ ministros controversiam judex non, nisi urgente necessitate, sinat in judicium & ad ordinarium processum venire, III. 217.
Ecclesiæ non potest opponi SCtum Vellejanum, III. 85.
Ecclesiam & ejus bona qualis necessitas publicis oneribus subjicit, VIII. 375.
Ecclesiis in concursu creditorum ultra alterum tantum usuræ non adjudicantur, VI. 386. secus extra concursum, VII. 136.
Ecclesiastica causa incidens est fori civilis, III. 115.
immunitas tempore necessitatis cessat, VIII. 374. n. 1. 2.
Ecclesiarum separatarum unio fit ut conjuncte eo melius sustententur, III. 183. n. 16.
separatio sine consensu Episcopi fieri nequit, ibid. n. 20.
Ecclesiasticæ jurisdictionis suspensio per pacificationem religiosam quid operata, II. 305. n. 15. 365. n. 9. 12.
pœnitentiæ finis duplex, VII. 293. n. 7. 8. 9.
disciplinæ gradus qui sunt, VI. 355. n. 1.
personæ à quo compelluntur ad onera debita, VII. 344. n. 5. 6.
personæ juri detractus non sunt obnoxiæ, VII. 366. n. 1.
Ecclesiasticarum rerum conductores de tributis non tenentur, VIII. 367. n. 4.
Ecclesiastica etiam ad Tribunal pertinent, III. 415.
coram Ecclesiastico non vero seculari judice tractari debent, II. 365. n. 6.
bona ab oneribus patrimonialibus ordinariis & extraordinariis sunt exempta, V. 223.
ordinatio vim legis in Ecclesia habet, VII. 293. n. 5.
Edere libros Gabellarum tenetur Magistratus, cum quo de iis lis est, III. 392.
instrumenta reus regulariter non tenetur, II. 292. n. 1. 5. limit. n. 6. 9.
Editio eorum quæ inter alios acta, non deneganda petenti, ubi interesse apparet, V. 304. & 326.

instrumenti à reo regulariter non debetur actori favore piæ causæ, V. 318. & ubi æquitas requirit, ib. n. 5. it. si instrumentum pro se alleget, num. 6. si actoris vice est, VI. 91. n. 3. vel compensatio objicitur, n. 7. 8. 9.
denegatur ei qui ad rescindendum contractum est acturus, II. 292. n. 4.
manualium an in reddendis rationibus & quando necessaria, VI. 188.
instrumentorum sumptibus petentis fieri debet, VI. 211.
instrumentorum quando mediante juramento facienda, VI. 212.
sive optio quæ creditori in bonis debitoris competit cum temperamento quodam intelligenda, VI. 248.
actorum sumptibus consuetis per judicem à quo facienda est, VI. 91.
ad Edendum instrumentum tertius pro veritate detegenda tenetur, VI. 60. n. 3.
quando Edenda inquisitis acta inquisitionalia antequam ad articulos inquisitionales responderunt, VI. 253.
Edicta ut publicantur in Pomerania, II. 306. n. 11.
Edictum generale legis vicem habet, VIII 410. n. 1.
ab Edicto generali appellare singulis non licet, ibid. n. 2.
Editionis petitionem excludit calumniæ præsumptio, II. 292. n. 2.
circa Editionem instrumentorum quæ sunt apud exteros idem observatur quod circa testes, III. 117. n. 6.
verbum Ehe-Geld / non semper dotem significat, & quando aliter accipitur, VII. 43.
Electio unius remedii vel rei quando præjudicet in aliis, II. 45. & 339. V. 199.
personæ industriæ excludit substitutionem, II. 108. n. 4.
separationem facit & inducit renunciationem, II. 287. n. 3. 4.
inter incerta adversæ partis est, non tamen ultra quam si certum deinde locum velit, III. 143. n. 4.
quæ creditori competit an reum principalem vel fidejussorem convenire velit, non perit nisi cum plene satisfactum fuerit, IV. 261. n. 2. 3. 4.
rei melioris, quæ in datione in solutum concessa est creditori quomodo fieri debet, IV. 272.
quando perimit ad alia recursum, V. 10. n. 3.
quidam creditoris est ex quibus bonis sibi satisfactum velit, at non plane libera, V. 114. n. 6.
creditoris non est num ei pignus ex judicato captum addicatur an distrahatur, VI. 132.
in alternativis debitoris est, VI. 57. n. 3.
unius remedii executivi non præcludit viam cæteris, VI. 1. n. 12.
vel expressa voluntate vel tacita fit, VII. 370. n. 2. 3.

creditoris & decreta judicis addictio tollunt jus ex obtentu non factæ plenæ satisfactionis illi qui jus plura ex bonis detinendi, sed ab hoc separatio facienda & debitori cætera sunt reddenda, VIII. 356.
Electionem alteri relinquens ante acceptationem juste pœnitet, VII. 369.
ad Electionem præsentandi jus habens eligibiles, dignos sc. non solum sed etiam qui vocationem sequi possunt, præsentet, V. 127.
Electa semel via ambulanda, IV. 16. n. 5.
Electo uno remedio non præcluditur ad alia aditus, quando ex diversis causis, ad diversa spectat, V. 49. n. 1. 199. n. 4.
Eligendi facultatem excludit jus alteri quæsitum, VII. 369. n. 1.
arbitrium desinit post alterutrum jam electum seu expresse seu tacitè, VII. 370.
jus Creditor hæreditarius habet quidnam ex hæreditariis sibi in solutum cessum velit, VI 272. n. 2. 3.
Emens bona cessa in concursu ultra creditoribus non tenetur, sed is qui vendidit, II. 171. n. 4. tenetur autem pretium solvere nec potest id prætextu pendentis adhuc concursus retinere, II. 191.
Emptio præsumitur post rem acceptam ex subsecuto contractu mutui, II. 319. n. 1. si tradens vendendi habeat potestatem, II. 319. n. 2.
est contractus ex quo dominium transfertur, VII. 221. n. 4.
an permutatio sit si partim res, partim pecunia pro re datur, III. 25. n. 4. 5. 6.
an sit si taxatio accedit, III. 26. n. 1.
dominium acquirendi titulus est, VIII. 23. n. 1.
successorem defendere tenetur, V. 54. n. 2.
ab Emptione non tantum expresso sed etiam tacito consensu receditur, VIII. 174.
Emptor hypothecaria conventus non habet actionem contra autorem autoris de evictione, sed saltem de eo, quod debuit creditori cui solvit, V. 50.
rei venditæ precium exigens exceptione implementi repellitur, VII. 102. 1.
Emptor fundi non tenetur præstare colono cui prius dominus locavit, I. 54. n. 1.
præstare non valens quod loco precii promisit tenetur ad pecuniam numeratam nisi alia mens contrahentium apparet, VI. 263. n. 2. 3. 4.
si res per retractum evicta, an possit de evictione agere, V. 313.
hæreditatis à creditoribus non potest conveniri, nisi excusso venditore, II. 296.
non potest exigere quod debetur si amplius præstare non potest quod debet, III. 192. n. 4.
bonæ fidei contra hypothecariam

actionem præscriptione decennii inter præsentes defenditur, VII. 92. n. 1.
precii non soluti ratione usuras debet, etsi moræ reus non sit, VI. 33.
jus retentionis precii ob non tradita aut præstita sub emptione comprehensa habet, VII. 368. n. 1.
ab usuris precii non liberatur, si rei venditæ usum & fructum habet, ibid. n. 2.
eo nomine quod non præstatur ad id quod interest actionem habet, ib. n. 7.
solutionem precii juste denegat donec res vendita nexu pignoris utut generalis liberatur, aut eo nomine idonee caveatur, si venditor non sit notorie facultatis idoneus, VIII. 352. n. 1. 2. 3.
Emptori secundo actio competit contra primum venditorem qua omnia, de quibus agere potest primus emptor, VIII. 23.
sententia contra venditorem lata quando non nocet, ideo sine novo processu executioni non est obnoxius, XIII. 381.
cedit conductor, V. 340.
non fit injuria si ob precii partem non solutam, venditor in rem venditam ut hypothecam suam immittatur, IX. 75. n. 1.
ex Empto frustra agit qui justo tempore merces venditas recipere & precium solvere differt, VIII. 173.
Emptionis potius quam locationis contractus unde colligitur, VII. 221. n. 5.
Emptori venditoris jura prosunt, VIII. 23. n. 2.
non est actio ad precium vel interesse, ubi evictionis præstationi non est locus, I. 29. n. 4.
satis prospectum est remediis evictionis præstandæ, VI. 115. n. 5. 8.
retentione precii pinguis consultum est cum imminet evictio, ib. n. 11.
Emphytevsis an inducatur ex uniformis canonis solutione per longissimum tempus, III. 288.
Ecclesiastica non consistit nisi doceatur Scriptura desuper confecta, III. 289.
contra Emphytevsin datur restitutio in integrum ex læsione enormi, III. 288. n. 11.
Emphytevta ob canonem non solutum pignorari potest, I. 34. n. 14.
nomine rei emphytevticæ de credito pro quo oppignoratur ut & actioni respondere tenetur, VIII. 421. n. 7. 8.
utile habet dominium, VIII. 421. n. 4.
pro possessore habetur, ib. n. 5.
nomine domini possidet, ib. n. 6.
habet rei vindicationem, VIII. 422. n. 4.
personali actione convenire nequit, ib. n. 8.
in Emphytevtica re constitutum pignus an

an emphytevtam obliget, VIII. 422.
non Entis nullæ sunt qualitates, I. 164. n. 3. V. 203. n. 3.
Enunciatio in actis inter alios facta instar confessionis quæ absente parte fit semiplene probat, VII. 154.
Episcopatus jus universitatem quandam continet, II. 428. n. 3.
post pacem religionis ad status imperii pertinet jure territorii, III. 415. n. 8.
Episcopi est curare ut templa collapsa reparentur, III. 183. n. 3.
Equestre jus, das Ritter-Recht / Ducatus Bremensis quomodo ex jure Saxonico sit intelligendum vel supplendum, VII. 255.
Error excusat etiam in injuriis, III. 379. n. 3.
advocati non nocet clienti, II. 45. n. 9.
injustus restitutioni facit locum, II. 143. n. 7.
quatenus jus facit, II. 365. n. 7.
advocati non facit præjudicium veritati præsertim ubi à parte intra triduum ex quo rescivit revocatio facta est, VII. 134. 2.
non præsumitur, VII. 8. n. 3.
quomodo eliditur, ib. n. 5.
Errorem voluntarie secutus non excusatur à contumacia, VII. 304. n. 4. 5.
Erroris justi excusatio est, ib. n. 6.
calculi exceptio vel querela est perpetua, nec judicato, nec transactione impeditur, IV. 300.
exceptio non proficit, nisi error simul docetur, VIII. 8.
ex Errore factum vires nullas accipit, I. 206. n. 6.
Evicta re est emptori actio ad precium restituendum & quanti interest rem non esse evictam, VII. 115. n. 2. limit. n. 3.
Evictio præstatur ad rem in solutum datam, VI. 272. n. 4.
si adhuc dubia est certi debiti præstatio recusari non potest, VI. 34.
imminet ubi constat jus alterius ex dominio vel hypotheca, VIII. 352. n. 4.
post subhastationem locum non habet, I. 20. n. 3.
nullo privilegio impeditur, VII. 392. n. 4.
Evictionis præstatio si pacto remissa, rem alienam sciens vendens tenetur de dolo, nisi & emptor sciverit, IV. 313. n. 8. 9.
ob metum an arrestum licitum, IV. 157.
causa quomodo caveri necessum, ib.
nomine præstanda ab autore defensio sequitur forum causæ tanquam illi accessoria & connexa, IX. 156.
præstatio pacto remissa liberat ab assistendi necessitate, etsi non à repetitione precii, VIII. 44.
cum certus & notorius est casus, oblata licet satisdatione, emptor solvere

non tenetur, sed precium juste retinet, donec res ejus fiet, vel à nexu liberetur, VIII. 398.
de Evictione actio locum habet in omni contractu oneroso, & sic etiam in transactione si res data evincatur, V. 342.
actio datur cum evincitur res permutata, III. 28. n. 2.
agere nequit qui conventus non denunciavit litem vel periculum, II. 361. n. 5.
non præstanda pactum non liberat à repetitione precii si postea res evincitur, VIII. 44. n. 1. 2. limit. n. 3. 4.
actio quando cessat, VIII. 210. n. 1.
quem tenet actio eũ multo magis repellet exceptio, II. 184. n. 3.
actio locũ habet si creditor extraneo vendit pignus, non vero si ipsi debitori cedit, II. 184. n. 2.
ut actio sit qualiter qualiter litem denunciatam esse non sufficit, sed legitime factã oportet, VIII. 465.
agit qui ipsemet competenti defensione non defungitur, VIII. 467.
pro Evictione quãdo nõ est necessaria fidejussoria cautio, sed pignoratitia sufficit, VIII. 353. n. 1. 2. 3. 4.
ob Evictionem actio in quo foro instituenda, VII. 167. n. 1. 3. 4. 5.
quæ competunt actiones, ib. n. 3.
Evincentis etsi justitia notoria sit, denunciatio tamen necessaria est, quando conventa, præsertim erga fidejussorẽ, non tamẽ ut etiam principali tunc fiat, aut confidejussorib9 simul, VIII. 466.
de Evictione satisdare non tenetur facultatibus idoneus, VI. 36.
actio nõ est, si res per casũ subsequentem amissa, VI. 34.
Evocatio ex alieno territorio est licita & quomodo per istius dominum ei locus sit relinquendus, VII. 392. n. 2.
non privilegio impeditur, ib. n. 3. 4.
modus Evocandi personas ex alieno territorio triplex est, III. 399. 1.
de non Evocando privilegio quando civis uti nequit, IV. 67.
Examen si rite factum est ex partis negligentia post terminum probatorium elapsum non admittitur repetitio, sed via probandi præcluditur, VIII. 436.
testium non est nullum nec repetendum ob intervenientem non citatum, IX. 95.
testium etsi nullum tamen est publicandum, deinde ex iis quæ pars opponit, de eo vel cassando vel repetendo statuendum, IX. 67.
Examinis testium nullitatem ex omissa citatione tollit præsentia partis etsi de nullitate protestãtis, IX. 96.
renunciatio quorundam testium quando invita ideo etiam non audita altera parte admittitur, VIII. III.
Exceptio liquida quæ, III. 225. n. 6.
competit, contra quem datur actio, II. 125. n. 1. 2.

est odiosa non præsumitur sed probanda, VII. 253. n. 10.
in continenti liquidabilis quæ, III. 319.
simpliciter opposita nec talis, quæ expressam confessionem non habet, sed tacitam saltem inferre videtur, actorem non relevat ab onere probandi, IV. 159.
suspecti judicii favorabilis est, & in naturali ratione fundata, I. 51. n. 2.
litis pendentis non nocet tertio jus in re habenti, nisi illud simul controversum sit, II. 258. n. 5.
tua non interest elidit actionem etiam à fisco intentatam, I. 106. n. 5.
dividendi processum sive actionem quando contra plures justa est, I. 113.
non numeratæ dotis creditoribus inique opponitur nec obstare debet, IX. 195.
quæ processum executivum impedit, non similiter rei judicatæ exceptionem, VI. 176.
non sum solus hæres competit singulis hæredibus, nisi in rem agatur, I. 115. n. 2. 3.
exhausti inventarii non prodest nisi docetur inventarium & ex eo vires hæreditatis nec non solutum usque ad æs alienum, I. 122. n. 3.
ad moderandam executionem tendens in ipsa executione attendenda, I. 145. n. 3.
non competentis actionis oritur ex defectu legitimationis, I. 203. n. 6.
præjudicii non nocet cum diversa corpora & causæ sunt, II. 65. n. 5.
litis pendentis duplex est, II. 67. n. 6.
rei judicatæ litis finitæ est & agentem à judicio repellit, III. 195. n. 5.
novationis & prius faciendæ liquidationis in processu executivo locum habet, I. 15. n. 7.
cedendarum actionum opponitur fidejussori confidejussorem sine cessione convenienti nisi mutua sit fidejussio vel ut à pluribus sociis interposita, II. 118. n. 1. 2.
legitimationis obstat agenti ex alieno credito, VII. 126. n. 2.
deserta & neglecta in processu in executione opponi nequit, VII. 214. n. 5.
semel opposita at rejecta in executione iterum opponi nequit, ib. n. 4.
non es nominatus in instrumento excludit processum exècutivum, I. 16. n. 5.
primæ instantiæ omissa arguit ejus renunciationem, I. 62. n. 13.
confirmat regulam in casibus non exceptis, I. 148. n. 3.
personalis reo competens fidejussori non competit, II. 289. n. 4.
non proficit nisi quatenus interest, II. 307. n. 6.
dilatoria, quæ processum annullat, etiam in ipsa executione admittitur item in appellationis instantia, V. 13. n. 3.
non sum solus hæres, quando ei qui feudum ex divisione hæreditatis nactus

ctus est competit, IV. 21.
peremptoria quando proponenda, IV. 324. n. 8.
fori non competentis judicii declinatoria est, VI. 6. n. 13.
non est nominatus in instrumento cessionario non obstat, VI. 16.
divisionis peremptoria, VI. 93. n. 2.
litis alibi pendentis in executivo processu an opponi possit, VI. 312.
plurium hæredum non habet locum, ubi cum uno illorum ejusq; cessionario est conventum, VI. 313.
hoc nihil ad me, justa est, VI. 370. n. 1.
etsi altioris indaginis tamen si in instrumento ex quo executio petitur fundata, executionem sistit & appellationem justam facit, VI. 377.
laudationis autoris quando opponi debet, VII. 400. n. 1. 2. 3. 4.
creditorum concursus non nocet agenti actione hypothecaria contra tertium possessorem, VII. 22.
litis alibi pendentis non obstat ex lite coram incompetente judice, VII. 184.
ordinis non proficit tutori ex sua negligentia convento, ut & contutore solvendo non existente, VII. 197.
collusionis vid. collusio
SCti Vellejani viduæ dum bona mariti tenet solutionem debiti maritalis constituens non juvatur, VII. 230.
rei judicatæ non obstat iis quæ ad moderamen executionis pertinent, VII. 276.
non sum solus hæres seu citentur omnes hæredes non attenditur in actione hypothecaria, VII. 402.
ex L. Civitas de reb. cred. non competit ubi Magistratibus jus est civitatem obligandi, cujus exemplum est in iis quæ ipsis sunt ex lege aut consuetudine commissa, VIII. 162.
divisionis multum differt ab exceptione non sum solus hæres, VI. 93. n. 5.
licet in processu rejecta quomodo in executione admittenda, VI. 250.
in Exceptione non impleti contractus haud admittuntur de quibus an & quomodo debentur judicio contenditur, VIII. 168.
Exceptionis omissio habet vim abdicationis, V. 42. n. 5.
rejectio non potest fieri sine aliquo gravamine, ideo locum facit appellationi, V. 123. n. 1. VII. 214. n. 2.
Exceptioni non numeratæ pecuniæ probandæ juramentum suppletorium non sufficit, IX. 73.
super Exceptionibus pro illarum diversitate pronunciandi modus in specie super exceptione legitimationis, IX. 154.
Exceptionem non allegatam judex non attendat, I. 87. n. 3.
non sum solus hæres, pactum creditori actionem contra quemvis hæredem in solidum concedens non adimit hæredibus nec tollit divisionem

sionem nominis inter plures hæredes, V. 66.
non sum solus hæres opponens, nec pro sua parte condemnari sed absolvi debet si plures sunt cohæredes, VI. 93.
Exceptiones litis ingressum impedientes ab initio oppositæ nisi statim liquidæ non attenduntur, sed quod processui convenit decernitur, I. 215
quædam anomalæ sunt quæ semper opponi possunt, VI. 93. n. 4.
quæ litis ingressum impediunt si illiquidæ post litis contestationem reservantur, ib. n. 5. in executivis reconventioni reservantur, II. 308. n. 6.
dilatoriæ in prima instantia omissæ in secunda non admittuntur, III. 49. n. 4. 186. n. 3. nisi superveniant, n. 4
Exceptiones in executione locum habentes non egent appellatione, sed coram judice priori proponendæ, III. 186. n. 5
litis finitæ privilegiatæ sunt, & naturam præjudicialem habent, III. 225. n. 2
ante litis contestationem objectæ, si non liquidæ, quomodo pronunciatur, III. 226. n. 2
dilatoriæ, quæ intentionis & rei petitæ sunt, etiam post litem contestatam opponi possunt, IV. 324. n. 9
justæ non censentur excusæ, si causa à Principe certa petendi forma præscripta, delegata sit, V. 123
notorie ineptas cum judex admittit atque per has finit protelari causam justitia protracta habetur, VI. 306
declinatoriæ ante litis contestationem, non post eam opponi debent, VI. 77. n. 1. 2
frivolas & non pertinentes judex statim rejicere debet, VII. 171
litis finitæ ad quatuor species referuntur, IX. 124. n. 2
in Exceptionibus reus actor est, II. 207. n. 1
Excipiens non censetur fateri, IV. 159. n. 4
suam exceptionem probare debet, I. 77. n. 9
de non competente adversus hæreditatem actione, non est condemnandus nisi probato debito, VII. 226
de Excessibus quibusdam executionis eosque corrigendi modo, VIII. 286
Exclusio per lapsum termini probatorii non eget vel accusatione contumaciæ, vel proclamatione, VII. 36
ad Excubias an teneatur qui ab oneribus civilibus immunitatem sibi comparavit tum cum eæ præstari non solitæ, V. 119
Excussio hæreditatis quomodo facienda antequam ad feudum pervenitur, II. 122
bonorum non remittitur debitori cui supersunt ex artificio sustentandi media, VII. 191
Excussionis exceptio competit mandanti dare alii mutuum, IV. 187
quomodo competat successori feudali, IV. 192

competit creditori possidenti adversus alium creditorem emissum, IV. 216
quando competat constituenti, I. 229. conf. II. 360. n. 1. 3. VII. 104
non tuetur possessorem tertium si concursus in bonis debitoris excitatus, V. 198
habet locum in feudo, quamdiu allodium supereſt, nisi Principis consensu feudum hypothecatum, V. 365
quando non admittatur alias admittenda, IV. 48. n. 4. 5. 6. 7
competit legatariis contra creditores defuncti, V. 143
successori feudali quando non proficiat, IV. 192
competit debitori adversus creditorem specialem hypothecam cum generali habentem, II. 117. n. 4. ut scil. specialis prior excutiatur, I. 284. n. 1. 2. 3. IV. 48.
contra Fiscum non habet locum, VII. 111. n. 2
cessat in iis quæ paratam executionem habent, I. 229. n. 5
quæ ex æquo & bono determinanda, ib. n. 6
legatarii contra creditores qua rem legatam non habent, VIII. 397
seu revocatoriæ seu hypothecariæ locus sit, impedit distractionem rei possessæ usque dum illa facta fuerit, IX. 27
cessat ubi publice constat debitorem solvendo non esse, IX. 187
nemini deneganda sive lucrativo sive oneroso titulo possideat, VIII. 397. n. 4. 5
locum non habet ubi ex bonis immissis difficilis consecutio, VIII. 398. n. 1
exceptionem possessor objicere potest creditori generalem hypothecam habenti, II. 286. non specialem, II. 286. n. 5. V. 364
exceptionem habet emptor hæreditatis ut venditor prius excutiatur, II. 296
exceptionem possessores rei alienæ habent, ib. n. 6
ordinis exceptioni locus non est, quando difficilis aliunde est crediti consecutio, IV. 192. n. 5
sive ordinis beneficium cessat quando penes compellatum existit unde solvat, VII. 104
exceptionem devastatio bonorum debitoris ex bello tertio possessori qua illorum præsentem æstimationem non admit, VIII. 398
exceptione non dignus qui rem accipiens scivit eam alii hypothecatam, IV. 278
& divisionis beneficia quando generalis renunciatio excludat, IX. 186
beneficium excludi solet illa formula, als ein ſelbſt ſchuldiger ein für alle und alle für ein / ib. n. 10.
Exceptio cessat ubi excussio nihil profutura est vel admodum difficilis, IV. 48. n. 4. 5. 6. 7
cum Excussionis exceptione opposita possessor bonorum alii oppignoratorum interim absolvitur ad cautionem non tenetur, VIII. 399

circa Excussionem qua tertium refert, ut creditor an ut dominus rem oppignoratam teneat, VIII. 396
Executio contra tertium possessorem in bona condemnati quo effectu fieri possit, I. 53. n. 1
cui mandata si deprehendit mandatum sine summa iniquitate exequi non licere, quiescere, & mandanti causæ circumstantias prius referre debet, I. 143
suspenditur ubi instrumentum obligationis dubium est, I. 15. 4
cui mandata non potest de causa cognoscere, I. 235
nulliter facta tenet modo pro vero debito facta, II. 144. declar. n. 2. 3
prærequirit judicium ex hoc sententiam, III. 53. n. 1
non decernitur nisi de quantitate debiti res certa sit, VII. 196. n. 1. 2. 3
vitiatur si ordo non observatur, III. 53
vitiatur si ultra sententiam aut instrumentum extendatur, III. 82. n. 2
non sistitur nisi per exceptiones incõtinenti liquidabiles, III. 107. n. 3
immodica est appellabilis & quomodo procedatur, III. 108. n. 1. 2. 3
judicis à quo, licet perperam facta tamen sustinetur, si constet revocare petentem debere, IV. 72
sententiæ à quo judice fiat, IV. 349
non remoratur per illiquida & ulterioris indaginis indiga, VII. 57. 6. 7. 8
pendente appellatione partis consensu tacito vel expresso facta valet, IV. 362
sequitur terminos rei judicatæ, VII. 77 n. 3
decretorum superioris contra cives pertinet ad Magistratum civitatis, V. 88
quomodo fit cum nomen debitoris pignori capitur, VIII. 206. 1. 2. 4. 6
injuriosa est, quæ virtus media tollit, V. 208
non impeditur eo quod debitor ipsum judicem vel executorem sibi debere prætendat, V. 209
ob jus post sententiam superveniens sistitur, V. 239
in prædia quomodo commode fiat, V. 398
non præcipitanda quamdiu Principis sententia est dubia, I. 141. 7
sine prævia liquidatione non est decernenda, I. 206. n. 1. facta est nulla, n. 7
recte fit contra eum qui fraude fit ut ex bonis debitoris nulla vel plane difficilis sit crediti consecutio aut cum scit non deficere bona debitoris promisit, I. 228. n. 5. 6
suspenditur per petitam restitutionem in integrum contra sententiam, II. 66. n. 1
juris non habet injuriam, II. 85. n. 6. 333. n. 2
Executio judicatorum ut fiat ex causa fieri potest, VII. 1. n. 5
moratoriis ambagibus suspendi non debet, II. 271. n. 2
pertinet ad inferiorem cum jurisdictio superioris jurisdictioni est subordinata, II. 306. n. 3

ex processu cum alio fine novo non fit contra tertium singularem successorem, IV. 28
liquidi non debet suspendi ob illiquidum, V. 334. n. 3.
non debet esse inanis, VI. 130. n. 2
super eo cujus fuit possessio attentatum non est, VI. 205. nisi possessio plane injusta & vitiosa sit, VI. 206
quomodo alibi quam ubi actum est peti potest, VI. 201
per commissarios aliquando expediri potest, VI. 25
contra condemnatos non vero alios decernenda, VI. 1
officio judicis nobili per mandata plerumque expediri solet, VI. n. 10
fieri non debet nisi citato eo contra quem procedit, VI. 4. n. 3
fieri potest contra emptorem prædii utut tertium super pretio ex quo creditori debetur solutio, VI. 417
regulariter contra tertium fieri non debet, ib.
iter individua refertur, VII. 353. n. 1. 2. 3
contra non citatum fieri non debet, VII. 37. n. 2
post rem judicatam ne quidem ob noviter reperta instrumenta differri debet, VIII. 301. n. 1
ex sententia contra matrem ejusque maritum lata fieri nequit contra pupillum, qui tutores habet, etsi cum matre in communione bonorum adhuc fuit, VII. 77
qua modum injuriosa non revocatur, sed tantum excessus corrigitur & quomodo, VII. 349
pro parte injusta tota non revocatur, sed quatenus injusta tantum, VII. 350
super re ex sententia restituenda interventione tertii non impeditur, & quando nec cautionem meretur, VII. 396
contra defunctum dudum decreta, etsi hic de solvendo admonitus contra hæredem non peragitur antequam hic sit certioratus, VIII. 136. n. 2. 3.
etsi nulliter facta, non revocanda tamen, nisi quatenus cum incommodo gravi debitoris eoque injusto conjuncta, VIII 291. n. 2. 3
non impeditur per allegationem debiti nondum plane liquidi & petitionem decernendæ prius liquidationis, quamdiu non pervenitur ad adjudicationem, VIII. 300
quando ex superveniente nova causa non est suspendenda, VIII. 301
si excedit sententiam appellatio locum habet, VIII. 426
fit contra fidejussorem judicatum solvi sine novo processu, VIII. 378
contra tertium possessorem quomodo facienda, VII. 380
Executionis decretæ metus non prodest ad exceptionem, II. 41. V. 274
excessus appellabilis est, III. 82. n. 4
excessus in quo consistit, ib. n. 2. & 4
objectum est debitum liquidum, I. 15. n. 2
excessus est ubi contra eum fit qui non est nominatus in instrumento, I. 16. n. 7

ordo quatenus obſervandus, V.312
exceſſus ultra debitum gravans revocatur, II.177.n.2
injurioſæ & poſt eam factis de facto reſiſti poteſt, IV.369
quæ exceptionis opponi poſſint, III.4. n.3.16
paratæ inſtrumento exceptio ſolutionis opponi poteſt, VI.315
ordo in legibus præſcriptus non obſervatur ſub concurſu creditorum, VI.390
ab Executionis exceſſu quando non poſſit appellari, I.177
in Executionis apice ſi compoſitio quæratur & ea non ſuccedat, non excuſat à mandati executorialis pœna de reſtituendo, VIII.329.n.2
Executionum & adjudicationum certa ſunt ſolennia quæ omiſſa actum vitiant, III.53.n.4
Executionem ordinans non excludit appellationem, II.193. n.3
ſiſtit exceptio altioris indaginis modo ſit in inſtrumento ex quo executio petitur fundata, VI.377
non excludit impoſſibilitatis objectio ante factam excuſſionem, VI. 8
rei judicatæ non ſiſtunt exceptiones quæ in proceſſu executivo admittuntur, VI.176
ad Executionē in cauſa debiti non devenitur antequam de ejus quantitate res certa eſt, VII.196
impediendam ſupplicationes ſuperior admittere non debet, I.180
impediendam ſi alius intervenerit quid faciendum, V.212
poſt Executionem evenientia ad cujus judicis cognitionem pertineant, II. 154
ab Executione quando appellari poſſit, I. 145.n.2. VI.154
regulariter non appellatur niſi ob rejectam exceptionem quæ in ipſa executione locum habet, I.45. n.2
in Executione judex rem medie curet ut nec creditor delicatus nec debitor oneroſus audiatur, V.398. n.9
attendi debent quæ non ſunt contra ſed præter ſententiam & quæ executionem moderantur, II.329.n.4
objecta pro diverſitate objectorum ſunt discutienda, II. 144.5
quomodo optio creditori competens moderanda, V.312
ſpectatur jus loci ubi judicatum, non ubi petitum, V. 242
quomodo admittenda exceptio in proceſſu rejecta, VI.250
inventarii beneficium ad excludendum creditorem hæreditarium à bonis hæredis num proficiat VI.327
interventio quando non admittenda, V. 334
Executiones ſiſtuntur per oblationem bonorum in ſolutum generaliter factam, V.26
per beneficia quibus debitores à ceſſione bonorum liberantur ſiſtuntur, II. 228.n.7.12
in Executione judicati capitur nomen debitoris & contra illius debitores fieri poteſt executio, I.227.n.3

Executivus processus contra hæredem non exercendus, nisi ex quo hæredem esse certum sit, IV.144
formam, modum atque effectum accipit è statutis & moribus, III.105. n.3
non habet locum quamdiu, an debeat is, contra quem petitur, incertum est, II.311. I.202. n.4
quatuor potissimum requirit, II.311. n.2
excluditur per exceptionem juris præsumptione fundatam, IV.354
contra tertium rei oppignoratitię possessorem competit, VII.124
locum habet si hypothecæ constitutæ additum est pactum paratæ executionis, ib.n.3.4
non debet in ordinarium converti & si fiat rectè appellatur, IV.371
requirit exhibitionem originalis, VIII 137.n.3.4
ex mere personali obligatione non habet locum quod bona ibi sita sint nisi alia ex causa forum sit competens, V.395
non impeditur nisi per id quod statim liquidum est, VI.15. n.3
Executivus processus non litis, sed executionis leges sequitur, VI.17. n.2
Executivi processus natura est, ut exceptionibus non nisi liquidis, vel in continenti non liquidabilibus executio impediatur, III. 16. conf. IV. 347.n.3
facultas cessionario perinde ut cedenti creditori competit, VI.16
cessio licita est, VI.17
Executivis contra debitorem debitoris locus est, VI.417.n.4
in Executivo processu non admittuntur exceptiones, nisi in continenti liquidabiles, II.308.n.8
in Executivis multæ exceptiones locum habent, I.15.n.5
remittitur exceptio illiquida post executionem, I.124.n.6
forum competens ubique præsumitur, I.242.n.4 (23.24
quando appellare licet, I.259. n.10.22.
electio unius non excludit aliud, VI. 183.n.10
quando exceptio admittitur & ab ejus rejectione appellatur, VII.214.3
Executivè non potest procedi, si instrumentum ex quo agitur, non est penes creditorem agentem, IV.267. V.167
non potest agere instrumenti possessor, nisi in eo nominatus vel titulum plene doceat, V.11.12
Executivum pactum vel statutum regulariter non transit in singularem successorem, VII.124. n.1
Executor quiescere debet, dum de rescripti vi quæritur, etsi executio mandata sit, II.197. n.8
nihil sine vel ultra mandatum judicis facere potest, vel debet, IV.72.n.1
Executoris non est de causa statuere, I. 235.n.4
Exequi judex à quo quando possit appellatione deserta, III.410
superior contra mediate subditum quando possit, II.306

Exe-

Exequitur judex citra attentatum, quod non amplius est controversum, VIII. 400
de Exequendo rescriptum Regium intelligendum est cum conditione præviæ liquidationis, IV. 116
Exemplum testamenti quando probet, V. 148. 7. 244. n. 3. 4. 5
Exemplis fides regulariter non est, I. 46. n. 2. VIII. 237. n. 2
Exemptio sine titulo non præsumitur, VIII. 283. n. 1. 2. 3
generalis non porrigitur ad jurisdictionem nec extenditur ultra verba III. 155
facit judicem incompetentem & citationem nullam, III. 152. 7
stricti juris à jure communi exorbitans, III. 155. n. 1
ab uno articulo ab aliis non eximit, ib. n. 3
singulare privilegium desiderat, III. 309. n. 6
non præsumitur, sed probetur, ibid. n. 5. IV. 130. n. 5
à jurisdictione non attenditur, nisi privilegio, præscriptione vel alio justo titulo fundata, I. 130. n. 4
à jurisdictione infert immunitatem ab oneribus civicis, III. 130. n. 2
ob justam causam data onerat cæteros cives, VI. 33. n. 9. quæ in summo Principe semper præsumitur non in inferiore, ibid.
nunquam concessa intelligitur etiamsi clausula adjecta, frey von aller Last und Beschwerden / VIII. 186. n. 1. 2. seqq.
juri communi odiosa est, VI. 412. n. 1
Exemptionis à collectis possessor, quando immunitatem probare teneatur, III. 205
utut generalissimè concessæ in casu summæ necessitatis non est usus, VIII. 2. n. 1
allegationi semper obsistit præsumtio, VII. 187. n. 3
in Exemptionis quæstione si quis se ab jurisdictione exemptum asserit, debet titulum docere, nisi sit in possessione vel quasi, VIII. 283
Exemptus pendente lite quando exemptione fruitur, VIII. 257
Exempti à jurisdictione exempti quoque sunt à jure & lege loci, II. 30. n. 2
non de territorio, sed extra districtum sunt, ibid. 3
in ædibus urbanæ jurisdictioni subjectis habitantes oneribus sunt obnoxii, III. 130 n. 7
præterquam in casu necessitatis & obsidionis tenentur ad ea, quæ ad illam avertendam & repellendam præparantur, VI. 283
Exemptam à jurisdictione civica domum inhabitans non est immunis ab oneribus negotiationi quam exercet impositis, III. 32. I. 15
in Exemptionibus cessat argumentum à simili, III. 155. n. 5
si Exemptorum numerus ampliatus querelas movet, quando eis locus dandus, VIII. 100
Exhæredatio nisi nominatim facta non habetur justa, IV. 183. 5

si non facta remissa habetur injuria, IV.183.n.5
etsi non facta fuerit à parente, impietas tamen liberorum non debet esse impunis, IV.184
ad Exhæredationem non sufficit sola causa vel voluntas patris, IV.183
Exhæredatur nemo sine voluntate defuncti, licet in eum impius fuerit, V.152
ad Exhibendum actio non est de restituendo, sed tantum præsentando, III.126.n.10
Exhibere quid, III.126.n.3
qui tenetur per præceptum compelli potest, III.126.n.4
Exhibenti instrumenta an & qui sumptus debeantur, VI.273
literaria documenta an salarium vel honorarium debeatur, VI.274
Expeditoriæ res debentur filiis, VII.253.n.8
Expensæ concursus etiam eo pendente peti possunt, II.269
taxantur à judice audito prius victo, II.359.n.1.3
conservationis & reparationis bonorum pendente concursu factæ illo durante sunt discutiendæ & refundendæ ante omnes creditores, etiam avitos, IX.28
quas singuli creditores in concursu faciunt, non possunt peti, quas autem quis in communi causa ad promovendum concursum facit præ reliquis restituuntur, III.353
quæ jure actionis petuntur, non ut illæ, quæ ob temeritatem litigii judicis officio saltem adjudicantur, lite principali finita desinunt deberi, sed nihilominus peti possunt, III.353.n.4. conf. VIII.269
nuptiales onera feudi sunt, II.120
sunt pertinens dotis & eodem in Pomerania cum dote loco & jure habentur, ibid.n.1.4
funebres non sunt onus feudi in Pomerania, nisi in subsidium, II.124.n.3.4.7
victori à victo debentur cum nulla justa litigandi causa est, VII.241.n.3
concursus ex omnibus debitoris bonis etiam quæ à creditoribus possidentur erogandæ sunt, VI.83
Expensarum refusio irrogatur ob processum retardatum, II.153.n.6
definitio arbitraria judici est, III.129.n.2
litis nomine quid venit, ibid.n.3.6
causa summaria est, & brevi processu terminanda, II.259
refusio ordinaria contumaciæ pœna est, VII.241.n.5
designatio non in folle, sed specifice ac sigillatim fieri debet, VIII.270
refusionem merito luit appellans, licet in uno capite victor, in aliis tamen litis protractionē promovit, VII.251
Expensarum condemnatio in possessorio sumario suspendenda est, ubi finis litis dependet ex justitia possessionis eaque adhuc discutienda est, VII.335
ab Expensarum condemnatione non liberat inhibitio judicis à quo appellatum est, VIII.241

necessitas accusandi & justa ratio excusationis liberant, IV.231. V.30.n.2
ad Expensas non condemnatur qui trinis sententiis victus, si in his illæ fuerint præteritæ, VIII.489
condemnandus ex quo malam causam fovere incipit, VIII.490
litis ex feudo successori feudali non tenetur vidua, quæ jure retentionis feudum tenet, VI.108
obligans causa est temeritas litis, VI. 185.n.2
quando condemnatur appellationi renuncians, VI.192
desistens à lite non tenetur, nisi est calumniator, VIII.67
litis tenetur debitor cœpto concursu, quando bona tenet, VIII. 348
qua Expensas in lite quæ plura habet capita sic discrimen est, ut pro una parte compensatio pro altera non fiat, VII.241.4
Expensas an victor petere possit, si judex in sententia eas prætergressus, III. 293
probandi modus est juramentum, VII. 6. n. 1. sed quas contumacia causa-savit, n.2
litis quando ob præstitum juramentum necessarium absolutus recuperat, VI.39
in Expensas non condemnatur hæres, cum probabilis est ejus facti, de quo contenditur ignorantia, VIII. 335
non condemnatum trinæ sententiæ iis non faciunt obnoxium, VIII.489
litis super eo, quod pro autoritate sua servanda fecit Magistratus civi non est damnandus, VI.345
condemnatio est ordinaria desertionis pœna, IV.287.n.6
condemnationem non sola causæ victoria nec rei egestas meretur, V.30
ab Expensis principalem non excusat procuratoris culpa, 215
litis juramentum non est justa liberandi causa, VI.39. n.3
mandata à quibus appellatur non absolvunt deprehensa injusta litigandi causa. VIII.146
de Expensis actio supereſt si tanquam interesse petuntur etiamsi in sententia sunt præteritæ, VIII.269
modo ab initio ita petuntur, non vero simpliciter ut litis sumptus, ibid.n.6
in Expensis judicialibus taxandis quando juramento non opus, V.266
super Expensis non pronunciatur, nisi specifice designatis, V. 126
Expressum dicitur, quod per conjecturas apparet, & ex verosimili cõtrahentium voluntate resultat, VII.11.n.2
pro Expresso habetur quod ex mente contrahentium colligitur, II.240.n.6
Expromissio & mandatum quomodo differunt, VIII.33. n.1
Expromissor ex propriis bonis solvere tenetur, nec juvatur ordinis beneficio, I.228. n.1
Exspectativa super feudo non requirit solennitates, si tamen accedant, potior est privata anteriori, IV. 80
feudi primum vacaturi qualem habet effectum, VI. 152

ex Exspectativis pluribus quæ potior, IV.78
Exteris jus est petendi ex quavis terra usibus necessaria, II.316.2
Extraordinaria omnia sunt odiosa, I.171. n.7
Extraordinarium remedium desinit existente ordinario, I.1.n.7
Exules ab omnibus oneribus sunt immunes, summisque beneficiis afficiendi, VII.70.n.9.10.11

F.

FActa fortius loquuntur quam verba VII.11.n.8
non præsumuntur sed probanda sunt, I.160.n.2
Factum sæpius, imposterum fieri debere creditur, III.64.n.2
contra proprium Factum veniens favore non est dignus, II.292.n.3
Factum non intelligitur ubi aliquid faciendum restat, III.27.n.6 (n.2
Facti quæ sunt non præsumuntur, V.295.
alieni probabilis est ignorātia, I.161.n.1
Factum judicis est factum partis, VII.126. n.11
quod de Facto fit de facto tolli potest, VII.98.n.4
meræ Facultatis actibus non præscribitur, I.15.n.2. nec possessio vel obligatio alteri quæritur, ibid.n.4
Falsatores sunt qui falsas merces conficiunt & vendunt, V.257.n.2
Falsitatis aut perversitatis suspicio inducitur ex omissione eorum, quæ ad formam jure vel consuetudine requiruntur, VII.50.n.7 (46
Fama inter humana nihil precio sius, IV.
in publicis causis loco accusatoris est, I.157.n.3
circa Famam se gravatum frustra queritur, qui actione famosa non conventus, IV.46
Familia privilegiati eodem jure & immunitate quo paterfamilias fruitur, VIII.243.n.3.4
Familiarum conservationi jus studet, II. 51.n.3.IX.89.n.2
Familiæ Erciscundæ judicio pendente res alienari non potest, & si alienetur quid faciendum, III.142
judicio petitur, quod ut hæreditarium datum est, I.9.n.11.VIII.341.n.3
judicium non suspenditur ob debitum hæreditarium quod cohæredi ex hæreditate debetur, II.19
judicii consequentiæ & accessiones sunt collationes præceptiones imputationes, ibid.n.4
judicio præfertur frater sorori, masculus fœminæ, si res commode dividi nequit, II.51.n.1.2
judicium judex nihil relinquere debet indivisum, VIII.343.n.1
judicio hæres hæredi tenetur ad indicandum jurato percepta & habitorum quantitatem, VI.408
arbiter datur pro componendis quæ inter cohæredes controversa sunt, VIII.340.n.1.2
Famuli eadem fruuntur immunitate qua domini, II.173.n.3.4.seqq.
Famulis ad certum tempus conductis liberum est finito tempore ad alium transire, nisi iniqua abalienatio interceserit, IV.385

Fata-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0144
DFG

Fatalia non currunt copiam judicis non habentibus,II.9
perſequendæ appellationis, II.263. n.2
non ſunt ſine gravi & indeclinabili impedimento proroganda,III.167.n.2.3
an nondum lapſa an poſt eorum lapſum reſtitutione in integrum opus ſit,discernere debet,III.177.n.1
non currunt deſtituto proſequendi mediis,licet nõ plane pauper,III.178
non ſunt proroganda ubi appellatione non eſt opus,VI.292.n.7. modo de hoc res ſit certa,n.8.9
ob appellantis mortem quousq; prorogentur,III.182
non labuntur impeditis ſine ſuo facto, III.250.n.6
prorogari poſſunt ob conſortum in diverſis locis exiſtentiam,II.347
prorogari poſſunt ob non habitam Advocati propriam,II.108
ſi culpa Advocati, quem pars cauſæ proſpecturum ſperabat, lapſa, pars poteſt reſtitui,III.29
interponendæ appellationis non incipiunt,niſi à die ſcientiæ,utut procuratorem appellans ad acta habuerit, V.207
Fatalia ſi interim eum de concordia tractatum, lapſa, facile reſtitutio concedenda,IV.330
appellationum propter Advocati impedimenta proroganda & quomodo,IV.339
conſenſu partium prorogari poſſunt, IV.330.n.6
ob impedimenta partium non proroganda,IV.195
notorie impedito non currunt,V.311
proſequendæ appellationis non labuntur,ſi ſtat à judice à quo, ut non poſſit proſequi,V.314
appellationum in bello non currunt cum ejus tempeſtates agentibus obſtant, VIII.279
interponendæ appellationis currunt à die latæ ſententiæ,ſi perſonaliter citatus ad audiendam ſententiam non apparuit,II.269.n.5
proſequendæ appellationis non currunt quamdiu judex vim decreti ſui ſuſpendit,VIII.473
interponendæ appellationis quæ olim & quæ hodie ſunt,I.7.n.8
introducendæ appellationis non currunt nondum exiſtente ordinario remedio,I.11
præciſe ſunt obſervanda,ibid.n.2
appellationis introducendæ ut labi incipiant qualis ſcientia requiratur, VII.269
non currunt cum gravamen eſt ſucceſſivum vel iteratum, ſed appellationi ſemper locus eſt, VIII.472
Fatalium rigor non relaxandus, niſi ex iis cauſis,quæ iſta obſervari non ſinunt & diligentiam, quæ debetur, ſuperant,II.347.n.3
lapſus non currit hæredi,niſi poſt quartum menſem à tempore aditionis inchoandum,III.182.n.1
prorogatio pertinet ad judicem ad quem,III.167.n.2
non eſt concedenda prorogatio cauſæ notorie non exiſtente appellabili, VII.93.n.2

restitutio non admittenda, nisi præstito propter quod appellatur, VII. 35. n. 2. 3. 4
rigor à parte remitti potest, III. 402
prorogatio post terminum petita quando admittenda, V. 311
prorogationis tempus ex quo computandum, VI. 28
prorogationem necessaria ex causa impeditus petere tenetur, VI. 40
prorogandi causa justa esse debet & inevitabile impedimentum, VI. 89
lapsu sententiæ vires rei judicatæ nanciscitur, VI. 90. n. 3
contra Fatalium lapsum restitutionis causa non est habita actorum copia ad justificandam appellationem necessaria, VI. 276
Feciſſe fingitur per quem stat quo minus faciendum fiat, III. 369. n. 5. VII. 100. n. 6. 243. n. 5
Felonia non privat feudo, nisi in prius facta per sententiam declaratione, VI. 11
Feriæ an in dilationibus computandæ, III. 277
in Feriis actum dici potest nullum, nec obligat ad obsequium, III. 277. n. 7
messium ædificiorum causæ aguntur & admittuntur, VI. 261
ob Ferias messium non servatas, non opus est appellare, sed excipere, II. 276
Feriarum exceptio in omni parte judicii opponi potest, ibid. n. 1
Feudi onus est dos, II. 119. n. 2. & expensæ nuptiales, II. 120
quando impensæ funebres, II. 124. alimenta filiarum, III. 397. Ecclesiæ debita, II. 259. n. 4
onus aliud non est, quam quod ex lege vel consuetudine tale redditum, II. 124. n. 1
onus allegans probare debet, ibid.
onus in dubio non, sed vasalli creditur, ibid. n. 2
successori non præjudicat conventio inter maritum & tutores de impendiis nuptialibus, II. 121
Feudi successorum & hæredum in dote constituenda diversa est ratio, II. 119
successor juxta feudi vires creditoribus solvere tenetur, III. 136. 5
successor novus non immittendus in feudum alteri à domino hypothecatum, nisi creditori solverit, I. 209. n. 4. 5
primum vacaturi concessio quale jus continet, VI. 152
concessio alia generalis alia specialis, & quæ utriusque differentia est, VI. 152. n. 1
privatio est pœna non factæ justo tempore recognitionis, VI. 10. n. 4
successor de gestis per tutores pupilli, cui succeditur quantū ad fructus attinet rationes petere nequit, VI. 177
fructus quando & qui sub generali hypotheca continentur, VI. 353
hypotheca sine consensu domini non est legitima, VII. 105. n. 1
pecunia qua illud comparatum est, si allodialis manet ad eam & ejus causa in Feudum actioni hypothecariæ ex generali obligatione bonorum locus est, VII. 106

ven-

venditio sine consensu domini agnato facta sustinetur, VII. 247
in oppignorationem consensus agnati eum non facit debitorem, nec eum, cujus credito consentit suum creditorem, VII. 251
successoris mora non liberat filias, viduas aut sorores à rationibus reddendis, III. 175
dominus ut propria autoritate feudum sibi apertum occupare ita & alium immittere potest, IX. 46
de successione contendentibus duobus in causa tertium qui possidet concernente, uterque citandus & audiendus est, IX. 101. n. 1
in Feudi hypothecatione consensus domini quid operetur; non præjudicat agnatis non vocatis, V. 246
Feudum in dubio præsumitur antiquum, I. 33. n. 1
si unus ex pluribus de successione contendentibus occupaverit, quid faciendum, III. 135
in præjudicium illorum, qui ex prima investitura jus habent, non potest oppignorari, VII. 251. n. 5
in divisione hæreditatis nactus non prohibetur exceptione, non sum solus hæres, uti, licet feuda in subsidium obligata, nisi feudum sit hypothecatum, IV. 21
vasallus pendente lite super eo recognoscere aliaque justa præstare tenetur, VI. 10
etsi pro debito sine domini consensu non obligari, tamen retineri potest, VI. 399
ad Feudum par jus habet tota familia à primo acquirente descendens, VII. 247. n. 3
in Feudum domino apertum novus vasallus emitti potest, licet à creditoribus defuncti vasalli teneatur, I. 209.
liberi qui succedunt & hereditatem patris agnoscere tenentur, V. 41
ab omni onere rei liberæ concessio indubio non comprehendit immunitatem à tributis, VIII. 186
datio & acceptio non liberat bona paganica seu allibrata à contributionum onere, VIII. 187
Feudo domino aperto an creditores immissi ejici possint vel feudum sequestrari, V. 235
cum consensu domini oppignorato sine novo consensu, quatenus illud alii cedi possit, VIII. 284
concesso omnes pertinentiæ concessæ intelliguntur, II. 196. n. 1
de Feudo inter duos de diversa concessione contendentes potior est privata ea, quæ publice facta est, IV. 80
ex Feudo solvenda debita necessaria quæ habentur. V. 247
an & quando debita ex fidejussione contracta sunt solvenda, V. 248
in Feudo pignoratitio fœmina succedit, VIII. 278. n. 3
antiquo non tam proxime defuncto, quam primo acquirenti succeditur, III. 136. n. 3
cum pacto de non retrovendendo empto quando fœmina succedit, VIII. 278

ſucceſſio non impeditur per concurſum creditorum, III. 136
ſucceſſurus non ſolum agnationem, ſed etiam proximiorem gradum probet, III. 137
Feudo à domino conceſſo nova onera imponi nequeunt, VIII. 297
ex Feudo an ſolvatur dos, ſi hæreditas ſufficit, III. 363
dos quanta conſtituenda, III. 364
alimenta filiabus debentur, III. 367
de Feudo uno ſi duo inveſtiti quis potior, IV. 78
ex Feudis aſſignata viduis perinde competunt ex allodiis & oppignoratis bonis, IX. 59
Feuda ſine expreſſo Principis ut domini directi conſenſu, aut ſpeciali privilegio non poſſunt obligari, IX. 59. n. 1
an poſſint collectari, IV. 33. n. 11.
in Pomerania in ſubſidium obligata, II. 115. n. 1. 2. 3. 4. IV. 21. n. 2. ſed ſalvo domino jure, I. 209. n. 2. nec inde pignus tacitum infertur, IV. 21. n. 5
quatenus dividi & diſtrahi poſſunt, V. 398
Pomeraniæ obligantur in ſubſidium niſi domini conſenſu hypothecata, vel ex allodio parata non poteſt haberi ſolutio, IV. 192
oppignorari poſſunt cum conſenſu domini nec intereſt præcedat is an ſequatur, VII. 105 n. 2
onerare ut hæredes fiant opulenti hoc ævo frequens eſt, VII. 259. n. 5
ſupervacuis debitis non oneranda, ibid. n. 6
Pomeraniæ non continentur ſub hypotheca generali, IV. 321. VII. 105. n. 1. VI. 246. n. 5
ſine conſenſu domini à quo recognoſcuntur pignori vel hypothecæ dari non poſſunt, VI. 201. n. 5
quæ ex cauſa onerosa vel alio proprio jure non domini beneficio initio habentur non extinguuntur, ſi domini rerum ſuarum dominio privantur, I. 166. n. 4
ad Feuda antequam devenitur hæreditas quomodo excutiatur, II. 122.
in Feudis non ſpectatur cognatio, ſed agnati tantum excluſis etiam fœminis ſuccedunt, II. 13. n. 4. 6
Feudorum Pomeranicorum quæ origo, VIII. 278. n. 5
proprietas manet penes dominum, VIII. 297. n. 2. 3. 4
ubi ex Feudis æs alienum ſolvendum eſt, is inter creditores ordo, qui alias in concurſu plurium obſervari debet, VIII. 446. n. 2
Feudales ſucceſſores ex ſe deſcendentes ſi quis non habet, debita à ſe contracta feudo in aliorum fraudem impoſita præſumuntur, VII. 259
in Feudalibus bonis hypotheca tribuit jus prioritatis in Pomerania, etſi non ſit cum conſenſu domini conſtituta, VIII. 446
Fictio tantum operatur quantum veritas, ſed non amplius, II. 36. n. 3

Fides servanda, sed non nisi salva justitia exigenda, I. 259
de precio habita est, cum in re vendita hypotheca constituta, IV. 280
Fidem servare convenit, I. 228. n. 1
non præstans quam alter secutus est, notatur infamia, II. 209. n. 4
unius hæredum semel secutus, postea adversus cœteros caret actione, VII. 10
Fideicommissum favorabile est, quando de eo ex voluntate testatoris constat, VII. 18. 2
onus est respectu hæredis, ibid. n. 3
favor sive commodum respectu fideicommissarii hæredis, n. 4
favorabile est quod constat agnatis, n. 8
transactio super testamento, quando tollat aut ejus renunciationem contineat, IX. 136
quando non est odiosum ideo facilius præsumitur, VII. 18
Fideicommissi favor & odium unde censendum, VII. 18. n. 7.
præsumtio non temere capienda, VII. 16. n. 4
colligendi quę sufficientes conjecturæ, VII. 17
restitutio non facienda ante detractionem detrahendorum, IX. 137
à bonis Fideicommisso obnoxiis ad bona hæreditaria frequens est argumentatio, VI. 239. n. 4
Fideicommissarius non juvatur remedio L. fin. C. de Edict. D. Adrian. toll. IX. 135
Fidejussor in majorē quantitatem quam reus condemnari nequit, II. 216. n. 10.
non juvatur exceptione concursus à debitore excitati, VII. 22. 2
utitur exceptione reo principali competente etiam isto invito, VII. 52. n. 1
ex sua negligentia condemnatus contra debitorem non habet actionem, VII. 208. n. 1
potest compensationem objicere ex persona rei, I. 117. licet hic non sit solvendo, II. 216. nisi status personæ mutetur, n. 12
solvens contra fidejussorem habet actionem etiam sine cessione, II. 218 2. IV. 295. n. 5
esse desinit, qui ut delegatus recipit & solvit & quando hoc factum censeatur, II. 243
solvens vetante reo an habeat actionem mandati, II. 288. n. 2. 3. 4.
exceptionem justam negligens, quando agere non possit mandati, II. 289
conventus an teneatur reo litē denunciare, II. 289
injustè condemnatus an habeat mandati actionem, II. 290
contra debitorem agens quid probet, II. 307
ubi in prima instantia damnatus creditor in secunda instantia non tenetur cum reo principali litem subire, II. 370
quo post solutionem contra confide-jusso-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0149
DFG

jussores agit, suam partem detrahere debet, III. 234. n. 6. licet fidejussores in solidum obligati fuerint & hic ex jure à creditore cesso egerit, III. 234

statuti moratorii, aliorumque beneficiorum loci, cui reus principalis subest etiam in alio foro exceptione gaudet, III. 261

an habeat exceptiones rei principalis, III. 261

accusatoris non solum reo, sed etiam judicio tenetur, III. 294

condemnatus solvens quam actionem adversus debitorem habeat & ad quid, III. 340. 341

non semper recuperat quod solvit, III. 340

justam exceptionem omittens vel opportuna remedia in dolo esse censetur, III. 340. n. 4. 341. n. 8

ad solutionem non sit nimis proclivis, III. 341. n. 12. 339. n. 1

an petere possit à debitore quod sibi à creditore remissum, III. 342

an ab actione liberetur, si debitor se soluturum offerat, III. 395

quomodo exceptiones reo non sibi, competentes in sui usum trahit, II. 289. n. 7

Fidejussor minus honestam exceptionem omittens nihilominus mandati agere potest, II. 288. n. 3

an liberetur si deinde pignus datur, IV. 81. 331

beneficio constitutionis Imperialis fruatur, si principalis eò gaudet, licet sit solvendo, IV. 150

præscriptione 30. annorum se tueri non potest, si contra reum interruptio facta, IV. 189

quamvis ex alia causa, quam qua solvit, nomen, pro quo fidejussit, acceperit, contra confidejussores tamen nihil cedere ultra, nec cessionarius petere potest, quam quod deducta virili portione sua supersit, IV. 325.

quando litis adversus principalem cœptæ exceptionem habeat, V. 221.

non recte postulat alium potius quam se conveniri, II. 370. n. 2.

de judicio sisti & judicatum solvi cavens ordinis beneficium non habet, ibid. I. 229. n. 4

ex mora propria semet in plus obligare potest, quam debet reus, VII. 208. n. 3.

habet exceptionem quod metus causa etiamsi coacto debito accesserit volens, II. 25. n. 4.

judicis injuria condemnatus adversus reum non habet actionem, VIII. 253. n. 1. limit. 2.

usuras usurarum quas solvit petit, VI. 212. n. 7.

ultra id quod solvit non habet adversus debitorem mandati actionem, VII. 213. n. 2

contra debitorem solutionem probare debet, ibid. num. 3.

justam exceptionem omittens contra reum non habet regressum, VII. 210. n. 4. VIII. 253. n. 4. 5.

non tenetur litem cum creditore ambiguam prosequi, sed eam debitori

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0150
DFG

tori denunciando excusatur, VII. 213. n. 8.
idoneus quis est, VIII. 182. n. 3. 6. V. 336. n. 4.
ordinis beneficio non gaudet, si bona rei principalis secum habet, I. 227. n. 5.
& reus principalis habentur pro una persona, I. 117. num. 3.
solvere potest ex facultatibus debitoris iisdemque modis liberatur quibus reus principalis, ibid. num. 5.
qui sibi cautione prospectum voluit permittendus est quocunque modo potest sibi consulere, VIII. 24. n. 4.
contra reum pro quo intercessit mandati agere potest antequam solvit quo liberetur, ibid. n. 6.
à creditore conventus curare potest debitorem citari & simultaneo processu adversus illum agere ibid. n. 7.
indemnitatis quis, VII. 321. n. 1.
non est immittendus in bona ejus qui sibi erat sponsor indemnitatis, seu **ein schadelos Bürge** antequam solverit aut conventus sit, ibid. n. 6. 7. 8
sumptus litis necessarios & utiles repetit, VI. 329.
solvens contra confidejussorem sine cessione ad partem virilem habet actionem, VI. 387.
qualem habet actionem si solvit creditori, qui tamen non cessit actionem contra confidejussorem IV. 295. n. 5.
utitur contra confidejussorem exceptione cedendarum actionum, & absolvitur ubi actionem sua culpa cedere nequit, VII. 25.
à debitore non repetit pœnam, quam ex sua mora luit, VII. 208.
cui indemnitas promissa injuria judicis condemnatus caret actione contra reum, quatenus ejus in hoc aliqua culpa apparet, VIII. 253.
ad certum tempus intercedens ultra illud non tenetur, IX. 167.
Fidejussoris, qui reo hæres factus, obligatio quando per confusionem non extinguatur, I. 38.
pactum quando confidejussori prodest, VII. 103. n. 1. 2. 3
mora non nocet ipsi debitori, VII. 218. n. 2
idoneitas à quo judice examinanda, VIII. 303. n. 1
pactum remissorium in rem reo exceptionem parit, quam ille postea auferre nequit, VIII. 251. n. 1. 2. 3. 4
qua confidejussores similis, quæ ejus qua creditorem ratio est, VII. 25. n. 6
renunciatio generalis quando beneficia excussionis & divisionis excludit, IX. 186
facultates supplent bona debitoris, I. 37 n. 3
ex pacto quo reus frui cupit, etiam ad pœnam tenetur, at nō ex facto ejusdem, sed suo tantum, VIII. 252
in Fidejussoris pro dote bonis vidua non habet prærogativam præ anterioribus, III. 326

Fidejussori an competant exceptiones, quas reus habet, III. 261. IV. 150
quando debentur usuræ usurarum, VIII. 249. n. 1. 2. VI. 328
contra reum agenti an recte hic objiciat, quod litem non denunciaverit & se inscio solverit, III. 339
contra confidejussorem ex neglecta contra creditorem exceptione solventem, justa exceptio est, IV. 295
indebitum solventi non datur soluti repetitio à reo principali, VII. 210. n. 1.
injuria à judice illata non attingit debitorem, ibid. num. 3
datur actio non modo cum solvit, sed & cum solvere debet, ibid. n. 4
obstat exceptio L. Anastasianæ, VII. 113. n. 1
proficiunt etiam exceptiones rei cohærentes cum reo competunt, IV. 150. n. 5
an & quomodo ad probandam solutionem possessio instrumenti proficit, VI. 388
non competit privilegium quod creditori pauperi datur, VIII. 141. n. 1. 2. 3.
est de indemnitate actio antequam solvit, ideoque etiam actionis suæ in creditorem cessio, VIII. 370
contra confidejussorem actio non in solidum competit, sed quantum sua detracta portione & post id alterius confidejussoris inopis causa cõmuniter sustinendum supereſt, IX. 31
jus est solutionem denegandi si actiones cedi nequeant, IX. 175. n. 2
non est exceptio ex omissa crediti professione in concursu creditorum debitoris adversus creditorem, quamdiu nihil damni datum, IX. 175. 2.
Fidejussorem certo loco dare jussus non auditur, si alio loco offerat, V. 336
quando liberat pignoris datio, IV. 331.
non licet mutare, si certæ personæ fides electa est, III. 6. n. 1. secus quando generatim de cautione conventum, ibid. n. 2.
liberat præsentatio rei nisi aliud dictum sit, VIII. 30. n. 1. 2. limit. n. 4.
non obligat quicquid post tempus obligationi accedit, IX. 167. n. 1.
contra Fidejussorem judicatum solvi sine novo processu fit executio, VIII. 378. n. 1. 2.
Fidejussores dare in prætoriis cautionibus & nominatim pro evictione non est necessarium, si aliter satis cautum esse potest, VIII. 353.
illa formula als Selbſtſchuldiger beneficium excussionis, & illa ein für alle / und alle für ein / divisiones amittunt, IX. 186. 10.
inter se quasi socii sunt, VI. 387. n. 4.
quando cedendarum actionum exceptione contra creditores se tueri possunt, VI. 125.
Fidejussores si se suosque hæredes in solidum obligarunt, hæredes tamen pro parte hæreditaria tantum tenentur, VI. 94
non rejecti censentur approbati, VI. 124. n. 8

à ma-

à marito pro dote dati quando obligantur, V. 236. n. 2. & 3
apud Fidejussores beneficium divisionis locum non invenit, si omnes non sunt solvendo, IX. 179. n. 3. IX. 31. n. 6
Fidejussorum in solidum obligatio quomodo facto creditoris dividatur & quo effectu, III. 362
pro Fidejussoribus ad liberandum judex indubio proclivior esse debet, IX. 167. n. ult.
Fidejussio valet etsi principalis debiti instrumentum non existit, IX. 162
ex Fidejussione an debeatur an proprium sit debitum perinde est, I. 76
contracta debita an successor feudi solvere teneatur, V. 248
Fidejussoria cautio si promissa est, pignora obtrudi non possunt, VI. 57
Fidejussoriam debens cautionem an liberatur per depositionem pecuniæ, III. 238
in Fidejussionibus cessat beneficium excussionis ubi publice constat debitorem solvendo non esse, vel quoties concursus creditorum excitatur, IX. 187
Filia quæ vivo patre hæreditati patris renunciavit, non præsumitur nec habetur hæres patris, I. 71
quando successioni renunciasse censeatur, I. 71. n. 3
ex transactione vel renunciatione hæreditatis se læsam dicens, cum vult in integrum restitui prius de genere successionis quam modo læsionis dispiciendum, III. 352
verbo tantum non actu abstinens ut hæres justè condemnatur donec edoceat, non ut hæredem se feciisse aut teneri, III. 100
accepta dote vel certa pecunia loco legitimæ vivo adhuc parente hæreditati renuncians nihilominus hæredis jure censetur, & inventarium petere potest, si autem mortuo patre hæreditati renunciat aditus est, V. 285
Filiæ ex paternis bonis dotem vel certam pecuniam accipientes singulares successores sunt ideo non obligantur creditoribus, II. 190. n. 2
æqualiter dotatæ præsumuntur, II. 118
ex paternis bonis dotem vel certam pecuniam aut feudum legitimæ loco accipientes ut hæredes creditoribus non tenentur, II. 190
cum agnato bona gentilitia dividentes, vel pro sua parte pretium accipientes pro hac onus æris alieni sustinent, V. 48
feuda jure retentionis possidentes, iisq; fruentes, sibi dotem solvisse censentur, IV. 55
in Ducatu Bremensi ad divisionem bonorum paternorum provocare nequeunt, sed dote contentæ esse coguntur, IX. 188
Filiarum dos ubi per eam à bonis parentum separantur quomodo definienda, IV. 189
Filiabus ita succurrendum est ne filii ad egestatem deveniant, ibid. n. 2
alimenta ex feudo debentur, etiam

præterita, eorumque nomine hypotheca & jus retentionis competit, III. 367
pro elocatione ex feudo debita, etsi frater in se recipit, tamen ut paterna petuntur & prærogativa gaudent nisi novata, VII. 133
meliorationum feudi retentio competit, III. 368
Filius in causa patris appellans, & appellationem prosequens audiendus est, V. 77
patris usumfructum habentis conditionem deteriorem facere non potest, VIII. 209. n. 2
& pater ad paria judicantur, ibid. n. 6.
sine consensu patris circa bona adventitia facere nihil potest, ibid. n. 7. VIII. 345. n. 1. 2. 3. 4
cui pater vivus bona cessit an post patris obitum hujus creditoribus teneatur, VI. 319
bona patris ut dominus accepisse & habuisse ex quibus argumentis præsumitur, VI. 320
tenetur ratam habere hypothecam quam mater in bonis ejus constituit, ubi vel hæres ejus vel in hypothecam consensit, vel ratione bonorum istius est debitor, VII. 406
bona parentis administratorio potius nomine, quam proprio tenere præsumitur, at si aliis in contrarium præsumtionibus oneretur, juramento fidē facere tenetur, VII. 285
Filio minore cui patre absente controversia movetur litis curator dandus, IV. 94
ex dissensu patris non competit contra votum connubiale exceptio, VIII. 41. n. 3. 4. 5. 6
Filii vel nepotes patri in feudo succedentes, ut hæredes conveniuntur, licet pater præter feuda, nihil reliquit, aut hi ab allodio se abstinuerint, V. 41
fideicomisso gravati duplicem detrahunt quartam, VII. 19
Finis quatenus justificat media, I. 225. n. 1.
potius rei quam medium spectatur, II. 252. 14
est regula effectus qui talis esse debet ut causæ finitæ congruat, VII. 234. n. 2
si obtinetur non opus est medio certo, nisi lex vel mos illud fini addixit, VII. 231. n. 5
si obtinetur vitium in mediis non morale non valde censetur præsertim ad actum annullandum, I. 255. n. 5.
Finem præstans ad media, licet decreto definita, non tenetur, IV. 209
sequuntur media, III. 46. n. 3
ad unum Finem inducta non debent operari contrarium, VII. 234. n. 3
extra Finem sub finito non comprehenduntur, ib. n. 5
Fiscus debitorem debitoris sui sine mandato persequi potest, I. 106. II. 94. nec interest ex contractu an pœna obnoxius sit debitor, VIII. 240. n. 1. 2. 3
jure privati utitur in contractibus, I. 117. n. 5
pro tributis habet pignus legale, VI. 111. n. 3

ubi non reperitur privilegiatus utitur jure communi, VII. 224. n. 2
descriptionem bonorum postulare potest, ibid. n. 6.
jure communi utitur, nisi ubi specialiter privilegiatus, I. 106. 2
succedens in privati jus, ejus jure utitur, ibid. n. 6. VIII. 240. n. 4. IX. 155. 6
non tenetur contra se edere instrumenta. III. 392
adversus debitores collectarum, accisarum & datiarum privilegium quidem habet, sed adversus collectores, carum non, sed saltem tacitam hypothecam, veluti in aliis suis contractibus, IV. 253
interveniens causam ad suum forum trahit, IV. 185. n. 9
ab occupatione bonorum vacantium excluditur, si legitimus adest contradictor. III. 102. n. 5 6.
incrementa fluviatica sibi vindicare nequit, XII. 301. n. 8
de attentatis tenetur, ubi contradictorem habet legitimum, IV. 288
& causam ab alio habens tenetur creditoribus, V. 272
quem olim habuit & quem jam habet judicem, IV. 185. n. 4.
in bona delinquentium succedit active & passive, VI. 42. n. 2
non ultra privilegiatus est, quam ubi lex vel consuetudo ei jus singulare tribuit, IX. 154. n. 5
Fisci causa pendente lite nihil innovandum nec de possessione quisquam dejiciendus, ibid. n. 3
Fisci potior ratio est in causis publicam necessitatem concernentibus, ibid. n. 4
causa est summaria, III. 102. n. 8
procurator non jurat de calumnia, III. 191. n. 8
jus consistoriis denegatur, IV. 363. n. 14
privilegium civitas Principi Imperii subdita quando habet, V. 333
jus non habent civitates municipales, V. 380. n. 6
lis cum uno cohæredum non impedit divisionem hæreditatis, si hæres indignus arguatur, VII. 223
privilegium de exigendo sine cessione debitorem debitoris exponitur, VIII. 240
in Fisci causa quando appellari possit, I. 107
ob Fisci interesse causa devolvitur ad judicium superius, etiam instantia alibi cœpta, IV. 185
Fisco an alius stipulari & actionem quærere possit, II. 94
non est jus occupandi bona, quæ alius jam tenet ipso inaudito, III. 102
lite pendente, conceditur observatio in bona quæ possidet non occupatio vel sequestratio, VII. 224
contra Fiscum in dubiis causis pronunciatur, I. 107. n. 3
Fiscalis causæ quis judex, V. 380. 381
in causis Fiscalibus juris ordo servatur non minus ac in causis privatorum, I. 204. n. 8
de Fiscalibus causis Principis saltem est jurisdictio, VI. 143. n. 3
Fœminæ actus in judicio sine curatore in

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0155
DFG

causis matrimonialibus validus est, IX.16
Fœminæ à feudo semel exclusæ semper manent exclusæ, VIII. 278.7
in feudo pignoratitio succedunt, ib.n.3
Fœminis gravidis nec testimonii nec juramenti necessitas jure remissa est, V.81
Fluviatica incrementa ad quem pertinent VII.301.n.8.9.10.seqq.
Forma à lege vel statuto præscripta est substantialis, nec potest adimpleri per æquipollens, ibid.n.7. II. 252
pro Forma judicii habetur quod lex istius circa processum disponit, VIII. 65. n.3
Forma non potest per æquipollens adimpleri, ibid.n.7. VI.287.n.4
Formæ omissio in minimo totum vitiat, VI. 287. n.3
circa Formalia appellationis oportet sequi statutum & observantiam judicii inferioris, VI.288
Formula Sampt und Sonders quid importet, VIII.160. n.3.6
Forum rei actor sequitur sive in personam sive in rem agatur, VI. 9. n.2
competens fit locus contractus ex arresto, I. 239
competens fit ex delicto si delinquens ibi reperitur, II. 4. 10
originis mutatur per domicilium alibi constitutum III.71. n.2 (n.4
mutare quis facile non præsumitur, ib.
ex contractu oritur, si contrahens ibi reperitur, VII. 48
delicti cætera omnia superat, II.4. n.4. VII.86
domicilii multo potentius quam originis est, ib. n.9
in personalibus non facit possessio prædii & quod sæpius ille ibi commoretur, sed domicilium, IV.256
ad Forum inter creditorem & debitorem conventum causa remittenda est, VII.72
ejus à quo evincitur non pertinet actio ob evictionem, sed ad forum venditoris, VII. 167
Fori non competentis exceptio non attenditur, nisi allegata exemptio verosimilis, I. 130
exceptionem si appellans allegat, non auditur, nisi coram judice à quo eam objecerit, I.131
exceptio ex judicio quod nondum est, aut quiescit opponi nequit, sed coram eo, quod est, interim causa agetur. I.199
exceptio quando in executivis non attenditur, I.242
exceptio ante omnia excutienda, II. 7
exceptio non opponenda nec discutienda apud judicem, qui in subsidiū juris citationem parti intimat, IV.73
non competentis exceptio temporalis est ante litem contestatam opponenda, VIII.276.n.3
privilegium quod Clerici habent strictissime est accipiendum, II.137.n.3
exceptionem non præbent nudus discessus, III. 72.3
privilegia etiam ad familiam & ministros privilegiatos se extendunt, IV. 173. n.2
Foro quisque suo relinquendus est, I.144 n.12 ob-

obnoxius redditur quis per cautionem de judicio sisti, aut ad personaliter se sistendum, nec non per litis contestationem, I. 239. n. 5
super Foro competente sententia est appellabilis, IV. 73
Forenses quatenus in loco rei sitæ collectari possint, regulariter à collectis sunt immunes, I. 72. n. 21
circa statuta & onera quomodo considerantur, VII. 367. n. 5
in Forensis causa in iis, quæ ad decisionem pertinent, jus commune vel loci contractus, quæ autem processum & executionē concernunt, jus loci, ubi agitur, observatur, V. 242
in Fractæ pacis causa Tribunalis jurisdictio fundata est qua primam instantiam, I. 104
Frater in causa fratris testis est idoneus, VII. 116. 4
in adjudicatione domus paternæ an sorori præferatur, II. 51
Fraus inter personas conjunctas facile præsumitur, III. 14. n. 1
non solum testibus, sed etiam indiciis & argumentis probari potest, ad quas dirimendas juramentum purgatorium ordinarium est remedium, IX. 37. 6
Fraudator est, qui in fraudem alterius quid desinit habere, VIII. 159. n. 4
Fraudis suspectus est, qui vivo debitore petere potuit, petitionem autem post mortē ejus distulit, IV. 110. n. 6
Fraudatores beneficiorum juris sunt incapaces, & furibus similes, VIII. 222, n. 1. 2. 3
ob id quod quis Fraudulento consilio fecit summovetur actione, II. 317. n. 4
Fructus dicuntur, quæ deductis impensis & justa laboris mercede supersunt, III. 318. n. 5
rei est locare posse, I. 208. n. 5
percipere non intelligitur, qui capit pro certa pecunia, quæ abest illi, qui in sortem vel usuras imputat, VII. 111. n. 7
sequuntur fundum qua dominium & possessionem, VII. 300. n. 1. 2
jure seminis non soli percipiuntur, ib. 3
recipiens suis sumptibus rationes reddere tenetur, II. 128. n. 10. 11
rerum sequestratarum cui cedant, VII. 161. n. 5
non sunt nisi deductis oneribus rei, VI. 158. n. 2
post litem contestatam percepti una cum re potiori creditori sunt restituendi, IV. 143 n. 7
Fructuum definitio ubi difficilis, pro fructibus accipitur, quod ex re percipi vel quantum locari solet, III. 373
perceptio pendente lite interdici non debet, II. 213. 1
ei relinquenda cui res debetur, ibid.
est possessionis consequens, ibid.
distractio non est prohibenda conductori, nisi in solutione mercedis morosō & quis ille sit, VII. 232
à Fructuum percipiendorum restitutione, quæ excusant, VII. 387. n. 6. 7. 8
in Fructuum computatione, ubi aliud non apparet, tractatur quod consuetum, VI. 182

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0157
DFG

Frumenta ad sationem comparata annonæ species, & ab accisiis immunia sunt, VII. 121. n. 4
Frumentorum exportatio quatenus prohiberi possit, II. 316. n. 3
Frustra expectatur cujus eventus nihil operatur, I. 157. n. 2. II. 180. 7
Fuga rustici vel alius est casus fortuitus, II. 275. n. 1
Fugere etiam valentem aggressio liberat à pœna ordinaria, VII. 342
Fugitivus à servitio, cum non debet, recedens, non liberandus, nisi ad servitium rediens & decenter resignans, IV. 18
à tertio possessore potest præscribi longissimo tempore, II. 107. n. 4. 5
furtum sui facit, I. 90. n. 9. II. 247. n. 2
est in mala fide, ideo nullo tempore libertate potitur, II. 101. 2. 3
desinit ubi post fugam certo loco commoratione perpetua addictus est, I. 253. n. 4
Fugitivi debitores qui merentur salvum conductum. VI. 286
contra Fugitivos literæ requisitoriæ, Stock-Brieffe/decernuntur, II. 274
manus injectio privata licet, ibid. n. 5
quoad relicta locus est sequestrationi, & annotationi bonorum. II. 275. n. 7
celeri reformatione succurri oportet, II. 274. n. 6
Fugitivos rusticos requirendi dominis ubique potestas fieri debet, ibid. n. 1
servos inquirentes magistratus juvare debet, III. 147. n. 1. 2
Fundum desertum occupans tenetur ad onera civilia, IV. 162
cuilibet occupare licet, ibid.
Funeris impensæ de proprio sumantur & hoc deficiente ex publico, II. 222. n. 6. 7
debentur ante omnia credita, ibid. n. 1
creditoribus patris injungi non possunt, ibid. n. 8
expensæ non designentur solum, sed etiam probentur, II. 223
liberorum impensæ quando prærogativa gaudeant, II. 222. n. 2. 3. 4
expensæ cum modo erogandæ, II. 223. n. 2
impensæ non sunt onus feudi, nisi in subsidium, III. 124
zum Fürbescheide altera pars cogi non potest, si causa est ordinaria, I. 188
Furtum an adhuc hodie delictum privatum, IV. 245. 2
Furti actio præscribitur 30. annis, II. 101. n. 7
rei Furtivæ nulla est usucaptio, ibid. n. 5
Futura quando considerantur, VII. 343. n. 3
Futuri debiti causa injusta est retentio & rationum dilatio, ibid. n. 2
Futurum quod dicitur præsens esse nondum apparet, VII. 203. n. 7
Futuris saltem negociis leges dantur, I. 17. n. 2

G.

in Generali sermone semper intelligitur exceptum quod est loquentis, VII. 28. n. 19
Genus complectitur omnem speciem non vice versa, VI. 312. n. 5. VIII. 47
Gentilitia bona postquam talia esse desierunt in iis cessioni locus manet agnatis, at non ut talibus, IX. 35

Gentilitia bona per constitutionem juris Equestris in Ducatu Bremensi cedunt proximis agnatis & qua lege, IX. 194
Gerada prædefuncta uxore, aliis quam descendentibus an debeatur, VII. 253
uxoris post mortem mariti defunctæ filiæ patris an aviæ sit, II. 40
Geradæ proprium est, ut proximiori cognatæ non masculo licet propinquiori deferatur, ibid. n. 1
de Gerada an valeat testamentaria dispositio, VII. 254
Getreue Brieffs-Einhaber verba quid important, VII. 236. n. 6
Germanis competit jus de non evocando extra Germaniam, I. 62. 18
neptis an aviæ debeatur, III. 312
annus Gratiæ idem est quod annus luctus II. 230. n. 1
annum Gratiæ vidua ex deductione novi mariti in feudum non amittit, nisi morosa sit aut malè in bonis maritalibus versetur, II. 221. n. 4
de Graduum in matrimoniis prohibitorum dispensatione, VIII. 151
Gratificatio non potest fieri inter pares, nisi ex justa & prægnanti causa, III. 141. n. 2. 6. 7
per Gratificationem à debitore obærato consilio aliorum creditorum uni vel alteri solvi non potest, VI. 314. n. 2
Gravamen quod metuitur, sed certum non est non sufficit ad appellandum, II. 127. n. 3. II. 53
est unica causa appellandi, qua sine appellatio est nulla, III. 127. n. 5
extrajudiciale ad partis instantiam illatum sine appellatione non fundat jurisdictionem superioris judicii, VII. 74
irreparabile est causa appellationis, I. 64. n. 1. 2. 4
cum est successivum vel iteratum, non currunt fatalia, sed appellationi semper locus est, VIII. 472
à Gravamine quod non est contra sed præter sententiam appellatio non recipitur, II. 329
continuo semper appellare licet, etsi aliquando anterius neglectū, II. 348
futuro an appellari necesse, II. 53
Gravamina an processus mereantur, si dubium acta à judice requirere expedit, III. 2
appellationis significare judici à quo non est necesse, I. 59
ob contumaciam non respondentis pro confessis acceptantur, VIII. 389
si cessant quando cessat appellatio, VIII. 4. n. 1. 2
quæ præter sententiam sunt non devolvunt causam, VI. 356. n. 10
Gravidis fœminis nec testimonii nec juramenti necessitas jure remissa est, V. 81

H.

HAbere ex eâ causa, quæ habenti utilior est aliquis censetur, I. 72. n. 9
canon juris Lubecensis Hand muß Hand wahren active non passivè accipitur, VIII. 28
Hæres cum defuncto una est persona unum utriusque patrimonium, I. 40. n. 7. II. 147. n. 2

adeundo non perdit legatum, nec quod debuit defunctus, nec quod ipse debet, & de utriusque differentia, I. 9
quasi contrahit cum creditoribus defuncti, I. 254. n. 1
cum beneficio legis solvens creditori in jura ejus succedit iisque fruitur, VII. 358
ultra vires hæreditatis non tenetur si inventarium fecerit, I. 124. n. 2
semel factus semper manet, donec restituitur, II. 65. n. 3
voluntatem defuncti semper intueri debet, II. 18. n. 2. 3
contra defuncti factum venire non potest, II. 147. n. 4. 5. limit. in remediis quibus defunctus contra suum factum uti potuit, ibid. n. 5
legato soluto ultra legatarios non tenetur, VIII. 211. n. 5
ex parte an conveniri possit in solidum, I. 115. III. 99
cum inventario verus est hæres & quatenus obligetur defuncti creditoribus, I. 121. & 122. II. 357
activè & passivè in defuncti jura succedit, I. 121. n. 7
Hæres non auditur inventarii beneficia allegans, nisi inventarium exhibeat, I. 123. non tamen statim condemnatur, si ante exhibuit vel exhibere paratus est, II. 248
cum inventario quando solvere, vel compensationem admittere teneatur hæreditate nondum excussa, I. 124
restitutionem in integrum contra aditionem petens, non tamen ab hæreditate abstinens creditoribus satisfacere tenetur, si modo hi caveant, III. 19
curatori hæreditatem petere debet, ib. n. 6
tenetur creditorib. hæreditaria bona cedere, I. 121. 9
amittit inventarii beneficium confusione bonorum, ibid. n. 10
si de exhausta hæreditate excipiat, quid faciendum, II. 250. n. 12
cohæredi, qui certam pro hæreditate pecuniam stipulatus, inventarium edere non tenetur, II. 292
in bonis manens non potest se creditoribus invitis pro administratore obtrudere, II. 357
cum inventario primo venientibus creditoribus, quatenus satisfacere possit, II. 358. n. 4
discussionis instantiam promovere debet, ibid. n. 6
in descriptione bonorum hæreditariorum fraudem committens in duplum celati vel amoti non in privationem damnatur, II. 356. n. 15
ex mora sua vel mala versatione circa hæreditatem utut cum beneficio inventarii aditam creditoribus obligatur, II. 357. n. 9
hæredis nec contra hujus immixtionem restitui potest, nec ad impetrandum inventarii beneficiū post hujus tempora admitti, III. 18. n. 7
patris fidei-commisso per filii testamentum onerati duplicem deducit quartam, VII. 19. n. 7

cum

cum inventario non potest restitutionem contra aditionem vel immixtionem petere, III. 18
conventus habet exceptionem divisionis: quando non, III. 99
actoris sine nova citatione litem prosequitur, rei vero ad reassumendum citetur vel decreto jubeatur, IV. 153
non est ideo, quod hæres nominetur, si aliunde appareat, V. 16
non sum solus, exceptio vid. divis.
hypothecam tenens non potest in solidum damnari, nisi legitime hypothecaria conventus, V. 68
hæredis non juvatur beneficio inventarii quoad hæreditatem, quam hic sine inventario adiit, V. 145
certa accepta pecunia hæreditati renuncians, omnem hæreditatis respectum exuit, nec potest, nisi restitutionem petat ad demonstrandam læsionem inventarium sibi edi petere, V. 285
ad possessionem defuncto ablatam recuperandam ex canone redintegranda agere potest, V. 289
probabilem rerum à defuncto gestarum habet ignorantiam, VII. 238. n. 2
suus abstinens pro hærede non habetur, VIII. 193. 3
suus ad immiscendum vel abstinendum, perinde ut extraneus ad adeundum vel repudiandum cogi potest, ibid. n. 6
non solus sum exceptio non juvat, nisi opponatur, V. 42.
quando teneatur ex delicto defuncti, V. 39
pro cohærede circa rem communem judicium suscipiens sine mandato admittendus, IV. 361
criminaliter conventus, quando citetur ad reassumendam causam, & quando teneatur ex delicto defuncti, V. 393
quis fiat sola voluntatis aliqua declaratione, etsi non dixerit, V. 14. n. 7
in quantum defunctum repræsentet, V. 66. n. 10
succedit in omne jus defuncti, V. 289. n. 5
mei hæredis est etiam meus hæres, VI. 148. n. 3
cum inventario creditori nomen hæreditarium in solutum dare potest, nec ultra tenetur licet satisfactum non sit, VI. 272
hæredi tenetur in familiæ erciscundæ judicio ad indicandum jurato percepta, & habitorum quantitatem, VI. 408
scriptura deficiente etiam ex conscientia facti obligatur, VII. 7. n. 4
legatario & fideicommissario de legato fidei commisso præstando cavere debet, VII. 336. n. 1. 2
à legatario vel fideicommissario cautionem exigere nequit, ibid. n. 3. 4. 5. limit. n. 6
nihil capit ex bonis defuncti, nisi deducto ære alieno, VIII. 392. n. 3
omisso testamento ad successionem legitimam pro parte decurrere non potest, nec aliter quam eo de cætero salvo, VII. 59
aliquis non est declarandus cum beneficio

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0161
DFG

ficio inventarii nisi auditis prius quorum interest, VIII. 75
possessor hæreditatis ad quid teneatur, VIII. 228
ut Hæres condemnatus potest appellare, licet summa non sit appellabilis, II. 165
Hæredis damno est casus post aditam hæreditatem rebus hæreditariis obveniens, licet inventarium confecerit, II. 357
loco est, qui cum beneficio inventarii adiit hæreditatem, I. 39. nec est inter hunc & simpliciter adeuntem differentia, nisi ex beneficio inventarii, ibid. n. 2
sui & extranei, qua declarationem animi quæ differentia, VIII. 193. n. 1. 2. 442. n. 5. 6. 75. n. 1. 3. 4
Hæredi expedit concursum creditorum excitare, II. 250. n. 7
integrum est an bona hæreditaria creditoribus cedere an iis retentis ipsis debere velit, II. 357. n. 7
cum beneficio inventarii integrum est, utrum post aditam hæreditatem suas actiones sibi integras & separatas servare, I. 121. n. 9
ex testamento succedere volenti accrescit portio cohæredis testamenti causam deferentis, VII. 61. n. 3. 4
permittitur inventario addere, quæ omissa sunt sine nova solennitate, II. 356. n. 26. 27
pro adipiscenda possessione varia remedia dantur & statim decernitur immissio modo testamentum careat vitio visibili & legitimus non adsit contradictor, I. 97. n. 1
non datur indebiti condictio si ultra virilem solvit, III. 113. n. 1. limit. ibid. ampliat. 2. 113. n. 6. 7
legitimo datur remedium L. fin. C. de Edict. D. Adrian. toll. nisi adsit legitimus contradictor, I. 281. n. 4
conservat separatio bonorum contra creditores facta tecta quæ propria sunt, etsi à defuncto profecta, IX. 32
Hæredem ut quis se probet non sufficit Magistratus attestatum, V. 358
dici magnum continet præjudicium, II. 190. n. 6
inter Hæredem cum inventario & creditores quomodo recte procedatur, II. 358
Hærede ad inventarii beneficium provocante quomodo procedendum, ibid. n. 3
de Hærede certa res esse debet, antequam de bonis defuncti statuitur, VIII. 192
etiam suo exigitur declaratio de immixtione mentis, ubi illa non præsumitur, VIII. 193
pro Hærede gerere non videtur, qui precio accepto repudiavit hæreditatem, II. 292. n. 10
non habetur possessor rerum hæreditariarum nec se hæredem esse jurare cogitur, cum hæreditatis curator datus est, II. 166
Hæredes ad reassumendam litem citari opus non est, qui jam aliquid ex lite susceperunt, V. 2
Hæredes pro parte hæreditaria debita hæreditaria solvere tenentur, II. 190. n. 2. 3

dum

dum deliberant de adeundo aliquam curam debent, ne deteriores fiant res hæreditariæ, II. 357. n. 3
pacto obligare nemo potest, ut singuli in solidum teneantur, V. 66. an ultima voluntate, n. 12. sive liberi sint sive alii, V. 67. & 283
allodiales tenentur ex hæreditate liberare feuda à debitis & horum nexu, nisi sint feudorum onera, VII. 256 n. 1
Hæredum unus non potest conveniri, nec contra eum executio fieri, si tamen factum quid juris, II. 113
omnium eadem est ratio qua actionem personalem, I. 115. n. 5
onus est æs alienum, II. 190. n. 3
ad Hæredes transmittitur, quod non nisi detracto ære alieno potest sub illa conditione, si aliquid supererit agnitum & reservatum, IX. 193
Hæredum confessio de ultima voluntate eam probat, VIII. 6. n. 1. 2
Hæreditas non adita est nullius in bonis, II. 357. n. 1. 2
prius excutienda, quam ad feudum definitur & quomodo, II. 122. & 250
lucrosa an onerosa sit non tam ex re, quam opinione censetur, III. 100. n. 3
quamdiu jacet regulariter contra illam non est actio, V. 287. n. 1
semel acquisita talis esse desinit & patrimonium hæredis fit, VI. 148
semel adita repudiari nequit, VIII. 442. n. 1. 2. limit. in hærede cum beneficio inventarii, n. 3. 4
post recessum à conventione per quam testamentum patris sepositum fuit, non ab intestato, sed ex testamento tantum petenda est. VII. 60
ex antecessoris persona non petitur, nisi legitime transmissa & quomodo transmittenda, IX. 34
nondum adita regulariter non transmittitur ad hæredem, IX. 34. & 143
Hæreditatis aditio non præsumitur, I. 71. n. 5. præprimis ante consummationem inventarii, II. 357. n. 6
exhaustæ exceptio nisi discussa hæreditate doceri potest, II. 250. n. 5
aditio ex possessione rerum hæreditariarum an præsumatur, I. 72. II. 166
facti est & non præsumitur, ibid. n. 5. 6
aditio ex bonis defuncti bona hæredis facit, I. 254. 2
petitioni nihil commune est cum actione ex credito, II. 19. 1
possessor tenetur cohæredi inventarium edere, II. 20
possessor quando hæreditatis petitori inventarium edere teneatur, II. 245
emptor à creditoribus conveniri nequit, nisi excusso prius venditore, II. 296
volens actiones suscipere potest, ibid. n. 3
in subsidium tenetur, ibid. n. 5
possessori an lite pendente debitorum exactio & alienatio permittenda, III. 46. n. 1. 2
aditæ argumenta, IV. 173

divisio fit vel per sortem vel arbitrio judicis, II. 21.2
divisio jure Lubecensi ita fit, ut ad divisionem provocans rem æstimare & alteri optionem rem an precium habere velit relinquat, ibid. n.5
discussio fieri debet antequam constare potest feudum æri alieno esse obnoxium, II. 122. n. 3
repudiatio fieri debet re integra, II. 357. n. 21
petitio ab intestato non supersit illi, qui accepta pecunia hæreditatem repudiavit, VII. 60.6
additionis argumentum est litis reassumtio, V. 288.4
petitione conveniri nequit, qui aliorum nomine possidet, V. 293
divisio non potest impediri per litem cum uno hæredum, VII. 223. n. 1. 2. etiam in causa Fisci, n. 4. 5. VIII. 339. n. 2. 3. 4
negocia agere non minus ac vivi licet, VII. 97. n. 2
possessor ad designationem bonorum tenetur, non ita ejus hæres, cui non est plena scientia, VIII. 229
dividendæ arbiter, quomodo circa ea, quæ à cohærede debentur versari debet, VIII. 341
contra immixtionem qua unum creditorum ineptè petitur restitutio, nisi contra omnes etiam petatur, VII. 317
petitionem non excludit præscriptio tricennalis, IX. 33
aditio non est, quæ fit sub conditione, IX. 143. n. 5
circa Hæreditatis renunciationem læsio quomodo æstimanda, V. 284
in Hæreditatis petitione cum rebus fructus & usuræ veniunt, VII. 302. 1. 2. 3
Hæreditati viventis an renunciari possit sine juramento, III. 270
paternæ renuncians filia in Monasterium deducta an revocare possit, quod dotata non sit, III. 272
paternæ renuncians filia, an ob læsionem revocare possit, III. 273
qui accidunt, casus post ejus additionem pertinent ad hæredem, licet cum inventario adierit, II. 357
à judice dandus est curator vel procurator, cum nullus adsit, qui negocia hæreditaria gerat, VII. 97. 4. 5
Hæreditatem petens, quando inventarium sibi edere possit, II. 245
unus alii præripere non debet, II. 20. n. 1
repudians non solum abstinere à bonis hæreditariis, sed etiam curatorem petere debet, II. 133. n. 11. 12
quam plures ad se pertinere dicunt, si unus occupaverit, quid faciendum, III 135
adeundi vel repudiandi terminus à judice præfigi solet his, qui protrahunt deliberationem, VIII. 58. n. 1
possidens an & quatenus, pendente super hæreditate lite, arrestis in exactione debitorum impediri possit, III. 189
adiisse vel se immiscuisse negans, an censeatur hæreditati renunciasse, III. 306

à pos-

à possessore hæreditatis transigendo accipiens pro hærede habetur, V. 14
si jussus intra certum tempus sub pœna exclusionis non adeat, non prohibetur etiam post illud tempus adire, donec secuta sit sententia, VIII. 58
nondum aditam transmittendi modos, IX. 143
ad Hæreditatem communem pertinentia non potest unus pro lubitu dispensare, II. 19. n. 2
contra Hæreditatem & cohæredes qui restituitur debet præstare quicquid ex hæreditate in rem ejus venit, VIII. 181. n. 12
circa Hæreditatem jacentem regulariter non est actio, V. 287. n. 1
Hæreditate paterna indignus habendus, qui post mortem ejus de liberanda ejus fide non est sollicitus, VIII. 60
patris per tutorem adita abstinere possunt pupilli sui juris facti sine restitutione in integrum, VI. 29
de Hæreditate non statuitur, nisi de hærede res certa sit, VIII. 192
Hæreditate jacente quiescunt actiones usque dum hæres adit hæreditatem, VIII. 192. n. 3
jacente non quiescunt actiones, si hæreditatis causam agi, vel defuncto consuli necessarium, etsi testamentum non est publicatum, & ideo hæres incertus, VII. 97
ex Hæreditate, quæ ad aliquem devenerunt, hæreditaria mansisse præsumuntur, VI. 237
super Hæreditate & inter cohæredes lis non obsistit creditorum petitionibus, V. 354
Hæreditates duorum si confusæ, utriusq; hæredes & creditores velut unius habentur, V. 15
Hæreditatum vulturii præoccupatores ut coercendi, III. 135
super Hæreditate transactio non extendenda ultra bona, quæ in lite fuerunt, VI. 149
Hæreditariæ rei distractionem non impedit unius hæredis absentia, IV. 398
res ante divisionem omnium hæredum sunt pro indiviso, VIII. 181. 9
actiones non possessorem sed hæredem sequuntur. II. 219. n. 7
Hæreditariarum rerum impendia atque meliorationes num res ipsas sequantur, VI. 239
Hæreditaria bona durante super hæreditate controversia, quando arresto vel sequestro constringi possint, II. 247. & 281. III. 189
bona non sunt, quæ quis emit, licet à cohærede, II. 254. n. 5
desinunt quando non ex successione, sed magis ære capientis quæruntur, II. 254. n. 7
bona Erbgüter quæ propriè dicuntur, VI. 235. & 237. n. 1
acta à quo & quibus sumptibus redimenda & exhibenda sunt, VI. 231
Hæreditariorum bonorum petitio ex hæreditate defuncti non alia quam existantium obtinet, VI. 236

ex

ex bonis Hæreditariis naſcitur obligatio, II. 113. n. 7
Hæreditarium debitum eſt, quod advocato debetur, qui in cauſa hæreditaria patrocinium præſtitit, VI. 231
Homo inter moventia eſt, rebus tamen immobilibus quandoque annumeratur, I. 90. n. 4
Hominis ſtatus ex diverſo reſpectu dividuus eſt & diſtractionem patitur, V. 54. n. 7
proprii matrimonium ſine domini conſenſu nullum eſt, V. 130
conditio cum dubia & incerta eſt tricennaria præſcriptione vindicatio excluditur, VI. 336
in Hominem jus proprietatis præſcriptione longi temporis acquiritur, V. 227. n. 5
Homines proprii non fiunt ex facto parentum nati liberi eorum, qui ruſticam conditionem aſſumunt, VI. 335
ad Homines proprios ex rationabili cauſa extenduntur, quæ de fugitivis in jure civili tradita reperiuntur, III. 161. n. 1
Homicidium caſuale impune eſt, nec civiliter de eo agi poteſt, I. 220
an ſine culpa factum quomodo dignoſcatur, I. 221
pecuniaria remuneratione jure civili non expiatur, I. 211. n. 1
Homicidii gravioris quæ indicia, VIII. 293. n. 2. 3. ſeqq.
inculpato ubi factum unde illud ſecutum certum, etſi pro defenſione ſua laboret, ad S. Cænam permittendus ditus non eſt, VII. 88
ordinaria pœna non irrogatur, cum vulnus lethale fuiſſe non conſtat, VIII. 116
Honor plerumq; injuriarum condemnato reſervatur, & ex quibus cauſis, III, 32. 7. 8. 9. V. 368. VI. 86. 87
Honoris titulus non denegandus litiganti ab adverſario, V. 259
Hordeum ex Pomerania exportare prohibitum, III. 316
Hoſpitatio munus reale eſt, VIII. 96. n. 9
Hoſpitationem militum locator an conductor ſuſtineat, II. 90
utriusque onus eſſe creditur, ſi non apparet, quo intuitu indictio fiat, ibid. n. 9
militarem qui ſuſtinet immunis eſt à penſitatione pecuniæ, quæ Servis vocatur, VI. 169
Hoſpitationis onere prægravatus an refuſionem à civitate exigere poſſit, VI. 171
Hoſti publico ſi quis gratificetur an & quomodo poſt pacem compoſitam plecti queat, VIII. 302
Hoſtium & his militantium bona publicantur, II. 23. 1
Hypotheca ſpecialis excutienda prius quam ad generalem pervenitur, etiam in dote, II. 116. n. 6
parit actionem in rem & conſtituitur per nudum pactum, VII. 49. n. 5
ſpecialis ſemper in dubio ſufficiens præſumitur, II. 116. n. 3
ſpecialis arctius ſtringit quam generalis, III. 76. n. 4 II. 44. n. 1

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0166
DFG

sub generali non comprehenduntur, quæ quis verosimiliter non sit oppignoraturus, ibid. n. 6
generalis cum speciali concurrens est tantum subsidiaria & non nisi hac excussa ex illa licet experiri, II. 116. n. 4. 5
inducitur illa formula ut ex bonis debeatur sive solutio fiat etiam in feudalibus, VII. 105. n. 4.
generalis omnia debitoris bona afficit, VII. 107. n. 3
publica sine lege constitui nequit, VII. 233. n. 2
in fundo constituta impedit, ne rustici ejus fundi alienari possint, III. 8
publica an fieri debeat in arbitrio partium est, non verò eam facere, VII. 178. n. 5
simulato contractui addita quatenus valet, ibid. n. 11
publica & quæ privata scriptura tribus testibus subscripta, vel tot testibus probanda, constituta, æquiparantur, nisi statutum vel consuetudo aliud velit, V. 158
publica præfertur privatæ, VII. 139. n. 1. 6. quæ ratio, n. 7
publica quomodo constituitur, VII. 179. n. 9
publica quæ per descriptionem in libro publico constituitur inscio ac invito debitore non fit, nisi ob contumaciam, VIII. 125
publica post solennem concessionem rei constitutæ non præfertur publicæ priori quando res nondum cessa fuit, constitutæ, VIII. 137
publica legitimo tempore impugnata postponitur privatæ priori, VIII. 138
impugnatur & revocatur ab anteriore creditore privatam hypothecam habente, VIII. 139
cum consensu domini in feudo constituta alteri sine novo consensu cedi potest, VIII. 284
publica probatur per duos testes pro obtinenda ejus præferentia, modo testes constitutioni interfuerint, & de eadem deponant, VIII. 362
simulato contractui adjecta judicatur ex qualitate contractus cui accedit, VIII. 363
tacita ex administratione tutelæ pupillis competens transit ad hæredes, sed non ejus privilegium, VIII. 393
in re vendita potior est omni alio pignore, VII. 251. n. 1
generalis afficit res omnes sub illa comprehensas, IV. 190. 9
generalis non comprehendit feuda, IV. 321
bonorum quæ in dubio aut sub lite sunt cautionem idoneam non efficit, VI. 82
generalis quando & quos fructus feudi complectatur, VI. 353
testamento constituitur, VIII. 392. n. 2
quam unus fidejussorum pro sua indemnitate impetrat, proficit etiam alteri qua debitorem aliosq; ejus creditores, qua impetrantem non aliter, quam ut sine damno ejus fieri potest, VII. 103

ex generali quomodo experiri licet, VII. 107
quænam publica habenda, VII. 139
coram judice extra locum judicii constituta non est publica, VII. 179
ex eo non fit publica, quod tribus testibus potest probari, VI. 233
ex pacto inter fratres inito creditores non potiuntur, etsi illi sibi invicem de ea suæ securitatis gratia caverunt, VII. 236
in Pomerania tribuit jus prioritatis in feudalibus bonis, licet non sit cum consensu domini constituta, VIII. 446
Hypotheca per contractum vel testamento constituta actio hypothecaria contra unum hæredem, qui res obligatas possidet, competit in solidum, IX. 183. limit. n. 1
Hypothecæ in villa constitutæ vis quoad rusticos, IV. 25
publicæ variæ species sunt, VII. 139. n. 8
specialis excussionem debitor, ejusque successor recte objicit, II. 117
generalis & specialis alienatæ differentia, VII. 192. 5
privatæ fides contra tertium deest, VII. 332. n. 1
fructus etiam hypothecæ sunt, III. 76. n. 6. declarat. generalis quis effectus, VIII. 396. n. 3
de Hypothecæ simulato contractui adjectæ vi & prærogativa, VIII. 353
Hypothecam suam sciens alienari permittens an ei renunciasse censeatur, II. 205
publicam non facit nuda confirmatio Principis, VII. 232. n. 23
generalem habens, si in certam rem immobilem se immitti curaverit, non potest ad eam, quam posterior creditor nactus, redire, II. 285
suam violenter occupans perdit jus crediti, I. 95
specialem habens non tenetur in concursu se reliquis creditoribus jungere, II. 287
generalem habenti creditori, utut electa una re, aliam vindicare & prosequi integrum est, VII. 183
habens specialem & generalem, in hujus aliqua imissus non cogitur specialem excutere, nisi secundus anterius imissione jus habet, VII. 357
quam mater in bonis ejus constituit filius ratam habere debet, ubi vel hæres ejus est, vel in hypothecam consensit, VII. 406
ad Hypothecam acquirendam præcipue requiritur, ut constituta sit ei, qui ex ea securitatem crediti quærit, VII. 236. n. 1
probandam pro obtinenda ejus præferentia sufficit binarius testium numerus, dummodo constitutioni hypothecæ interfuerint, VIII. 352
in Hypothecam succedit sine cessione aut conventione creditor posterior, cujus pecunia prior demittitur, VI. 360
si Hypothecam mulier ejusque hæres pro debito ejus, cujus hæres existit, in suis bonis constituat, frustra creditorem

torem ad bona defuncti remitti postulat, VII.406
in Hypothecam factas à tertio meliorationes & impensas, quatenus refundere teneatur immissus, V.397
contra Hypothecatæ rei tertium possessorem ex instrumento paratam executionem habente executivè agitur, VIII.191
Hypothecaria non facit rem litigiosam, V.326
non sequitur personam, sed rem, III.118 3. VII.107.4
contra unum hæredē rectè intentatur, VII.412.3.4
competit non tantum si ab initio pignus constitutum, sed etiam si postea certæ res à debitore ut solvendi medium sunt assignatæ, VII.49.n.4
cum actione personali cumulari potest & illa relicta hanc persequi licet, VII.203. VIII.189
quando contra tertium competit, VII. 124. n.5.6.7
præscribitur decennio inter præsentes à die distractionis bonorum, sive factæ discussionis computando ab emptore bonæ fidei, VII.192.n.3
post adjudicationem certæ rei non est amplius contra alios possessores, VII.183.n.1
agens non tenetur à tertio possessore ex bonis hypothecatis quantum ad solutionem sufficit recipere, V. 320
agens creditor adversus tertium possessorem ad concursum creditorum non est remittendus, V.198
Hypothecariæ actionis effectus quis, VII. 107. n. 8. 406. n. 5. 6
ab Hypothecaria contra emptorem rei oppignoratæ creditor non excluditur per præscriptionem, ubi agere nondum licet, VII. 192
ex Hypothecaria actione solus possessor non illius consortes aut debitor citari debent, nisi ad preces possessoris, VIII. 190
in Hypothecaria quomodo petitio formari possit, V.181
Hypothecarius creditor non necesse habet tantum suam specialem hypothecam persequi, VIII. 126

I.

JActare suum nemo præsumitur, IV.171. n. 5
Idoneis deficientibus admittuntur minus idonei, II.48. n. 11
Ignorantia non debet proficere his quibus imputari potest negligentia, III. 5.5
quomodo probatur, III.81.n.16.17
excusat à delicto, III.121. n. 3
facti alieni præsumitur, ibid. n.4
justa est, quæ ex facto alieno & cujus probabilis causa est, VII.174. n. 1
probabilis excusat, II.223. n.3
Ignorantiæ facile succurritur, ne quis decipiatur aliorum fraudibus, VII.174. n.3
Ignorantiam probandi juramentum medium est, quasi ordinarium, V.270. n.7

affectans non juvatur, sed pro sciente habetur, II. 48. n. 9
Ignorat qui substantialia contractus nescit, II. 223. n. 4
Illiquidum non statim facit alterius negatio vel exceptio, II. 16. n. 2. III. 369
in Illiquidis executivè non proceditur, II. 262. 3
propter Illiquida nihil ultra debetur, quam cautio de præstando quod deberi apparebit, III. 79. n. 8
Illatorum designatio ab uxore scripta à marito expresse vel tacite approbata contra eam probat, V. 65
de Illatis uxorum summarie procedendum & quomodo, IV. 263
Immissio in rem oppignoratam quando locum habeat, I. 15
quid operetur, I. 20. VII. 135 n 1. 2
fieri potest in rem magni precii pro credito non magno, I. 74. n. 3. 4. 5
post concursum facta nihil juris aut prioritatis tribuit, VII. 135. n. 3. 4
salvo jure tertii decreta & facta intelligitur, I. 141
non statim alterius, qui in fundo est, ejectionem infert, I. 142
ex secundo decreto non fiat, nisi debitum sit liquidum, I. 206
præsupponit judicatum liquidationis, ibid. n. 3
tribuit creditori possessionem & usumfructum excluso debitore, I. 208. n. 1. VII. 69. n. 1
in possessionem aliquorum pignorum non liberat debitorem, sed distractio, VII. 183. n. 8
omne jus utile debitori aufert, & creditori tribuit, I. 208. n. 7
distractionem & administrationem permittit, ibid. n. 2. 3. 4
est argumentum existentis debiti, II. 214. n. 11
speciale pignus in re in quam facta est tribuit, II. 285. n. 2
ex L. fin. C. de Edict. D. Adrian. toll. quando decernatur, II. 281
decreta non debet suspendi per liquidationis exceptionem, III. 16
non ultra quam opus est, nec in alterius injuriam extendatur, III. 82
non reddenda creditori, qui fructus percipit, antequam rationes reddit, III. 320
à defuncto impetrata, post hujus transactionem aut patientiam translationis in emptorem non durat hæredi, III. 338
Immissio unius creditoris non impedit immissionem alterius, IV. 83
unius creditoris omnibus aliis prodest qui eandem causam & titulum habent, I 112. n. 1. VII. 103. n. 2. V. 3. n. 3
in feuda pignus tribuit, IV. 21. n. 6. V. 37
contra tertium non est decernenda, sed ordinario opus est processu, IV. 84
complectitur saltem sufficientia, & immissus potest impedire ne & alius immittatur in id quod supereſt, IV. 212
ex constitutione Ducatus Bremensis qualis sit V. 36. nihil nocet creditori, cujus jura sunt potiora, IV. 324 n. 7. V. 351

ex

ex primo decreto vel pro securitate crediti pro nuda interlocutoria habetur, & ab ea non appellatur, V. 351
antequam decernatur, si uxor debitoris interveniat quid considerandum IV. 59
in res debitoris, ex iisque fructuum perceptio non excludit ab actione contra fidejussorem, IV. 261
semper fit salvo aliorum jure & nihil præjudicii habet, IV. 83. n. 3
decernenda non est contra alium quam debitorem, IV. 84
ex L. ult. C. de Edict. D. Adrian. tollendo in bona decreta ad fructus recte extenditur, IV. 166
ex constitutione Ducatus Bremensis non tribuit pignus prætorium, IV. 109. n. 2
creditoris quando in profugi ut latitantis bona fieri potest, VI. 41
in pignus ex causa crediti qualem in Pomerania effectum habet, VI. 172. n. 8
authoritate Regiæ commissionis facta quid operatur, VI. 175
ex secundo decreto diversimodè fit vel in omnia debitoris bona vel saltem in quædam tam pro sorte quam usuris, VI. 114
ex primo & secundo decreto quid operatur, VI. 58. n. 1. 7
ab uno in inferiori ab altero in superiori judicio quomodo expedienda, VI. 230
ab adjudicatione & distractione quomodo differt, VIII. 300. n. 5
creditoris in bona debitoris nihil mutat ex jure & condictione conductoris, VII. 69
ex causa judicati fit in ædes quas debitor condemnatus ex causâ pignoris tenet, etsi alterius sit, VIII. 206
varium habet finem, I. 142. n. 3
Immissionis effectus post illam non est suspendendus, VI. 130
ex secundo decreto effectus est fructuum perceptio, VI. 130. n. 1
immissionis ex causa judicati effectus, VI. 22. n. 9
Immissionem vel adjudicationem judex uni præ altero non tribuat sed de omnium jure prius cognoscat, VIII. 491
Immissus si turbatur defendendus & si dejiciatur restituendus, IV. 97. si sc. immissi possessio certa.
locationi debitoris stare cogitur, mercedem tamen non percipit, VII. 69 n. 3. 4. 5.
potest in concursu creditorum liquidatione defungi sed non habet necesse, VII. 250. n. 4
posterior non tenetur priori offerre, IV. 212
potior est eo, qui ex constituto possessionem prætendit, V. 159
prior contra anteriorem quando defendendus, V. 364
semel ob liquidũ debitum ad liquidandum ultra non tenetur, I. 206. limit.
tenetur ad rationes de fructibus perceptis quos imputet in creditum, III. 320. n. 5
excussionis exceptione adversus anteriorem & generalem hypothecam

se tueri potest, II. 286. non vero specialem, ib. n. 5
collectas non sustinet sed fructus jure pignoris percipit, VII. III. n. 6. 7. 8
creditor an & quando post amissam possessionem à debitore fructum cũ re juste repetit & impetrat, IX. 36
creditor imputat in creditum fructus non tantum perceptos sed etiam percipiendos secundum præsentem rei conditionem, IX. 41
creditor cum restitutionem rei fructuumque ex edicto prætoris aut Can. redintegranda petit, non remoratur probatio liberationis, hæc tamen excludenda non est, donec ista facta fuerit, IX. 83
Immissio creditori quia ad inopiam divergit & ideo bonis cedit, non statim adimenda collectio & perceptio fructuum multo minus reddenda debitori, IX. 49
semel ob creditum debetur restitutio rei & fructuum etiam percipiendorum nisi statim doceatur exceptio liberationis, IX. 82
contra Immissum in bona debitoris defendendus est creditor alius, qui ex bonis istis possidet, donec illa discutiuntur, IV. 216
ex Immissis pluribus creditoribus quis fructus percipiat, IV. 83. n. 5. & 109. V. 38
Immixtio quando præsumatur ex possessione rerum hæreditariarum, I. 72. n. 7
cessat in hæreditate damnosa, ib. n. 6
Immissoriales sunt stricti juris, III. 83. n. 3
Immixtionis præsumptio semper est de suo hærede, IV. 144. n. 6
Imobilia bona quatenus relevant à satisdatione, VIII. 322. n. 4
pro Immobilium possessore habetur qui tabernam eine Kramlade habet, VIII. 304. n. 1. 2
Immunis in casu necessitatis non ultra quam necesse, est gravandus, VIII. 1. n. 1. 2
onera subiens immunitatem amittit, VIII. 256
pendente lite quando immunitate fruitur, VIII. 257
defenditur per provocationem ad superiorem, I. 149. n. 12
Immunes si mercaturam exercent ejus oneribus fiunt obnoxii, III. 158
ex jure communi saltem ad charitativum subsidium tenentur, VIII. 245. 4
ob necessitatem in subsidiũ tantum tenentur & excussis cæterorum munium facultatibus. VII. 144. n. 7
alias sed pro extremis necessitatibus & defensione adversus illas oneribus obnoxii tenentur etiam ad onera quæ ante istas sed ad ipsasmet advertendas & defensionem parandam sustinentur, VIII. 454
Immunium liberi non gaudent singulari & personali parentum immunitate in oneribus realibus, VII. 458
Immunitas non præsumitur sed potius injuria & error, IV. 210. n. 2
in dubio concessa non intelligitur, III. 180. n. 5
clericis maxime invidetur à civitatibus, VIII. 144. n. 10

col-

collegio concessa etiam ministris competit, VIII. 243. n. 2. 3. 5. II. 173
amittitur non usu vel contrario usu, VIII. 256. n. 1. 2. V. 71. n. 2. 5
generaliter concessa continet exceptionem belli, VIII. 454. n. 6. 7
generaliter concessa an pertineat ad ea, quæ subsequens necessitas vel utilitas publica exigit, de qua ante non fuit cogitatum, V. 119. VIII. 1. n. 1. 245. n. 5
ut ut generalis, non liberat à vectigalibus quæ mercimonii causa solvuntur, III. 157
Immunitas sub certo respectu impetrata extra illum cessant, ib. n. 5. 158. n. 3
ratione officii competens non extenditur ad ea quæ ab officio sunt aliena, I. 108
est stricti juris, III. 309. n. 8
Professorum ab oneribus realibus & personalibus nititur jure communi, VII. 143. n. 1. à toto orbe Christiano approbatur, n. 2
respectu certæ artis vel mercaturæ impetrata non extenditur ad alia, III. 310
quibus competit, iis etiam permittendum ut habeant in quo immunitate fruantur, VII. 143. n. 9
ex oneroso titulo competens nulla plenior & favorabilior est, ib. n. 11.
ministris alicujus concessa competit iis etiam loci civibus, at non quatenus alia negocia datiis & oneribus obnoxia exercent, III. 311.
tempore necessitatis cessat, VII. 144. n. 1. etiam in clericis & Academiarum Professoribus, n. 3
ut cesset, qualis necessitas requiritur, ibid. n. 4. 5 6
à collectis longissimo tempore præscribitur, IV. 210. n. 3. VIII. 312
nobilium an pertineat ad bona paganica seu olim tributaria postea ab ipsis comparata, IV. 34. n. 2
non facile concedenda ubi autem semel impetrata sustinenda, V. 224. 5
pro annuo canone concessa ad extraordinaria onera non porrigitur, VI. 293
personalis non egreditur personam, VIII. 376. n. 2
generalis ex privilegio ad extraordinarios casus non pertinet, VIII. 245
respectu certæ functionis extra eam egressa ad conditionem muneribus obnoxiam non proficit, VIII. 255
unius ita accipienda & in usum deducenda est, ne aliis ex ea onus augeatur, quatenus apertum concedenti esse facultatem ita istam concedendi, VII. 30
privilegiatorum transit ad possessores bonorum immunium cum ab ipsis causam habent, VIII. 376
competens ex privilegio vel contractu etiam ad viduas immunium pertinent, VIII. 456
eorum qui sunt à Consilio vel Ministerio Principis, ex jure communi nititur, & non facit civitati, in qua habitant locum detractioni partis ejus, VIII. 455

Eccle-

Ecclesiæ qua ejus bona cessat in casu necessitatis, nisi in illum eadem expresse concessa fuerit, VIII. 374
data generaliter à muneribus civilibus von Bürgerlichen oneribus und Beschwerden / non pertinet ad onera realia, nisi specialiter nominata, IX. 23
Immunitatis possessor quando contra Magistratum defendendus, IV. 210
concessio ad Regalia pertinet, VII. 33. n. 1
concessio quando cum onere aliorum subditorum facta censetur, ib. n. 7. 8. 9
à vectigalibus causa appellabilis est, VI. 397
privilegia in bello quiescere debent, VI. 420. n. 9
ministrorum Principum à decimatione seu detractione in civitatibus usitata jus & usus, VI. 28
Immunitatem prætendens quatenus appellare possit & quatenus in possessione defendendus, III. 304
à collectis quando possessor probet, III. 205
ab oneribus, quæ possessoribus vel patrimonio indicuntur, nulla privilegia præstant, IX. 23. n. 1
exemptorum necessitas quidem excludit sed jurisdictioni atque executioni eorum à quibus exempti sunt non subjicit, VIII. 2. n. 3. 4
Academicam quando casus necessitatis facit cessare, VIII. 98
circa Immunitatem fundata est intentio ex catastro nec non solutione tributorum per longum tempus, VIII. 188
Immunitate successores non potiuntur bona ad alium transeuntia nec contribuendi pristinum modum mutant, IV. 106
Academica quando Professores actu non legentes nihilominus gaudent, VIII. 99
in Immunitate Professores Academiarum à realibus oneribus, etiam qua bona sub urbana jurisdictione sita, defendendi sunt, donec non competere docebitur, VII. 143
Impedimentũ sistit cursum fatalium, I. 14
quod actum facit valde difficilem licet non impossibilem sufficit ad restitutionem in integrum, II. 211
cum notorium est etiam sine protestatione cursum fataliũ sistit, si statim probetur inevitabile, VII. 68. n. 4. 5
valetudinis justum habetur, II. 211. n. 3
regulariter nõ præsumitur sed probanda, II. 212. n. 1
non prodest si removeri potest, II. 211. n. 1. II. 208. n. 1. VIII. 438
juramento probatur, II. 212. n. 2. 4
quod potuit declinari non excusat, II. 11. n. 3. II. 270. n. 5. V. 195. 4
justum excusat à lapsu temporis & pœna, II. 356. n. 19
justum est quod ex loco non tuto & calamitate bellica oritur, ibid. n. 10
notoriũ à judice recte attenditur, II. 369
affectatum habetur quod evitare licet, V. 195. n. 4
est causa impetrandæ prorogationis, VI. 338. n. 2

notorium sistit lapsum termini probatorii, nec eget restitutione in integrum, VIII. 295
notorium quando efficit ut appellatio non minus deserta fiat, VI. 40
ejus qui se arctavit non attenditur, VIII 438. n. 2. 3
non excusat diutius quam durat, VI. 90
ab alio illatum nõ juvat debentem, nisi etiam pro eo removendo diligentia sufficiens docetur, VIII. 166. n. 2. 3
propter impedimentum non labitur terminus legis aut contra lapsum facilis restitutionis impetratio, II. 235. n. 5
Impedimenti difficultas non juvat cum de lucro agitur, II. 211. 2
dijudicatio judicis arbitrio relinquitur II. 212
de Impedimento si satis doceatur vel constet sine solennitate legali dilatio tertia vel ulterior dari potest, V. 201
Impeditus dici nequit qui removere potuit impedimentum, I. 11. n. 3
Impendia pro Ecclesiæ necessitate imponuntur ex consuetudine, III. 183. n. 1
sibi onerosa dominus rem suam repetendo restituere nõ tenetur sed tantum deductionẽ sinere, VI. 249. n. 5
Impensa in res non ex fructuum quantitate sed rei necessitate censenda, II. 210. n. 3. 4 (210. n. 5
boni viri arbitratu præstanda est, II.
non nocet cuiquam quæ sine incommodo rei detrahitur, aut precio non iniquo relinquitur, II. 213. n. 3
Impensæ immodicæ & superfluæ non debentur, II. 210. VII. 5. n. 3
superfluæ quæ habendæ, ib. n. 1. 2
utiles debentur licet fructus sint exigui, III. 210. & licet cum re perierint, II. 227. V. 263. n. 6. licet impensæ effectum non habuerint, III. 41. n. 5
ex conventione debitæ etiam sine mora debitoris adjudicantur, VII. 5. n. 1. modo sint probabiles, n. 2. & debitor eis causam dedit, n. 3
in rem alienam factæ an juxta æstimationem operis, an designationem impendentis reddẽdæ, III. 41. n. 2. 3. 4
quando compensantur, VI. 52
Impensæ quibus res conservatur & melior fit in concursu creditorum anteferuntur aliis creditis, VI. 330
quidem citra moram debentur ex conventione, at non sine causa, VII. 5
quæ ex lege in pœnam alterius tribuuntur etiam lite principali finita petuntur, VII. 351
descriptio in libro, sola non est sufficiens argumentum repetendi animi, VIII. 195
Impensam utilem & necessariam quam conductor facit, tollere potest sed non cogitur, IV. 75
Impensarum inutilium causa nec retentio nec repetitio est, II. 150. n. 6
ad Impensarum liquidationem non sufficit solum juramentum, VII. 6
Impensarum ex officio judicis & jure actionis debitarum quæ differentia, VII. 351. n. 1. 2. 3
materia judicii est arbitraria, II. 128. n. 12. III. 42. n. 4
delicatarum non habetur ratio, III. 44. n. 3

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0175
DFG

repetitio oritur ex debito locatoris quod præstare debuit, III. 119. n. 8
in Impensarum in fundum conductum examine quomodo procedatur, III. 42
taxatione spectatur tantum necessitas, III. 44
taxatione quando viduæ expendentis designationi creditur, III. 41. 7
Impensas repetere non potest, qui contra prohibitionem impendit, III. 119
nisi cum aliqua necessitate alterius causa factæ sint, ib. n. 2
servandi ordinarium remedium est retentio, V. 397
necessarias malæ fidei possessor repetit, III. 119. n. 5
& melioramenta quando & quatenus detinens petere possit, antequam cedat, V. 397
ad Impensas justus litigator tenetur, ex quo malam causam fovere incipit, VIII. 490
in Impensas ut victus condemnetur non sufficit alterius victoria & miseria vel egestas, V. 30
litis condemnatus quas restituat, III. 120. n. 1. 3. 4
ob Impensas voluptuarias non datur actio, VII. 5. n. 7
Imperans imperium hominum adjectione potius quam pecuniarum copia augere debet, VII. 266. n. 8
Imperantium est sollicitudo, ut nec appellationum facultas gravatis præclusa, nec etiam apud litigantes abusus liber & impunis sit, III. 188. n. 1
Imperator solus in Germania judicem dare potest, à quo non appellatur, III. 187. n. 1
nec motu proprio nec ad partis instantiam causas à summo Tribunali avocare potest, II. 249. n. 7
nonnisi cum ordinum consensu leges Imperii ferre potest, II. 74. 4
Imperatoris in Germania summa & universalis jurisdictio est, sed non ubique competens, I. 232. n. 4
Imperium merum non infert jus Fisci nec regalia, V. 333
Romano-Germanicum multum differt ab antiquo, I. 102. n. 3
Imperii Principes utuntur constitutione L. fin. C. de quadrien. præscr. VII. 67. 4. seqq.
Principibus applicantur leges & jura de Imperatore loquentia cum suis territoriis, VII. 67. n. 6
in Imperio Romano-Germanico duplex summum est judicium, I. 250. n. 12
ab Imperio mero discernenda sunt Regalia, VI. 252
Impersonalia verba locum injuriarum actioni non faciunt, VII. 113. n. 1. limit. n. 2. 3
Impersonalitas frustra objicitur ubi de mente dicentis per argumenta constat, ib. n. 3
Implementum in actione præscriptis verbis probandum ab actore etsi de illo excipit reus, VIII. 317
Implementi probatio incumbit ei qui ex contractu actionem instituit, IV. 332
probatio incumbit reo si actor in non impleto se fundet, V. 28

exce-

exceptio naturalis in jure favorabilis VII. 318. n.5
prioris vel paris replicæ non est locus in actione ex contracto innominato, VIII.319.n.1.2
exceptio non retardat solutionem precii, nisi de præstandis vel faciendis res liquida sit, VII.102
pro Implemento quando est habendum quod per eum non stat cur impletur, VIII.318
non Impleti contractus exceptio peremptoria est, III.27. n.4
non Implenti contractum à sua parte denegatur actio, I.127.n.7
obstat non impleti exceptio, I.175.n.5
ei qui Implevit duplex competit actio, præscriptis verbis & condictio causa data causa non secuta, III.27.n.5
non potest arguere alium qui ipse non implet quod ei implere incumbit, VII.100. n.7
Impossibilia injungens judex gravat, & quomodo ad possibilia reducenda, II.368
vel his paria valde difficilia non sunt imponenda partibus, II.224.4
per æquipollens præstantur, VII.99.n.9
Impossibilium nulla est obligatio, I.45. II. 368.n.3. VII.99.n.2
Impossibilitas in qua aliquis se ipsum conjicit non excusat. VII.99.n.4
Impossibilitatis objectio non excludit executionem ante factam excussionem, VI.8
Improbum est negare quod sibi non nocet alteri prodest, IV.207. n.6
quæ Imprudentibus accidunt fatalia sunt, III. 124. n.3 (n.2
Impunitas peccandi illecebra est, VII. 68.
Inæqualitas magna excludit præsumptionem contractus, IV. 235
Incarceratus sua innocentia fretus mandatis juvandus ut aut accusatio aut inquisitio maturetur, VIII. 216
Incidens articulus quatenus reguletur secundum causam principalem, III. 83. n. 4
causa an in foro causæ principalis judicanda, III.280
Incolatus contrahitur per domicilium, II. 160.n.5. VII. 365. n.2
Incolatum amittendi modus non est non præstatio debiti civilis, VI.117
Incola etsi privilegiatus civitatis jurisdictioni obnoxius est nisi expresè exemptus, III. 309 (n.5
obnoxius est statutis civitatis, II. 160. quis, III.165. n.2.5
à mercatura non est excludendus etsi non civis, nec oneribus civitatis obnoxius, III.105
ad jus civitatis recipiendum cogi potest, etiam pignoribus captis, nisi singulari concessione ad incolatum admissus, IV. 85. & 196
Civis loco est & subditus civiumque jure fruitur, VI.109. VIII.365. n.1
Incolæ an jure detractionis, Abschoß/ obnoxii, II. 160
& cives ut differant, II.160.n.6
competit usus privilegii quod loci ratione competit, VI. 109
concessa immunitas pro annuo canone

ad extraordinaria onera non porrigitur, VI.293
In Continenti ut accipiatur, II.248.n.6. conf. VIII.315.n.1.2
liquidatio faciēda ut intelligitur, III.319
probare quid sit, VI.234.n.3
incompetenti judici impune non paretur, ipse vero non impune contumelia afficitur, VI.78 (154
de Indignis jus ff. & C. non abrogatum, V.
ut Indigno merito aufertur hæreditas qui parentibus violentas manus aut os maledicum intulisse arguitur, V.153
Indebitum sciens qui solvit non repetit, II.113.n.5
Indebiti exceptionis contra scriptam cautionem oppositæ probatio cui incumbat, VII.336
ad Indebiti probationem satis est non deberi nisi prævia liquidatione seu probatione, eamque haud præcessisse, VIII.337
Indemnitatis promissio ab uxore fidejubenti pro marito facta non est intercessio, nec comprehenditur sub SCto Vellej. VI 22
Indemnitatem qui alii promittit non alimentum recipit, sed propriam obligationem suscipit & facit, VI.22.n.9
Indicia reo sunt communicanda ut contra ea se defendat, II.321.n.5
Individua facta sunt quæ separari nequeunt, II.266.n.1. VII.350.n.3
Indultum moratorium non proficit debitori res oppignoratas reluenti, VI.366
Inepta petitio rejiciēda, III.145.n.2. V.92
Inepti libelli exceptio non admittitur, nisi modus vel causa ineptitudinis allegatur, V.197
Ineptum libellum vel petitionē, quando judex ex officio recipere debet, V.92
Infamia condemnationis evitatur ex temperamēto sententiæ, II.340.n.9
injuriam condemnato quando & quomodo remitti debet, VI.86
Inficiationis legati pœna dupli est quam meretur cui ab initio causa litigandi non injusta fuit, sed postea esse desiit si ipse litem tunc non omisit, IX.64
Infeudatio non potest universitati & civibus jus demere, VIII.187.n.4
qua Inficiationis legati pœnam non dolus in litigante requiritur, sed tantum litigii temeritas, IX.65
Ingredi prohibitus in fundum alterius si ingrediatur, an prohibenti injuriam vel de vi teneatur, VI.207. III.397. & 387
Ingressus in fundum alienum invito domino parit actionem injuriarum & pignorationi locum facit, I.34.n.8
Inhibitio nonnunquam decernitur antequam appellatio recipitur, I.5
regulariter non decernitur tertio appellante, I.10.n.2. nonnunquam autem decernitur, I.10
regulariter decernitur facta appellatione, II.149.n.1
specialis ob defectum potestatis in faciente & iniquitatem facti evidentem pendente appellatione fieri debet, VII.145
aliquando non valet licet appellatio devolvatur, II 39.n.5
ultra certum objectum non extenditur nec aliis ac quæ in lite sunt personis nocere debet, I.75.n.8

actus

actus injusti justa est, III. 133. n. 11
decreta non pertinet ad ea quæ sunt legis, ejusque executionem spectant, II. 39. n. 1
non decernitur cum ab interlocutoria appellatur, II. 52. n. 5
citationem partis adversæ & examinationem causæ prærequirit, ib. n. 5. 6
in causa concernente interesse publicum locum non habet, VII. 187. n. 2
ad tuendam appellantem, in possessione decernitur, ib. n. 4. 5
generalis decernenda non est ubi non de jure exigendi sed de quantitate controversia est, VI. 207
executionis species est, VI. 217. n. 2
sine causæ cognitione non decernenda, VIII. 84. n. 1
decreta stricte est observanda, ib. n. 2
quandoque in simplicem resolvitur citationem, ib. n. 4
in causa precari quando decernitur, VIII. 409. n. 2. 3
etsi ab initio decreta postea tamen pro defendenda possessione fieri debet ubi appellantem possidere apparet, VII. 187
non decernitur nisi fundata JCtione & spectata appellatione non injusta, I. 5. n. 1
usus rei pendente lite sine causæ cognitione contra possessorem injusta & nulla est, I. 27
in causis pignorationum quando post appellationem interpositam decernenda, I. 35
in interdictis retinendæ possessionis quando non fiat, I. 35. n. 4. I. 46. V. 200
est mandatum sine clausula, I. 35. n. 10
non facienda, nisi visis actis & causa cognita, si unus creditor in concursu plurium appellat, I. 57
in appellatione à decreta commissione ad perpetuam memoriam non decernitur, & si forsan decernitur, non attenditur, I. 50. n. 1
in appellationum causis regulariter decernitur, I. 75
de non prosequenda lite est injusta, I. 96. II. 29
quando non fiat, I. 186. IV. 266. n. 7
contra ea quæ ex contractu pro quo sententia à qua lata, an fiat, II. 14
specialis sine causæ cognitione multo minus visis nondum actis contra partem parti decerni non debet, II. 189
in causa nullitatis an habeat locum & an in criminalibus, II. 273. IV. 302.
in causis inter Magistratum civitatis & collegium opificum exortis an decernenda, III. 37. V. 325
in processu super constitutione Ducatus Bremensis von wucherlichen contracten quando non decernenda, III. 107
in executivis non decernitur ante visa acta, III 107
in extrajudicialibus non nisi visis actis decernitur, III. 107. n. 4
sine appellatione facta judicem non impedit, III. 394
contra privilegium ne appellatus eo uta-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0179
DFG

utatur, quando locum habeat, III. 398
in appellatione extrajudiciali quando decerni possit, V. 79
restringenda ad illud de quo appellatum, IV. 268
in causis collectarum quando decernatur, V. 224
in causis quæ in publicum præjudicium vel commodum vergere possunt non statim decernenda, V. 83. uti in causa exemptionis contra Fiscum, ib.
ab Inhibitione excipitur ubi constat possessorem nullum jus habere, II. 213. 6
Inhibitionis decernendæ regula, IV. 266. n. 7
Inhibitioni nõ parens haud condemnandus est in mulctam quamdiu parendi causa sub lite versatur, VIII. 84
ante Inhibitionem quæ statuti vel ordinationis effectũ suspendit cognitio & qualis præmittenda sit, VI. 217
Inimicitia qualis ad repudium vel negandam consummationem voti conjugalis justa sit & sufficiens, IV. 44
justa ex quibus causis oriatur, IV. 45
cum judice facit locum exceptioni de loco non tuto, III. 153. n. 4
Iniquitas notoria devolvit causam ad superiorem, II. 374. n. 7. etiam sine appellatione, IV. 107. & 139
Injuria sine animo non est etsi verba vel facta sunt injuriosa, VII. 112. n. 6. V. 220. n. 5
non fit ei contra quem juste judicatur, VII. 155. n. 12
dissimulatione tollitur, VIII. 63. n. 3
ob omissam vindictam remissa per novam injuriam non restauratur, V. 362
quæ statim non vindicatur, remittitur, V. 571
in judicio illata ab eo judicio cognoscitur & coercetur, V. 374
Injuria resultans ex actu super quo litigatur, non potest nisi post litem finitam vindicari, occasione autem litis facta statim vindicatur & punitur, V. 375. n. 5
est ut quis cogatur de rebus suis quidquam pati aut facere invitus, I. 208. n. 9
adversarii & defensionis necessitas non excusat typis explicatam Apologiam, VI. 135
militaris pro casu fortuito habetur, VI. 170. n. 4. 171. n. 1
judicis nocet tantum ei contra quem pronunciatum, VI. 43. n. 7
ministris publicis illata nisi notoria, sine ordine judiciorum non est vindicanda, VI. 294
quando habetur notoria ut judici vindicare liceat, VI. 344
ex ore & animo dicentis non ex sensu sibi applicantis æstimanda, VII. 112
Magistratui illata vid. Magistratus.
ab Injuriæ pœna, ut convicii veritas excusset, requiritur ut publicè interfit crimen propalari, & propalatio eo fine fiat, sine animo injuriandi, V. 390
Injuriæ taxatio à judice etiam sine juramento partis aliquando fieri potest, IX. 170

Injuriam infert qui causam dat injuriæ, II. 204. n. 4
infert qui honoris titulum non tribuit, V. 259. n. 4
non facit qui jure publico utitur, II. 105 n. 7
uxori maritus in dubio remisisse intelligitur, VII. 163. n. 4
recantare nolens condemnatus in contumaciam relegari potest, II. 105.
quisque injuriatus taxare potest, VII. 112. n. 1
non ex sensu patientis sed adfectu facientis æstimare convenit, ib. n. 7
contemnere viri est magnanimi, I. 223. n. 6
dissimulatione tollitur, ib. n. 6
non infert qui suo & publico jure utitur, II. 51. n. 3
publicis scriptis vindicare licitum non est, IV. 202
quando judex ex officio punire potest, VI. 12. & 78. n. 6
in Injuriam sibi illatam quę sit potestas judicis vel magistratus, VI. 343
contra injuriam quę æqua existimationis reparatio, III. 30
de Injuria pacisci, at non transigere nisi autoritate judicis vel Magistratus licet, I. 223. ratio differentiæ traditur, n. 10
pacisćens vel transigens evitat infamiam, si protestetur quod litis vitandæ causa faciat, ib. n. 8
Injuriarum præscriptio annalis interrumpitur tantum litis contestatione non citatione, V. 370. an etiam per libellum Principi oblatum, ibid.
æstimatio juramento quando fit, VII. 112. n. 2. 3
actio per maturam declarationem impeditur, VII. 113. n. 4. nec interest jurato an sine juramento declaratio fiat, ib. n. 4
in causa judex extra ordinem statuere potest, I. 224. n. 13
agere non possit tertius ex literis ad alium scriptis in quibus nominatus, V. 220
actionis persecutio contra hæredes non habet locum sive civiliter sive criminaliter agatur, licet lis contestata, II. 136. nec datur hæredibus, VI. 164. n. 6
pœna est arbitraria, & quomodo, III. 31
condemnatus est infamis, nisi judex honorem reservet, quod ipsi arbitrarium & quomodo, III. 32.
actio & retorsio se mutuo excludunt, V. 337
actio evaditur si reus actori præstat id quod in judicium venit, I. 224. n. 9
actio non datur adversus eum qui nocentem infamavit, I. 105. 3
in causa remissionis loco mors est, VII. 163. n. 5
actio licet per declarationem maturam sublata sit, publica tamen vindicta non est sublata, sed judex ex officio contumelioſa verba punire potest, VII. 114. n. 1. 2
actio non aliter adversus judicem datur

tur quam si hic male judicando uni litigantium nocuit, II. 103. n. 5
actio ad palinodiam est civilis & cumulari potest cum criminali, & tum in ea appellari potest, licet in criminalibus appellatio non admittatur, III. 33
ex lite ortarum nomine agi non potest nisi lite finita, etiam à tertio, III. 418. limit.
non tenetur testis ob dicta ad articulos, IV. 20
occasio nasci non debet unde jura nascuntur, V. 208. n. 1
deprecatio pœna non est, VI. 88
condemnato quando & quomodo infamia remitti debeat, VI. 86
actionem suspendit exceptio litis pendentis super causa unde injuriæ nascuntur, VI. 136
actioni quando locus contra sponsum refractarium, VI. 62
mutua est compensatio qua tolluntur, VI. 52. n. 2. IX. 154. n. 4
actioni quando verba impersonalia locum faciunt, & quid super iis statuendum, VII. 113
ab actione absolutus aliquando puniri potest, VI. 12
actio quando Fisco cedi, & in quo foro hic agere queat, IX. 155
actionem non excludit nuda provocatio ad duellum, IX. 201
actione vindicanda non sunt, etsi aliquid contumeliæ habent, quæ provocatus ab alio pro sui purgatione de altero refert, nisi animo convitiandi dicta vel scripta, IX. 204
in Injuriarum actione quando veritas criminis excusat, III. 357. II. 105. 6
non tam veritas convicii quam libido & voluntas injuriantis consideratur, II. 105. n. 4
quando ira excusat, III. 358
quando pœnitentia locum habeat, III. 358. n. 5
causis judex partes aliquando ad remissionem & transactionem cogere potest, I. 224. etiam per litis moras eo abducere, I. 225
condemnatione judex quando honorem reservare debet, V. 368
causa compensationis exceptio admittitur, IX. 154
causis & ad recantationem & æstimationem injuriæ recte agitur, IX. 169. n. 1. 2
causis recantatio judicis arbitrio in deprecationem convertitur, si ita ratio probabilis suadet, IX. 161
de Injuriarum actionis cumulatione & civilis ad æstimationem & istius effectu, IX. 169
Injurias inferiori judici illatas necessario vindicare non tenetur, I. 157. 6
serpit Injuria, nec ubi incipit desinit, I. 157. n. 5
Injuriandi animus colligitur ex verbis per se injuriosis, I. 51. n. 5. non vero indifferenter se habentibus, n. 7
animum excludit juramentum de calumnia, ib. n. 8
Injurians quando possit incarcerari, III. 190. n. 1. 5
an liberetur à recantatione, si probationem criminis offert, II. 105

recan-

recantare nolens relegatur, II. 205. n. 1
injuriati existimatio læsa ut comode reparetur, III. n. 30
in Jus vocari non possunt magistratus sine impetrata venia, VI. 79. n. 1. 2
Injustitia notoria & nullitas æquiparantur, I. 77. n. 4
sententiæ notoria sine appellatione causam ad superius judicium devolvit, IV. 115
Innominati contractus proprium est, ut ex iis non agat, nisi qui prius à sua parte implevit, III. 27. n. 1
Innocens quisque in dubio præsumitur, IV. 99. n. 9
Innoxius est qui peritorum sequitur consilium, II. 204. n. 2
Innupta dici nequit, quæ aliquando nupsit, II. 334. n. 5
Innuptæ appellatione non continetur vidua, ib.
Inopia excludit actionem, I. 31. n. 8. VI. 8. n. 1
debitoris ad usum ejus beneficiorum impetrandum unde censenda & statuenda, VI. 190
probatur per juramentum, IV. 378. & 370. n. 5
Inquirere an possit judex domicilii super delicto alio commisso, IV. 176. V. 300
non inquiritur contra certam personam nisi de corpore delicti constet, VI. 291. n. 2
Inquisitio est vel generalis vel specialis, & quando altera harum instituenda, V. 302. VI. 292. n. 3
est remedium ordinarium & necessarium ex consuetudine quæ gravamen non habet, VII. 56. n. 6
Inquisitionis remedium succedit in locum accusationis, IV. 176. n. 9
specialis cum famam non parum lædit non debet, nisi ob gravia indicia, initium fieri, V. 302. n. 4
acta inquisitis quando edenda sunt, VI. 253
in Inquisitionis processu quæ observanda, II. 321
Inquisitioni an locus si cœpta accusatio, V. 301
ante Inquisitionem an hæredes vel cognati ad accusandum citandi sint, V. 301
in Inquisitione judicem licet recusare, II. 322. n. 5
ad Inquisitionem judex non facile procedere debet, VI. 291. n. 3
Inquisito inquisitionem declinare & innocentiam suam deducere licet, VI. 291
Inquisitionalia cum attestatis non sunt comunicanda petenti salvum conductum, VII. 401. n. 2
in Inquisitionalium comunicatione præcipuum defensionis momentum consistit, VI. 401. 3
Inquisitorius processus summarius & celeris expeditionis est, VI. 292. 2
in Inquisitorio processu, juvare testes & examinâri possunt, non citato aut interrogatoria dante reo, VI. 292
Inscriptio in librum publicum quando appellationem impedit, VI. 55

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0183
DFG

in libro publico quando non obstat impugnationi actus inscripti nec appellationi, VI. 14
in librum publicum valida est si intra annum & diem non revocatur, VIII. 139. n. 11
Inscriptionis vi intra annum & diem suspensa perinde est, ac si nondum facta fuerit inscriptio, VII. 141. n. 7.
nominis & insignia sunt argumentum dominii & possessionis sepulchrorum, IX. 141
Insinuatio decretorum ubi certa non est, non proceditur ultra ob contumaciam, III. 222
testamenti apud acta valet, etsi judex vel judicium ibi testatori competens non sit, III. 195
processuum non vitiatur quod à Notario non immatriculato facta, II. 48
aliis notariis quam immatriculatis non conceditur in Camera Imperiali, ib. n. 4
decretorum curatori litis & procuratori fieri potest, IV. 344
decretorum & citationum ubi fiat, V. 321
decretorum & mandatorum ubi fiat, V. 321
decreti facta per notarium non immatriculatum quando sufficit, VI. 208
Insinuatione non legitimè edocta ad accusationem contumaciæ nihil decernitur, VIII. 417. n. 1. & 428. n. 5
Insoluta sunt de quibus cogitari non potuit, V. 119. n. 4
Instantia à partibus consentientibus mutari potest ita ut à judice priori invito ad superiorem abire possint, III. 139. & quomodo tunc procedendum, III. 140
quæ in prima Instantia locum non habent in secunda non sunt recipienda, III. 84. n. 9
in secunda Instantia non attenduntur quæ judicem aut sententiam faciunt suspectam, VII. 332
Instantiæ primæ renunciari potest, II. 376. n. 7
primæ privilegium non opponens tacite jurisdictionem prorogat, ib. n. 9
primæ privilegium contra superius judicium alienum datum est non contra proprium, ib. n. 10
Instantiarum confusio vitanda, I. 70. n. 5
ad Inspectionem ocularem quando in novi operis nuntiatione commissio decerni potest, VI. 269
Institutio ad sacrum ministerium à quo fiat, III. 134
non est magistratus secularis sed juris Episcopalis, ib. n. 2. 3
quid est, III. 133. n. 7
Institutionis ad sacrum ministerium necessitas & modus, III. 133. n. 2. 10. 12.
Instrumentum conditionale non meretur executionem ante probatam conditionis existentiam, IV. 373
falsum producere an de eo referre quod falsum nihil refert, III. 103. n. 5
non probat sine recognitione, IV. 391. n. 4

quod

quod edere pars parti non tenetur judex quandoque ſibi exhiberi jubere poteſt, III. 337
paratam executionem habens loco rei judicatæ eſt & appellationem excludit, I. 16. n. 2
quod non cantat nec judex cantare debet, ib. n. 8
in dubio pignori magis penes creditorem quam in ſolutum acceptum eſſe præſumitur, I. 160. 4
niſi in origine ſua productum ad probandum non proficit, IV. 391. 1.
defectu aliquo laborans ex tacito conſenſu approbatur, VIII. 212. 8. 9
etiamſi ampliſſimis verbis ſonet incognita tamen non continet, VIII. 218. n. 4
ſi jurato diffiteatur reus actori incumbit probatio, III. 172
ſe non habere, ſi quis jurare velit, non poteſt exigere à petente editionem juramenti calumniæ, VII. 281
Notarii ſuper teſtamento confectum duplex, utrumque habet vim originalis, VII. 244
noviter repertum præſcriptionem infirmat, VIII. 19
notarii pro eo nihil probat in cujus cauſa ille nec teſtis nec judex eſſe poteſt, VIII. 212
Inſtrumenti amiſſio an & quando juramento probari poſſit, II. 283. n. 3. ſeqq. III. 10
diffeſſio ſiſtit proceſſum executivum, eſtque loco litis conteſtationis negativæ & probationem actori injungit, III. 172. n. 7. 8. 9. 10
diffeſſio juramento fieri debet, ib. n. 6
productione an probetur mandatum ad agendum, III. 23
poſſeſſio an & quando illud in ſolutum datum præſumptionem faciat, I. 160
poſſeſſor jus agendi habere creditur, VII. 99. n. 4
poſſeſſori præſtita cautione ſolvi poteſt, n. 5
falſi productio quando punibilis, VIII. 184. n. 4
non eſt fides niſi publici, VII. 50. n. 4
celati vel ſubtracti pœna eſt amiſſio juris, VII. 256. n. 12
penes ſe exiſtentiam negans, ad juramentum pro ea neganda & diluendis præſumptionibus tenetur, VII. 281
poſſeſſio an & quomodo ad probandam ſolutionem etiam fidejuſſori proficit, VI. 388
amiſſi probatio nõ fit juramento ſi exhibitionis debitum, & ejus ante amiſſionem non factæ vitium in debitore eſt, VII. 326
Inſtrumenti productio cujus ſumptibus fieri debet, VIII. 403. n. 1. 2. 3
originalis exhibitio in executivo proceſſu requiritur, VIII. 237
cõmunis cuſtodia relinquenda ei, qui diu habuit, maximè, ſi an ſit commune adhuc dubium, VIII. 476
ad Inſtrumenti editionem quod ad mutuam compenſationem pertinet reus actori tenetur, VII. 91
ex Inſtrumento jus agendi non habet extra-

traneus, nisi in illo nominatus, VII. 126. n. 1
non potest executive agere, qui non in eo nominatus, licet originale teneat, nisi titulum probet, V. 11. & quidem plene, V. 12
Instrumenta paratam executionem habentia pro re judicata sunt, I. 240. n. 6. 243. n. 4. 259. n. 21. limit.
si sunt amissa non statim condemnandus, qui ex iis intentionem probare nitebatur, II. 284
communia quæ vere sint, II. 292. n. 9
ad probandum fuisse apta conjecturis verosimilibus probatur, VII. 257. 2. quæ conjecturæ sufficiunt, n. 3. 4
non nisi re cognita paratam habent executionem, nisi statuto aliud inductum, III. 172. n. 1. 2. 3
deponantur in judicio, cum multorum ea custodiri nec apud unum illorum existere, interest, V. 331
communia ubi asservanda, ibid.
probationis producenda sunt in terminis probatoriis, VI. 195
comunia deponenda & non uni committenda sunt, VI. 240
Instrumentorum editio regulariter in eo, ubi litigatur, judicio fieri debet, III. 117. n. 1. excipitur si cum extraneo res est, ibid. n. 3
à reo fieri debet ubi actoris vice est, & ad fundandam suam exceptionem illis utitur, II. 127. n. 4
arbitrio judicis subjacet, ibid. n. 6
fieri non debet ultra quam necesse est, VIII. 27. n. 5
quando actori à reo fieri debet, VIII. 28. n. 1. 2
injungitur per mandatum sine clausula, II. 127. n. 2
amissio quando à probandi onere relevat, VII. 257
editio sumptibus petentis fieri debet, VI. 211
quando mediante juramento facienda, VI. 212
Instrumenta publica sunt quæ reipubl. gratia sunt conscripta & in grammatophylacio publico existunt, VI. 210
judici ad sui informationem reus edere tenetur, II. 127. n. 5
non semper ad locum judicii quis portare tenetur, III. 117. n. 4
ob Instrumenta noviter reperta an & quando restitutio datur contra judicatum, III. 103
super Instrumentis etiam privatis mandata sine clausula dantur, modo sint perspicua, III. 179
Instrumentorum in judicio productorum redditio quomodo facienda, IV. 391
communium editio cuivis cujus interest fieri debet, VIII. 404. n. 7
Instrumenta cui exhiberi nequeunt ab onere probationis non à debito liberatur, VII. 258
actori reus dare non tenetur, quibus hujus tantum acceptio, non illius actio fundatur aut juvatur, VIII. 28
ex Instrumento agenti si non ab initio protestatur in quantum approbatum velit, ejusdem tenor in cæteris obstat,

obstat, & licet deinde improbetur, probationem tamen facit, VII. 346
petens per quod debitor obligatus est bonæ fidei possessori dem getreuen Brieffs Einhabern / qui se talem dicit probare tenetur, VIII. 236
emptionis agens non potest pro parte improbare, nisi probet falsum aut nullum aut injustum esse, VII. 347. n. 1. 2. 3
cautio de Instrumentis communibus possessori non irrogatur sed novo recipienti, VIII. 477
Instrumentalis possessio non proficit in feudum successuro, VI. 174
Insula in flumine nata nec non ex alluvione accedens illorum est qui prope flumina accolunt, VI. 301. n. 5. 6
Interceſſio mulieris differt à remissione pignoris, II. 129. n. 1. 2. 3. 4
Interdictum uti possidetis creditori pignus tenenti etiam contra dominum utut Ecclesiam competit, VI. 298. n. 1. 2. 3
Interdicto retinendæ possessionis an locus inter dominum & subditum, II. 313. n. 9
uti possidetis facit cessare notorium dominum, VIII. 248. n. 4. 5
utitur qui vi dejicitur, VIII. 323
uti possidetis agentibus quæ & quomodo probanda sunt, VIII. 449
unde vi tenetur non modo spoliator sed etiam qui ab hoc causam immediate habet, VIII. 382. n. 1. modo vitium occupationis & successionis in hoc concurrant, ibid. n. 2
unde vi non gaudet vi compulsiva dejectus, VIII. 384. n. 1
in Interdicto unde vi venit restitutio fructuum perceptorum & percipiendorum, VIII. 387. n. 1. 2. qui ad hos tenentur, ibid. n. 3. 4
uti possidetis quando dominii possessio potest opponi, VII. 298. n. 2
ex Interdicto retinendæ possessionis perpetuo competit exceptio quod vi quis possideat, VIII. 64
in Interdictis retinendæ possessionis non fit inhibitio, I. 36. n. 4
de Interdicto novarum nuptiarum post sponsalia non servata irrogando, VI. 359
Interesse alicujus non statim ipsi præbet actionem, nisi etiam ex justa causa intersit, I. 190. n. 2
commune non debet egredi alterum tantum, VII. 2. n. 9
loco judex potest adjudicare usuras solitas utut non petitas, VI. 317
vulgo usuras vocamus & contra, ibid. n. 4. IV. 154. n. 2
non sufficit nisi probabilem causam quis habeat cur desideret, VII. 268. n. 2
probari debet & quomodo, IV. 323. n. 1. & 7
ab Interesse ad usuram valet argumentum & viceversa, VII. 2. 8. sed non semper, VII. 3. n. 4
Interesse petitio succedit in locum ejus quod facto vel culpa fieri nequit, II. 368. n. 6
Interitu rei non finiuntur quæ per se subsistunt, I. 166. n. 4
in Integrum restitutio contra lapsum fatalium

talium non est admittenda, nisi præstito propter quod imploratur VII.35
contra rem judicatam ubi à minore petenda, VI.72
in Integrum restitutionis frivola imploratio non excusat à contumacia, nec sistit lapsum termini præfixi, VIII.156
in Integrum se restitui petens non auditur post lapsum fatalium ex impedimento utut justo si non post illud simul id præstet, cujus causa petit, VIII.238
in Integrum non est restituendus ex causa absentiæ cum ante abitum procuratorem ad acta constituere jussus, sed negligens fuit, VIII.244
Interlocutoria, aliquid ex causa principali definiens est appellabilis, V. 253.n.3
probationem injungens appellabilis est, II. 295
Interpellatio verbalis constituit in mala fide, VIII.382.n.7
Interpretatio legis ad quem spectat, I. 67
quotuplex illa sit, ibid. n. 12
juri communi attemperanda II.193.n.4
in Interpretatione præferendum quod verosimilius, III. 180. n.5
Interrogari an possit tertius ob litem contra alium intentandam, III.388
Interrogatoria tam in causis civilibus quam criminalibus admittuntur, II. 221. n.9
ab Interrogatoriis, quæ pro diris & execrationibus adduntur rejicienda, IV.270
Interrogatione partis aliena, & qua causam de qua agitur supervacua judex non sinet deferre litem, VI.407
Interrogationes hodie non ex actione, sed judicis officio decernuntur, ibid. n.8
Interruptio contra reum nocet etiam fidejussori, IV. 189
Intervallum medium non vitiat obligationem, II.141.n. 3
Interveniens si ejus malitia præsumatur non audiendus, II.181.n.5
cum principali eadem persona intelligitur, III. 96.n.2
in eo statu causam assumere debet in quo reperit cum ad judicium venit, VII.219.n.2
unius ejusdemque litis & causæ consortem se facit, IV. 282. n. 6
sui interesse causa in executione audiri debet, ib. n.3
an causam ad suum forum trahere possit, IV. 185.n. 3. 9
alteri non assistens sed proprium jus prosequens non impedit processum vel executionem, sed ad peculiarem processum remittitur, V.407
quando judicem recusare possit, V. 89. n.7
alligatur ex continentia causæ illi foro, ubi liti ab aliis agitatæ intervenit, IX. 7. n. 1
Intervenientem quisq; admittere tenetur ubi interesse docuerit, IV.352. n.6
ob non citatum Intervenientem examen non est nullum nec repetendũ, IX.95
Intervenientes in eodem judicio si correi debẽdi sunt condemnantur & executioni subjiciuntur, IX. 7
Interventio antequam admittitur quid con-

considerandum, IV. 276
rei principalis pro fidejussore justa est, II. 289. n. 6
in executione quando non admittenda, V. 334. quomodo tum intervenienti prospiciendum, V. 335. VII. 396. n. 5. 6. 7
uxoris ad impediendam executionem in bonis mariti quando admitti non debet, V. 57 (160. n. 3
magistratus pro subdito licita est, III.
si fiat ad impediendam executionem quid faciendum, V. 212
non remoratur ea, quæ intervenienti non præjudicant, IV. 107
alia alterius litigantium gratia pro assistendo illi, alia intervenientis proprii interesse causa est, VII. 219. n. 1
à judice, nisi summarie edocto jure intervenientis non admittitur, V. 57. n. 5
tertii in qualibet judicii parte fieri potest etiam post trinam sententiam conformem, VII. 396. n. 14
eum non admittitur sed ad peculiarem processum remittitur, causa agenda non in appellationis instantia sed in foro possessoris seu rei sitæ, V. 58
utut in prima instantia omissa in secunda admittitur, IV. 405
probabilis est & necessaria, quoties inter litigantes suboritur collusionis suspicio, IV. 285. n. 3
mulieris ob specialem hypothecam excludit immissionem creditoris privilegiatam ex constitutione Ducatus Bremensis, IV. 59
ad protelandam alteri litem permittenda non est, IV. 107. n. 3
competit tertio pro suo interesse, IV. 124. n. 4. 404. n. 5. 7 (VI. 255
coram Commissariis non admittitur,
in priori instantia facta sequitur litem in secunda, VI. 290
parit connexitatem & continentiam causæ, ibid. n. 4
tertii ad impediendam executionem proficit, VI. 371
in possessorio non aliter prodest, nisi in continenti se possessorem doceat, ibid. n. 6. 7. 8 (rit, VII. 268
non nudum interesse sed justum requicontra litem non admittitur nisi bene expensa, VIII. 347
magistratus ex privilegio ubi altioris indaginis non debet differre causam principalem sed quocunque modo fieri potest, de hac illa salva statui, VIII. 416. n. 2. 3. 4
Interventionis forum competens est judicium in quo prima causa agitur, V. 89. n. 4
Interventionibus in causis arrestorum locus est, & potior creditor impedire potest ne arrestanti, sed sibi potius solvatur, IX. 177. n. 11
Intimatio appellationis necessaria est, tam qua effectum devolutivũ quam suspensivum, IV. 241. n. 1. 382. n. 2
mandatorum quomodo in pago rusticis fieri debeat, IV. 61
Inventarium juste petitur ab eo qui in illo se fundat, I. 123. n. 9
non est præsupponendum ubi de eo non constat, ibid. n. 10
nõ prodest hæredi alia ex causa in solidũ & ultra vires hæreditatis obligato, II. 37

tri-

tribuit jus hæredi ut in onerosis pro hærede non habeatur, I. 111. n. 17
non proficit post tempora isti præfixa, aut hæreditarias res apprehensas & in usus hæredis conversas, conditum, V. 146
habet vim separationis, impedit confusionem bonorum, obligationum & actionum, I. 38. n. 2. & 7. 40. n. 5. & 7. sed quousque, I. 40. II. 357. n. 13. 14. 17
non juvat hæredem contra casum hæreditariis rebus post evenientem, II. 357. n. 17
an etiam æstimationem rerum contineat, II. 356. n. 29
non vitiatur, si solennitates ex necessitate vel partium voluntate omissæ, III. 296
hæreditatis sibi edi petere potest, qui interesse in ea vel ad eam habere docet, II. 20. n. 2. non autem quale quale, sed remotum sufficit, V. 285
confici debet de omnibus quæ in hæreditate reperiuntur, VII. 252. 1
exhibere tenetur, qui res alienas vel communes possidet, II. 20. n. 2. V. 250
oportet complecti omnia bona quorum scientia est penes detinentem, II. 20. n. 31
non est modus amittendi res suas, VII. 252. n. 7
non vitiatur per omissionem aliquarum rerum multo minus per obscuriorem expressionem, II. 356. n. 28
sibi exhibere quivis cujus interest, petere, & renuens per mandatum sine clausula juberi potest, II. 150. n. 1. 2. V. 285. & 293. & 250
quando possessor hæreditatis petitori edere teneatur, II. 245
allegans hæres, & simul non exhibens, non statim condemnatur, II. 248
hæres cohæredi, qui certam pecuniam pro hæreditate stipulatus, edere non tenetur, II. 292
Inventarium si non confecerit, cui confeciſſe incumbit quid faciendum, III. 328
privignis vitricus de quibus bonis edere tenetur, V. 360
conficere tenetur qui ad rationes obligatur, VI. 180. n. 1
matris proficit liberis ut aliud conficere non teneantur, VI. 32
à tutore confectum pupillis proficit, VI. 32. n. 4
conficere tenetur mulier quæ jure retentionis utitur, VI. 32. & 180. 4
non conficiens ejus loco juratam designationem exhibere tenetur, VI. 216. n. 3
(lari, VI. 233
non præjudicat hæredum juri singulamultis post additionem annis confectum an hæredi contra legatarios proficiat, VI. 265
dicens amissum non juvatur ejus amissione, nisi confectum fuisse doceat, VI. 324
ab uno Notario confici potest nisi diffusum sit patrimonium, II. 356. n. 23
esse confectum ejusque cum beneficio hæreditatem aditam solo juramento non probatur, VII. 325

à vidua confectum non citato hærede juramento confirmandum etsi defectus in materia non appareat, VII. 50
etsi docetur confectum & amissum, non est inde hæredi beneficium nec juratæ designationi locus, se ex culpa quadam ejus factum, ut inde non constet de viribus hæreditatis, VII. 327
ad Inventarium filia non nisi ex eo tempore, quo jure retentionis utitur, tenetur, VI. 180
in Inventarium bonorum quando redigenda sunt, de quibus non aperte constat esse matris, salva huic ejusque hæredibus petitione, VII. 252.
Inventarii substantia est citatio eorum quorum interest, VI. 50. n. 5
beneficium non amittit hæres, licet ultra vires ejus solverit, IV. 93
beneficium prodest non tantũ ad hoc ut creditoribus primo venientibus solvatur, sed etiam quod bona vicissim relinqui & cedi queãt, III. 18. 6
beneficio convenit, ne executio contra hæredem fiat ultra vires hæreditatis, I. 145. n. 5
confectioni adjici solet protestatio, addendi minuendique jure salvo, VII. 175. 1
supplementum pars inventarii est & illud legitimat. ibid. n. 2. 4
exhibitio denegatur donec impensæ restituantur, III. 50. n. 4
beneficium hæredem perpetuo servat indemnem, I. 40. n. 9. modo de inventario constet, I. 123. n. 6. alias damnandus ut pure hæres, ibid. 7
beneficium est quod de suo nihil solvere teneatur hæres, I. 38. n. 1
exceptio non prodest hæredi ex alia causa in solidum obligato, I. 37
exceptio etiam in ipsa executione objici potest, I. 145. n. 2. & 4
exceptio non habet locum nisi sit solenne, II. 248. n. 1
exceptione objecta & admissa quomodo procedendum, II. 249
loco quando sit jurata designatio', II. 96. n. 2. VII. 50. n. 6. 8. 9. limit. ibid.
forma creditores concernit non cohæredes, VII. 50. n. 3
justa forma quæ sit, II. 356. V. 361. V. 50. n. 8. 9
exhausti exceptionem opponens quid probare debet, I. 122. n. 3. 5
discussio necessaria est cum uno creditore, II. 358. n. 1
beneficium hæredum quidem bono est indultum creditoribus tamen ex illo contra debitores hæredis non minus succurrit, VII. 249. n. 6
beneficium non liberat hæredum unum ab actione hypothecaria in solidum, IV. 176
à tutore non confecti quænam excusatio, IV. 8
beneficio hæres hæredis non juvatur qua hæreditatem quam hic sine isto adiit, V. 145
conficiendi tempus præscriptum quando currere incipit, VI. 180. n. 5
loco bonorum designatio juramento asseri debet, VI. 59
beneficio hæres nomen hæreditarium

creditoribus in solutum dare potest, nec ultra tenetur licet id satis bonum non sit, VI. 272
beneficium ad excludendum creditorem hæreditarium à bonis hæredis an in executione proficiat, VI. 327
beneficium ad excludendum creditorem hæreditarium à bonis hæredis an in executione proficiat, VI. 327
loco jurata designatio hæredis non sufficit, VI. 411
beneficio hæres gaudet qui ipse non confecit, sed cui à possessore bona cum designatione quadam traduntur, VIII. 488
circa Inventarii supplementum qua suspicionem fraudis interest, quo tempore fiat, VII. 175
Inventario ex se non via exclusiva non nominatorum, VIII. 225
pro Inventario est præsumtio si legitime & solenniter est confectum, VII. 50. n. 1
in Inventario insertio non facit aut conficienti aut aliis præjudicium in his quæ ad hæreditatem non pertinent, II. 249. n. 3
Inventario non exhibito hæres pure condemnandus, ibid. n. 1
protestatio præmitti solet, ibid n. 4. 45
in Inventario omissio solennitatum non debet nocere ei qui dolo caret, II. 256. n. 16
super Inventario & rationibus juramentum non deferendum, nisi prius allegatis verisimilibus defectibus, & deficiente alia probatione, IV. 92. VII. 50. 2. 3
ad Inventarium conficiendum creditores convocare non est necesse, II. 356. n. 22. II. 358. n. 5
in Inventario bonorum quando redigenda sunt de quibus non aperte constat esse matris salva huic ejusque hæredibus petitione, VII. 252
per Inventarium legalis fit separatio, VII. 249. n. 4
hæres non tenetur ultra vires hæreditatis, ib. n. 5
Inventaria tot fieri possunt quot sunt loca in quibus bona sita, II. 356. n. 18
ob Investituram non petitam Vasallus nõ cadit feudo ipso jure, sed per sententiam prævia cognitione, V. 317
Investitus prius generaliter quando præferendus est specialiter investito, IV. 79
Investitũ posterius qualis possessio prius investito potiorem facit, VI. 153
Investiti simultaneæ in possessorio pro juris sui conservatione intervenire possunt, IV. 404
ex duobus Investitis de eodem feudo potior quando non est possessor, IV. 78
Invitus dici non potest, qui sciens tacet, nec contradicit, V. 142
inutilia sunt resecanda, I. 151. n. 4
Ira an excuset, III. 358
Judex negligentiam partium supplet & quæ Advocatis desunt, I. 29. 9. III. 251
non omnia rescripta superiorum sunt attendenda, I. 43. n. 4
dolo malo judicans omnẽ litis æstimationẽ præstare tenetur, VII. 295. n. 4
in uno gravans in altero non præsumitur æquior, I. 26. n. 10
præsumtionẽ justitiæ pro se habet I. n. 14

Judex

Judex magis acta quam institutam actionem respiciat, I. 37
injustam actionem ex officio repellere potest, I. 42
ineptum libellum lacerare debet, I. 42. n. 3. parte licet non petente, I. 152. n. 11
superior appellantem ab appellatione desistere nonnunquam monere potest, III. 245
exceptiones partiũ quæ in facto consistunt supplere non potest, maxime ubi certus non est, I. 87
ex suis conjecturis judicare non debet, I. 87. n. 2
non attendit quæ pars non allegat, ib. n. 3
jurisdictiones non confundat, ibid. n. 5
secundum acta judicet, ibid. n. 8
de iis quæ certa sunt statuat, ibid. n. 10
regulis juris insistat donec exceptio probetur, ibid. n. 12
cavere debet ne quis se indefensum queri possit, I. 94. n. 4
admittere debet quæ aliquo modo ad causam faciunt, II. 200. n. 16
confirmare non debet quæ in judicio agi non possunt, III. 149. n. 6
post appellationem ex officio providere debet ne ex ea publicis rebus damni quicquam accidat, VII. 151
cognoscere debet, an acturus probabilem actionis causam habeat, ibid. n. 2
sine causæ cognitione quid statuens injuriæ suspicione incurrit, I, 12. n. 8
ut lites finiantur studere debet, I. 42. n. 4
ad concordiam partes ob publicam utilitatem compellere potest ib. n. 6
I. 242. etiã per litis moras, I. 225. n. 7
injurgium admittere non debet, quod ad justitiam causæ nihil relevat, I. 78. n. 2
ita versari debet ut neutri partium præjudicet, I. 132. n. 3
exceptionem legitimam rejiciens gravamen infert quod appellationi causam facit, I. 145. n. 6
appellationis ante edita acta à mandatis & decretis causam ipsam concernentibus abstineat, I. 153
omnia causæ momenta probe expendere debet, I. 143. n. 11
non nisi visis actis primæ instantiæ judicare debet, ibid. n. 2. I. 204. n. 2
inferior post appellationem est suspectus ideo ejus relatio non creditur, I. 204. n. 3. 4
ante omnia concordiam tentare debet inter partes, I. 223. n. 1. præsertim si cum aliquo scandalo publico actio movetur, II. 343. n. 6
cohibere debet ne actor vindictæ nimis indulgeat, I. 224. n. 11
superior terminare potest quæ certa, sed in judiciis inferioribus inter judices controversa, I. 217. n. 3
inferior ad falsa narrata à superiore impetrata attendere non debet, I. 244. n. 7
inferior ad superiorem referendo suam jurisdictionem suspendit, I. 245. n. 2
inferior providere potest ne pendente appellatione in sua possessione quis turbetur, I. 248. n. 5
superior non recipit querelas nisi causa ad ipsum legitime reperitur devoluta, II. 4. n. 2

ſuperior avocare poteſt acta pro ſui informatione, I. 149. n. 9

committens judici inferiori quod ad executionem ſpectat, ad excitandam jurisdictionem facere videtur, I. 251. n. 3

inferior non poteſt ſtatuere de appellationibus ad ſuperiorem quoad illas prohibendas aut coarctandas, II. 8. n. 7

reſervatis ſuperiorum modum præſcribere nequit, ibid. n. 6

non credat partiũ prætextibus, II. 26. n. 8

jura ſcire præſumitur, II. 28. n. 4

inferior ſuperioris jus lædere nõ poteſt præprimis circa appellationes, II. 74. n. 6

non ſemper ſequitur quod petitur, ſed quod juſtum eſt.

medius juvandus à ſuperiori contra inferiorem, I, 129. n. 2

partiũ conſcientiæ conſulat, I. 132. n. 12

non ſolum poteſt, ſed etiam debet, ſi prævidet partibus remedium aliquod vel reſtit. in integr. competere, prævenire potius quam expectare indulgendo maturè, quod tandem impetrari poſſit, I. 134. n. 5

poteſt inter partes id, quod ad litem finiendam commodum eſt, ordinare, agendi modum viamque præſcribere per quam citius ad finem perveniatur, minoriq; ſumptu, I. 80. n. 4

ſi Principis mandatum, quod exequi juſſus, iniquum videt quid faciat, I. 143

non debet præſupponere quæ in actis non reperit, I. 123. n. 8. & 10

ex officio coercere poteſt advocatorum procaciam, I. 155. n. 4

non debet pro injuria habere quod litigator ad legitima confugit remedia, ibid. n. 7

non imploratus impertitur ſuum officium publica id exigente utilitate, I. 157. n. 4

inferior ſi judicium dare recuſet, quid juris, I. 162

ſuperior ad partis querelam inferiori decretum ſuum mutare jubere poteſt, inferior autem non præciſe obtemperare tenetur, II. 374

inferior requiſitus ſuperioris mandata exequi tenetur ſine nova cauſæ cognitione, I. 235

in ſui recuſatione an ipſe judicare poſſit, II. 31

ſuperior ſi cauſa ad inferiorem ſpectans ad ſe deferatur quid agat, II. 158

proſpiciat ne fraudentur quorum poteſt intereſſe, II. 246

partium conſentientium voluntatem recte ſequitur, II. 250. n. 10

ultra ea, in quibus partes concludunt, aut concludere debent, multo magis contra ea, nulliter pronunciat, II. 265

cauſam quæ ſui fori eſt, non poteſt ad aliud remittere etiam conſentiente altera parte, II. 267

ſuperior litem inferiorem temere ſuam facere non debet, I. 157. n. 7

ſuperior non ſtatim recipiat quod alterius judicii eſt, I. 162. n. 5

brevitati litium ſtudere debet, I. 188. n. 3

exce-

exceptiones frivolas & non pertinentes ſtatim rejicere debet, ubi tales eſſe notorie apparet, VII. 171. n. 3
non neceſſariũ admittere potius quam neceſſarium omittere debet, ibid.
incompetens adiri poteſt ubi deficit ordinaria jurisdictio, I. 238. n. 2
ſemel gravans non præſumitur melior, II. 63. n. 6
male procedens injuriarum tenetur, II. 104
conſilio jurisperitorum quando excuſatur, ibid. n. 3
à quo etiam ſine mandato ſuperioris judicis ſententiam exequi poteſt, II. 144. n. 2
ſuperior quod inferioris eſt arrogare ſibi non debet, II. 158. 1
ordinem & formam Imperii ſervare debet, ibid. n. 2
avocare poteſt cauſam ſi judex inferior juſtitiam non exercet, II. 158. 4
Judex in terminis & dilationibus ad rationem adſtrictus eſſe debet, II. 176. 2
ordinem edictorum pro cauſæ, perſonæ vel temporis conditione moderari debet, II. 176. n. 3
ſuperior ſtatuere debet, an continuari debeat examen teſtium pendente appellatione, II. 191. n. 4
in cauſis ſuorum jus dicere non poteſt II. 215. n. 6
ex officio momentaneæ poſſeſſionis diſcuſſionem exigit & disponit, II. 235
ſedulo cavere debet ne partes ad arma veniant, II. 236. n. 5
pro conceſſo haberi debet quod partes non disputant, II. 248. n. 7
ſequi debet quod in regione frequentatur, I. 28. n. 1
breviorem viam pro terminanda lite eligere debet, II. 277. n. 4
non debet illachrimari calamitoſorum precibus, II. 278. n. 1
proceſſum in cauſa criminali ſiſtere debet, ſi reus habeat, quod ad defenſionem proferre debet, II. 273. n. 10
non debet permittere ut partes per ſatisdationis exceptionem ſe fatigent, II. 257. n. 1
litem ſuper cautione ſuo arbitrio dirimere debet, ibid. n. 2
medie curent circa cautiones ut alteri ſit proſpectum, nec tamen altera pars ad impoſſibilia adigi debet, II. 257. n. 2
nil niſi profuturum admittere, ſecus reperta ſtatim rejicere debet, III. 103. n. 8
inferior pro jurisdictione ſua intervenire poteſt, ibid. n. 6
ſuperior dubiæ & in utramque partem ſententiæ mentem ab inferiori petere debet antequam proceſſum decernit, II. 127
non poteſt exequi antequam ſuper deſertione fuit pronunciatum, I. 90. 2
caute verſari debet circa deſertiones, ibid. n. 3
liquidum ab illiquidis ſeparare & hæc ad ulteriorem diſcuſſionem remittere debet, VII. 102. n. 4
de pecunia in judicio depoſita non tenetur, cum ſine ſuo facto ab alio iſta fuit oblata, cui reſiſtere nõ potuit VIII. 164

Judex quando litem tanquam suam faciens parti ad interesse tenetur, VIII. 480
tamdiu competens est donec probatur exemptio, I. 130. n. 2,
superior non debet indulgere exemptioni à jurisdictione superioris sine manifesta causa, ibid. n. 6.
superior non potest ab inferiore avocare causam sine magna urgente necessitate, II. 134. n. 5
inferior denegans justitiam jurisdictionem amittit, II. 139. n. 2. sed non nisi requisitus, n. 4.
ceptiones per quas ipso jure tollitur actio, ex officio attendere debet, VII. 182. n. 4
utriusque partis æqualiter rationem habere debet, VII. 182. n. 6
non modo à parte rogatus, sed etiam ex officio defensionem reorum promovere debet, II. 321. n. 2
post recusationis exceptionem officium in illa causa deponit II. 337. n. 4
ad judicii partes spectat supplere partium debita, II. 343. n. 4
curare debet, ut sub fine litis, victori omnia sint integra, II. 343. 6. sed non nisi in ea causa, in qua fuit appellatum, III. 116. n. 5
à quo suam jurisdictionem abdicat à se, nec recipit causam ad superius judicium devolutam nisi remissam, II. 352. n. 8
curare debet ut unumquodque fiat possibili modo, II. 368. n. 10
ob justam causam ex officio dilationem concedit, II. 369. n. 1
inania & impossibilia ineptè injungit ibid. n. 2.
non attendit quod pars allegat, II. 376. n. 6
non attendens legalem exceptionem oppositam litem suam facit, III. 4. n. 5
in personam actoris ante omnia inquirere debet, III. 21. n. 2
ex officio legitimationem partium curare debet, III. 23 n. 6
inferior non potest remittere infamiam condemnato injuriarum nisi ex justa causa, III. 33. n. 6
ante omnia curare debet, ut constituatur possessor, quo sciri possit, quis partibus actoris fungi debeat, III. 96. n. 4
non debet partium litigiis partialiter se immiscere, III. 139. n. 7
superior non debet adversus res judicatas inferiorum rescripta impertiri & ordinem judiciorum turbare, VII. 1. n. 1
dispicere, cognoscere & æstimare debet, an sua sit jurisdictio, II. 267. n. 1. I. 242. 5
sententiam à peregrino jurisconsultorum consilio contra statuum vel constitutionem consuetudinem latam statim ad partis instantiam corrigere potest, nõ attento si altera pars appellet II. 268
ad ulteriora procedens exceptionem rejecisse intelligitur, II. 293. n. 1
appellationis ultra causam ad se devolutam manus non extendat, II. 355. n. 5
à quo quiescat, licet frivola videtur appellatio, II. 294.
curet ut lite pendente res ejusque fructus serventur, II. 343
necessaria vel utrique parti utilia curare potest, lite vel appellatione pendente sine attentati vitio, II. 343. n. 3

Judex à quo arrestum nonnunquam imponere potest etiam cautionem injungere sine attentati vitio, II. 344. n. 5. 6
impedimenti conscius ex officio litem differre potest, II. 369
decretum suum & interlocutoriam mutare potest si vult, II. 374
à quo licet alteri parti assistat, partis tamen loco non est, nec citandus, II. 375
à quo si acta originalia ad cognoscendum an processus decernendi transmittere recusat, facit se suspectum, III. 2. n. 3.
superior ad inferiorem rescribere potest ad decretum mutandum, sed si hic nolit, quid faciendum, II. 374
inferior quatenus de appellationis qualitate cognoscere possit, III. 74. 1
sententiam ultra gravamen non corrigat, III. 108. n. 6
superior inferiori causam intra certum tempus determinare sub pœna avocationis mandare potest, III. 280. n. 17
secundum acta non juxta conscientiam judicare debet III. 351
à quo pendente appellatione gravamen revocare potest III. 377. 3
à quo omni appellationi deferre debet, nisi causa de jure sit inappellabilis, III. 386. n. 2
à quo quando appellatione deserta exequi possit, III. 410
copiam eorum quæ alterutra pars profert promiscue communicare non debet, II. 349. n. 1
non debet permittere, ut partes inter se de jure certent, II. 378. 8
non nisi imploratus officium suum impertitur, III. 98. n. 6. VII. 155. 1
autoritatem suam à contemptu per officium su ũ vindicare potest, VII. 198. n. 3
quæ facti sunt non supplet, VII. 155. n. 2. 3
probationes adjuvare potius quam coangustare debet ibid. n. 4. limit. n 5
pro dubiis interrogationes partium facere potest & quomodo faciendæ sunt VIII. 199. n. 2. 3. 4
jus sibi dicere non debet, I. 34. n. 1. 2
nõ tantum quod ante pedes est, sed etiam quod fieri potest respicere debet, II. 246. n. 3
quatenus ex officio parti consulere potest VII. 271. n. 5
appellationis quando statuta sui judicii sequitur, VII. 272. 1. 2
non debet permittere ut partes ineptis & falsis allegationibus processum remorentur, VI. 38. n. 2
utriusque partis parem rationem habere debent & quicquid singulorum jura merentur decidere, VII. 7. n. 5
quanto majoris momenti incommodi atque præjudicii est quod petitur eo tardius & consideratius de eo statuere debet, III. 161. n. 2
ab omni actu abstinere debet, nisi citato eo, cujus interest, per quem quisque lædi potest, III. 169. n. 6
medie rem curet ut nec delicatus debitor nec onerosus creditor audiatur, VII. 45 n. 3
ex officio curare debet, ne inopes debitores

res beneficiis ad injuriam creditorum abutantur, VII. 71. n. 2. 3
Judex prospicere debet ne aut durius aut remissius statuatur, quam causa deposcit, VII. 85. n. 11
non debet audire ad iniquitates venientes, ibid. n. 13
providere debet, ne bonis viris calumniantium dolis periculum struatur ibid n. 17
iniquas petitiones statim repellere, nec iis fomenta præbere debet, ibid. n. 18. 19
judicare potest ex fide eorum quæ probabuntur, VII. 87. n. 6
non debet admittere in judicium, nisi quod alleganti scit ad justitiam profuturum, VII. 125. n. 3
supervacua jurgia prohibere debet, ibid. n. 4
id attendet, quod causam meretur, licet is qui proponere debet contumax sit, ibid. n. 5
injuste litem suam faciens quomodo tenetur, VII. 295. n. 1. 2. 3
cùm veritas indaganda, nihil intermittat, licet non rogatus, III. 417
ob non servata processus solennia non tenetur si recte judicatum reperitur, II. 103
male procedens non tenetur si consilium jurisperitorum secutus, II. 104
personarum legitimationem ex officio attendat, II. 126
judiciorum ordinem ubi manifesta ratio causæ eum non exigit, omittere potest & debet brevitatis studio, III. 108
ejus quod ex actis apparet, etiamsi non petatur, rationem habeat, III. 351. n. 6
contumeliam sibi illatam quamvis ipse vindicare possit, recte tamen facit, si dum transmittuntur acta, simul ut referens injuriarum harum rationem habeat, manet, IV. 146
non eo minus potest vel debet jus dicere contra alium, etsi ex eadem causa ipsimet eidem sit obnoxius, V. 54
quando actionem actori utiliorem eligere possit ac debeat, V. 68. n. 5
ineptam petitionem quando ex officio recipere potest, V. 92
ad quem cum appellatum ab articulo incidenti, an hoc omisso in causa principali cognoscere possit, V. 142
superior, ad quem omisso medio appellatum, regulariter causam ad medium judicem remittit, V. 203. n. 6. 205.
superior quando sine appellatione inferiori mandare cum vel sine clausula possit, V. 322
in propria causa quando quis dicatur, V. 323
injuriam sibi, dum officio fungitur, illatam, ipse vindicare potest, V. 324. n. 7
inferior apud superiorem rationes sui decreti allegare & querelæ iniquitatem demonstrare potest V. 332
suspectus est, qui unius partis jura tuetur contra alterum, ibid.
medius etsi in eadem lite alias male decrevit, tamen si non contra eundem, nec in eadem causa appellando præterire non debet, V. 402
etiam non imploratus curet quæ ad expeditionem causarum pertinent, V. 63

Judex superior contra inferiorem non potest salvum conductum dare nisi hîc neget vel remoretur, IV. 211
caute & tarde decernet in his quæ cum aliquo periculo sunt conjuncta, III. 141. n. 11
ne quis sit in propria causa non pertinet ad executiones ut & vindictam delicti notorii, V. 324. conf. VIII. 198. n. 2. 3. 4
ut quis sit in propria causa num consuetudine duci possit, V. 223
medius etsi in eadem lite male decrevit tamen si non eundem nec in eadem causa præteriri non debet, ibid.
an ratione personæ an qua causam incompetens sit, multum interest, VI. 77. n. 6
injuriam sibi illatam punire potest, VI. 78. n. 6. IX. 108
superior cum causam denuo committit judici à quo, perinde est ac si superior indicasset, VI. 106
suspectus est in causa cujus ipse particeps est, VI. 157
quomodo sententiam suam ipsemet citra appellationem corrigere potest, VI. 256
vel magistratus ob injuriam sibi illatam injurianti pœnam irrogare potest VI. 343
ex officio procedet, ubi res publicam concernit utilitatem, VII. 387. n. 5
Ecclesiasticus etiam secularibus committere potest ut examinet testes, VIII. 274. n. 4
inferior audiri non debet super causis, ob quas ejus judicium præteritur & superius invocatur, VIII. 219
quando tanquam litem suam faciens teneatur. VIII. 480
Judicis est ante omnia dispicere an sua sit jurisdictio I. 7. n. 5
inferioris potestas laxior est in deferenda non appellatione ubi superioris copia haberi nequit, I. 205. n. 1
superioris cognitio est, an aliqua sit judicis citantis jurisdictio, I. 131. n. 1
est super sui competentia cognoscere, ibid. n. 2.
ad quem est cognoscere utrum appellatio admittenda sit nec ne, I 136. n. 3
est lites præcavere & cito finire, III. 127 n. 4
ad justitiam pertinet jus dicere cum prudentia, I. 225. n. 4
inferioris est ut acta judici superiori rite recteque edantur, II. 69. 1. 2
inferioris est per immodicos sumptus non reddere difficilem appellationem II. 78. n. 2
superioris est curare ne appellantes immoderata taxatione graventur, II. 78
est mandatum de servanda æquitate recte decernere, ibid. n. 3
est subvenire oppressis contra inferiores dominos, II. 80. n. 5
ut suspecti recusatio est legitimum defensionis remedium, I. 51
ut suspecti recusatio quando injuriosa & arresto pœnaque coërceri possit, I. 51
suspecti recusatio ante omnes exceptiones opponenda, I. 51. n. 1

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0199
DFG

Judicis inferioris jurisdictionem mandatis inhibitoriis impedire an liceat superiori, I 96
assertioni tamdiu insistitur, donec contrarium probatur, I. 118
per imprudentiam male judicantis quæ pœna, VII. 295. n. 3
potestati quod permittitur non statim juris necessitati submittitur, I. 157. n. 6
superioris est, jus singulare quod non ex privilegio saltem, sed ex æquitate rei concedendum tribuere potest, VII. 288. n. 2. 3
recusatio expressam causæ allegationem requirit de jure canonico, I. 193. n. 3
recusatio jure novissimo expressione causæ fit, præstito tamen prius juramento calumniæ, quod ex necessitate fiat, ibid. n. 2
circa recusationem quæ alias circa utrumque jus differentia, ibid. n. 4. 5.
recusatio est instar appellationis ideo post illam intimatam judex supersedere nec super causa cognoscere debet, II. 31. n. 2. 3. 5
à quo relatio adversus appellantem non attenditur in decernendis processibus, I. 204
à quo relatio nonnunquam ante decretos processus requiritur, I. 213. n. 4
recusatio perinde ut appellatio JCtionem suspendit, II. 31. n. 1
inferioris JCtio deficiens vel impedita facit locum superiori JCtioni, II. 215. n. 3
jussa ita accipienda sunt, ut justa & juri congrua IX. 177. n. 5
arbitrio relictum quod certam regulam juris non habet, II. 318. n. 6
inferioris literæ ad superiorem in causa missæ partibus non communicandæ, III. 254
injuria & injusta sententia casus fortuiti instar sunt, II. 290. n. 2
arbitrium in pœnis lege aut consuetudine introductis non est justum nisi ex causa & ratione justa, VII. 293. n. 5
manus non est extendenda ad ea quæ sunt superioritatis territorialis, III. 341. n. 2
arbitrio relinquitur, an causam scripto an ore agi expediat, VII. 316. n. 5
ad officium pertinet lites abbreviare, II. 26. n. 6
est cavere ne per illiquidum liquidi executio suspendatur II. 298. 5
ex imprudentia vel errore legitima est exceptio contra eum qui condemnatus in debitum solvit, II. 299. n. 3
ab injusto decreto vel mandato non opus est appellatione V. 322
officium publicum est, V. 24 n. 6.
est providere ut non tantum justa sed & hæc juste fiant, IV. 145. n. 6
injuria pro casu fortuito habetur, VI. 34. n. 2. 3
injuria nocet tantum ei contra quem pronunciatum, VI. 43. n. 7
officium impetratur ubi æquitas suppetit, VIII. 383. n. 6
Judici inferiori sæpe committitur à superiori & tum cessat ordinarii judicis potestas, V. 309. nisi ea committantur, quæ alias ejus sunt officii, ibid. n. 2. 8.

Ju-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0200
DFG

Judici cavendum ne lites ex litibus oriantur, II. 63. n.1
non debet fieri injuria ex supervacua appellatione, II. 329. n.3
an protocollo Protonotarii magis credendum, I. 120
inferiori illatam injuriam an superior vindicare debeat, I. 157
non concluditur III. 400. n.2
inferiori injuriam illatam vindicanti non resistere nec reum eripere debet superior, IX. 112
incompetenti impune quidem non paretur, ipse vero non impune contumelia afficitur, VI. 78
convenit lites diminuere, IX. 166. n.3
Judicem suspectum non facit agnatio vel affinitas cum Advocato partis, IV. 167
recusare potest tertius interveniens post litem contestatam, V. 89. n.7
ad immediatum non remittenda est causa cujus ipsemet particeps est, VI. 157
ad Judicem à quo non redit causa, etsi hic gravamen tollit, vel appellans appellationi renunciat, VIII. 205
à Judice ad Notarium valet argumentum, VIII. 212. n.2
in causa proxime conjunctorum judicari potest, ibid. n.3
Judicem decet in recto inexorabilis constantia II. 278. n.5
Judicium an recusati possit in lite cum ejus directore, I. 194
finiatur ubi cœptum, I. 214. n.1. si modo idem judex competens permaneat, ibid. n.3
inferius in iis quæ ad ordinationem processus pertinent, non superioris sed suum jus ac stylum sequitur, III. 279
non remoretur quod discutere superfluum I. 132. n.6
finitum dicitur quando nulla secuta est appellatio, I. 101. n.2
separat materiam jus & causam, I. 113. n.4.5
post acceptum quod accidit in judiciũ venisse videri non potest V. 249.5
elusorium redditur, si is sub cujus jurisdictione res sita est exequi nolit, III. 116. n.7
cœptum quando mutari possit, V. 72. n. 8.9.10.11.12
ubi cœptum finiri debet regulariter sed non in causa criminali, VII. 86. n.2. nec ubi prius injustum & invalidum est, VII. 184. 2
mutari potest pacto expresso vel tacito, III. 105. n.6.7
non mutat reus licet ex necessaria causa locum mutat, I. 252
si alicubi contra alium cœptum, hic alibi sine violatæ jurisdictionis crimine capi non potest, IV. 177.
ubi cœptum ibi finiri debet, VI. 71. n.8.
cœptum in aliud à priori alienum converti non potest, VI. 76. n.3
superius facit assensus utriusque partis competens & necessarium, VIII. 496
inferius tenetur superiori acta edere etiam citra appellationem, ubi pro veritatis indagine in alia causa opus habet edere, VII. 185
Judicium superius non necessario sequitur

tur in inferiori judicio judicata, nisi cum consuetudinem certam fecerint, VI. 354
Judicii superioris autoritas vilescit si inferioris contemnitur, I. 157. n. 5
omnis fundamentum est in eo ut vocentur & audiantur quorum interest, I. 112. n. 10.
& judicis contemptus maximè vindicandus est, II. 327. n. 9
causa quæ recepta sunt ad arbitrium judicis pertinent, II. 93. n. 2
interest ut ex multitudine personarum non reddatur intricatius, II. 342. n. 3
tres sunt partes, quæ non confundendæ & ad quas omnia judici referenda, II. 204. n. 1
omnis primum est ut consideretur an fundata sit jurisdictio, II. 220. n. 8
mutati exceptio quando non potest opponi Advocato Fisci, IV. 289
in Judicio delinquentes judex ex officio puniat, V. 375. n. 8. 9. 10
superiori non secundum processus subtilitatem sed merita causæ judicandum, II. 29. n. 5.
qui ministrant valde sunt privilegiati, I. 156. n. 7
Judicio quasi contrahitur, I. 234. n. 5
ut Judicio superiori obtemperandum non obstante inferioris prohibitione ita hæc non liberat à pœna, VIII
Judicia sine suspicione præcedant I. 51. II. 77. n. 6
ubi cœpta ibi finiri debent, I. 58. n. 2
præstanda sunt secura, I. 155. n. 16
non possunt confirmare ea, quæ non sunt judicii, sed superioritatis III. 149
per plura decurrere causas utile est, I. 259. n. 9.
Judiciorum loca sancta sint, & eo vocatis ipso jure securitas datur, III. 169. n. 1
sanctimonia & autoritas nulla re magis convellitur, quam si statutorum & conventionum rigor non observatur, II. 29. n. 5
forma non debet mutari, II. 267. n. 3
fini contrarium est non necessaria admittere, II. 335. n. 5
ordo ut in prima instantia cœptus sic in secunda servari debet VII. 29. 1
ordo alias consuetus ubi manifesta causæ ratio eum non exigit omitti potest, III. 108. 4
Judicialia decreta deferentibus illata in juria ipsi judicio illata censetur, I. 176. n. 19
Judicatum non est sine causæ cognitione & partium super eo disceptatione, VIII. 9. n. 4. 5
non nocet consorti, qui non fuit in lite III. 285
inter creditorem & fidejussorem non nocet reo principali, II. 291
semel in causa facit præjudicium in sequentibus II. 14. n. 1
solvendi stipulatio novam & peculiarem producit actionem, II. 370. n. 6
Judicatæ rei executionem non sistunt omnes quæ in processu executivo admittuntur exceptiones, VI. 176.
rei exceptio uti non potest qui non fuit in lite, V. 149
Judicati actio quæ olim fuit nec hodie sub-

sublata est VI. 1. n. 10
Judicati actio est in eos qui sententia comprehenduntur, VII. 107. n. 1
exceptio non obstat, etsi idem petitur à quo absolutus reus, si petitio aliam causam habeat, III. 307
præstandi tempus quadrimestre est, VII. 215. n. 1. nisi penes possessorem exstitit citius restituendi facultas, ibid. n. 4
tempus ex causa doli & magnæ contumaciæ coarctatur ibid. n. 6
in quibus locum habeat, III. 308. I. 109. n. 3. 4. 5
Judicatum exequendi tempus non observandum circa salaria ministrorum Ecclesiæ ut nec circa alimenta, IV. 400
contra Judicatum agens quomodo puniatur II. 195. n. 9
Judicata similiter in inferiori judicio quando superius necessario sequitur, VI. 354
res opponi nequit, ubi appellationi sub conditione renunciatum vel de eo controvertitur, VI. 378.
Judæorum tolerantia nuda non est ita regale, sicut receptio, & Magistratibus civitatum inferiorum permissa, VIII. 350
Jurare non cogitur qui probare potest, II. 166. n. 8
non tenetur qui conscientiam suam probatione defendit, II. 166. n. 8
non permittitur nisi de verosimilibus, VII. 6. n. 5
nolentis pœna quando irrogãda V. 411
quid teneatur, quem possidere verisimile est, VI. 150.
incumbet qui scientiam rei habent, super qua est jurandum VI. 203. n. 1
de facto alieno iniquum est, I. 161. n. 1.
de calumnia non tenetur, qui super inventario non confecto juramentum exigit, VI. 216
in persona jussus, per procuratorem jurare potest, si ipse impediatur, IV. 67
de facto alieno nemo potest aut cogitur, VII. 260. n. 3
de calumnia non tenetur qui defert juramentum quod ex lege vel consuetudine necessarium, VI. 216. n. 2
paratus si morte vel facto impediatur, juramentum pro præstito habetur, IV. 262
non tenetur tutor de eo quod pupillum concernit, VII. 385
Jurari per procuratorem potest, modo speciale ad hoc habeat mandatum, VII. 382. n. 1. 2. 10
ad Jurandum non admittitur cum aliquis subest perjurii metus, V. 47. n. 4
Juratur in litem contra viduam detrectantem rationes reddere quando mariti bona administravit & jure retentionis utitur, VI. 416
Jurant seniores nomine collegii, & si ii nolint ex collegio admittuntur, VII. 387
Jurata bonorum designatio quando pro inventario sufficit, II. 96
Juramentum optimum expediendarum litium remedium est, ideoque non rejiciendum, I. 78. n. 9

corporale ubi requiritur obliquum & implicitum non sufficit, I. 146. n. 2
ex intentione & mente jurantis æstimatur, ibid. n. 4.
præstatur implicite in re honesta de veritate, ibid. n. 5
toties deferri potest, quoties aliquid accidit ex quo calumnia inducitur, IV. 5. n. 2
non auget nec alterat obligationem, sed sequitur naturam actus cui adjicitur, I. 147. n. 1
super omni cujus quis habet conscientiam deferri potest, I. 261. n. 2
credulitatis quandoq; defertur, ib. n. 4
non facit fidem, sed supplet, ibid. n. 5
speciale requirit mandatum II. 237. n. 3
rei judicatæ vim habet, III. 47. n. 2
calumniæ præstant omnes qui non lege vel consuetudine sunt exempti, III. 191. n. 3
eo minus remittitur quanto major est calumniæ præsumtio, ibid. 7.
calumniæ generale cum præstitum in prima instantia jure communi speciale præstari non debet, III. 175. n. 1
in litem contra tutorem non conficientem inventarium peti & deferri potest, VII. 282. n. 2
in litem ex præsumtione juris de dolo oritur, qua cessante ipsum cessat VII. 282. n. 3. 4
in litem non habet locum ubi nihil pupilli interest aut interesse apparet, VII. 283. n. 3
suppletorium non habet locum sine semiplena probatione, VII. 41. 2.
suppletorium non habet locum quamdiu copia remedii ordinarii haberi potest VII. 376. n. 5
suppletorium in dubio defertur, ib. n. 7
purgatorium reo injungitur ubi pro actore militant præsumtiones, VII. 285. n. 4
purgatorium etiam in causis civilibus ob adversas præsumptiones locum habet, VII. 283. n. 5
purgatorium arbitrio judicis defertur, ibid. n. 4
purgatorium non habet locum in his, in quibus non potest esse locus juramento necessario vel suppletorio, VIII. 57. n. 3
dandorum & respondendorum species juramentorum calumniæ habetur, III. 175. n. 2
credulitatis hæres præstat, VII. 260. n. 5
legale postulans non tenetur jurare de calumnia, VII. 287. n. 2. 3
sive deferatur à parte sive à judice n. 4. 5
in litem non habet locum contra tutorem à dolo vel lata culpa se purgantem ob omissum inventarium, VII. 282.
necessarium ubi præstitum, quomodo sententia formanda, I. 13
quando constat deberi, sed non quantum, potest super quanto deferri, I. 85. n. 4
calumniæ in secunda instantia deferri possit, I. 138. n. 1. IV. 5
an sit formula, an Eydes statt; beym Worte der Göttlichen Warheit / I. 146 quan-

quando & quomodo excludat appellationem, I. 147
quomodo vim renunciationis habeat, I. 147. n. 4
super facto alieno quando deferri possit, I. 161.
ab uno consortum præstari sufficit, I. 237
calumniæ an semper ubi exigitur, præstandum, II. 324. n. 10. 11
calumniæ an appellato possit deferri, II. 324.
stricte interpretandum, III. 47. n. 3
calumniæ cum præstitum an dandorum & respondendorum locum habeat, III. 175
calumniæ non habet locum inter dominum & subditos, item dominum & Vasallos, III. 191. n. 1. inter dominum & ministrum quando, III. 278
decisorium an habeat locum ubi actoris intentio fundata, III. 260
non sufficit ubi lex vel consuetudo probationem requirit. III. 393. n. 3
suppletorium deferri potest ei, qui duos testes idoneos pro se habet, III. 402. n. 2
ut non in judicio, ubi delatum sed alibi præstetur, judicis dispensatione ex causa fieri potest, III. 421
ordinarium ad diluendas præsumptiones remedium V. 168. n. 3
est personalissimum, nec transit de persona in personam, V. 391. n. 4
est species probationis & in statutis & sententiis probationis nomine continetur, IV. 6
suppletorium locum habet ubi semiplene probatum, IV. 5. n. 1
purgatorium defertur, quoties quis graviori præsumtione vel suspicione oneratur, etiam in civilibus, IV. 8. n. 11. 31. n. 6
ordinarium eorum, quæ dubia sunt, revelandi remedium, IV. 370. n. 5
malitiæ sententiam impugnantibus ex Tribunalis ordinatione deferri solitum, ex solius partis remissione non omittitur, IV. 53
super inventario & rationibus quando deferri possit, IV. 92
dandorum & respondendorum in matrimonialibus locum habeat, IV. 108
calumniæ in criminalibus an locum habeat, IV. 108. n. 2
appellationis præfecto vel procuratori, qui nomine Domini appellavit & appellationem prosequitur, injungi potest, IV. 113
dandorum remittens non liberatur altero invito à juramento respondendorum, IV. 119.
juramentum suppletorium sine semiplena probatione non deferendum, IV. 155
ad unius testis dictum non aliter est deferendum, quam si illud & quod jurandum, exacte consonant, IV. 298
non defertur si alia potest haberi probatio, V. 281
deferens si alter acceptet, an possit pœnitere, II. 93
super instrumento alicui, an illud habeat,

beat, deferens, nihilominus eo præstito probare potest, illud extitisse & ejus contenta, III. 47
deferens adversarium constituit judicem, III. 47. n. 2
qui detulit quatenus ad probationes recurrere possit & an postea iterum juramentum exigere queat, III. 201
calumniæ omnes præstare tenentur qui non sunt excepti III. 278. n. 2. 5
calumniæ etiam Consiliarii & Ministri Regii præstare tenentur, sed domi suæ, non publice, V. 238
deferre an possit, qui sententia probare jussus, IV. 6
appellationis, licet pars remittat, judex tamen exigere potest, IV. 225
judiciale deferens potest pœnitere & ad probationes confugere, licet jam ab altera parte acceptatum, IV. 296. n. 3
diffessionis est instar litis contestationis, VII. 95. n. 1
diffessionis est species juramenti calumniæ, ibid. n. 2
credulitatis quando locum habet ibid. n. 3
judiciale non excludit appellationem & probationem in eadem causa nisi quoad id quod juratum est, III. 47
judiciale non operatur ultra id atque in quod delatum fuit, ibid. 4. nec ultra intentionem jurantis n. 5
præstare recusans ut reus confessus punitur, III. 97. n. 5
loco probationis non admittitur, nisi deficiente adversario, VII. 6. n. 4. præterquam accedente semiplena probatione, ibid.
purgatorium in criminalibus locum habet ex duabus causis VII. 127. n. 4
purgatorium toties locum habet, quoties rei conscientia verisimilibus conjecturis premitur, ut judex verisimiliter instructus arbitretur, non aliam quam hanc esse medicinam, ibid. n. 6
sine præsumptionibus atque indiciis verosimilibus locum nō habet, ibid. n. 7
litis deciforium deferri potest reo, etiamsi actor nihil probaverit, VI. 405. n. 4
quando id à reo præstandum, ibid.
causa non cognita oblatum in alterius præjudicium non recipiendum, II. 154. n. 9
credulitatis quando locum habet judicis arbitrio relinquitur, VII. 238. 3
malitiæ facit ad litigantium & provocantium procacitatem refrenandam, II. 75. n. 3
obedientiæ subjicit Vasallum Ictioni II. 225. n. 4
non à concessionario sed cedente præstandum, VII. 260. n. 7
calumniæ præstandum ab eo qui instrumenti editionem ab adversa parte postulat, VII. 281. n. 1
acceptatum pro præstito habetur, II. 93. n. 4.
pro præstito habetur, quod præstare quis voluit, ait morte impeditus non potuit, VII. 238. n. 4. IV. 262. n. 6

ſub prætorium deferri non debet niſi ubi ſemiplene probatum eſt, IV. 155. n. 4
quomodo deferri debet, quando cum Senatu res eſt, IV. 161
pro præſtito habendum cum paratus ad jurandum ab adverſario impeditur, IV. 262
eſt probationis ſpecies, IV. 5. n. 11
Juramentum credulitatis de facto tertii pro ſuppletorio eſt, IV. 121. n. 7
ordinarium eorum quæ dubiæ ſunt relevandi remedium, IV. 370. 5. V. 270. n. 7
ſtricti juris eſt, V. 249. n. 4. & inſtar rei judicatæ habetur, V. 249. n. 5. VI. 279. n. 3
eſt perſonaliſſimum quoddam, nec tranſit à perſona in perſonam, V. 391. n. 4
calumniæ ſpeciale mandatum requirit in procuratore, V. 392. 1
calumniæ non præſtat qui neceſſario agit, VI. 138
quando nihilominus præſtandum etſi adverſarius probationem in ſe ſuſceperit, VI. 147
æſtimatorium an neceſſarium & coram quo præſtandum, VI. 160
recuſans ex cauſa non poteſt condemnari antequam ſuper iſta pronunciatum, VI. 165
delatum ſuſcipere vel referre opus non habet, qui teſtibus intentionem ſuam probare poteſt, VI 166
delatum qui acceptavit, quando ad probationes reſilire poteſt, VI. 167
deferens quando de calumnia jurare non tenetur, IV. 204
calumniæ vel malitiæ quando Advocatis imponendum, VI. 200
tertiæ dilationis à quo remitti poteſt, VI. 54
perhorreſcentiæ quale ſit & quomodo præſtandum, VI. 71
dandorum & reſpondendorum etiam in cauſis matrimonialibus locum habet, VI. 219. n. 8
calumniæ omiſſum non vitiat proceſſum, VI. 247
propter ignorantiam non habet locum niſi de credulitate, VI. 277. n. 5
litis deciſorium quando reus præſtare tenetur licet actor nihil probaverit, VI. 405
ſuppletorium etiam judex parte non petente exigere poteſt & quando locum habet, VIII. 368. n. 3. 4. 5
purgatorium quando locum habet, ibid. n. 6
credulitatis non excludit à probatione contraria, VII. 95
purgationis judex ex officio defert reo adverſis præſumptionibus onerato, VII. 227
purgationis quando locum habet ſi dominus ex miniſtrorum delicto reus præſumatur, VII. 228
credulitatis hæredibus imponitur ex judicis arbitrio, VII. 238
ſuppletorium non defertur niſi ob inopiam probationum, VII. 376
Procuratoris nedum ejus ſubſtituti admittendum nõ eſt niſi ſaltem Char-

tablanca ad ipsum missa, ad mandatum inscriptum est, VI. 382
non per alium quam ordinarium procuratorem qui causam agit in judicio praestatur, VII. 383
calumniæ judex ex officio defert parte non petente, VII. 387
purgationis ab adversario praestandum est, cum ipsi incumbit probatio, VIII. 57
suppletorium ad probandam exceptionem non numeratæ pecuniæ non sufficit, IX. 73
pro indaganda veritate judex potest & debet exigere, etsi adversa pars nihil dum probaverit, IX. 77
deferri potest in omnibus causis ex inopia probationum, idque sequi debet judex, ibid. n. 9
deferri potest à parte parti pro explorandæ veritate etsi nihil dum probatum sit, quando deferens ignarus est negocii & ideo ad probationes definire nequit, IX. 78
Juramenti delationi regulariter non est locus ubi probatio semel injuncta, IV. 232. n. 6
non est locus ubi nihil probatum, III. 10. n. 7
delatio ex justa causa & cum causæ cognitione fieri debet, I. 132. n. 2
delatio statim aliquando fieri potest ad effectum agendi non audita parte adversa, ibid. n. 5
delatio fit ob periculum ad pœnam perjurii, ibid. n. 6
relaxatio non est necessaria ubi juramentum nullas habet vires, ibid. n. 9
recusatio habetur pro confessione, deficiente causa recusandi, II. 166. n. 9
relaxatio ubi petitur, necessaria est alterius partis citatio, I. 132. n. 3
præstatio personalissima est, nec cedi potest, VII. 260. n. 2
relaxatio non est necessaria, ubi verum & corporale non est præstitum, I. 132. n. 7
etiam à parte fit expresse vel tacite, I. 132 n. 2
uti necessaria contra juratam renunciationem actionis ad effectum agendi, ita & contra renunciationem appellationis, I. 147. n. 7. 8
delationi non est locus ubi nihil probatum, nec aliquibus præsumptionibus reus oneratur, VI. 405. & 408 n. 2
delatio postquam reus probavit locum non habet, VIII. 333
aliqua ratione ad decisionem causæ facientis delatio non est à judice repudianda, IX. 76
à Juramenti delatione appellans ob allegationem metus perjurii audiendus, V. 96
injuste extensa vi recte appellatur, VI. 279
Juramento præstito supereſt probatio contraria per documenta & testes, VII. 95. n. 5
suppletorio locus est, cum quis præsumtiones juris & conjecturas concludentes pro se habeat, V. 173. non autem hominis, nisi valde graves & & concludentes. V. 282
quilibet sententiam suam de facto etiam

etiam alieno aperire tenetur, VIII. 229. n. 3
purgatorio locus est, cum de facto, utrum criminosum sit nec dubitatur, VIII. 424
judiciali præstito deferens pœnitere non potest, nec probationem contrariam afferre, II. 93. n. 1. 2
in illiquidis locus non est, ubi debitum vero certum, licet quantitatis debiti incerta, admittitur, I. 85. n. 4
locus adhuc est cum sententia probationem simpliciter injunxit, IV. 6
se purgare debet contra quem est præsumptio, IV. 31. n. 6
supervacuo nemo onerari debet, VI. 53 n. 8. VII. 31. n. 4. VI. 284. n. 2
delato Senatui, jurare debent ex Senatu, qui actui interfuerunt, VI. 203
à Juramento legali non valet appellatio, VI. 379
pro Juramento mors habetur, VI. 374. n. 1. 3. 4.
ad Juramentum pro dilatione tertia procurator non admittendus sine speciali mandato, licet in mandato ad causam hoc expressum sit, V. 392
non definitur sola adversarii postulatione, sed exploratis exactè circumstantiis, VII. 280. n. 3. 4
reus potest recurrere, etiam susceptа semel probatione, IV. 5. n. 4. VI. 168
suppletorium non est admittendus amissionem instrumenti edendi allegans, nisi allegans sit honestæ vitæ, & casus, per quem amissum doceatur, II. 283. n. 9
appellationis præstandum, Baro per procuratorem admittitur, VIII. 369
judiciale deferendum in secunda instantia admittendus est, qui in priori ex defectu probationis succubuit, IV. 5
regressus est reo semel offerenti probationes, VI. 168
ante Juramentum præstitum mortuo actore, vidua & hæredes qui litem prosequuntur, super quantitate damni, & æstimatione rerum, qui perierunt, jurant VI. 374
an Juramentum actor nihil probans deferre possit reusque jurare cogendus sit, VI. 405. n. 4. 9.
circa Juramentum calumniæ oportet sequi leges judicii à quo, quando in illo defertur, non superioris, etsi ad hoc appellatur, III. 279
per Juramentum exponenda & verificanda quantitas quæ ignoratur, si de debito constat, VI. 408. n. 4
Juramento suppletorio urgentes præsumtiones faciunt locum, VII. 376
judiciali præstito non quidem contra sed præter illud admittuntur aliæ probationes, V. 249
præstito voluntario alia probatio non admittitur, I. 13. n. 4
delato non modo partibus ad probationes alias redire integrum, sed etiam judici idem licet, VII. 195. n. 2
suppletorio alteri partium per sententiam delato alter contrarii probationem offerre potest, IV. 296
à Juramento calumniæ corporaliter præ-

ſtando Principum Præfecti non ſunt immunes, III. 191
contra neceſſarium Juramentum alia probatio admittitur, ſed non niſi illa quæ per noviter & poſt præſtitum juramentum reperta inſtrumenta ſit, I. 13. n. 6. I. 8. 9
Juramenta calumniæ & malitiæ hodie judicis arbitrio relicta, IV. 164
in Juramentis admittendis judex circumſpectus eſſe debet, V. 47. n. 3
Jurisdictio Cameræ in cauſis criminalibus non eſt fundata, I. 52. n. 2. niſi ob nullitatem proceſſus, ibid. n. 4
ſine titulo ab inferiori poſſideri non poteſt, I. 44. n. 6
omnimoda, & ſic etiam criminalis competit ex reconceſſa judicii poteſtate, IV. 290
violatur, ſi poſt cœptum ubi judicium reus alibi capiatur, V. 177
violatur, ſi non ſubditus ex alieno territorio ſine literis mutui compaſſus citatur, IV. 256. n. 3
cumulative à Principe conceſſa intelligitur, I. 44. non privative, II. 313. I. 44
quæ in conſuetudine fundatur, non extenditur, I. 45. n. 4
criminalis in Germaniâ jus prædiorum eſt & prædiis adhæret, I. 45. n. 1. Idem in Pomerania n. 2
an prorogetur ſi judex incompetentiam non opponat, I. 83
amittitur ob protractam juſtitiam, negligentiam, ſuſpicionem, II. 158. n. 5. 6. 7
ita ſervanda, ut conſuetudine reperitur, II. 305. n. 22
quibus prædiis adhærere cenſeatur, II. 314
ſemel exercita facit præſumptionem ſemper competentis, II. 314. 5
conceſſo fundo cum omni ſuo jure acquiritur, ibid. n. 2
in alieno exercita eſt alterius jurisdictionis violatio VII. 391. 1
per ſe ſine prædio ſubſiſtere poteſt, II. 314. n. 6
regulariter eſt territorii jus & acceſſio, II. 314. n. 7
controverſa quieſcat, niſi quis ſit in poſſeſſione, III. 114
ſuperioris fundatur ſi inferior denegat juſtitiam, aut ubi inter inferiores ſuper ea contentio eſt, I. 217. n. 2. I. 238. n. 4
inferioris propria eſt nec arbitrio ſuperioris ſubjacet, II. 134. n. 6
inferioris ubi deficit ſuperioris locum habet, ibid. n. 7. 8. 9. II. 215. n. 4
ſuſpenditur per appellationem non ultra cauſam & ejus connexa, I. 65. n. 4
ſuperior facit ceſſare inferiorem, I. 83. n. 1
univerſalis annexa eſt ſupremæ poteſtati, alligatur tamen certis judiciis, quibus eſt aſtricta, I. 232. n. 2. 3
Eccleſiaſtica cum ipſa religione accurate cuſtodienda, & ab omni violatione præſervanda, VII. 57. n. 9
per jurisdictionem juvanda eſt, I. 129. n. 2

fun-

fundata est quoad omnes personas & causas sub ejus districtu, I. 130. n. 1. I. 238. n. 2
superior fundata est in omnibus causis quæ alium non habent judicem, I. 238
cumulative habita in superiori exerceri potest in inferiori districtu, II. 306. n. 5
privative concessa quousq; extendenda, II. 306. n. 10
prorogatur per appellationem, II. 325. n. 5. 6
civitatum nunquam censetur eo extensa ut eam in Principum ministros porrigere liceat, VII. 28. n. 10
indefinite concessa omnimoda censetur, VII. 34. n. 1
per actum aliquem singularem obtinetur, ibid. n. 2
in una specie exercita in omni ejusdem generis eadem habetur & retinetur, ibid. n. 3
an sit fundata unde statuendum, III. 399
ordinaria sui natura non est restricta ad hoc vel illud causarum genus sed in universum omnia respicit VII. 270. n. 2
res magni momenti est, unde eam abscindere maximum gravamen est, II. 205. n. 1
Ecclesiastica quatenus competit civitatibus Imperii Principibus subditis, II. 205
Ecclesiastica ad status Imperii hodie est translata, ibid. n. 5. & quidem privative n. 10. 11. 12
jus territorii facta est, & quatenus, ibid. n. 19
per privilegium potest acquiri, ibid. 21
Ecclesiastica & secularis non confundenda, III. 159 n. 2. 3. 4
an sua sit Prætoris est æstimare, VI. n. 10
superioris cum jurisdictione inferioris judicii conjungi potest & debet, VI. 230
differt à superioritate territoriali, VI. 252. n. 4
summi Tribunalis ex obitu Regum non exspirat, VIII. 113
Nobilium in propriis causis exercetur & quomodo, VIII. 198
Jurisdictionis cum fundo cohæsio est ex consuetudine, I. 45. n. 2
defectus maximam facit nullitatem, I. 83. n. 4
Jurisdictionis criminalis possessor defenditur, licet titulo careat, si possessio ex moribus est, IV. 292
superioris & inferioris concursus quid operatur, VIII. 83. n. 8
prorogatio non unius sed utriusque consensu fit, II. 267. n. 5
prorogatio invito ordinario judice fieri potest, VIII. 219. n. 3
prorogatio fit per conventionem qua quis se suaque bona expresse vel tacite foro omni subjicit, I. 242. n. 6. II. 4. n. 8
incapacitatis quæstio præjudicialis est, II. 205. n. 2
violatæ non fit reus qui hominem sibi per sententiam adjudicatum tradi desiderat & ubi dominum fundi

non reperit, ex eo illum ad dominum ubi est abducit, VI. 288
ordine turbato multa incommoda oriuntur, I. 130. n. 6
formam mutare non decet, I. 162. n. 2
quæstio prius decidenda quam ad alias exceptiones devenitur, II. 7. n. 3
indefinita possessio facit fundatam intentionem qua omnes actus jurisdictionales, VII. 34
ad Jurisdictionis totius possessionem probandum unus actus sufficit, IV. 291
Jurisdictionem turbari à superiori, ubi inferior queritur, non statim mandatum decernendum, sed citatio, II. 313
omnimodam habens non statim habet Regalia, III. 101. n. 11
habens eam exercere debet, nec potest autorem laudare, III. 283
in causa fundatam esse unde statuendum, III. 199
defendendi modus, si alius causam ad se incongrue trahit, IV. 274
alterius provocare cuilibet licet, IV. 246. n. 4
tribuit consuetudo, VI. 128. n. 4
nobiles in suis prædiis habent in suos subditos, eaque in concursu creditorum utuntur, VIII. 196
his quæ ad Jurisdictionem pertinent considerandum quod lex vel consuetudo constituit, I. 207. n. 5
ob Jurisdictionem violatam de restituendo & desistendo mandatur sine clausula, IV. 175
Jurisdictioni civitatis, quam Nobiles incolunt, subsunt, & licet domicilium non habent ex propriis in ista ædibus munera realia sustinent: secus verò dicendum de iis qui exules ad urbem veniunt, VII. 70
extra Jurisdictionem jus dicere non debet tam in ordinario quam executivo processu, I. 242. n. 2
Jurisdictione translata omnes lites ad eam pertinentes cum ipsa ad novum judicem transferuntur, I. 214. n. 5
concessa omne sine quo exerceri nequit concessum intelligitur, VII. 407. n. 7
de Jurisdictione & processu in lite inter Pastorem & custodem, VII. 56
ex Jurisdictione ordinaria fundata est quoad omnes causas, donec exceptæ nõ probantur, intentio, VII. 270
pro Jurisdictione generali est præsumtio, quæ unus probandi rejicit in exceptionem allegantem, I. 238. n. 2. 3
ordinaria semper est præsumtio contra omnes incolas notorie non exemptos, VIII. 283. n. 5. 8
Jurisdictiones confundi noxium est, I. 129. n. 3. IV. 137. n. 5
ex Jurisdictionum diversitate multa oriuntur incommoda, III. 155. n. 3
Jus aggratiandi Principum est ex quo potestas est ex placito delictis veniam dandi, III. 32. n. 5
canonicum in Evangelicis Ecclesiis non parvi æstimatur & quare, III. 133. n. 4.
canonicum redditum est jus territoriale, III. 143. n. 5

Epi-

Episcopale exercetur per consistoria, ibid. n. 8
Episcopale in quibus consistit, II. 205. n. 3
Episcopale exercetur hodie per Superintendentes, VII. 79. n. 10. 11
publicum pactis & factis privatorum nedum nuda patientia tolli non potest, VII. 157. n. 5
publicum ut salvum maneat semper & omni modo juvandum, ibid. n. 8
publicam quando incidit in causam citandi ad hanc sunt quibus ejus cura incumbit, VIII. 197
detractionis pro ejus exercitio fundat arrestum & ejus retentionis, VII. 382
quæsitum non amittit, qui hominem adjudicatum ex fundo secum abducit eo, ubi est dominus, ut eum sibi tradat, VII. 288
quæsitum parti auferri non debet, IV. 148. n. 11
religiosum sive in sacris quod status imperii habent non pertinet ad ea quæ Evangelicæ Religioni sunt contraria, II. 305. 20
patronatus cum jurisdictione Ecclesiastica nihil commune habet, VII 26. n. 4
speciale ex jure communi explicationem accipit, II. 251. n. 12
an probatio deficiat perinde est, II. 284. n. 1
legitimis actionibus peti oportet, non propria autoritate quicquam moliri, III. 160. n. 6
singulare non trahendum in consequentiam, VII. 233. n. 4
ad publicum quæ pertinent majori cautione sunt tractanda, I. 44. n. 2
commune sequimur donec exemptio probatur, II. 99. n. 5
loci speciale allegans probare debet, & quomodo procedatur, III. 313
singulare civitatis ad cives non ad alios ejus subditos seu rusticos pertinet, II. 49
singulare tertio ad excipiendum non prodest, III. 98. n. 7
ob Jus superveniens non solum executio sistitur sed etiam aliud pronunciatur, V. 239
Juris semel extincti non amplius est accessio, VII. 25. n. 8
rigor remittitur contra bene de republ. meritos, VIII. 389. n. 7
Lubecensis canon Hand muß Hand wahren active non passive accipitur, VIII. 24
civitatis amissio per conventionem discessui irrogata, non habet locum in necessario, probabili & aliam causam habente, VIII. 334
de Jure partes litigare judex non permittat ubi de facto constat, III. 313
ut à Jure communi recedatur non sufficit justam esse causam, sed etiam oportet illam esse veram, II. 135. n. 7
Justa non sunt nisi quæ temporum rerumque statui congrua, unde & quæ naturalis juris sunt ex mala applicatione juris nomen amittunt, I. 205. n. 5

Jussus judicis excusat, I. 223. n. 12
Justitia suum cuique ita tribuit, ut non detrahatur justiori alterius petitioni, II. 278. n. 5
Justitiæ rigor est nervus rerum creditarum, I. 259. n. 2
protractæ quando argui possit judex ordinariè procedens in causa summariè tractanda, V. 106
protractæ processus solitus quis est, VI. 306. n. 1
Justitia amat æqualitatem, quæ in omnibus servanda, I. 210. n. 9. & 15
protracta habetur cum judex admittit exceptiones notorie ineptas atque per has sinit protelari causam, VI. 306
ob Justitiam protractam vel denegatam quomodo procedendum, II. III. & n. 5. II. 139. n. 5
denegatam vel protractam judex inferior privatur jurisdictione & causa devolvitur ad superiorem, V. 105. n. 1
denegatam vel protractam immediatus judex tantum promotoriales decernit, nisi cum mediatur in causa judicare nequit, VIII. 282
ad Justitiæ protractę criminationem non sufficit mandati insinuatio, sed necessaria juris præstandi requisitio, VIII. 119
ubi de protracta vel denegata justitia quæritur nudis narratis supplicantium non statur, II. 154. n. 4
de Justitia denegata vel protracta querela apud quem fieri debet, VIII. 282. n. 2. 3
pro administranda justitia Rege sac Principes sibi invicem manus porrigere debent, VII. 87. n. 1

L.

Læsio unica restitutionis causa est, III. 18. n. 5
non præsumitur ex sola aditione hæreditatis, ibid. n. 2
superveniens ex casu non attenditur circa restitutionem, II. 130. n. 7
ultra dimidium judicatur ex tempore contractus, II. 320. n. 1. 2
qualis circa L. 2. C. de rescind. vendit. consideratur, ibid. n. 4.
circa hæreditatis renunciationem ut æstimanda, V. 284
ultra dimidium quæ & quomodo computanda, VI. 223
Læsus per absentiam restitutionem in integrum petere potest, VI. 321
Laudum arbitrorum non est vera sententia, nec referendum in numero sententiarum conformium ternario ad excludendam appellationem, VIII. 11. n. 5. 6
ubi Læsio enormis ex judicato manifesta est rescissioni transactionis ob illam locus est, VIII. 494
Laudi nullitas unde oritur, ibid. n. 7
reductio ad arbitrium boni viri apud quem petenda, VIII. 11. n. 3
observantia mandatur sine clausula, II. 280
post reductionem ad arbitrium boni viri non est amplius qua appellationem

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0214
DFG

nem inter causas quæ arbitrio vel judicio decisæ sunt, differentia, VIII. 11. n. 5. 6
Laudatione autoris litem differre aut transferre non permittitur qui suo nomine possidet, VI. 375
Legatum est donatio, & instar æris alieni, I. 9. n. 1
hæredi solventi non tenetur legatarius ad cautionem super fideicommisso ab hoc dato, VIII. 211.
ex implemento modi adjecti non debetur alii ac cui legatur, nec huic decedit, si per alterius factum aut casum implere non potest, VIII. 10.
quando comprehendat usuras tanquam peculiare legatum, IX. 191
nullum est deficiente voluntate, VIII. 10. n. 1
amittitur quod loco rei, quæ petitur, datum fuit, VI. 238
Legatæ rei vindicationem exceptio crediti excludit, III. 381
modus & conditio quomodo differunt VIII. 10 n. 3
ob Legati inficiationem meretur pœnam dupli, cui ab initio causa litigandi non injusta fuit, sed postea esse desiit, si ipse litem tunc non omisit, IX. 64
Legati qua pœnam inficiationis non dolus in litigante requiritur sed tantum litigii temeritas, IX. 65
ad piam causam hæc vis est, ut statim à morte testatoris currant usuræ, IX. 191. n. 1. in fin.
acceptatio continet approbationem testamenti, VI. 238. n. 5
Legata debentur ex testamento utut invalido ab eo qui super isto sic transegit ut valeret, VII. 9
de Legato si ex confessione partis constat, non obstat petitioni, quod de testamento non appareat, VIII. 7.
Legatorum nomine tantum qui hypothecaria experitur, utut arresto accedente omnes hæredes convenire tenetur, IX. 183
Legare à quibus licet, I. 97. n. 7.
Legatarius non tenetur cavere hæredi legatum solventi super fideicommisso ab hoc dato, VIII. 211. n. 3. 4. 6
ab hærede legati nomine cujus dies nondum venit satisdationem exigere potest, ibid. n. 2
non nisi per manus defuncti legatum consequitur, I. 97. n. 6
à quo fideicommissum relictum est cavere debet fideicommissario, VII. 336. n. 2
quando legatum restituere tenetur ex juris ratione cavere hæredi debet, ibid. n. 7
Legatario non competit beneficium, L. ult. C. de Edict. D. Adrian. toll. I. 97
tres dantur actiones, ibid. n. 3
Legatarii post omnes creditores defuncti suum capiunt, VII. 246. n. 1. VIII. 397. n. 1. 2
jure separationis gaudent, si hæredis bona non sufficiunt, VII. 246. n. 2
in bonis defuncti legale pignus habent ibid. n. 4
defuncti præferuntur doti viduæ hæredis, V. 262

contra creditores exceptione excussionis qua rem legatam gaudent, VIII. 397
Legatariis, quibus hæres solvit, competit excussionis exceptio adversus creditores defuncti, V. 143
ad Legatarios transit dominium ipso jure, VIII. 397. n. 6
Legitima sit sine onere & conditione, & hæc adjecta nulla sunt, IV. 15
non indiget additione, sed qualis qualis declaratio sufficit per quam reservatio facta fuit, IX. 193. n. 1
nullo statuto tolli, minui tamen potest, IV. 14. n. 5
parentibus debita eodem jure censetur cum ea quam capiunt liberi, VII. 19. n. 6
Legitimus contradictor est cum quo lis super testamento cœpta est, II. 281. 6
Legitimatio per subsequens matrimoniũ ut fiat solus consensus matrimonialis sufficit, licet sacerdotalis benedictio non accesserit, II. 81
personarum de substantialibus judicii est, eamque judex parte etiam tacente, curare debet, II. 112. n. 2.
remitti ab adversario potest, ibid. n. 3. II. 126. n. 1. 2. 3. 4. 6
personarum fit non judici tantum sed parti, ideo remotis omnibus exemptionibus in personam ejus, quæ comparet, inquirere licet, III. 148 n. 1
personarum in omni judicio summario etiam requiritur, III. 21. 1
ejus qui alieno nomine agit non fit per productionem instrumenti super debito confecti, III. 22. n. 1
per Comitem Palatinum factæ quæ justa forma, IX. 127
per subsequens matrimonium purgat omne vitium concubitus, III. 87. n. 6. 7. 8
Legitimatis per rescriptum vel Comitem Palatinum in successione bonorum avitorum non præferuntur agnati, IX. 126
Legitimationis exceptio an in secunda instantia attendatur, IV. 204. V. 13. & 189
defectum judex ex officio suppleri faciat, V. 13
personarum exceptio ante omnia attendenda & nunquam rejecta censetur remotis licet omnibus exceptionibus, I. 203. n. 5.
Legitimati per subsequens matrimonium veniunt nomine voll aut wolbürtiger Kinder / III. 87
per rescriptum Principis aut Comitem Palatinum in bonis parentum jura successionis adipiscuntur, IX. 135
legitimis æquiparantur, ibid. n. 2. 3
Legitimatione non facta judex nihilominus ulteriora permittere potest, II. 112
Lex regulariter de futuris fit, & quando respiciat etiam præterita & præsentia, I. 17. n. 3. VIII. 32. n. 3
vetus non sufficit, nisi sit in usu, VII. 151. 1
pœnalis ut odiosa extra verba non extenditur, III. 52. n. 1

Pro-

Provincialis nonnisi consensu statuum Provinciæ fieri potest, II. 74. 5
non publicata non valet, II. 74. n. 8
nova usu non recepta non habet effectum, ibid. n 9.
quod non præscribit arbitrio & electioni relinquitur, III. 54. n. 3
ante omnia in judiciis servanda, ibid. n. 8
nova quatenus generalis non pertinet ad casus speciales antea privilegiatos vel singulari jure utentes, III. 56. n. 7.
nova lite pendente lata an in ejus decisione attendatur, V. 278
civilis statuto vel consuetudine tolli ac mutari potest, III. 123. n. 6
L. 2. C. de rescind. vendit. non habet locum ubi res vendita jam ad tertium pervenit, III. 192. V. 22
habet hodie locum in omni contractu exceptis illis qui quandam venditionem aleæ continent, ibid. n. 2
in donatione non habet locum, II. 148. n. 2.
non habet locum ubi læsio non est certa, ibid. n. 4. 6
in emptore & venditore locum habet, III. 192. n. 2.
re non amplius integra non admittitur ibid. n. 3
an remissione debiti locum habeat, II. 148
generale remedium est ad omnes actus lædentes, II. 148. n. 5.
in transactione non habet locum, II. 148, n. 8. IV. 30
an habeat locum ubi ob exactionis difficultatem aliquid remissum vel minus acceptum, III. 336.
etiam ad hæredem transit, II. 147
locum habet in alienationibus judicum decreto factis, VII. 206. n. 5
etiam in divisione hæreditatis locum habet, VI. 223
L. 14. C. de rescind. vendit. quomodo intelligenda, VII. 173. n. 11.
L. 6. C. de pact. inter Empt. & vendit. explicatur, ibid.
L. 2. C. quando. lic. ab empt. reced. quando locum habet, ibid. n. 13. VIII. 174. n. 2. 3
L. Aquilia quando parit actionem, VIII. 269. n. 3
locum habet ob damnum per pecus alienum in agro suo datum, I. 34. n. 13
L. 1. ff. naut. caup. stab. pertinet ad principium professionis, quam recipere liberum est, III. 63. n. 1
L. si quis in tantam C. unde vi sequenda si consuetudine abrogata non probetur, I. 95. n. 5. 6
etiam in occupatione ejus quod judicialiter adjudicatum est obtinet, VII. 188. n. 3
evaditur per pœnitentiam, ibid. n. 5
etiam habet locum in invasione clam, sed invito domino facta, IV. 219
locum habet qui occupat pignus in quo sibi possessionem reservavit vel pignus ex constituto habet, IV. 217
L. un. cod. etiam ob chirograph. pec. cessat in pignore legali, II. 114. 4

L. quamvis 2. C. de pignor. qua nititur ratione, II 285. n. 3.
L. Anastasiana non habet locum contra eum, cui à creditoribus, quibus solvit, aliquid remittitur, IV. 114
an cedenti, nomine cessionarii agenti, obstet, V. 186
debitori plus petitionis exceptionem præbet, VIII. 443. n. 2.
quomodo potest opponi, ibid. n. 3. 4.
L. Anastasianæ rationem judex ex officio habere debet, licet à partibus non objiciatur, nec amplius objici possit, III. 1
exceptio an etiam post litem contestatam opponi possit, IV. 324
etiam in executione locum habet, si adest causa, cur antea non fuerit opposita, III. 186
exceptio est de apicibus juris, VII. 213. n. 5
exceptio quando in nominum permutatione locum habet, VI. 413
exceptio non obstat creditori sed tantum cessionario, VIII. 443
per L. Anastasianam quousque jura & actiones acquirere prohibitum, VI. 228
exceptio debitori non creditori aut tertio competit, VI. 229
ex L. Anastasiana experiens quæ articulare debet, VIII. 44
L. fin. C. de novat. quatenus pertinet ad delegationem, VII. 13. n. 2.
L. fin. C. de quadriennii præscript. quando locum habet, VII. 66. n. 3. 4. 5. 6
L. nobiliores C. de commerciis pertinet tantum ad mercaturam lucri quærendi causa, II. 1. n. 3
L. æde 3. C. loc. non tantum in ædibus sed etiam in aliis rebus locatis obtinet.
L. si certis 28. C. de pact. cum l. cum de in rem. 6. ff. de usur. quomodo concilianda, II. 362. n. 4
L. fin. C. sent. rescind. non poss. pertinet ad sententiam definitivam, II. 373. n. 4
L. quoties is C. de rei vind. in locatione locum non habet, II. 379. n. 4
L. fin. C. de dominio impetr. quat. hodie locum habet, VII. 310. n. 4. 5. 6
L. si contendat ff. de fidejuss. paratam ex reis pro sua securitate si actores agere differunt præbet remedium, VI. 6. n. 3
ex L. si contendat ff. de fidejuss. processus decernitur etsi actor in foro non competente agere cœperit, VI. 6
L. siquidem C. de except. ad connexa non ad diversa pertinet, VI. 324
L. si contendat remedio qua causam principalem diffamatori licet ut diffamato remedio L. diffamari, VI. 9. n. 8
L. siquidem C. de except. in quantum per ordinat. S. Tribun. derogatum, VI. 398. n. 2
L. siquidem 10. C. de injur. quæ continet, VII. 361. n. 10
Legis vis ex usu colligitur, II. 356. n. 21
est causas facere ordinarias, I. 171. n. 3
vox secundum consuetas regulas juris, hominis juxta usum vulgarem intelligenda, I. 231. n. 5

Lege

Lege ſpeciali derogatoria adhuc dubia inſiſtendum juri communi, II. 71. & 75
de Lege ſuper controverſia ſtatuere non eſt Tribunalis, & quid in ea coram hoc obſervandum, II. 73
pro lege non eſt habenda, quæ non legitimè condita, vel non legitime publicata, vel in uſum non deducta, II. 74
ſine Lege loqui erubeſcendum eſt, I. 201. n. 4. II. 75. n. 4
ex L. Aquilia directa utilis aut in factum actio datur ob damnum injuria datum non modo rebus, ſed etiam corporibus liberorum hominum, I. 211. n. 3
actio ceſſat ob caſum fortuitum, I. 220. n. 2.
Legis præſcriptum pro forma habetur, I. 29. n. 1. contra illud factum pro infecto eſt, ibid. n. 3
civitas remedium ad quas obligationes pertinet, VIII. 102. n. 6
diffamari remedium quomodo differt à remedio l. ſi contendat ff. de fidejuſſ. VII. 63
diffamari remedium & actio injuriarum quomodo differunt, VIII. 54. 7
quis finis & effectus hujus remedii, ibid. n. 8
diffamari remedium multum differt à petitione mandati tuitorii contra adverſarii molimina, & quam metuit actionem, VI. 76
diffamari remedium non elidit exceptio dicti non animo injuriandi, VII. 360
diffamari in remedio ſi exceptiones rejiciantur non renovatur citatio, ſed ſecunda decernitur, VII. 362. n. 2. 4. 5
actio non excluditur ſolo termini lapſu à diffamatore, ſed ſententia demum, VIII. 170
uſus latiſſimus eſt, VII. 360. n. 1. 4
non eſt locus in his quæ in judicio defenſionis occaſione proferuntur, VII. 361. n. 3. 4
ex L. diffamari incongruum adverſus injurias remedium, I. 144
citatio non inducit litis pendentiam, nec præventionem, niſi quod diffamatorium judicium, III. 350. I. 198. n. 7
actio non habet locum ubi ordinaria competit, I. 144. n. 3
actio non eſt, ſed tantum officii judicis imploratio, ibid. n. 6
actio etiam coram incompetenti judice poteſt inſtitui, III. 212
duplex oritur judicium, ibid.
remedio ſtrictiſſimus, I. 144. n. 11
actio debitori contra creditorem indulgetur, modo fraude careat, VII. 62. I. 2
non habet locum ſi pro conſequendo jure intenditur, ibid. n. 3
remedium ad illos pertinet qui ſine juſta cauſa aliquid proferunt, ibid. n. 4
actio caute admittenda, ibid. n. 6
imploratus Judex diffamanti certum agendi terminum ſtatuere non autem ad certum forum illum adſtringere poteſt, III. 212
condictionem nemo privilegii, vel fo-

ri exceptione declinare potest, III. 213
ad agendum impulsus à juramento calumniæ non est immunis, III. 277
arrestatus arrestantem ad suum forum trahere potest, V. 112. quando non, V. 222
ut citatio obtineatur, quid requiratur, V. 258
si citatio denegetur, an appellari possit? ibid.
conventus si exceptionem inanem opponat, non statim damnandus sed denuo citandus, IV. 224
actioni quæ exceptiones opponendæ, VIII. 53
actione conventus non juvatur vel defensione in alia lite scriptorum, vel ejus victoria, VIII. 54
actio non eliditur per exceptionem dicti non animo injuriandi, VII. 360
& pro defensione Clericorum quomodo JCtio Ecclesiastica seu Consistorii fundata sit, VI. 9
processus quis ordo solitus, VI. 76. n. 4
actioni an locus sit si dubitetur, decernenda citatio non est, sed citandus prius audiri debet, VI. 95
citatio priusquam decernitur de diffamatione probabiliter constare debet, VI. 95. n. 5
citatio etiam decernenda ob ea quæ in judicio proponuntur, VI. 285
citatio debitoribus contra creditores caute est decernenda, ne hi exactionis jure atque commodis priventur, VII. 62
citationi paretur non tantùm agendo, sed & executionem petendo vel aliud, quod convenit faciendo, quod judex sequitur, non quod diffamatus petit, VII. 123. n. 6
convento competit electio fori & actionis, VIII. 169
ad agendum compulsus in quo foro experitur, VIII. 171
in L. diffamari actione si fori incompetentis exceptio opponatur, ut procedendum, IV. 224
ubi in L. diffamari rejiciuntur exceptiones non renovatur citatio sed secunda decernitur, VII. 362
L. fin. C. de Edict. D. Adrian. toll. remedio non juvatur fideicommissarius, IX. 135
in L. fin. C. de Edict. D. Adrian. toll. reis non supereſt appellandi facultas, IX. 134
ex L. ult. C. de Edict. D. Adrian. tollend. immissione in bona decreta condemnatio in fructus non injustè fit, IX. 166
Leges novæ præsertim correctoriæ stricte sunt accipiendæ, I. 200. n. 4
Legum correctio non admittenda, II. 71. n. 3
Legibus clementiores esse nos non oportet, I. 201. n. 2
Legislatoria potestas ad gubernationem ditionis pertinet & ad superiorem spectat, II. 73. n. 1. 2. 3
Legislatoria potestas vicariis Imperii non competit, II. 75. n. 7
Libellus in realibus continet e proximam petendi causam, I. 246. 3

non

non vitiatur per omissionem nominum citandorum, I. 256. n. 5
generalis damni refusionem petentis valet, V. 40
Principi oblatus quando & quomodo præscriptionem annalem tollit, V. 370
ineptus rejicitur & facit reum ab instantia absolvi, VI. 349. n. 4
non est ineptus ex quo causa petendi cum petitione colligi potest, VIII. 88. n. 3
quantum fieri potest sustinendus est, ibid. n. 4.
retinendus & supplendus à judice, ibid. n. 5
in secunda instantia non rejicitur, etsi conclusione careat, si ea in gravatorialibus continetur, aut ex actis prioribus constat, VIII. 88
Libelli inepti exceptio non admittitur sine allegatione causæ vel modi ineptitudinis, V. 197
Libellum mutare & emendare parti licet, non vero genus actionis, VI. 76. n. 5
quacunque poterit ratione sustinere ad judicis officium pertinet, VI. 148 n. 4. 5
ineptum judex dentibus lacerare debet, V. 92
præsumptive concludere sufficit, VIII. 88. n. 2
Liber mercatoris in quibus fidem non faciat, I. 241. II. 92
rationum privati pro scribente non probat, II. 92. n. 1
non sufficit ad probandum mandatum V. 18
amittit fidem, si in aliqua parte falsus deprehendatur, I. 241. n. 13
plenam facit fidem si juramentum accedit modo justa requisita habeat, ibid. n. 14
publicus quatenus probat solutionem II. 346. n. 4
in publicum inscriptio num appellationem impediat, VI. 199
in Librum publicum non tribuit aliud ejus quam quod translatum, nec immutat rei veritatem, I. 20
in Librum publicum inscriptionem si quis impediturus interveniat quid faciendum, IV. 276
Libri mercatoris quæ requisita, I. 241. n. 9. 10. 11
publici auctoritas actionem & exceptionem de dolo non excludit, IX. 38
Libri publici virtus in eo est ut actus confirmetur, non ut confirmentur, VI. 14. 4
publici quibus actus & contractus hominum in fidem inseruntur actorum publicorum vicem & vim habent, VI. 199. n. 1. 2
collectarum exhibitionem Magistratus civi pro interesse facere tenetur, VI. 93
Libro publico inscripta æquiparantur negociis apud acta quæ dicimus facta vel contracta, VI. 141. n. 1
inscripta intra annum & diem impugnari per contradictionem possunt ibid. n. 2. 3
inscripta non merentur paratam executionem, ibid. n. 4

inſcripta ſi negentur juſto tempore, ſuspenditur actus robur, donec de jure ejus judicatur, & unde de iſto judicandum, VII. 141
deſcriptio ædium pro hypotheca conſtituenda, non eſt facienda inſcio debitore nec invito, niſi ob contumaciam, VII. 125

Libri cenſuales tributorum Steuer-Regiſter / quomodo fidem faciant, IV. 179
Dd. & Studioſorum ab executione eximuntur, VIII. 182. n. 9

Liberatio non contingit ubi aliæ ſpecies nummorum quam quæ debentur offeruntur, II. 201. n. 12.
ruſtici contingit per liberationem à gleba, II. 234. n. 4. 5
à nexu domini prioris juſtam facit acquiſitionem poſteriori, II. 234. n. 8
præſumptive probatur, II. 240. n. 2
dolo obtenta non proficit etſi jurata, VIII. 21. n. 5. 6

Liberat debitorem caſus contingens ſpeciei, V. 244. n. 2.

Liberationis argumentum eſt diuturnum tempus & per illud omiſſa exactio, IV. 110. n. 7

per Liberam perſonam alteri nihil excepta poſſeſſione acquiri poteſt, I. 203. n. 1

ob Liberum hominem vulneratum vel occiſum actio de damno competit, I. 211. n. 4. 5

Liberi ex poſſeſſione rerum hæreditariarum quatenus hæredes præſumuntur, I. 72
hæreditatem parentis tenentes cenſentur hæredes ideoque actionibus creditorum ſubjacent, niſi aliud doceant, II. 142. III. 17. & 100. n. 8
ipſo jure ſunt hæredes, II. 142. n. 2
negantes ſe immiſcuiſſe hæreditati probare tenentur, ibid. n. 3
ſequuntur conditionem patris, II. 232 n. 1
legitimi ſunt ex deſponſatis nati, licet altera pars ante benedictionem ſacerdotalem deceſſerit, II. 81. n. 3
ex ſtupro nati legitimantur per ſubſequens matrimonium, II. 82
ex damnato coitu nati non item, ibid. 4
non cenſentur tales quorum parentes matrimonio jungi poſſunt, ibid. n. 5
contra immixtionem reſtitui poſſunt, III. 17
ſequuntur forum patris, III. 71
matre ad ſecunda vota, non facta liberorum ſeparatione, transeunte, paternorum bonorum poſſeſſionem ut dominium retinent, nec vitricus quicquam in iis poteſt, IV. 392
ob ſolam impietatem ſine parentis voluntate non cenſentur exhæredati nec portio eorum reliquis accreſcit, V. 152. ipſis tamen ut indignis hæreditas à Fiſco aufertur, V. 153
ob id quod parentes de atroci crimine diffamati ſunt à collegiis non excludendi, V. 118.
eorum qui ruſticam conditionem aſſumunt nati ſub libertate, non fiunt ex facto parentum proprii homines VI. 335

ob parentum maleficia minime luere debent, IX.115
Liberorum impietas non sit impunis, licet exhæredatione non sit ulta, IV. 184
elocatio juxta facultates paternas fieri debet, II.121. n.2
circa elocationem exorta cum agnato controversia remittitur ad feudi dominum, ibid. n. 3
impiæ manus in parentes quomodo puniuntur, IV. 184
elocatio separationis instar est, VIII. 452. n. 6
Liberis contra vitricum per arrestum bonorum parentis prospici potest, V. 210
persona parentum sancta esse debet, VIII. 59. n.4
in parentum bonis excitato concursu manere & declarationem, an hæredes esse velint, post prioritatis sententiam deferre non permittatur, III.256
prioris matrimonii ad bona paterna, nisi separata vel ipsis separatis, non est jus ante creditores matris binubæ, quæ cum ipsis in communione mansit, VIII. 452
Liberis prioris matrimonii quando paternorum bonorum vindicatio competit, VIII. 452. n. 8
Liberos qui pietatem parenti debitam non agnoscunt castigare patri concessum, IV. 184. n. 6
in Liberos æqualitas servanda, II. 118. n. 4
ut collatio fiat, I. 85. & 86. II. 119. n. 10. 11
Libertas jure Lubecensi anno & die præscribitur, II. 49. n. 1
natura non debet impediri, nisi ubi justa est causa, VII. 265. n. 8
quæ non reperitur omissa, mandatis sine clausula defenditur, ibid. 3
lege restringitur, I. 60. n. 5
non amittitur ex actibus voluntariis sed coactis, ibid. n. 8
ex possessione cujus justum fuit initiū præsumitur vel non, I. 90. n. 7
ex annali possessione vel quasi secundum quarundam civitatum jura quæsita censentur, I. 90. n. 12
Libertatis magnus favor est, I. 1. 2
naturalis est ut quisque quo loco morari velit, ita posuit, III. 143. n. 5
quæ naturalis sunt vel civilis eam facultatem unusquisque habet, VII. 266. n. 6
de Libertate speciatim constituta in judicia in quibus appellatio permittitur, I. 222. n. 2
pro Libertate lata sententia appellabilis, I. 178
multa contra rigorem juris recepta sunt, ibid. n. 1
semper in dubio capienda interpretatio, IV. 17. n. 8
pro Libertate præsumptio est, VI. 131. & in dubio pro ea pronunciandum, VI. 101. n. 10
ad Libertatis præscriptionem quæ necessaria sunt, VIII. 312. n. 3. 4
Limitata causa limitantem producit effectum, V. 1. n. 9
Licitum est quod non reperitur prohibitum, I. 155. n. 8

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0223
DFG

quæ se ad Licitum & illicitum utrinque habent, ut fieri & non fieri possint non sine causæ cognitione sunt expedienda, II. 344. n. 7
in Licitis versatus casus accidens non nocet, I. 221. n. 4.

Liquidum unde æstimatur, VIII. 259. n. 1
& illiquidum circa jus retentionis & præstandam cautionem quomodo censendum, II. 16
quod non habendum, VI. 234. n. 1. 2. 3
nuda negatio illiquidum non facit judicis arbitrio hac in re multum tribuitur, ibid. n. 3
quando non habetur quod ex suspecto contractu petitur, VIII. 214
propter illiquidum non suspendendum, III. 226. n. 3. VII. n. 4
esse, & in continenti liquidum fieri posse paria sunt, V. 134. n. 3

Liquidi exactionem urgenti recte opponitur exceptio rationum de fructibus perceptis, si ex his verisimiliter sibi satisfacere potuerit, vel in reddendis rationibus morosus sit V. 382

Lis semel finita non potest suscitari, II. 195. n. 2
alibi pendens obsistit quod necessarium propter incommoda alias oritura, I. 58. n. 9
contra eum, cujus nemo vult esse hæres, contra quem & quomodo peragenda, V. 287
dubia efficit ne quis certo jure suo utatur, II. 58. n. 3
desinit per sententiam, II. 323. n. 8.
non tollit usum juris communis, VIII. 217. n. 6
à defuncto cœpta in hæredem transit sine alio facto per solam successionem, IV. 153. n. 2
pendens non impedit distractionem eorum quæ lite finita distrahenda sunt, VI. 198
cum debitore cœpta, post bona cessa cum creditoribus peragenda, IV. 145

Litis curator vid. Curator.
pendentia non inducitur per supplicationem Principi oblatam, I. 233. nec per rescriptum Principis, n. 5. nec per citationem ex L. diffamari, I. 198. III. 350.
pendentis exceptio non juvat tertium, VI. 22. n. 2
pendentis exceptio locum habet inter illos qui sunt in lite, ibid. n. 3
pendentis exceptionis quæ requisita, VII. 22. n. 2
pendentis exceptio requirit eandem causam & eandem actionem adesse, II. 48. n. 1. 2
pendentis exceptio etiam in processu executivo locum habet, nisi quis ei renunciaverit, III. 105
pendentiæ exceptio quando obstet, V. 155. n. 3
protelatæ reus est & puniatur qui rejecta reponit, V. 188
pendentiæ non est contrarium quod ad repellendum attentatum facit, I. 58. n. 6

æstimatio ex sententia censenda, II. 79. n. 2
eventus est incertus, III. 200. n. 6
contestatione quasi contrahitur & novatur, II. 307. n. 3
contestatio in prima instantia necessaria in secunda non item, VII. 389. n. 5
contestatio parte præsente necessaria est, contra absentem habetur facta & ulterius proceditur, II. 16. n. 7. 8
à prosecutione nemo est arcendus, nisi lis notorie sit injusta, II. 29. n. 1. 2
pendentis sub obtentu non est permittenda injuria, II. 80. n. 10
abbreviandi studium commendatur, II. 164. n. 4. 5. 6
contestatio basis & fundamentum judicii est, II. 293. n. 5
alibi pendentis exceptio non obstat ex lite coram incompetente judicio, VII. 184. n. 3
reassumptio est species hæreditatis additionis, V. 288. n. 4
reassumptio viduæ defuncto marito liberis impuberibus relictis injungitur, III. 470
contestatio in appellationis instantia non est necessaria si in prima facta, II. 10
contestatio est initium litis, ibid. n. 6
contestandæ solennes formulæ non curandæ, II. 335. n. 2
contestationis loco est in his quæ istam non desiderant quævis de causa principali responsio, I. 165. n. 6
excludit exceptionem præventionis, ibid. n. 7
contestatione prorogatur jurisdictio, I. 239. n. 5
curator patre absente filio cui movetur controversia dandus est, IV. 94
contestationis effectus est in mala fide constituere, IV. 143. n. 4
principium considerari debet & ubi cœptum sic prosequi oportet, VI. 92. n. 2
ad expensas ex feudo successori feudali non tenetur vidua quæ feudum jure retentionis tenet, VI. 108
renunciatio quomodo fieri potest & an invita adversa parte, VI. 259
alibi pendentis exceptio ex & in executivo processu, opponi possit, VI. 312
Liti se offert qui judicium accipit & in dolo est, III. 98. n. 2. 4.
se offerens non est absolvendus sed ut reus condemnatur, præsertim si possidet res, ibid. n. 3
renunciare partibus integrum est, III. 139. n. 5
Litem prosequi an à superiori prohiberi possit, I. 96. cœptum alteri cedere non licet, IV. 350
ad reassumendam ut hæredes citentur non ex lege sed consuetudine cœpit IV. 153. n. 3
ad protelandam quando sententia vel decretum tendit ab eo appellandum, V. 105
Lite pendente non licet ad superiorem supplicare, ac, quod liti adversatur impetrare, I. 96. II. 49. n. 4. excipitur si jure potiri non licet apud inferiorem, I. 257. n. 1

pendente nihil innovandum qua ipsos litigantes non qua tertium, VII. 408. n. 1. 2
pendente nemo in possessione turbandus, II. 188
à juris, cujus non edocta possessio, exercitio abstinendum, III. 95
ea licent quæ ad securitatem judicii faciunt, V. 286. n. 6
super feudo Vasallus in possessione existens feudum recognoscere aliaque justa præstare tenetur, VI. 10
de Lite non contestanda protestatio respondentis non attenditur, II. 335
protestandi formula Advocatis est familiaris, ibid. n. 1.
Lites abbreviare & amputare judicis est, IV. 64. n. 7. 86. n. 1. 366. n. 1. VI. 407. n. 6
sub concursu creditorum abbreviandi modus, IV. 86
quando abbreviare licet, VI. 219. n. 7
Litium multiplicatio est odiosa & non permittenda, V. 90. n. 3
multiplicationem judex vitare debet, VI. 5
Litigans improbus damna & expensas resarcire tenetur, III. 128. 4
si non habet certam sedem, certum locum ubi citatio mandatorumve executio fiat, designare juberi potest, III. 143
an à Sacris arcendus, IV. 99. & 208
inter improbum & temerarium Litigatorem quæ differentia, III. 128. n. 8. VII. n. 261. n. 2. 3. 4.
Litigantes ipsos audire in judicio sine advocatis multum juvat, III. 300
honoris titulo sibi tribuant, V. 259
Litigantium temeritas coërcenda est remedio extraordinario, I. 96. 6.
condemnatione expensarum, I. 101. n. 5
Litigiosa quando actio fit, VI. 17. n. 7
Litigiosæ rei non tantum sed & actionis litigiosæ cessio prohibita est, VI. 17
Litigiosi vitium non inducit lis calumniosa & improba, IV. 394. 2
Litigiosa re in alium translata uterque tenetur isti cujus interest rem non translatam, IV. 104
Literæ pro aliquo litigantium scriptæ suspicionis causam præbent, II. 77. n. 2. 3
mutui compassus pro testimonio habendo eorum, qui in alieno sunt territorio, quomodo formandæ, IV. 259
Literas alterius quando quis exhibere teneatur, V. 262
retinens approbat in iis contenta, II. 140. n. 8. 10. III. 65. n. 1
privatas evulgans injuriarum tenetur, III. 204. n. 1
ad Literas mutui compassus vicino examen testium negante quid remedii sit, VII. 87
Literis suis aliquem inducens ut alteri credat vel mutuet, ex mandato tenetur, IV. 186
possessio non transfertur, VI. 174. n. 2
ex Literis ad alium scriptis an tertio in illis nominato, injuriarum actio nascatur, V. 220

Lo-

Locatio potius quam colonia perpetua præsumitur, I. 163
potius quam emptio præsumitur, VII. 221. n. 1
quando ex causa non observati contractus resoluta habeatur, II. 34
ex tempore elapso finitur ipso jure, VII. 148. n. 2
ad certum tempus cum pacto de resignatione facienda non finitur per tempus, nisi resignatio facta, III. 61. n. 6. 7
est contractus utrinque obligatorius, ideo aliquo contrahentium illum non observante, nec alter ultra tenetur, II. 34. n. 1. 87. 3
quando censetur tacite renovata, VI. 47
ad longum tempus & ad modicum tempus qua effectum quomodo differt, VI. 74. n. 1
Locationis contractus sua natura non tribuit jurisdictionem in conductorem, IV. 246. n. 6
contractus solo consensu perficitur, VI. 178. n. 1. & 2.
contractus non tantum expresso sed & tacito consensu existit, ibid. n. 6
contractus ut utriusque causa initur, & uterque contrahentium ex eo captat commodum, ita æquum est, utriusque etiam si infelix sit annus, esse incommodum, IX. 145
post Locationis elapsum tempus locatori non impediendus ex obtentu conductoris impendia quædam exigentis in fundum ingressus ejusque cultus, VII. 148
Locationem non facit pactum de locando ut ut traditio sit secuta, V. 235
vitiat magna mercedis inæqualitas, IV. 235
Locatione conductione contracta ad certum tempus, post hoc tacito consensu contrahentium inter eosdem qui contraxerunt, non alios renovata intelligitur, VI. 179. n. 3
in Locatione prædii debitoris iste conductor, qui plus offert præferendus licet sit vicinus, V. 214
ex Locato ad mercedem consequendam executive procedi potest, IV. 244
amet & quando tenetur conductor singulari successori, V. 29
Locator quando militum hospitia sustineat, II. 90
conductori non tenetur ad interesse si sine culpa præstet, quæ convenerunt, sed ad mercedis remissionem, II. 84. n. 3
post locationem ædium pro suis usibus nihil retinere potest, nisi reservatum, & vacuas ædes præstare tenetur, alias ejicitur, V. 127
etiam post locationem possidet, & post finitum contractum rem suam ingredi potest, VI. 159. n. 9.
Locator non tenetur colono ad equi precium qui periit, dum colonus in ejus commodum eo usus, V. 190
quando post contractum à conductore cautionem petere possit, V. 357
non refundit damna pecorum aliarum que rerum conductoris propriarum,

rum, VI. 400. nec per belli casus ereptarum, VI. 401
resarcire tenetur damna conductori ob privatam inimicitiam erga locatorem illata, ibid.
qua fructus fundi locati ante omnes alios creditores est, VIII. 150
Locatori an & quando JCtio in conductorem ejusq; res competat, IV. 246
quando pendente lite provisionalis adjudicatio facienda contra conductorem de mercede solvenda, VII. 318
quando finito contractu rem repetenti exceptio dominii, vel similis juris objici possit, II. 263. n. 5. III. 302
pro Locatore non fit provisionalis condemnatio ubi ex contractu exceptio competit, II. 33. n. 11
Locatæ rei venditio non liberat locatorem, sed tenetur ei ad interesse, I. 54. & n. 2
de Locata re restituenda lis est summaria, II. 264
rei merces solvenda est possessori quamdiu vitium possessionis non constat, V. 28
re Locare rem conductam conductori integrum, V. 29. n. 6
Locarium non ex precio rei sed ex reditu vel usu statuendum est, VIII. 361. n. 1. 2
Loci non tuti exceptio datur citato, si ipsi cum judice gravis inimicitia sit, vel si injuriam vel pœnam metuat, III. 153. n. 4. 5
an tollatur per salvum conductum, III. 153
allegatio nuda non sufficit sed causa modusque exprimi debet, III. 169. n. 7. 8
habens exceptionem pro contumace non potest censeri, III. 282
exceptionem habent etiam qui ob delictum venire non audent, ibid. n. 4
Lucrum quærentes de damno agentibus postponendi sunt, I. 173. 9
habens, onus ei annexum contemnere non debet, II. 128. n. 3
de alieno sentire bonæ fidei non congruit, III. 162. n. 3
qui amplectitur onus recusare non debet, ibid. n. 4
statutarium non debetur conjugi conjugem deserenti, V. 36
statutarium, quo uxor desertrix privatur, non cedit Fisco, sed manet penes hæredes defuncti, V. 137
nuptiale quale debetur viduis nobilibus in Pomerania, VI. 31
nuptiale ut in pactis dotalibus conventum est debetur, ibid.
lucri & commodum commodi proinde ut usuræ usurarum lege damnatur, IX. 12. n. 2
ex conventione cum creditoribus defuncti, seu datione in solutum bonorum gentilitiorum, cui cedat juxta jus Equestre Bremense, agnato an proximæ hæredi, IX. 194
Lucri cum adest expectatio, damni non habetur ratio, IX. 150. n. 16
Lytrum hoc tantum est, quod pro redemtione impenditur, VI. 25. n. 3
Lytri nomine in obligatione quid veniat, VI. 25

Ma-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0228
DFG

M.

MAgistratus non potest subditos cogere ad vendendum sibi fruges ac victualia, II.297
de fugitivo rustico non tenetur, ubi solita custodia inclusit, nec culpa ipsius evasit, III.147.n.3
non luit omissum à ministro, VII. 142. n. 6
à partibus omissa supplere non tenetur ibid. n. 8.
non nisi imploratus suum impertitur officium, n.10
negando custodiam litem suam facit, III.190. n.2.
qua collegialia nihil juris habet amplius quam cæteri collegæ, VII. 176. n.3
ab administratoribus rerum collegii non potest exigere rationes, nisi accedente ratione quæ eos obnoxios reddit, VII. 177
providere debet ne quis maneat indefensus, ideo advocatos etiam invitos ad patrocinium præstandum adigit, I.155.n.9
interventio pro cive qui evocatur, justa est, II.4.n.1. VIII. 416. 1
non temere creditur injuste velle offendere, II. 47. n.5
ob præsentem injuriam contra magistratum est præsumtio, quæ mandato sine clausula locum facit, II. 47. n.6
depositum recipiens non obligat civitatem, V.383. nisi utilitatem ad civitatem inde perveniisse probetur, V. 356
an civitatem obligare possit, unde dijudicandum, V.384
cum consensu popularis consilii contraxisse non præsumitur, V. 385
in collegia potestas & prohibendi vel mandandi ratio est, VII. 177. n. 7
parentis instar est, VII. 265. n.7
inferior non est à superiore impediendus in exercitio eorum quæ ad ordinationes ipsius pertinent, VII. 305. n. 1. seqq.
juste civem cogit ut desolata in urbe vel reædificet, vel reædificaturo vendat, VIII.239. n.2.3
officium est in inquirendo, adjuvando, reddendo, III. 9. n. 5
confirmatio non est necessaria in his quæ jure fiunt licet utilis, III.38. n.10
Magistratus quæ ut testis asserit, in his sine juramento fidem non facit, IV.2. n. 5
persona civibus sancta & venerabilis esse debet, VI.70. n.15
vel judex ob injuriam sibi illatam injurianti pœnam irrogare potest, VI. 343
civis non est damnandus in expensas litis super eo quod pro authoritate sua servanda factum, VI.345
non tantum jus inter cives dicere sed etiam justitiam contra civitatem, quam repræsentat administrare debet, VII. 363.4
ob receptam inidoneam cautionem conventus ordinis exceptionem habet, VII. 388. n. 3. 4

inferioris non est remittere pœnam, mitigare tamen semel dictam ex justa causa potest, VII. 407
superior quatenus inferioribus mandare potest, VIII. 83. n. 2. 3
ex recepta cautione pro dimisso incarcerato quando tenetur, VII. 386
interventio ex privilegio ubi altioris indaginis, non debet differre causam principalem, sed quocunque modo fieri potest, de hac illa salva statui, VIII. 418
& judex injurias sibi ut tali seu officii ratione illatas vindicat etiam contra non subditum, IX. 108
qui publicam autoritatem judiciorum tuetur non suam sed publicam causam agit, ibid. n. 9
officio reverentiam exhibere tenentur etiam non subditi, ibid. n. 7
ut olim ita nec hodie sine venia in jus vocari potest, VI. 79. n. 1. 2
superioris de potestate in ea quæ sunt jurisdictionis inferioris nominatim quædam ad politiam pertinent, VII. 306
Magistratui illata injuria quando publica vel privata est habenda, IX. 111.
incumbit reip. quæ à superiore adjuvanda, I. 55. n. 6
incumbit studium conservandi jura civium, ibid. n. 2
licet jurisdictionem suam pœnali judicio defendere, III. 66. n. 5. VII. 226. 2
Magistratum oportet esse statutorum & rotulorum opificum interpretem, III. 38. n. 6
contra Magistratum in propria vel civitatis causa judicium dictantem quando mandato sine clausula locus, V. 323
non facile mandata sine clausula decernenda, V. 325
civitatis, civium querelis judex superior cautè aures præbere debet, VI. 70
non est ex perperam facta hypotheca actio, nisi ubi vitii & damni causa est, VII. 142
Magistratuum intentio fundata est contra subditos ex jure communi ultra literam privilegiorum, vel notorietatem consuetudinis, III. 37. 2
decreta justa etsi justo ordine non condita vel edita revocanda non sunt, VI. 81
statuta & præcepta ambitiosa nulla sunt & invalida, VI. 70. n. 1
contra Magistratuum statuta & edicta quando inhibitio decernenda, VI. 73
Magistratibus civitatum jus collegium concedendi quidem competit, at non absolutum, sed superiori arbitrio subjectum, per quod ex rationabili causa concessione resistitur, VIII. 241
Major actum in minorennitate gestum, & ob solennitatem nullum expresse vel tacite ratum habere potest, VII. 59. n. 4. 5 6
Mala fides non nocet ubi lex vel Princeps certum actioni terminum statuit, II. 163
omnem, etiam immemorialem præscri-

scriptionem excludit, II.100.n.2
obstat præscriptioni actionum, IV. 283. n. 4. II.317.n.7. VIII.15.n.2
quid sit, VIII. 383. n. 9
à Mala fide excusat opinio justi, etsi erronea, nec non authoritas judicis vel magistratus, VIII. 385. n. 8. 9
Malæ fidei argumenta in tutore, VIII. 16
Malam fidem purgat tricennale tempus, VIII. 15. n. 3
in Mala fide lucrum habere nemo debet, VII. 290. n. 9
Malitia est, cum quis sine alterius incommodo suum consequi potest & tamen viam alteri nocivam eligit, II. 286. n. 6. VII. 230. 1
cum quis alterius petitioni injustè reluctatur, II. 315. n. 3
impugnantis post trinam sententiam præsumitur, II. 281. n. 6
est in eo, quando quis repugnat quod sibi non prodest alteri nocet, III. 6. n. 8
Mandare censetur qui patitur alium suo nomine agere, II. 259
Mandans alteri mutuum dare habet exceptionem excussionis, IV. 187
Mandatarius chirographum, quod ad exigendum accepit amittens ad quid teneatur, IV. 3
an possit substituere, VII. 177
tenetur de omni culpa, I. 182. n. 4
non tenetur nisi quatenus ex culpa ejus damnum ortum est, IX. 87. n. 1
Mandatarii hæredes mandati actione tenentur sed facilius eam elidunt, IV. n. 10
Mandatum sine clausula contra magistratus & judices sine prævia causæ cognitione non decernuntur, III. 9. n. 4
S. c. pro relaxando captivo non decernitur, quamdiu causa carceris dubia est, I. 1
S. c. non decernitur nisi ob facta ipso jure prohibita, ibid. n. 10
S. c. non decernendum nisi considerata narratorum qualitate, ibid. n. 11
S. c. contra dominum non facile decernitur nisi ob nimiam sævitiam aut contra insolita & nova servitia, II. 8. n. 2. 6. 7
S. c. quando in pignoribus locum habeat, I. 34
S. c. non decernitur contra possessores, I. 35. n. 10
S. c. in puncto possessionis contra magistratum non sine aliqua causæ cognitione decernatur, I. 44
S. c. contra processum injustum ex quo non auditi damnantur recte decernitur, II. 51. n. 16
S. c. ob protractam justitiam decernitur, VII. 395. n. 1
S. c. & sententia differunt, III. 112
S. c. in possessione litigiosa an & quando decernendum, I. 139
procuratorium ratificat etiam ante gesta, II. 32.
de non offendendo contra magistratum caute decernendum, II. 47
de non offendendo non habet locum, nisi ubi justus est metus offensionis ibid. n. 3

figillo mandantis communitum ſufficit, licet non ſubſcriptum, II. 60
non ſatis probatur per inſtrumenti productionem, III. 23. n. 2 3.4
S.c. non decernitur niſi certum eſt jus petentis, II. 56. n. 3
de ſolutione recipienda aliquem habuiſſe unde probetur, III. 361
procuratorium non niſi altera parte audita recipiendum, III 148
executoriale ſine prævia ſententia non habet vim rei judicatæ, nec eget appellatione, V. 4
ſine cauſæ cognitione ad unius partis inſtantiam emanans vim rei judicatæ non habet, VII. 292. n 1
allegatione exceptionis in ſimplicem reſolvitur citationem, ibid. n. 2
ad quod ſe ſolviſſe quis ſcripſit, non probatur per librum ſcribentis, V. 18
præſumitur ex ſcientia & patientia, V. 270
ita accipiendum ut domino minimum noceat, V. 295. n. 12
ſecundùm qualitatem mandatarii accipiendum, ib. n. 7.
aliud eſt exigendi aliud accipiendi, ib. n. 5
tuitorium eſt ſpecies inhibitionis, II. 57. n. 4
procuratorium non probatur extrajudiciali notarii documento, II. 155. n. 3
tacitum non ſufficit ubi expreſſum requiritur, III. 23. n. 4
rei turpis nullum eſt, III. 200. n. 7
de pronunciando intra certum tempus ad judicem inferiorem à ſuperiori decernitur quando ille ſententiam ferre differt, VII. 95. n. 2. 4
pœnale locum non habet niſi in iis quæ manifeſte ſunt illicita, VII. 395 n. 3
ſine ſcriptura conſiſtit, II. 115. n. 2
ſpeciale procuratoris exigitur ubi animi ſpecialis declaratio deſideratur, VIII. 217. n. 2
exigendi habenti an tuto ſolvatur, V. 16. & 295
revocatione finitur, VIII. 37. n. 2
præſumitur ex ſcientia & ſilentio, VII. 228. n. 6
procuratorium eſt ſtricti juris, VIII. 218. n. 1
mutatur mutato cauſæ ſtatu, ibid. n. 2
S. c. contra dominum territorii ſubdito non decernitur, II. 314. n. 9
S. c. non decernitur niſi ob factum quod nullo jure juſtificari poteſt, I. 155. 1
S. c. non habet locum in his quæ ſpeciem juſti atq; injuſti habent, ib. n. 3.
reſtitutorium denegandum immiſſo cujus poſſeſſio nondum certa, quieta, nec ſine contradictione fuit, IV. 97
S. c. decernitur contra negotiationis impedimenta, VI. 156
Mandatum actionis à delegatione & ceſſione differt, VI. 3. n. 4
de non offendendo decernere poſt appellationem cujus judicii eſt, VI. 251
de lite agenda non comprehendit poteſtatem abdicandi, VII. 118. 3

ſine conſenſu non contrahitur, ſcriptura tamen non eget niſi ad probationem, VIII. 82. n. 1
Mandati actio eſt ex literis, quibus aliquis ad mutuandum alteri inducitur, IV. 186
defectus ſupplet conſenſus partis, III. 23. n. 5
denegatur ubi deeſt culpa, II. 289. n. 18
translata mutat ejus conditionem, VIII. 37. n. 2
revocatio non præſumitur, ibid. n. 5
S. c. petitio an & quando in S. Tribun. admittatur, I. 140
procuratorii ex defectu incurabilis oritur nullitas, II. 112. n. 1
proceſſus pro relaxando captivo neceſſarius eſt, etſi cauſa adhuc dubia eſt, I. 2
S. c. petitio ſuper aliquo quatuor caſuum in conſtitutione ſuper litigioſa poſſeſſione expreſſorum remittenda eſt ad judicem ejus contra quem petitur immediatum, I. 140
fines diligenter ſunt cuſtodiendi, VI. 24. n. 6. 26. n. 2
loco exhiberi chartam blancam non ſufficit, VII. 382. n. 7
in Mandati actione non aliud ſpectatur quam ad quod mandatum ſua natura obligat, II. 290. n. 3
à Mandato ſine clauſula quando appellari poſſit, I. 26.
contra conſuetudinem mercium exportationem prohibentem appellari poteſt, II. 316
Mandata demolitoria adverſus novum opus quando decernenda, V. 103
tuitoria poſſeſſionis, niſi hac exiſtente notoria pendente lite ſine cauſæ cognitione non ſunt decernenda, II. 57
inhibitoria decernuntur ob notoriam injuſtitiam, I. 35. n. 14
ſuperioris judicem in lite progredi prohibentia, an & quando attendenda, I. 96. II. 29
poſt cauſæ cognitionem decreta vires rei judicatæ accipiunt, VII. 227. n. 1
S. c. dantur ſuper inſtrumentis etiam privatis, modo ſint clara, III. 179. n. 1. 2
ſuperiorum ſubditos ſubditorum obligant, II. 206. n. 2
cum clauſula juſtificatoria vim ſimplicis citationis habent, I. 2. n. 6
inhibitoria de non proſequenda lite ſunt injuſta, I. 96
S. c. decernuntur non tantum adverſus immediatos ſed etiam mediatos in Camera Imperiali & S. Trib. I. 140. n. 11
ſtricti juris ſunt, I. 142. n. 1
quomodo ruſticis in pago inſinuanda, IV. 61
procuratoria etiam poſt mortem qua hæredes durant, VI. 196. 3
utut poſt cauſæ cognitionem decreta contra quæ excipitur vires rei judicatæ non habent, VIII. 257
Mandatæ actiones dicuntur, non tantum expreſſa, ſed etiam tacita voluntate per actum, qui niſi illo facto, non poteſt habere effectum, VIII. 440
Mandatorum proceſſus in liquidis & be-

ne fundatis tantum locum habet, II. 313. n. 2
causæ summariſſimæ ſunt & celerrimæ expeditionis VII. 21. n. 1
S. c. proceſſus non inchoatur niſi certis in caſibus quæ in Ord. Cameræ Imp. exprimuntur, VII. 21. n. 2.
proceſſus ſummarius & celer eſt, I. 26. n. 4
in Mandatorum cauſis de reſtituendo pignorata non merita cauſæ, ſed jura proceſſus ſpectantur, VI. 342
Mandatis ſine clauſula oppoſita ſub & obreptionis exceptio admittitur, VI. 342. n. 2. VII. 21. n. 3
S. c. injunguntur ea quæ officii alicujus ſunt, II. 330. n. 3
exceptionis legitimæ opponi poſſunt, VIII. 227. n. 2. 3. 4
ex Mandatis alterius gratia factis, niſi huc excuſſo, non datur actio, IV. 187
in Mandatis quod æquipollet ſufficit, II. 35. n. 3
qua editiones Mandatorum proceſſus ſervari ſolet, VII. 92. n. 7
Mandatur ſine clauſula ſub certa lege, II. 3. n. 3
non Mandatur S. c. cum veroſimilis eſt defenſio, VII. 92. n. 8
Mandator contra mandatarium agens, negligentiam, non autem mandatarius, niſi riſta veroſimili, diligentiam probare debet, VIII. 35
Manutenentiæ mandatum denegatur poſt appellationem interpoſitam immiſſo, IV. 368
Manſos quatuor in pago habens agendi & paſcendi pecus jus cenſetur, I. 28
Maritus mercator tenetur ex debito uxoris mercaturæ occaſione contracto, II. 206
& uxor communem negotiationem exercentes, pro ſe invicem tenentur ibid. n. 1
cujus uxor jure retentionis bona detinet an ad rationes teneatur, II. 219. talis non habetur pro poſſeſſore, licet fructus percipiat, ibid. n. 3
pœnam deſertionis remiſiſſe intelligitur quam vivus non petiit, nec oblatam recipere voluit petens ut uxor ad cohabitationem compellatur, VII. 163. n. 6
in dubio uxori injuriam remiſiſſe intelligitur, ibid. n. 4
ſuis ſumptibus rei dotalis tutelam præſtare debet, VIII. 254. 5
quas impenſas pro dote facere tenetur ibid. n. 5. 6. 7
ex eo quod ut curator facit uxori ejusque hæredibus non aliis obſtringitur, II. 219. n. 3
ſi patitur ſe præſente aut abſente uxorem negotiationem ſuam exercere, ſe pro ea obnoxium facit, II. 206. n. 4
confitendo non magis quam paciſcendo uxori ejusque juribus nocere poteſt, VII. 235. n. 2. 4.
nomine uxoris tanquam ejus curator convenitur, II. 219. 6
ſecundus, qui promiſſionem uxoris de ſolvendo prioris mariti creditoribus non conſenſit, interveniendi jus

jus quatenus habeat, III. 84
& uxor unius personæ vicem habent, III. 176. n. 1
uxorem pro fructibus dotis alere tenetur, VII. 132. n. 2
in causa uxoris litigans quando jurare teneatur, V. 410
negotia uxoris procurare intelligitur, IV. 52. n. 4
ducens viduam & intrans in domum ejus de omnibus quæ tunc bene uxoris fuerunt fit obnoxius, VI. 66
ex facto uxoris & liberorum obnoxius est in quibus istorum vice atque opera utitur, IX. 138

Mariti factum qua mixtionem non nocet, aut uxori aut communibus liberis ultra quam ab ipsis approbatum reperitur, III. 17
confessio constante matrimonio facta fraudulenta habetur, VII. 41. 5
de jure & privilegii crediti confessio non nocet uxori ejusque juribus, VII. 235
bona creditoribus uxoris obnoxia fiunt ex transitu ejus in domum & communionem cum uxore, III. 138
confessio de parapharnalibus quid operatur, III. 330
transactio obligat uxorem, IV. 32
confessio quando accedente juramento tam mariti quam uxoris probat, VII. 130. n. 5. 7
omnia, quæ in domo sunt mariti esse censentur, V. 360. n. 12. quando non n. 9
confessio suspecta & fraudulenta præsumitur, III. 14. n. 2
confessio pro uxore in tertii præjudicium non valet VII. 130. n. 1. 2.
debitum est uxori de alimentis aliisque necessariis prospicere ideo quod horum nomine contrahitur æs alienum non ab uxore sed marito solvendum, IX. 91. n. 1
mater filium absentem in causa criminali vel matrimoniali defendere potest, III. 300
vidua est tutrix liberorum tutorem non habentium, VI. 77. n. 4.
quomodo & quando testis in causa liberorum esse possit, IV. 358
alicujus, quod diffamans fuerit de atroci crimine, non ideo excludendus à collegio, V. 118
per consensum suum etiam tacitum excluditur ab impugnatione sponsalium filiæ, IX. 198
proxenetæ procoque in ambitu nuptiali respondens filiam suam se huic non denegaturum, seu frui posse ut ista huic jungatur, deinde contracta sponsalia non potest ex causa subsecuta revocare, IX. 199
consentire intelligitur quæ non dissentit ibid. n. 1
binuba si fraudis arguatur in assignatione liberis facta statum bonorum mediante juramento detegere debet, IX. 37
binuba de fraude contra assignationem facta tenetur liberis actione in factum, IX. 19

& avia liberis hæredibus institutis tutorem excluso patre dicere potest, VII. 356. n. 6. 7
etsi usumfructum bonorum communem retineat, alienare tamen & oppignorare non debet, VIII. 452. n. 2
cum liberis in communione bonorum existens, & horum nomine agere potest nec legitimatione alia eget, VIII. 248
Matris consensus tacitus quomodo inferatur, IX. 198. n. 3. 4
ob Matris dissensum qui à prioribus sponsalibus discedit, & secunda contrahit bigamiæ criminis reus non est, IX. 152
Matri, si filia nubit non adhibito illius consensu, jus est sponsalia revocandi, si autem semel consensum adhibuerunt ab illa impugnatione excluditur, IX. 198. n. 2. 3
Matres ad secunda vota transeuntes, ut inventarium vel designationem faciant, IX. 37
Matrimonium non est res spiritualis, II. 365. n. 8
infelix obtrudere summam impietatem habet, III. 38. n. 2
in prohibito legis gradu contractum invita altera parte non dissolvendum, III. 399
facilius ab intestato impeditur quam contractum dissolvitur, VIII. 154. n. 3
proprii hominis sine dominii consensu nullum est, V. 130
Matrimonii interdictum ex causa civili pertinet ad jurisdictionem civilem, III. 115
pro Matrimonio si sententia lata sit, etiam post eam actori licet desistere à persecutione & adversarium liberare, VIII. 482
Matrimonium consummare detrectans & desuper litigans an à sacris arcendus, IV. 99
Matrimonia concordantia jure potestatis non dirimenda, II. 231. n. 2
de Maternis illatis patris assertioni accedens testimonium de audito, non facit locum juramento suppletorio, VII. 41
pro Matrimonio si sententia lata sit, etiam post eam actori licet desistere à persecutione, & adversarium liberare, VIII. 485
Matrimonialis causa incidens ubi tractetur, III. 115. n. 2. V. 194
non pertinet ad judicium militare, ibid. n. 8.
ad Matrimonii consummationem judex ex officio desponsatos cogere potest, VI. 61
Matrimonialium causarum processus, quam fieri potest maximè est abbreviandus, II. 366
in Matrimonialibus appellare licet, II. 364. an etiam transigere, V. 211
qui judex competens, II. 365. n. 2
causis speciale mandatum requiritur, VIII. 217
causis processus licet regulariter summarius est aliquando tamen fit ordinarius, IV. 108. n. 10

causis

causis aliquando tractatur, non sententia quærendus est litis finis, VI. 53
causis qui processus servandus, VI. 219
causis juramento dandorum & respondendorum locus est, VI. 219. n. 8
inter Matrimonium & sponsalia qua dissolutionem multum interest, VI. 225
Matrimoniales causæ criminali æquiparantur, II. 364. n. 6
ad Matrimonii substantiam non requiritur benedictio Sacerdotalis, III. 39
pro Matrimonio semper præsupponendum & statuendum, II. 202
honori Matrimonii in delictis nihil indulgetur, III. 39. n. 11.
Matrimonii violatio severe castiganda est, VIII. 42. n. 1
in violatione Matrimonii simplex est delictum duplici pœna afficiendum, VIII. 42. n. 5. 6. 7
in Matrimoniis conjunctionis necessitas servanda, VIII. 273. n. 3
qui casus dispensabilis, ibid. n. 8
Matrimonium cum sponsæ sorore jure divino non est prohibitum, sed ob conjunctionis honestatem vitandum est, ibid. n. 2. 4.
Meliorationes & impensæ quatenus attendantur adversus creditores, V. 397
an ex lege contractus vel quasi an ob præstitam utilitatem debentur interest, III. 41. n. 1
Meliorationum impendia ut æstimanda & reddenda, III. 41
ob Meliorationes feudi filiæ jus retentionis habent, III. 368
Melioramenta refundantur de rebus hæreditariis ut à feudis, VI. 239. 3
rei antecedunt alia credita, non vero impediunt, VI. 330
ob Melioramenta conductor rem conductam retinere nequit, nisi sint liquidæ, II. 33. 3
Mediator Unterhändler ex alia causa subsecuta rem quæ transactione cessa erat, vindicare nequit, quando consensu suo approbavit, quod nunc opponit, VII. 279
ad Memoriam rei perpetuam examen fit non citata parte ob periculum moræ ei tamen omnia sunt quantum possibile est facienda & relinquenda integra, VIII. 471
rei perpetuam in criminalibus à parte accusatoris locus est commissioni, VIII. 470.
Mendacium facit præsumptionem doli, VI. 246
Mens potius quam verba sunt inspicienda, II. 218. n. 4.
Mensa demonstrationis an taxationis causa adjectum sit multum interest, VI. 309. n. 6
Mensis computatio in jure diversa est, I. 231. n. 1
Mercatoris liber quando non probet, I. 241. II. 92
Mercatores non sunt exempti à jure naturali, VIII. 266. n. 3
usuras usurarum non capiunt, ibid. n. 4. 5. 7
inter Mercatores apices juris non spectantur, sed tantum quod bonæ fidei

dei competit, V. 175. n. 5. IX. 199
Mercatori, ex quo tempore ob precium mercium venditarum non solum debentur usuræ, III. 11
circa Mercatorum qui ob æs alienum abierunt receptionem quomodo versandum, VI. 282
Merces, etsi simpliciter promissa non debetur nisi deductis impendiis & oneribus fructuum, V. 309
ad tempus recipientes post quot menses solvere debent, & in quo tempore ad usuras obligantur, III. 11. 6.
exportandi licentia non pertinet ad illicita nec juvat fraude impetrata, II. 317.
debetur integra, si per locatorem operatum non stat quo minus eas præstet, III. 61. n. 4
servitii super uno tantum anno conventa an sequenti debeatur, VII. 8
Mercedis detentio suo obtentu damni vel debiti illiquidi contra famulum non est concedenda, VII. 7
solutionem conductori injungens sententia per appellationem non recte impugnatur, IV. 244
ad Mercem emendam qui credidit in hoc potior est alio Chirographario creditore, IV. 312
Mercedis causa favorabilis & summaria est, VII. 296. n. 1. 2
petitio non debet suspendi, sed provisionali sententia adjudicatio fieri, ibid. n. 2
remissio ob sterilitatem regulariter non fit, I. 196. n. 7
remissio habet locum, si re locata uti non potuit conductor, II. 84. n. 3. 4. 5
retentio excludit petitionem, II. 87. n. 3
debitum habet in se tacitam conditionem, si locator præstet ad quod tenetur, ibid. n. 4
ex Mercedis denegatione oritur adversus locatorem fraudis præsumptio, ib. n. 7
Mercimonium vel ars vi statuti in civitate quidem exerceri potest, si modo fiat ex venia magistratus & non abutatur ad improba, VII. 265
à Mercimonio & arte excludendi causæ non probabiles, VII. 266
Mercimonia subsunt curæ Magistratus politici, VII. 265. n. 1
non sunt exercenda per inidoneos, ibid. n. 2
habent suas leges publicas, queis præjudicium fieri non debet, n. 3
subsunt civitati & ad ejus commoda dirigi debent, ibid. n. 4
non sunt sumenda sine publico indultu, ibid. n. 5.
Mercator ob merces creditas arrestum petens, si chirographum, librum rationum in origine exhibere tenetur IX. 20. n. 3
Mercatrix fœmina est cujus maritus est mercator, IX. 79
Mercatura parum decora nobilitati, II. 2. n. 4
Mercaturæ favore multa singularia constituta, III. 123. n. 10. II. 206. n. 6
libertas defendenda quousque non pa-

tet juſte limitata, IV. 386
causæ, non mercatorum ſunt ſummariæ, V. 107
à Mercaturæ genere nemo poteſt excludi ſine certo jure prohibendi, V. 169
Mercaturam exercere an poſſit incola, qui civis non eſt nec oneribus civitatis ſubjectus, III. 156
exercens ejus oneribus ſubeſt, licet alias immunis, III. 158
exercere militibus non licet, III. 184
Mercatura nemo prohibeatur niſi prohiberi meruiſſe conſtat, III. 268
Meræ facultatis res quando non præſcribuntur, II. 9. n. 4. VII. 267. n. 3. 6. 8.
Merita cauſæ magis, quam proceſſus ſolennia, conſideranda, II. 310. n. 6.
Metata ſunt onera realia, II. 90. n. 6. II. 62. n. 1.
non rei intuitu impoſita ſunt habitatorum onus, ibid. n. 8.
ſunt onus civium non civitatis, III. 62. n. 2
ſuperiori præſtantur, cui etiam imponendi jus eſt, ibid. n. 3. 4.
à Metatis nemo civium excuſatur, III. 62. n. 5
Metus ex comminatione judicis non eſt juſtus, nec prodeſt ad reſtitutionem, II. 41
non quivis, ſed majoris malitatis ad reſtitutionem in integrum requiritur, ibid. n. 1
judicis non eſt juſtus, ibid. n. 3.
Metus exceptio non habet locum contra promiſſum metu executionis judicialis utut injuſte factum, V. 273
de Metu proteſtatio quid juvet, II. 42.
Miles poſt militiam fori privilegio amplius non utitur, 72. n. 2. 3
hoc privilegium habet ut non poſſit conveniri niſi coram judice militari III. 72. n. 1
arma magis quam jura ſcire præſumitur I. 159. n. 3.
rei alienæ invaſor obtentu crediti non eſt impunis, IV. 218. nec à l. ſi quis in tantam exceptus, ib. n. 6
in quantum ignorantia juris excuſatur, IV. 218. n. 1. & 2
quando poſſit reſtitui in integrum, IV. 229
qui militiam reliquit non habet forum militare multo minus ejus famuli & ancillæ, IV. 273
habet jus revocandi domum, I. 252. n. 2
in quo non reperitur ſpeciatim privilegiatus, jure communi utitur, ibid. n. 5
ubi meret domicilium habet, ibid. n. 5
Militis tranſitus & inde orta damna ſunt caſus fortuitus, II. 90. n. 4
privilegia num hodie ceſſent, IV. 229. n. 4
appellatio recipitur, licet ſolennitatibus deſtituta, I. 150
Milites ob debita non arreſtari ad eorum perſonas non bona pertinet, IX. 21. n. 1
Militum debitorum bona non ſunt immunia ab arreſtis coram judicio non militari, IX. 21
in Militum cauſis non ordinarie proceditur, I. 150. n. 5

cauſis ſolennitates juris gentium, non juris civilis ſunt obſervandæ, ibid. n. 6
Militibus mercimonii licentia non eſt, III. 184
Militantium bona hoſtibus publicantur, II. 23. n. 1
adverſus Milites actio ad militare judicium pertinet, VIII. 481
Militaris injuria pro caſu fortuito & vi majore habetur, VI. 170. n. 4. 171. n. 1
diſciplina exacte obſervanda, VIII. 92. n. 20
in Militari judicio Kriegesrecht non quidem ordinarius, juris gentium tamen proceſſus eſt obſervandus, VIII. 92
Militia jus naturale non mutat, ibid. n. 5
Miniſter Eccleſiæ abdicatus à Magiſtratu urbano audiendus eſt cum appellat, VIII. 461
Minima res attenditur ubi magnum facit præjudicium, VII. 108. n. 5
Miniſteria ſacra quomodo deferantur, III. 133. n. 5
de Miniſtri remiſſione qui ad rationes tenetur ad locum in quo aliena adminiſtravit, VIII. 267
Miniſtri fruuntur immunitate collegii ordinis & corporis, cui inſerviunt, II. 173
Miniſtri Principum quatenus à Decimatione ſive detractione dem Abſchoß ſunt immunes, VII. 28
quid agant ſi quid injuſti à domino imperetur, I. 249. n. 15
Principum gaudent jure & exemptione Principum, VII. 28. n. 6. 7
Miniſtrorum ſuorum negligentiam & culpam æque ut ſuam præſtare tenetur, IV. 23. n. 3
Miniſtris ante rationum redditionem discedere non licet, VIII. 267. n. 6. 7
judicii debetur ſecuritas I. 156. n. 2. & 10
illata injuria ipſi judicio illata cenſetur, ibid. n. 10
ſi non præſtatur incolumitas nulla poteſt eſſe decretorum autoritas, ibid. n. 3.
publicis injuria illata niſi notoria ſine ordine judiciorum non eſt vindicanda, VI. 294
Miniſteria qualia eſſe deceat cum quibus compenſantur alimenta præſtita, IV. 319
Minor debitor non reſtituitur, VIII. 181. n. 10
reſtitui poteſt contra contractum tutoris læſione apparente, III. 334
circa Minoris bona quod geſtum præterquam ex omiſſo decreto nullum aut reſcindendum eſt, per quinquennii ſilentium non convaleſcit, VIII. 372
Minoris rei alienationem corroborat ſilentium quinquennale poſt perfectam ætatem velut ex ratihabitione, niſi alienatio ſit ipſo jure nulla, VIII. 372. n. 1. 2. 3. 8
Minori læſo electio eſt contra factum tutorum in integrum reſtitui velit an contra tutorem experiri, VII. 286. n. 11

in judicialibus quando secundum quorundam opinionem hoc cessat, ibid. 2. contrarium tamen verius statuitur, n. 3. 4. 5. 6
lis si oriatur judex ut tutor vel curator petatur curare, & in subsidium ipse eum constituere debet, IV. 95
à Minori ad mulierem valet argumentum, I. 218. n. 3
Minus offert qui pro pecunia pignus vel fidejussorem offert, II. 15. n. 3
Miserabiles personæ extra provinciam non conveniuntur, suosque adversarios ad curiam Imperatoris vocare possunt II. 110. n. 2. sed ultimum hodie est in usu n. 5
Misericordia, quæ in vitio est, est intempestiva nec excusabilis, II. 278. n. 6
Mobilia sequuntur personam domini, II. 100. n. 1
in Mobilibus & nominibus quomodo succedatur, II. 100
Modi per quos cives primum in civitate perducti non sunt privatorum voluntate demetiendi, II. 2. n. 5
Modo conditionis deficiente non statim deficit conventio, III. 355
Molendinum olearium an inter ea, quæ sine vicinorum consensu non sunt habenda, numerandum sit, VI. 141
Molendini superioris dominus quatenus inferiori aquam subtrahere possit, IV. 39
locator de aqua præstanda teneatur, IV. 40
locatoris an conductoris sit pro lapide molari impensa, IV. 41
exstructio cuique in fundo suo libera est nisi statuto vel consuetudine ea libertas coarctata reperitur, IX. 72
in Molendino pars non tribuit immunitatem detractionis è frumento molendinario ultra quam partem in eo quis habet, ibid.
ad Molendinum subditi ut eant cogi non possunt etiamsi per longum tempus iverint, nisi ob injuriam alterius fiant, I. 60. 9
Molitores eorumq; liberi injustè arcentur à collegiis etiam mercatorum, V. 117
Momentaneum celeriter expediendum, III. 132. n. 5
Momentanei possessorii finis est determinare quis pro possessore haberi debeat, III. 94. n. 1
revocatio attentatorum in hoc locum habet, ib. n. 3
in Momentaneo quod decernitur momentaneum est, & neutri parti in ordinario vel possessorio vel petitorio præjudiciale, I. 139. n. 9
præsentem possessionem sequitur judicium II. 236. n. 3
Monetam improbam, sed non improbatam, expendens ad quid teneatur, III. 267
Monetæ valor vel æstimatio quæ in chirographo exprimitur, non quæ est solutionis tempore, debetur, V. 389
Monasterio desinente an ejus feuda desinant, I. 166
Monopolium sapiens ipso jure nullum est, I. 56. n. 4

dare nulli magistratui competit, VII. 265. n. 6. ne quidem summo Principi, VII. 267. n. 1
Monopolii jus præscriptione non acquiritur, VII. 207.
species est subditos cogere ut fruges & alia ipsis dominis non aliis vendant, II. 279. n. 7
vitium non sapit concessio, ubi constat aut jus concedentis aut impetrantis aut nõ jus contradicentis, VIII. 432
Monopolia quatenus prohibita, III. 70
quandoque licita, III. 70. n. 8. 284. n. 4
Mora facit ut quis teneatur de casu, II. 357 n. 18. III. 412
non committitur ab eo qui judicium suscipere paratus est, II. 87. n 9
prior purgatur per posteriorem, VII. 100. n. 2
non recipientis liberat quidem à periculo, sed non à negligentia, IV. 23. n. 10
ultima nocet, II. 202. n. 4
non committitur cum per alium stat ut non solvatur vel recipiatur, II. 221. n. 5
non purgatur, nisi debitum integre & innoxie præstetur, V. 43.
constituitur per interpellationem, VII. 100. n. 3
committitur à debitore etsi creditor sit in mora exigendi II. 162. n. 2
non est ubi petitio nulla est, VII. 208. n. 5
cuique sua non alteri nocere debet, ib. n. 4. VI. 310. n. 3
fidejussoris non nocet reo, ibid. n. 8
perpetuat obligationem, V. 45. n. 3
delicti species est, VI. 316. n. 2
petitoris in recipiendo liberat reum, VII. 100. n. 1
non imputanda debitori quamdiu est penes creditorem cui non solvit, VII. 176. n. 4 5
Moræ initium debitoris unde æstimandum, VII. 100. n. 4
ob Moræ periculum receditur à juris communis regulis, I. 167. n. 6. 217. n. 6
citatio omittitur, II. 237. n. 4
Moræ non est annumerandum quod optima ratione differendi causa fit, VII. 239. n. 3
Moram non committit qui judicium suscipere paratus est, I. 101. n. 6
facit, qui litigare mavult, quam restituere, III. 19. n. 5. VII. 239. n. 1. modo certum quid debeat & desit justa litigandi causa, ibid. n. 2. 7
non facit à quo pecunia propter exceptionem petì non potest, ibid. n. 8
facit qui apud alium prætorem agere vult, & plures petendo dilationes tempus frustratur, VII. 245. n. 4. 6
ex non improba dilatione deficere certum est, II. 203. n. 1
purgare non permittitur in his quæ ipso jure eam excludunt, VII. 36. n. 4. 5
ad Moram non sufficit interpellatio ubi præter illam necessaria & repetitio, quæ actu aliquo fieri debet, ibid. n. 5
quod Mora judicii contingit, alteri non debet nocere, VII. 240. n. 5

in Mora constituitur debitor onerum sine ulla interpellatione, II. 162. 4
& mala fide constituit legalis interpellatio non minus ac hominis, VIII. 17. n. 4
post Moram impossibilitas eveniens non liberat debitorem à damno, V. 45
ob Moram non fit condemnatio si purgari potest, II. 34. n. 8
à Mora excusat magna solvendi difficultas, II. 211. n. 2. IV. 198
excusat provocatio ad judicium ex justa causa, II. 180. n. 9
belli calamitas excusat, ubi præstationi debiti est impedimento, IV. 199. VII. 4. n. 1
non liberat oblatio partialis, VIII. 394. n. 5
non excusat sola oblatio sine depositione, II. 199. n. 4. 5
in Mora si periculum sine citatione procedi potest, II. 237. n. 4. 246. n. 10
non est si creditor se non recepturum esse dicat, II. 202. n. 5
si periculum quæ admittuntur non sunt trahenda in consequentiam, III. 164. n. 3
legitimus processus omittitur & saltem saluti consulitur, ibid. n. 2
non est debitor, cum creditor suam intentionem non legitime probavit VII. 4. n. 7
est qui injuste ad judicium provocat, III. 15. n. 5
non est debitor si creditor non facit quod debet, III. 320. n. 7
qui est purgare eam potest ante sententiam, III. 48. n. 3
Moratorium statutum debitoribus indultum non proficit ita hæredibus eorum, V. 1
indultum non proficit debitori res oppignoratas reluenti, VI. 366
Moratoria statuta his, qui solvendo sunt, proficere non debent, II. 371. n. 2. 3
Morbo impeditus an possit restitutionem in integrum petere, II. 211
Mores jus civitatis faciunt & observandi sunt, II. 251. n. 5
Morgengaba in mutuum conversa hujus jure exigitur, VI. 245
ut merum lucrum post omnes creditores ponitur, VI. 245. 1
Mors non præsumitur, II. 13. n. 1. IV. 343. n. 4. nisi ex tempore centum annorum, ibid. n. 2
licet non præsumatur, allegatio tamen ejus processum sistit, si allegans eam probare vult, IV. 42
& cessio bonorum æquiparantur, VII. 129. n. 7. 137. n. 4. 5
quando pro juramento, IV. 262. V. 46. VI. 374. n. 1. 3. 4
filii an satis probetur confessione matris, IV. 401
militis probatur per documentum præfecti, sub cujus vexillis serviit, V. 135
Mortis allegatio quando sistat processum, IV. 343
probatio ubi difficilis unius testis attestatio sufficit, V. 135. 4
causa donatio per quę irrita fiat, VI. 331
causa donatio non obstante lege de non revocando revocabilis est, VI. 332

causa donatio apud acta sive librum civitatis quomodo fieri debeat, VI. 333
in Mortis causa donatione pro forma requiritur ut præsens præsenti fiat, VI. 331. n. 6. & 333. n. 2
non ex causa Mortis data, sed tantum in casum mortis etiam citra ejus consideracionem subsistunt VII. 129. n. 4
Morte an extinguatur mandatum procuratorium, VI. 196. n. 1. 3
non omnis Mortuus creditur fuisse Johannes Evangelista, V. 46. n. 5
Mortuo procuratore denuo citandus est principalis, ut alium constituat, VI. 380
Mulcta temere appellantis ad quem pertineat, I. 230
quando fructus jurisdictionis, IV. 363. n. 9
debetur fisco, I. 230. n. 1
Mulctam irrogare & capere an & quando possit judex, jure fisci non utens, IV. 363
à Mulcta quando appellare licet, etsi infra summam appellabilem sit, V. 254
Mulier circa restitutionem in integrum non utitur alio jure quam majores, I. 133
an & quomodo obligetur sine curatore, I. 133
se constituens pro avertenda ab hæreditate executione non juvatur SCto Vellejano, I. 236. alias fidejubens vel constituens pro alio hoc beneficio utitur, I. 236. n. 1. 2
minori comparatur, I. 133. n. 1
curatorem accipit ex moribus, ibid. n. 3
ex sua negligentia læsa non restituitur in integrum, ibid. n. 4
habet rerum suarum administrationem ibid. n. 6
facilius quam mas restituitur licet non ob solum sexum, ibid. n. 7
quando minoris jure utatur, I. 218
sine curatore causam propriam jure civili agere potest, ibid. n. 2
contra lapsum fatalium ex causa ignorantiæ juris restituitur, si de damno vitando non lucro captando agit, ibid. n. 5
jus hypothecæ, quod in bonis mariti habet, remittens, non potest contra creditorem, in cujus gratiam remisit, in possessione defendi, nisi prius in integrum restituta, II. 129
per remissionem pignoris læsa restitui debet, ibid. n. 8
accipiens pro intercessione non juvatur SCto Vellejano, III. 84. n. 2
pignus in gratiam alterius remittere potest, n. 4
restituitur contra damna matrimonii, III. 124. n. 5
ex pietate pro mariti fama liberanda debita in se recipiens beneficiis muliebribus non juvatur, VII. 229. n. 24. multo magis post mortem mariti id faciens, ibid. n. 3
an pro marito intercedat, an jus hypothecæ creditoris gratia remittat, multum differunt, III. 84
contra remissionem pignoris non impetrat restitutionem nisi quatenus re-

remissio illa dotis securitatem abstulit, II. 130
ne reddatur indotata multa singularia concessa, ibid. n. 9
SCto Vellejano quatenus juvetur contra mariti debita in se suscepta, III. 84
SCto Vellejano non juvatur contra piam causam, III. 85. n. 1. 2. VII. 229 n. 4
Marito feudum oppignoranti cum renunciatione suorum jurium consentiens, non ultra tenetur, quam si alia bona unde dos servari potest, supersunt, V. 353
an sine litis curatore transigere possit, V. 100
alienum debitum suscipiens quando obligetur, quando non, V. 128
cujus interventio contra creditorem cui adjudicatio fit, rejecta, non indiget restitutione, sed integra habet jura, V. 184
succedit in jura crediti, quod ejus dote solutum, V. 263
beneficiis suis renunciare potest modo sit illorum gnara, VII. 231. n. 1
renunciare potest juri hypothecæ si maritus est solvendo, & quo tempore talis esse debet, VIII. 108. n. 2. 3. 4.
Marito à dotis repetitione excluditur per præscriptionem triginta annorum, VIII. 109. n. 2. 3
pro illatis non potest omnia mariti bona retinere, sed quantum ad hæc satis est, I. 172. n. 4
habet vivente marito communem usum & possessionem omnium bonorum jure familiaritatis, ibid. n. 5
ex eo quod maritus peccat non est obnoxia, ibid. n. 6
jure retentionis non utitur contra anteriora onera, sed omnia quæ rebus incumbunt dum retinet præstare tenetur, II. 345. n. 4
à marito ad inopiam vergente exigere potest fidejussorem, II. 367. 1
maritum absentem defendit, IV. 329
de dote & illatis quomodo contra mariti creditores secura reddi potest, V. 90.
quæ alienum debitum, non quæ debitoris pecuniam recepit, SCto Vellejano juvatur, VI. 295.
cum alio simul ut corream debendi se obligans non juvatur SCto Vellejano, VI. 296
correa debendi non tenetur nisi pro parte dimidia, VI. 297
non succedit in locum anterioris creditoris privilegiati, à quo per dotem acceptam semel liberavit maritus, nisi in id soluta fuerit, VIII. 417. n. 4
ejusque hæres pro debito ejus cujus hæres extitit in suis bonis hypothecam constituens frustra creditorem ad bona defuncti remitti postulat, VII. 405.
ipsa debitum contrahens SCto Vellejano non juvatur, ibid. n. 5
cum marito in eodem instrumento se obligans magis mariti quam sui causa id fecisse præsumitur, VIII. 453. n. 1. 2. limit. in mercatrice, ibid. n. 2. 3. 4

Mu-

Mulieris contractum impugnans ob defectum curatoris, statuto vel consuetudine ejus præsentiam requiri docere debet, III. 335
pacta non omnia irrita sunt, II. 130. n. 10
actionem ad vindicandam hypothecam quæ cum ipsius consensu alienata fuerit, excludit præscriptio, VIII. 109
confessioni dicentis se in usus suos pecuniam convertisse in dubio standum, VI. 296. n. 4
intercessio pro marito nulla est, VI. 22. n. 2
Mulieri quando ad rem suo consensu alii venditam sibi pro dote obligatam regressus sit, cum maritus facultatibus labitur, VIII. 108
Mulieres testamentum facere possunt æque ut viri de jure communi, III. 59. secus de jure Lubecensi, ibid. n. 2
quando SCto Vellejano juventur; quando non, IV. 298
Mulieribus in Pomerania nulla lex injunxit ut curatores habeant, sed arbitrio ipsarum relictum est, utrum petere velint nec ne, V. 100. n. 3
Munera triplicis sunt generis, II. 72. n. 9. IV. 128. realia sequuntur res ipsas, ibid. n. 10
personalia præsupponunt subjectionem, & non nisi subditis imponuntur, ibid. n. 12.
realia sunt onera fructuum, IV. 162. n. 9
in Muneribus mixtis necessitas respicit personam, quantitas impositionis rem, seu ejus æstimationem, ibid. n. 14
Mutatio non facilè præsumitur, I. 55. n. 11. II. 243. n. 1.
Personarum aliam atque aliam litem facit, si cum singulis suo nomine agitur, I. 113. n. 12
est cavenda, II. 71. n. 1
omnis dicitur periculosa maxime in legibus, V. 230. n. 6
Mutato causæ statu aliud requiritur mandatum, VIII. 218
bonorum statu dispar jus in dotatione servatur, II. 118. n. 6
quod non Mutatum cur stare non prohibeatur, II. 71. n. 2
quod specialiter non est Mutatum veterum legum constitutionibus relictum intelligitur, ibid. n. 5
Mutuans ut pecunia sua ad creditorem anteriorem perveniat, remque huic oppignoratam in pignus accipiens etiam cum hujus consensu non tamen prefertur illi ratione ejus, quod ipsi adhuc restat, IV. 123
Mutuum sua natura gratuitum est, VII. 2. n. 8
quid est, VII. 152. n. 15

N.

NAufragi non tenentur pro nave & mercibus conservandis solvere Berge-Geld nisi pro præstita opera, IX. 172
Necessitas quidem immunitatem exemtorum excludit, sed JCtioni atque executioni eorum, à quibus exempti sunt, non subjicit, VIII. 2. n. 3. 4
non habet legem, II. 180. n. 15. VII. 144. n. 2

in quam quis se ipsum conjicit, non excusat, II. 368. n. 4
ejus rei remittitur, quam præstari non posse apparet, ibid. n. 8
affectata est quæ declinari potest, VII. 144. n. 12.
quando facit cessare immunitatem Academicam, VIII. 98. n. 2. 3
ab omni jure excepta est, facitque ex illicito licitum, IV. 168. n. 6
ad Necessitatem distractionis rei quæ requirantur, II. 244. n. 2 3. 4
inter casus Necessitatis refertur casus necessariæ defensionis, ad quam non spectat lustratio civium, VIII. 1. n. 5. 6
Negans rationes esse redditas probare tenetur, VIII. 17. n. 7
Negantis non est probatio, II. 207. n. 4
Negativa regulariter non probanda, VIII. 18. n. 1
probanda est, quando est fundamentum intentionis, aut ei juris aliqua præsumptio contrariatur, ibid. n. 2. 3
quomodo probanda, ibid. n. 4. 5. 6. 7
Negativam probet qui se in ea fundat, V. 280. n. 2
in Negatoria actione cui probatio incumbit, VIII. 292
Neglectus ex malitia excludit beneficium non deducta deducendi, II. 153. 4
Negligentia ex officio est justa causa illud amittendi, II. 158. n. 7
sua cuique nocere debet, I. 87. n. 11
non excusabilis facit litigantem cadere jure suo, nec restituitur, V. 5
præsertim longa inducit renunciationem, II. 1. n. 2.
quomodo probetur, VIII. 76. n. 7
Negligentiæ quisque suæ damnum debet ferre expensum, IV. 49. n. 3
Negligentiam allegans probare debet, VIII. 34. n. 4
Negligentia commissum vel omissum in prima instantia potest in secunda corrigi, modo non appareat malitia, II. 153
ex Negligentia justo tempore non petentis justa est exceptio, VII. 25. 9
Negligentibus non subvenitur, II. 270. n. 9
ex Negotio gesto alteri competit actio II. 95. n. 2
Negotium alienum est quod contemplatione alterius geritur, ibid. n. 5
Negotiorum gestor utiles impensas repetit, licet cum reperierint, II. 227
cum utiliter gessit, præstandum est omne quod ei abest vel abfuturum est, ibid. n. 7
gestori facta solutio non liberat nisi ratihabitio accedat, II. 260
Negotiorum gestor ubi conveniendus, V. 299. ubi gessisse censeatur, ibid.
Negotiorum gestorum actio non ultra negocium gestum porrigenda est, VII. 97. n. 7
gestorum actio datur pro alio ignorante solventi si utilis est gestio, II. 132. n. 7. 8
pro Negotiationis libertate contra ejus impedimenta mandatum sine clausula decernitur, VI. 156
Nobilis nuper in collegium assumptus,

an præcedat ante assumpto non nobili, V. 292
in possessione braxandi existens sine causæ cognitione braxare non est prohibendus, II. 3.
successor tenetur ad ea onera quibus antea bona fuerunt obnoxia, VII. 70. n. 7
Nobiles à tributis & oneribus jure communi non sunt immunes, II. 181. n. 4. III. 181. n. 2. 3
præcedentiam quibus remediis tueri possint, V. 292
in prædiis suis jurisdictionem in subditos habent, eaque in concursu creditorum utuntur, VIII. 196. n. 1. 2
& Illustres differunt, II. 83. n. 4
in civitate habitantes jurisdictioni ejus & oneribus civilibus subsunt, VII. 70. n. 1. 2
incolæ ne quidem à muneribus personalibus sunt immunes, modo dignitati conveniant, ibid. n. 5
ædes proprias in Civitate habentes, ab aliis vero inhabitatas ad personalia onera non obstringuntur, VII. 70. n. 6.
legibus & consuetudine locorum eximi possunt ab omnibus oneribus tam personalibus quam realibus, III. 181. n. 1
bona rusticorum paganica comparantes onera publica, quibus ea antea fuerunt obnoxia sustinere coguntur, ibid. n. 11. 12. idem in civicis bonis obtinet, ibid. n. 13
inter Nobiles frequens est ut filiæ pro successione paterna & materna certum accipientes filiæ sint exclusæ, I. 71. n. 4.
Nobilium jurisdictio in propriis causis exercetur & quomodo, VIII. 198. n. 10. 11
subditi eorumque bona an & quatenus arrestis in urbibus sunt obnoxii, & quid in Pomerania obtineat, VII. 328. & n. 8
pœna aliquando mitior est, VI. 86. n. 8
immunitas an pertingat ad bona paganica & olim tributaria, postea ab ipsis comparata, IV. 34. n. 2
Nobilibus mercatura interdicta est, II. 2. n. 1.
an braxatio cereviſiæ & mercaturæ conveniat, ibid.
Nobilitas non amittitur per incolatum urbanum, VII. 70. n. 4
sola ab oneribus civilibus non excusat, II. 83. n. 3. IV. 33. n. 1
sola ab oneribus domuum, quæ in urbe comparantur, immunitatem non tribuit, II. 181. ne quidem ex consuetudine Germaniæ, ibid. n. 6
Nomen bonũ promittens quid præstare teneatur, I. 93
cedens vel in solutum dans quid præstet, I. 182. II. 361. n. 10
cedens vel delegans pro majori securitate non liberatur, licet alter exigere cœperit, vel negligenter exegerit, III. 197
cedens cum promisso se curaturum ut cessionarius debito potiatur, plus quam bonum nomen promittit, III. 206 bo-

bonum non est præstandum sed verum tantum, I. 92. n. 2
quando datur vel creditur perinde est ac si ipsa pecunia data sit, VII. 278. n. 1
quando mobilibus vel immobilibus annumeratur, ibid. n. 2
bonum facit creditor qui admittit debitorem, VIII. 392. n. 10
creditori pignori datum non est ejus periculo, IX. 168. n. 2
verum se cessisse dicere non potest, qui cedit quod per legem exigi nequit, IX. 192. n. 4. 5
cedens evictionis nomine regulariter non tenetur, nisi tantum ad veritatem nominis præstandam, IX. 197. n. 1
cui non convenit nec res convenire creditur, II. 4. n. 6.
Nominis alieni redemptores quid amittant, III. 1. 1.
in permutatione quando exceptio L. Anastasianæ locum habet, VI. 413
cessio tacitam in se conditionem habet, si à debitore exigi potest, VII. 47. 4
periculum est emptoris nisi aliter conventum, I. 93. n. 3.
veritatem non bonitatem cedens cessionario præstare tenetur nisi aliud cautum sit, IX. 184
cessio cum clausula indemnitatis der Noht- und Schadloshaltung in quibus casibus contineat obligationem ad præstandam ejus bonitatem, IX. 197
Nomine vendito vel cesso an, quia non exigibile contractus rescindi possit, I. 92
Nomina aliena emere quando non prohibitum, IV. 323
ubi in solutum dantur, si ex iis nihil consequi licet, actio contra primum debitorem supersit, VII. 46. n. 5
hæreditaria active & passive inter hæredes dividuntur, ideo uni in solidum jus agendi non est, nisi à cohæredibus cessum, VIII. 202. 1
ossibus creditorum velut affixa ex eo loco, sub quo hi vivunt, censentur, VII. 367. n. 6
quatenus sub generali hypotheca continentur, ib. n. 7
inter Nomina à patre pupilli & tutore contracta quæ differentia, VIII. 76. n. 4
in Nominibus & mobilibus quomodo succedatur, II. 100
ex Nomine contractus censetur, III. 25. n. 7
Nominatio socii criminis levi adjuta adminiculo indicium facit ad inquisitionem, III. 73. n. 2
Nominare hæredes procurator rei tenetur illo defuncto, VI. 196
Nominationis exceptio competit rem alienam tenentibus, & quidem ante litem contestatam, VI. 348. n. 3. 349 n. 1. 2. VIII. 421. 1. 2
Nominatione Authoris litem differre aut transferre suo nomine tenenti non permittitur, VI. 375
Nominando authorem se à lite eximere non potest successor ex c. sæpe x. de re-

restitut. spoliat. conventus, VI. 376
Nominatus Autor quando comparet adversus illum agendum, VI. 349
Nominatione sola nemo fit hæres cum aliud aliunde apparet, V. 16
Nomothesia judiciis non competit ne quidem summis, I. 59. n. 8
Non numeratæ pecuniæ exceptio impedit executionem etiam post biennium, cum statim probabilis, IV. 266
probatur ex defectu causæ debendi, II. 22.
intra triginta annos competit, si opponens onus probandi in se recipit, II. 22. n. 1. 2. V. 246. n. 5. nec Principis consensus eam excludit, ibid. n. 6
Non sum solus hæres exceptio num competat ei, qui ex divisione hæreditatis seu Jum nactus est, IV. 21
exceptionem an hæredibus adimit pactum creditori actionem in solidum contra quemvis hæredem concedens, V. 66
Non nominatus in instrumento paratam executionem non impetrat, V. 11
Non entis nullæ sunt qualitates, V. 203. n. 3
Notarius ad officium requirenti præstandum etiam adversus Magistratum cogi potest, II. 5.
pœnalibus mandatis compellitur, ibid. n. 3
refractarius pœnis coërcetur, ibid. n. 4
extra ea, quæ publico jussu facit, sine testibus fidem non habet, II. 155. n. 3
licet non immatriculatus processus insinuare potest, II. 48
duorum testium vicem habet, III. 171. n. 3
in extrajudicialibus sine testibus fidem non habet, ibid. n. 9.
tenetur edere instrumentum vel protocollum, licet unius partis causa factum, ubi de tenore constare judicis interest, III. 356
censetur ita scribere ut testator voluit, IV. 182. n. 8
duorum omni exceptione majorum testium vicem non supplet, IV. 13. n. 4
Notarii scriptura sine testibus non probat, IV. 13. n. 4
est protocolla rectificare & ex iis rotulum describere, II. 330. n. 2
salarium pro actu judiciali à judice statim taxandum, & solvi sine clausula mandandum, III. 332.
nudum attestantis documentum ad probationem non sufficit in his in quibus judicii fundamentum consistit, II. 155.
Notario extra ea quæ officii sunt, attestanti non creditur, nisi jurato, III. 171. n. 4. 5. 6
coram Notario & testibus factum non dicitur proprie publice factum, III. 126
de Notario ad officium parti exhibendum cogendo, VIII. 124
per Notarium non immatriculatum quando sufficit decreti insinuatio, VI. 204
Notarii plures in uno actu adhibiti protocolla sua statim conferre & in unum redigere debent, II. 326. n. 1.
Notariorum protocolla plenam habent fidem, I. 119. n. 2.

usus

usus est necessarius, I.156. n.2.10
creatio summi Magistratus est, ibid.n.5
securitas est necessaria, I.156. n.2.10
Notariis judicialia decreta deferentibus illata injuria judici illata censetur, ibid.
officium & fides sua constat ex creatione, VI.208. n.5
Notorium acta faciunt, IV.286. n.1.
Notoria non requirunt ordinem processus, VII.328. n.5.
non indigent alia probatione, VII.155. n.9. VIII.202. n.1.2. VI.4
non egent allegatione, sed judex proprio motu attendere debet, VI.40
in Notoriis non observatur ordo processus in ambiguis consuetus, I.66. n.6
Novare intelligitur, qui sequitur alterius nomen, II.241. n.5
an hæres intelligatur, qui creditum defuncti in se recipit, & pignus constituit, II.338
Novatio an fiat per novam obligationis dationem, V.405.406. VII.133. n.8
quid est, VII.12. n.10
extinguit extincti debiti privilegia VII. 133. n.6
non inducitur ex mutatione personæ debitoris, vel addita nova assecuratione, II.338. n.1.2.3. VII.133. n.9.
non inducitur per conjecturas, II.338. n.1
in specie sic dicta non complectitur delegationem, VII.11. n.4.5.6
certo arguitur, si posterior obligatio cum priori non potest consistere, II.338. n.6.7
non est sine remissione prioris obligationis, VI.81. n.4
Novationis exceptio in processu liquidationis locum habet, I.15. n.7
Novum emergens novo indiget auxilio, V.8. n.2
Novum opus per jus vetitum non est permittendum sub cautione de demoliendo, VI.140
nuntianti indultum est spacium trimestre ad deducendam nunciationis causam, VI.262. n.2.
id tantum habetur quod antea non fuit, VI.262. n.1.
censendum non ex vitio recentiori sed ædificii pristino statu, VI.263
Novi operis nunciatio in præjudicium Ecclesiæ possessorem non facit ædificatorem, VIII.326
in Novi operis nunciatione appellatio admittitur, an etiam ædificatio oblata cautione permittatur, II.179. III.380
satisdatio semper offerri potest, II. 179. n.3
satisdatio acceptari debet, ibid. n.4.
cautio non requiritur ubi justa est remissio, II.180. n.13
ædificii diversitas attenditur, IV.236
lapsus termini pertinet tantum ad actionem, non ad causæ cognitionem, IV.237
in Novi operis nunciationis causa quando commissio ad ocularem inspectionem decerni potest, VI.269
post Novi operis nunciationem exstructa num indistincte demolienda, VI.142

adversus Novum opus quando mandata demolitoria decernenda, V. 103.
ubi jus Nunciantis & injuria ædificantis patent, non fit remissio nunciationis, II. 180. n. 7
cum satisdatum est nihil refert jure an injuria ædificetur, ibid. n. 18.
Nullum quod est, nullum operatur effectum, V. 4. n. 5. 33. n. 4
est quod ab incompetente judice fit, I. 242. n. 3.
Nullitas oritur ex vitio processus, I. 77. n. 3
orta ex defectu JCtionis sententiam reddit ipso jure nullam, I, 83. n. 4. 5.
vel principaliter vel incidenter proponitur, I. 154
& injustitia evidens æquiparantur, I. 195. n. 3
causæ meritis non nocens sed tantum rigorem processus concernens non attenditur, II. 29. n. 4. 203. n. 6
major non est quam contra non citatum & inauditum sententiam ferre, II. 293. n. 6. I. 112. n. 10. III. 112 n. 5. VII. 77. n. 1.
major non est quam ex defectu JCtionis descendens, II. 7. n. 2
processus oritur ex omisso stylo judicii, II. 265. n. 2.
notoria devolvit causam ad superiorem, II. 374. n. 7. & superior causam ad judicem remittere potest cum rescripto, III. 67.
maxima oritur ob receptum altera parte inaudita mandatum, III. 148. n. 3
ista, quod sententia statuto die non publicata an attendatur, III. 240. IV. 105
& evidens iniquitas sententiæ sive decreti devolvit appellationem, etsi alias prohibitam, VIII. 133. n. 2. 3.
ad superiorem delata regulariter non impedit executionem, IV. 269.
an deserta, deserta appellatione, IV. 389 VII. 53. n. 6
non attenditur cui aliquis ipsemet causam dedit, V. 5. n. 3
in causæ meritis commissa, seu hæc lædens & corrumpens omnium maxima est, ibid. n. 2
regulariter non impetit executionem, IV. 302. n. 1.
sententiæ oritur ex eo quod non audito aliquo pronunciatur, VI. 165. n. 5.
quæ non ex judicis imprudentia aut iniquitate proficiscitur non attenditur, VI. 300. n. 8
ex defectu citationis ad audiendam sententiam quatenus attenditur, VI. 352.
Nullitatis judex potest pronunciare super causa principali, III. 89
querela 30. annos durat, nisi statutum aliud induxerit, I. 100. n. 1
querela non habet locum, cum gravamen merita causæ concernit, uti, si præscriptionis exceptio non admissa, IV. 189. & n. 2
querela habet locum etsi deserta appellatio fuerit, VII. 53. n. 6
notoriæ aut enormis iniquitatis querela

la quando & quomodo sine appellatione utendum, V. 139
querela regulariter non suspendit executionem, II. 353. n. 3.
allegatio non minus in summariis quam ordinariis causis locum habet, III. 164. n. 5
querela differt ab appellatione & locum habet ubi statim vel superioris privilegium sustulit appellationem aut ubi hæc deserta est, I. 154. n. 1
querela habet locum in casibus in quibus non licet appellare aut supplicare, ibid. n. 2.
querela per appellationem introduci potest, ibid. n. 3
incidenter instituta cum causa principali peragenda est, ibid. n. 6
querelam post rejectam vel desertam appellationem persequi quis potest, I. 154. n. 8
& iniquitatis querela quando admittitur in casu non appellabili, VII. 81.
deductio justificanda tantum est ex actis prioribus, VI. 300. n. 5
querelæ inest tacitè appellatio, IV. 115. n. 2
querela frivola statim rejecta an punienda, IV. 252
querela quomodo sine appellatione utendum, IV. 139.
in causa Nullitatis superior judex ex causa inhibere potest, etsi ea ex actis nondum notoria sit facta, IV. 302
Nullitatem judex attendat, licet appellans de ea nihil dicat, I. 154. n. 10
ob Nullitatem appellatio admittitur alias non admissibilis, I. 154. III. 89
appellatione interposita non semper opus est decernere processus, II. 277
Nullitates notoriæ sunt quæ sine verosimilitudine non referuntur, I. 77. n. 11
processus semel transmissæ postea non attenduntur, VI. 126
ob quas appellatio à superiore recipienda sunt duplicis generis, I. 78
Non numeratæ pecuniæ exceptio an post biennium admittatur si debitor probandi onus in se recipiat, II. 22
Nunciatio non admittitur nisi cum causa, II. 180. n. 3.
Nunciationis novi operis remissio impetratur satisdatione, II. 180. 1
Nuncius adire debet domum in qua citandus habitat, IV. 294. n. 4.
Nuncii fides in citationis executione dependet ex electa fide & religione jurisjurandi, quo judicio est obstrictus, IV. 328
relatio fidem facit & vim habet ex consuetudine, IV. 328. n. 8
ad Nuncii officium pertinet exacte & circumstantialiter consignare citationis factæ formam & modum, IV. 294. n. 2.
Nuncio judicii non creditur in iis quæ extra ejus officium sunt, nisi specialiter juranti, IV. 269
in alieno territorio citationis executio recte interdicitur, VII. 391. n. 2. 5. 6
Nundinæ quandoque sunt terminus legalis, III. 11. n. 8.
solennes cum sunt, magistratui urbano integrum non est ab illis quenquam

quam arcere, sed contra ipsius interdictum mercator advena sine clausula est defendendus, IX. 8
Nundinarum concessio & prohibitio quatenus ad regalia spectat, ib. n. 1.
Nuptiarum secundarum consummatio recte prohibetur, usque dum cum hæredibus prædefunctæ conjugis divisio facta sit aut iis de debitis satisfactum, II. 336. n. 1. 2
interdictum cautione indiget, ibid. n. 7
interdictum à quo fieri potest, ibid. n. 6
prohibitio ex causa civili est potestatis & cognitionis civilis, III. 115. n. 1.
ad Nuptiarum consummationem cogere personas, quarum connubium prævidetur infaustum, injustum est, VI. 226.
de Nuptiarum novarum interdicto post sponsalia non servata irrogando, VI. 359
Nuptiarum secundarum pœna est, ut omnia priorum beneficia aboleat, VIII. 52. n. 3
ad Nuptias solus consensus sufficit, II. 81. n. 1.
liberorum sufficit consensus parentum tacitus, VIII. 40. n. 4. 5. unde is colligitur, ibid. n. 6. 7. seqq.
liberorum matris consensus quatenus necessarius, VIII. 122. n. 1
in Nuptiis liberorum patris an matris consensus præferendus, VIII. 122. n. 4. 5
patris dissensus supplere potest per magistratum, ibid. n. 8. 10.
dissensus in parente quando ineptitudo ad rem familiarem pro conditione sponsi justa causa est, VIII. 123. n. 2
Nuptiale lucrum ut in pactis dotalibus conventum est debetur, VI. 31
votum filii sine matris consensu initum non semper rescinditur, si interventio matris accedat, VIII. 122
Nuptialis voti remissio per alterum desponsatorum facta non proficit ad remissionem pœnæ, VIII. 358. n. 1. 2
Nuptiales impensæ quando donandi animo à fratre factæ censentur, VIII. 194
expensæ æque ut dotes filiarum sunt onus feudi, II. 120
Nuptialia pacta turbantium ac implere recusantium quæ sit pœna, VI. 358.
Nurui contra socrum de donatione propter nuptias nulla est actio, ideo nec de illatis aut lucris respondendi necessitas, antequam illam constitutam fuisse apparet, IX. 52

O.

OBlatio de se sistendo & defendendo justæ causæ argumentum est & dubiam reddit vindictam, I. 3. n. 6
Oblatio sola non sistit cursum usurarum, ne autem usuræ incipiant efficit, II. 199. n. 1. 2. 3
sola à mora excusat, creditorem recipere recusantem in mora constituit & ea sola evaditur pœna, ib. n. 4. 5. 6
non præsentibus testibus facta nihil operatur, II. 201. n. 15
justa quæ requirat, II. 200. & 201
verbalis an impediat debitum usuræ & pœnæ, II. 202.

non

Oblatio non liberat si justam solutionem oblatam recusandi causam creditor habeat, II. 203
verbalis modicus est effectus, II. 200. n. 14
est vel realis vel verbalis, ibid.
non integra non purgat moram, III. 413
bonorum in solutum omnibus creditoribus facta sistit executiones non aliquibus facta, V. 26
pecuniæ quando absente creditore fieri possit, ut liberationem operetur, IV. 98
pecuniæ quo effectu procuratori ad litem fieri possit, IV. 98
spontanea obligat eum, qui alias non tenetur, V. 53. n. 3
non proficit cum debitum detentor in suos usus convertit, VIII. 395
in Oblatione præcisè tempus solutionis observandum est, II. 201. n. 11
Obligare & consentire differunt, VII. 251. n. 4.
nemo se voluisse præsumitur multo minus pro alio, III. 3. n. 11. VII. 15. n. 7. VII. 285. n. 2
Obligatio sine causa nulla est, II. 22. n. 8. VII. 142. n. 3. VIII. 34. n. 2.
semel exstincta non reviviscit, II. 23. n. 7
non contrahitur sine animo obligandi, II. 362. n. 3
prior per antecedentem aliam non sublata censetur, sed utraque consistit, II. 243. n. 1
qua novatio inducitur, perfecta sit necesse est, & si hæc nova postea rescinditur antiqua non reviviscit, IV. 82.
personalis non sequitur fundum, VIII. 191. n. 3
rei & personæ differt, VIII. 421. n. 9
prior si valida, altera illi consectaria etiam valebit, VIII. 189. n. 4
levior semper præsumitur, VIII. 33. n. 2. 34. n. 3
subsidiaria inducit ordinis seu excussionis beneficium, II. 296. n. 6.
non est nisi initium habeat ex persona obligati, III. 63. n. 8
non præsumitur, ibid. n. 10.
non est sine causa ad obligandum apta, III. 80. n. 2
non minus ex re quam pacto oritur, VII. 222. n. 3
hæredum in solidum an valida, VI. 92. n. 1. 94. n. 1
à debitore inita ut singuli in solidum teneantur, qua hæredes non valet, V. 66. n. 1
uxoris mercatoris cum marito in eodem instrumento obligat tam ipsam quam res ejus, VIII. 453.
plurium reorum ut ex receptione debiti pro rata non dividitur, sic nec ex acceptata oblatione partis utut virilis, sine intentione ratæ, IX. 178
semel exstincta non reviviscit ex casu aliter accidente, IV. 179. 7
Obligationis instrumentum non sufficit ad processum executivum, II. 311
vinculo inest necessitas, VII. 363. n. 2
Obligationi per officii necessitatem consensum præstans non obligatur, VII. 142. n. 4.
in subsidium exceptio ordinis consequens est, II. 130. n. 12.

Obligationem constituit animus obligandi, VII. 251. n. 3
duæ Obligationes in una persona concurrere possunt, I. 37. n. 8
Obligationum verba quod universi & singuli promittunt, singulos quidem, sed non in solidum obligant, VI. 112
in Obligationibus facti sola conventio ideo ejus ordo spectatur, II. 379. n. 5
non tam clausulæ oppositæ, quam ipsa verba, quibus obligatio contrahitur attendantur, III. 5
Ob- & subreptione eliciti fructum nemo debet habere, IX. 24. n. 6
Obrepens ac si nihil egerit habendus est, ibid. n. 7.
Observantia optima privilegiorum interpres est, II. 187. n. 7
subsecuta est interpretatio mentis, & quid actum sit declarat, VII. 13. n. 7
Obsidionis metus propinquus ipsi par est, VI. 283. n. 1
ad Obsidionem avertendam & repellendam quænam impensę necessarię habentur, VI. 283
Obsignatio & depositio sine legitima oblatione non liberat, II. 201. n. 2. 3.
Obsignatio legitima quæ requirit, ibid. n. 6
cum Occidebatur quis è duobus qui in rixa fuerant quis pro reo habendus, ideo in carcere detinendus, VIII. 293
Ocularis inspectio specialem requirit commissionem, nec continetur ea, quæ ad testium examen decernitur, nisi pro hoc necessaria, V. 310
ad probatoria pertinet, IV. 139. n. 4.
Ocularis inspectionis quædam requisita, ibid.
Oculari inspectione facta non statim ad sententiam properandum, III. 215
ad Ocularem inspectionem partes necessario sunt citandæ, IV. 139. n. 5
in novi Operis nunciationis causa quando commissio decerni potest, VI. 269
Odiosa est omnis à jure communi exemptio, VI. 412. n. 1
Offerendi jus non soluni creditori potiori, sed etiam possessori competit, I. 111
jure in concursu & post concursum creditorum posterior creditor uti necesse non habet, IV. 158
Offerri sic debet ut debetur, II. 203. n. 6
de non Offendendo mandatum adversus magistratum caute decernatur, II. 47
cautionem quando dominus servo præstare tenetur, IV. 19
mandatum decernere cujus judicii est post appellationem, VI. 251
Officium suum judex non imploratus aliquando impertiri tenetur, VI. 61. n. 5
deserens non meretur iterum ad istud admitti, VI. 264
obligat ad agendum, II. 38. n. 3
quod lex vel consuetudo fecit perpetuum revocari nisi ex justa causa non debet, II. 12. n. 3
regulariter perpetuum censetur, ibid. n. 1.

ei qui contulit abdicare licitũ, ibid. n.2
si non ex lege sed voluntate constituentis defertur revocari potest, ibid. n. 3. 4. 5
Officii ratione actus gestus non pertinet ad contrahentem, II. 212. n. 6.
limitum excessus non præsumitur, VII. 15. n. 6
necessitas excludit præsumptionem calumniæ, I. 41. n. 9. III. 191. n. 6
ratione qui alienam causam agunt solennia appellationum præstare tenentur, VI. 412
ab Officii abdicatione an & quando appellari possit, II. 12
omni Officio publico inest prævidere ne respublica detrimentum capiat, VII. 151. n. 3
ab Officio depositio officialis quando obnoxius manet ex factis in officio, VI. 44
ab Officio abdicatio non recte infertur ex functionis cessatione, VII. 333
suspensus an possit appellare, I. 191
si appellavit an interim officii commodis frui possit, I. 191. III. 77.
remotio magni præjudicii est, VII. 27. n. 7
Officialis litis, cujus autor est peragere tenetur, II. 38. n. 4. 5
publicus ex denunciatione non tenetur, I. 41. n. 7. seq.
Regius domicilium, ubi muneris causa commoratur contraxisse non præsumitur, V. 163
de delicto suspectus prius audiri debet, antequam ei renuncietur, II. 12. n. 8
an se obligasse censeatur, III. 3
deposito officio obnoxius manet actionibus ex facto quod dominus mandavit nec ratum habuit, VI. 44
Officialis Regii hæreditas censeatur secundum jura domicilii originis, nisi si constet ibi, ubi muneris causa substitit domicilium contraxisse, V. 163
Officiales quatenus obligant suos principales, III. 229. n. 6
Principum quatenus à jurisdictione urbana exempti, III. 321. & 404
parere debent non resistere, VII. 1. n. 7.
Principum negotiationes in civitatibus exercentes, quibus oneribus subjaceant, III. 321
alterius officiis se immiscere non debent, I. 108. n. 8
Officialium insolentia reprimenda est, I. 41. n. 12
Officialibus regiis non competit exercitium artis vel mercimonii certis collegiis datum, I. 108
extra Officium quærens commodum, ejus incommoda leges & consuetudines observare tenetur, I. 108. n. 7
contra Officialem recte agitur idque in Pomerania minus dubii habet, II. 38. n. 6.
Officialibus non est fides extra officium, VIII. 70. n. 2.
Omissio exceptionis vel beneficii vim abdicationis habet, V. 42. 5. 146
Onera transeunt cum re etiam ad exemptos & immunes, III. 321. n. 13
civica sine jurisdictione imponi nequeunt, III. 130. n. 3

sequuntur rem & possessorem, IV. 162. n. 7. 9. etiam quoad præterita, IV. 403. nisi petitor in mora fuerit, etiamsi nõ amplius sit possessor, V. 319
realia universitati agrorum incumbentia, si ex uno agro solvantur, nihilominus manent totius universitatis, IV. 135
ex prædiis annuatim præstanda, an debeantur, si nulli fructus percepti, IV. 402
qui præstat possidere & commodo quoque percipiendi jus habere censetur, IV. 395
nova & insolita quando imponuntur ordinarium remedium est appellatio, V. 325. n. 1
realia nisi speciatim nominata nõ comprehenduntur sub immunitate generaliter data à muneribus civilibus von bürgerlichen oneribus und Beschwerden / IX. 23.
ad Onera nexus oritur ex obligatione qua quis civitati devinctus est, VIII. 266. n. 1
coactio justa est contra eos qui domicilii contrahendi gratia in civitate commorantur, ibid. n. 4.
præsentia tenentur possidentes non qui possidere desierunt, V. 320. n. 10
circa Onera publica cujusque loci consuetudo inprimis est spectanda, IV. 33. n. 4
non spectatur quantum quisque percipit, sed quantum percipere potest, IV. 162. n. 8
publica ab omni novitate, quantum possibile est abstinendum, VIII. 313
ob Onera nova licet appellare, etiam inhibere, & sine clausula mandare, V. 325.
Onerum fundamentum est subjectio, III. 130. n. 4
impositio actus jurisdictionis est, ibid. n. 6
Oneribus rei conductę utut realibus conductor obnoxius non est, VI. 74
publicis prægravatis an competat indebiti condictio, VI. 170.
obnoxii sunt etiam alias immunes tempore extremæ necessitatis & defensionis, VIII. 454.
in Oneribus antiqua forma semper observanda & variatio vitanda est, nisi accidant quædam quæ iniquam faciunt, IX. 130. n. 4.
Onere hospitationis prægravatus quando & qualem refusionem à civitate exigere possit, VI. 171.
Onere duplici nemo gravari debet, II. 128. n. 4. IV. 138. n. 12
Operæ quando pro alimentis præstitæ censeantur, IV. 319
quatenus utilitatem habent in bonis esse censentur, VIII. 390. n. 2
rusticorum à conductore inter impensas referri nequeunt, II. 89
sunt in fructu, ibid. n. 4
rusticorum pro fundis non ratione personæ sed rerum præstantur, 133. n. 3.
licet indefinite debeantur, non tamen nisi moderate præstandæ, IV. 132. & 271

Ope-

Operarum debitores, si hæ non sunt determinatæ, ex voluntate dominorum servire tenentur, IV. 131
moderamen unde sumendum, IV. 133
Opus novum non facit qui vetus reparat, nisi vetus forma modusque mutetur, III. 168. n. 2. 3. 4.
Operis novi nunciatio quando locum habeat contra ædificium vetus reficientem, III. 168.
nunciatio quandoque juste spernitur, II. 180. n. 12
nunciatio jure communi intra trimestre spatium, jure Lubecensi quatuordecim dierum terminanda, VII. 32. n. 1
nunciationem judex non remittat nisi præstita audito prius nunciante, satisdatione, III. 379. imò nec satisdationem admittat ubi ex actis appareat ædificantis iniquitas, III. 380
nunciatio non habet locum, ubi opus jam factum destructio tamen juberi potest injuste ædificati, I. 81.
nunciatio adversus futura opera non præterita competit, ibid. n. 4
Opificium exercendi libertatem, Freymeisterschafft / magistratus civitatis concedere potest, I. 55
Opificia juris gentium sunt & cuique libera, nisi quatenus lex vel mos civitatis restringit, I. 56. n. 6. 10. II. 157. n. 2. IX. 100. n. 4.
confundi non debent, & quod uni collegio competit, alii non concedendum, IV. 193
uni Opificii generi concessum alteri denegatum censeri non debet, I. 55. n. 7
qui Opificio ministrat, ex eo quod uxoratus est, oneribus non fit obnoxius, VI. 266
Opifices ad operam cuicunque pro justa mercede præstandam cogi possunt, II. 156.
collegii si non sufficiunt iis operis quas civium usus requirit, extra illud aliis ejus exercitium justè permittitur, IX. 100
varia abutuntur coërcendi potestate, VII. 84. n. 1. 2.
Opificum collegia juribus suis multum sæpe abutuntur, III. 37.
statuta & rotuli à magistratu mutari & emendari queunt, III. 37. n. 7
statutum vel mores ne in collegium recipiantur, nisi qui viduam vel filiam opificis duxerit, an valeant, III. 38
ex collegio an excludendus qui sponsus sponsam imprægnavit, III. 39
exagitationes das Auffreiben coërcendi modus, VII. 84.
ex collegio hoc commune jus est ut aliis extra illud non sit licentia opificii, nisi ejus concessio à Magistratu reservata sit & impetrata, IX. 100. n. 2
munera publica ex quo collegii jus impetrant, II. 156. n. 3
de Opificum attentatis contra usus publicos & privatos gravis ubique est querela, II. 157. n. 6
inter Opificum collegium & Magistratum civitatis si lis exorta quomodo procedendum præsertim circa inhibitionem, III. 37

ob Opificum refractariam negligentiam aliis non attento collegii jure artis exercitium permitti potest, II. 157.
Opificibus magna tribuitur fides in his quæ ad opificium pertinent, II. 261. n. 9
est Opificibus jus prohibendi aliis extra collegium operas ex jure collegii, II. 157. n. 1
Opilionem morbus pecori suo accidens non liberat à locato servitio, II. 380
Oppignoratio rerum pupillarium sine decreto prætoris nulla est, VII. 59. n. 2
Oppignoratæ rei processus executivus competit contra tertium possessorem, VII. 124
Oppignoratam rem ut creditor an ut dominus teneat, qua tertium circa excussionem refert, VIII. 396.
pro Oppignoratis rebus creditor utitur remediis possessoriis, V. 947
Optio in adjudicatione præcedere debet æstimationem, V. 114.
bonorum aliquibus creditorum, etsi sententia prioritatis publicata durante concursu permittenda non est ante distractionem, sed illa curanda est, VIII. 338
Optionis jus perit electione, II. 339. n. 6.
Optio instar renunciationis est, ib. n. 10.
Ordo judiciarius stricte observandus, I. 77. n. 1. 151. n. 5. 8
scripturæ index habetur mentis scribentis, qua ordinem dilectionis sed non pervertit ordinem juris, quem sequi oportet, ubi voluntas ab eo recedentium non apparet, II. 226. 6
civium ad summam reipubl. in civitatibus pertinet, VII. 149. n. 1
scripturæ in contractu servatus non est sufficiens argumentum ad inducendam juris remissionem, II. 226. 6.
Ordinis beneficio gaudet is qui non gessit, etiam non divisa tutela, donec excutiatur quiescit, VII. 216.
Ordo ubique ita & maxime in judiciis servandus est, VII. 379. 1
Ordinum distinctio in civitate stricte observanda, nec quod alterius est ab altero percipi debet, VII. 122. n. 12
Ordinarius & judicialis invita altera parte non potest in extraordinarium & extrajudicialem converti, I. 170
Ordinatio judiciaria gravatos se putantibus certa ordinaria remedia præscripsit, quæ extraordinaria excludunt, I. 125. n. 2
Ordinationum publicarum constitutio competit illis ad quos jus civitatis pertinet, I. 55. n. 2
Ordinarium remedium ubi competit extraordinarium cessat, III. 29. n. 5. 6
qui elegit ad extraordinarium non debet recurrere, VIII. 429. n. 3. 4
Origo ex patre utut mortuo censetur, II. 252. n. 5
cujusque actionis & rei spectanda, I. 19. n. 9. 181. n. 4. V. 182.
ad Originem facilis reditus, V. 182. n. 3. 4. 5
Origo in quæstione juris spectatur non eventus, II. 23. n. 8
Ovium pastus in pago communi, I. 88
in Pomerania cui debetur, VII. 319. n. 2
ex consuetudine æstimari debet, ibid. 5

agris

agris longe gravior est quam aliorum pecorum, VIII. 275. n.1
non concedendus pro prædio adjecto alteri cui debebatur, indeque aucto numero, VII. 319

P.

PActum de locando, etiam juratum, non facit locationem, licet res tradita, II. 234
de vendendo differt à tali quod res cum vendetur conductori vendita esse debeat, II. 300. n.7
qui non servat ejus utilitate omni carere debet, I. 127. n.5
de non petendo personæ mentionem faciens quando sit reale, V. 349
fidejussoris quando reo prodest, VIII. 251. n.1
liberatorium inest actui qui remittit petitionem contra alios, VII. 10. n.4
de contrahendo à contractu differt, VII. 203. n.3
illud, ut filii feuda omnemque hæreditatem paternam retineant, sororibus autem certum pro dote & hæreditate parentum præstent, in Pomerania frequentissimum est, VII. 189. n.1
alterius qua tertium nullum & invalidum est, VII. 235. n.7
tutorum habet cum pupilli sororibus de recipienda pro hæreditate certa pecunia, ista vero penes pupillum cum omni commodo & onere relinquenda, VII 189
creditori actionem in solidum contra quemvis hæredem concedens non tollit divisionem nominis inter plures hæredes, nec adimit singulis exceptionem, non sum solus hæres, V. 66.
Pacti personalis argumentum sunt dictiones taxativæ adjectæ personæ, V. 349. n.3.
ex Pacto nudo non minus quam ex stipulatione actio hodie oritur, V. 408
personali non est actio contra tertium, II. 300. n.12.
ut debitor meus solvat creditori meo vel alii mei causa huic actio est, VIII. 439.
Pacta & remissiones sunt voluntatis, nec ad paciscendum quis cogi potest, I. 222. n. 1.2
nuda ex Germaniæ consuetudine ad agendum sunt efficacia, II. 280. n. 6
ex mente paciscentium interpretationem accipiunt, I. 182. n. 2.3
contra eum interpretanda qui clarius dicere poterit & debuit, ibid. n.8
aliorum aliis non prosunt ad actionem vel hypothecam, II. 94. 2. VII. 236. n.2.3
Pactis omnibus inest, clausula si alter impleverit, I. 73. n.1
conventis standum, IV. 232. n.5
dotalibus conventum an lucrum legis malit uxor post obitum mariti in uxoris arbitrio amplius nõ est, IX 60
dotalibus stare tenetur mulier postquam semel ita placuit, nec recedere potest, nisi volentibus iis quorum interest, ibid. n.1.

dota-

dotalibus majus quam ex lege lucrum debetur uxori quidem promitti potest, sed non nisi post omnia credita præstandum, IX. 62
circa locationem standum est, III. 61. n. 3.
ex Pactis nudis jure civili non datur actio, VII. 203. n. 2
utilitatem percipere cupiens is ex re obligatur ad annexa, VIII. 252. n. 3
in Pactis dotalibus promissa certa pecunia pro anno gratiæ eodem jure quo annus ipse censetur & dijudicatur, IX. 61
ad Palinodiam actio annalis est, V. 369
cumulari potest cum actione ad pœnam Fisco applicandam, III. 33. n. 1
civilis non est criminalis, ibid. n. 2
rei persecutoria est tendens ad violatæ famæ reparationem, IX. 169. n. 2.
Palinodia cum æstimatione injuriæ in libello conjungi potest, ibid. n. 2. & 3
Papyracea appellationum instrumenta sufficiunt, I. 8
Parapharnalia non habent privilegium prælationis sed saltem tacitam hypothecam, II. 228. n. 3
non probantur per assertionem patris ne quidem ad hoc ut juramento suppletorio locus esse possit, VII. 41. n. 1. 2
non possunt ex bonis mariti repeti, nisi quatenus ei ad administrationem vel usum concessa, II. 229
quod uxori probandum incumbit, ib. n. 1
à marito accepta sola ejus confessione non probantur, III. 14. & 330.
Parochiani ab oneribus Ecclesiæ non eximuntur per proprii templi ædificationem & usum, III. 183
ad onera structuræ in subsidium conferre tenentur, ibid. n. 3.
constituunt Ecclesiam, ibid. n. 13
non possunt se separare ab Ecclesia nec ibid. n. 19. Ecclesiæ jus deterius facere, III. 183. n. 14
Parochianorum onera secundum veterem consuetudinem sunt imponenda, ibid. n. 9. & 17
Parentes ob necem liberis culpa illatam pecuniariam habent actionem, I. 211. & 220
magnum interesse habent in liberorum nuptiis, III. 300.
inter Parentes & liberos si controversia exoriatur cum in scandalū devergit, illi cogi queunt ut aut peragant aut componant, VIII. 296
Parentum ultima voluntas inter liberos sine solennitate valet, nec refert utrum scripta & subscripta ab iis vel tantum scripta, vel tantum subscripta, modo non constet solenniter voluisse testari, II. 333
& liberorum de mutuis debitis litigia non sunt impunia, III. 298
Paria sunt non esse & non apparere, VI. 82. n. 2. I. 48. n. 1. IV. 316. 3
non esse & incommode aut difficulter esse, II. 108. n. 3.
non esse legem & non esse receptam, III. 153. n. 8
an statim appareat nunciationem remitti debere, an per nunciatum stet

quo

quo minus id fiat, VII. 32. n. 3.
defensionem auferre aut nimis coarctare, I. 135. n. 3
non fieri & non legitime fieri, IV. 375. n. 1.
non dare Apostolos & inepte sive contra stylum curiæ, I. 136. n. 5.
fundo ejicere & fructuum perceptione privare, II. 213. n. 7
aliquid proferre & ad aliquid se referre, II. 248. n. 4
non esse & esse controversum propter dubium litis eventum, III. 20. n. 3
utrum quis pecuniam numeratam an rem æstimatam pro certis nummis debeat, III. 26. n. 2
non tradi & non durare traditum, III. 28. n. 5
major Pars quod facit omnes fecisse dicuntur in actibus universitatis, III. 162. n. 2
quæ habenda, IV. 257
Partem debiti si recipit creditor, licet aliquoties non tenetur deinceps particularem solutionem recipere, II. 208
acceptans, uti & petens à fidejussore vel correo in solidum obligatio solidi petitionem remittit, II. 362. n. 5. 6. 7. licet pars petita non sit præstita, III. 419
Partialis solutio multa habet incommoda, VIII. 394. n. 4
Particularem debiti receptionem judex ex causa injungere potest creditori, V. 104
solutionem creditor non tenetur accipere, II. 208. n. 5.
Partus sequitur conditionem patris, VII. 290. n. 1
ejus fit cujus glebæ pater ascriptus fuit cum nascitur, ibid. n. 2.
non ut fructus restituitur, ibid. n. 3.
indicatio est ex jure soli cui ascribuntur & speciali actione petuntur, ibid. n. 6.
Pascendi jus personæ an fundo competat multum interest, V. 251
fundo competens non alia quam quæ in eo sunt, admittit pecora, ibid.
prædii jus est, & ex possessione hujus colligitur, III. 92. n. 3. 4
pago debitum in alieno, sibi non potest separatim arrogare cujuslibet ejus partis dominus nec cum hac alienata id transit, VIII. 275
non alia quam immemorialis temporis præscriptione acquiritur, IX. 164
ad Pascendi servitutem docendam quæ allegari & probari, nec non quomodo debeant, IX. 165. n. 12
in Pascendi jure fundatam habet intentionem, cujus fundus aliorum agris sic immixtus & interjectus est, ut actus & pastus pecoris in suo, nisi per istos, haberi non possit, I. 28
Pastor ad Ecclesiam aliam vocatus an impendia prioris vocationis Ecclesiæ, quam reliquit, resarcire teneatur, V. 367
Pastoris Ecclesiæ contumacia in causa civili non suspensione ab officio, sed immissione in bona est coërcenda, & quomodo, VII. 320. 3. 4

Pastores, qui & quæ eorum munia, III. 228
Pastorum Ecclesiæ salarium possessor solvere tenetur, II. 258
Ecclesiæ salaria non suspenduntur ob litem, IV. 134.
salaria sunt onera realia & debentur ex fundis divisis pro rata licet ante divisionem ex uno forte præstita sint, IV. 135.
pacta super salario quatenus valida, IV. 136.
salaria paratam executionem habent, nec exceptione compensationis differuntur, IX. 106.
de Pastorum salariis lis quatenus ad seculare vel Ecclesiasticum forum pertineat, IV. 137
Pastoribus novitiis sumptus ordinationis, confirmationis ab Ecclesia suppeditantur, V. 367. n. 1.
Ecclesiarum de agris etiam incultis debentur quæ pro salario incumbunt, IX. 105
salaria sunt præbenda ut in possessione sunt aut matricula Ecclesiæ dictat aut consuetudo habet, salva tamen & reservata ad ordinarium processum contradictione, IX. 107
inter Pastores & custodes frequentes sunt lites, unde harum origo & quomodo sopiendæ, VII. 27. n. 4. 5. 6
Pater actu aliquo liberorum conditionem non potest deteriorem facere, III. 17. n. 5.
legitimus filii tutor, ibid.
an & quatenus liberos obligare possit, IV. 320.
est quem nuptiæ ostendunt aut confessio, II. 82. n. 9.
si filii causam & suam egit an judicium sit irritum, V. 31
quatenus usumfructum habeat in adventitiis liberorum, IV. 320
quando de bonis filii transigere potest, VIII. 209. n. 1. 2. 3. 5. 8
naturalis filii, naturalis legitimam tutelam suscipere tenetur, III. 262
etiam mater ad filii defensionem in causa matrimoniali admittitur, III. 300
duplicem detrahit quartam si fideicommissus gravatus est, VII. 19. 5.
æqualitatem inter liberos servare voluisse creditur, VII. 42. n. 1.
Patris voluntatem in negociis liberos concernentibus judex & tutor sequi debet, II. 118. n. 3
voluntatem servare pietatis filialis officium exigit, II. 119. n. 6
testimonium in causa liberorum nulla est, VII. 41. n. 3. 4
persona liberis sancta quidem esse debet, nec tamen juris defensio illis est adempta, V. 67. n. 3. & 14. 153. n. 1
Patris est legitima administratio bonorum filii quando usumfructum non habet, VII. 356. n. 8
in Patris potestate non est liberis jura sua auferre aut imminuere, V. 67. n. 12
ex Patris pacto liberi non magis quam alii hæredes ultra virilem portionem hæreditariam obligantur, V. 67
Patri permissum castigare filium qui pietatem

tatem parenti debitam non agnoscit, IV. 184. n. 6.
Patrimoniorum denudationem jurisprudentia inter odiosa & invisa refert, IV. 370. n. 4
Patrinorum munera quæ liberis post Baptismum dantur à liberis in concursu jure reposcuntur, IX. 63.
non aliter considerantur quam adventitia bona, ibid. n. 1
Patronus non uti vocare, sic & destituere ministrum Ecclesiæ potest, VIII. 472
Patroni Ecclesiæ officium in quo consistit, III. 134. n. 1
jus circa personas Ecclesiis inservientes consistit tum in præsentando & vocando, non porrigitur ad vocatos recipiendum vel deponendum, VII. 27. n. 1. 2
Patrono etsi nihil in personas Ecclesiasticas jurisdictionis competit, sui tamen officii eas admonere & ad Concordiam redigere potest, VII. 26. n. 1.
Patientia domini pro titulo est, I. 90. n. 9
pro mandato est, II. 159. n. 1. 2.
facti sententiæ congrua inducit appellationis renunciationem, II. 178
Patiens aliquem suo nomine agere, mandare censetur, II. 159
Pauper appellare potest à minori summa, V. 84
non potest inferius judicium præterire, II. 110
præsumitur qui pro mercede servit, VIII. 408. n. 3
Pauperis causa nemini injuria facienda, ibid. n. 5.
Pauperi in judicio favendum cum alterius injuria, II. 278. n. 2
quando sumptus litis & alimenta ab adversario præstanda, V. 341. n. 6. & 376
litiganti quando à reo debitore sumptus & alimenta præstanda, IV. 194.
Paupertas ut demonstretur, III. 178. n. 3. 5 V. 84. VII. 190. n. 3.
ut censenda, VII. 190. n. 1. 2
Paupertatis varia æstimatio, VII. 277. n. 4
Pax est bonum persuasibile non compulsibile, ideo cuilibet ejus tentamenta licent, VII. 26. n. 1.
publica fracta, vis publica atrox injuria differunt multum, I. 105
Pacis publicæ causæ ob pignorationes decernuntur mandata, I. 36. n. 14
crimen male ad omnem vim & injuriam refertur, I. 105. n. 1
fractæ constitutio quando locum habet, ibid. n. 4.
fractæ reus est qui Osnabrugensis articulo alicui contravenit, I. 187. n. 1
in Pacis fractæ causa Tribunalis JCtio fundata est, I. 104
an Cameræ Imperiali privativè concessa sit, ibid. n. 1
ob fractam Pacem publicam quando accusationi locus est, I. 105. n. 2
Peccatum est quod fit contra pium bonumque Ecclesiæ ordinem, III. 143. n. 9
Pecunia sub usuris elocata est instar rei immobilis & de loco territorii, II. 100. n. 3.
in funus destinata quando inter creditores

tores privilegio gaudet, VIII. 142.
in judicio depoſita ejus periculo eſt per quem ſtatne ſolvatur, III. 15
ad emendum credita quando privilegium habet, VII. 153. n. 1
ab alio recepta & in alium translata non eſt amplius debitoris, VIII. 153. n. 5
pro quo feudum comparatur non amplius manet pecunia, ſed feudi naturam accipit, niſi per gratiam Feudi domini contingat, ut emptori feudi ejusque hæredibus maneat integra pecuniæ ex eodem recuperatio VII. 106. n. 2.
ſub generali hypotheca continetur etiam ſine conſenſu domini, ibid. n. 1.
ſine uſuris mutuo data præfertur creditoribus hypothecariis, VIII. 140. n. 1. 2. 3.
quæ Kinder-Geld dicitur & privilegiata eſt nomen cui conveniat, VIII. 143
de Pecuniæ ad refectionem impenſæ privilegio, V. 85
Pecuniæ non numeratæ exceptione poſt biennium oppoſita, probatio incumbit actori, cautione ex qua agitur non ſufficiente, VIII. 365
Pecuniam ſuam quam quis in alienos uſus impendit, etſi credita ſit, ſi finis crediti deſinit, ubi extat vindicari poteſt, & ſufficit ubi eadem quantitas eſt, etſi non iidem nummi exiſtunt, VII. 152.
ad rei venditionem credens habet certum privilegium, VII. 153.
Pecus alienum in ſuo repertum expellere non pignorare licet, I. 34. n. 13. quod tamen conſuetudine aliter obtinet, ibid.
ex Pecude fructus inter pecoris & fundi dominos quomodo dividi debent, VI. 181
Pecorum interitus ad dominum pertinet licet eorum fructus communis fuerit, VI. 183.
Pejeraturus certo judex ad jurandum admittere non debet, IV. 53. n. 7
Penſio quando conductori remittenda, I. 197. n. 1.
Peregrini juri detractionis non ſunt obnoxii, II. 160. n. 4.
Perfectio contractus facti eſt & probari debet, VII. 203. n. 10.
Periculum ubi majus ibi magis conſulendum, II. 203. n. 2.
armorum & ſcandali facit ceſſare citationem, II. 237. n. 3.
Perjurii occaſionem judex devitare debet, II. 324. n. 5.
metus allegatio quando pro non admittendo juramento attendatur, IV. 118.
occaſionem lex non dare, imo ubi ſubeſt periculum perjurium prohibere debet, IV. 164. n. 9.
metus cum ſubeſt aliquis non admittitur ad jurandum, V. 47. n. 4.
Perhorreſcentiæ juramentum quid ſit & quando præſtandum, VI. 71.
Perjurio non eſt occaſio danda, II. 93. n. 6.
ad Perjurium probandum admittendus quis eſt etiam poſt juramentum acceptatum, ibid. n. 4. 5.

Peritorum judicio in litibus multum tribuendum est, VIII. 26. n. 2. 3. præsertim si judicis sententia accessit, ibid. n. 4.
judicium non transit in rem judicatam ibid. n. 1.
judicium retractare potest judex, ibid. n. 3.
in arte sententiam judex an rejicere possit, II. 261
autoritas in foro minime est negligenda, II. 261. n. 7
judicium quando lex vel mos exigit, judex id negligere non potest, V. 110. n. 5.
Peritis in arte credendum est, II. 261. n. 4
Perito peritior non præsumitur, ibid. n. 6
à Peritorum sententia non facile recedendum, ibid. n. 5.
judicio non facile receditur, VIII. 26. n. 8.
Peritos peritius superat judicium, ibid. n. 6.
Perceptio fructuum ex immissione pro credito, solutionis exceptionem pravi præsumtione fundat, VI. 15
Permissio intelligitur de dari solitis, II. 317. n. 3.
Permutans non solum tradere rem, sed etiam accipientis facere tenetur, III. 28. n. 1.
Permutatio colligitur si non constat quis emptor vel venditor, III. 26. 4
emptioni similis & quod in hac constituitur, etiam in illa valet, V. 6. n. 10.
forma & præstationibus à contractu emptionis multum differt, III. 25. n. 1.
innominatus contractus est, nec parit actionem ante traditionem, III. 27. n. 1.
an venditio sit si pro re vel nomine partim res, partim pecunia datur, III. 25. n. 5. 6.
vicem emptionis habet, VI. 33. n. 5
Permutationis conventa etiam cœpta lite implere licet, sed specifice, integre & realiter hoc faciendum, IX. 3.
conventa impleta non videntur, ubi aliquid præstandum vel implendum restat, ibid. n. 6
contractu in omnibus impleto casus postea eveniens est periculo accipientis, integro autem implemento non secuto, periculo debitoris, IX. 4. n. 2. 3.
Permutatione facta si implementum totum non sequatur accipiens ex acceptis non præstat usuras, sed saltem percepta, IX. 5.
pignus & ex eo creditori jus quæsitum non corrumpitur, V. 6
ex Permutatione re evicta actio desinit & rei evictæ exceptio admittitur, III. 28.
non est actio, nisi præstandis ita præstitis, ut retinere ea liceat, I. 175
utrinq; consummata per dationem est de evictione actio, ab una vero parte non consummata alteri pœnitere licet, & quod datum causa data causa non secuta condictione repeti potest, I. 175. n. 4. 5.
non est actio ante implementum, exceptio tamen competit, III. 27. VIII.

ei qui implevit duplex competit remedium, III. 27. n. 5
non datur actio ad implendum re evicta sed actio & exceptio rei evictæ, ibid. n. 2
in Permutatione nominum quando exceptio ex L. Anastasiana locum habet, VI. 413
Persona quando conditionem rerum mutat, VIII. 96. n. 8. 10. 11. 12
individua est, II. 165. n. 3
Personæ egregiæ juramentum personale in judicio non præstant, VIII. 369. n. 1. 2
non causæ data cum illa desinunt, VIII. 393. n. 9
ex diverso respectu eadem Persona pro duplici haberi potest, II. 125. 3
Personalia jura extraneo cedi nequeunt, IV. 151. n. 3.
Personaliter agens inepte potest postea hypothecaria agere non obstante completa interim præscriptione, V. 49
Personarum legitimatione non facta an judex procedere possit, II. 112
legitimatio in judiciis primis necessaria, II. 126. III. 21. eamque judex etiam parte negligente procurare debet, ibid. n. 2
in Perspicuis non est opus conjecturis, II. 242. n. 7
Pertinentia non præsumitur contra tertium quæ in concessione non est nominata, II. 196. n. 2.
Pertinentium facit conjunctio sive adhæsio, ibid. n. 7
Pertinentiæ semper fundum etiam feudum sequuntur, licet non nominatæ, & quænam tales sint, II. 196. n. 1. 5. 8.
sequuntur fundum addictum, quæ tempore addictionis existunt, V. 277
fundi desinunt esse, quæ voluntatem domini à fundo separantur, V. 277. n. 3
Pertinentiarum argumenta & præsumtiones, VII. 374. n. 3. 4
Pertinens pro parte rei est, & venditione rei cujusque comprehenditur, VII. 373. n. 2. 3.
de Pertinentiis statui debet ex præsumtione meliori, ibid. n. 4. 5
Peti non potest nisi & conditioni pareatur, contra facienti obstat exceptio doli mali, I. 126. n. 6
Petitorium rogans possessorio renunciat, II. 354. n. 1. 2.
quando absorbet possessoriũ, VI. 100.
per Petitionem hæreditatis veniunt cum rebus fructus & usuræ, VII. 302
Piæ causæ non potest opponi SCtum Vellejanum, III. 85. n. 1. 2. 3
Piis locis debentur ultra alterum tantum nisi aliud cautum sit, VII. 136.
jus civitatis non denegandum, ibid. n. 2
in iis quæ Pias causas concernunt, jus canonicum sequimur, VIII. 5. n. 3
in Piis causis appellationi locus non esse creditur, VI. 394. n. 2
ad Piam causam data debentur, quoties de ultima voluntate constat, etsi illa omni solennitate careat, VIII. 5. n. 2. 3. 4.

Pie-

Pietas non est ad cujusquam injuriam porrigenda, VII. 343. n. 4
Pignus debito majus capi quidem potest, sed non distrahi, I. 74
lege constitutum non potest pro alio debito retineri, II. 114
speciale fortius astringit quam generale, II. 44. n. 1.
recte retinetur ob partem debiti, licet altera pars fuerit soluta, ibid. n. 2
tacitum constituitur non minus lege quam consuetudine, II. 259. n. 3
in re etiam judicis arbitrio constituitur, VII. 297. n. 7.
possidens post excitatum concursum creditorum jura sua separata habere potest, II. 287. n. 1
tacitum non subintelligitur sine certa lege aut consuetudine, IV. 21. 8
liberat fidejussorem, si ideo accipitur ut hic dimittatur, IV. 81
utrum æstimatum detur an æstimato in solutum accipiatur multum interest, VII. 110. n. 3
ex dotali pecunia liberatum pignori est mulieri ejusque hæredibus citra cessionem vel conventionem, IV. 215.
creditori invito obtrudi non potest, IV. 304. n. 1
ex judicato captum num ei addicatur an distrahatur non est in creditoris electione, VI. 132
rei alienæ non valet nisi ex consensu domini, VIII. 371. n. 2. 3
tollitur novatione quæ fit per delegationem, VIII. 393. n. 11
si creditor non legitime distrahat, ideo ut restitui non possit efficiens exceptioni doli removetur, VII. 250
judiciale posterius antefertur pignori nudo conventionali privato utut anteriori, VIII. 447
tenenti & creditori etiam contra dominum utut Ecclesiam, interdictum uti possidetis, competit, VII. 298
quando pro alio debito retinere liceat, II. 44. n. 2. 114
vindicaturus petere potest, ut creditor illud in judicio exhibere jubeatur, III. 126
vendens creditor alteri pretium non sed usuras aliquot annos solvendi, qua actione agere possit, II. 319
creditor alteri ad recipiendum suum debitum tradens an teneatur accipienti si illud evincatur vel à potioribus creditoribus avocetur, II. 361.
non est amplius in bonis debitoris, VII. 22. n. 2
non liberat sed securum tantum reddit, III. 197. n. 2.
vendens creditor se aliis præstantiorem præstare non tenetur, II. 360. n. 7. 8.
à creditore recipiens debitoris hæres se constituens non gaudet excussionis nec præstandæ evictionis exceptione, II. 360
possidens ex conventione creditor non potest cogi alium creditorem admittere in illud, quod pignus istius creditum forte superat, nec hic posterior habet jus offerendi: aliud est

est in jure prætorio vel per immissionem constituto, IV. 212
in quo sibi possessionem reservavit vel constitutum habet occupari in L. si quis in tantam incidit, IV. 217. etiamsi clam, sine manifesta vi, IV. 219. nec liberat eum pœnitentia ab amissione crediti, nisi partis læsæ remissio accedat, IV. 220
alienari permittens an & quando pignus remisisse censeatur, V. 56
duplex diversis vicibus constitutum prius primo excuti debet, V. 144
pignori accipiens simul mandatum de exigendo accepisse censetur & huic recte solvitur, V. 343. n. 3. & 344.
Pignoris distractio non legitime facta potest revocari, I. 19
diuturna possessio seu fructuum perceptio, non impedit distractionem, ibid. n. 8.
remissio extra JCti Vellejani causam est & licite à muliere fit, II. 129. n. 3. 4. 7
jus transit per omnes res & sua natura individuum est, VIII. 183. n. 4 5
judicialis & conventionalis eadem ratio, II. 285. n. 4. VIII. 356. 1
reparatio debitori quidem incumbit, sed non ultra necessitatem, hoc est illud, quo ad usum opus est, VII. 54. n. 5. 6
remissio quando tacito consensu facta intelligitur, II. 205
effectus est ut in quemcunque possessorem transeat & duret, licet creditor contradicat, II. 202. n. 2. 3
effectus quis sit, VIII. 191. n. 4. 5
juri consequens est retentio, VII. 367. n. 2
adjudicatio, quando & quomodo creditori, VI. 132. n. 5. 6
nexus individuus est, IV. 212. n. 1
remissio non oritur ex nuda scientia & patientia, sed ex consensu expresso, VI. 281. n. 1
distractio judicialis vel adjudicatio non est differenda in biennium, sed statim fieri potest post tempora rei judicatæ, VII 310
distractio non facta ejus denunciatione quando valeat, VIII. 268
fructus sub pignore sunt, ideò mandatum de non alienando eos sine clausula creditori decernitur, VIII. 414
adjudicatio quando excludat distractionis petitionem, I. 20
quando & quomodo fiat, ibid.
quousq; nondum perfecta facta debitori rem luere dicet & qualis qualis oblatio crediti sufficit, I. 22
venditioni vel alienationi consentiens expresse jus suum remittit, an etiam qui tacite, II. 205. V. 72
fructus etiam pignori sunt, II. 76. n. 6.
possessori per actionem contra debitorem non fit prejudicium sed actio hypothecaria novo processu intentanda est, nisi ipse per interventionem se liti miscuerit, I. 282
de Pignoris jure controversia etiam decreta jam immissione, non impedit, quo minus res alii cedi possit, V. 326

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0270
DFG

vi in re communi ab uno hæredum constituti, VIII. 371
Pignori, an in solutum aliquid datum, quid magis præsumatur, II. 91
an sit res quæ pro pignore ex permutatione accepta, V. 6
ad Pignus constituendum quid necessarium, VIII. 300. n. 2
in Pignore legali cessat L. un. C. etiam ob chirogr. II. 114. n. 4. 5
re oppignorata qui fructus pignori sunt, III. 76. n. 6
quod in Pignore supereſt cedit debitori, aut aliis ejus creditoribus, VII. 110. 4
Pignorum addictio quando facta intelligatur, IV. 305
Pignora offerens qui fidejussores dare tenetur, an audiendus. V. 347
capiendi jus quando mercatorum vel opificum collegiis competit, V. 255.
Pignorans tenetur ad rerum pignoratarum conservationem, I. 34. n. 11
qui in possessione est juris sui defendendi causa pignorationem fecisse præsumitur, II. 207. n. 8
Pignoratarum rerum restitutio quomodo fieri debeat, VI. 63
Pignoratitius contractus & pactum retrovenditionis non multum differunt, VIII. 278. n. 2.
Pignorandi licentia ex consuetudine omnibus non licet, I. 34. n. 6
pro conservanda libertate, jurisdictione, & aliis similibus juribus permittitur, ibid. n. 9.
de Pignorandi jure collegiis mercatorum vel opificum in civitate competente, VII. 38
Pignoratio non facit, nec probat possessionem, nisi pignoratus quiescat, III. 93
quid, I. 34. n. 12
regulariter est prohibita, I. 34. n. 3. II. 106. n. 8
quando licita, II. 331. n. 2. 3. 4
statuta licita fieri potest, ibid. n. 5
est species coërcitionis, VII. 38. n. 2.
competit adversus sibi sumentes quæ opificii sunt, cum non sunt è collegio, ibid. n. 6
quando justa & per mandatum sine clausula non juste coërcetur, IV. 239. VII. 38. n. 7
interrumpit præscriptionem, I. 24. n. 10
adversus defraudantes gabellas licita est, I. 34. n. 15
immoderata est illicita, ibid. n. 17
pro collecta num civitati contra Professores Academiarum competere possit, VI. 128.
Pignorationis vis & effectus decedit ex illius contemptu & continuata possessione, II. 53. n. 5
injuria præsumitur ex defectu possessionis, II. 207. n. 9
de Pignorationis jure cum est quæstio cui probatio incumbat, II. 107
ob Pignorationem injustam injuriarum agi potest, non etiam ob justam, II. 331. n. 2.
de Pignoratione agendi duplex modus in Camera observatur, I. 35. n. 2, VII. 80. n. 1. 2. 4

in Pignorationum causis quando post interpositam appellationem decernenda sit inhibitio, I. 35
de Pignorationibus constitutio Imperii male applicatur ad alias species, II. 106. n. 5
inter alios quoque ac Imperii status observanda, II. 303
Pignoratitia competit contra primum creditorem, etsi ejus creditori, cui pignus pignori suppositum, facta fuerit, sicut & contra possessorem, non creditorem, V. 343. 344. & 346
datur debitori ad accipiendum quod plus est in pignore quam fuit in credito, VII. 110. n. 1
Pignoratitiæ actioni locus est sub concursu creditorum, IV. 254
Pignoratorum restitutio an pendente super possessione lite injungenda, II. 106. III. 49
ob Pignoratum civem vel alium an civitati competat actio ex pignoratione, II. 304. n. 1
Pignorationum & litigiosæ possessionis Imperii constitutio non tantum inter immediate Imperii subditos sed & qua cæteros locum habet, VIII. 154
Pistorum duplex genus est, V. 260.
contra Placitum venienti opponitur exceptio semel placiti, II. 118. n. 5
Plus valet quod revera est, quam quod in pactum redigitur, II. 84. n. 5
Plures rei debendi habent beneficium divisionis, modo cæteri sint solvendo nec conventu difficiles, III. 4. n. 1. 2. 4
sunt modi liberandi, nec refert quomodo quis liberetur, modo liber sit, II. 328. n. 6
in solidum simul possidere nequeunt, licet ex diverso jure & causa simul in possessione esse possint, I. 142. n. 3
ut quis pro uno accipiat adversarios sine causa non admittendum, I. 113
cum sunt ejusdem rei causæ, una vel altera desinente manet tantum factum vel faciendum ob reliquas, III. 153. n. 1
simul se in solidum obligasse non præsumuntur, VIII. 160. n. 2.
Plura si successiva fiunt decreta ab uno appellari sufficit, I. 192.
per Plura fieri non debet, quod expedire licet per pauciora, VII. 290. n. 6.
Plus causa petentium pœna an & quando locum habet, VI. 323
Pluribus consortibus ut unum habeant procuratorem recte conjungitur, II. 342.
cum Pluribus rem diversam habere magna est difficultas, II. 342. n. 2.
è Pluribus consortibus si unus vel alter litem vel appellationem prosequi vel præstanda præstare non vult, non nocet hoc reliquis, II. 341
si unus appellat vel obtineat, hoc & reliquis prodest, I. 88. n. 3
ex Pluribus diversarum rerum possessoribus, ob commune debitum si unus generali hypotheca conveniatur, ipse quidem solvere aut cedere tenetur, sed adversus reliquos possessores habet actionem, V. 275. & 276

Pœna ſtatim lapſo die committitur, nec per oblationem mora purgatur, II. 203 n.9
injuſtè interminatur ubi quod fit vel negligitur non eſt punibile, ſed legibus conſentaneum, I. 188. 6.
deſertionis ſine lege non irrogatur, II. 303. n. 1.2.
duplex quando locum habet, VIII. 42. n.3.4
præſupponit culpam, VII. 25. n.1
Pœnæ arbitrariæ locus eſt ubi nulla alia certa conſtituta, VII. 226. n.2.
odioſæ ſunt nec extendendæ, II. 221. n.3
creſcunt creſcentibus delictis, II. 209. n.4.
privationis ſine lege non irrogatur, II. 221. n.1.
commenſurandæ ſunt delictis, III. 39. n. 4.
Pœnam delicto congruam ſtatuere ad judicis pertinet officium, VII. 407. n. 8.9.10
ſemel irrogatam judex mutare non poteſt, niſi ex cauſa legitima, VI. 87. n. 2
remittere non eſt Magiſtratus inferioris, mitigare tamen ſemel dictam ex juſta cauſa poteſt, VII. 407. n. 14. 15. 18.
à Pœna liberat bona fides, etſi injuſtè fit, VII. 219. n.1.
conventionali qualis qualis cauſa excuſat, VII. 209. excuſatur qui omittit metu non improbabili alicujus periculi, ibid. n.4.
ex Advocati facto circa proceſſum relevatio parti non eſt, ſed ad repetendum actio, VI. 209
turbantes ac implere recuſantes nuptialia pacta non ſunt immunes & quæ horum pœna, VI. n. 358.
Pœnales actiones quando hæredibus dantur & contra hæredes, VI. 316. n. 5.
Pœnitentia non habet locum, poſtquam ex facto jam alteri jus eſt quæſitum, VI. 264. n.8.
publica expiandum eſt delictum publicum, quo offenditur Eccleſia & ſcandalum multis præbetur, VI. 355
Eccleſiaſtica non modo ſponſæ refractariæ, ſed etiam ſponſo cauſam rixis & inimicitiæ præbenti injungenda eſt, VI. 356.
publica propriè pœna non eſt, VI. 357. n. 2.
nihil proficit ex qua quis nocens eſſe deſinit, V. 44. n. 8.
ſola non liberat à pœna amiſſionis ob vim, IV. 220
pœnæ ſpecies eſt & judicis arbitrio relinquitur, VII. 293. n. 3.4
Pœnitentiæ publicæ ſententia, die Kirchen-Buß/ de qua ſpecie accipi & executioni mandari debet, VII. 293
locus eſt in contractibus innominatis, quando altera pars non implevit, aut quod datum eſt evincitur, III. 28. n. 5
Pœnitere & recedere an liceat ab emptionis contractu ob id, quod alter contrahentium ex ſua parte contractum non implevit, V. 20.

Pœnitet juste ante acceptationem alteri electionem relinquens, VII. 369
præter Pœnitentiam publicam an alia pœna in eos, qui vota nuptialia violant locum habet, VI. 357.
Pœnitendi jus transit ad heredes, VIII. 115
Policey-Sachen an sint appellabiles, III. 154.
Portorium non debetur ex navibus, quæ ex necessitate ad locum feruntur, VII. 119
à Portorio & vectigali sunt immunia, quæ non commercii, sed usus sui causa ad annonam in urbem ab agricolis deferuntur, VII. 120. nisi consuetudine aliud introductum, ibid. n. 2. 3
Positiones irrelevantes ne admittantur judex præcavere debet, III. 241
Posse dicitur, qui facere potest ut possit, I. 11. n. 3
Possessor an & quando oblata cautione rem dimittere teneatur, I. 24
an & quando jus offerendi habeat, I. 111
pendente lite in possessione defendendus, tum in principali tum in accessoriis, I. 186.
habetur pro domino, I. 186. n. 4.
fundi an possit prohiberi eum colere, II. 213.
notorie nullum jus habens non opus est ut citetur, sed statim à mandato contra eum inchoatur, II. 213. n. 6.
ob justam & probabilem causam non reddens possessionem non peccat, III. 43. n. 3
cui jus commune resistit sine titulo præscribere nequit, VIII. 283. n. 4. 6
sub proximitatis contentione defendendus est, donec de cæteris lis perinde est liquida, III. 135
pendente lite pro hærede habetur, quando duo de hæreditate contendunt, III. 189. n. 3
titulum edere tenetur quando non rem suam, sed jus tantum in aliena re prætendit, VIII. 248. n. 7
bonæ fidei utiles impensas repetit, licet non amplius extent, II. 227. n. 3. 8
cujus jura sunt apparentiora præferendus, II. 247. n. 15.
eo ipso quod possidet aliis potior, III. 46. n. 4.
quando titulum suæ possessionis edere teneatur, III. 205.
fundi debitoris an prohiberi possit, ne alia debitoris nomina sibi cedi curet, III. 289
in possessione sua tuendus, IV. 356. nisi talis casus est, ubi titulum prius doceri necesse, ibid. seq.
ut fundi fructus ita & mercedem, si locatum fuerit, percipit, IV. 366.
de cujus possessione constat, in possessione tuendus, donec de injustitia possessionis doceatur, V. 178
rei sub generali hypotheca contentæ non potest hypothecaria agenti divisionis exceptionem opponere, V. 275. & si solvit, non habet actionem adversus alios, qui reliquas res sub hypotheca hac comprehensas tenent, V. 276
Possessor habetur, qui dolo desiit possidere, II. 275. n. 3.

onus

onus probandi transfert in adversarium, I.27. n.4
ut in possessione defendendus, ita non debet esse alienus ab illis, quæ ad relinquendum petitori suos prætextus sine suo præjudicio servire queunt, VII.87. n.4
quilibet etiam injustus è possessione sine citatione & causæ cognitione expelli non potest, IV.97.
rerum alienarum sicut & communium tenetur ad designationem juratam, VI.408. n.3.
quivis defenditur etiam contra Ecclesiam donec de jure petitoris constat, VIII.246
Possessori vel detentori prædii ea interdici potest nominum acceptatio ex cessione, quæ eo tendit, ut difficilior reddatur alteri ejus recuperatio, IX. 53.
tertio competit discussionis exceptio, I.III. n.19
incumbit aut administrare aut curare ut ab alio recte administretur, II. 227. n.1
non modo sed & jus retentionis habenti dantur remedia possessoria, III.43. n.5.
injusto non succurritur, II.355. n.4
Possessio ubi litigiosa, an & quando decerni possit mandatum sine clausula, I.139
quot modis dicitur litigiosa, quæ dubia, quæ controversa, ibid. n.2
quænam interposita appellatione continuari possit, II.188. n.3.
quæ causam liti dedit non attenditur, ibid.
vitiosa adversus extraneos possessores non prodest, VIII.323. n.1.
onus probandi in adversarium transfert, 107. n.7.
authoris prodest successori, II.102. n.7
facti est erga probanda, II.107. n.10
non acquiritur ex improbo facto, III. 135. n.1.
improba & vitiosa non habet aliquod adminiculum aut effectum juris, VII.156. n.6
rei alienæ quando restituenda, VIII. 248. n.2.3.6.
ex iis est ubi probatio in genere sufficit VII.169.
uno actu acquiritur, VII.168. n.1.2
probatur testibus singularibus, VII. 169. n.1. de diversis actibus, & tempore deponentibus, n.3.4.5.
quomodo animo retineatur, III. 77. VI.172. n.3.
an mutetur mutata persona, III.176. n.3
regulariter relevat ab onere probandi, & illud in adversarium rejicit, III. 205.
non acquiritur altero possessore contradicente, IV.97. n.5.
post appellationem nacta non meretur defensionem, IV.368. nisi appellantis consensu expresso vel tacito nacta, IV.362
ex constituto infirmior est ea, quæ ex traditione, V.160
ex contractu vitioso & nullo nō transfertur, V.394

præsumta ad continuationem sufficit, II. 187. n. 4
uno actu acquiritur modo quieto & approbato, VIII. 63. n. 1. 2. 3
non acquiritur per prohibitionem nisi ei sit paritum, III. 92. 4
non acquiritur adversario contradicente, IV. 97. n 5.
magis facti quam juris est, V. 159. n. 6.
tricennalis defendit possessorem, titulum & bonam fidem allegantem, VI. 122.
sola non defendit reum, cum actor de suo titulo docuit, VI. 151.
vitiosa vel violenta nullum jus possessori tribuit, VI. 153. n. 5. 6.
derelicta male infertur ex re possessa ad tempus relicta, VI. 172
sine animo non amittitur, ibid. n. 2
inducitur per prohibitionem, I. 60. n. 8
nisi notoriè injusta defenditur, donec super injustitia ejus pronunciatur, VI. 173
& perceptio fructuum ex immissione pro credito solutionis exceptionem gravi præsumtione fundat, VI. 15.
instrumentalis in feudum successuro non proficit, VI. 174
literis, instrumentis & verbis nõ transfertur, ibid. n. 2
instrumenti an & quomodo etiam fidejussori ad probandam solutionem proficit, VI. 388.
non removet attentati vitium, nisi sit continuatum, VIII. 247
cum est dubia continuationis obtentus non prodest, ne revocatio attentatorum fiat, VIII. 435.
Possessionis causam nemo mutare potest, I. 163. n. 3
ingens est commodum, II. 3. n. 2
retinendæ remedio ordinario victus de non amplius turbando victori cavere tenetur, III. 193. n. 1
commodo pendente lite nemo privandus est, nec antequam injustè possidere plene constat, I. 24. n. 3. 27. n. 1
ad privationem opus est causæ cognitione, I. 27. n. 2. II. 3. n. 4.
multa sunt commoda, II. 350. n. 3
initium est attendendum, VIII. 382. n. 5
derelictio unde probatur, II. 77
anticipatio spolium est ex quo occupati non est aliqua defensio, III. 135. n. 2.
remedia possessionem præsentem pendente lite concedunt, II. 236. n. 1.
titulum quando quis docere tenetur, IV. 357. VI. 151. 3.
verisimilitudo efficit ut contra quem præsumtio, jurato designet bona, vel juramento à præsenti & præterita possessione purget, VI. 150.
commodo propter litem & appellationem nemo privari debet, VI. 205. n. 2. modo non plane injusta & vitiosa sit possessio, VI. 206.
Possessionem civilem qui habet potest lite pendente naturalem apprehendere, IV. 392. n. 4
restringere non leve est gravamen & appellationi locum facit, I. 167. n. 10
in dubio sequitur judex, II. 183. n. 2.

Possessionem suam ob alterius contradictionem nemo indicta causa dimittere cogitur, VII. 146. n.2.
diutinam obtendens quando absolvendus est, VI. 151.n.6
in præjudicium alicujus non faciunt actus violenti, VIII. 97.
Possessione sua nemo sine causæ cognitione destituendus est, V.38.n.3
cedere nemo sub cautione tenetur, VIII. 247.
nemo privandus est re existente dubia, II. 33.
nemo privandus est alterius ergo, II. 247.n.12
antiquiori probata junior præsumitur vitiosa, III. 91. n.5.
de Possessione litigiosa constitutio imperii quando locum habet, VII. 146. n.6.7
constitutio pertinet, ad pacem publicam conservandam & à judice etiam partibus non petentibus observanda, VII. 147.
constitutio de statibus Imperii tantum loquitur, in aliis tamen etiam rectè observatur, I. 139. n. 4.
constitutio habet locum, ubi metus armorum subest, ibid. n.5
ex Possessione juris sumitur prærogativa, II. 183. n.4.
in Possessione defendendus cujus jura sunt apparentiora, II. 247. n. 15
non est defendendus cui jus commune resistit, donec titulum justum doceat, VIII. 257.n.7
sua nemo pendente lite turbandus nedum privandus est, V. 233. 6
existentibus duobus & litigantibus quando non decernenda sequestratio, V. 233
fundi existens quando & quatenus meliorationum & impensarum refusionem petere possit antequam cedat, V. 397
pro adipiscenda Possessione duo competunt remedia, possessoria hæreditatis petitio & interdictum quorum bonorum, III. 135. n.6.
Possessorium summarium non indiget citatione, II. 237. nec libello aut aliis processus solennibus, II. 238. n.1.
quid est, II. 236
judex ordinare potest, licet actor ordinarium intenderit, ibid.
momentaneum definit saltem quis pendente lite actoris vel rei loco esse debeat, III. 193. n. 2.
momentaneum adhibetur à judicibus cum contenditur de possessione, VII. 146. n.5
omne ratione petitorii est summarium, aliud tamen ratione ordinarii possessorii est sumariissimum, II. 236 n.5.
non est exceptum à generali regula, quod pendente lite nihil innovandum, II. 281.n.7
quando absorbetur à petitorio, VI. 100
summariissimum in quibus casibus appellationem admittat, IX. 14
intentare non impeditur, qui rescriptum super petitorio impetravit modo non rogavit, II 354.n.2
Possessorii remedii decretum exclusivum est appellabile, VI 395
Possessorio victus ordinario tenetur cautio-

tionem de non turbando præstare, III.193. idem in summario, si victus iterum turbet, ibid.
in Possessorio momentaneo quando appellare liceat, I. 25. legis fin. C. de Edict. D. Adrian. toll. ea quę altioris indaginis sunt non differunt immissionem, II. 281. n. 5.
summarissimo quomodo procedatur, I.139. II.236
summarissimo nullitatis querela admittitur, non autem executio suspenditur, II.353. n.1.3
summarissimo qualis reprobatio & quando ea locum habet, VI.300.
instrumentum quid proficiat, VI. 174. n.1.
summarissimo testium reprobatio an admittatur, III. 132
non nocet rescriptum in petitorio datum, II.354. n.1.
momentaneo instrumentis possessio probatur, IV.293
momentaneo nudum factum detentionis spectatur, V.178.n.7
momentaneo appellatio causam non devolvit, V.350
victus si turbare pergit, non modo mandatis pœnalibus cohiberi, sed etiam ad cautionem de non turbando amplius adigi potest, III. 193.n.3. 4.5.
momentaneo lata sententia, quæ non nisi petitorium reservat, appellabilis est, V. 233
executionem sententiæ contra alium intervento tertio impedire nequit, nisi in-continenti se possessorem doceat, VII.371
momentaneo interveniens quomodo audiendus sit, VII. 372
summarissimo testibus non creditur nisi à judice & citata altera parte examinatis atque juratis, VIII.492.
momentaneo locus est appellationi ob nullitates processus easque notorias, IX.14
super Possessorio lite pendente an mandatum manutenentiæ decernendum, II. 355
Possessoria in quibusdam causis proprietatis causam admixtam habent, V. 178.n.1.& 179
remedia ubi alia vel non competunt, vel dubia sunt, restitui tamen æquum ex judicis officio auxilium suppetit, VIII. 383.n.5
Possidens hypothecam creditor non tenetur in concursu post excitato jus suum proponere, III. 252.
non Possidens nisi dolo possidere desiit absolvitur à rei vindicatione, VII.384
Possidet juste qui authore prætore possidet, IV.143. n.2.
non Possidet clam qui quidquam in conspectum omnium facit, etsi ignaris omnibus, VII. 170
ut & Possideat si incertum est, pro nullo partium tuitoria sunt decernenda, sed decreta, donec lis finitur, suspendenda, VIII. 450
qui Possedit fundum ejusque hæredes, etsi non amplius possident de annuis

nuis ex fundo reditibus conveniri potest, VI. 316
Postarum jus male refertur ad reservata Imperatoris, I. 102. n. 2. 3
pertinet ad Regalia, ibid. n. 1
non competit inferioribus Magistratibus nisi ex concessione Imperatoris, ibid. n. 11.
in Postarum ministros delinquentes cui competat jurisdictio, I. 174. 6
in Postarum recta dispositione magna sita est commoditas, ibid. n. 1.
Postis eadem debetur securitas quæ Legatis, ibid. n. 2.
Postas & quæ huc pertinent ordinandi jus cuique domino in suo territorio competit, I. 102.
universales Imperator, speciales quilibet Status Imperii ordinare potest, ibid. n. 4
Posteriora derogant prioribus, I. 165. n. 5.
nisi de mente disponentis aliter constet, II. 182. n. 1
Postulare per se res licita est & honesta, I. 189. n. 5
Potentior unde æstimatur, II. 174. n. 2.
Potentiori cedens creditum vel actionem, ea mulctatur, ibid.
in Potentiorem cessionis exceptio in secunda instantia recte opponitur, III. 49.
Potentibus commercia omnia sunt interdicta, III. 50. 5
Præcedentia declarant animum circa consequentia, VIII. 33. n. 9. 34. 1
Præcipitantia noverca justitiæ est, I. 78. n. 7. V. 106. n. 3
Præcepta quæ officium excedunt sunt invalida, ideo iis impune non paretur, I. 142. n. 4
Præcipuum, Vorauß / datum non confertur, I. 84.
Præclusionis necessitas in jure non est constituta, I. 134. n. 4
Prædo quis, II. 313. n. 5.
dejectus non restituitur, ibid. conf. VII. 299. n. 1.
contra spoliantem restituendus est, VIII. 388. n. 10.
Præfecti dominorum causas in judicio agentes præstant, quæ præstari judicii mores possunt, IV. 113. 3
Præfecturas & præfectos concernentes causæ in Pomerania in Dicasterio agitentur, IV. 230
Prægravatio quoties adest prægravato duplici remedio consultum est, IX. 130. n. 4. 5. 6. 7
ob Prægravationem emendatio æstimi facienda est per æquatores sumptibus petentis, IX. 131. & n. 3.
Præjudicium facile reparabile non multum curatur, II. 212. n. 7
causæ pro fide rei judicis decreto postulatum non facit, VIII. 9
Præjudicata quando sequenda, V. 283
Præjudicialis quæstio interim suspendit alteram litem, I. 69. n. 6. 70. etiam in appellationis instantia, ibid. n. 2
ante omnia determinanda, II. 65. n. 1. V. 193. n. 8
cum quæritur, judex appellationis an ob Præjudicium totam causam ad se

trahere possit sub distinctione traditur, I. 70. n. 4
Prælatus sine consensu Capituli non potest obligare res Monasterii nec Successorem, IX. 6.
si solus subscribat, nec accedat sigillum monasterii & solita subscriptio, hujus consensus abesse præsumitur, ibid. n. 9.
Prælati non sunt Domini Ecclesiarum, sed saltem Administratores, ibid. n. 2
Præpositi qui, & quæ eorum munia, III. 228.
Præposteratio executionem vitiat, III. 53. n. 7
Præscriptis verbis actio in contractibus innominatis locum habet, VIII. 317. n. 1.
Præscriptio impium remedium est, contra quam in dubio pronunciatur, II. 102. n. 1
sine possessione nulla procedit, ibid. n. 3
sine bona fide non procedit, I. 101. n. 5.
contra publicam utilitatem nihil operatur, VII. 267. n. 5. 7.
quadriennii fisco & causam ab eo habentibus competens non habet locum in illis actionibus, quæ vel ex conditione rei noscuntur, vel ex ipsius possessionis vitio, VII. 66. n. 1. 2. 3.
non currit belli tempore, II. 1. IV. 311. VIII. 279. n. 1.
non interrumpitur per denunciationem extrajudicialem, III. 24. n. 1.
facti est & probatione allegantis eget, IV. 22. n. 5.
rei furtivæ, II. 101. n. 5. & 7
sine bona fide non potest procedere vel compleri, IV. 283. n. 4.
vicennii, quæ jure Lubecensi à jure reædificandi excludit, tempore belli non currit, IV. 149
tricennalis à probatione tituli & bonæ fidei liberat, VI. 122. n. 3
longissimi temporis omnem actionem excludit, VI. 123. n. 1
vindicationem excludens non liberat à probatione aliorum quæ allegata sunt, VI. 123
tricennalis cum mala fide non procedit, VII. 173. n. 1.
etiam tricennaria non obstat omissis ob ignorantiam, VII. 174
tricennalis perimit omnes actiones, modo absit mala fides, VIII. 15. n. 1. 2
etiam tricennaria non obstat omissis ob ignorantiam, VII. 174
hominis rustici intra longum tempus titulum requirit, VIII. 223.
actionis tutelæ quanto tempore currat VII. 172
tricennaria tutori non proficit, quem contra officium & bonam fidem quidquam feciisse aut omisisse probari potest, VII. 174.
ante bellum impleta credito obstat, VIII. 420
quadragenaria non obstat litem prosequi impeditis, aut penes quos non stetit ut persequerentur, VIII. 459
tricennalis excludit petitionem hæreditatis & quomodo probanda, IX. 33.

Præ-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0280
DFG

Præscriptionis exceptione excludere à judicio nequit, quem agere quis voluit, III. 24. n. 3
exceptio etiam completæ non proficit, si intra tempora ex L. Diffamari actionem postulavit, III. 24
longissimi temporis necessaria, II. 102.
tempus arbitrio judicis definiendum committitur, ibid. n. 2
exceptione non juvatur debitor, ubi conscientia exigit debitum, & sponte sine monitore agnoscenda est bona fides, VII. 173. n. 4.
causa est continuatio possessionis, II. 102. n. 5
exceptione opposita altera pars audiri debet, antequam super ea pronuncietur, VIII. 182. n. 5. 7
exceptionem judex supplere debet, VIII. 419. n. 4
etiam à parte non oppositam, VII. 182. n. 2
quadriennii exceptio ex L. fin. C. de quadr. præscr. non competit ex proprio vitio conventis, VII. 65.
hujus constitutione utuntur Principes Imperii, VII. 567.
Præscriptionem interrumpit quicquid aliquem à negligentia excusat, III. 24. n. 5.
qualis qualis agnitio debiti impedit, ibid. n. 6
denunciatio extrajudicialis post eam cœptam non interrumpit, ibid. n. 1
annalem quando & quomodo libellus Principi oblatus tollit, V. 370
excludit impedimentum juris agere non sinens, VII. 192. n. 4
ad Præscriptionem longissimi temporis jure civili bona fides non requiritur secus de jure canonico, II. 102. n. 6
contra Præscriptionem tricennariam malam fidem obtendens & probare offerens, audiendus est, VIII. 15.
Præscriptione etsi debitor ejusque hæres contra debitorem non juvatur, tertio tamen scil. creditori proficit, VIII. 419.
in Præscriptione actionis, cui lex vel Princeps certum terminum præfigit, bona an mala fides non, sed tantum lapsus temporis spectatur, II. 163. n. 8
cum dubium est quanti temporis Præscriptio necessaria ad tricennalem res redigitur, II. 102. n. 2
Præscriptibile non est, quod non cessibile, VII. 167. n. 2
non Præscribit fidejussor contra creditorem ex non mota adversus se intra 30. annos actione, ubi interea reus, aut confidejussor solvit, aut conventus est, IV. 189
Præsens in judicio non tantum censetur, qui ipse comparet, sed etiam qui per procuratorem, vel scripto se ad ea, quæ incumbunt, sistit, V. 141. n. 6.
Præsentandi jus habens eligibiles præsentet, IV. 121.
Præsumtio alia aliam tollit, I. 72. n. 8
ad condemnandum non sufficit, I. 53. n. 7
mandatum arguens, si cautio accedit admittenda est, III. 23. n. 7
juris relevat ab onere probandi, illudque

que rejicit in alterum, I. 118. n. 6. 160. n. 8. IV. 316.
additionis totius ex additione partis quando cessat, I. 72. n. 11.
de immixtione cessat in hæreditate damnosa vel onerosa, ib. n. 10.
illius habendi causæ quæ utilior & cum minori periculo conjuncta est admittitur, ibid. n. 9.
cedit veritati, II. 362. n. 5.
probationem contrariam admittit, ibid. n. 6.
de præterito ad præsens valet, III. 64. n. 4. VIII. 25. 1.
quando exceptionem ita liquidam faciat, ut paratam executionem impediat, IV. 355.
quotuplex, & quatenus vim probandi habeat, IV. 355.
fortior elidit minus fortem, II. 242. n. 6. IV. 55. n. 2.
non potest amplius operari in casu præsumpto, quam veritas in vero, VII. 2. n. 5.
pro instrumento non excludit justam impugnationem, VII. 347. n. 6.
Præsumtionis is est effectus, ut tamdiu ei fides habeatur, donec contrarium fuerit probatum, VII. n. 2.
juris quis effectus, IV. 355. n. 11.
Præsumtiones solæ non sufficiunt ad condemnandum sed relevant solum à probatione, I. 53. n. 7.
urgentes faciunt locum juramento suppletorio, IV. 173. VII. 375.
hominis nisi valde graves & concludentes sunt, non sufficiunt ad juramentum suppletorium, IV. 282.
non habent locum in iis quæ facti sunt, V. 295. n. 2.
de Præsumptionibus sicuti de probationibus statuere arbitrio judicis relictum est, IV. 234. n. 10.
Præsumptiva probatio sufficit, maxime cum de liberatione agitur, II. 240. n. 2.
in Præterito fraus præsumitur non in futuro, II. 192. n. 7.
Prævaricationis non est reus Advocatus, qui cum uni parti operam præstitisset, deinde ab hac dimissus adversæ præstat, si nihil ex istius causa prodit, IX. 173.
Præventio an oriatur ex libello porrecto, I. 232.
præoccupat JCtionem & excludit aliud judicium, ib. n. 1.
impedit aliam JCtionem, I. 83. n. 2.
non oritur ex citatione judicis non competentis, II. 68. V. 124. n. 1. 2.
non inducitur per salvi conductus petitionem, VIII. 86. n. 18. nec sine legitima citatione, ibid. n. 17.
præoccupat judicium & fori declinatoriam operatur, II. 293. n. 4. 306. n. 6.
ex sola citatione oritur, II. 313. n. 7. VI. 6. n. 1. 2.
non tribuit jurisdictionem eam non habenti, I. 164. 1.
arresto & carcere inducitur, & ex concurrentibus jurisdictionibus, primam, quam præoccupat, fundat, II. 4. n. 7.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0282
DFG

Præventio, est actus judicialis præoccupatio, IV. 177. 2.
parit reo exceptionem fori declinatoriam, ibid. n. 7.
in causis criminalibus seu delictis puniendis locum habet, ibid. n. 7
Præventionis effectus est, ut jam cœptum judicium declinari aut suspendi non debent, VII. 72. n. 3
exceptio non habet locum ubi judex aditus non vult, vel non potest esse judex, I. 164
exceptio declinatoria est & ante litem contestatam opponenda, I. 165.
Præventioni locum facit forum utrinque competens cumulativè, I. 104. n. 2.
non est locus ubi cessat jurisdictio judicis, I. 164. n. 2.
Præventionem citatio ex causa diffamationis non inducit, VI. 9. n. 6
Precium certum est quod in arbitrium alterius confertur, II. 300. n. 8.
in quod ex pacto imputanda sunt debita, peti non potest, etsi hæc adhuc sint illiquida, V. 328.
justum diversum, I. 21. quodnam, ibid. n. 4. 68. n. 2.
solvere nemo tenetur antequam vidit mercem, II. 150. n. 5.
in singularibus non succedit loco rei, VII. 153. n. 3
offerens vindicanti rem suam non auditur, II. 271.
in quo consistit, VII. 263. n. 1. 2
sub quibus conditionibus in concursu creditorum penes emptorem relinquendum, II. 170. n. 9, 10.
pro re nemo accipere tenetur, II. 271. n. 4
succedit loco rei, III. 142. n. 5.
deponi debet dum Familiæ Herciscundæ judicio contenditur, ibid. 6.
non modo expresse sed & tacite dicitur, VI. 310. n. 4
Precii exsolutionem non suspendit periculum futurum, VII. 101. n. 4.
detentio quando justa est, ibid. n. 5. 6
solutionem non retardat exceptio implementi, nisi de faciendis vel præstandis res liquida sit, VII. 102.
justi præsumtio ex subhastatione non valet diutius, quam donec contrarium non probetur, VII. 206. 10.
detentio injusta est sub obtentu præstandæ cautionis in casum evictionis, ubi hæc non imminet, VII. 101
loco promissum præstare non valens tenetur ad pecuniam numeratam, nisi alia mens contrahentium appareat, II. 263.
Precia rerum unde æstimanda, I. 68. n. 2. 3.
variant ex loco & tempore, ibid. n. 5
ex fructibus rerum & affectione æstimare solent, ibid. n. 6. 8. 9.
loci contractus spectantur, VI. 311. n. 3.
rerum non ex affectu aut utilitate singulorum, sed communiter fungantur, V. 388. n. 4. V. 284. n. 11.
Precii ex contractu usuræ nisi promissæ ex mora debentur, III. 11. n. 11.
Precario concessa ad libitum revocari possunt, VIII. 402. n. 1. nisi quotannis recognitio præbeatur, ibid.

possidens adversus omnes, præter eum, quem rogavit, defenditur, VIII. 409 n. 1.
Precarium ex liberalitate descendit, VIII. 402. n. 2.
in Precarii causa inhibitio non decernitur, VIII. 409.
Precarii exceptio in summarissimo possessorio non attenditur, IX. 117
Primæ instantiæ privilegium habens, si coram superiori compareat, & non opponat, ei renunciasse censetur, II. 377. n. 9
Princeps sententiam mutans circumventus præsumitur, II. 182. n. 5
jus alteri quæsitum auferre non potest, I. 56. n. 1. nec velle præsumitur, II. 141. n. 1. 182. n. 6.
rescriptum per sub- & obreptionem elicitum non præsumitur velle servatum, II. 182. n. 9. 10
non censetur excludere quę juris naturalis sunt, II. 193. n. 9.
non debet sine gravissima causa judici delegare remota appellatione, ibid.
ad nudam alterius instantiam alteri jus suum auferre nequit, I. 141. n. 2
causam certa præscripta procedendi forma delegans non censetur excluisse exceptiones, V. 123.
immunitatem concedens sibi non subditis suis onera remissa imputare debet, VII. 30. n. 3. quando hoc cessat, n. 4. VII. 33. n. 7. 8. 9. 12.
non præsumitur cum aliorum onere alii beneficium dare voluisse, VII. 30. n. 7
sua & antecessoris privilegia interpretari potest, ibid. n. 10.
superiorem recognoscens non potest facere quasdam causas inappellabiles, nisi jus summi Tribunalis ei sit concessum, III. 187. n. 2. seqq.
sæpe male instruitur, I. 143. n. 1
contra jus & veritatem quid statuens per ignorantiam veri & partis importunitatem decrevisse præsumitur, ibid. n. 4
non debet offendi cum justitia defenditur, ibid. n. 6.
Principis reservata quis probare debet, VIII. 431.
de potestate disputare non licet, de voluntate autem ejus & scientia inquirere fas est, I. 141. n. 7
boni est subditos suos facile audire contra exactorum asperitatem, I. 149. n. 20
voluntas legibus moribusque conformis creditur, I. 232. n. 5
rescripto non inducitur litis pendentia, I. 233
boni est tueri subditos eorumque bona, I. 141. n. 3.
Principi oblatus libellus an faciat præventionem, I. 232
in Principe præsumitur justitia & voluntas recta, I. 141. n. 4
Principes inter se litigantes ex consuetudine non jurant de calumnia, III. 191. n. 1
curiosi sunt in observandis Eminentiæ suæ apicibus, nec subditis in suos suaque aliqua concedere voluisse præ-

præsumendum est, VII. 28. n. 8.
Imperii non utuntur eo jure, ut per libellum ipsis oblatum oriatur litis pendentia, I. 233. n. 2.
Imperii non debent ordinem judiciorum pervertere, ibid. n. 4.
non possunt causas delegare remota appellatione, II. 193. n. 11.
utuntur constitutione L. fin. C. de quadr. præscr. & tantum possunt in suis territoriis, quantum Imperator in Imperio, VII. 67. n. 4. 5. 6. 7
Principum qualiscunque sit potestas, eam tamen conditionem habet ut servet jura & consuetudines subditis III. 187. n. 8
Pomeraniæ causæ cum subditis, in quo foro agitandæ, IV. 230.
Principibus per leges Imperii concessa est privilegiata instantia, I. 62. n. 3
Principalis rei potior quam accessorii habenda ratio, III. 5. n. 2.
ex malo Principio mala proficiscitur consequentia, III. 145. n. 1
Prior tempore potior jure modo cætera sint paria, VII. 139. 9
Prioritas per momentū constans potior habetur tam in realibus quam conventionibus, II. 300. n. 15
in Prioritatis ordine præfertur quod in concursu creditorum impenditur in communem istorum causam, V. 315. n. 3.
ordine quo loco poni debet pecunia marito ab uxore credita, VI. 246.
Prioritatis seu adjudicationis quæstio pendente lite super jure separationis debet suspendi, VIII. 322. n. 1. 2.
circa Prioritatem creditorum non tempus sed causæ ratio habetur, II. 228 n. 5
Privata annotatio fidem solutionis non fecit, VI. 403.
Privatas causas publicis typo editis scriptis agere & injurias ita vindicare non licet, IV. 202.
Privatio præsupponit habitum, IV. 246. n. 1
Privilegium non usu, aut contrario usu inter belli tempestates non perit, II. 1. n. 10. 12
de non appellando omnem ulteriorem appellationem excludit, I. 25. n. 6
abusu amittitur, I. 174. n. 3
est species legis, II. 39. n. 3. III. 86. n. 1
non operatur ultra verba & mentem sicut nec lex, II. 114. 5
de non evocando extra Germaniam Germanis per capitulationes Cæsareas competit, I. 62. n. 18
de non evocando delinquentibus non prodest, II. 4
jurisdictionem civitatis intra ejus territorium corroborat, superiori autem necessitatem remittendi non imponit, ibid. n. 5
de non evocando vim exclusionis adeoque privativam in dubio habet, II. 187. n. 5. 6
de non evocando munit cives adversus omnes evocationes extra urbem, ibid.
firmat jurisdictionem civitatis, eamque privative concedit, ibid. 6

ob

ob personæ qualitatem indultum non debetur mutata personæ conditione, III. 158. n. 1
intra 30. annos impugnari potest, VII. 29. n. 2
eatenus tantum valet, quatenus in usum venit, ib. 4
ex usu vim habet, ibid. n. 5
ex observantia tantum vires habet, III. 86. n. 5. V. 404. n. 2
iniquum fit quatenus in aliorum injuriam devergit, VII. 30. n 2
quod in litem venit antequam in usum nullas vires habet ista pendente, VIII. 257
aliquando quis habet, sed non proficit ad illam intentionem quam, cui datum, in illa causa habet, II. 58. n. 5
personale non egreditur personam, nisi aliquibus in casibus, VII. 51. n. 1. seqq.
vergens in aliorum injuriam, vel incommodum, non valet, III. 184. n. 3
concedere actus regnatorius & Principum proprius, non judicialis est, ibid. n. 4
non pertinet ad actionem in rem alibi sitam, nisi expressim eo extensum, III. 118. n. 2.
quo spectet & quid operetur, III. 151. & 375.
an in personam vel rem sonet multum interest, III. 118. n. 5.
appellati non impedit appellationem sed inhibitionem saltem sistit, II. 39. & 58
quo civitati comparandi bona intra proximum milliare facultas data, ut intelligatur, V. 183
ita intelligatur ut insigne aliquid operetur, & præter jus commune, ibid. n. 3. 5.
quod non multum tollit ex jure communi, nec valde læsit superioritatis jura late accipitur, V. 183. n. 8.
contradictione statim impugnatum, & ne in usum veniret, impeditum, non attenditur, donec lis super eo finita, sed quod in usum venit, observetur, donec cassatur, V. 404
inutile est, si concedit tantum quod habetur ex jure communi, V. 183. n. 5.
contra literam non est extendendum, IV. 321. n. 4
quando justam provocandi causam præbet, VI. 420.
qui dedit, ejus de eo est cognitio & judicium, VI. 143. n. 2.
de solvendo vectigali ex jure communi interpretationem capit, VII. 120. n. 1
personale adversus tertium non transit VII. 153. n. 4
exigendi quod lex certis creditis adjicit, nisi hypotheca accesserit tantum personali actioni inhæret, VII. 153. n. 8
personale habens statim post hypothecarios ante chirographarios suum consequitur, ibid. n. 9
personæ datum cum persona desinit, causæ datum ea desinente deficit, VIII. 52. n. 2. 5
hypothecæ & hypotheca differunt, VIII. 393. n. 4. 5. 6

con-

concessum marito & post illum uxori atque liberis non proficit secundo uxoris marito, VIII. 52
prioritatis nova constitutione locis piis datum, derogat omnibus aliis privilegiis, etiam iis, quæ civitates ex jure speciali habent, IX. 200.
Privilegii interpres optima observantia, etsi non longi temporis, V. 183. n. 7.
oppositio quatenus in attentatorum causa consideranda, II. 58
concessio jus superioritatis arguit, III. 309. n. 9.
editio facienda ei contra quem quis eô uti intendit, III. 408.
confirmatio libertati subditorum contraria esse non debet, I. 60. n. 14.
usus quod loci ratione competit incolæ non negandus, VI. 109
ex æquitate rei concessionem tribuere est solius judicii superioris, VIII. 288
renunciatio inducitur per actus huic contrarios, VIII. 188. n. 3
de Privilegii vi & usu solus Princeps judicat, VII. 51. n. 9. 10. 11. 12.
Regii vi & sensu non est, nisi Tribunalis Regii cognitio, IX. 57. VI. 341.
Privilegii violati causa simul non devolvit causam principalem, ex qua altera oritur, aut quã illud concernit IX. 113
Privilegio de non evocando civis uti nequit in iis, ad quæ suo facto se obstrinxit, ut est juramentum appellationis, IV. 67
nonnullorum civium contraria facta non civitati nec civibus præjudicant, IV. 68.
personali quando successor singularis ex jure antecessoris utitur, IV. 151
de Privilegio alicui concesso quo reditur ad jus primævum nemo conqueri potest, I. 56. n. 9
Privilegio pro se & liberis concesso frui etiam potest horum causa extraneus & quomodo, VIII. 298.
à Privilegio propter sub- & obreptionem appellatio non recipitur, VIII. 377. conf. VI. 419
ex Privilegio contra violatores utut immediatè subjectos competens est superioris jurisdictio, VII. 94
pro Privilegio est præsumptio, quæ differt attentatorum revocationem, II. 58. n. 4.
Privilegia eatenus valent quatenus reipublicæ sint innoxia, V. 231. n. 1
privatis concessa sunt stricti juris: collegiis realia, II. 173. n. 1. 2.
civibus concessa & incolis competunt, VI. 108. n. 3.
quatenus in detrimentum Reipubl. concessa revocanda sunt, VI. 420
concedenda sunt sine alterius injuria, VI. 420. n. 2. & 11.
dare, ea declarare, & de mente illorum statuere ad reservata Principum pertinet, VI. 341.
monopolii vitio laborantia non attendantur, III. 70.
& immunitates sunt stricti juris, III. 309. n. 8. 326. n. 4. 5.
omnia & jura singulorum eousq; tantum valent, quousque reipublicæ non nocent, IX. 100. n. 7

Privilegiorum defensio pertinet ad summum judicium, VII. 95. n. 1. 2
interpretatio & confirmatio ad ipsum Principem, V. 306. n. 7
confirmatio tertio non nocet, I. 6. n. 4.
confirmationi inest semper clausula salvo jure tertii, ibid.
Privilegiatus defendendus est etiam contra Magistratum per mandata sine clausula, nisi vis & possessio privilegii in litem venerit, III. 86. n. 2. 5
succedens non privilegiato, si non in futurum, in præteritum tamen suo jure utitur, VIII. 96. n. 15.
Privilegiatorum immunitas transit ad possessores bonorum immunium, cum ab ipsis causam habent, VIII. 376.
Probare qui jussus an juramentum deferre possit, IV. 6.
jussus sed rite intra terminum probatione, non defungens, an à probatione excludendus, IV. 148.
jussus decreto satisfacit plures sui juris præsumptiones adducens, IV. 315
per sententiam jussus condemnatur si non ita probaverit, ut probandum certo constet, & apertũ sit, VIII. 156.
qui non potest causa cadit, VIII. 14. n. 5
qui pacto recipit, non potest juramentum deferre vel offerre, V. 17.
in continenti quid sit, VI. 234. n. 3
quæ per sententiam injuncta sunt, necessario probanda sunt, licet sint superflua, II. 301
per testes qui instituit non potest ad aliam probationis speciem transire, III. 201. n. 4. 5
tenetur negativam qui se in ea fundat, V. 280. n. 2.
Probandi facultas amplianda potius quam restringenda, I. 51. n. 13. 78. n. 10. II. 98. III. 208. n. 6.
ob difficultatem admittitur quod alias non sufficit, II. 69. n. 4
vim accipiunt ex consensu partium alias ad hanc inepta, ibid. n. 5.
uno genere deficiente, non præclusum aliud, II. 98. III. 201. n. 4. 5. IV. 98.
injusta injunctio damnum litis habet, II. 295. n. 3
onus incumbit ei qui se in qualitate fundat, II. 33. n. 5.
onus perperam injunctum justam præbet appellandi causam, VIII. 4.
à Probandi onere non liberat amissio instrumentorum, nisi ea ad probationem apta fuisse constat, VII. 257.
ad Probandum quod perperam admissum in priori instantia, in secunda potest rejici, IV. 51.
non debet admitti quod probatum non relevat, IV. 13. n. 6. 51. n. 2. VII. 3. n. 3. 59. n. 3. VIII. 14. n. 5
in secunda instantia admittitur is, qui in prima instantia terminum probatorium labi sinit, III. 235.
admissum pro relevante habetur, II. 301. n. 3
admissum quod admitti non debet locum facit appellationi, ibid. n. 7
Probata intentione actoris non statim condemnandus est reus, VI. 116.
Probatum ubi semiplene juramentum sup-

suppletorium judex deferat, IV. 5. n. 1
non Probantis & in probatione deficientis quæ differentia, VII. 261
Probante non plene actore reus purè non absolvitur, cum gravibus argumentis oneratur, sed purgatione per juramentum defungi debet, VIII. 368
Probatio ut salva sit curet judex, I. 50. n. 3. II. 98. n. 2.
manifesta dicitur, quæ per evidentes conjecturas fit, II. 240. n. 3
illegalis & non rite facta est nulla, III. 314. n. 4
fit judici, VII. 155. n. 10. & ut reperit intentionem probandam ita requirit, III. 351. n. 7
judicis arbitrio relinquitur, III. 132. n 4
cui imponatur probe dispiciendum, V. 227
non legitime proposita, non admittenda, & quomodo à judice de ea decernendum, V. 403
probationem non excludit, VIII. 9. n. 8
an jus deficiat perinde est, II. 284. n. 1
juvanda potius quam restringenda, ib. n. 2.
aliqua sufficit, quam ut innocens gravetur, ibid. n. 7.
substantialis judicii pars est, ideo sine ea lata sententia nulla est, I. 119. n. 7. 8
in continenti facienda admittit examen testium, VIII. 315.
legalem terminum à judice præfigendum requirit, VI. 234. 2
ex adversarii facto laxius spacium accipit, ibid. n. 4. 5.
per testes in secunda instantia etiam post publicatas in prima instantia attestationes, super articulis contrariis admittitur, VIII. 48
quæ in continenti fit, sistit executionem etiam in processu executivo, I. 149. n. 15.
quando surrogatur in vicem delati juramenti, VI. 147. n. 5
quamdiu an competat actio, controvertitur, admittenda non est, VI. 382
cum utrique actori & reo per sententiam injungitur, actore non probante reus ideo quod nihil probat, male condemnatur, VIII. 36
per testes in secunda instantia super articulis plane contrariis admittitur, VIII. 48
indebiti exceptionis contra scripturam oppositæ cui incumbit, VIII. 336
Probationis termino lapso regulariter non auditur, VI. 148. 11
onus grave est, II. 295. n. 1.
species juramentum non est, sed levamentum à probatione, V. 17. n. 3.
instrumenta producenda sunt in terminis probatoriis, VI. 195.
difficultas non relevat probaturum, nec nocet adversario, VIII. 321. n. 1. 2
ob Probationis inopiam aut difficultatem judex incerta ad certam quantitatem redigere potest, III. 373. n. 1.
difficultatem levioribus argumentis fit rei fides, VI. 150. 5.
Probationi quamdiu locus est, judex ad sententiam non properet, II 97
Probationem semiplenam facit testis uni-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0289
DFG

cus omni exceptione major, VII. 41. n. 2.
quando judex injungere possit, II. 97. n. 3.
ubi lex vel consuetudo requirit, non sufficit juramentum & deferre non admittitur, III. 393. imo admittitur, IV. 6.
semiplenam faciunt duo testes inidonei cum præsumptionibus, III. 402.
etsi adversarius in se susceperit, prius delatum juramentum quando nihilominus præstandum, VI. 147.
plenam faciunt scriptura defuncti, & accedens testimonium juratum hominis fide digni, VIII. 334.
ad Probationem indebiti satis est non deberi, nisi prævia liquidatione, seu probatione, eamque haud præcessisse, VIII. 337.
allegata vel enunciata in una causa, in alia non sufficiunt, VIII. 367.
à Probatione non facile quis excludendus, III. 385. n. 11.
relevat possessio, I. 33. n. 6.
relevat præsumptio, ibid. n. 3.
in Probatione licet susceptâ qui deficit in prima instantia, & occubuit in secunda ad juramenti delationem admittendus, IV. 5.
Probationes leviores requiruntur in his quæ difficulter cognoscuntur, VII. 257. n. 3.
qui offert audiendus est delato licet juramento, VI. 166.
semel offerenti reo ad juramentum regressus est, VI. 168.
ad Probationes alias judex potest discedere à juramento, ubi ejus ratio est, licet jam res judicata sit, VII. 195.
partes adigere judex non debet, II. 97. n. 4.
Probationum plura sunt genera, quæ omnia in una causa permittuntur, nec electio unius alterius est exclusio, II. 97. n. 2. 98. n. 3.
ex Probationum defectu non succumbit, cui ad probandum adversarius ex conventione instrumenta debet edere, quia amissa exhibere nequit, VII. 256.
Probationibus contrariis uti licet, VII. 258. n. 5.
tantum post litem contestatam locus est, VI. 382. n. 1.
Probatoria sunt parti communia non obstante adversæ partis protestatione, VIII. 112.
ad Probatoria quæ pertinent ante litem contestatam ad acta non admittuntur, II. 204. n. 3.
in Probatoriis iteratio semel rejectorum inutilis est, VII. 235. n. 1.
Probatorius terminus est peremptorius, sed non labitur, quamdiu sententia probationem injungens impugnatur, III. 173. n. 6. 8. I. 101.
de momento in momentum currit, III. 173. n. 2.
non incipit currere quam cum à judice præfigitur, ibid. 4.
in prima instantia elapsus in secunda instantia probandi facultatem non adimit, II. 98. n. 4. 153. n. 8.

non

non currit, donec de articulorum probandorum pertinentia & responsionibus litigatur, VI. 189.
peremptorius est non tamen currit agere non valenti, I. 101. n. 7
non currit quando appellatur, ibid. n. 8
Probatorii termini lapsus exceptio an suspendat attestatorum publicationem, V. 24.
lapsus non præsumitur sed probatione eget, I. 25. n. 5
lapsus ipso jure excludit labi patientem nec admittit more purgationem, VII. 36. n. 4. 5. 6.
sunt peremptorii nonnunquam tamen prorogantur etiam sistuntur, III. 385
lapsus male objicitur à parte una alteri quæ à parte sua probatione non defungitur, VI. 398
initium est ab eo momento quo sententia probationem injungens vires rei judicatæ accipit, III. 173. n. 5
Probatorio termino elapso non amplius probatio admittitur, III. 48. nisi restitutio in integrum ex causa detur, ibid. vel etiam appellatio, II. 235.
Processus inordinatus non toleratur ubi merita constant, II. 177. 5.
ordinarius regulariter locum habet, V. 106
ordinarius & summarius quomodo differunt, I. 170. n. 3.
liquidationis circa jus retentionis summarius est, II. 17. n. 1.
inventus est ad informandum judicem de facto quod in judicium venit, II. 28. n. 1.
ab executione inchoari non debet, V. 43. n. 7. 257. n. 5.
executivus non litis sed executionis leges sequitur, VI. 17. n. 2
accusatorius ordinarius est, VI. 292. n. 1
inquisitorius summarius est celerisque expeditionis, ibid. n. 2
Processus ambages in claris non curandæ, I. 66. & cum de jure mero quæritur, II. 28
nullitas oritur ex non servato judiciorum more solito, I. 66. n. 1
perversi ordo causam non facit appellabilem, I. 77.
divisio quomodo fieri non potest, I. 113
moderamen judicis arbitrio relictum, I. 225.
solitum ordinem judex non facile relinquat, I. 213. n. 5.
Processui semel cœpto cursus integer est relinquendus, II. 45. n. 2
Processum ordinarium non potest judex in extraordinarium vel summarium mutare, I. 188. n. 4. & viceversa, III. 16. n. 6
executivum nihil impedit nisi quod statim liquidum est, VI. 15. n. 3
ad Processum executivum quid requiratur, II. 37. n. 5.
Processu ordinario utens judex in causa summarie tractanda justitiam protrahit, V. 106
judiciario non est opus cum de jure mero non de facto quæritur, II. 28
in Processu executivo remittuntur exceptiones non plane liquidæ post executionem, I. 149. n. 16.

Processus appellatorii ut decernantur quæ observanda, I. 7
non decernendi nisi appellationis documentum exhibeatur in originali, I. 48.
appellatorii in dubio sunt decernendi, I. 69. n. 7
ob nullitatem facile corrigibilem non decernuntur, sed præstat per rescriptum emendationem tentare, II. 277.
subditis contra Magistratus non dantur nisi verisimiliter probato gravamine, III. 37
in causis regulariter appellabilibus non statim decernendi, sed per rescriptum circumstantiæ prius explorandæ, III. 152. n. 8
appellationis in causa, cujus decisio ab alia lite principali dependet, suspendendi, donec super hac pronunciatum, I. 70
causa Processus impetrandi pro fundanda JCtione necessario est exponenda, VII. 81. n. 2.
circa Processus decernendos nec allegatio partis adversæ, nec judicis à quo relatio attenditur, I. 213. n. 2. 3.
per Proclamata citati non sunt audiendi ultra terminum, VII. 250. n. 2
Proclamatum quis finis, ibid. n. 3
Procurator appellati ad appellationis prosecutionem an citari debeat, an vero principalis, II. 323
litis dominus est, ibid. n. 3. VI. 121. n. 6
non potest esse testis in causa quam agit, VIII. 56
limites mandati excedendo dominum non obligat nisi ex patientia illius hoc fecit, II. 140. n. 10
an possit substituere, V. 177
appellationem intermittens nocet domino, non, si restitutionem in integrum non petit, nisi ipse negligens sit, V. 271.
pro juramento præstando non potest peculiarem mercedem petere, V. 377
litis dominus fit, unde executio adversus eum recte peragitur, III. 99. n. 4
generalis non habet alienandi potestatem, III. 162. n. 8.
de rato cavens nec personam suam ante finem litis legitimans coërcendus est, VII. 37
ex cautione de rato tenetur ad pœnam retardatæ litis & expensas, ibid. n. 5
appellationem interponere non prosequi tenetur, V. 271. n. 5.
rei tenetur illo defuncto nominare hęredes, VI. 196
Procurator ob non exactum creditum ex sua negligentia non tenetur, nisi quatenus est exigibile, IX. 87
Procuratoris factum extra mandati fines, dominum non obligat, nisi ratihabeatur, II. 140. V. 270
negligentia in lapsu fatalium non nocet domino ex ordinatione Tribunalis, V. 207
negligentia juri communi nocet domino, III. 29. n. 2
communis constitutionem pluribus agen-

agentibus injungit judex etiam non imploratus, VI. 63
culpa non excusat principalem ab expensis, V. 215
falsi allegatio non admittitur in secunda instantia, cum dominus acta habet rata, VI. 139
falsi exceptio dilatoria est & in initio litis opponenda, ibid. 4.
& Advocati distincta sunt munia, VI. 197. n. 1
constitutio non adeo est de substantia processus, ut omissa semper reddat judicium retro nullum, VI. 367. n. 3
negligentia in quibus domino nocet, VII. 118. n. 1.
alterius constitutio non est semper prioris revocatio, VIII. 37
non habiti in judicio ex finita lite non est justa allegatio quoad ea, quæ ab illa adhuc dependent, VIII. 294
ob Procuratoris negligentiam dominus læsus non statim restituitur, si Procurator est solvendo, III. 29
Procuratori ad litem solvens an liberetur, V. 294
salarium anni non debetur, cum appellatio non recipitur, III. 227
ad litem an obligatio pecuniæ & quocum effectu fieri possit, IV. 98.
Procuratorem negligentem an excusat non solutum salarium, III. 243
falsum in sui præjudicium litigans admittere potest, II. 112. n. 3.
quando à pœna liberat Advocati negligentia, VI. 197
quod Procuratorem reus citatus per contumaciam non constituerit, inde retardari nõ debet processus, VI. 367
Procuratore defuncto citandus est principalis ut alium constituat, VI. 380.
Procuratores plures habere licet, VIII. 37. n. 4
Procuratorum vices quando præfecti suscipiunt, IV. 113. n. 3.
Procuratoria mandata post mortem quæ hæredes durant, VI. 196. n. 3
Procuratorium mandatũ præprimis certum sit, nec probatur nudo Notarii documento, II. 155.
Prodere nemo se tenetur, I. 85. n. 2
Profecturus peregre procuratorem relinquere cogi potest, III. 220
Professores Academiarum & Clerici in quantum ad collectas pro fontium refectione obnoxii sunt, VI. 127
Academiarum in immunitate à realibus oneribus etiam qua bona suburbana jurisdictione sita defendendi sunt, donec non competere doceatur, VII. 143
actu non legentes quando gaudent immunitate Academica, VIII. 99. n. 4. 5
supernumerarii constitui possunt, VIII. 100. n. 1
supernumerarii quatenus gaudent immunitate, ibid. n. 2.
juri detractus non sunt obnoxii, VII. 366. n. 1. seqq.
contra Professores Academiarum an civitati pignoratio pro collectis competere possit, VI. 128
Profugi in bona ut latitantis quando immissio facienda, VI. 41

Pro-

Prohibentis conditio in pari causa melior est, VIII. 59. n. 2.
Prohibitio præfecti vel Magistratus inferioris, ne quis mandato superioris pareat. liberat quidem à pœna contumaciæ, sed non à parendi necessitate, III. 160. modo probabilis adsit prohibitionis causa & cum causæ cognitione fiat, VII. 1. n. 5. 6
Prohibendi jus inducitur per prohibitionem longissimo tempore factam, I. 60. n. 8
jus non est, nisi jure speciali & proprio nitatur, V. 229. n. 4
Prohibitio ejus quod alias jure communi licitum stricti juris habetur, nec ultra terminos ejus extenditur, II. 83. n. 2.
Prohibitus fundum alterius ingredi, si ingrediatur, & ex eo aliquid auferat, prohibenti tenetur de injuria & vi, si prohibitio justam causam habuerit, IV. 207
Promissio simpliciter facta obligat indefinitè, I. 114. n. 1
non transfert jus, nisi accedat acceptatio, II. 141. 1
pro certo fine facta cum commendatione extra illum non obligat, VIII. 121.
Promittens se curaturum, quomodo obligetur, III. 206. VI. 406
præsumitur perstitisse in priori sententia & promissario facultatem acceptandi reliquisse, I. 141. n. 5
quæ statim & in continenti debentur, omnem exceptionem abdicasse censetur, I. 22. n. 5
Promissum curæ de alieno debito solvendo quando pro mandato habendum, VIII. 53
ex Promisso est actio, licet promissum non statim acceptatum, sed post, II. 241.
Promotoriales judicis superioris ad inferiorem non faciunt delegationem, licet procedendi forma simul præscripta, V. 203
cum clausula comminatoria avocationis dantur ob protractam vel denegatam justitiam, II. 139. n. 3
ordinarium remedium contra denegationem aut protractionem justitiæ sunt, I. 162. n. 6
Promotorialibus judicis officium excitandum, II. 154. n. 6.
Propolæ non possunt opificibus vel aliis prohibere, quin ea, quæ ipsi conficiunt, vendant, V. 256.
Propolium, die Vorkäufferey / in jure prohibitum est, nec in civitatum perniciem permittendum, VII. 122.
Propositum in mente retentum nihil operatur, II. 242. n. 8.
Propria causa quæ, II. 79. n. 5. 217. n. 3. 304 1. 5. VII. 363. n. 5
Proprium debitum quando quis solvisse præsumatur, I. 76. n. 4
fit receptione ejus quod est alienum, ibid. n. 5.
Propriæ authoritatis exercitium justum est ubi deficit judicium, I. 199. n. 4.
exercitium in jure valde odiosum est, VII. 145. n. 2.
Proprietas cum possessione nihil commune habet, VII. 300. n. 5.

Pro-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0294
DFG

Proprietarius in detrimentum usufructuarii servitutem imponere nequit, VIII. 297. n. 3
super Proprietate fundi lis pendens facit cessare vindicationem hominis glebæ ascripti etsi non super possessione, I. 69
Prorogare jurisdictionem licet, I. 139. n. 4
Prorogatio fit per cautionem de judicio sisti aut obligatione ad personaliter se sistendum, ut & per litis contestationem, ibid. n. 5
non est indulgenda illis, qui se nimium arctant, VII. 68. n. 7.
pro concessa habetur, cum petita non denegata, V. 162.
nulla est ejus quod non est, V. 311. n. 2.
post lapsum termini inutilis est, VI. 213. n. 2
petita dum non negata tacite concessa intelligitur, VI. 213. n. 3
Prorogationis fatalium tempus ex quo computandum, VI. 28
Protestatio omissa, ubi pro declaranda mente ea opus est, pro remissione juris est, VIII. 392. n. 11.
est mentis certus index, VII. 204. n. 5
conservat jus protestantis & præscriptionem impendit, IX. 193. n. 8. I. 14. n. 2. 219. n. 2
circa restitutionem rerum pignoratarum supervacua est, VII. 80
nisi pro solennitate in lege requisita ad substantiam actus non facit, ideoque omissa jus non tollit, sicut adhibita non tribuit, I. 14. n. 4
voluntatem declarat & approbationem excludit, VII. 203. n. 13
facto contraria nihil juvat, III. 100. n. 5. IV. 282. n. 8. X. 60. n. 7
in notorio impedimento supervacua, I. 14. n. 7
de metu quid prosit, II. 42
declarat animum protestantis, ibid. n. 1
nihil juvat quæ innititur causæ aut injustæ aut falsæ, ibid. n. 2.
ignoranti non nocet, ibid. n. 4
quoad futura appellationis vim habet, II. 53
inutilis est, cum res non amplius integra est, IV. 282. n. 9
Protimiseos jus in rebus minorum immobilibus à curatoribus constitui non potest, V. 32
juris tempus est annale, V. 23
jure ad retrahendum non fruitur, nisi capax bonorum quæ retrahuntur, V. 267.
jure nemo nisi sui causa potest uti, & hoc juramento docere debet, V. 268
pactum locationibus frequenter addi solet, VII. 205. n. 1
jus ex consortio & communione est validius omnibus cæteris ejus speciebus, ibid. n. 6.
jure etiam civis privilegiatus uti potest V. 269.
jus debitor non habet in conductione fundi, quem creditores ex cessione vel immissione tenent, I. 208.
jus ex vicinitate non ex communi jure, sed consuetudine loci valet, II. 30. n. 1.
jus receptum in civitate ad loca exempta

empta non extenditur, ibid.n.2.
jus sibi paciscens contra tertium non habet actionem, sed si possidet, exceptionem, III. 322. n. 3
jus habens ut illud remisisse censeatur, quid requiratur, III. 324
jus ex pacto qui habet, quando non tantum contra promittentem, sed etiam tertium exceptionem habet, VI. 145
jus per pactum promissum jus retentionis tribuit, ibid. n.2.
pactum in relocatione non dat jus contra eos qui illud concedunt, aut quorum est in re locata portio quædam, VIII. 205
de Protimiseos jure, III. 251
Protocollum matrix & clavis instrumenti est & pars actorum, VIII. 404. n. 5. 6
Protocolli exhibitio fieri debet quoties de veritate vel intellectu instrumenti quæstio est, ibid.
Protocollo judiciali major debetur fides quam contrariæ assertioni judicis in decreto vel instrumento judiciali, VIII. 479.
Protocollone an judici magis credendum I. 120
Protocolla non probant, nisi integra, I. 119
judicialia habent vim actorum judicialium, I. 120. n. 1
quæ proprie dicuntur, I. 119. n. 1.
Notariorum plenam faciunt fidem modo rite sint confecta, ibid. n. 2. 4
imperfecta quæ habentur, ibid. n. 6.
manca & imperfecta omnem amittunt, I. 120. n. 4
pro Protocollis judicialibus semper stat præsumptio, ibid. n. 3
Protutor æque obligatur ac ipse tutor, I. 226. n. 2
Provisio hominis tollit provisionem legis VII. 31. n. 11.
specialis de una specie est argumentum alterius in genere juris, I. 148. n. 4
Provisionale decretum quando per appellationem suspendi possit, III. 376 quando fieri possit, ibid.
ad interim prospicit processui, I. 164. n. 6
sine præjudicio est & rejici non debet, I. 199. n. 3.
Provisionalis sententia à definitiva quomodo differt, I. 23. 3.
præsupponit debitum liquidum, ibid. n. 5
nonnisi ex justa causa fieri debet, ibid. n. 9
non habet locum quando agitur super rescissione contractus, ibid. n. 12.
in Provisionali sententia non semper requiritur cautio, ibid. 8.
Publicatio ad vim testamenti nihil facit, sed tantum ad fidem instrumenti, VII. 244. n. 2.
Provocatio nuda ad duellum ob injurias, non excludit actionem injuriarum, IX. 201.
in Provocatione nuda vindicta non est, sed præparatio ad vindictam, ibid. n. 2
Provocatus ab alio quæ de altero refert pro sui purgatione, etsi aliquid contume-

tumeliæ in alterum habeat, injuriarum actione tamen non sunt vindicanda, nisi animo convitiandi dicta vel scripta, IX. 202.
Proxeneta ad matrem pro nuptiis conciliandis missus, si responsum tale ferat quod non est negativum, tacitus confertur consensus, IX. 198
Proxenetæ si mater respondeat se filiam huic non denegaturum seu fieri posse ut ista huic jungatur, sponsalia deinde contracta, ex causa subsecuta non potest revocare, IX. 199
Publicatio bonorum pars & effectus meri Imperii est, VI. 42. n. 3.
ex Publicatione bonorum quando Fisco quæritur dominium, VI. 42.
Publica artis professio obligat profitentem ut operam non subducat, II. 156. n. 1.
Publicam causam civitas civibus singulis quando agere licet, VI. 80
Publicum quid est, VII. 179. n. 7.
Publici commodi causa nemo injuria adficiatur, III. 204
cura semper potior iis qui publica munia gerunt, VII. 151. n. 1
Publice factum non proprie dicitur factum coram notario & testibus, III. 126. n. 6
Pupillus quando creditum à patre contractum finita tutela agnoscere tenetur, IV. 11.
judicium incompetens declinare potest, licet tutores se ei obnoxios fecerint, VI. 77
tenetur agnoscere nomina à patre & aliis quam tutore contracta, VIII. 76. n. 1.
in bonis tutorum tacitum pignus habet, VIII. 79. n. 1. 393. n. 2.
Pupilli pecunia à tutore in prædia frugifera vel ad usuras collocari debet, IV. 11. n. 4
egestatem allegans tutor exhibitione inventarii & rationum eam docere opus habet, VI. 410
Pupillo adversus tutorem datur actio non modo de eo, quod noxie, sed etiam quod non utiliter gestum est, VII. 189. n. 11.
est electio an adversus tutorem agere an restitutionem in integrum petere velit, ibid. n. 12.
Pupilli, quorum nomine damnosa patris hæreditas per tutorem adita est, sui juris facti, abstinere possunt, etiam sine restitutione in integrum, VI. 29
contra Pupillos indefensos nihil judicii valet, VII. 77. n. 2
inter res Pupillares & reliqua ex tutela quæ differentia, III. 170. 12
Putei reficiendi onus in urbibus cui incumbit, IV. 128. 129. 130
Puteorum in urbibus impendia qualia sunt munera, IV. 128

Q.

QVanto minoris actio competit emptori ob vitia vel defectus quos ignoravit emptor, ideo carius emit, III. 192. n. 5. 7.
Qualitas fundans intentionem non potest constare per præsumptionem sed probationem, VIII. 236 n. 7

Qualis inveniatur, talis judicetur, II. 451. n. 4.
Qualitate, ex qua res formam vel essentiam habet, deficiente ipsa res interire censetur, I. 166. n. 3
Qualitates petitionem fundantes certæ esse debent antequam eis quicquam tribuitur, II. 245. n. 13
Quantitas appellabilis circa speciem non ex eo, quanti vendi potest, sed ex usu censenda, & quomodo circa hominem rusticum id fiat, I. 68.
speciei vim habens non potest compensari, II. 131. n. 1.
Quiet und frey ohn einige Beschwerde / verba quid importent, III. 180.
Quorum bonorum interdictum quando datur hæredi, III. 97

R.

Ratihabitio in minori ætate gestorum à majori fieri potest non solum consensu expresso sed etiam tacito, VII. 59. n. 4. 5.
qualis ad excludendam restitutionem necessaria, VII. 179. n. 2. 5. 6
retrotrahitur & confirmat quæ ab initio subsecuta sunt, III. 17. n. 9
mandati defectum supplet, etiam cum hæc in secunda instantia accedat, V. 99.
semel facta excludit defectum allegationis transgressi mandati, II. 140. n. 6
contractus post minorennitatem facta non impedit, quo minus ex L. 2. Cod. de rescind. vendit. agi possit, VI. 21.
semper retrotrahitur & fit non modo verbis, sed etiam factis, I. 216. n. 15
per quamvis approbationem fit, II. 32. n. 1
fit verbis & actu imo patientia, ibid. n. 2. II. 140. n. 7
facit tuum negocium quod ab initio tuum non erat, sed tui contemplatione gestum, III. 95. n. 6
etiam circa feudalia pro consensu est & alienationem quamvis reddit validam, VII. 105. n. 3.
mando comparatur, V. 31. n. 6. 270. n. 4
majoris quæ alienationem non solenniter à monitore factam confirmat, haud requirit expressum consensum, sed fit per actus, sine quibus illa rata esse nequit, VII. 59.
Ratihabitione tacita gesta per falsum procuratorem approbantur, VI. 139. n. 1
pro Ratihabitione consequenda quomodo agendum & procedendum, IV. 365.
Ratio ubi diversa, ibi diversum jus præsertim in singularibus, VII. 6. n. 3
anima legis est & quos non complectitur à lege excipit, II. 371. n. 4.
Rationem administrationis non reddens vidua lucris nuptialibus privatur, VI. 415. & nihilominus obnoxia manet ut contra eam juretur in litem, VI. 416.
Rationes administrationis reddendæ in loco ubi administratum, V. 299. VII. 392. n. 1. nec interest utrum sub JCtione ejus cui reddi debent

viva

viva an non, n. 5. 6. 7
quæ pro civitatis civiumque causa per publicum officium conficiuntur, habentur communes, ideo edendæ his quorum interest, VII. 92. n. 5
ante decennium oblatæ & non improbatæ solutionis argumentum præbet, I. 71 (n. 5
ex causa de novo reddi debent, I. 206.
ob errorem repetuntur, ibid. n. 6
etiam tunc reddi debent, cum nihil percipi potuit, II. 220. n. 4.
non rite redditæ non obstante liberatione iterum sunt reddendæ, VIII. 21
cujus impensis edi debeant, II. 128
cum eduntur an manualium editio necessaria, VI. 188.
cum reddi debere certum & cui reddi debeant subtile non adeo redditio debet suspendi, sed coram judice ejusve commissariis fieri, VII. 94
Rationum examen per Commissarios in loco administrationis fieri debet, II. 123. VIII. 267. n. 1.
discussio antequam inventarium exhibitum & examinatum est fieri non debet, VI. 84 (n. 5
redditio est actus individuus, VI. 230.
redditio à tutore sine dolo omitti nequit, VIII. 17. n. 3 (95.
redditio quo in loco fieri debeat, VIII.
in Rationum reddendarum causa an appellari possit & quando, I. 47. n. 1
Rationes reddi debent illi qui administrationem commisit, VII. 177. n. 2. 3.
recipiens & retinens debitum agnoscere censetur, III. 65.
qui semel reddidit quando denuo eas reddere teneatur, III. 313
non esse redditas quomodo probandum, VII. 18. n. 7. 8. 9. 10
qua fructus petere nequit feudi successor de gestis per tutores pupilli cui succeditur & per illos constitutum administratorem, VI. 177
ad Rationes reddendas tenetur minister in eo loco quo aliena administravit, VIII. 276.
in Rationes non referendum est debitum controversum quod aliunde quam ex istis oritur, IIX. 177. n. 1
durante retentionis jure habitas quæ impendia sunt referenda, VI. 185. & 186
Rationibus perpetuo esse obnoxium nimis grave est, III. 113 n. 4
administrationis tamdiu stetur, donec suspectæ redduntur, IV. 92. 4
de Rationibus mariti super bonis, in quibus illi jus retentionis fuit, vidua respondere & justa præstare tenetur, IV. 52.
in Rationibus administratoris quæ regula impensarum justa, VI. 187.
singula accepta & expensa speciatim sunt designanda non summatim, VIII. 178.
à Rationibus reddendis mora successoris feudi non liberat viduas, filias aut sorores, VIII. 175
Rationem de negociis Reipublicæ reddi quilibet de populo etiam sine mandato in judicio exigere potest, VIII. 94. n. 2. 3

de Rationibus non reddendis quomodo negativa probanda, VIII. 18.
in Realibus non persona sed res obligata, III. 118. n. 2
Reatus excludit privilegia & dignitates, I. 174. n. 7. II. 4. n. 3
Recognitio literarum non decernenda, si pars adversa earum veritatem vel verbis vel facto approbavit, IV. 64
inducit confessionem, & ob hanc mandatur solutio, eaq; non facta decernitur executio, III. 172. n. 4. 5
documentorum non est justa personalem comparitionem injungendi causa, VI. 20.
documentorum per procuratorem fieri potest, non autem jurata diffessio, VI. 20. n. 6
loco & instar litis contestationis est, VI. 278. n. 1.
Recognitionis requisitio simul diffessionis juramento mediante necessitatem importat, licet non expressum, IV. 147.
finis, modus, effectus, subjectum, ibid.
Recognitione non eget publicum instrumentum, ibid. n. 9
Reconductio ex taciturnitate post finitum tempus contracta intelligitur, VII. 8. n. 1
tacita quando censetur facta, VI. 47
Reconductionis præsumptioni refragatur alius habendi titulus, VI. 179. n. 5
Reconveniens ob justum arrestum vel carcerem non est onerandus satisdatione ob reconventionem, VIII. 207
Reconventio in civitatibus Pomeraniæ quatenus admittatur, IV. 166.
etiam in causis executivis & summariis locum habet, III. 22. 1. 235. n. 5
quando locum habet, VII. 88. n. 2. 3.
non est modus mutandi instantias, ib. n. 4.
quid est, VII. 90. n. 4.
etiam in appellationis instantia locum habet, V. 356. sed non in iis quæ ad causam appellationis non pertinent, VII. 89. n 2
vel ejus causa petita cautio si rejicitur, appellari potest, licet summa non sit appellabilis, III. 131.
commune beneficium juris est quod neutri auferendum, ibid. n. 1.
non est admittenda aut pro ea super causas statuendum, nisi justa ejus ratio appareat, ibid. n. 6
quæ ex conventione desumitur non habet locum nisi finita conventione VI. 85.
Reconventioni in appellationis instantia locus non est de iis quæ non pertinent ad causam appellationis, etsi ex ea deinde descendant, VII. 89.
in causa L. diffamari locum non habet, IX. 104
non est reconventio, VIII. 204. n. 2
quando locus est, ibid. n. 3.
pro Reconventione ob injurias quando exceptio satisdationis justa, III. 248
an & quando loco cautionis ex conventione adjudicatum detineri aut arrestari possit, VI. 215.
super Reconventione conventus potest ab

ab actore cautionem exigere, IV. 166
Reconveniens à reconvento cautionem de judicio sisti & judicato solvendo exigere potest, VI. 215. n. 1.
Recusari potest ob singularem ad causam vel personam adfectionem, I. 103. n. 1. II. 77
non potest collegium in causa Directoris, I. 194. nisi adsit causa, ib. n. 2. 4
Recusatus judex non potest sine nullitate procedere, II. 337. n. 4.
Recusatio judicis suspecti per se non est injuriosa sed licita, I. 51. n. 3.
quando post litem contestatam fieri possit & quomodo, II. 337. n. 3. conf. VI. 126
suspecti Commissarii nemini est denegandæ, II. 164. n. 9.
commissarii examinandi à judice non à commissario, ibid. n. 10
commissarii ad examen testium recipitur ex leviori suspicione, IX. 17.
Recusationis causæ cum sunt verosimiles sine ulteriori probatione alium commissarium constituere decet, IX. 19.
exceptio est legitima qua tamen partes sæpe injuriosæ abutuntur, I. 1. n. 12. & 13.
causam an diversus in judice respectus tollere possit, I. 103
ante Recusationem factam non est locus appellationi nisi ex recusatione oriatur necessitas abstinendi, I. 64. n. 7
Recedere à contractu alteri contrahentium quando licitum, V. 20
circa Receptionem mercatorum qui ob æs alienum abierunt quomodo versandum, VI. 282.
Recusandi commissarii justa causa est familiaritas cum adversario major ut & favor quidam in illum jam repertus, IV. 18.
Rectores civitatum non obligant civitatem nisi versio inutilitatem ejus facta probetur, I. 202. n. 6
Redemptionis precium redimenti captivum filium parentes nisi se obstrinxerunt civiliter nō obligantur, VI. 23
pro Redemptionis precio sponsor non tenetur ad sumptus in captivitate factos, VI. 24
Redempti ab hoste pignoris loco sunt apud redimentes donec precium redemptionis redditum, VI. 23. n. 2.
Redhibitoriæ exceptio desinit postquam emptor rem in suos usus convertit, vel alii vendidit, IV. 341
Redhibitoriam actionem & exceptionem excludit vitium in sensus incurrens, IV. 49
excludunt temporis lapsus, acceptum precium & retentio rei vitiosæ post sententiam, IV. 50
Redhibitio in emptione non solum, sed etiam in locatione locum habet, II. 380. n. 1
Reditus ad jus antiquum favorabilis habetur, VI. 3. n. 9
de Reditibus annuis ex fundo actio est contra eum qui possedit ejusque hæredes, licet amplius non possideat, VI. 316
Refectio ædium pendente lite super retractu

tractu cui competat, III. 325.
ad Refectionem impensæ pecuniæ, quo jure gaudeant, V. 85
Reficiens quod plane desiit, novum facere dicitur, IV. 378. n. 3
Referens est in relato, & quomodo hoc intelligendum, I. 62. n. 3. VII. 155. n. 15
nullum est ubi de relato non constat, VI. 50. n. 3
Referenti non creditur ultra quam est in relato, VII. 43. n. 5.
Regalia acquiruntur ex concessione vel privilegio superiorum vel ex consuetudine aut longo usu, III. 101. n. 9. 10.
non complectuntur omnimoda JCtione, ibid. n. 11.
discernenda sunt à mero Imperio, VI. 252
immemorialis temporis possessione præscribuntur, VII. 158. n. 14
Regalis summi quod per summi Tribunalis jus Reges Regnumque Sueciæ obtinuerunt vis & substantia quid exigat, I. 125. n. 8.
Regalium possessio adversus superiorem non creditur justa nisi titulus doceatur, I. 102. n. 12. IV. 66. n. 11
usurpatio non est impunis, VII. 407. n. 4. 5.
Regimen quid curet, & quid dicasterium, IV. 230. n. 6
Regiminis Regiæ personæ quatenus subsunt JCtioni Dicasterii Provincialis, VI. 143. n. 4
Regula nulla tam firma quæ non patiatur exceptionem, I. 207. 3
Regulæ tamdiu insistitur, donec probatur exceptio, I. 171. n. 2. III. 105. n. 4
Rei judicatæ exceptio cessat ubi aliud in judicium venit, I. 109. 4. 5
exceptione aut allegatione uti non potest qui non fuit in lite super qua judicatum, IV. 149
vindicatio adversus quos competit, III. 126. n. 1.
vindicatio jure crediti & pignoris elidi non potest, ibid.
vindicatio non competit nisi domino nec est rei consumptæ vel perceptæ, VII. 152. n. 3. 4.
Rei judicatæ magna est autoritas cujus vim summus Magistratus suspendere non debet, I. 180. n. 1
judicatæ exceptio non obstat iis quæ ad moderamen executionis pertinent, VII. 276
judicatæ executio nullis aliis exceptionibus impeditur, quam ad moderamen executionis pertinentibus, VI. 276.
vindicationis præparatoria est ad exhibendum actio, III. 126. 2.
vindicationi nec compensatio, nec retentio ex alia causa opponi potest, VII. 289.
vindicatione agens an titulum dominii edere teneatur, I. 246
substantia extincta ipsa res interit, I. 166. n. 3
Relatio inferioris ad superiorem instar appellationis est, & quando processum suspendat, I. 245. II. 197. n. 9. V. 305. n. 2. 3

dum

dum Relatio à judice inferiori ſperatur, ille ipſe ſine vitio attentati nihil innovare poteſt, VI. 418.
Relationi judicis tamdiu creditur donec contrarium probetur, I. 118. n. 3
ex Relatione aliena utilitatem percipiens, non adſtringitur ad probandam relationis veritatem vel jus, VI. 370
Relationum ad auditorium Principis uſus quis olim & quis hodie, VII. 96. n. 3. 4. ſeqq.
Relationibus etiam à publicis perſonis factis non eſt credendum, I. 41. n. 11
Relaxatio juramenti non debet fieri ad nudam partis inſtantiam ſed prævia cauſæ cognitione, I. 132. n. 2
Relaxationis cauſa celerem requirit proceſſum, I. 2. n. 7
contra Relegationes reſtituere non tantum ſummorum Principum, ſed etiam inferiorum judiciorum quandoque eſt, VIII. 172
ſuper Relevantia gravaminum antequam pronunciatum ſi appellans alia acta ad cognitionem cauſæ facientia edi cupiat, non auditur, II. 204
Religionis cura pertinet ad regalia ſuperiora & territorii jus reputatur, II. 305. n. 6. 7
libertas etiam ſubditis competit ex pace religionis, II. 305. n. 13
Relocatio ex continuatione conductionis oritur, II. 381. n. 5
tacita non poteſt ampliùs operari quam expreſſa, ibid. n. 6
incipit demum poſt impletum prius tempus, ibid. n. 7.
tacita intelligitur facta ubi res locata non redditur, IV. 260. 5
ex Relocatione tacita mercedem lite pendente non conſequitur rem vindicans, VI. 179
Remedium extraordinarium non habet locum cum adeſt ordinarium, I. 21. n. 7.
Remedio uno ex variis electo an variare liceat, I. 80. II. 45. 339
Remedia impugnativa non devolvunt judicium cauſæ ultra illud in quo adhibentur, II. 106. n. 4.
Remediis ſententiæ impugnativis duobus modis renunciatur, I. 99
Remiſſio cauſæ ad judicem à quo quando fieri poſſit & debeat, I. 65. II. 310. n. 1. 4. III. 57. IV. 349
juris eſt donationis ſpecies & non præſumitur, II. 226. V. 44. n. 2. IV. 71. n. 4
cauſæ ad judicem à quo ſuperioris remittentis actionem finit & judicis prioris per appellationem ſuſpenſa reſuſcitat, III. 150. n. 2. 3
debiti præſumitur ex lapſu longi temporis, I. 160. n. 5
cauſæ fit ad judicem gravantem cum appellans hoc expetit, IV. 225
cauſæ ad inferius judicium fieri debet ubi ab illo non profectum eſt gravamen ſed à medio, VI. 338
non extenditur ad ignorata, VIII. 19. n. 9
rei fugitivi vel carcere exempti poſtquam judicium cœpit, debetur judici petenti, IX. 109.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0303
DFG

partis crediti ob speratam meliorem de reliquo fidei observantiam hac non secuta retractatur, IX. 80.
Remissioni non est locus in contractibus & causis civilibus, VII. 72. n. 2. limit. 8. 267. n. 4. 5
propter jus domicilii locus est, ib. n. 13.
Remissiones debiti factæ illi, qui aliena debita in se recipit, ipsi tantum non debitori nec aliis creditoribus proficiunt, IV. 114
respectu certæ causæ factæ pro donatione non habentur, II. 148. n. 3
reorum hodie non sunt in usu sed ex urbanitate tantum & datis reversalibus quandoque fiunt, VII. 86. n. 13. 14. 15. 21. 22. IV. 176. n. 12. VI. 218.
de Remissione rei cum lis exoritur, custodia ejus injungenda est judici, apud quem reperitur, IX. 110
Remittendi subditum suum non est obligatio nec jus petendi tantum ut remittendi necessitas oriatur, IX. 109. n. 3.
Remissum sub conditione si cœtera justo tempore solvantur, peti nequit, nisi à reis non servatur contractus; ab hoc excusantia adversus illam petitionem præbent exceptionem, VII. 209.
sub Remissione non continentur quæ postea eveniunt, VII. 279. 1
Remotio suspicionis facit locum remissioni causæ, I. 65. n. 5.
Remotus eo loco habetur ac si nunquam officium gessisset, VIII. 144. n. 2.
Renunciare juri suo quilibet potest, I. 60. n. 7.
Renunciatio non præsumitur, vel intelligitur alia, quam quæ ex manifestis verbis apparet, I 99
colligitur ex facto contrario, I. 40. n. 6. III. 345. n. 12. 419
omnium beneficiorum depauperatis datorum & dandorum non tollit ea, quæ recessu Imperii An. 1654. data, V. 236 (99. n. 3
quoad verba præcise observanda, I. stricti juris est nec extenditur ad alia, II. 64. n. 3. VI. 378. n. 3
beneficii sola non sufficit ad obligationem, quæalias nõ contracta, VI. 113
appellationis quæ per procuratorem fit quando recipienda, VI. 190
litis quomodo fieri potest, & an invita altera parte, VI. 259
appellati expressa necessaria est ad ulteriorem processum, II. 351. n. 5.
juris sui est non alterius, ibid. n. 2. 3
inducitur ex omissa appellati protestatione aut aliorum remediorum intermissione, VIII. 249. n. 5. 6
simplex excludit actionem, I. 147. n. 5
privilegii non colligitur ex non usu ubi alia capitur conjectura, II. 1. n. 3.
ex patientia resultans ulterius non extenditur quam quatenus necessario ex actu ipso patientiæ vel contraventionis infertur, VIII. 62. n. 6.
libertatis ex conventione competentis non præsumitur, ibid. n. 4
tacita eundem habet effectum quem expressa, VII. 93. n. 7

Renunciatio generalis quando beneficia excussionis & divisionis excludat, IX. 186
generalissima quæ & quæ generalis subalterna, ibid. n. 12
illa generalis non est quæ post enarrata aliqua specialia sequitur iisque deinde adjungitur, ibid. n. 3
in omni Renunciatione censetur exceptum jus tertii, VII. 364. n. 12
non expressa non continentur, ibid. n. 3. nec ea quæ postea eveniunt, ib. n. 6
super Renunciatione appellationis non audienda est altera pars, VI. 191
Renunciationum formulæ non tam attendendæ quam ipsa obligationis verba, III. 5
ad Renunciata non datur regressus, I. 71. n. 2. 127. n. 3. V. 204. n. 5
ad Renunciandum eadem facilitate inducì quis potest qua ad confitendum, II. 22. n. 7
Renunciari solet beneficio divisionis excussionis hac formula, Verpflichte mich als einen Selbstschuldigen/ divisionis illa Ein für alle und alle für Ein/ IX. 186
Renuncians appellationi quando in expensas condemnatur, VI. 192.
Rem alienam detinens qualem processum experitur, VIII. 248
Repetendi animus unde colligitur, VIII. 195. n. 1. 2. 3
Repliea retardatæ discussionis obstat de exhausto inventario excipienti, I. 122. n. 5
Repressaliæ pertinent ad jura Imperii nec statibus Imperii licitæ, II. 59. n. 12
sunt bellicæ invasionis genus, II. 59. n. 5
quando habentur justæ, VIII. 412. n. 2. 3
Reprobatio in secunda instantia admittitur, etsi in prima terminus probatorius à judice præscriptus sit elapsus, VIII. 49.
Repudium justum faciunt morbus vel vitium, cujus medela desperata est, VI. 226. n. 9.
ad Repudium qualis inimicitia sufficiens est, IV. 44
non præbet argumentum prohibitio divortii, VI. 225.
Rerum amotarum actio inter conjuges locum habet, III. 125. n. 10
conditio non mutatur ex mutatione personæ, III. 181. n. 8.
Res diversis in locis sitæ singulæ ex suo loco censentur, II. 72. n. 11.
transeunt cum suo onere, I. 166. n. 1
transeunt cum iis vitiis quæ realia sunt, VII. 66. n 3
Res judicata quid, I. 109. n. 6.
judicata pro veritate habetur, & de non ente ens facit, modo ex vera causa lata sit, III. 104. n. 1. 2
judicata stricti juris est, & stricte intelligenda, VII. 4. n. 10
judicata finit litem, I. 234. n. 2. & paratam habet executionem, IV. 371. n. 5
pro jure est etsi injusta, II. 22. n. 13. 195. n. 2
judicata non obstat quo minus judex à juramento possit discedere ad probationes alias ubi ejus ratio est, VII. 195

judicata opponi nequit ubi appellationi sub conditione renunciatum, vel de ea controvertitur, VI. 378
in eodem statu si manent, clausula actibus humanis tacite semper ineſt, IV. 43. n. 16.
contra Rem judicatam rescriptum impetrans triplici pœna afficitur, II. 195. 8
In Res judicatas Imperatores abdicarunt potestatem nec supereſt licentia illas nisi legitimis remediis revocandi, VII. 1. n. 8
contra Rem judicatam supplicans gravi pœna dignus est, I. 180. n. 5
Rescriptum pendente super eo sub- & obreptionis quæstione, non habet vires, II. 183
legis species est & habet in se clausulam si preces veritate nitantur, II. 197. n. 1. 3
eum intellectum habet quod juri atque æquitati conformia voluerit, I. 141. n. 6
quodvis accipitur secundum jus & salvo jure tertii II. 193. n. 3. 5. II. 354. n. 4
posterius censetur subreptitium si prioris in eo nulla fit mentio, aut clausula non additur abrogatoria, II. 182. n. 2. 3. 4. 5
ita accipiendum ne jus alteri quæsitum auferat, ibid. n. 6.
Rescriptio si sub- & obreptio opponatur quid faciendum, II. 197
Principis ineſt clausula salvo jure tertii, I. 26. n. 2.
ad Rescriptum Principis lata sententia non est inappellabilis, I. 244
Rescripta contra rem judicatam impetrata judex non attendat, VII. 1. n. 1. II. 160. n. 2.
non tam ex suis verbis quam ex mente precum censenda, II. 354. n. 3
rei judicatæ vim non habent illisque sub- & obreptionis exceptio opponitur, I. 244
ita accipienda ut de jure esse debent, II. 193. n. 3. 354. n. 4
superioris judex non semper attendat, I. 43. 244
& mandata sine causæ cognitione emanantia rei judicatę autoritatem non assequuntur, I. 192. n. 2
contra jus ab omnibus judicibus refutari debent, I. 13. n. 5
è Rescriptis contrariis quidnam attendatur, II. 182
Rescripta judicatis contraria sub- & obreptitia censentur, II. 195
Regia & mandata Principum ita sunt intelligenda & executioni mandanda, ut juri convenienter fiant & sine cujusquam injuria, IV. 116. n. 8
Reservatio conservat jus in eo statu in quo fuit, I. 55. n. 4.
actionis in sententia fieri non debet nisi constat adesse jus agendi, VII. 142. n. 11.
jus alterius continet concessionis exceptionem & limitationem, IV. 78. n. 10. 79. n. 8.
Reservationis quæ indoles, VIII. 62. n. 2.
Reservata Principis quis debet probare, VIII. 431.
Resignatio debiti Aufkündung an necs-

ceſſaria, I. 73. & quo tempore facienda, III. 144. n. 1. ſeq.
muneris non præſumitur, VII. 333. n. 2.
Reſignationi vel distractioni non eſt locus ob caſum contingens prędio antichretico ante tempus contrahentibus conſtitutum elapſum, VI. 267
Reſignatione ſervitii vel conductionis non eſt opus, ubi certum tempus ex pacto vel conſuetudine illi ſtatutum II. 381
non eſt opus ubi eſt ratio ante tempus discedendi à contractu locationis, III. 61. n. 2
Reſoluto jure dantis reſolvitur jus accipientis, I. 166. n. 2.
Reſpondere nemo tenetur de facto alieno, vel ubi reſponſio cum præjudicio & periculo ſuo conjuncta, III. 388.
quando quis non tenetur ſuper alieno ſcripto vel inſtrumento quo adverſarius utitur, VI. 369.
Reſponſio relativa quando juſta, VI. 50.
ad quas poſitiones injungi poſſit, VI. 51
Reſponſionis tres neceſſariæ qualitates ſunt, VI. 368. n. 2
Reſponſiones quæ pro perſpicuis habendæ non ſunt, VI. 368
de Reſponſionum appendicibus, IV. 47.
Reſponſa JCtorum quatenus judex attendat, I. 110. n. 5.
Reſtituere eſt rei jam acquiſitæ, ideo non vulgaris ſed fideicommiſſariæ ſubſtitutionis, VII. 16. n. 7
rogatus intelligitur devolvere rogatus, ibid. n. 8
contra relegationes non tantum Principum ſed etiam ſummorum judiciorum imo aliquando inferiorum eſt, VIII. 172
Reſtituitur minor in judicialibus ſine probatione ſpeciali læſionis, ſi id contra quod reſtitutio petita eſt, ſic comparatum ſit ut lædat, VII. 287.
qui Reſtituitur in damno morari non debet nec in lucro, VII. 60. n. 7.
Reſtituendum ex ſententia nequit ex alia cauſa retineri, niſi pignori nexum, VIII. 379.
Reſtitutio in integrum non datur ex metu niſi improbo, qualis non cenſetur, qui à judice proficiſcitur, II. 42
ita facienda ut quisque integrum jus ſuum recipiat, I. 126. n. 7. VII. 60. n. 6. limit. VIII. 101. n. 3. 4. 5
non ſervat integra ſed læſa reducit in priorem ſtatum, III. 177. n. 5
contra immixtionem non eſt præjudicialis actioni creditoris nec eam ſiſtit, II. 65.
contra lapſum fatalium non admittenda, niſi præſtito propter quod imploratur, VII. 34
non petitur per vel propter ſe, ſed propter aliud, & propter quod, ibid. n. 2
appellationi æquiparatur, II. 197. n. 2
contra immixtionem hæreditatis qua unum creditorem inepte petitur, VII. 317. n. 1. 2. 3. 4
reponit omnia in priorem ſtatũ, III. 17
contra aditam hæreditatem impetrata non ſtatim contra jus crediti obtinet, VII. 58. n. 4

Restitutio contra immixtionem petita ante illam acta non invalidat, ib. n. 5
excluditur per ratihabitionem à majore factam, VII. 59. n. 1.
ob errorem non tantum minoribus sed & majoribus conceditur, VIII. 8. n. 2
extraordinarium remedium est nec concedenda, nisi jure aut certa per jus approbata æquitate poscente, I. 135. n. 3
non habet locum quando gesta ipso jure nulla sunt, ibid. n. 5. VI. 77. n. 10. VII. 189. n. 5.
ob impedimenta vel ignorantiam contra lapsum termini probatorii non comparentibus conceditur, I. 134. n. 3.
non tantum minoribus sed etiam majoribus contra res judicatas datur, ibid. n. 10
præsupponit facti injustitiam, qua nondum reperta, non debetur, VII. 146. n. 1
contra rem judicatam & appellatio simul locum non habent, VII. 271. n. 3
non habet locum quamdiu ordinario remedio locus est, ibid. n. 3.
regulariter sistit executionem, etiam ubi petit minor, VII. 274. n. 2.
calumniose petita non habet effectum suspensivum, ibid. n. 4.
contra rem judicatam petita non sistit executionem, ibid. n. 6
semel cœptam executionem non sistit, ibid. n. 7
instar appellationis regulariter suspendit executionem sententiæ, III. 19. n. 1. nisi per calumniam vel fraude sit petita, ibid. n. 2
ex justa causa datur non solum contra lapsum termini, sed etiam sententiam quæ præclusit viam, III. 48. n. 6
non conceditur sine causa & æquitate singulari, ibid. n. 7
contra sententiam an contra executionem petita multum interest, VII. 57. n. 1
contra lapsum termini ob instrumenta noviter reperta quando indulgetur, VIII. 19. n. 2
ob ignorantiam contra præscriptionem longissimi temporis datur, ibid. n. 4. VII. 174. n. 2.
non est necessaria quando contractus talis proponitur, qui ipso jure nullus, VIII. 180. n. 2.
petitur non modo per viam actionis, sed etiam exceptionis & replicationis, ibid. n. 3
ratihabitione excluditur, ibid. n. 1.
adversus negligentiam advocati datur, III. 29.
ultra læsionem non extendenda est, VIII. 181. n. 1.
ob instrumenta noviter reperta regulariter locum non habet, III. 103. n. 6. 7. nisi pars adversa celaverit, ib. n. 3
an contra sententiam, an actum, ex quo lis quæ sententia definitiva petatur, multum interest, II. 66
non contra sententiam petita contra executionem non impetratur, II. 151
contra rem judicatam coram judice à quo instituta, II. 152

Re-

Restitutio peti potest ob impedimentum, quod actum facit valde difficilem, II. 211
semel petita non potest iterum peti, nec in secunda instantia, IV. 358. nisi sententiæ sint diversæ, n. 3. vel aliæ defensiones, V. 109
in integrum petita per procuratorem admittitur etiam sine mandato, si dominus ratam habuerit, IV. 377. V. 99.
adversus contractum & sententiam differunt, V. 327. II. 298. n. 2.
adversus contractum petita non impedit, quo minus fiant, quæ contractui congrua licet impetrata restitutio non permitteret, ibid.
adversus contractum & inde decretam immissionem petita non suspendit immissionem, ibid.
adversus sententiam, actis in contumaciam pro conclusis acceptis latam non admittitur, V. 329
non datur nisi adsit læsio, III. 18. n. 2. & 5. VII. 35. n. 1. & qualis, II. 230. n. 1. 2. VII. 257. n. 9.
etiam suspendit jus ex actu, contra quem petitur, non tamen quod alterius est ex diverso, etsi respectu illius actus gesto, II. 297
suspendit executionem actus contra quem petitur, II. 297. n. 3. limit.
ubi petitur, omnia in eo statu relinqui debent in quo erant ante petitionem, II. 298
non solum per actionem sed etiam exceptionem impetratus & tum aliquando post tempus ei præfixum, III. 333
datur minori contra contractum tutoris cum creditore, ex quo solus ille debitor fieret, cum solus hæres non esset, etsi omnem hæreditatem retinebat, III. 334
in criminalibus quando locum habeat, III. 411
alia est gratiæ alia justitiæ, ibid.
in integrum in rem scripta est actio, V. 22. n. 3.
in integrum cum incidenter petitur non est necessarium speciale mandatum, V. 97. n. 3
in integrum sæpius peti non debet, IV. 358. n. 2
in integrum civitati conceditur etiam post lapsum terminum statutarium, VI. 414.
in integrum contra rem judicatam ubi à minore petenda, VI. 72
contra alios petita non proficit contra tertium, cui cum illis causa non est communis, sed speciatim petenda & in judicium deducenda est, VII. 58
in integrum contra additionem hæreditatis petenda citatis prius omnibus creditoribus, VII. 273
minori contra lapsum termini datur etsi tutor cujus negligentia labitur solvendo sit, VII. 286
in integrum contra lapsum termini probatorii à majore impetratur & quomodo pro abbrevianda lite decernenda est, VII. 378. n. 1. 2. 3
in integrum quatenus in appellationis in-

instantia peti possit, VIII. 104.
Restitutio spoliati quando per mandatũ sine elausula injungi possit, III. 149.
rerum pignoratarum quomodo fieri debeat, VI. 63
Restitutionis in integrum causa ubi patet, judex decreto prævenire debet processum, I. 218. n. 7. V. 383. n. 5
processu pendente omnia in eo statu durant in quo fuerunt, II. 65. n. 6
imploratio suspendit processum & executionem, II. 66. III. 19. II. 298. n. 1. 2
contra hæreditatis aditionem imploratio non sistit actiones creditorum hæreditariorum, II. 65.
petitio non liberat, sed restitutio, ibid. n. 4
petitio quando eget speciali mandato, V. 97. 271. n. 3
justam causam præbet simplicibus error & ignorantia Advocati error, IV. 148. n. 14
in petitione non judicandum nisi in eo articulo, in quo restitutio petita, III. 106
in integrum imploratio in executione ad illam impediendam non admittitur: tantum, si gravamina statim patent, eorum ratio habetur, VII. 57.
in integrum concessione, quod ultra actum lædentem est, ei contra quem petitur servandum est illæsum, VIII. 181
super rebus pignoratis supervacua est reservatio de non præjudicando, VII. 80
in integrum petitio contra immixtionem & ad abstinendum ab hæreditate, non requirit simul restitutionem vel repetitionem eorum quæ creditoribus soluta sunt sed tantum allegationem læsionis, VIII. 104
in integrum omissa petitio non est argumentum approbati contractus, VIII. 180
Restitutionem in integrum petens non auditur utut ex impedimento justo petat, si non citissime præstet id cujus causa petit, VII. 57. n. 5. VIII. 238. n. 1. 2
petenti incumbit probatio læsionis exceptis judicialibus, II. 130. n. 9. VII. 287. n. 2.
ad Restitutionem in integrum concedendam judex facilis sit, V. 5
contra lapsum fatalium justa causa est non habita actorum copia ad justificandam appellationem necessaria, VI. 276
Restitutionem in integrum petens contra immixtionem non eget ejusdem petitione contra contractus cum creditoribus hæreditariis initos, VIII. 103
in integrum non excludit factum majoris gesto in minorennitate consequens, sed ex alia intentione, quam ut hoc ratum habeat, VIII. 179
Restitutione in integrum contra lapsum termini non est opus, si de impedimento constat, V. 316
à Restitutione non judicis nec Principis autoritas, in condemnatione tamen expensarum & fructuum relevat, VIII. 385

in Restitutione rei non datur judicatis tempus quadrimestre sed citius restitutio, ubi ejus facultas est, injungitur, VII. 215
pro Restitutione implorans an appellationi renunciaverit, II. 65
super Restitutione in integrum pendens lis executionem contractus, contra quem petitur, non suspendit, II. 298
Retentio feudi contra agnatum quatenus obtineat, II. 115
debiti obtentu pignoris quando fieri possit, II. 44
non habet locum nisi res sine vitio ad aliquem pervenerit, II. 214. n. 4
futuri debiti causa est injusta, VI. 343
justam facit exceptionem, I. 247. n. 6
durat donec retinenti satisfit, II. 15. n. 2
vicem compensationis habet, ibid. n. 5
odiosa est rei alienæ, ibid. n. 8
rei alienæ ob illiquidum injusta est, II. 44. n. 3
non habet locum nisi in liquido, III. 368. n. 4. v. II. 16
habet locum si debitum est verisimile aut iis documentis innititur, quæ nuda negatione aut ulterioris indaginis exceptione non tolluntur, III. 369.
rei vindicationi non potest opponi, VII. 289. n. 2. 3
debiti pro actione, quæ competit, quando locum habeat, II. 309.
cessat in illiquidis & controversis, II. 115. n. 8. & ubi non est petitio, II. 115. n. 6
sicut possessio animo retinetur, III. 370. n. 2
ordinarium remedium est impensas servandi, tam malæ quam bonæ fidei possessori competens, IV. 397
facilius conceditur quam petitio & actio, VI. 35. n. 1. VII. 399. n. 3. 4
rei debitæ ex illiquido prætextu non est, VII. 35. n. 3.
Retentionis jure nemo sine causæ cognitione destituendus, I. 247.
jus latius patet, quam pignoris, II. 114. n. 2. 3. V. 134. n. 7.
jus eam conditionem habet ut sine damno dominorum vel successorum res teneatur, II. 221. n. 7.
jus viduarum non minuitur, custodia & cura feudi agnato absentis tributa, II. 14
est species perceptionis, & competit pro dote ac parapharnalibus, ibid. n. 1. 2. 3
an & quando per cautionem tollitur, II. 14. n. 4. 15. 214. 7. VIII. 437. n. 2. 3. 4
jus tollitur per oblationem quæ exigit vel separationem à bonis mariti quantum illi sufficit, I. 57. n. 12
non tollitur per constitutionem curatoris aut concursum creditoris, I. 172. n. 11
jus est ex generali hypotheca quoad ea quæ comprehendit, II. 43. n. 6
jus mulierum quousque extendat, I. 172. n. 4
jus quid, II. 214. n. 6
jus quibus competit, si ipsi vel hæredes dejiciuntur, datur mandatum sine clausula, non attenta super attentatis lite, II. 45.

Retentionis jus & pignus differunt, II. 214. n.4. IV. 60.
causa dubia existente cautio admittitur, II.214. n.7
jure administrans repetit utiles impensas etsi res ipsæ non supersint, II.227
jus durante creditorum concursu servandum non transfert jus administrationis nisi ex voluntate creditorum, III. 225
jus non tribuit jus administrationis, ib.
jus tutori quando in bonis pupillaribus competit, III.171. n.8. 111.
ex jure competunt remedia possessoria I.247. n.4
jus pro dote filiæ, vel sorori, vel viduæ competens non tollitur per transitum in domum mariti, III.370.
jus cui competit, si non retinuit, ad repetendum habet actionem, III.370. n.4
jus competit uxori pro dote, lucro dotis, & aliis ex mariti bonis competentibus, 172.n.1
juris commoda varia sunt, II.16. n.6
jus non impedit innoxia dominii jura, VII. 159. n. 8.
jus quod viduæ vel filiæ in feudis habent, etiam JCtionem continet, IV. 60
jus pignoris vice est, & fructuum perceptionem sub rationum redditione & imputatione in sortem atque usuras tribuit, ibid. & 340
jus non tollit cautio etsi sufficiens, nisi causa cognita, VII.165. n.2.3.4.5
tendit ad majorem securitatem, VII.166.n.1
jus sub concursu creditorum non facit necessitatem juris offerendi, IV.307
habens in conductione prædii, potior est aliis eique offerri debet, IV.308
& ejus effectus, nempe perceptio, durat etiam pendente appellatione, IV. 340
quomodo integrum servetur detentione vel possessione bonorum ad alium translata, V. 213
quando & quomodo competat ob melioramenta & impensas in rem factas, V. 397
differt restitutionem rei, donec ea de causa, cur retinere licet, satisfactum sit, IV.277. n.2.
jure quæ feudum tenet vidua successori feudali adlitis expensas non tenetur, VI. 108.
jus favorabile & latius pignore, VI.145 n.4
jure qui uti cupiunt, ad inventarii confectionem tenentur, VI.180
jure dum viduæ vel filiæ in feudis utuntur, quatenus quod in rem familiarem impendunt præcipuum habent, VI. 184
juri in rebus sacris non est locus, VI. 257
generalis abdicatio non continet eam quæ ex jure tertii aut causa creditoris oritur, VII. 364
jus etiam cum debitum liquidum est tollitur cautione, cum retinens fructus verosimiliter illi pares percepit, & rationes reddere ac discutere renuit, VIII. 437.

Retentionis jus excludit remedium L. ult. C. de Edict. Adv. toll. IX. 40.
jus hanc habet virtutem, ut cui ex legitima ratione competit, non teneatur alterum in possessionem admittere, nisi prius eo nomine sibi satisfactum, ibid. n. 2.
jus justum debet habere initium, nec ex vitiosa occupatione oritur, IX. 43
jus non tollitur cautione juratoria, IX. 42.
jure ob creditum alienas ædes inhabitans, non tenetur ad locarium, velut pro percepto fructu, sed tantum pro modo habitæ utilitatis, IX. 152
jure alienas res tenens fructus suos non facit, sed de iis aut imputandis aut reddendis fit obnoxius, ibid. n. 3
juri annexa est administratio, VII. 126. n. 7. 137. n. 1
circa Retentionis jus & præstandam cautionem quomodo liquidum vel illiquidum censendum, II. 16
quæ observanda & discutienda antequam auferatur, II. 214
Retentionis jus pro dote competit filiabus ex privilegiis nobilium donec solvitur, IV. 55. n. 3.
jus habet conductor pro expensis in rem locatam factis, III. 43
Retentionem habentibus dantur pro jure suo tuendo remedia possessoria, III. 43. n. 5.
ad jus Retentionis auferendum legitimus requiritur possessor, I. 247. n. 5
Retentioni quandoque locus est ubi compensatio non admittitur, VIII. 379. n. 1.
in executione locus esse potest, ibid. n. 3. limit. n. 4 5. seqq.
à Retentione ad obligationem valet argumentum, VII. 399. n. 2.
ex Retentione ordinarium expensas & melioramenta servandi remedium est, I. 128. n. 5
Retinere potest creditor res quas habet, donec sibi satisfiat, II. 233. n. 4
Retineri non potest res pro pignore, ad quam non est actio, II. 309. n. 7.
potest res quæ est obligata, II. 115. n. 5
Retinens ex necessitate aliqua damnum ex aliena re sentire non debet, II. 227. n. 7
Retinendi jus facilius est quam acquirendi, VII. 399. n. 5
Retorsio tollit injuriarum actionem ideoque actione injuriarum instituta non habet locum, nec hæc, ubi retorsio facta, V. 337
non habet locum pendente lite super injuriis, vel causa, ex qua hæ descendunt, V. 338
sine injuria facta est injuria, ibid. n. 5
juri gentium congrua existimatur, VII. 87. n. 5.
Retorsionis jus quid, quando licitum, & quomodo differat à repressaliis, II. 59
inter justa jure potiundi remedia reputatur ex consuetudine, ibid. n. 3.
Magistratibus pro tuitione subjectorum permissa, ibid. n. 4
juris duplex ratio est, ibid. n. 6
circa Retorsiones quæ ad judicium deferuntur, quodnam officium judicis, V. 339

Retrahere non debet, qui se emere nolle antea declaravit, II. 235
Retrahens venditionem, ut ex tempore instituti retractus commoda percipit, ita & ad onera tenetur, V. 330. & 363
tenetur præstare, quod habiturus erat venditor, VII. 73 n.3
quando fruitur beneficio primi emptoris, ibid. n.5.6
Retrahenti non de novo indulgendi termini, quibus precium emptor solvere debuit, postquam hi durante lite præterlapsi sunt, V. 75
incumbit totius precii oblatio, etsi ex consuetudine alias solvi solent diversis terminis, VI. 73
cum Retrahens ob rei retrahendæ deteriorationem minus precium solvit, quomodo de illo statuendum VIII. 148
jus Retractus est commune omnium beneficium, qui lege vel moribus non reperiuntur excluſi, VIII. 69. n. 5
juris Retractus naturalis conditio est, ut idem præstetur à retrahente, quod habiturus est quis ab alio, II. 172. n.5
à Retractu an quis excludatur, quæ scientia requiratur, II. 252. & quæ denunciatio, III. 324. n.3.
inhabilis non excluditur qui se habilem reddere potest & vult, VIII. 69. n.3.4.5
ex Retractu agens, si vincat, an emptor de evictione adversus venditorem agere possit, V. 313.
de Retractu ex jure Protimiseos, II. 251
Retractus denunciationem quando requirit, II. 251. n. 6. anno & die ex communi opinione perficitur, II. 211. n. 13
Revisio in casibus, ubi appellatio non admittitur recte repudiatur, IV. 352. ideo contumaci uti & desertori non conceditur, n. 5
in Retractu compensatio pro solutione est, VIII. 68.
super Retractu ædium quando agitur cujus sit damnum, quod ex casu vel aliunde lite pendente exiſtit, VIII. 149
Retrocessio actionis non est alienatio judicii mutandi causa, IV. 351
Revisionis vocabulum electionem actorum denotat, V. 110. n. 11.
judex discedens à forma præscripta locum facit remediis aliis quibus sententia impugnatur, V. 110
Revisionem petentibus quæ observanda, VIII. 85.
Revisionis petitio non recipitur, nisi contra sententiam verosimilia gravamina cum petitione offeruntur, VIII. 85.
Revocari possunt precario concessa, VIII 402
Revocandi ad primam instantiam jus non est ubi incidunt quæ in illa tractari non possunt, VI. 143
Reus exceptionem non probans, non æquè condemnatur, ut actore non probante absolvitur, IV. 316
quando intentionem suam actori fateri dici potest, VII. 128. 3

quando

quando instrumenta edere teneatur, II. 127. III. 356. n. 3.
si plures habet judices, actor forum eligit, III. 20.
injuriam non vindicare jurans, via juris experiri non prohibetur, I. 132. n. 8
Rei favor tantus est in jure, ut sæpius à juris communis regulis recedatur, multaque singularia ejus gratia admittuntur, IX. 163. n. 2.
Reo defuncto procurator ejus hæredes nominare tenetur, VI. 196
Reo ultima competit allegatio & à sententia eam præveniente recte appellatur, I. 94
atrocioris criminis etsi appellatio, defensio tamen non denegatur, II. 321. n. 1
liberato quando accessiones liberantur, VIII. 181, 5
criminis proficit ad dilationes prolixiores favor defensionis, modo non appareat malitia litem protrahentis, VII. 323. n. 4
pro defensione sua quæ incumbunt, ibid. n. 5.
pro qualitate circumstantiarum terminus pro defensione potest duplicari & triplicari, VII. 323. n. 8. 9
Reorum quis in carcere detinendus si in rixa quis fuit occisus, VIII. 273
partes favorabiliores sunt actorum, I. 171. n. 6
Reis atrociorum criminum appellationis beneficium non conceditur, II. 272 n. 2
Revocatoriæ actioni quando locus est in oppignorationibus, VIII. 139. n. 3. 4. 5. 6
Revocationem attentatorum petendi non idem modus nec idem jus & effectus, I. 152. n. 9
Rex Sueciæ in Comitiis Imperii duas habet sessiones, II. 185. n. 5
Rotulus post productionem fit communis, II. 70. n. 2.
non potest repeti à parte producente, ibid. n. 1
cum consensu adversæ partis potest reddi, ib. n. 3.
Rotuli cura & transmissio commissariis, conscriptio notariis incumbit, II. 330
multiplicatio est causa erroris, perturbationis, & confusionis, II. 266. n. 3
in actu confectionis Rotuli unus alterius vicem sustinere potest, II. 326. n. 4.
Rotulum ut Commissarii & Notarii conficiant, II. 326
in Rotulis Rollen jus collegiorum consistit, quod à Magistratu servandum, III. 37. n. 1
Rogans aliquem alteri mutuare mandati tenetur, IV. 186. n. 1
ex Rubrica actorum causæ nihil præjudicii est, sed, ut ab actore primum ponitur, sic retinetur, IV. 406
Ruricolæ jure civitatis ad quem pertinent, censentur, III. 165
Ruricolis mercaturæ exercitium sine flagellatione annonæ concedi nequit, VII. 122. n. 6.
Rusticæ conditionis constituendæ modus est matrimonium, II. 231. n. 1.
uxorē ducens ad quid tenetur, VI. 102.

Rusticæ argumenta quæ sunt & quatenus illam inferunt, VI. 101
Rusticus qui vindicatur in eadem causa testis esse potest, II. 6
fugitivus an præscribi possit, II. 101
per operas suas sibi acquirit, II. 89. n. 6
liberatur à servitute dimissione à gleba tacita vel expressa, II. 234. n. 3.
pignori datus hypothecaria peti potest III. 8. n. 6
fugiens ut ad custodiam vel cautionem damnari possit quid requiratur, III. 161.
vindicatus obtentu debiti non potest retineri, II. 233
à gleba semel separatus iterum ad istam vindicari nequit, II. 234.
vindicatus si fugiat, ad quid tenetur is, qui restituere condemnatus, II. 275
non fit, qui ad certum tempus vel donec placuerit, rusticis operis se addixit, IV. 17. non tamen clandestinæ & sine decenti significatione recedere debet, IV. 18
esse præsumitur, qui parentem rusticum habuit, adeo ut probandi necessitas contrarium asserenti incumbat, IV. 22.
fundi oppignoratione simul oppignoratur, ut æquè minus ut fundus alienari possit, IV. 24
an à creditore, qui fundum sibi pro sui satisfactione addici curavit peti possit, IV. 26. V. 277
habetur qui in villa rustica natus V. 227
vindicatus quando statim sine causæ cognitione restituitur, V. 228
est portio & accessio glebæ, IV. 24. n. 1
Rustici æstimatio, I. 68. II. 231. n. 7.
vindicatio quanto tempore præscribatur, I. 90
vindicatio celeri processu terminanda, III. 9. n. 2.
alienationem injustam antecessoris successor ratam habere non tenetur, III 8. n. 7.
filius vindicatus si opponat libertatem diu à parente partam an exceptionem hanc probare teneatur, IV. 159
præscriptio an currat tempore belli, IV. 311
matrimonium, sine domini consensu contractum, est nullum, & qualis consensus esse debeat, IV. 130
uxor sequitur maritum, II. 231. nisi quis callide & sciens conditionem alterius sinat alienum hominem suam fœminam ad indissolubile vinculum ducere, ibid. n. 4
liberi sequuntur conditionem parentum, IV. 25. n. 2. II. 232.
liberi alieni non nisi bonæ fidei possessori cedunt, qui ipso possidente nascuntur, VII. 290
Rusticum alterius si quis detineat & requirente domino tradere recusat quomodo procedendum, III. 9.
non liberat 40. annorum lapsus, IV. 22
vindicatum tenens ad custodiam tenetur, IV. 23.
in Rustico vindicando celer & summarius processus adhibendus, I. 179.
Rustici sunt portio fundi, I. 69. n. 1. VIII. 224. n. 1. 2

Rustici an possunt peti ab eo, cum quo lis est de fundo, si forsan à petente aufugerint, I. 69
nostri non sunt servi, ideo inter illos matrimonium recte contrahitur, II. 232. n. 3. 4
non sunt melioris conditionis qua contractus quam liberi homines, II. 233. n. 1.
voluntate domini à fundo alienati vel separati vel alio translati vindicari non possunt à successore alienantis, III. 8. V. 277. n. 5
præscribuntur decennio inter præsentes & vicennio inter absentes, modo absit justus possessionis titulus, VIII. 223. n. 1
ut differant ab adscriptitiis, III. 8. n. 4
quando alienari vel alio transferri à domino non possunt, III. 8
vindicati libri manent apud bonæ fidei possessorem, II. 232
quorum operæ non sunt determinatæ ex voluntate domini servire tenentur, IV. 131. & 271. v. Operæ.
ex uno fundo vel agro in alium transferri imo etiam penitus dimitti & alienari possunt, V. 277. n. 4. IV. 25. n. 3
etsi longissimo tempore operas vel pecuniam præstiterunt, nihilominus pro arbitrio dominorum aliorum præstare tenentur, IV. 271. n. 5
indeterminatas licet debent operas, haud tamen alias quam moderatas præstare tenentur, IV. 132
quando qua debita dominis præstanda solvendo sunt habendi, IX. 86
qua dominos beneficio competentiæ gaudent quod computatur deductis necessariis alimentis, ib. n. 1
Rusticorum ager & ædificia sunt vice peculii, II. 233. n. 2
in Rusticorum vindicatione celeriter procedendum, III. 9. n. 2
Rusticis ut intimanda mandata, IV. 61
ob insolitas operas adversus dominos succurrendum, IV. 133. n. 2
Rusticos quatenus afficiat hypotheca in villa constituta, IV. 25.
contra Rusticos fugitivos recte Stock-Brieffe decernuntur, II. 274
in Rusticos jus est ex cessione fundi ad quem pertinent, etsi nominatim non sint cessi, VIII. 224

S.

à Sacris an arcendus cum alio litigans, IV. 99. & 208
ob Sævitiam justè aliquis re sua privatur, & qualis ad eam requiritur, II. 85. n. 2. & 5
immodicam sequestratio justa habetur, ibid. n. 3
Sævitia justa non censenda ex quovis erga rusticos rigore, ibid. n. 4
Sæpius factum porro fieri debere vel posse censetur, III. 64.
Salarium procuratori ut debeatur & solvatur, IV. 200.
an totius anni debeatur, si saltem in ejus parte operæ præstitæ, ibid.
aut honorarium an debeatur exhibenti documenta literaria, VI. 274
etsi Advocatus constituens procurato-

rem pro cliente promittat, tamen de eo non tenetur, nisi se debitorem constituat, VIII. 72.
iniquum si Advocati exigunt, judex ex officio illud moderari debet, VIII. 131
vel studium quomodo taxandum si idem Advocati & Procuratoris munus obit, ibid.
Salarii causa favorabilis & celeris expeditionis est, VII. 7. n. 3. VIII. 308. n. 1.
causa quando inappellabilis, VIII. 308. n. 2. 4. 6.
Advocatorum & Procuratorum iniquitas castiganda est, non attento vel pacto vel lege, quæ summam definit, si non præstatur, quod legis est, VIII. 135
arrestum regulariter improbum, VIII. 271. n. 3. limit. n. 4. 3.
Salaria publice administrantium, ut & impendia necessaria status civitatis in Ecclesiasticis & civilibus, sunt ante omnia credita, VIII. 163
officialium ab arresto sunt immunia, si aliunde creditori prospectum esse possit, VIII. 430
Pastorum Ecclesiæ non suspenduntur ob litem, IV. 134
sine Salario nemo servire tenetur, VII. 143 n. 13
Salva Guardia & salvus conductus differunt, III. 169. n. 1. 2.
Salvus conductus reis criminum utut atrocium, absentibus ad defensionem non difficulter dandus, I. 3.
non impetratur sine cautione, I. 4. n. 1.
quod ex more magis quam jure prodiit, ibid. n. 4
an tollat loci non tuti exceptionem, III. 153
non dandus ad nudam petitionem sine causæ & periculi expressione, III. 169. VII. 401. n. 1.
supervacuus recte negatur, III. 169. n. 9
non præstatur nisi ob metum periculi, cujus indicia existere oportet, ibid. n. 4
non dandus antequam auditur cujus interest, III. 169. n. 10
ad judicium datur à judice ad quem veniendum, non à superiori, nisi is vel denegat vel remoratur, IV. 211
sine inquisitione judicis prævia de delicto incusato non est dandus, V. 131
non datur à superiore adversus inferiorem hoc non audito, IV. 211. n. 11.
Salvi conductus concessio arbitraria est, I. 3. n. 10
Salvo conductui inest conditio præstandi, cujus gratia conceditur, I. 3. n. 7.
Salvum conductum quis dare possit, III. 169. n. 2. 3
dandi jus competit cuilibet civitati merum & mixtum imperium habenti, IV. 211. n. 4
qui fugitivi debitores merentur, & quomodo is decernendus sit, VI. 286
perenti non communicantur inquisitionalia cum attestatis, VII. 401.
Sampt und sonders obligationum verba singulos quidem, sed non in solidum obligant, VI. 112.
Satisdari pignoribus sufficit, nisi lex fidejussores requirat, II. 256.

Satisdat qui pro eo quod petitur ita cavit ut eum securum faciat, III. 6. n. 6
Satisdatio sine causæ cognitione non est decernenda, III. 22. n. 4
in nunciatione novi operis statim recipitur, si nuncians vult probare jus ædificandi esse, II. 2. 180. n. 2.
ordinarium remedium est tollendi jus retentionis in illiquidis, II. 15. n. 6.
ante litis contestationem exigenda, II. 26. n. 3
quando præstanda à judicis arbitrio dependet, ibid. n. 4. VII. 297. n. 6
non nisi audita utraque parte præstatur, ibid. n. 8
Satisdationis rejectio non potest fieri sine causa, II. 180. n. 2
exceptio in processu executivo quando locum habet, VIII. 235. n. 3. 4. 5.
à Satisdatione quando liberant bona quæ sunt apud adversarium, IV. 303
Satisfactio pro solutione est & jussus solvere ex idonea causa ad satisfactionem est admittendus, II. 328. n. 4.
Schedula appellationis quæ contineri debeat, I. 59. n. 2
Scholam privatam & pro illa ludimagistrum constituere ad quem pertinet VII. 79.
Schola triviales fundare quilibet magistratus merum & mixtum imperium habens, potest, VII. 79. n. 6
Scholarum cura hodie juribus Episcopalibus annumeratur, ibid. n. 9
circa Scholastica arbitrium est illorum qui jus patronatus Scholarum acquisiverunt, ibid. n. 7. 8.
Scholastica respublica disciplina rigidiore eget, VI. 222. n. 5
disciplina sancta est, ibid. n. 7
Scholares immunes sunt à vectigalibus, VII. 366. n. 4
hospitii jure fruuntur, ibid. n. 8
Scholares diversos habent judices, & ex iis electionem coram quo convenire velint, VI. 220. n. 10
in Scholarum causa criminali appellatio recipienda est, VI. 221
Scire & facile scire posse paria sunt, VII. 186. n. 4
quis præsumitur quæ ad domum nunciantur, III. 81. n. 15.
Sciens certiorari non debet, II. 289. n. 9.
pro Sciente habetur qui ne scire posset impedivit, III. 81. n. 14
Scientia non est causa amittendi juris, II. 252. n. 8
necessaria ubi est certa esse oportet, 381. n. 4
non præsumitur sed probanda & unde probatur, VII. 282. n. 6. 7 8
Scientiæ solius causa facta denunciatio non est necessaria apud scientem, II. 452. n. 3.
præsumptio capitur ex iis quæ ad domum denunciantur, III. 8. n. 15
Scribere, subscribere, & subsignare, quoad vim & effectum paria sunt, V. 412. n. 4.
Scripta partium antequam ad acta recipiuntur & copiæ decernuntur bene consideranda, II. 349
inepta, injuriosa, processui non congrua, supervacua non recipiuntur, ibid.

Scriptura ex concursu temporis non præsumitur, cum pro solennitate actus requiritur, III. 289. n. 5
privata debitoris probat solutionem accedentibus, aliis argumentis verisimilibus, IV. 121.
non est de obligationis & crediti substantia sed ad fidem pertinet, V. 85. n. 5.
creditoris adversus ipsummet pro confessione est V. 399. 11.
quando ad substantiam contractus vel transactionis pertinet, VIII. 342. n. 3. 4
Scripturæ privatæ non habetur fides nisi recognitæ, VI. 277. 1. VII. 275. n. 1
Scripturam alienam per usum suam quis facit & propriam, VI. 369. n. 4
Scriptura aliena qui utitur quomodo delicti reus fit, vel excusatur, VI. 369
Scripturæ publici officialis in iis quæ ad officium non pertinent, plenam fidem non faciunt, aliquam tamen & semiplenam occasione officii scriptæ sunt, VIII. 70
Secunda instantia recipit causam in eo statu, in quo est, nec conditionem ejus immutat, III. 107. n. 3.
in Secunda instantia quando non deducta deduci possint, II. 48. n. 8. 9. 10
Secunda vota non permittendus consummare, qui nondum bona cum prædefunctæ conjugis hæredibus divisit, aut iis satisfecit, II. 336
in Secunda instantia probare non potest, quod in prima ob lapsum terminum probare non potuit, II. 235
non recoquenda, quæ in prima amplius locum non habent, III. 48. n. 9
quæ novę exceptiones proponi possint, III. 416.
Securitatis causa adjecta promissionem ipsam nec minuunt nec augent, I. 114. n. 3
SCtum Vellejanum non habet locum adversus dotem & omnem piam causam, III. 85
& Authent: si qua mulier quomodo differunt, VII. 229. n. 1.
SCti Vellejani exceptionem iterata constans & deliberata mulieris agnitio debiti excludit, VI. 299
exceptionem excludit usurarum per plures annos à muliere facta solutio VI. 299. n. 4.
renunciatio in fidejussione pro marito non sufficit, nisi & specialiter Auth. si qua mulier renunciatum, VI. 22. n. 4
SCto Vellejano non comprehenditur promissio indemnitatis fidejubente pro marito ab uxore facta, VI. 22
juvatur mulier quæ alienum debitum non quæ debitoris pecuniam recipit, VI. 295.
non juvatur mulier cum alio simul ut corream debendi se obligans, VI. 296
Senatus civitatem sine populi consensu obligare nequit, II. 36. n. 1
contractui, quem fecit, non potest opponere, quod civium consensus non sit adhibitus, III. 304
Senatui quomodo juramentum deferri possit, & quomodo juret, IV. 161

dela-

delatum juramentum præstare debent, qui actui interfuerunt, VI. 203
urbano non licet propria Authoritate invadere Professorum ædes & mobilia quædam eripere, VII. 145. n. 2
Senatores in causa Senatus testes idonei non sunt, II. 86.
Seniores collegii non Majorem quam curatores aut Procuratores habent potestatem, VIII. 3. n. 2
Seniorum collegii potestatem determinat propositionis lex, VII. 3. n. 1
Sententia definitiva nunquam sine causæ cognitione ferenda, I. 12. n. 2.
super juramento necessario lata, si plus continet, quam juratum fuit, est nulla nec indiget restitutione nec appellatione, I. 13. n. 14
actis non conformis fatua est, I. 78. n. 7
ex falsis instrumentis lata nulla est, III. 103. n. 4
interlocutoria sine ulteriori processu corrigi potest, VII. 292. n. 6.
inter alios lata quando tertio & successori singulari nocet, VIII. 381. n. 1. 4. 5. 6.
sine certa condemnatione est nulla, I. 109. n. 2
non est extendenda ultra conclusionem libelli, II. 84. n. 6.
judicis inter partes jus facit, II. 301. n. 1.
stricti juris est nec ultra eam, de qua agitur porrigenda, VII. 60. n. 11
non debet excedere acta & petita, VIII. 181. n. 16
habet præsumptionem judicis pro se, II. 80. n. 3
prior corrigitur ex solis actis prioribus, II. 109. n. 2
ita effectui danda, ut quam minimum jus tertii lædat, VII. 4. 9
quæ in rem judicatam transiit retractari nunquam potest, VII. 207. n. 1. 2. 3
contra sententiam lata nulla est, ibid. n. 4
contra fidejussorem injuste lata debitori non obest, ibid. n. 5
sine causæ cognitione lata est nulla, I. 18. n. 3
tum demum rei judicatæ vim accipit, cum finem controversiæ imposuit, I. 101. n. 1
liberat à calumniæ præsumtione, & præsumtionem justitiæ pro se habet, I. 137. n. 3
super admissione articulorum lata interlocutoria est & revocabilis, II. 201. n. 4
etsi ratione meritorum justa, tamen tacitam rejectionem exceptionis temporalis continens appellabilis est, II. 293. n. 2.
statim transit in rem judicatam & executioni mandatur, in quibus causis appellare non licet, III. 1. n. 2. 5
arbitri actionem & exceptionem rei judicatæ parit, VIII. 12. n. 5
interlocutoria aliquid ex causa principali definiens appellabilis est, V. 253 n. 3
super possessorio ita lata, ut non nisi petitorium reservet, appellabilis est, V. 253. n. 2
notorie injusta sine appellatione cau-

sam ad superius judicium devolvit, IV. 115
Sententia litem finire non facere debet, IV. 279. n. 3
à quo judice executioni mandari debet, IV. 349
non statuto die publicata an inde exurgens nullitas attendatur, III. 240. IV. 105
non similiter ex non adhibito numero collegii nulla est, atque ex omisso numero judicum, IV. 152.
contra sententiam non valet, nisi prior sententia nulla & injusta fuerit, VI. 256. n. 5
conformis debet esse libello, I. 181. n. 6. VI. 76. n. 7
ferri potest ob mutatum causæ statum in appellationis instantia de alio, quam de quo actum fuit in prima, VI. 137
juramentum injungens interlocutoria est, in rem judicatam non transiens antequam juratum est & eousque pœnitentiæ locus, VII. 195. n. 3
nedum executio ferri potest, nisi super re liquida, VIII. 74. 4.
priori contraria nulla est, nec ex ea fidejussor solvere, sed priorem sequi debet, si indemnis servari velit, VII. 210
non est nulla excedens punctum super quo submittitur, si alias actis sit congrua, VII. 331
artificum instruit tantum litem, non finit, ideo rem judicatam non facit, VIII. 26
ex vitio neglecti compromissi est nulla, non transit in rem judicatam, nisi postquam à competente confirmata, I. 98. n. 5. 100
dubia juxta acta accipienda, I. 110. n. 2
contra statutum vel consuetudinem notoriam lata sine appellatione rescindi potest, II. 268. n. 2. 3. 4.
injusta est instar casus fortuiti, II. 290. n. 2. nec nocet ei, qui condemnato mandati vel ad evictionem tenetur, ibid. n. 3
ex falsa causa lata non valet, III. 104
nulla est, quatenus excedit illud, quod fuit in controversia, III. 106. n. 1
nulla validatur assensu, si nullitatis querela omittatur, III. 112. n. 6
si est dubia non est opus appellare ante factam declarationem, III. 127. n. 1.
ex oculari inspectione, antequam communicato rotulo partes audiuntur, & causa plene cognoscitur, lata nulla est, III. 215
in quibus rei judicatæ exceptionem pariat, III. 308
ex libello judicanda, ibid. n. 8
sic accipienda, ut salva sit alteri parti exceptio, III. 344.
ex actis & juxta acta intelligenda, ib. n. 1
in summarissimo non tollit facta ante litem cœptam sed quę pendente lite attentata tollit, III. 94
prima si est nulla, nulla quoque est altera ejus confirmatoria, I. 100. n. 6.
nulla unquam vires rei judicatæ assumit, I. 99. III. 232. n. 8
nulla ob defectum JCtionis nunquam con-

convaleſcit, I. 100. n. 2
Sententia lata non præſentibus omnibus judicibus conſtitutis eſt nulla, non vero quæ abſentibus aliquot ex collegio lata, IV. 152
lata contra legem vel notoriam conſuetudinem eſt ipſo jure nulla, & ſine provocatione à judice corrigenda, V. 150.
Sententiæ aut ejus, quod in eo præſtare jubetur, terminus non currit, niſi ex eo tempore, quo illa eſt res judicata, I. 101
citata parte publicatæ ignorantia non ſuspendit executionem, II. 270
dubiæ declaratio petenda à parte, vel ſi appelletur, à judice ſuperiori requirenda, III. 127
nullitas major non eſt quam quæ ex omiſſa citatione & cauſæ cognitione proficiſcitur, III. 112. n. 5
declarationem petentis quando fatalia non currunt, VIII. 213. n. 1. 2. 3.
nullitas vel iniquitas licet appareat, ſuper deſertione tamen eſt pronunciandum, VII. 53
error in litera nec vitiat, nec ſi apparet, à contumacia excuſat, VII. 304
remoram oſtendenti mandatum ad inferiorem judicem de ea publicanda intra certum tempus decernitur, VII. 395
nullitas qua unum conſortem, cæteris etiam in re individua proficit, VIII. 51
Sententiam ſuam quando ipſemet judex citra appellationem corrigere poteſt, VI. 256
contra Sententiam judicis utut apparenter injuſtam, nihil decernit ſuperior judex niſi legitime appelletur, VI. 281
Sententiam non eſſe dictam & appellatione ſuſpenſam paria ſunt, VI. 106. 7
ad Sententiam judex non feſtinet II. 97. n. 3
qui contra Sententiam juſto tempore non queritur, poſtea ex executione gravamen non habet, II. 151. n. 6.
per Sententiam, quæ nulla, judicis officium non exſpirat, III. 232. n. 8
à Sententia proviſionali an appellari poſſit, I. 23.
ob errorem nulla provocare non eſt neceſſe, VI. 30
confirmatoria quando appellare licitum, VI. 396
quæ Sententiæ prioris conditionem purificat, appellatio non recipitur, ſi à priori conditionali non appellatum V. 225
Sententiæ tres conformes, ſi injuſtæ aut nullæ, appellationem non impediunt, VI. 114
conformes quæ habendæ, VII. 309
Sententiarum trium conformitas, quæ appellationem prohibet, qualis, I. 18
poſt Sententias tres conformes non eſt relinquendus locus remediis, quibus alias, ſententiam impugnare conceditur, VII. 308
è Sententiis duabus ejusdem judicis contrariis priorem ſequi oportet, VII. 207
Separata quæ dicuntur, I. 113. n. 13
Separatio bonorum moribus Pomeraniæ ipſo jure fit, nec opus eſt petitione,

I. 254. II. 338. n. 10. V. 25. n. 3. nisi confusio facta, ut, quæ hæreditaria sint, non possit dignosci, I. 254. n. 7.
restituit omnia in eum statum atque si nulla facta esset confusio, I. 38. n. 6.
jure civili intra quinquennium petenda, I. 40. n. 10
quæ sit liberis prioris matrimonii per assignationem certæ portionis à parentibus liberos facit dissortes, VI. 232. n. 2.
beneficium debitorum circa usuras non tollit, nec majores atque ex isto debentur tribuit, VII. 249
Separationis jure legatarii æq; ut creditores gaudent, VII. 246
jus bonorũ creditoribus hæredis à voluntate creditorum defuncti & beneficio inventarii tribuitur, VII. 248
super jure ex lite pendente suspendi debet prioritatis & adjudicationis quæstio, VIII. 322
beneficium etiam legatariis competit, I. 9. n. 2.
jure vidua postponitur anteccessoris creditoribus & quibus, IV. 178
Separatio condemnationis separatam facit appellationem, II. 43. n. 3.
quam creditores petunt, à bonis hæredis eos plane separat, VII. 248. n. 3
consuetudinaria imitatur eam quæ ex jure communi competit ex excepto quod illam peti necesse non sit, VII. 246 n. 5
tantummodo crediti actionem reddit faciliorem, non aliam, nec creditum auget, VII. 249. n. 6
Separatæ lites separatim tractandæ, II. 65. n. 8.
Separationi bonorum consequens est separatio discussionis instantiarum, V. 108
Separationis beneficium non tribuit pignus nec personalem obligationem mutat, V. 115
non attenditur nisi creditores id allegent, & se couti velle declarent, V. 151. & 211. n. 4
non ita hæredis seu succesforis quam defuncti creditoribus convenit, VI. 339.
quando hæredis creditoribus competit, VI. 340.
jus creditori à debitoris filio novum chirographum & hypothecam accipienti non petit, II. 338
jus quando ex eo quod fidem hæredis secutus sit creditor perit, ibid. n. 9. 10
beneficium excludit electa fides successoris, etiam cum novatio facta non est, VI. 409
bonorum effectus est quod hæredi conservet, contra creditores sarta tecta quæ propria sunt etsi à defuncto profecta, IX. 32
jus manet post commixta bona præsertim in immobilibus, III. 331
Separationem bonorum jure communi impetrant creditores defuncti non hæredis, VII. 248. n. 1
in Separatione bonorum spectatur eorum status & conditio sub tempore mortis, VI. 362
Sepulchrorum dominium & possessionem

nem arguunt insignia & inscriptio nominis, & quantum illud in possessorio vel petitorio valeat, IX.141
diversa genera sunt & alleganti qualitatem alicujus hereditariam incumbit probatio, IX.142.
Sequester quando de periculo tenetur, VIII.164.n.3.4.5.
Sequestratio rei hæreditariæ non facile decernenda, I.167
est executionis species, à qua initium fieri non debet, ibid. n.1.2.3.5.
est odiosa & extraordinarium remedium, ibid. n.7.
satisdatione tollitur, ibid. n.8. II. 147. n.10. IX. 88. n.10.
decerni potest cum adest metus ne partes ad arma veniant aut scandalum oriatur, II. 239.n.3.4.
quomodo differt à mandato de non solvendo, I.167. n. 9.
quatenus admit possessionem, II.246. n. 4.
non decernitur sine titulo aut aliquo petitoris jure, ibid. n.5
est prohibita & non nisi ex gravi causa locum habet, ibid. n. 6. 8.
facilius decernitur si res est cum vagabundo, II.247.n.11
summariam prærequirit causæ cognitionem, VII. 160. n. 6
ob moræ periculum etiam non citata parte decernitur, ibid. n.8
antequam decernatur, quæ consideranda, II.246.247. n.7.8.11
non fiat ubi unius possessio certa, V. 233. n. 3
non decernenda nisi ob gravem legibusque probatam causam, V.307
non decernenda sine prævia causæ cognitione, nisi periculum vel æquitas aliud suadeat, V. 234
pendente lite ne quidem propter attentata licet, quamdiu de jure possidentis controvertitur, V.307
locum habet cum dominium rei est controversum, VIII. 331. n.3
pendente appellatione ob metum dissipationis decernitur, VII. 160
nec pro victore tolli debet, nisi audito prius victo, VIII. 82. n. 4.5
fructuum pendente appellatione ob periculum amissionis fit, etiam contra creditorem immissum, quamdiu jus est incertum, IX. 88
Sequestrationis vis in quo consistat, II. 239. n.6
in prima & secunda instantia quæ differentia, VII. 160. n. 3
tria requisita, IX. 88. n. 4.5.6
de Sequestrationis modo ob dissipationem facienda, VII. 161
Sequestrationem petens jus in re ostendat, & graves causas, II. 247. n. 13
Sequestrationi pendente appellatione locus est etiam ob consumptionem sine dilapidatione, quoties liti subest periculum, IX. 89
à Sequestratione initium facere est ab executione ordiri, cui nisi causa cognita & deprehensa possessionis injustitia locus est, IX. 90. n. 1
ex Sequestratione est remedium ubi neuter possidet, II. 281. n. 10

Se-

Sequestri munus ordinarium est conficere inventarium, diligenter custodire & frugaliter administrare, III. 161. n. 2. 3. 4
Sequestro curam rerum sequestratarum Magistratus sine inspectione relinquere non debet, ibid. n. 6.
pro defendenda possessione resistens criminis reus non est, V. 308.
Servitus non extraordinariis sed ordinariis remediis asserenda, III. 95. n. 2.
fit in re alienata, quod antea, dum erat propria, commoditas erat vel utilitas, III. 34
in re propria non est, ibid. n. 1
tacito pacto constituitur, ibid. n. 3. ut & per patientiam, n. 5.
sequitur fundum ejusque emptorem, ibid. n. 7. 8.
non minus universitati quam singulis quæritur, VIII. 275. n. 1
cum prædiis quando in alios transfertur, ibid. n. 4
à domino prædii immutari aut deterior reddi nequit, ibid. n. 6. 7
Servitutis jus ita est, ut reperitur semel constitutum, III. 36. n. 7
usus quomodo determinandus, III. 371. & 372
conditionem leviorem non graviorem facere licet, III. 36. n. 4
Servitutem constitutam consequitur etiam tacite omnia necessaria tum ad ejus usum, tum ad conservationem & refectionem, III. 35
ad Servitutem docendam nominatim pascendi quæ allegari & probari, nec non quomodo debeant, IX. 165.
Servitutem perpetuam tolerare nimis durum & iniquum est, IX. 164. n. 4. 5
Servitute concessa simul intelliguntur concessa sine quibus usus illius haberi nequit, III. 35. n. 2.
ex Servitute parentum fundata est intentio contra liberos, IV. 22.
Servitutes stricti juris sunt, III. 36. n. 3
perpetuam causam habere debent, ib. n. 5
discontinuæ & nominatim compascendi quanto tempore sine titulo præscribantur, IX 164.
Servitutum non ea est natura ut in suo quid faciat quis, sed ut patiatur, VIII. 264. n. 2.
circa Servitutes consuetudo prædominatur, III 36 n. 8. 9
Servus jure civili non habet patrem, II. 232. n. 3
Servo dominus ad cautionem de non offendendo tenetur, si metuendi causam verisimiliter demonstrat, IV. 19
de Servo corrupto, ut est actio, ita de non corrumpendo mandatum decernitur, III. 389.
de Servis sequimur regulam, partus sequitur ventrem, II. 232. n. 2
Servitii resignatione non est opus, ubi ex pacto vel consuetudine certum tempus habet, II. 381
Servitia sumptu debentis præstanda sunt, IV. 133. n. 4.
Servitiorum sive operarum debitores, si hæ non sunt determinatæ, ex voluntate dominorum servire tenentur, IV. 131.

Sigillum inverse appositum mandatum subscriptum nõ vitiat, VIII. 82. n. 4. 5
civitatis & Secretarii attestatio plenam faciunt fidem, II. 36. n. 5
idem operatur quod subscriptio, II. 60. n. 5.
fallax ex eo habetur probatio, ibid. n. 6
Sigilli nuda appositio cum sit suspecta nihil probat, ibid. n. 7
rejicitur ob defectum fidei, ibid. n. 8
Silentium maxime diuturnum pro consensu est, I. 71. n. 3
annale pro consensu est, VIII. 64. n. 6
quinquennale non corroborat actum ipso jure nullum, VIII. 372. n. 2. 3
ad Silentii perpetui impositionem non est opus nova citatione ad audiendam sententiam, VI. 325
ex Silentio vel contumacia adversarii pro confessatis vel liquidis non sunt habenda petita contra actorum fidem VII. 337
à Simili argumentum in statutis quando obtineat, III. 403. VII. 253. n. 10. 11
Similium eadem ratio, I. 55. n. 7
quidem simile jus, sed non similis semper possessio, II 350.
Simulatus contractus colligitur ex defectu causæ, II. 22. n. 9
tantum in eo quod simulatum fictumque est, non de cætero, quod verum est valet, VIII. 178. n. 3
Similitudinis vis in contractibus valet III. 64. n. 6.
Simulata habentur quæ non facta, VIII. 178. n. 9
Simulatio in dubio non præsumitur, VIII. 214. n. 1. 2
paratam executionem non suspendit, nisi verosimilia adsint argumenta, ibid. n. 3. 4
Simulationis exceptio semper potest probari, II. 22. n. 11.
convenit cum exceptione non numeratæ pecuniæ, ibid. n. 9
Societas non solum verbis sed etiam re contrahitur, II. 191. n. 1. 2.
facit ut socius pro socio obligetur, II. 206. n. 2.
durat inter reliquos, licet cum aliquibus facta fuerit divisio, IV. 360.
facit commune æs alienum, III. 123. n. 8
ignoranti non quæritur, VIII. 261. n. 3.
sine animo ejus contrahendæ non coit, ibid. n. 4.
postquam contracta res pro illa quæsita quomodo fit communis, ib. n. 5
ex mandato ad emendam rem communem inducitur, ibid. n. 6.
re contrahitur, ibid. n. 7. 8. 9
Societatis inter conjuges quis effectus VIII. 452. n. 3
substantialia quæ, II. 191. n. 6. 7
renunciatio ut fiat, II. 192. n. 3. 4
renunciatio tempestiva non est, quæ fit cum alterius damno & cum socii interesse cœpit, non dirimi societatem, ibid. 5. 6
facta renunciatione ad omnia, quæ invicem conventa fuerunt, & de præterito debentur socio actio manet integra, II. 192
de Societatis naturalibus est communis utriusque lucri scil. & damni participatio, VIII. 13. n. 3.

in Societatis judicium non veniunt quæ extra causam societatis sunt, VIII. 260. n. 4
in Societatem etsi universalem non transeunt quæsita eo pacto ut communia esse non debeant, III. 125. n. 3
in Societate semper intelligitur pactum ut omnia sint æqualia ex æquo, VIII. 13. n. 4. 5
si nihil expressum recurritur ad arbitrium boni viri quod æquitatem sequitur, ibid. n. 6.
valet donationis pactum, quod tamen non præsumitur, ibid. n. 10. 11
Socius creditori solidum ex promisso solvens non censetur partem à socio repetendi jus remisisse, IV. 171
ex societate non tenetur ultra partem suam, III. 166. n. 5.
quod debetur æs alienum ex communi solvendum non unius quod in communione fuit parte, ibid. n. 5
habet jus protimiseos, VII. 44. n. 6
prohibere potest, ne socius suam partem quam in re communi habet, alienet, ibid. n. 4
socio tenetur de impensis in rem communem factis, VIII. 260. n. 1. 2.
contra socium pro æqualitate lucri incommodi & impendii fundatam habet intentionem, VIII. 13
usuras impensæ debet etiamsi in mora nondum sit, VIII. 262
socio tenetur ad editionem libri rationum proprii, VIII. 360
Socii de impensis actionem non excludit exceptio de alterius rei usumfructum habentis, debito præsertim si illiquido, VIII. 260.
ad Socii unius instantiam alteri suæ partis alienatio interdum prohiberi potest, VII. 44
Socio etsi mercatori usuræ usurarum non debentur, VIII. 263
Socii inique renunciantis quæ pœna, II. 292. n. 10
pro Socio actio per aliam actionem non excluditur, VIII. 260. n. 6
Socii de participatione commodi & incommodi varie paeisci possunt, VIII 13. n. 2
ad Sociorum commune onus & periculum pertinet quod servari non potest, VIII. 260. n. 7
Socii creditori in solidum, sibi invicem autem de collatis in societatem pro virili tenentur, nisi aliud conventum, IV. 169
à Sociorum uno conscriptæ rationes adversus alterum non probant nisi libro sociali inscriptæ, IV. 170.
Sociis incumbunt onera ultra corpus societatis sive quæ in hanc sunt illata, III. 125. n. 4
Solennia appellationum quando præstanda sunt, IV. 364. n. 2
alia sunt ad esse rei, alia ad melius esse, VI. 159. n. 1.
appellationis instituendæ aut introducendæ per æquipollens præstari non possunt, VI. 287
appellationis præstanda etiam sunt ab iis, qui officii ratione alienam causam agunt, VI. 412

Solennium defectus non vitiat æstimationem cum ista justa reperitur, VI. 159
præstatio & alia post appellationem coram judice à quo locum habent, I. 151. n. 1.
Solennibus appellationum non justo tempore præstitis appellatio pronunciatur deserta, IV. 375
Solennitas accidentalis non semper vitiat actum, VI. 81. n. 2
actus ex consuetudine inveterata fit necessaria, VII. 231. n. 4
extrinseca non præsumitur, licet instrumentum eam accessisse dicat, V. 385. n. 1
Solidi petitionem fidejussori remittit, qui partem acceptat, III. 362. n. 5. vel petit, ib. n. 6. 7. licet pars non præstita, III. 419.
petendi abdicatio per partis receptionem non excludit regressum ad eundem cum alios correos vel confidejussores solvendo esse eminet, IX. 179
Solitum solvi porro obligat, III. 64
à Solitis fieri argumentum quando valeat II. 346. n. 3
de Solitis in contractu est præsumptio, III. 11 n. 9
Solvere qui cœpit ex contractu, si postea ob petitam restitutionem porro solvere recusat, spoliare videtur, II. 298. n. 1
alius pro alio etiam invito & ignorante debitore potest, VII. 46. 2
non debet quod ab alio est repeturus, II. 87. n. 8
non tenetur debitor antequam chirographum recipit aut illud cassum fit, VI. 118
nemo nisi ex debito præsumitur, II. 318. n. 3.
constituens pro alio quod facta cum ipso liquidatione deberi constiterit, post mortem istius non ultra tenetur, VI. 399
particulatim possunt depauperati, VIII. 45
si Solvat hæres cum beneficio legis creditori in jura ejus succedit iisque fruitur, VII. 358
Solvi tuto nequit, cui fit controversia de credito, aut id accipiendi potestate, VI. 119. n. 7.
ante diem invito creditori quando potest, VI. 20
Solvisse quis proprium debitum potius præsumitur, quam quod debet ex fidejussione, I. 76. n. 4
sibi præsumitur, qui administravit res debitoris per plures annos, V. 382. n. 3. IV. 55
Solvens ei, quem creditoris mandatarium putavit, non liberatur, nisi mandatum vel ratihabitionem doceat, III. 360.
debitum commune communi dividundo vel negotii gesti actione, portiones cæterorum repetit, V. 276
procuratori vel advocato ad litem an liberetur, IV. 294. III. 140. 3
non habenti mandatum suo periculo solvit, V. 295. VII. 126. n. 9. 10
creditori in ejus locum succedit ali-

quando etiam sine cessione, IV. 214
ei quem mandatum habere probabili ratione credere potuit, liberatur, V. 174.
alteri, quam domino, quando tutus, ibid. & 176.
adjecto solutionis liberatur, VIII. 439. n. 2.
pro alio invito repetitionem non habet, pro ignorante vero habet, II. 131. n. 7. 8
negociorum gestori non liberatur nisi ex ratihabitione, II. 260.
procuratori sed non secundum formam mandati, non liberatur, VI. 26.
Solvendi dilatio debitori ex causa à judice concedi potest, VI. 98. difficultas magna à mora excusat, IV. 198
Solvendo est qui quovis modo liberatur, II. 216. n. 9.
est ex cujus operis parari potest solutio, VIII. 390. n. 3.
non Solvendo qui haberi debeant, VII. 277
Solutio præsumitur ex habito fructu bonorum debitoris, IV. 55. 354. V. 382. n. 3.
ex reddito instrumento præsumitur, II. 91. n. 5.
particularis multa habet incommoda, II. 208. n. 4. V. 104. n. 1.
spontanea habetur quæ per mandatum superioris legitime procedentis imponitur, VIII. 256. n. 5.
falsò procuratori facta non liberat, II. 260. n. 1. nisi accesserit ratihabitio, ibid. n. 3.
ante diem quando peti potest, I. 73. n. 3.
non improbabiliter differtur donec chirographum redditur, VIII. 209. n. 5.
prius in usuras quam sortem imputanda etiamsi creditor dixerit se tam in sortem quam usuras accipere velle, VII. 52. n. 5. 6.
alius pro alio à nemine admitti debet, II. 91. n. 2.
crediti facta uni creditorum post concursum etsi privilegiato, non proficit ad pignoratitiam actionem, IV. 255.
facta ei cui pignus repignoratum fuit, an pignoratitiæ actioni locum faciat, V. 344.
cohæredis creditori paterno ex cohæredum mandato facta delegationis argumentum sufficiens nõ est, VI. 3.
alii facta quando liberet, V. 19.
particularis à judice ex causa decerni potest, III. 236. V. 104.
an tuto fiat ei, qui mandatum habet ad vendendum, V. 175.
domino fiat an ministro ejus, cui mandatum dedit, sciente ac patiente, nihil refert quoad solventem, V. 177.
non probatur sufficienter probata solenni rei cessione, II. 346.
facta ei qui antea alterius nomine mandatum exigendi habuit, debitori ad liberationem non proficit, VI. 27.
probatur ex chirographi existentia in manibus debitoris, VIII. 366. n. 3.
mercedis non attenta appellatione etsi

rec

recepta recte injungitur, VII. 296
particularis si offeratur & ex justa causa recusetur, tunc nec qua partem oblatam debitor à mora liberatur, VIII. 394
partis regulariter à solidi petitione non liberat, IX. 178. n. 9.
Solutionis exceptionem opponens non fatetur debitum, nisi & actor solutionem fateatur, VII. 128.
argumentum est diu non petitum debitum, I. 79. n. 1. 60. n. 6. maxime si aliud interim exactum, II. 241. n. 12. 13. item, rationes ante decennium oblatæ & non improbatæ, I. 79. nisi controversa comprehendant, ibid. n. 6. an, si chirographum sit penes debitorem, II. 242
est cum per plures annos exactio omissa fuit, IV. 354. n. 4.
Solutionis exceptionem gravi præsumptione fundat possessio & perceptio fructuum ex immissione pro credito, VI. 15.
oblatæ recusatio justa est, si non offertur ut debetur, II. 203. n. 6. 7
exceptio paratæ executionis instrumento opponi potest cum effectu, VI. 315
species in solutum datio vel captio, ibid. n. 2.
particularis facultas invito etiam creditore per judicem indulgeri potest debitori ob casus adversos pauperi, VI. 384.
fidem non facit privata annotatio, VI. 403.
Solutionem se ab alio curaturum promittens, an de suo solvere teneatur, VI. 406
debitor debitoris ob non receptum chirographum quando juste negat, VI. 194
partialem, quæ multa habet incommoda creditor recipere non tenetur, IX. 187. n. 6
particularem ut quis recipiat nonnunquam judex cogere potest, III. 136.
ad Solutionem particularem admitti cupiens quæ præstare debeat, VII. 45. n. 1. 2. 4
probandam an & quomodo etiam fidejussori possessio instrumenti proficit, VI. 389
allegans non est præcipitandus, sed ad probationem admittendus, II. 87. n. 7
Solutione simpliciter facta creditoris est electio pro quo solutum accipere velit etiam invito debitore, VII. 52. n. 3. 4. ubi accepit penes creditorem est in quod imputare velit, ibid. n. 14
à Solutione ad compensationem valet argumentum, II. 131. n. 1.
de Solutione recipienda non requiritur mandatum expressum, sed tacitum sufficit, & quale, III. 361.
Solutiones indebitæ vi extortæ præsumuntur, VIII. 256. n. 9.
Solutum unde sit non tam inspiciendum quam unde debeatur, IV. 135.
in Solutum an pignori datum aliquid esse quid magis præsumatur, II. 9.
receptio non retrotrahitur ex causæ defectu, nisi hæc causa formam vel

conditionem faciat, IV. 172
oblatio bonorum omnibus creditoribus facta sistit executiones, secus uni facta, V. 26
datio modus liberandi est, & executionem evadendi medium, VI. 154. n. 1. 2
cessi frumenti cujus sit periculum, VI. 308
datio frumenti est cessa potestate recipiendi perfecta censetur, VI. 309
dari quid non intelligitur, nisi quod etiam datum durat, IX. 192. n. 5.
ob in Solutum datam rem evictio præstatur, VI. 272. n. 4
inter in Solutum dationem ipsam & de dando conventionem interest, VI. 309. n. 1.
circa in Solutum dationem cujus temporis æstimatio attendenda, VI. 310
super in Solutum datione pendente lite an in usuras executio fiat, V. 155
Solutum prius in usuras imputandum est si non aliud complacuit, VII. 211.
Sors in divisionibus arbiter adhibetur, ad quam tamen temere non decurrendum, II. 21. n. 1. 3.
Species derogat generi, I. 207. n. 4.
ad confirmandum genus adjecta prius positum genus non tollit, VIII. 454. n. 2
Specialis concessio derogat generali, II. 107. n. 9. VII. 81. n. 4
Specialia duo vel plura circa eandem rem jura non admittunt, V. 47. n. 5
Spirituales causæ desiderant Spirituales sive Ecclesiasticos judices, IV. 100. n. 1
in Spiritualibus quatenus fundata S. Tribunalis jurisdictio, IV. 100.
Spolii exceptio etiam contra singularem successorem locum habet, IV. 69.
vicem habet si denegatur ei solutio, cui per plures annos usuræ jam sunt solutæ, II. 299. n. 1
restitutio non est extendenda ultra spolium, VIII. 327
contrarii exceptio cui competit, VIII. 388. n. 1. seq.
ex Spolii causa non mandatur restitutio quam diu illa dubia est, quomodo circa colonum ea talis habetur, VII. 159
in Spolii causa quando mandatum sine clausula locum habet, III. 249
non statim fit restitutio resoluta sive finita detentionis causa, VII. 159. n. 6
actio non datur ei qui non possidet, ib. n. 3. 4. 5.
adversus eum qui à spoliatore rem nactus est interdicto unde vi non agitur, VIII. 383. n. 1. 2
regulariter qua spoliatorem appellatio locum non habet, IX. 9. limit. n. 1
datur mandatum sine clausula ad nuda narrata, II. 45. n. 8. nisi contra magistratum agatur, I 44. n. 4
quando appellari possit, I. 25
ut de Spolio agi possit quæ requirantur, VII. 159. n. 1. 2.
de Spolio cum utrinque agitur, restitutio fieri debet juxta priorem statum, VIII. 325
Spoliatus non est restituendus cum de jure petentis & restitutionem denegantis constat, I. 179. n. 5. VII. 299. n. 2.

restituitur non solum qua fundum, sed etiam qua fructus, VII. 300. n. 4.
ante restitutionem non modo non de eadem, sed nec de alia re respondere tenetur, modo aliquid connexitatis habeat, IV. 70
re, cujus possessionem sine titulo habere nequit, non restituitur, nisi dato titulo, I. 44
mandatum sine clausula recte petit & impetrat, ib. n. 1
restitutionem non impetrat antequam de justa retinendi causa doceat, VII. 59. n. 12, 13.
quoad ea quæ separatam causam habent non statim restituendus est, ibid. n. 4.
etiam contra Ecclesiam statim est restituendus, VII. 299.
à judice etiam ante omnia restituendus est, VIII. 385. 1. 3. limit. VIII. 386. n. 1. IX. 10. & 118. n. 3
contra primo Spoliatum, sicut contra alium tertium injuste tenentem remedium recuperandæ possessionis non competit, nec mandatum de restituendo decernitur, VIII. 323
pro Spoliati restitutione à judice facta attentata sunt, cum in causa spolii appellare licet, aut appellatio semel recepta est, IX. 9.
Spoliatori non proficit seminis & fundi dominium in possessorio, VII. 300.
Spoliandi causam à reo factam cum actor allegat non fit ante omnia restitutio, IX. 10. n. 6
Sponsa uxoris instar est, VIII. 273. n. 5. 6. 7
actrix desistens ab actione non modo non tenetur in expensas, sed etiam à refractario sponso eas recipit, IX. 15
cogenda non est consummationem cum sponso qui ad alendam in loco ubi commorari promisit familiam plane ineptus est, VI. 227
Sponsæ soror in uxorem ducitur sed non impune sine dispensatione, VIII. 273
Sponsæ integrum est sponso refractario renunciare votum nuptiale, & ab eo sine judicis venia recedere, VIII. 307.
ob repudium competit actio injuriarum sed antea de vinculo connubiali cognoscatur, V. 193.
Sponsam qui imprægnavit an ab opificio excludendus, III. 39.
Sponsalia quando patris dissensus irrita facit, VIII. 41. n. 1. 2
clandestina omni jure improbantur, VIII. 38. n. 1 (n. 2
quot modis clandestina dicuntur, ibid.
ex quibus actibus colliguntur, ibid. n. 7
publica accidentia tollunt clandestinitatis vitium, ibid. n. 8. VIII. 39. n. 1. 2. & quomodo hoc fiat, ib. 4. 5. 6.
ob exortam inimicitiam an dissolvi possint, IV. 43
an ob corporis vitia post votum accidentia, vel antea cum essent at ignorata & ob quæ dissolvi possint, IV. 43. n. 9
perinde ut consummatum matrimonium indissolubilia non sunt, VI. 226. n. 13. 227. n. 8. & 9
etsi initio clandestina tamen ubi postea

voluntate & facto desponsatorum consensus fit publicus, valida sunt, VIII. 39
non sunt clandestina quibus duo testes adfuerunt, etsi alteri contrahentium tantum conjuncti fuerint, & horum alicui sponsio facta, VIII. 38
jam contracta non faciunt locum dispensationi in casibus divina lege prohibitis, utut pœnam desponsati lubentes subire vellent, VIII. 153. n. 3. 4
revocandi jus est matri, si filia nubit nō adhibito illius consensu, si autem semel consensum adhibuit ab illa impugnatione excluditur, IX. 188. n. 2. 3
contracta non potest revocare mater, si proxenetæ procoque in ambitu nuptiali responderit se filiam huic non denegaturam, IX. 199
ad Sponsalia quales testes requiruntur, III. 38. n. 4. 5
etiam pertinet regula Christi, quos Deus conjunxit homo non separet, V. 211. n. 3
inter Sponsalia & matrimonium qua dissolutionem multum interest VI. 225
post Sponsalia non servata an novæ nuptiæ interdicendæ, VI. 359.
Sponsaliorum nō servati voti scandalum publicum & grave est, ideo publica pœnitentia piandum, VI. 355
circa Sponsalium dissolutionem multum judicis arbitrio relictum est, VI. 226 n. 14.
à Sponsalium filiæ revocatione excluditur mater per consensum suum etiam tacitum, IX. 188
ob Sponsaliorum violatam fidem pœna duplex locum habet, & justa ejus comminatio, VIII. 42
à Sponsalibus desponsatis mutuo dissensu recedere non permittendū, V. 211
Sponsus vel sponsa refractaria quando ad matrimonii consummationem cogi possit & quomodo, III. 382. & 383.
refractarius etsi consentiente sponsa liberatur à promisso nihilominus sponsæ de expensis & de injuria actio reservanda est, IX. 15. n. 6. VI. 62
Sponso refractario ad alia vota licentia non est danda sine venia judicis, hæc vero non sine justa causa & quali, IX. 22
Sportulas non solvens ut coercendus, III. 424
Sportularum taxa legislatoriæ potestatis est, VI. 91. n. 4
Spurii matri succedunt etiam nobili, II. 83. non patri tanquam incerto, ibid. n. 1
Statim facere paratus, fecisse intelligitur, II. 284. n. 5
Status controversiæ perversi exceptio in secunda instantia, est litis finitæ, & quomodo procedendum, V. 69.
Status Imperii in suis territoriis ordinariam habent JCtionem, I. 232. n. 4
non possunt tollere appellationes, II. 74. n. 7.
tantum possunt in suis territoriis, quantum Imperator in Imperio, I. 102. 6.
non possunt suos subditos ad Camera-

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0334
DFG

ram in jus vocatos avocare, I. 249. n.8
Statibus immediatis primæ instantiæ jus coram Austregis datum est, II.365. n. 16
Statutum stricte accipiendum nec de loco ad locum extendendum, II. 30.4 185. n. 7. nec de casu ad casum, II. 39. n. 10. & 13
facti est & ab allegante probandum, ibid.n.12
locale ligat forenses quoad ea quæ territorium in quo illa condita sunt concernunt, II. 99.n.3
ut in collegium non assumatur nisi qui è collegio uxorem ducit ad quos pertinet, III.38. n. 4
contra rationem non valet, ibid. n.5
juri communi superadditum arguit quod statuentes ab hoc nullo modo recedere voluerint, I. 29.n.5
excludens in criminalibus appellationem non habet locum, si civiliter actum est, at criminaliter facta condemnatio, I.188
appellationem prohibens est odiosum & stricte accipiendum, I. 210. n.3. III. 196. n. 2
inferiorum de non appellando nisi à superiori confirmatum non valet, I. 222
ut privatæ scripturæ credatur valet, I. 241.n.3
libris mercatorum vim probandi tribuens pertinet ad ea tantum quæ mercaturam concernunt, ib. n.12
executionem paratam tribuens appellationem removere intelligitur, I. 259. n.1.
prohibens braxationem non pertinet ad familiæ sustentationem, II. 1.n.2
dicens omnes exceptiones in primo termino proponi debere nisi prævia JCtionis definitione intelligendum est, II.7. n. 4
ex loco vicino interpretationem capit. II.251. n.11
prohibens exportationem merciurn quando cives indigent justum est, II. 279.n.9.10. 316. n. 3
ex jure communi interpretandum, ubi de publico præjudicio agitur, II. 202. n.1
prohibens juramentum calumniæ validum reputatur, II.324. n.6.
excludens appellationem in criminalibus non obstat agenti ad palinodiam, III. 33
ex communione bonorum uxorem æri alieno mariti subjiciens validum est, III. 123. n. 2
omne præsertim à jure communi exorbitans stricti juris est, V.1.n.2. IX. 174.n.2.
sive indultum moratorium non proficit debitori res oppignoratas reluenti, VI.366
vel consuetudo ut sine venia Magistratus non exerceatur in civitate ars vel mercimonium valet, at non abuti debet ad improba, VII. 265
parentes excludens à legitima habetur pro irrationabile, IX.161
vel consuetudo unius Provinciæ non

pertinet ad aliam licet unitam, II. 185
quod in usu non est, non attenditur, III. 60. n. 1.
quo plus temporis ad discendum, quam opus est, injungitur in aliorum incommodum, est invalidum, V. 171
ad ordinativa litis pertinens, non spectatur, ubi extraneus per subsidiales executionem judicati petit, V. 242
iniquum vel nullum nunquam excludit appellationem, IV. 382. sed semper potest peti illud retractari, n. 6
in usu non esse dicens probare tenetur, & quidem non solum non usum, sed etiam contrarium usum, III. 60
vel consuetudinem allegans probare debet, & quomodo procedatur, III. 313
Statuti anima ratio est, qua cessante ipsum cessat, III. 125. n. 5
iniquitas nunquam transit in rem judicatam, sed semper allegari potest, VIII 410. n. 4
Statuti vis est ex usu, III. 60. n. 3
Statuto non expresse mutatum in eo sequimur juris communis regulas, I. 133. n. 8. II. 39. n. 14
à Statuto, quod manifeste iniquum, aut in alicujus prejudicium conditur recte appellatur, V. 172
licet non possit appellari, ab ejus tamen interpretatione appellatio permittitur, VIII. 410. n. 5
Statuta stricte accipiuntur, nec ultra casum vel speciem, vel locum, vel personam extenduntur, II. 40. n. 5. III. 38. n. 17
civiliter & ex æquo ac bono accipienda, VII. 77. n. 6
an in personam vel rem sonent, multum interest, III. 118. n. 5.
& præcepta ambitiosa nulla & invalida sunt, VI. 70. n. 1.
strictissime & propriissime accipienda, VII. 253. n. 3
sic intelligenda ut verba sonant & litera jacet, ibid. n. 4. 5
præsumuntur rationabilia, ibid. n. 12
ita accipienda, ut nemini auferatur naturalis libertas, VII. 254. 9
quæ tribuunt beneficium in casu mortis non adimunt cuiquam de suo testamenti factionem, ibid. n. 10
ex consuetudine interpretanda, ibid. n. 12
ex consuetudine vicinorum locorum & ex jure communi interpretanda, VII. 255. n. 1.
contra Statuta Magistratuum eorumque edicta quando inhibitio decernenda, VI. 73
civitatis indultui Principum non est locus nisi causa cognita, VII. 305
in Statutis hoc argumentandi genus solitum est, quod non expressum habeatur pro omisso, VII. 253. n. 6
unius inclusio est alterius exclusio, II. 39. n. 5.
valet argumentum à contrario, ib. n. 6
expressio unius alterius derogatio, ibid. n. 7
Statutarias præscriptiones sequimur in his

his quæ non ex jure communi sed statuto formam habent, II. 251. n. 10
Sterilitas ut indagetur & inter locatorem ac conductorem statuatur, quomodo procedendum, IX. 116
magna est, quę est infra dimidium justi precii, ibid. n. 5
ex Sterilitatis causa remissio pensionis fit usque ad quantitatem fructuum perceptorum deductis expensis, IX. 144
circa remissionem pensionis faciendam quæ non deducuntur ex fructibus in computatione illorum, IX. 145
Stockbrieffe contra absentes reos, I. 3. n. 5 & rusticos fugitivos recte decernuntur, II. 274
Stipulari alteri non licet, & quando hoc fieri dicitur, VIII. 439. n. 3
Stipulatio ex consuetudine alteri fieri potest, IV. 112. n. 5. 6
Stipulationis uti solennitas, ita necessitas hodie cessat, II 241. n. 10. VII. 10. n. 3
proprium est ut cito respondeatur, II. 141. n. 3
Stipulationes pro interesse stipulantium alteri factæ valent at illis tantum, non huic pariunt actionem, VIII. 220
in Stipulationibus prætoriis cavetur fidejussoribus, VIII. 353. n. 1.
Studiosi à pœna statuti appellare non possunt, VI. 222. n. 7
Studiosorum querelis contra Magistratum Academicum non facile aures porrigendæ sunt, ibid.
in causis ad quem fit appellatio, VI. 220
querelæ & provocationes contra Magistratum Academicum quando in superiori judicio recipiendæ sunt, VI. 275
Stupri pœna hodie non est corporis afflictiva, III. 97. n. 6
Stupratæ assertio quando saltem ad inquisitionem, & quando ad arrestum, & ulteriorem processum sufficiat, III. 73
Stralsundenses in causis Ecclesiasticis non admittunt appellationem ad Consistorium Gryphiswaldense, III. 114
proprium habent Consistorium, ibid. n. 1.
ad Structuram aggeris prohibendam non sufficit damnum quod vicinus inde metuit, nedum amissio commodi, sed animus nocendi præprimis spectatur, VIII. 231
Stylus curiæ & judicii pro lege est, I. 170. n. 5. II. 74. n. 4. IX. 30. n. 5
judicii superioris quoad judiciaria in causis coram eo pendentibus, non quod in inferiori contrarium servari solet attenditur, IX. 30.
Sub- & obreptitium habetur quod ad alterius injuriam tendit, I. 143. n. 4
Sub- & obreptionis exceptio rescripto opposita quomodo in judicio attendenda, II. 197.
exceptio inepte sententiæ opponitur, IV. 396
exceptio admittitur contra rescriptum ejusque vim suspendit, II. 182. n. 8
exceptione opposita mandata in simpli-

plicem citationem resolvuntur, I. 26. n. 3.
exceptione opposita judex progredi alterius non debet, II. 183. n. 1
exceptio concessionibus recte opponitur, VIII. 377. n. 2
Sub- & obreptiones in aula frequentes, I. 143 n. 1.
Subditus an Reipubl. actionem quærere possit, II. 94
in ædibus exemptis habitans semet non eximit qua onera personalia secus qua realia, III. 130. n. 7
uti Subditus quis est ubicunque, ita etiam Imperio subest & citari potest, II. 325. n. 2.
censetur ex domicilio in materia collectarum, II. 72. n. 14
Subditi causam privatam Magistratus sine mandato agere non possunt, I. 61. n. 4
de justitia denegata conqueri possunt si modum præscriptum provinciæ dominus non observat, ibid. n. 10
proprii quomodo ex alieno territorio evocari possunt, VII. 391. n. 2. 3. 4
ubique reperiuntur fidem & obedientiam domino debent, ibid. n. 4
alieni per literas requisitorias citari possunt, ib. n. 7. 8
ut ad molendinum domini eant cogi non possunt, I. 60
ut fruges & victualia dominis nec aliis vendant, cogi non possunt, II. 279
non sunt incendendi ad contumaciam, II. 80. n. 12
varia libertatem defendēdi habent remedia, II. 279. n. 4
ambitiosis Magistratuum decretis parere non tenentur, II. 279. n. 7
Subditis adversus Magistratum non facile dentur mandata de non offendendo, II. 47
integrum est de dominis queri, II. 80. n. 4
contra dominum nimis onerosum mandatis sine clausula succurritur, lite licet super servitiis pendente, II. 80.
contra Magistratus processus non decernendi nisi gravamine verisimiliter probato, III. 37. n. 6
Subditos justa non præstantes pignorare licet, I. 34. n. 14
suos per alios quam semet non judicari dominorum interest, V. 113. n. 6
Subhastatio illegitima non transfert dominium nec possessionem, I. 19. n. 9
ab initio decreta si nimis inique licitari alium apparet revocare potest, VII. 206. n. 11
per Subhastationem distrahuntur pignora, V. 398. n. 2
Sublocare quomodo potest conductor rem alteri conductam, IV. 101.
Sublocatio non est modus liberandi conductorem aut ejus fidejussorem, ibid. n. 7
Sublationem non impedit lis pendens inter locatorem & conductorem, IV. 102.
Submissio partium non arctat judicem ut definitivè procedat, III. 400
partium inepta statim à judice rejicienda, IV. 120

unius

unius partis non prepedit allegationes alteri competentes, IV. 159. n. 7
ad acta priora recipitur, at remotis quæ præter illa sunt deducta gravamina, VIII. 201
Subscriptio sola sufficit licet & sigillum in sententia requisitum, V. 412
denegata super uno articuli instrumento controverso contractum non facit irritum nisi à tractatu plane recessum sit, VI. 178
obligat ad omnia subscripta, VI. 45
Subscriptionis defectus in testamento quando non attenditur, IV. 13.
Subscriptionem & subsignationem ad mandatum aliquod requirunt, sed sine lege, II. 60. n. 1. 2. 3
Subscribens quatenus obligatur, VIII. 359 n. 4. 5
per Subsidiales citantur testes exteri, III. 117. n. 6
Subsidialibus utimur in iis quæ nostri sunt judicii, interceſſionalibus quæ alieni, III. 117. n. 7. 145. n. 3
Subsidium juris certe jurisdictioni denegari non debet ob controversiam de jurisdictione requisiti judicis, VI. 7
sine quo ad executionem deveniri non potest terrarum domini & diversi fori judices, sibi invicem ex communi gentium jure debent, VI. 7. n. 3
Substitutio directa potius quam fideicommissaria censenda, IV. 281
quando præsumitur fideicommissaria, VII. 16
vulgaris in quem casum fit, ibid. n. 6.
Subtilitas eorum qui non sensum sed nuda nominum verba amplectuntur improbanda est, II. 35. n. 4.
Subtilitate nimia non est utendum, I. 7. n. 1
Suburbia urbis jure censentur, III. 165. n. 3. 4
Succedere volens mortem ejus cui vult succedere probare debet, II. 61. n. 2
ab intestato omisso testamento non est prohibitum, VII. 61. 1. modo unus solus in testamento hæres institutus sit, aut si plures sint, omnes idem faciant, ibid. n. 2.
Successuro debetur cura & custodia bonorum absentis, II. 13. n. 3
de Succedendo pactum nunquam tacitum esse quomodo intelligatur, I. 71. n. 3
de non Succedendo pactum cum patre vel hujus consensu cum fratribus initũ à filia an mutari possit, III. 271
Successio in nominibus & mobilibus an secundum jus ubi mortuus an domicilii defuncti fiat, II. 100. V. 165
non est viventis, II. 13. n. 1.
non habet locum in bona ejus de cujus mo te non constat, II. 61. n. 1
Successionis ab intestato & testamentariæ magna est differentia, nec illi locus est, quamdiu hæc speratur, VII. 60. n. 1. 2. 3
super Successione litis finem quando expectare tenentur creditores, VI. 326
in Successionum causis quæ jura judex sequatur, V. 165
mens defuncti attendatur, etiam præsumpta, V. 166

Successor tenetur observare majorum promissa & debita, I. 166. n. 1
non potest esse melioris conditionis quam author fuit, III. 181. 8. VII. 279 n. 6.
ante extraneum prærogativam habet, sed non contra creditores, II. 172. n. 4
feudi non est hæres, sed pro hærede habetur, II. 217. n. 3
singularis quando ex jure antecessoris fruitur personali privilegio, IV. 151. 214. 215. 216
ex c. sæpe X. de restit. spoliat. conventus non potest nominando authorem se lite eximere, VI. 376
ratione causæ eadem censetur persona cum Authore, VI. 143. n. 5
singularis etsi justo titulo & bona fide possidens, judicis officio ad restituendum spoliato possessionem compellendus est, VIII. 283
debitoris, cujus bona distrahantur, non auditur, nisi creditoribus pretiũ, vel se satisfacturum offerat, II. 172
in officio quatenus antecessoris facta rata habeat, III. 8. n. 7. 230
durante concursu bona defuncti ex successione retinendi jus habet, ut inde creditoribus satisfiat, quod si non fit, non habet jus invitis creditoribus administrationem retinendi, III. 256
omnia quæ defunctus habuit accepisse censetur, & si neget, non committitur hoc soli ejus conscientiæ, V. 336. n. 7
feudi quando hæredibus vasalli defuncti soluta ab hoc feudi causa debita reddere teneatur, V. 55.
feudalis quatenus obligetur ex debito defuncti, V. 246. 4. 247. ex fidejussione, V. 248
Successoris electa fides excludit separationis beneficium, VI. 409
Successori feudali competit excussionis exceptio, nisi feudum consensu domini hypothecatum, vel ex alio non parata est solutio, IV. 192
ut vitiosa possessio antecessoris noceat, quæ requiruntur, VIII. 382. n. 3. 4. 383. n. 4. 5
contra Singularem successorem competunt remedia successoria, VIII. 383. n. 11
quando ex c. sæpe X. de restit. spoliat. actio justa est, VIII. 382.
in Successorem singularem non transit actio personalis, & ex ea judicatum, IV. 28 n. 4
Summa appellabilis unde æstimanda, VI. 115
quandoque ex sententia censenda, II. 79. n. 6
circa speciem non ex eo, quanti vendi potest, sed ex usu censenda, I. 68.
ex eo, quod petitur, quatenus dubium est, censetur, II. 97.
non attenditur, si ob rejectam reconventionem aut petitam pro ea cautionem præstandi appellatur, sed tantum reconveniendi causa, III. 131
Summarius processus breviores & pauciores exigit terminos, II. 359. n. 4
processus si convertatur in ordinarium,

rium, justa causa est appellandi, III. 16. n. 6
Summario processui quando locus est, III. 164. n. 1. 2
ad Summarium processum nemo cogi potest cum causa est ordinaria, I. 188.
in Summario processu solennis tractandi forma non servatur sed sola veritate inspecta proceditur, I. 179. n. 3
non possunt omitti quæ sunt juris naturalis, III. 164. 4. 5
Summaria causa ex reconventione ad ordinarium judicium pertinente non retardanda, III. 170. n. 2.
Summariæ causæ unde dignoscuntur, V. 106
Summarissimum possessorium servandæ inter partes quieti servit, II. 236. n. 6
tendit solum ad informationem necessariam, II. 237. 6
in Summarissimo junior possessio, nisi sit controversia, attenditur, III. 91. n. 1. 2
non admittitur appellatio nisi quis plane possessione excludatur & præjudicium infertur proprietati vel possessioni ultra illud infertur, VII. 20. n. 5. 6
possessio autoris proficit successori, III. 92
sententia non tollit facta ante litem cœptam, sed quæ pendente lite attentata tollit, III. 94
ea saltem, quæ certa sunt, spectantur dubia ad ordinarium processum remittuntur, III. 93. n. 6.
judicio sufficiunt probationes leviores, IV. 293. n. 3.
plus fidei instrumentis quam testibus præbetur, ib. n. 5
possessorio qualis reprobatio & quando locum habet, VI. 300
possessorio exceptio precarii non attenditur, IX. 117
in Summariis causis appellationem non admitti error est, II. 364. 7
quævis responsio pro litis contestatione est, I. 246. 6 (n. 6
Superfluum petens non audiatur, V. 412.
Superflua in judiciis vitanda, II. 28, n. 6.
Superintendentis officium quodnam, III. 144. n. 10
officium circa contentiones Pastorum & custodũ quodnam, VII. 26. n. 2. 3
Superior JCtio fundata est in omnibus causis, quæ alium non habent judicem, I. 238
judex quid agat, si causa, ad inferiorem spectans, ad se deferatur, II. 158
Sumptus facti ab aliquo creditorum in concursu non sunt imputandi bonorum corpori, sed his qui temerariam litem impendenti moverant, VIII. 322
ad causæ compositionem necessarios civibus non minus quam Magistratui in controversia quæ intercedit præbere æquum est, V. 341
litis ex omnibus debitoris bonis etiam quę à creditoribus possidentur erogandi sunt, VI. 83.
tertio exhibenti instrumenta an & quæ debeantur, VI. 273
litis necessarios & utiles fidejussor repetit, VI. 329

ad

ad Superflui præstationem non ex sola immissione, ut ex distractione, vel in solutum acceptione creditor tenetur, VII. 109.
Superioris jussum contra justitiam uti de processu inchoato suspendendo non attendat, I. 43
mandata obligant quidem subditos mediatos, at sine ministerio inferioris, privative habentis JCtionem concessam, executioni non mandantur, II. 306
Superior potest inferiori in suo territorio aliquid concedere eique renunciare, III. 198. n. 9
Superioritas delicata res est & circumspecte tractanda, IV. 1. n. 10.
in Superioritatis recognitionem quod debent subditi, cum reverentia offerant, III. 343
Supervacua omittere decet, IV. 64. n. 4. 120. n. 4. I. 225. n. 6
Supervacuo nemo onerandus, VII. n. 4. 206. n. 4.
Supervacuis cautionibus nemo onerandus est, II. 24. n. 5
Supplicans contra rem judicatam puniatur, I. 180. n. 5
Supplicatio super notoria injustitia sine appellatione causam devolvit ad superioris Tribunal, & quomodo procedatur, I. 195
pro declaranda sententia non impedit appellationem, V. 10
regulariter non suspendit executionem, I. 195
est querela de iniquitate judicis, ibid.
Supplicationes ad impediendum justitiæ cursum aut executionem superior non admittat, I. 180
Surrogatum sapit naturam ejus in cujus locum surrogatur, I. 17. n. 1. V. 46. n. 3. 55. n. 7. VII. 2. n. 4
Suspensus ab officio non meretur frui istius commodis, cum purgationem moratur, VIII. 145
pendente appellatione talis manet, I. 191. n. 2.
Suspensio sine gravi causa fieri non debet, ibid n. 4.
irrogatur vel ut correctio vel ut pœna & quid utroque casu circa appellationem juris, ibid. n. 7
Suspicio ubi est juramento purgetur necesse est, IV. 31. n. 6
Suspicionis causæ sunt plures, I. 51. n. 10
non sunt probandæ coram judice recusato, sed coram arbitris ad hoc electis, ibid. n. 12
ut tolli possint. I. 65
Suspectus non est judex ob cognationem vel affinitatem cum Advocato, IV. 167
non remotus, utut in integrum se restitui petens fruitur officii compendiis, & unde quisque censendus, VIII. 144
judex est qui unius partis jura tuetur, & ob id recte recusatur, V. 332
fraudis est qui vivo debitore petere potuit, petitionem autem donec moritur, distulit, VI. 110. n. 6.
Suspectum non est collegium in causa directionis, II. 77

quæ

quæ Suſpectum faciunt judicem non attenduntur in ſecunda inſtantia, VII. 33
Suum peti non poteſt niſi ab eo qui ſuum docet, VII. 126. n. 5
Suus hæres ipſo jure hæres eſt, & pro tali habetur niſi de abſtinendo mentem expreſſe declaret, II. 143. n. 4.
Sylvarum devaſtatio impedienda & non permittenda, VI. 258
in Sylvas immiſſionibus & executionibus locus eſt, ibid.
in Sylvis domini poteſtas ob utilitatem publicam & damnum irreparabile merito limitatur, ibid. n. 2
Syndicus civitatis nomine in judicio admittitur, & eſt negociorum civitatis curator, II. 35. n. 1.
Syndici conſtitutio nomine civitatis fieri poteſt à ſolo Senatu, ſine ſcitu & conſenſu populi, II. 36
Syndici funguntur partibus procuratorum, III. 54. n. 4

T.

TAberna refertur ad res immobiles, VIII. 304. n. 3
Tacere quod alterius refert nunciare dolo proximum eſt, II. 275. n. 8.
Tacens in judiciis pro confitente habetur VII. 238. n. 5
quando ſibi præjudicet, & conſentire cenſeatur, II. 205. 4
in iis quæ præjudicare poſſunt & non mature contradicens, conſentit, IV. 262. n. 6. VI. 65. n. 5. II. 53. n. 1
qui Tacet in judicialibus conſentit, VI. 124. n. 7
Tacite an expreſſe quid fiat, nihil refert, I. 132. n. 11
Taciti & dubii non major vis quam expreſſi & perſpicui, II. 193. n. 12
Taxam ſuperior judex inferiori moderandam jubere poteſt, II. 78.
Taxativæ dictiones adjectæ perſonæ, argumentum ſunt pactæ perſonalis, V. 349. n. 3.
vim excluſionis habentes privatim conceſſionem oſtendunt, II. 187. n. 6
Taxatio an faciat emptionem, III. 26
Taxatores eligendi ſunt à partibus non à judice niſi partes ſint abſentes, vel de illis convenire nequeunt, vel præſtanda nō præſtant, I. 29. n. 7. 8. 9
Taxationis cauſa adjecta inferunt conditionem, I. 144. n. 5.
Temere litigans in impenſas neceſſarias condemnatur, nonnunquam etiam in damna, & quando, III. 128. n. 1, 2. III. 129. n. 1
Temerarius litigator eſt qui contra liquidum creditum diſputat & merit punitur, II. 209
in Templi emendis ſubſelliis quis potior V. 409
Templa collapſa reſtaurare non eſt patroni, ſed Epiſcopi, ſumptibus tamen Eccleſiæ vel Parochianorum, III. 183. n. 3
Tempus longum non ſemper decenniū, ſed etiam minus eſt, II. 318. n. 5
ex ſe non eſt modus conſtituendi obligationem, IX. 64. n. 4

longum an mutat locationis naturam, I.163. n.3
fatalium continuum est, III.177. n.3.
appellandi ab initio utile est quoad progressum continuũ, VIII.213.n.4
debitori constitutum inest tacitæ obligationi, III.144. n.2.3
ad certum promissa ante illud invito creditore non revocantur, ibid. n.4
inter nuptiale votum & ejus consummationem multorum insidiis expositum, VI.61. n.9
Temporis multum est quinquennium, II. 241.n.8
in Temporis definitione multum judicis arbitrio tribuitur, I.271. n.12.13
longimentio regulariter decennium indicat, IX. 120. n.6
nulla vis ex se est, sed ex voluntate & animo contrahentium, IX. 167. n.8.
Temporis spacium fidem negocio accommodat, I. 79. n.3
Tempore qui liberatur, similis est ei qui satisfacit, VIII. 182. n. 13
ex Tempore facti magna differentia est, I.112. n.8
Terminus non labitur impedito, V.311. & 316
præfixus à judice, si est peremptorius, judex tamen ex causa alium præfigere potest, V. 232
congruus semper esse debet, nec nimiũ coarctandus, II. 176. n.4.5
de jure civili ad minimum debet esse decem dierum, ibid. n.8
omnis probatorius, seu ad docendum de jure suo præfixus, est peremptorius, & habet vim præclusionis, I. 134.n.8. quando, I.101. nisi appelletur, & terminus non sit à lege constitutus, II.235.
probatorius de forma probationis & instar præscriptionis est, currens de momento in momentũ, VII.36. n.2.
præcisè observandus est à judice, ibid. n.3.
solutionis eorum quæ pastoribus Ecclesiarum debentur, ex consuetudine loci definiendus est, III.7. & quis in Pomerania, ibid. n. 2.
legis & consuetudinis peremptorius est, V. 23. n.3.
probatorius non currit, donec de articulorum probandorum pertinentia & responsionibus litigatur, VI.189.
probatorius præsertim per sententiam præfixus est peremptorius, VI.300. n.9.
Termini lapsus statim quærit jus parti, VI. 213.n.4.
prorogatio post lapsum inutilis est, ibid. n.2.
probatorii lapsus male objicitur à parte una alteri, quæ à parte sua probatione non defungitur, VI. 398.
prorogatio concessa intelligitur si non denegata, V.162.
lapsus ipso jure excludit labi patientem, VII. 36. n.1.
peremptorii quæ vis, VII. 68. n.1
à lege vel judice præscripti quæ differentia, VIII. 49.n.2.3.4.6.7.58.n.3
ob termini angustiam appellari potest, I.135 n.3. II.176. V.95.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0344
DFG

Terminum præfigere judici quidem arbitrarium est, si tamen nimis arctus, appellari potest, II. 176
quem judex præfixit an judex anticipare & mutare possit, IV. 197
Territorium territorio junctum sua jura retinet, II. 185. n. 1.
Territorii jure quatenus statibus Imperii potestas in sacris & profanis competat, II. 305. n. 14
jura per jus Germaniæ publicum Statibus Imperii propria esse creduntur, ibid. n. 8
potius quam illorum, qui sunt sub territorio JCtio propria creditur, II. 313. n. 5.
de Territorio non esse & esse de eo sed exemptum paria sunt, III. 130. n. 1
ex Territorio alieno evocatio ad ratiocinia est licita, & quomodo per istius dominum ei locus sit relinquendus, VII. 392
extra Territorium jus dicenti quando parendum est, VIII. 83. n. 12.
Territoriorum distinctio efficit ut neutri in alterius territorio quicquam liceat, I. 102. n. 10
Tertius ex instrumento paratam executionem habente, condemnatus potest appellare, I. 16
à sententia inter alios lata appellare potest, I. 10. n. 1
executionem impedire potest cum de jure suo docet etiam post trinam sententiam, II. 181. n. 1. 2. 3. I. 10. modo nullitatem anterioris sententiæ opponat aut novas allegationes afferat, II. 181. n. 2. 3
de cujus re vel jure actum, vel agitur, eo sciente vel ignorante, quo effectu intervenire possit, III. 98
appellans quando audiendus, III. 214.
si appellat, an & quomodo inhibitio decernenda, I. 10.
si interveniat in momentaneo possessorio quid operetur, & quomodo procedatur, III. 96
prætextu petitorii non potest impedire executionem in possessorio, ibid. n. 1.
iisdem terminis utitur quibus pars litigans, ibid. n. 5.
pignoris possessor non juvatur contra hypothecariam longi temporis præscriptione, si intra hoc tempus pignoris conditione resciverit, IV. 283
possessor hypothecaria conventus ad liquidationem allegatæ solutionis admittendus, etiamsi possessione jam dejectus, IV. 284
pro suo interesse ad excludendum agentem vel defendentem interveniens in omnibus litis articulis, ita ut nihil sine eo inter partes in causa fiat, & ut plene audiatur, admittendus est, IV. 285
an possit attentare, IV. 310
interveniens invitis partibus litigantibus non admittitur, nisi interesse doceat vel summarie: appellans autem processus impetrat, si modo interesse allegat, IV. 342. & ei per interventionem consuli non potest, V. 89

hypothecaria conventus solvens creditori non eget cessione actionum, si negotiorum gestorum actione utitur, V. 51
possessor conventus executivis non subjicitur, VIII. 191. n. 8
hypothecaria conventus non liberatur oblatione ex bonis, quantum solutioni sufficit, V. 320
bonæ fidei possessor si in causa, cum autore suo agitata, interveniat, an novo processu opus, IV. 282
quando possessionis titulum edere tenetur, VIII. 236. n. 4. 5
Tertii appellatio non recipitur, si ei per interventionem in priori instantia consuli potest, V. 89
jus ad excipiendū non proficit, IV. 398. n. 8. V. 31. n. 4.
jus excludens jus agentis in totum vel pro parte, unicuique prodest ipso jure, V. 33. n. 6
jus ad excipiendum non prodest, VI. 144. n. 4
de Tertii facto juramentum credulitatis pro suppletorio est, IV. 121. n. 7
de Tertii jure excipere licet per modum inhabilitatis, VIII. 69. n. 6
ex Tertii pacto quatenus quis obligatur, VIII. 191. n. 9. 12. 13. 14.
ex Tertii jure agere non licet, IV. 284. n. 1. & 3
jure exceptio nullitatis conductori contra emptorem competit, V. 33.
nobis actio est quatenus nostrum sit, II. 304. n. 4
Tertio non competit actio ex jure & facto alterius, nisi ab illo ad hunc reperitur obligationis transitus, VIII. 272
contra Tertium an & quando attentatorum remedia adhibentur, V. 91
qua Tertium judex pendente lite, non modo non prohibetur sed etiam debet providere de iis quæ utilitatem ejus concernunt, VII. 108
attentati revocatio quando fieri possit, V. 61
ex processu cum alio an executio fieri possit, IV. 28. & 282
Testamentum paternum validum est modo de voluntate ipsius constet, quod qualiter qualiter testari voluerit, II. 333. n. 2.
ex defectu voluntatis paternæ vitiatur, ibid. n. 5.
perfectum fuisse non præsumitur, IV. 12.
inter liberos est nullum, in quo legitima institutionis titulo non relicta, IV. 14. IX. 2.
licet non sit publicatum tamen actiones hæreditariæ non quiescunt, VII. 97
fœminæ non minus quam maris valet, III. 59
quod pater solenne condere voluit, sed non perficit, ut ultima voluntas inter liberos non sustinetur, II. 333
perfectum præsumitur, si visibili vitio careat, IV. 12
in uno approbans in cæteris observare opus habet, VII. 9. n. 5.
Testamenti impugnandi facultas excluditur post transactionem, ibid. n. 1
aper-

apertura per appellationē non ſuſpenditur, III. 405
ad Teſtamenti probationem non ſufficit ſola Notarii aſſertio, IV. 13.
ad Teſtamenti intellectum quando aſſumitur quod extra teſtamentum de voluntate teſtatoris conſtat, VII. 17 n. 3.
Teſtamentum parentum inter liberos non vitiat inæqualitas partium, ſed ea corrigitur & quomodo, IX. 1
parentum inter liberos nulla eget ſolennitate, ib. n. 4
Teſtamenti reciproci pars morte alterius confirmatur & robur accipit, altera vero manet ſub arbitrio teſtatoris & revocari poteſt, IX. 148
nuncupativi non eſt juſta probatio, niſi vel ex teſtibus qui adfuerunt, vel ex inſtrumento Notarii deſuper confecto, modo ſit perfectum, IX. 149
Teſtamento poſſeſſionem adipiſci non poteſt, quam creditor habet, antequam ſolvit, qui ſolvere ex bonis à teſtatore juſſus eſt, IX. 41
non apparente deficiunt ſuper eo acta vel transacta, VIII. 7. n. 2
in Teſtamento ſubſcriptionis defectus an noceat, IV. 13
non ſufficit ad ea quæ ex Teſtamento dependent præſumtio aliqua hominis quam ex teſtamento, VII. 17. n. 2
Teſtamentorum confectio vel inſinuatio JCtionis voluntariæ eſt non contentioſæ, nec requirit cauſæ cognitionem, II. 195. n. 1. 2. 3
inſignis favor eſt non tamen tantus, ut appellationem omnem excludat, II. 282. n. 2
apud acta confectio, & inſinuatio in quocunque judicio etiam teſtatori non competente fieri poteſt, III. 195
de Teſtamentis non judicandum niſi inſpectis verbis teſtamenti, VIII. 7. n. 1 limit. n. 3. 4.
in Teſtamentis maxime favorabile eſt, quod convenit voluntati teſtatoris, VII. 18. n. 6.
contra Teſtamentum lata ſententia appellabilis eſt, ideo adverſarium à poſſeſſione hæreditatis excludere debet, II. 282. n. 5
in Teſtamento nuncupativo id requirit jurisprudentia ut ad minimum duobus teſtibus adhibitis Notarius deſuper inſtrumentum conficiat, IX. 149. n. 7
ſuper Teſtamento transactio, quando tollat fideicommiſſum, aut ejus renunciationem contineat, IX. 136
Teſtari non licet jure Lubecenſi de bonis avitis ſeu hæreditariis, IV. 4. n. 1.
Teſtatoris mentis index eſt uſus loquendi communis & ſtylus Notariorum communis, IV. 182
Teſtimonium Advocati pro cliente adjuvat fidem, ſed ſolum non facit, ne quidem ſemiplenam, VIII. 56
ad dicendum frater in cauſa fratris eſt admittendus, VII. 116
domeſticum omni jure improbatur, ibid. n. 3
Teſtimonii ferendi cauſa ſuperiori licet teſtes evocare, III. 151. n. 1

nisi privilegio de non evocando muniti, I.151.n.4
de substantia juramentum est, V.12.n.4
à Testimonio dicendo sine expresso jure nemo excludendus est, VII.116.n.2
Testis in propria causa nemo esse possit, I.6.n.4.
causæ favens vel commodum vel incommodum inde habens an & quatenus admittatur, ibid.n.2.&4
in causa conjunctorum fidē non facit, VIII.212.n.4
in dubio admittatur potius quam excludatur, & postea quid fidei habeat, examinetur, II.6.n.9. VII.74
inhabilis fit affectione erga causam, II.6.n.3.
parens in causis liberorum esse nequit, VII.41.n.3.4
maritus pro uxoribus esse non potest, ibid.n.5.
de auditu nihil probat, ibid.n.6.
an ob dicta ad articulos de diffamatione vel injuriarum conveniri possit, IV.20.
semel electus reprobari non potest, ibid.n.7
testificari cogitur, licet se non testaturum juraverit, ibid.n.2
morbo impeditus ut ad commissarios venire nequeat, quomodo examinandus, VI.318
forte transiens, potest à parte ad judicem vel commissarium adduci ad examinandum, non citata parte, V.303
quando ingerere se dicatur, ibid.n.4
Testis absentia non sinit labi terminum probatorium, III.347
relativa dictio ubi de relato constat, fidem super eo facit talem ac si ipse referret, VII.348.n.1.2.3
examen ad perpetuam rei memoriam, cum in mora periculum est, à judice incompetente petitum, non est nullum aut cassandum, VIII.281
peregre abituri examen, ad perpetuam rei memoriam, lite nondum contestata decernitur, VIII.413
Testi si vel tacite vel expresse juramentum remittit, postea non potest exigere, judex autem ex officio potest, V.243
uni affirmanti & causam scientiæ afferenti, major habetur fides, quam pluribus negantibus sine certa scientia, IX.165.n.12
Testem esse in propria causa juri naturali contrarium & absurdum est, V.65.n.2. VI.294.n.6. 403.n.3.5
facit inidoneum sola affectio ad causam, V.65.n.3
Testes de universitate in causa universitatis an testes sint idonei, II.86
inhabiles sunt regulariter Advocati in causa clientum, sive adhuc causæ patrocinentur, sive patrocinium deposuerunt, VIII.56.n.1.2.3.limit.n.5
ad interrogatoria non examinati repeti possunt, etiam publicatis attestatis, III.145.n.1
injurati ex consensu partium non admittuntur aliter, quam cum ipsis potestas est juramentum remittendi, IV.76 utri-

utrique parti æque conjuncti sunt idonei, IV. 313.
ad testimonium dicendum à quo cogendi, IV. 314.
plane inhabiles à judice statim rejiciantur, V. 218. VII. 116. n. 5.
judici non nominati commissario ad examinandum sisti possunt, V. 303.
quando plures & diversæ conditionis sunt seorsim produci & ad jurandum admitti possunt, IV. 264.
regulariter non examinantur nisi lite contestata, VIII. 413. n. 1. limit. n. 2. 3.
Testium reprobatio & contra personas & dicta illorum exceptio regulariter in summarissimo non admittitur, III. 132. n. 1.
evocatio superiori Magistratui libera est testimonii dicendi causa, III. 151. n. 1.
productio facta publicatione non admittitur, II. 52. n. 1.
examen pertinet ad judicium ubi causa pendet, I. 49. n. 6.
ad examen perpetuam rei memoriam pro extraordinario remedio habetur, nec sine causæ allegatione admittitur, VI. 304. n. 3.
examinis repetitio ob nullitatem necessario facienda est, IV. 250.
examinis repetitio super interrogatoriis quando facienda, IV. 251.
examinis rotulum judex pro sui informatione aperire potest, IV. 258. n. 10.
aliorum examen didicitis jam post publicationem attestatis regulariter improbatum est, V. 259. n. 9.
depositio publici muneris debitique instar habetur, IV. 314. n. 1.
ad perpetuam rei memoriam examinatorum rotulus producenti non redditur, si eo non aperto super causa transactum, II. 70.
examen quando continuari possit, si appellatio interposita, II. 198. n. 3.
receptio ante litem contestatam ex causa non rationabili nil prodest, VIII. 364. n. 5.
publicatio non est de substantia processus præsertim in summariis, VII. 328. n. 6. 7. 8.
evocatio in causis criminalibus hodie non est necessaria, nec fit, ubi isti jus alterius obsistit, VIII. 285.
examen in executivis quando pro incontinenti exceptionis probatione facienda, admitti potest, VIII. 313.
examen an nihilominus fieri possit si à commissione appellatum, I. 50. n. 2.
examen in civitate, quæ privilegium de non evocando habet faciendum, quomodo & cui committatur, III. 151. n. 2.
examen in secunda instantia an repeti possit, post didicita attestata, III. 314.
in scripto deponentium fides non est, V. 12. n. 3.
ad perpetuam memoriam examen in criminalibus an & quando locum habeat, IV. 238.
repetitio ob nullitatem examinis necessaria, IV. 250. VIII. 436. n. 13.
repetitio quando ob omissum super articulis & interrogatoriis examen fa-

facienda, IV. 251. II. 321. n. 10
in alieno territorio degentium testimonium ut habeatur, literæ mutuæ compassus ut formandæ, IV. 259
in Testium examine ad perpetuam rei memoriam quod ab actore suscipitur reus ad dandum interrogatoria citandus est, VI. 303. n. 2
pro Testium examine ad perpetuam rei memoriam an ab actore articuli probatorii porrigi debeant, an interrogatoria sufficiant, VI. 303
quod Testium examen ad perpetuam rei memoriam obtinendum discrimen est inter actorem & reum, VI. 302
Testes ad perpetuam memoriam recipere quis judex committat, IV. 160
ad Testes ad perpetuam memoriam recipiendos si decreta commissio an appellari possit, I. 49
Testibus non creditur in summarissimo possessorio nisi à judice & citata altera parte examinatis atque juratis, VIII. 492
de Testibus inhabilibus admittendis, VII. 75
Thaleris æstimatis debetur quæ in chirographo exprimitur æstimatio non quæ est solutionis tempore, VI. 389
Titulus allegari debet à possessore rei, quæ sine eo possideri nequit, I. 44. n. 5.
putativus & coloratus facit ad tuitionem possessionis, VIII. 246. n. 5
Tituli allegatio in possessoriis non sufficit, sed de actu possessionis constare debet, II. 313. n. 3
probatio procuratori in rem suam incumbit etiamsi instrumentum agendi facultatem det cuivis bonæ fidei possessori, VII. 126. n. 4.
justificatio pertinet ad petitorium, IV. 201. n. 5
probatio necessaria est cum adversarius negat actorem esse dominum, I. 246. n. 5
Titulum in libello exprimere aliquando nocet & prodest, ibid. n. 2
suæ possessionis probare neminem cogi posse quousque verum, VI. 151
licet à principe habens, tamen actioni obnoxius est, quæ ex vitio rei vel authoris nascitur, VII. 66.
possessionis doceri quando necesse est, IV. 357
honoris litiganti secum non tribuens injuriam infert, V. 259
an edere teneatur rei vindicatione agens, I. 246
Tit. ff. & C. de his quib. ut indign. non abrogatus, nec in desuetudinem abiit, V. 154
Tit. C. ne quis in sua caus. jud. non pertinet ad executiones, ut & vindictam delicti notorii, V. 324.
ex Titulatione sumitur judicium, VIII. 293. n. 6.
Traditione rei venditæ facta fides de precio habita censetur, dominiumque translatum, nisi facta sit reservatio, IV. 206
pro Traditione possessionis habetur consignatio, IV. 206. n. 1
Transigere an possit mulier sine curatore

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0350
DFG

ad litem, & an hic transactioni contradicere possit, V. 100. & 101
potest qui alienare nequit, cum lis est dubia, VIII. 345. n. 5
Transactio de crimine non capitali est illicita, I. 223. 2.
publica stricte juxta literam est observanda, III. 74. n. 3.
ob læsionem enormissimam quando rescinditur, IV. 30
non habet vim ultra ea, quæ in litem veniunt, & super quibus transigitur, IX. 136
super hæreditate non extendenda est ultra bona quæ in lite vel in contemplatione fuerunt, VI. 149
stricti juris est & ad non expressa vel non cogitata non pertinet, ibid. n. 3. & 4.
decisionis nomen & rei judicatæ vim habet, VII. 9. n. 2. 3
multum differt à conventione de transigendo, VII. 203. n. 1
ob noviter reperta instrumenta non rescinditur, VIII. 19. n. 6. limit. in pupillis, n. 10.
non nisi unum litis articulum diriens, de cæteris adhuc perficienda, quando & qua illum non est observanda, VII. 204
civis non tollit litem qua interesse civitatis, VII. 352
filiifamilias super bonis adventitiis non statim est rescindenda, sed quia aliquando valere potest super eo causa cognita statuendum est, & quomodo, VIII. 209.
non eo minus valet, quod in scripturam redacta non est, etsi de eo convenit, VIII. 342
post rem judicatam nulla est, ideo edocta læsione non servatur, VIII. 493.
potentiæ reverentia & quali inita, restitutione in integrum petita rescinditur, VIII. 495
rescinditur ex dolo, si probatur certis argumentis, si vero ejus indicia adsint, reus juramento se purgare tenetur, IV. 31.
mariti obligat uxorem, IV. 32
non statim rescindenda si altera pars & non satisfecit, V. 120
non rescinditur ob læsionem, II. 245.
novat priorem obligationem, ibid. n. 6. quamvis de novando nihil dictum, III. 338. n. 5.
ultra id quod in lite fuit & personas controvertentes nulla est, ideoque nec effectum habet, III. 263
Transactionis exceptio præjudicium facit causæ, ideoque prius examinanda, II. 245. n. 10. III. 226
duobus modis opponitur, III. 225. n. 7.
quando litis contestationem impediat ibid.
& rei judicatæ exceptio an appellationi obstent, IV. 299
rescissioni locus est ubi læsio enormis ex judicato manifesta est, VIII. 494
Transactionem allegans probet, ne pars quiescat, IV. 240
filii, quando pater ex obtentu sibi in bonis adventitiis competentis usus-

fructus impedire aut revocare nequit, VIII. 345
conservare partibus non modo sed & judici incumbit, I. 127. 8
ad Transactionem, cui utrinque renunciatum, an altera pars redire possit ex eo, quod altera non præstitit, quod pro renunciatione convenit, I. 127.
contra Transactionem appellatio an recipienda, III. 259
ob non servatam Transactionem quid juris alteri parti competit, V. 120
post Transactionem semel factam præstandi justa noneſt retentio nec recusatio, nec cautionis præstatio ex jure alterius, quod vel non appareret, vel transigens scivit, VIII. 210.
à Transactione non facile recessus permittendus est, I. 127. n. 8
si receditur non potest agi nisi restitutis acceptis, I. 128
mutuo consensu receditur, ibid. n. 1
rescissa reditur ad priorem actionem, ibid. n. 2. sed non nisi restituto accepto, ibid. n. 4.
non facile appellatio admittitur, III. 264
in Transactione an locum habeat, l. 2. C. de rescind. vendit IV. 30. non habet, V. 284. n. 12
quando evictio locum habeat, V. 342
in Transactionibus mens transigentium præprimis attendenda, VIII. 404. n. 3
Transactum ubi cum procuratore ratihabitionem promittente, sed non præstante, quomodo agendum & post procedendum, IV. 365
Transacta pro indiviso cum pluribus hæredibus omnia sunt servanda, etsi eorum unus fecerit, cur discedere liceat, VIII. 344
multa Tractantur quæ non perficiuntur, ideo non ex eo quod tractatum, sed quod pactum de quavis re statuendum est, VII. n. 6
Tortura damnum irreparabile infert & in causis levioribus locum non habet, II. 273. n. 11. III. 97. n. 4
Transitus rerum munium ad personam immunem mutat propter hujus privilegia conditionem rerum, VII. 143. n. 15
ex hoste ad partes amicum facit, II. 23. n. 3
militis pro casu fortuito habetur, II. 90. n. 6
Transmissio actorum petita & neglecta non est sufficiens gravamen ad appellationem recipiendam, IV. 335
Transmissionem actorum si lex vel mos exigit, judex sine nullitate negligere non potest, V. 510. n. 5
post Transmissionem actorum decretam judicis pronunciatio irrita est, III. 68
Transmissiones reorum ad locum delicti amplius necessariæ non sunt, VI. 218
Translatio prioris debiti in aliud genus novationis species est, VII. 133. n. 5
Tribunal quod judicat Principis est sententia, I. 250. n. 10

cri-

criminalem etiam habet jurisdictionem, V. 373. 233. n. 3
surrogatum est Cameræ Spirensi, I. 17. 104. 233. n. 3
& Cam. Spirensis ut conveniant & differant, I. 249
Cameræ Spirensi quantum fieri potest se conformat, II. 365. n. 4
Tribunalis JCtio in Spiritualibus quatenus fundata, IV. 100
jurisdictio ex compromisso prorogari potest, at in lite alibi pendente non aliter quam cum judicis consensu, IX. 114.
Tribunali non conveniunt quæ ob moras aut difficultatem processus in Cam. Spirensi observata, I. 205
ad Tribunal nonnunquam appellare licet, ubi ad Cameram Spirensem appellari non poterat, III. 237
etiam Ecclesiastica pertinent, III. 415
à Tribunali ad Regem provocatio an locum habeat, I. 125
an causæ avocari possint, I. 249
Tribunalia sancta esse debent, III. 169. n. 11
Tributa devote & sine imminutione Fisco sunt inferenda, I. 149. n. 21
à superiore inferri possunt ubi velint, II. 72. n. 15
sunt alimenta reipubl. & fomenta rerum privatarum, V. 83. n. 3.
rerum sunt realia onera, IV. 106. n. 8
pro rusticis pensitata domino prædii non sunt imputanda, sed ab iisdem repetenda, VIII. 469
ob Tributa realia non est pignoris jus civitati in alia bona forensium, quam quæ sunt allibrata, nec detentio debiti, nisi per compensationem, VII. 367
Tributorum causa an appellabilis, I. 148. n. 12. 13
immoderata exactio sævitiæ species est, ibid. n. 11
impositio competit belli ducibus, ubi jus metatorum militibus conceditur, II. 24. n. 3
solutio sola in futurum non abolet immunitatem, VIII. 188. n. 2
Tributis an bona nunquam reperiuntur obnoxia interest, an cum tributoria fuissent, præscriptione dicuntur exempta, VIII. 310
à Tributis quatenus immunia sunt bona servitiis Equestribus obnoxia, IV. 33
pro Tributis quod ultra solitum exigitur recte legitimis remediis impugnatur, nec pendente lite extorqueri debet, I. 149. n. 10.
si Tributoria res nunquam fuerit, an ei onera de novo imponi possint, VIII. 311. & 312
Turbatio in victu civium apta est materia ad incendium civile, II. 2. n. 14
contra Turbationem mandato locus est sed regulariter cum clausula, I. 139. n. 1
in Turbatione mutua ut procedendum, II. 238
Turpitudo morum sola vilitate personæ non probatur, III. 73. n. 7.
Turpitudinem allegans audiendus non est, IV. 9.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0353
DFG

Tutor in bonis suis non patitur executionem ob litem pupilli, I. 195. n. 1
ut ad rationes est obligatus ita vicissim pupillum obligatum habet quē agentem repellere potest, III. 170. n. 4
pecuniam pupillarem in suos usus convertens pro debito pupillari in suis bonis executionem patitur, I. 227
actione judicati non convenitur, II. 219. n. 1. 5
solutionem pupillaris debiti expromittens de suo solvere tenetur & in suis bonis patitur executionē, I. 228
ab extraneo dari potest ob amorem, quem exhibet accipienti, institutione hæredis, II. 168. n. 3
quando jus retentionis habet in bonis pupilli, III. 170. n. 8. 11
sub obtentu rationum non potest remorari restitutionem rerum pupillarium, ibid. n. 10
non conficiens inventarium in dolo est, VII. 282. n. 1. nisi adsit justa & necessaria istud omittendi causa, ibid. n. 5. 6. 7. 8
quomodo differt à procuratore, VII. 286. n. 7
usuras accipiens & in suos usus convertens ad usuras tenetur, VIII. 232. n. 6. 7. 8.
dotem & alia ad elocationem necessaria filiabus petere debet, & quomodo, II. 121. n. 4. 6
quam culpam circa nomina à se contracta præstat, IV. 11. n. 8
tum domini loco habetur, quando tutelam administrat, non cum pupillum spoliat, V. 32. n. 6
pro pupillo etsi solvendo sit, si modo nihil in ipso culpa sit, non tenetur, VI. 410
pupilli egestatem allegans exhibitione inventarii & rationum docere opus habet, ibid.
ob nomina seu ab alio seu à semetipso contracta tenetur, quatenus ex sua culpa in iis, quid pupillo damnosum contigit, VII. 198.
non potest ex sorte pupillari aliquid insumere, quamdiu ejus usuræ seu reditus usibus sufficiunt, VII. 199
ob non collatam in fœnus pecuniam, reus fit ex tutelæ actione, ad id quod interest, VII. 200
à debitore inopiæ suspecto per longum tempus non exigens, latæ culpæ reus est, VIII. 76. n. 2. 3
imperite ideo frustra exigens tenetur, VIII. 79. n. 3. 4. 5.
pupillum non obligat nisi quatenus in rem ejus factum reperitur, VII. 189. n. 3
circumspecte circa hæreditates earumque aditionem agere debet, ibid. n. 8
cum periculo conjuncta suscipere non debet, ibid. n. 9
sollicite in omnibus intentus sit ut utilitatem pupilli curet, ibid. n. 10.
de eo quod pupillum concernit nisi volens jurare non tenetur & quomodo tunc procedendum, VII. 385 n. 1. 2. 3

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0354
DFG

Tutor juramentum decisivum præstat quando decisio causæ ex illo juramento dependet, ibid. n. 4.5.6
ad quam diligentiam est obstrictus, VIII. 76. n. 11. 12
de bonis pupilli nihil remittere aut donare potest, VIII. 77. n. 5
omnia ad utilitatem pupilli dirigere debet, ibid. n. 7
bono suo consilio non alieno placito negotia pupillaria gerere debet, ibid. n. 8
etiam invitus pupillo consulere debet, ibid. n. 10
annuatim usuras exigere debet, VIII. 78. n. 5.
ob nomina bona per negligentiam suam mala facta ipse tenetur, ibid. n. 6. 7
diligenter considerare debet quid pupillo utilius, VII. 79. n. 4
litem à se pupilli nomine cœptam, ad eum majorem factum transfert, VIII. 80. n. 1
antequam rationes reddit causam pupilli etiam post pubertatem agere tenetur, VIII. 93. n. 1. 2
pignus dare potest in utilitatem pupillorum, VIII. 181. n. 4
multa ob æs alienum & necessitatem facere potest, ibid. n. 8.
fidejussione sua pupillum obstringere aut res ejus donare nequit, VIII. 372. n. 5
qui semel rationes reddidit, non potest denuo ad eas reddendas cogi, nisi ex causa quæ priorem redditionem vitiat, III. 113
ad reliqua non est damnandus nisi deductis impensis earumque causa compensatio & reconventio admittenda est, III. 170
litem suscipere tenetur quamdiu non dimissus, III. 202.
tutela abiens curet, ut alius constituatur, III. 202. n. 5
inventarium non faciens an & quando excusetur, IV. 8
quid præstet circa nomina pupillorum IV. 11.
non excusatur, si rebus pupillaribus eandem quam suis exhibet diligentiam, etsi cum spe aliqua lucri, si non fit, quod sui est officii vel providi patris familias, IV. 9
impensas repetens non excluditur à contraria actione per exceptionem, quod impensæ reditu majores sint, si modo necessariæ, IV. 10
ex judicato contra pupillum quando teneatur, IV. 122
mandans alteri non relevatur non sui sed pupillaris negocii gesti, IV. 188
liberationis exceptione objecta non attenta an ad rationes reddendas compelli possit, IV. 228
quæ pupilli causa impendit compensare in reddendis rationibus potest, si liquida; quæ illiquida contrario tutelæ judicio petere debet, interim autem rationum redditio & tutelæ judicium non differtur, V. 132.
quando à pupilli patre sibi debita in

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0355
DFG

contrariam tutelæ reputationem deducere possit, V. 133
reliqua pendente contrario judicio retinere potest, donec sibi cautum, V. 134
jurare in causa pupilli quando teneatur, V. 410
Tutoris officium est omnia recte & cum utilitate pupilli gerere, V. 32. n. 4
officium in multis necessarium est, II. 167. n. 5
hæredes actioni tutelæ etiam ob levissimam culpam obnoxii sunt, VIII. 22.
dativi justa recusatio est, quamdiu existentibus consanguineis legitimæ tutelæ locus est, VIII. 90.
Tutori ideo quia non administravit non competit ordinis exceptio, sed quia alter solus administravit, VII. 397
liberatio seu apocha non proficit cum rationes non redditas esse aut non visas apparet, IV. 228. n. 2. VIII. 20. n. 3. 4. 5.
probatio diligentiæ circa exactionem debiti incumbit, ubi intra longum tempus non apparet de aliqua exactione, VIII. 78. n. 3. 4. 5
inventarii editio & rationum redditio mandari quidem, sed per sententiam injungi non potest, nisi illo prius audito, III. 112
officium suum non debet esse damnosum, II. 125. n. 4. 5. 6.
non proficit qui contra officium & bonam fidem quicquam egisse aut omisisse probari potest, VII. 173. n. 2
non aliter quam si rationes reddiderit & reliqua solverit, legitimationis & non competentis actionis exceptio opponitur, VI. 69
Tutorem habenti quando alius tutor dari potest, VIII. 91. n. 3. 4
contra Tutorem qui se à dolo vel lata culpa purgat ob omissum inventarium non juratur in litem, VII. 282.
non juratur in litem, ubi nihil pupilli interest, aut interesse apparet, VII. 283
à Tutore redditioni rationum debitæ, non potest opponi descriptio tricennalis, modo non redditas esse constat, VIII. 17
litem male cœptam & actam major suscipere tenetur, etsi ætatis beneficio reparare posset, sed ei contra tutorem tutelæ agere permittitur, VIII. 80. n. 2
providentia de Tutore aut curatore temporario, cum datus appellat, opus non est, si alius tutor est, qui non appellat, VIII. 91
in Tutore malæ fidei argumenta, VIII. 16
pro Tutore est qui pupillarem administrationem suscipit, I. 226. n. 1
Tutores nec cognatio debitoris cum minore nec ob exactionem indignatio excusat, cum eam omisit, VIII. 77. n. 2. 3. 4
singuli in solidum tenentur, ex æquitate tamen ordinis beneficium habent, & quando, VII. 197. n. 1.
ordinis beneficium non habent ex sua negligentia conventi & contutore non solvendo existente, ibid. n. 2. 3. 6

tenen-

tenentur de dolo, lata & levi culpa, VII. 198. n. 3
pupillo tenentur servare patrimonium indemne, VII. 199. n. 1
proprietatem rerum pupillarium ne quidem propter alimenta alienare possunt, ibid. n. 4
jure Romano non debent otiosas habere pecunias pupillares, VII. 200. n. 1.
in administratione sequi debent conditionem defuncti ut normam, ibid. n. 4
quando pecuniam pupillarem in fœnus collocare non tenentur, ibid. n. 9. 10
nisi per testatorem vel Magistratum divisio tutelæ facta in solidum tenentur, VII. 216. n. 1
commune habent periculum, ibid. n. 2
conveniuntur primo qui gesserunt, ibid. n. 4.
qui non gesserunt ordinis beneficium habent si petunt suo periculo & sumptu excussionem fieri & offerunt caventque semet, quod inde non accipitur, solvturos, ibid. n. 6
Tutoribus non omnis de rebus pupilli paciscendi facultas est interdicta, VII. 189. n. 6. 7
proficit divisionis beneficium circa tutelæ actionem, VII. 217
Tutela est individua & quomodo dividi potest, VII. 217. n. 1. 397. n. 2. 3. 4
Tutelæ judicium est summarium, III. 170
actioni quanto tempore præscribitur, VII. 172
officium qua ea quæ tutelis consectaria etiam post tutelam finitam durat, VI. 69. n. 5
de Tutela pupillorum si nihil constet quid pro ea exploranda decernendum, VIII. 306
Typis quicquam in contumeliam aliorum edere privatis severe prohibitum est Imperii Constitutionibus, VI. 135. n. 1
Typographus collegii ejusque ministri eisdem immunitatibus fruuntur, VIII. 243
Typographi ministri eâdem cum hoc immunitate fruuntur, VIII. 265
Typographum an Magistratus inferior recipere possit, III. 69
collegio literario adjungere Principi licet, VIII. 432. n. 1. 2.
Typographis ex privilegio conceditur ne alii præter se libros edant, VIII. 433.

V.

VAcantia bona occupandi jus num civitatibus competat, III. 101
super Vacantium bonorum lite inter Fiscum & civitatem pendente nisi certa sit hujus possessio illi relinquenda est occupatio, IV. 66
Vagabundi & latitantes edictaliter citandi sunt, I. 233. n. 3
Vasallagium per se JCtionem vel subjectionem non operatur, IV. 33. n. 7.
Vasallus novus non immittendus in feudum alii oppignoratum, nisi soluto prius debito, I. 219

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0357
DFG

ex bonis feudalibus funerari debet, II. 124. n. 5
cui honesta sepultura non sufficit ex feudo fieri debet, ibid. n. 6. 7.
non habet potestatem obligandi successorem feudalem, aut dominum in his quæ ad feudum pertinent, II. 131. n. 5
in alterius territorio habitans immediate citatur, II. 325
feudum tenens in Pomerania an simul subditus censetur, ibid. n. 3
feudum sibi apertum occupare potest, licet defunctus concursum creditorum excitaverit, modo creditoribus nondum cessum sit, III. 136
de feudo in possessorio retinendæ non obtinet sine titulo, & quali, interim tamen in momentaneo defendendus, V. 179
in possessione existens, lite pendente super feudo, feudum recognoscere aliaq; justa præstare tenetur, VI. 10
de feudo contribuere non tenetur, VIII. 18. n. 1
Vasallum à possessione non excludit feloniæ exceptio, VI. 11
Vasalli in Pomerania sunt simul subditi, II. 325. n. 3
qui in territorio simul domicilium habent hodie subditi sunt, IV. 33. n. 8.
Vasallis contra dominos remedia possessoria competunt, V. 179. n. 3
Variatio inter indicia habetur, VIII. 294. n. 5
Vectigal fraudans non securus est ex hoc quod abeundi licentiam semel impetravit, II. 317. à quibus exigi potest, VII. 119. n. 3
Vectigalis defraudatio delictum momentaneum est ratione perpetrationis non punitionis, ibid. n. 5
fraudati actio quinquennio præscribitur, II. 317. 5. 163. n. 2
Vectigalia immemoriali tantum tempore præscribuntur, VII. 158. n. 14
Vectigalium & aliorum onerum disparatio, III. 157. n. 4
Vectigalium jus non tollit privilegia & immunitates, VI. 379. n. 2
circa Vectigalia novitas est odiosa, VII. 119. n. 1
contra Vectigalia in dubio judicandum, ibid. n. 8
à Vectigalibus sunt immunia quæ ruris colendi causa comparantur, VII. 121. n. 1
immunitatis causa appellabilis est, VI. 397
immunitas voluntate superiorum acquiritur, III. 157. n. 3
Venatio inter servitutes reales refertur, III. 95. n. 3
Venditio sub hasta facta perpetuam firmitatem habet nisi fraude actum constat, VII. 206. n. 6. 7.
& pactum de vendendo multum differunt, II. 30. n. 2
fraudulenta præsumitur ex nimis vili precio, VII. 206. n. 9
rei communis non plane invalida est, VI. 144. n. 5
licet sub hasta facta, ob enormem læsionem rescindi potest, VIII. 206

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0358
DFG

Venditionis præsumtio cessat ex defectu potestatis vendendi, II. 319. n. 2.
rescissioni quando ob evictionem fiat locus, VII. 115
à Venditione perfecta multo minus consummata altero contrahentium invito non licet recedere, VII. 115. n. 1
Vendendi licentia data intelligitur sub conditione justi precii, IV. 383
Venditæ rei periculum ad emptorem, VI. 34. n. 4
de Venditæ rei vitio exceptio desinit, postquam emptor eam in suos usus convertit, an etiam cum vendidit, IV. 341.
Vendita super re, quæ per plures manus transiit si lis exoriatur, quisque autori suo immediato litem denunciare tenetur, V. 50.
Venditarum & traditarum rerum dominium quando in emptorem non transfertur, VI. 193
Vendita domo, an & quandiu simul adjacens domuncula eine Bude uti vocamus, sub venditione comprehenditur, VII. 373
Venditas merces justo tempore recipere & precium solvere differens postea ex empto frustra agit, VIII. 173
Venditor precium petens ejus quantitatem probare tenetur, VIII. 71
ob partem precii non solutam in totam rem venditam quidem immitti, at non distrahi nec adjudicari potest, quamdiu quanta pars restet, illiquidum est, IX. 75
in re, quam cum reservatione dominii vel pacto hypothecæ vendidit, præfertur aliis emptoris creditoribus utut privilegiatis, V. 59
à præstatione evictionis liberatur omissa litis denunciatione, VII. 115. n. 10
non potest evictionis nomine conveniri aut precium petens repelli nisi præsens sit periculum ac evictio immineat, VII. 101. n. 2. 3
rem non tradens recte ad precium restituendum convenitur ab emptore, V. 279
precium petens nec rem venditam tradens exceptione implementi repelli potest, VII. 102. n. 1. 2. 3
Venditoris creditores de re vendita ejusque precio potiores sunt emptoris creditoribus, IV. 242
est electio, utrum rem venditam recipere, vel quod majus in precio remittere velit, III. 192. n. 2
Venditores cum in re vendita pro precio hypothecam sibi constitui faciunt, fidem de precio habuerunt, IV. 280
Venditori circa merces jam traditas an uxor præferatur, VI. 193
Veniam petere necesse habet, qui Magistratum in jus vocare intendit, VI. 79. n. 1. 2
Veritas non est supprimenda, I. 40. n. 3
Verba fundos respicientia in dubio non taxationis & conditionis sed modi & demonstrationis vim habent, I. 114. n. 6.
cum effectu plenissimo sunt accipienda, II. 218. n. 6. VIII. 177. 4

non tam attendenda quam mens loquentium, VII. 43. n.2
impropriare decet potius, quam à voluntate loquentium aut veritate rei decedere, ibid. n.3.
in dubio contra loquentem sunt interpretanda, III. 80. n.4.
cujusque dispositionis esse debent cum virtute operandi, V. 230. n.1
obligationum sampt und sonders singulos quidem, sed non in solidum obligant, VI. 112
Verborum sensum cum quis dicit alium quam ut ex eo adversarius jus sibi quæsitum obtendit, probare tenetur, nec assertioni ejus etiam juratæ creditur, VII. 341
inanium captiones exclusæ sunto, II. 35. n.7
intellectus is prævalet qui convenit communi loquendi usui, III. 80. n.1
Verosimile instar veri habet & judicem movet, IX. 36. n.6
Verosimilitudo in negotiis humanis æquiparatur veritati, & præsumtio illi innixa ut vero proprior ita verior est, IV. 234. n.8.
Versio in alienos usus rem alienam judicat, III. 3. n.9
in utilitatem communem præsumitur, si pecunia vel merces pro communi negociatione accipitur, II. 206. n.5.
probanda est ab allegante, III. 162. n.7
Veritas semper prævalet, VII. 258 n.3
ne intercidat cavendum, I. 50. & n.2.3
nunquam debet esse exclusa nec erroribus actorum vitiatur, VII. 95. n. 4. 304. n.1.2.3.
criminis quando excusat ab injuria, III. 357. II. 105. n. 4. & 6. determinata non est de futuris contingentibus, IV. 43. n.20
contra scriptum obtinet, V. 16. n.3
convicii an excuset ab injuria, V. 330
rerum gestarum spectanda à judice non quod à parte allegatur, VIII. 9. n.7
Veritatis potior ratio haberi debet quam formæ procedenti, VII. 258. n.2
Vestes lugubres quantæ debentur viduæ mariti obærati, VI. 242
Via semel electa tenenda & ambulanda, IV. 16. n. 5. V. 10. n. 1. II. 65. n.7. I. 149. n. 1. cessat quando contra alios creditores agitur, III. 339. n.5.6
media in dubiis semper optima, VI. 181. n.4.
Vicennium quod excludit à reædificandi jure non labitur tempore belli, IV. 149.
Vicinia non obstat quo minus in locatione fundi si plus offerat admittatur, V. 214
Vicini præsumuntur scire ea quæ vicinorum sunt, VI. 164. n.3
sine Vicinorum consensu an molendinum olearium exstrui possit, VI. 141
Vicino fundum conducere non caret periculo, V. 214. n.3
cum Vicini incommodo res suas facere meliores licitum est, modo æmulatio absit, IV. 39. n.1
Vicinum onerosum ac rixosum circa æstimationem prædiorum jurisprudentia

tia non parvi æstimat, VII. 108. n. 6
Victori omnia debent relinqui integra, VII. 161. n. 1
Victus quando non solum ad impensas sed etiam damna litis condemnandus, III. 128
quas impensas refundat, III. 129
Victus indigentia non patitur dilationem I. 168. n. 3
alios ac Victu excludenti potestas refrenanda est, VIII. 266. n. 8
Victori non est permissum propria authoritate invadere quod ipsi adjudicatum nisi judex omiserat, II. 288. n. 1. 2.
Vidua quid per jus retentionis consequitur, IV. 88. n. 6
cujus bona liberis fuerunt communia, ad secunda vota transeunte in lite inter vitricum & liberos prioris matrimonii pro possessoribus habentur, IV. 392
Vidua de bonis, quæ retentionis jure habet, rationem reddere tenetur, I. 172
an etiam maritus ejus quem in bona ista induxit, II. 219
petere debet curatorem qui administret, ibid. n. 7
ex Constitutionibus Pomeraniæ annum gratiæ habet, II. 121
novum maritum in feudum inducens quid amittat, ibid. n. 221
continuat possessionem mariti, III. 176. n. 4
suis sumptibus si fructus percipit id facere tenetur, III. 128. n. 10
in bonis ejus qui pro dote fidejussit, non habet privilegium præ anterioribus, III. 326
jus retentionis & lucra nuptialia per Pomeraniæ statuta amittit, II. 368. n. 2
inventarium non conficiens an lucrum perdat, III. 327.
quæ inventarium non confecit, nec juratam designationem facere potest ad quid teneatur, III. 328
si inventarium non confecit, quid statuendum, III. 331. n. 9
quæ marito feudum oppignoranti cum renunciatione suorum jurium consensit & simul cum marito creditorem possessorem constituit, quomodo se contra constitutarium defendere possit, V. 353
jure familiaritatis manet in bonis mariti defuncti donec illata aliaq; debita receperit, VII. 126. n. 7.
de rationibus mariti super bonis, in quibus illi jus retentionis fuit, respondere & justa præstare tenetur, IV. 52
bona defuncti mariti detinens, ad rationes tenetur, licet liberi prioris matrimonii bona simul detinuerunt, IV. 87
& liberi propter jus retentionis locationi prædii resistere non possunt, IV. 88
retinet jus & privilegia mariti quamdiu in viduitate manet, VIII. 52. n. 3
utitur foro defuncti mariti, IV. 117
jure separationis postponitur antecessoris creditoribus & quibus, IV. 178

mariti bona tenens & solutionem debiti maritalis constituens non juvatur SCto Vellejano, VII. 230
mariti bona pro dote retinens tenetur sumptus processus sub concursu creditorum præbere, etsi alii ex crediti jure alia possideant, II. 345
non tantum ut creditrix, sed etiam ut conjux curare debet ut inter creditores mariti omnia ad exitum deveniant, II. 345. n. 7
rationem administrationis non reddens lucris nuptialibus privatur, VI. 415
quæ jure retentionis feudum tenet successori feudali ad litis expensas ex feudo non tenetur, VI. 131.
oblata unde satisfieri de illatis potest recipere tenetur, ibid.
Viduæ obærati mariti an & quantæ vestes lugubres debeantur, VI. 242. & 243
ex bonis mariti obærati dimidia pars nobilium & rusticorum instrumentorum non debetur, VI. 241
nobili non debentur currus & equi cum æs alienum exhaurit bona defuncti, VI. 244
non potest interdici ne nubat nec nuptæ ut separatim à marito vivat, II. 221. n. 6
& liberis dum in bonis mariti vel patris retentionis jure utuntur, ædificandi libertas non est relinquenda, III. 251
jus retentionis in bonis mariti competit, I. 53. n. 9
filii contra socrum de donatione propter nuptias nulla est actio, ideo nec de illatis aut lucris respondendi necessitas antequam illam constitutam fuisse apparet, IX. 52.
Viduam qui ducit & in domum ejus intrat de omnibus quæ tunc uxoris fuerunt fit obnoxius, VI. 66
adversus Viduam quomodo agitur ob debitum mariti, I. 53
contra Viduam quæ jure retentionis utitur & mariti bona administrat quando juratur in litem, VI. 416
Viduæ & filiæ dum in feudis jure retentionis utuntur quatenus quid in rem familiarem impendunt præcipuum habent, VI. 184
quæ de suis lucris sollicitæ maritorum famam atque existimationem flocci pendunt, conjugum nomen non merentur, VI. 241. n. 9
Viduarum nuptias ambientes non facile credere debent nudis eorum designationibus, VI. 149. n. 1
de Viduarum lucro & jure quid in Pomerania constitutum, VI. 241. n. 5
duo Vincula plus ligant quam unum, I. 29. n. 5
Vindicans rem suam non tenetur precium utut justum recipere, II. 271
rem non totam, sed partem, partem istam designare debet, III. 250
non ex solo titulo probato vincit, III. 291. etiam Ecclesia, III. 292
Vindicaturus rem cujus dominum per traditionem vel possessionem non nactus quomodo procedatur, III. 291
Vindicatio contra quos competit, III. 136 n. 1. non

non eliditur crediti vel pignoris jure, ibid.
Violentia vitio reali rem spoliatam afficit, ideo ad successorem transit, VII. 66. n. 6
Violenta dejectio vitio reali rem afficit & ad quemvis successorem transit, VII. 383. n. 6
Violentus invasor hypothecæ amittit jus crediti, I. 95.
Vir bonus à justo & vero nulla gratia vel metu se dimoveri sinit, I. 194. n. 6
Vis atrox non quam Magistratus jure licito infert, ad exceptionem prodest, II. 41. n. 2
vis compulsivæ & expulsivæ quæ differentia, VIII. 384. n. 4
Vim facit qui non sinit possidentem in eo quod possidet uti arbitrio suo, III. 43. n. 1.
vi repellere licet, V. 308. n. 5
Vi factum dicitur quod fit contra voluntatem & animum etsi sine armis, IV. 219. n. 2
Vi invadens vel occupans privatur jure suo, non autem ipso jure, sed sententia requiritur, V. 157
Visitatorum officium in quo consistit, VI. 289. n. 6. & 9
potestas regulam habet aut ex lege aut ex mandato, ibid. n. 2
à Visitatorum decretis an & quando appellari possit, ibid. n. 7. & 8
de Visitatorum recessus & decreti vi ac effectu, VI. 289.
Vi non dejicit qui ad priorem statum rem reducit, modo statim fiat, & quando ita factum intelligitur, VIII. 324
Vitium in sensus incurrens redhibitoriam actionem vel exceptionem excludit, IV. 49
reale ad quemvis successorem cum re transit, II. 101. n. 6.
Vitricus, mortua uxore, ad quid teneatur privignis, V. 359
tutor privigni constitui potest, VIII. 330
non constitutus ne tutor non convenitur, ibid. n. 2
de quibus bonis privignis inventarium edere tenetur, V. 360
etsi penes eum bona privignorum sint, non tenetur ob horum debita, VIII. 330
contra Vitricum liberis arresto prospici potest, V. 209
Ultio immodica lævitii species est nec permittenda, I. 224. n. 12
Unio & incorporatio terrarum in dubio sic facta censetur, ut cuique jura sua maneant integra, II. 185. n. 2
ad unitas provincias leges & mores non pertinent, si non confundantur, ibid. n. 3
Universitas nomen juris est, I. 202. n. 3
bonorum facit fundatam intentionem quoad singula, V. 27
in Universitatis causa an singuli testes idonei, II. 86
Universitatis quod est non est singulorum, VI. 111. n. 3
ob Universitatis debitum adversus bona singulorum executive procedi non

debet, nisi accedente speciali obligandi causa, II. 312
Universitati ut mandata intimanda, IV. 61
Universitas quod debet singuli non debent, II. 312. n. 1.
Universitate contrahente in singulorum bona fit executio, ibid. n. 5
Universitatis rerum quæ conditio, VIII. 275. n. 2
Unus duplicem sustinet personam: quando, I. 103
duplicem habere potest respectum, III. 321. & 404. n. 6. & tunc pro duplici censetur, II. 125. n. 3. V. 209. n. 4
Uno ex pluribus remediis electo an liceat variare, I. 80
Una via cum exitum sive effectum quis consequi non potest ad aliam progredi integrum est, V. 199. n. 9. & 10
Voluntatis ultimæ favor insignis est, IV. 12. n. 1.
mutatio non præsumitur, II. 141. n. 5
Voluntas paciscentium semper censetur actui conformis qui geritur, VII. 11. n. 9
testatoris pro lege est, VII. 16. n. 2
colligitur ex iis quæ testator expressit, ibid. n. 3
contrahentiũ circa conventiones præcipue considerandæ, VII. 204. n. 4.
Voluntatis probatio incumbit ei, qui minus probabilem & duriorem interpretationem profert, VII. 341. n. 4. 5
defuncti qualis qualis agnitio infert necessitatẽ observantiæ, VIII. 6. n. 9
ultimæ derelictio non mutat dispositionem sed tantum illa salva habendi modum, VII. 61. n. 8.
Voluntatem semel amplexus, etsi veritas vel solennia juris desunt ad solutionem urgeri potest, VIII. 6. n. 9
defuncti in uno agnoscens in cæteris observare opus habet, VII. 9. n. 5
Voluntate sola non lege novandum, VII. 12. n. 4
de Voluntate frustra disputatur ubi deficit potest, I. 232. n. 6.
quando Voluntas patris nuda inter liberos pro testamento est, V. 67. n. 10
ad ultimam Voluntatem probandam sufficit subsecuta hæredum confessio, VIII. 6
à Voto connubiali discedere licet ob graves inimicitias, VII. 307. n. 4. 5. 6.
Urbis loca, sed à JCtione urbana exempta sicut & illarum inhabitatores atque professores oneribus civitatis, nisi cives sint, non onerantur, III. 130
Urphedam qui præstiterunt an & quando nihilominus agere possunt, 132
sine Urpheda incarcerati non admittuntur, ibid. n. 1
qui præstiterunt ante relaxationem juramenti agere nequeunt, ibid. n. 4.
Urphedæ quid sint & quid operentur, I. 184. n. 4
Usuraria pravitas crimen publicum est, severe puniendum, III. 1. n. 5
species est cum quis amplius recipit quam cedit, ibid. n. 7
Usura est sortis adjectio, IV. 56. n. 5.
pro dote soluta quando facit hanc pro data haberi, V. 64
Usuræ à fidejussoribus solutæ non ut usu-

ræ sed ut fors & earum quoque usuræ repetuntur, V. 86. n. 4
punitoriæ & compensatoriæ tam à Theologis quam JCtis approbantur, IV. 213. n. 7
semisses Imperii constitutione damnatæ sunt, IV. 205. n. 9.
petuntur propter præsumptum interesse, VII. 2. n. 5
ex mutuo non promissæ novo & singulari jure loco interesse petuntur, ibid. n. 7
Usurarum quando mercatori debentur, VIII. 263. n. 4
quando in stricti juris judiciis à tempore litis contestatæ incipiunt, VII. 239. n. 4.
non debentur antequam condemnatio facta est, VII. 240. n. 1.
compensatoriæ in concursu eodem cum forte loco collocantur punitoriæ post omnes creditores, II. 162. n. 6. 7
facilius sistuntur quam non incipiunt, II. 99. n. 1
ultra alterum tantum debentur cum debitor post interpellationem judicialem est morosus, VII. 4. n. 2. nisi justa litigandi causa aut mora ex culpa creditoris sit, n. 3. 4. 5
piis locis debentur ultra alterum tantum nisi aliud cautum sit, VII. 136. quod & in civitatibus obtinet, ibid. n. 3
& interesse quomodo differunt, ibid. n. 4. 5
quales admittuntur, VIII. 73. n. 5
usurarum quando debentur, VIII. 232. n. 1. 2. 3. & 12
accessoriæ cum veniunt soluta sorte peti nequeunt, I. 219. n. 13
ejus, quod interest, antequam fortis naturam hoc assumat peti non possunt, IV. 154
quincunces tantum debentur, si aliud licite non convenit, IV. 205.
post publicatam Imperii constitutionem solutæ computantur in quartam, V. 82.
pro collectis debentur, II. 162. n. 1
pro collectis quo loco in concursu ponenda, II. 162
quando debeantur mercatoribus pro mercibus venditis, III. 11
an debeantur si merces venditæ in solutum, deficiente pecunia offeruntur, III. 12
ex mora peti non possunt, si sententia eas præterierit, III. 240
usurarum ne quidem ex causa judicati capiuntur, VI. 214. n. 4.
ultra alterum tantum Ecclesiis in concursu creditorum non adjudicantur, VI. 386
ultra alterum tantum post judicialem interpellationem non debentur cum justa litigandi causa aut mora litis ex creditoris culpa est, VII. 4.
etiam quando petuntur ut interesse ultra alterum tantum seu duplum non adjudicantur, VII. 2.
non debentur per sententiam, cum ante hanc non constat quid debeatur, VII. 239

post

post primam sententiam debentur, si apparet appellando protractam esse inique causam, VII. 240.
remissæ quatenus debeantur pro solutis nec ne, VIII. 157
etsi alicui pro debita sorte cessæ fuerint, sortis tamen naturam non induunt, nec earum usuræ cessionario debentur, VIII. 232.
usurarum socio etiam mercatori non debentur, VIII. 263
dotis uxori marito vivo quomodo debeantur, VIII. 418.
cum sorte in concursu creditorum etiam ubi alias alterutri plene de sorte satisfieri non potest eodem jure utuntur, VIII. 464
impendiorum pro melioratione debentur ab eo cui fructus cedunt, VIII. 468.
Usurarum petitio quando soluta sorte supersit vel non, I. 219.
cursum non sistit oblatio sola, ne autem incipiant facit, II. 199
futura & incerta solutio non consideratur, II. 320. n. 3
debito quotannis se non exonerans debitor, ad inopiam labentis hominis indicium est, VIII. 76. n. 10
per plures annos à muliere facta solutio excludit SCti Vellej. exceptionem, VI. 299. n. 4
quas solvit usuræ an fidejussori debeantur, VI. 328
cursum necessaria depositio sistit, VI 118
reductio vel remissio usque ad quadrantem locum habet donec executio facta fuerit, VI. 133
remissionem frustra petit qui ab ipso debitore integras cœpit usuras, VI. 134
cursum non sistit sola sortis oblatio, VI. 155. n. 2
cursum non sistit concursus creditorum, nisi qua debitorem cessione bonorum legaliter facta, aut immissis in bona tanquam communia creditoribus, VII. 245
promissæ dotis juxta novissimam Imperii constitutionem qualis sit modus, VIII. 73.
in Usurarum ex quibus quarta tantum pars juxta Imperii constitutionem debetur, computum non veniunt à fidejussore solutæ, V. 86. VII. 249. n. 2. sed hæc constitutio in piis causis & privilegiatis locum non habet, VIII. 73. n. 2.
de Usurarum illicitarum exactione facta si dubitetur, præstat absolvere quam condemnare, VIII. 423. n. 1. 2. 3
Usuras qui ab aliquo accipit, eum etiam pro debitore sortis habet, II. 241. n. 6
per multum tempus ut debitor solvens pro debitore habetur & condemnatur, II. 318. sed non semper, II. 362
in sortem convertere non licet, nisi debitori inde nullum accedat detrimentum, IV. 213
impensæ socius debet etiamsi in mora nondum sit, VIII. 262
usurarum fidejussor non consequitur, eum ex jure creditoris non suo seu

ex mandato petitur, VIII. 249
non sistit jus retentionis sed depositio, VII. 368. n. 4. 5. 6.
si supra alterum tantum solvere consuetudo alicubi sit, illa circa interesse non est servanda, VII. 5.
solitas utut non petitas judex interesse loco adjudicare potest, VI. 317
debet qui re fruitur etsi in mora non sit, VI. 33
ratione precii non soluti debet emptor, etsi moræ reus non sit, VI. 33
ad Usuras an debitor post prædii antichretici calamitatem, vel ad quid teneatur, VI. 268
in Usuras non fit executio pendente superdatione in solutum lite, VI. 155
prius solutum imputandum est si non aliud complacuit, VII. 211
in Usuris mos cujusvis regionis spectari debet, IV. 213. n. 5
Usurariæ pravitatis reus non est, cui promittitur, ipso non stipulante usuram, etsi instrumentum retinet & producit, VIII. 184
non est damnandus, cui illicitæ usuræ sunt promissæ, cum non accepit, VIII. 185. n. 1. 2
reus non est qui ex stipulatu usurarum illicitarum petit non illicitas, VI. 402
Usurarii contractus pœna quæ sit, ibid. n. 3. 4
Usurpatio rei liberæ, etiam per immemoriale tempus non facit jus prohibendi alios, V. 260
Usus loquendi communis nec non stylus notarii vulgaris mentem testatoris indicant, IV. 182
propter abusum non est prohibendus, I. 259. n. 23.
longissimi temporis cum scientia & patientia superioris vim privilegii & concessionis habet, VII. 118. n. 12
rei ad usuras obligat nulla accedente mora, VII. 368. n. 4. 5
proprii causa habere dicitur, quod victus sui causa paratum est, VII. 120. n. 4
Usum non tollit non usus sed contrarius usus, III. 60. n. 7
non Usus statutorum exceptio justa & legalis est, ibid. n. 8
non nocet ei qui voluit sed non potuit, II. 1. n. 5. 6
præscriptionis instar habet, ibid. n. 8
Ususfructus cui cessus an illud, quod in compensationem hujus cessionis quotannis dare promisit, teneatur, si fructus tanti non sunt percepti, I. 196
est pars dominii, VII. 221. n. 2
in bonis à matre ad liberos profectis patri etiam qua legitimum adimi potest, VII. 356. n. 1. 2
an Usufructu dempto fructuum perceptio nihilominus competat, ibid. n. 3. 4.
Usufructuario qui sumptus incumbunt, VIII. 260
ab Usufructuario ad vasallum valet argumentum, VII. 297. n. 5
Utile per inutile non vitiatur, II. 326. n. 3
Utiles anni & inutiles qui, si in contractu

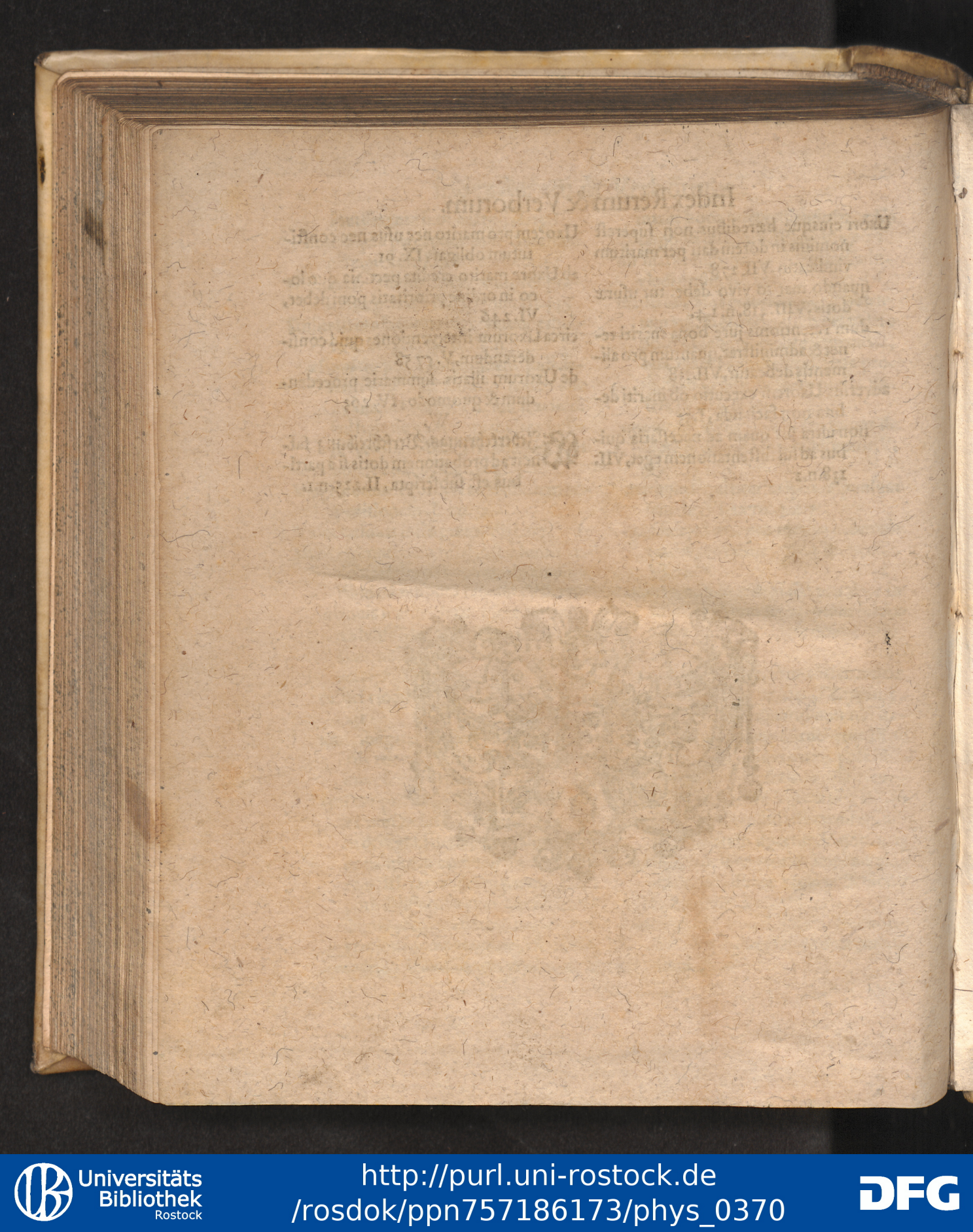
inutiles anni sunt excepti, I. 196
non ex actu perceptionis, sed potestate percipiendi æstimantur, ibid. n. 3
Utilitas communis inter creditores præfertur privatæ singulorum, II. 345
Utilitatis causa contra jus commune multa sunt recepta, II. 112. n. 5
æstimatio per ordinationem judiciariam relicta est arbitrio judicis aut juramento partis, VII. 108. n. 2. ibid. sed huic non aliter quam si ex justis & verosimilibus argumentis non potest colligi, ibid. n. 3.
Vulgi morum sequi licet ad faciliorem expeditionem, I. 231. 9.
Vulnerationis justa pœna, VIII. 117
Uxor vivente etiam marito sed bonis cedente retinens bona mariti creditoribus ad rationes tenetur, VII. 137
in bonis mariti obærati jure retentionis subsistens ad rationes non tenetur, nisi administrat, aut fructus percipit, I. 172
rustici vindicati sequitur maritum, II. 231
non obligatur creditoribus hæreditariis etiamsi maritus se bonis soceri immiscuerit, III. 17. n. 2.
tenetur pro marito si communio bonorum inducta, III. 123. & 166. nisi sit decepta, III. 124. non tamen ultra bona quæ in communionem venerunt, III. 125. aut eam partem quam post divisionem cum mariti hæredibus accepit ex statuto non ex conventione computandam, III. 166
quomodo immissionem creditoris in mariti bona interveniendo impedire possit, III. 208. IV. 59. V. 57
ob mariti fugam quando custodiæ includi possit, III. 209
mariti causam agere non potest, absentem autem & impeditum defendere potest, ideoque contra sententiam, qua mariti appellatio deserta pronunciata, restitutionem petere potest, IV. 329. & 390
quomodo contra mariti creditores de dote & illatis secura reddi possit, V. 99
maritum sequi non ita sponsa sponsum tenetur, VI. 227. n. 3. 4. 7
quæ fidejubenti pro merito indemnitatem promittit, non intercedit, VI. 22.
nomen non in dotem sed pro dote insolutum datum & acceptum soluto matrimonio recipere non tenetur, IX. 11
sequitur conditionem mariti & eodem cum illo habetur loco, IX. 79. n. 3
Uxoris dos ex bonis mariti non nisi deductis funeris impensis debetur, IX. 13
in electione amplius non est post obitum mariti in pactis dotalibus conventum an lucrū legis malit, IX. 60
in domo mariti nihil esse creditur, nisi quod illatum docetur, V. 360. n. 13
possidentis interventio impedit executionem donec causa possessionis discutitur, I. 53. n. 10.
interventio contra mariti creditores non attenditur, nisi de dote periclitetur, IV. 380

Uxori ejusque hæredibus non superest nominis in dotem dati per maritum vindicatio, VII. 278
quando marito vivo debentur usuræ dotis, VIII. 418. n. 1. 4.
dum retentionis jure bona mariti tenet & administrat, quantum pro alimentis debeatur, VII. 138
adversus Uxorem executio ob mariti debita non facienda, I. 53
non ultra jus quam ad necessaria quibus ad sui sustentationem eget, VII. 138. n. 2.
Uxorem pro marito nec usus nec constitutum obligat, IX. 91
ab Uxore marito credita pecunia quo loco in ordine prioritatis poni debet, VI. 246
circa Uxorum interventiones quid considerandum, V. 57. 58
de Uxorum illatis summarie procedendum & quomodo, IV. 263

W.

Widerkehrungs-Verschreibung sufficit ad probationem dotis si à partibus est subscripta, II. 225. n. 1.

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0369
DFG

ex mandato petitur, VIII. 249
non sistit jus retentionis sed depositio, VII. 368. n. 4. 5. 6.
si supra alterum tantum solvere consuetudo alicubi sit, illa circa interesse non est servanda, VII. 5.
solitas utut non petitas judex interesse loco adjudicare potest, VI. 317
debet qui re fruitur etsi in mora non sit, VI. 33
ratione precii non soluti debet emptor, etsi moræ reus non sit, VI. 33
ad Usuras an debitor post prædii antichretici calamitatem, vel ad quid teneatur, VI. 268
in Usuras non fit executio pendente super datione in solutum lite, VI. 155
prius solutum imputandum est si non aliud complacuit, VII. 211
in Usuris mos cujusvis regionis spectari debet, IV. 213. n. 5
Usurariæ pravitatis reus non est, cui promittitur, ipso non stipulante usuram, etsi instrumentum retinet & producit, VIII. 184
non est damnandus, cui illicitæ usuræ sunt promissæ, cum non accepit, VIII. 185. n. 1. 2
reus non est qui ex stipulatu usurarum illicitarum petit non illicitas, VI. 402
Usurarii contractus pœna quæ sit, ibid. n. 3. 4
Usurpatio rei liberæ, etiam per immemoriale tempus non facit jus prohibendi alios, V. 260
Usus loquendi communis nec non stylus notarii vulgar
toris indicant, IV
propter abusum non
I. 259. n. 23.
longissimi temporis c
tientia superioris
concessionis habet
rei ad usuras obligat
mora, VII. 368. n.
proprii causa habere c
ctus sui causa parat
n. 4
Usum non tollit non usu
usus, III. 60. n. 7
non Usus statutorum exc
galis est, ibid. n. 8
non nocet ei qui voluit
II. 1. n. 5. 6
præscriptionis instar h
Ususfructus cui cessus ar
compensationem
quotannis dare pro
si fructus tanti non
I. 196
est pars dominii, VII. 2
in bonis à matre ad lib
patri etiam qua leg
potest, VII. 356. n. 1.
an Usufructu dempto
ceptio nihilominus c
n. 3. 4.
Usufructuario qui sumptu
VIII. 260
ab Usufructuario ad vasall
mentum, VII. 297. n.
Utile per inutile non vitiatu
Utiles anni & inutiles qui,

Universitäts Bibliothek Rostock
http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn757186173/phys_0373
DFG